

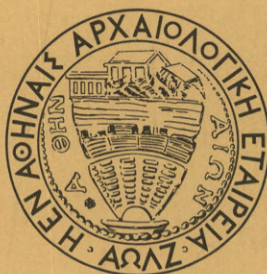
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

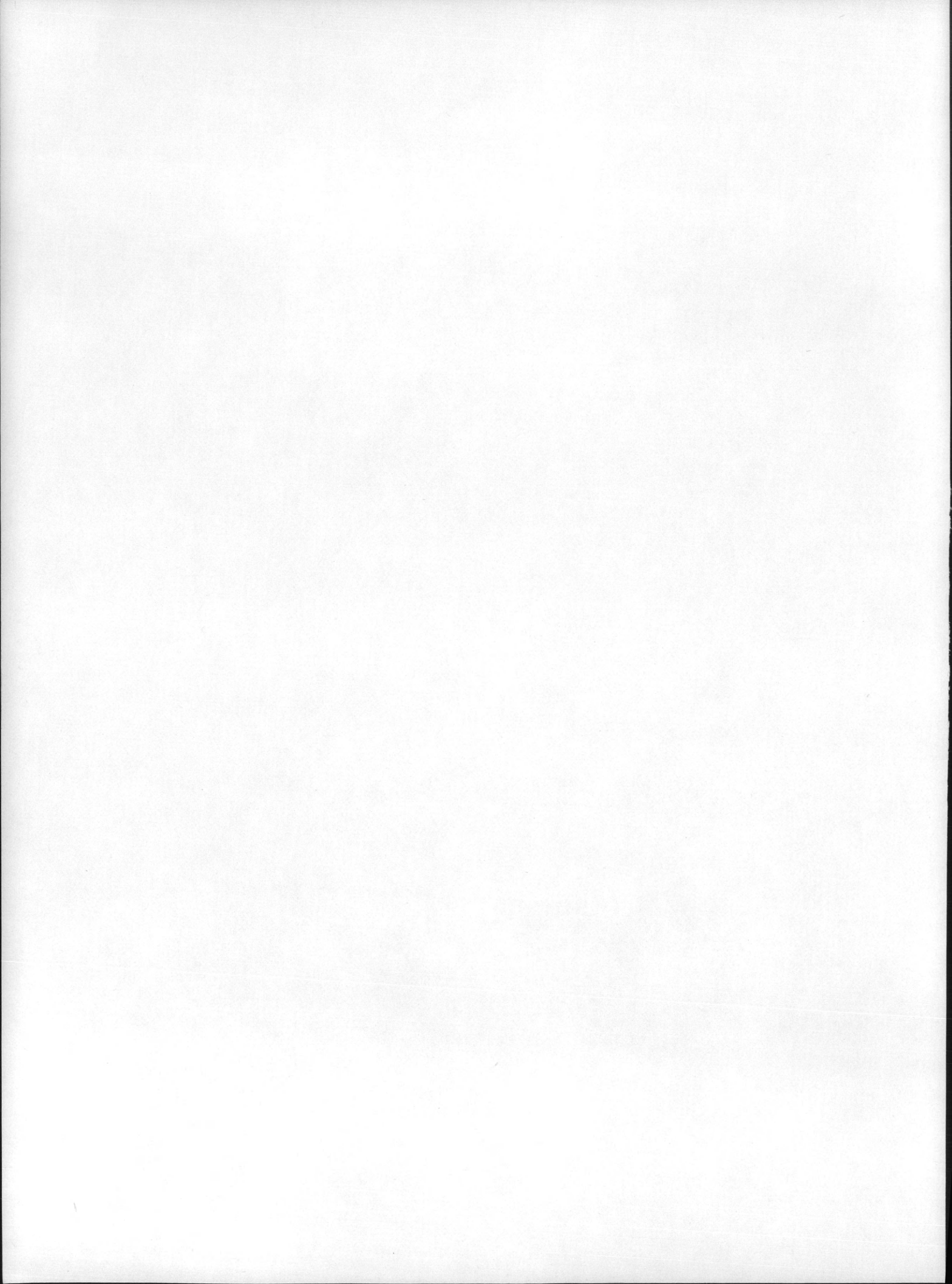
ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 14-15
1858-59

ΣΕΛΙΔΕΣ 1651-1910

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ISSN 1105-0942

© 'Η ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, Πανεπιστημίου 22, Ἀθῆναι 106 72, Fax (01) 3625 531

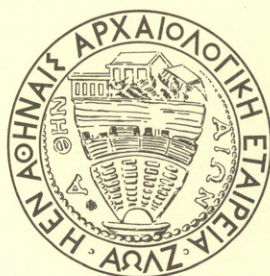
Ὁ πίνακας τῶν περιεχομένων στὸ τέλος τοῦ βιβλίου εἶναι φωτομηχανικὴ ἀνατύπωση τμήματος τοῦ τόμου
«Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, Εὐρετήριον Πρώτης καὶ Δευτέρας περιόδου 1837-1874, τόμος πρῶτος,
συνταχθὲν ὑπὸ Ἀθηνᾶς Γ. Καλογεροπούλου - Μαρίας Προῦνη Φιλίπ, ἐν Ἀθήναις 1973».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 14-15
1858-59
ΣΕΛΙΔΕΣ 1651-1910

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δρχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

321

Ε	Δ	Ο	Ξ	Ε	Ν	Τ	Ω	Ι	Δ	Η	Μ	Σ
Τ	Α	Ν	Ε	Υ	Ε	Ν	Α	Μ	Ε	Ι	Ν	Ι
	Ο	Ξ	Ε	Γ	Ρ	Α	Μ	Μ	Α	Τ	Ε	Υ
			Υ		Ε	Π	Ε	Ξ	Τ	Α	Τ	Ε
					Ι	Ε	Ξ	Α	Ι	Μ	Ε	Ν
								Α	Τ	Ω	Ν	Α
											Ν	Ρ

5

3215.

ἔδοξεν τῷ Δήμῳ [Αἰαντὶς ἐπρυ-
τάνευεν Ἀμεινί[ας Κόνωνος Ῥαμνού-
σι]ος ἐγραμμάτευ[εν
.. νο[ς] ἐπεστάτε[ι εἶπεν
5 ἐπαν]έσαι Μένα[νδρον
..... των Ἰλκ[θεν
..... υ . ρ . . .

Ἐπὶ δύο τμημάτων πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Νοεμβρίου 30 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ
Διονυσιακοῦ θεάτρου. Τὸ ὕψος ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων συναρμοσθέντων (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ
πλάτος 19 0/0, καὶ τὸ πάχος 9/0 4. Ἡ πλατὺς εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος,
τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσι ῥαβδωτὰ καὶ καλῶς ἐγχαραγμένα. Ἄνωθεν τῆς
ἐπιγραφῆς ὑπάρχει κενὸν 12 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου· ἐκ τούτου εἰκάζω, ὅτι ἄνωθεν τῆς πλακὸς ἦν ἕτερον
Ψήφισμα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἔξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ Μενάνδρου
τινός· εἶναι δὲ οὗτος ὁ Στρατηγὸς Μένανδρος, ὁ συστράτηγος τοῦ Νικίου, ὃς μετὰ Τυδέως καὶ Ἀδαιμάντου
τῶν Στρατηγῶν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἐπέπλευσε τῷ Λυσάνδρῳ; (Πλουτ. Βίος Ἀλκ. 36).

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἀμεινίου τινός, ὃς ἐγραμμάτευε τῆς Φυλῆς, ὅτε τὸ Ψή-
φισμα τοῦτο ἐγένετο. Ὁ Ἀμεινίας, ὡς γραμματεὺς, πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται· εἶναι οὗτος, ὡς εἰκάζω ἐκ τοῦ
σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων, υἱὸς τοῦ Κόνωνος Ῥαμνούσιος, ὃς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1725 ἐπι-
γραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, οὗ ὁ τάφος ἦν κατὰ τὴν Φαληρικὴν ὁδόν.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Ψηφίσματος εἶναι ἡ αὐτὴ τοῖς Ψηφίσμασι τοῖς δημοσιευθεῖσι εἰς τὴν ὑπὸ σελίδα 500 τοῦ
συγγράμματος, ἐπιγραφομένου *Anciennes Athènes*, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 85, 163, 421, 1099, 1346
καὶ 2007 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τῆς δευ-
τέρας γραμμῆς (ἂν ἡ ἀναπλήρωσις ὀρθῶς ἔχῃ) εἰκάζω, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἐσύγκειτο ἐξ
28 γραμμάτων· κατὰ συνέπειαν τούτου ἴσως τὸ ὄνομα τῆς Φυλῆς ἦν *Αἰαντὶς*, διότι εἰς αὐτὴν ἀναφέρονται
οἱ Ἀἴημοι Ὡα καὶ Ῥαμνοῦς.

Κ. Σ. Π.

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

		ΠΗΔΕΣΤΟΥΣΚΑΙΑΔΟΚΙΜΟΥΣ
		ΛΑΒΟΝΤΑΤΟΙΣΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣΤΑΜ.
		ΑΝΤΡΙΗΡΟΠΟΙΚΩΝΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝ
		ΕΙΤΕΑΙΟΝΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΒΟΥΛΗΣ
5		ΟΕΙΠΕΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΘΟΡΙ=ΗΗΗΗΠΙ
		ΝΕΩΣΟΙΚΟΙΟΙΚΟΔΟΜΗΜΕΝΟΙΚΑΙΕΠ
		ΕΞΚΕΥΑΣΜΕΝΟΙ:ΗΗΗΠΔΔΙΙ=ΤΟΥΤΩ
		ΝΕΜΜΟΥΝΙΧΙΑΙ=ΠΔΔΔ:ΕΝΤΕΑΙ:Η
		ΠΔΔΔΔΠΙ:ΕΓΚΑΝΘΑΡΟΥΛΙΜΕΝΙ
	Ε Α	ΠΔΔΔΔΙΙΙΙ:ΔΙΦΘΕΡΑΙΑΔΟΚΙΜΟΙ
	Ω Ν	ΕΠΙΤΗΙΣΚΕΥΟΘΗΚΗ=ΠΙ=ΟΞΟΙΤΩΝ
	Ω Ν	ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΕΙΣΙΝ
	Η Ρ	ΕΧΟΝΤΕΣΕΙΣΠΛΟΥΝΕΝΤΕΛΗΣΚΕΥ
		Η:ΚΡΕΜΑΣΤΑΗΞΥΛΙΝΑΟΞΟΙΜΕΝΚΡ
		ΕΜΑΣΤΑΔΕΕΧΟΥΣΙΝΥΠΟΙΩΜΑΤΑ
		ΙΣΤΙΟΝΤΟΓΕΙΑ=ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΠΑΡΑ
		ΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚΑΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙ
		ΝΑΣΧΟΙΝΙΑΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ:ΙΙΙΙ
		ΕΞΔΑΚΤΥΛΑ:ΙΙΙΙ=ΑΓΚΥΡΑΣ:ΙΙ:ΟΞ...
		ΕΞΥΛΙΝΑΕΧΟΥΣΙΝ-ΤΑΡΡΟΝΠΗΔΑΛΙΑ
5	Ν Τ Ω	ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΙΣΤΟΝΚΕΡΑΙΑΣΚΟΝΤ
	· Π Α	ΟΥΣ:ΟΞΟΙΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝΓΕΓΡΑΜ
	Τ Τ	ΜΕΝΟΙΕΙΣΙΝΕΧΟΝΤΕΣΕΙΣΠΛΟΥΝΕΝ
	Ο Ν Ο	ΤΕΛΗΣΚΕΥΗΤΕΤΡΙΗΡΩΝΞΥΛΙΝΑΗΚΡ
	Η Ο	ΕΜΑΣΤΑΟΞΟΙΜΕΝΞΥΛΙΝΑΤΑΔΕΕΧΟΥΣ
10	Η Ρ	ΙΝΤΑΡΡΟΝΠΗΔΑΛΙΑΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΙΣΤ
	Δ Δ Δ	ΟΝΚΕΡΑΙΑΣΚΟΝΤΟΥΣΟΞ.....
	Τ Τ Τ	ΑΤΑΔΕ.....ΥΠΟΙΩΜΑΤΑΙΣΤΙΟΝΠΑ
	: Π .	ΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ
		ΛΕΥΚΑΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΟΓΕΙΑΑΓΚΥΡΑΙ
		ΙΙ:ΣΧΟΙΝΙΑΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ:ΙΙΙΙ:ΕΞΔΑ
		ΚΤΥΛΑ:ΙΙΙΙ=ΚΑΙΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
15	Α Ρ Α Δ Ι Ο Τ	ΟΙΔΕΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝΤΩΝΟΜΟΛΟΓΗ
	Α Ρ Α Κ . .	ΞΑΝΤΩΝΕΝΤΩΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΙΚΑΙΝ
	Τ Τ	ΑΣΑΠΟΔΩΣΕΙΝΤΡΙΗΡΕΙΣΚΑΙΤΟΥΣ
	Δ Δ Δ Π Τ	ΕΜΒΟΛΟΥΣΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΤΗΠΟΛΕΙΤ
	Ν Ε Δ Ι Π	ΑΣΔΕΤΡΙΗΡΕΙΣΑΠΟΔΕΔΩΚΑΣΙΝ
	Α Λ .	ΔΙΦΙΛΟΣΦΕΙΔΙΠΠΟΥΠΕΙΘ=ΚΟΝΩΝΤΙ
20	Α Ρ Χ Ο	ΜΟΘΕΟΥΑΝΑΦΛΥΣ=ΚΟΝΩΝΤΙΜΟΘΕ
	Ξ Ι Τ Ω	ΟΥΑΝΑΦΛΥΣ=ΦΑΙΑΞΛΕΩΔΑΜΑΝΤΟΣ
	Ω Μ Α Δ	ΑΧΑΡΝ:ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣΠΑΙΑ:ΚΑΙΣΥΝ
	Ι Η Ρ Α Ρ Χ Ο	ΤΡΙΗΡΑΡ=ΚΑΙΤΑΔΕΙΣΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ
25	Ο Ν Ο Μ Ο	ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΣΚΕΥΩΝΩΝΩΦΕΙΛΕΝ
	Α Τ Ε Β Α	ΔΗΜΟΝΙΚΟΣΜΥΡΡΙΝ:ΚΑΙΕΙΣΑΧΘΕ
	Τ Ρ Ι Η Ρ	ΙΣΕΙΣΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΩΦΛΕΝΤΗΝΔΙΠ
	Ε Ρ Γ Ο	ΛΑΣΙΑΝΚΑΤΕΒΛΗΘΗΕΞΑΠΟΓΡΑΦΗΣΗ
	Η Ξ Ω	ΣΑΠΕΓΡΑΨΕΝΘΕΟΔΟΤΟΣΜΥΡΡΙΝΟ
	Ν : Χ	ΤΤ=ΗΗΔ=ΤΟΥΤΟΚΑΤΕΒΛΗΘΗΑΠΟΔ
30	Τ Ο Ε	ΕΚΤΑΙΣΤΟΙΣΕΦΗΓΗΜΟΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
	Σ Π Α	ΚΑΙΤΑΔΕΙΣΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑΠΑΡΕΛΑΒ
	Δ Π Ι	ΟΜΕΝΣΚΕΥΩΝΩΝΟΦΕΙΛΕΙΔΗΜΟΝΙΚΟ
	Σ Τ Ρ Ι Ο Ι	ΣΚΑΙΕΙΣΑΧΘΕΙΣΕΙΣΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΩ
	Ε Ν Τ	ΦΛΕΝΤΗΝΔΙΠΛΑΣΙΑΝΚΑΤΕΒΛΗΘΗΕΞΑ
35	Σ Κ Ε	ΠΟΓΡΑΦΗΣΗΣΑΠΕΓΡΑΨΕΝΘΕΟΔΟΤΟΣ
	: Τ Ο	ΕΓΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤ=ΗΗΔ=ΤΟΥΤΟΚΑΤΕΒΛ
	Σ Ι Τ Ω	ΗΘΗΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣΤΟΙΣΕΠΙΧΡΕΜΗ
	Υ Λ Α	ΤΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ=ΚΑΙΤΑΔΕΙΣΠΕΠΡΑ
	. Ι	

(Τρίτη στήλη.)

ΧΑΙΡΕΣ ΤΡΑΤΟΥ ΕΡ
 ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΡΕΜ
 ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ : ΧΧΧΗ
 ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΑΦΙΔΝΑΙ
 5 ΡΙ ΗΡΟΥΣ ΠΑΝΔΩΡΑ
 ΟΝ=ΧΗΗ=ΣΚΕΥΩΝ ΞΥ
 . . ΩΝ Ι ΣΤΙΟΥ ΤΩΝ ΛΕ
 ΠΑΡΑ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ ΑΦΙ
 ΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΣ ΦΙΛΟΤΙΜ
 10 ΟΣ ΕΡΓΟΝ : ΧΗΗ : ΣΚ
 ΡΕΜΑΣ ΤΩΝ Ι ΣΤΙΟΥ
 ΧΗ : ΠΑΡΗΓΗΜΟΝΟΣ
 ΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΣ : ΕΛΕΥ
 ΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝ : ΧΗΗ :
 15 ΥΣΦΡΕΑΡΡ : ΕΠΙΣΚ Ε
 ΦΕΡΕΝΙΚΗΣ ΧΑΙΡΕΣ
 Ν . . . ΑΡΕΥΚΡΑΤΟΥ.
 ΚΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΣ Ω
 . . ΡΓΟΝ=ΧΔΔ=ΠΑΡΑΡ
 20 ΛΑΙΔΟΥ ΕΠΙΣΚΕΥΗΝΤ
 ΗΡΙΑΣ ΑΡΧΕΝΕΩ Ε.ΓΟ
 ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΑΙΟ/Δ
 ΥΔΗΜΟΥ ΑΓΝΟΥ
 ΙΙΙΙ : ΠΑΡΑΠΛΕΥΣΟ
 25 ΕΛΟΥΣ ΛΕΩΣΘΕΝΟΥ ΕΡ
 ΕΠΙΤΗΝΕΣ . . ΑΚΟΝΩΝΟ
 Τ ΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΣ Ε
 Τ ΡΓΟΝ : ΠΗ : ΠΡΟΣΗ
 Π . . . ΤΑΜΙΟΥ ΤΡΙΗΡΟΠΟΙΚ
 30 ΥΓ . . ΜΒΟΤΑ : ΗΗΗΗ=ΣΤ
 ΦΑΛ . ΡΟΝΗΝΕΙΣ ΕΠΡΑΞΑΜ
 ΤΩΝ Ε . ΙΚΗΦΙΣ ΟΔΩΡΟΥ ΑΡΧ
 Π . ΤΤ ΧΠΗΗΗΗΡ ΔΔ
 ΤΟΥ ΤΩΝ ΜΕΝΤΑ
 35 ΑΝΕΤΡΙ ΝΤΗΞΒΟΥ
 ΤΑ ΤΟΝΝΟ . . . ΤΟΝ ΔΙΦΙΛΟΥ
 ΝΑΥΣΙΝ ΜΗΤΡΟ
 ΣΤΝΑΥΣΙ ΠΑΡ . .
 ΑΦΕΤΑΙΩΝ . . . ΜΔΑΡΕΙΩ
 40 ΜΒΩΝΙΔΩ . . . ΟΥΝΤΙ : ΗΗΗ
 ΠΤΤΤΧΧΧΧ . . ΗΡΔΔΔΔΠ
 ΤΟΥΣ ΔΕ ΠΑΡ . . ΟΜΕΝΟΦΕΙΛΟ
 ΠΙΣΚΕΥΑ . Τ . . ΗΡΩΝΚΑΙΤΕ
 ΚΑΙΣΚΕΥ . . . ΥΛΙΝΩΝΚΑΙ
 45 ΤΩΝ=ΜΥΡΤ . . . ΡΙΚΟΡΙΣΙΟΣ Ι
 ΤΗΝ ΤΡΙΗΡ ΩΝΗΞΧΑΙ
 ΕΡΓΟΝ : ΚΑΙΣΚ . . . ΝΞΥΛΙΝΩΝ
 ΕΜΑΣ ΤΩΝ ΙΣΤΙΟ . . . ΝΛΕΠΤΩΝ
 ΧΧΧΧΗΡΗΙΙΙΙ : ΤΕΛ . . . ΑΣΠΡΟΒΑ
 50 ΛΙΣΤΟΣΣΥΝΤΕΛΗ . ΜΥΡΤΩΝ
 ΤΡΙΚΟΡΥΣ : ΠΗΗΗΗΡ . ΔΗΗΙΙΙ
 ΟΥΤΟΣ . . . ΑΤΑΔΙΚΑΣ . . ΝΑΠ
 ΝΕΓΚΕΜΠΡΟΣ ΜΥΣΤΟ . . .
 ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝ ΠΕΡΙΤΟ . ΑΡ
 55 ΓΥΡΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ : ΛΥΣΙΚΛΗ
 . ΛΕΥΚΟΝΟ : ΣΥΝΤΕΛΗΣ Μ
 ΤΩΝ . ΤΡΙΚΟΡΥΣ : ΗΙΤΩ . Δ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

40 Χ Ω Ν
Ν Α Π
Τ Ο Δ Ε
Ω Ν : Κ
Ρ Ο Υ Ξ
45 Ρ Γ Ο Ν
Η Θ Ε Ν
Φ Η Γ Η
Γ Η Ξ
Δ Δ Π
50 Τ Ο Υ
Λ Η Θ
Η Γ Η
Η Η Η
Η Ξ Ξ Τ
55 Δ Ο Ξ Ι Ξ
Δ Δ Δ Π
... Ο

Π
Ο
Ε
Ο
Υ
Δ
Η
Υ
Ι
65 Ι
Ω Ν
Ξ Ι
Ε Ι
70 Ν Ι Ε Υ Ξ
Ω Ν
Ι Ο Ξ
Γ Η Ξ Ι Ο
Ε Ν Τ .
75 Ι Ν Ω Ν
Ω Ν Τ Ω
Ο Ξ Α Ν Α
... Ω Ν Α .
Δ Ρ Α Χ
80 Ι Ξ Ω Ξ
Ρ Α Ξ Υ
: Τ Ρ Ι Η
Ω Ν Η Ξ
: Τ Ρ Ι Η
85 Ν Η Ξ
Ο . Χ Α Ρ
Ρ Ε Ξ
Δ Ι Κ
Ω Ρ Ι Η
90 Ι Ρ Η Ξ
... Η Ρ Α
Ρ Ι Η Ρ Η
Ρ Ι Η Ρ
Φ Ι Λ Ο
95 Δ Ι Α Δ Ε
Τ Ρ Α Τ Ο

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

Γ Μ Ε Ν Α Π Α Ρ Ε Λ Α Β Ο Μ Ε Ν Ξ Κ Ε Υ Ω Ν Ω Ν Ω
Φ Ε Ι Λ Ε Ν Δ Η Μ Ο Ν Ι Κ Ο Ξ Μ Υ Ρ Ρ Ι Ν = Κ Α Ι Ε Ι Ξ Α
60 Χ Θ Ε Ι Ξ Ε Ι Ξ Τ Ο Δ Ι Κ Α Ξ Τ Η Ρ Ι Ο Ν Ω Φ Λ Ε Τ Η Ν
Δ Ι Π Λ Α Σ Ι Α Ν Κ Α Τ Ε Β Λ Η Θ Η Ε Ξ Α Π Ο Γ Ρ Α Φ Η
Ξ Η Ξ Α Π Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Ν Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Ξ Ε Γ Μ Υ Ρ Ρ Ι Ν
ΟΥΤ = Η Η Δ : ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΑΠΟΔΕ
ΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΝΤ Ι ΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟ
65 ΚΑΙ ΤΑ Δ Ε Ι Ξ Π Ε Π Ρ Α Γ Μ Ε Ν Α Π Α Ρ Ε Λ Α Β Ο
Μ Ε Ν Ξ Κ Ε Υ Ω Ν Ω Ν Ω Φ Ε Ι Λ Ε Ν Δ Η Μ Ο Ν Ι Κ Ο Ξ
Μ Υ Ρ Ρ Ι Ν = Κ Α Ι Ε Ι Ξ Α Χ Θ Ε Ι Ξ Ε Ι Ξ Τ Ο Δ Ι Κ Α Ξ Τ
Η Ρ Ι Ο Ν Ω Φ Λ Ε Ν Τ Η Ν Δ Ι Π Λ Α Σ Ι Α Ν Κ Α Τ Ε
Β Λ Η Θ Η Ε Ξ Α Π Ο Γ Ρ Α Φ Η Ξ Η Ξ Α Π Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Ν
70 Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Ξ Ε Γ Μ Υ Ρ Ρ Ι Ν Ο Υ Τ Τ Η Ξ : Η Η Δ
ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟ
Ι Ξ Ε Φ Η Γ Η Ξ Ι Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ = Κ Α Ι Τ Α
Δ Ε Ι Ξ Ε Π Ρ Α Ξ Α Μ Ε Ν Ξ Κ Ε Υ Ω Ν Ω Ν Ω Φ Ε Ι Λ
Ε Ι Δ Η Μ Ο Ν Ι Κ Ο Ξ Μ Υ Ρ Ρ Ι Ν : Κ Α Ι Ε Ι Ξ Α Χ Θ Ε Ι Ξ
75 Ε Ι Ξ Τ Ο Δ Ι Κ Α Ξ Τ Η Ρ Ι Ο Ν Ω Φ Λ Ε Τ Η Ν Δ Ι Π Λ Α
Σ Ι Α Ν Κ Α Τ Ε Β Λ Η Θ Η Ε Ξ Α Π Ο Γ Ρ Α Φ Η Ξ Α
Π Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Ν Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Ξ Ε Γ Μ Υ Ρ Ρ Ι Ν Ο Υ Τ Τ Η Ξ
Η Η Δ = ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΑΠΟΔΕΚΤ
Α Ι Ξ Τ Ο Ι Ξ Ε Π Ι Κ Η Φ Ι Ξ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο
80 Τ Α Δ Ε Π Α Ρ Ε Λ Α Β Ο Μ Ε Ν Π Ε Π Ρ Α Μ Ε Ν Α Ε Κ
Τ Ω Ν Ν Ε Ω Ρ Ι Ω Ν Κ Α Τ Α Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α Β Ο Υ Λ Η Ξ
Ξ Χ Ο Ι Ν Ι Α Ο Κ Τ Ω Δ Α Κ Τ Υ Λ Α Ε Π Ι Ν Α Υ Ξ : Δ Δ Π
Κ Α Ι Ξ Χ Ο Ι Ν Ι Ο Ν Τ Ι Μ Η Ξ Υ Λ Ι Ν Ω
Κ Α Ι Π Α Ρ
85 Ι Ι Ι Κ Ω Π Ε Ι Λ Η = Ξ Υ
Β Ο Λ Ο Υ Ξ : Π Ι : Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν :
Δ Δ Δ Π : Τ Ι Μ Η
Π Α Ρ Ε Ι Λ Η Φ Ε Ξ Α Ν Τ Ι Μ Η : Η Δ Δ Η
Η Η Ξ : Ξ Τ Ρ Ο Φ Ο Ι Κ Α Ι Ξ Τ Υ Π Π Ε Ι Ο Ν Τ Ι Μ Η
90 Η Η Η Π Δ Δ Δ Η Η Ι Ι : Τ : Κ Ω Π Ε Ι Ξ Τ Ι Μ Η
Η Ι Ι Ι : Ξ Ι Δ Η Ρ Ο Ξ Ε Κ Τ Ο Υ Τ Ρ Ι Β Ο Λ Ο Υ : Τ Ι Μ
Η : Η Η Δ : Ι Κ Ρ Ι Ω Τ Η Ρ Ε Ξ Τ Ι Μ Η : Η Δ Δ . Π
Η Η Η : Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ω Ν : Χ Χ Π Η
Π Δ Δ Π Η Η : Τ Ο Υ Τ Ο Κ Α Τ Ε Β Λ Η Θ Η Α Π Ο
95 Δ Ε Κ Τ Α Ι Ξ Τ Ο Ι Ξ Ε Π Α Ν Τ Ι Κ Λ Ε Ο Υ Ξ Α Ρ
Χ Ο Ν Τ Ο Ξ = Ο Ι Δ Ε Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Η Ρ Α Ρ Χ Ω Ν
Τ Ω Ν Ξ Κ Η Ψ Α Μ Ε Ν Ω Ν Κ Α Τ Α Χ Ε Ι Μ Ω Ν Α
Α Π Ο Λ Ω Λ Ε Ν Α Ι Ε Δ Ο Ξ Α Ν Ε Ν Τ Ω Ι Δ Ι Κ Α Ξ
Τ Η Ρ Ι Ω Ι Κ Α Τ Α Χ Ε Ι Μ Ω Ν Α Α Π Ο Λ Ω Λ Ε Ν Α Ι
100 Ε Π Ι Κ Η Φ Ι Ξ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Τ Ρ Ι Η Ρ Α Ρ
Χ Ο Ξ Ξ Π Ι Ν Θ Α Ρ Ο Ξ Μ Ν Η Ξ Ι Θ Ε Ι Δ Ο Υ Φ Υ Λ Α Ξ
Τ Ρ Ι Η Ρ Η Ξ Ι Π Η Γ Ο Ξ Κ Α Λ Λ Ι Ξ Τ Ω Λ Υ Ξ Ι
Κ Λ Ε Ο Υ Ξ Ε Ρ Γ Ο Ν = Π Ο Λ Υ Ε Υ Κ Τ Ο Ξ Κ Α Λ
Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ Ε Ξ Τ Ι Α Ι Ο : Ε Ι Π Ε Ν Ε Ψ Η Φ Ι Ξ
105 Ξ Θ Α Ι Τ Η Ι Β Ο Υ Λ Η Ι Ε Π Ε Ι Δ Η Ξ Ω Π Ο Λ Ι Δ Ο Ξ Τ
Ο Υ Ξ Μ Ι Κ Υ Θ Ο Υ Κ Υ Δ Α Θ Η : Ε Ι Ξ Α Γ Ο Ν Τ Ω
Α Υ Τ Ο Ν Τ Ω Ν Ν Ε Ω Ρ Ι Ω Ν Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Ω Ν Τ Ω Ν Ε
Π Α Ν Τ Ι Κ Λ Ε Ο Υ Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Κ Α Τ Ε Γ Ν Ω Ξ Α Ν Ο Ι
Δ Ι Κ Α Ξ Τ Α Ι Ο Τ Ι Ο Υ Κ Α Π Ε Δ Ι Δ Ο Υ Τ Α Ξ Υ Λ Ι Ν Α Ξ Κ Ε Υ Η
110 Ε Π Ι Δ Ε Κ Α Τ Ρ Ι Η Ρ Ε Ι Ξ Υ Π Ε Ρ Κ Η Φ Ι Ξ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Τ
Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ Τ Ο Υ Ξ Ω Π Ο Λ Ι Δ Ο Ξ Τ Α Μ Ι Ο Υ Γ Ε Ν
Ο Μ Ε Ν Ο Υ Κ Α Ι Ε Τ Ι Μ Η Ξ Α Ν Π Λ Ε Ο Ν Ο Ξ Η Τ Ο Υ Δ Ι Π Λ
Α Ξ Ι Ο Υ Ε Ι Ξ Ι Ν Δ Ε Κ Ω Π Ε Ι Ξ Ξ Ω Π Ο Λ Ι Δ Ο Ξ
Ε Ι Ξ Ε Ν Η Ν Ε Γ Μ Ε Ν Ο Ι Ε Ι Ξ Τ Α Ν Ε Ω Ρ Ι Α Η
115 Δ Ε Ο Υ Ξ Ι Α Η Ξ Ω Π Ο Λ Ι Δ Ο Ξ Α Π Ο Γ Ε Γ Ρ Α Π

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

60 ΘΡΑΣΙΠΡΟΣΑΘΜΟ:ΕΠ.Ξ
 ΤΗΝΤΡΙΗΡΟΥΞΟΛΥΜΠΙΑ
 ΛΥΞΙΚΛΕΟΥΞΕΡΓΟΝΚ
 ΞΚΕΥΩΝΞΥΛΙΝΩΝΚΡΕ
 ΙΞΤΙΟΥΤΩΝΛΕΠΤΩΝ:ΗΗ
 ΤΙΜΑΣΙΘΕΟΞΕΚΚΕΡΑ:ΕΠ
 65 ΤΡΙΗΡΟΥΞΕΥΠΟΡΙΑΞΧΑ
 ΕΡΓΟΝΚΑΙΞΚΕΥΩΝΞΥ
 ΚΡΕΜΑΣΤΩΝΙΞΤΙΟΥΤΩ
 ΧΧΧΧϞΗΗΗϞΠΓΓΗΙΙ:
 ΚΥΔΑ...:ΞΥΝΤΕΛΗΞΤ
 ΕΚΚΕΡΑΜ:ΗΗΗΗΔΔ
 70 Π...ΡΑΙ:ΕΠΙΞΚΕΥ
 ΑΚΤ...ΟΞΛΥΞΙΚΛΕΟΥ
 ΕΥΩ...ΝΩΝΚΡΕΜ
 ΤΩΝΛΕΠΤΩ...:ΧΧΧΧ
 ΛΥΞΙΚΛΗΞ
 75 ΑΠΟΛ
 ΧΑ
 ΗΡΟΥΞΦ...ΕΡΓΟΝ
 ΤΩΝ...ΚΡΕΜΑΣΤ
 ΦΥΤΩ...ΟΙΕΝ...
 80 ΚΑ...Μ=ΗΗΗ
 ΚΥ...ΕΥ/
 ΕΥ...ΟΞΕ
 ΙΩ...Τ.ΟΥ
 Α...ΠΥ
 85 ...ΗΞΕ
 ...Ι:ΞΦΗ
 ...ΗΓΟΥ
 90 ΑΡΜ...ΠΟ...
 ΤΕΜ...
 .ΚΑΤΑ...
 .ΗΚΟ...ΡΟ
 ΞΚΕΥΩ...ΟΞ.
 95 ...
 ΞΚΕΥΩΝ...
 ΞΧΟΙΝΙ...
 ΜΑΣΤΩΝ...ΥΤΩΝ
 ϞΗΗΗΗΔΔ...ΓΓΙC:Μ
 100 ΞΑΓΓΕΛΗ:ΞΥΝ
 ΦΡΕΑΡΡΙ:ϞΗΗ
 ΠΡΟΒΑ:ΞΥΝΤΕΛΗΞ
 ΟΡ:ΗΗΗΗϞΔΔ...
 ΞΑΦΙΔΝ:ΞΚΕΥΩΝΟ
 105 ΠΙΤΗΜΠΡΟΝΟΙΑΝΑ
 ΗΔΔΠ:ΛΥΞΙΚΛΗΞ/
 ΠΡΟΚΛΕΙΔΗ...ΑΦΙ
 ΓΓΓΗΙ:ΝΙΚΗΡΑΤΟΞ
 ΕΛΗΞΕΥΘΥΔΗΜΟΥ...
 110 ΥΩΝΤΡΙΗΡΟΥΞΑΥΡΑ...
 ΕΡΓΟΝ:ϞΗΗΗΗ=ΛΙ...
 ΞΥΝΤΕΛΗΞΚΙΝΕΟΥΛ...
 ΥΩΝΤΡΙΗΡΟΥΞΞΤΙΛΒΟ
 ΩΝΟΞΕΡΓΟΝ:ϞΗΔΔΔ:Ι
 115 ΥΔΑΝΤΙ:ΞΥΝΤΕΛΗΞΑΥ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

ΑΓΝΟΥ
 ΡΓΟΝ
 ΤΟΥΣ
 100 ΡΕΑΡ
 ΞΩΝ
 ΧΕΙΜ
 ΧΟΝ
 ΗΞΕ
 105 ΙΡΗ
 ΤΡΙΗ
 ΗΤ
 ΟΝΑ
 ΔΟ
 110 ΑΝΑ

 ΞΤ

 115 -----

 Λ

 120 Ξ
 \Ω
 ΛΛ
 ΑΡ
 125 ΟΛΙ
 ΑΦΙ
 ΤΙΔ
 ΝΟ
 ΗΞΤ
 130 ΟΥΞ
 ΕΝ
 ΑΙ
 ΑΘ
 ΞΑΡ
 135 ΩΙ:
 ΗΞ
 ΔΕ
 ΜΒΟ
 ΠΙ
 140 ΤΟΥ
 .ΤΙ
 .ΕΝ
 Τ.
 Ο
 145 -----

 150 ΟΝ
 \
 ΟΝ
 ΟΤ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΕΙΝΑΙΑΠΑΣΑΚΑΙΚΩ
 ΠΕΙΞΟΙΕΙΞΕΝΗΝΕΓΜΕΝΟΙΕΙΞΤΑΝΕ
 ΩΡΙΑΟΙΞΩΠΟΛΙΔΟΣΚΑΙΑΦΕΙΚΕΠΟΛΥ
 120 ΕΥΚΤΟΣΟΑΠΟΓΡΑΨΑΣΤΑΕΚΤΩΝΝΟΜ
 ΩΝΚΑΙΤΗΣΑΠΟΓΡΑΦΗΣΞΩΠΟΛΙΔΙΤ
 ΑΓΙΓΝΟΜΕΝΑΕΙΞΤΗΝΕΠΙΤΙΜΙΑΝΤ
 ΟΥΞΤΩΝΝΕΩΡΙΩΝΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣ
 ΤΟΥΞΕΦΗΓΗΣΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΑΓΡ
 ΑΨΑΙΞΩΠΟΛΙΝΑΠΟΔΕΔΩΚΟΤΑΤΩΝΚ
 125 ΩΠΕΩΝ=ΕΚΑΣΤΟΥ: ΗΗ=ΔΡΑΧΜΑΣΤΩ
 ΝΕΙΞΕΝΗΝΕΓΜΕΝΩΝΑΥΤΩΙΕΙΞΤΟΝ
 ΕΩΡΙΟΝΩΝΑΝΟΤΑΜΙΑΣ: ΠΑΡΑΛΑΒΕΙ
 ΑΡΙΘΜΗΞΑΜΕΝΟΣΤΟΝΤΕΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝ
 130 ΚΩΠΕΩΝΚΑΙΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΤΟΚΕΦΑΛ
 ΑΙΟΝΚΑΙΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΩΝΕΝΔΕΚΑ
 ΑΠΑΛΕΙΨΑΙΑΠΟΤΟΥΩΦΛΗΜΕΝΟΥΞ
 ΩΠΟΛΙΔΙΑΡΓΥΡΙΟΥΟΤΙΑΝΑΠΟΦΑΝΕΙΑ
 ΥΤΩΙΟΤΑΜΙΑΣΠΑΡΕΙΛΗΦ...ΛΙΚΑ
 ΙΟΓΕΝΗΣΟΞΤΡΑΤΗΓΟ...ΔΗΜΟΣΙΟ
 135 ΞΟΥΙΓΟΝΟΞΟΕΝ ΠΑΡΟ
 ΝΤΩΝΤΩΝΟΙΚΕΙΩΝΤΩΝΞΩΠΟΛΙΔΟΣ
 ΚΑΙΤΟΥΑΠΟΓΡΑΨΑΝΤΟΣΤΗΝΟΥΞΙΑΝ
 ΤΗΝΞΩΠΟΛΙΔΟΣΕΑΝΔΕΟΙΤΩΝΝΕΩΡΙ
 ΩΝΑΡΧΟΝΤΕΣΟΙΕΦΗΓΗΣΙΟΥΑΡΧΟΝΤ
 140 ΟΞΠΑΡΑΛΑΒΟΥΞΗΣΤΗΣΠΟΛΕΩΞΤ
 ΟΥΞΚΩΠ...ΜΗΑΝΑΓΡΑΨΩΞΙΝΕΙΞΤ
 ΗΝΞΤΗΛΗΝΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΞΤΩΝΕΝΔΕΚΑ
 ΜΗΑΠΑΛΕΙΨΕΙΑΠΟΤΟΥΟΦΛΗΜΑΤΟΣΤΟΥΞΩΠ
 ΟΛΙΔΟΣΤΟΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝΤΩΝΚΩΠΕΩΝΚΑΤΑ
 145 ΤΑΕΨΗΦΙΞΜΕΝΑΤΗΙΒΟΥΛΗΙΟΦΕΙΛΕΤΩΕΚΑΣΤΟΣ
 ΑΥΤΩΙ: ΧΧΧ: ΔΡΑΧΜ: ΤΩΙΔΗΜΟΣΙΑΚΑΙΕΞΤΩΞΩΠΟΛΙΔΙ
 ΚΑΙΤΟΙΞΞΩΠΟΛΙΔΟΣΟΙΚΕΙΟΙΞΤΗΣΒΟΥΛΕ
 ΥΞΕΩΞΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΤΗΣΤΙΜΗΞΤΩΝ
 ΚΩΠΕΩΝΑΝΗΠΟΛΙΞΠΑΡΕΙΛΗΦΥΑΕΙ
 150 ΠΑΡΑΞΩΠΟΛΙΔΟΣΚΑΙΤΩΝΟΙΚΕΙΩΝΤΩΝ
 ΞΩΠΟΛΙΔΟΣΕΙΝΑΙΑΔΕΚΑΙΕΙΞΑΓΓΕΛ
 ΙΑΝΑΥΤΩΝΕΙΞΤΗΜΒΟΥΛΗΝΚΑΘΑΠΕ
 ΡΕΑΝΤΙΞΑΔΙΚΕΙΠΕΡΙΤΑΕΝΤΟΙΞΝΕ
 ΩΡΙΟΙΞΤΟΔΕΨΗΦΙΞΜΑΤΟΔΕΑΠΑΝΕΙ
 155 ΝΑΙΕΙΞΦΥΛΑΚΗΝΤΗΣΧΩΡΑΞΕΠΕΙΔΗ
 ΕΞΤΙΜΠΕΡΙΧΡΗΜΑΤΩΝΕΙΞΠΡΑΞΕΩΞ
 ΟΞΟΙΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝΧΑΛΚΑΚΑΙΞΙΔΗ
 ΡΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΕΙΞΙΝΤΑΔΕΕΧΟΥΞΙΝ
 ΔΟΝΤΕΞΑΡΓΥΡΙΟΥ: ΡΔΔΠ=ΔΡΑΧΜΑΣ
 160 ΚΑΔΟΥΞ: ΕΞ: ΚΡΑΤΗΡΑΣ: ΕΞ: ΟΙΝΟΧΟ
 ΑΣ: ΕΞ: ΧΥΤΡΟΓΑΥΛΟΥΞ: ΠΙ=ΑΞΙΝΑΣ
 ΠΙ: ΞΚΑΦΕΙΑ: ΕΞ: ΟΒΕΛΕΙΑΣ: ΕΞ
 ΤΑΔΕΟΦΕΙΛΟΥΞΙΝΟΙΤΩΝΝΕΩΡΙΩΝΕΠΙ
 ΜΕΛΗΤΑΙΟΙΕΠ'ΑΝΤΙΚΛΕΟΥΞΑΡΧΟΝΤ
 165 ΟΞΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΞΑΥΤΩΝΤΩΝΞ
 ΚΕΥΩΝΩΝΓΡΑΨΑΝΤΕΞΕΙΞΤΗΝΞΤΗΛ
 ΗΝΟΥΠΑΡΕΔΟΣΑΝΟΝΤΑΕΤΟΙΞΝΕΩΡ
 ΙΟΙΞΚΡΕΜΑΣΤΑΤΡΙΗΡΙΤΙΚΑΙΞΤΙΑ
 ΛΕΠΤΑ: ΙΙ: ΑΝΤΙΤΟΥΤΩΝΠΑΡΕΔΟΣΑΝΠ
 170 ΑΧΕΑ: ΔΥΟ: ΥΠΕΡΤΟΥΤΩΜΠΡΟΣΟΦΕΙΛΟ
 ΥΞΙΜΠΡΟΣΤΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ=ΗΗΗ=ΚΑΤ
 ΑΒΛΗΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ: ΙΙ: ΞΧΟΙΝΙΑΟΚ
 ΤΩΔΑΚΤΥΛΑ=ΠΙ: ΕΞΔΑΚΤΥΛΟΝ: Ι

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

155 ΟΝ
ΗΞ
ΚΟΝ
ΙΑΞ
·ΝΑ
160 ΙΑΝ
ΦΛΙ
ΑΜΕ
ΙΚΑ
ΜΒ
165 ΕΙ
ΤΤΙ=
ΕΡ
ΑΠΟ
Ι
170 ΜΟΙ=Κ
ΛΑΜΙΝ
ΕΝΩΝ
ΙΗΙΑΡ
ΩΝΟΞ
175 ΑΠΟΤ
ΟΝ:Ι:
ΙΚΗΜΑ
ΠΥΛΑΙ
ΤΩΙΕΡ
180 ΥΔΑΘ
·ΟΥ
·ΥΒΔΙΔ
ΤΑ=ΠΙ
ΙΝΟΝ
185 ΕΩΞΠΑ
ΕΤΡΙΑΞ:ΔΙ
:ΒΑΞΕΙΞ
ΚΥΤΩΜΕ
ΠΙ:ΕΠΙΞ
190 ΟΥΜΗΧΑ
ΙΙΔΙΗΝ
ΡΠ
ΤΑΠΑ
ΑΦΙΞΤ
195 ΤΤΙΑ
ΞΕΠΡΙΑ
ΡΥΤΑ
ΕΛΑΒΟ
ΩΝΤΩ
200 ΟΝΤΑ
ΤΟΥΞ
ΡΑΤΗ
ΝΑΛ
ΟΔΟ
205 ΟΥΞΙ
Λ
ΑΙ
ΕΡ

175 ΤΕΤΡΗΡ ΙΤ ΙΚΑ ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΝ: Ι
ΞΥΛΙΝΑ ΤΡΙΗΡ ΙΤ ΙΚΑ ΤΑΡΡΟΝ ΚΛΙΜΑΚΙ
ΔΑΣ=ΕΠΙ ΝΑΥΞ:ΙΙ:ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΚΙΔΑ ΚΟ
ΝΤΟΥΞ ΕΠΙ ΝΑΥΞ ΔΕΚΑ ΚΑΙ... ΤΟΝ
ΤΕΤΡΗΡ ΙΤ ΙΚΑ ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΝ
ΤΡΙ ΑΚΟΝΤΟΡΙΩΝ ΚΩΠΑΣ=ΔΔΔ:ΚΛΙΜ
180 ΑΚΙΔΑΣ=ΙΙ=ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ=ΙΙ:ΚΕΡΑΙΑ
ΑΝ=Ι=ΚΟΝΤΟΥΞ:ΙΙΙΙ:ΑΡΓΥΡΙΟΥΤΟΠΑΡ
ΑΔΙΔΟΜΕΝΟΝ=ΔΔΔΗΗΙΙ:ΚΑΙ ΤΑ...
ΠΕΡΠΑΓΜΕΝΑ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ:ΠΑΡΑ...
ΤΗΣΙΛΕΙΔΟΥΞΙΦΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ
185 ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΛΕΩΚΙΔΟΥΞΙΦΝΙΟΥ ΤΗΣ Τ
ΡΙΗΡΟΥΞ ΗΞ ΕΔΙΠΛΩΞΕΝ ΗΒΟΥΛΗ ΗΙΟ
ΝΟΜΑ ΕΥΦΡΑΙΝΟΥΞΑ ΑΡΧΕΝΕΩ ΕΡΓΟΝ
ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΞΚΕΥΩΝΩΝ ΩΦΕΙΛΕΝ Ξ
ΤΗΣΙΛΕΙΔΗΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΡΗΡΗ ΠΕΙΘ
190 ΜΕΝΗΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΞ ΕΡΓΟΝ Κ
ΑΤΕΒΛΗΘΗ ΕΞ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΗΞ ΑΠΕΓΡ
ΑΥΕΝ ΕΡΜΟΔΩΡΟΣ ΑΧΑΡΝ=ΤΤΗΔΠ
ΗΗΙ=ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗ
ΤΑΣ ΤΟΥΞ ΕΦΗΓΗΣΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
195 ΤΑ ΔΕ ΕΙΞ ΕΠΡΑΞΑΜΕΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΑΡ
Α ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ ΕΠΙ ΚΗΦΙΞΟΔΩΡΟΥ ΑΡ
ΧΟΝΤΟΣ:ΠΑΡΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΞ ΕΡΟΙΑΔΟ
ΕΠΙΞΚΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ ΒΟΗΘΕΙΑΞ Ξ
200 ΜΙΚΡΙΩΝΟΞ ΕΡΓΟΝ:ΧΗΗ:ΞΚΕΥΩΝ
ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΙΞΤΙΟΥ Τ
ΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΧΧΗ:ΠΑΡΑ ΚΙΝΕΟΥ
ΛΑΜΠΤΡ:ΕΠΙΞΚΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ ΞΤΙ
ΛΒΟΥΞΗΞ ΞΜΙΚΡΙΩΝΟΞ ΕΡΓΟΝ:ΧΗΗ
ΞΚΕΥΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΙΞΤΙ
205 ΟΥ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΠΗΗΗΗΔΔΔΔ
ΠΑΡΑ ΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΑΦΙΔΝ=ΕΠΙΞΚΕΥΗΝ
ΤΡΙΗΡΟΥΞ ΠΡΟΝΟΙΑΞ ΑΛΕΞ...ΟΥ Ε
ΡΓΟΝ:ΧΗΗ=ΞΚΕΥΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΡ
ΕΜΑΣΤΩΝ ΙΞΤΙΟΥ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΧ
210 ΗΗΠΔΔΔΔΗΙΙΙΙ:ΠΑΡΕΥΘΥΔΗΜΟΥ
ΑΓΝΟΥΞΙ:ΕΠΙΞΚΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ
ΑΥΡΑΣ ΛΥΞΙΚΛΕΙΔΟΥ ΕΡΓΟΝ:ΧΗΗ
ΞΚΕΥΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑΣΤΩ
ΙΞΤΙΟΥ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΗΗΗΠΔΔΠΗ
215 ΗΙΙ:ΠΑΡΑ ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ ΠΑΛΛΗ:ΕΠΙΞΚ
ΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ ΞΤΕΦΑΝΟΥΞΗΞ ΧΑΙΡΙΩΝ
ΟΞ ΕΡΓΟΝ=ΧΗΗ=ΞΚΕΥΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ Κ
ΡΕΜΑΣΤΩΝ ΙΞΤΙΟΥ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΧ
220 ΧΗ:ΠΑΡΑ ΛΥΚΙΝΟΥ ΠΑΛΛΗ:ΕΠΙΞΚΕ
ΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ ΦΩΞΦΟΡΟΥ ΑΡΧΕΝΙΚΟΥ
ΕΡΓΟΝ=ΧΗΗ=ΞΚΕΥΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΡΕΜΑ
ΞΤΩΝ ΙΞΤΙΟΥ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΧΗΗΔΠ
225 ΗΙΙΙ:ΠΑΡΑ ΘΟΥΔΙΠΠΟΥ ΑΡΑΦΗ:ΕΠΙΞΚ
ΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ:ΕΛΛΑΔΟΞ ΑΡΧΕΝΕΩ ΕΡ
ΓΟΝ=ΧΗΗ=ΞΚΕΥΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΙΞΤΙ
ΟΥ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ:ΧΧΠΗΔΔΔΔΗΗΙΙΙ
ΠΑΡΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΞ ΚΕΦΑΛΗ=ΕΠΙΞΚ
ΕΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ ΠΑΛΛΗΝΙΔΟΞ

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης)

ΩΡΩΝ : ΚΙΝΕΑΣΛΑΜ:ΞΚΕΥΩΝ
 ΤΡΙΗΡΟΥΣΞΤΙΛΒΟΥΞΗΞΜΙΚ
 ΡΙΩΝΟΞΕΡΓΟΝ:ΡΔΔ
 175 ΤΑΔΕΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝΞΚΕΥΗ
 ΠΑΡΑΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝΚΑΤΑΨΗ
 ΦΙΞΜΑΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕΝΔΗΜΟΦΙΛ
 ΑΧΑΝΕΥΞ
 ΠΑΡΑΦΙΛΕΟΥΚΕΦΑΛΗΘΕ
 180 ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑ
 ΕΝΤΕΛΗΙΞΤΙΟΝΤΩΝΛΕ
 ΠΑΡΑΣΙΜΩΝΟΞΑΘΜ
 ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗ
 ΜΑΣΤΩΝ
 ΑΝΚΥΡ
 185 ΠΑΡΑΙ
 ΥΠΟΙΩΜ
 ΤΩΝΕΓΛΥΘΕ
 ΤΡΙΧΙΝΑ:ΙΙ:ΑΝ
 ΠΑΡΑΠΥΘΟΚΛΕΟ
 190 ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗΥ
 ΙΙΙΙ:ΚΑΙΕΤΕΡΑ:ΙΙ:ΤΩΝ
 ΤΩΝΤΑΣ...ΑΝΚΥΡΑΣ:ΙΙ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης)

ΕΥΕ 15
 ΤΗΞ
 ΞΚΙ
 ΡΞ

(Τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου ἐστὶ κενὸν 14 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.)

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

_____εα
 _____ων
 _____ων
 _____τρι]ήρ

 5 _____κο]ντῶ
 ν _____] πα-
 λαιά _____] **Π**
 τριήρης _____] ἡ ὄνο-
 μα _____] ἡ δ-
 10 νομα _____] **ΗΠ**
 _____] **ΔΔΔ**
 _____] **ΠΠΠ**
 _____] : **Π**

 _____π]αρά Διοτ-
 15 ἰμου Βύωννυμέως, π]αρά Κ-
 ὄνωνος Ἀναφλυστίου _____] **Π**
 _____] **ΔΔΔΠ**.
 Οἱ δὲ τῶν τριηράρχων, ὧν ἐδιπ-
 λασίασεν ἡ Βουλὴ τὴν τριήρη κατέβ[αλ-
 20 ον ἀποδέκταις τοῖς ἐφ' ἡγήσειον] Ἄρχο-
 ντος, καὶ ἐξ ὧν ἀπέδοσαν εἰς τὰ] σιτω-
 νικά καὶ ὑπελογίσαντο κατὰ ψήφι]σμα Δ-
 ἡμου, ὃ Δημάδης εἶπεν· τρ]ιηράρχο-
 25 ς _____τριήρης, ἡ] ὄνομα
 _____ἔργον· ταύτης κ]ατέβα-
 λεν _____] τριήρ-
 ης _____] ἔργο-
 ν _____τριήρης Νικ]ησώ,
 ταύτης κατέβαλε τὸ ἀπλοῦν τὸ καθ' αὐτὸν] : **Χ**
 30 **ΧΠ**, τὸ δὲ διπλοῦν ὑπεγράψα]το ε-
 ἰς τὰ σιτωνικά _____]ς παρ-
 ᾶ _____] **ΔΠ**
 _____] τρι]ηράρχος,] ὃς
 ἐπὶ _____κατέβαλ]εν τ-
 35 ὃ ἀπλοῦν τὸ καθ' αὐτὸν _____] σχε-
 ῖν ἔχουσι τὸ ἀπλοῦν _____] : τὸ
 δὲ διπλοῦν ὑπεγράψατο εἰς τὰ] σιτω-
 νικά _____]ύλα
 _____] **Ι**

θρι]πηδέστους καὶ ἀδοκίμους
 λ]αβόντα τοῖς ἀνδραπόδοις ταμ-
 ῖαν τριηροποιικῶν Δημοκράτην
 Εἰτεαῖον κατὰ Ψήφισμα Βουλῆς,
 5 ὃ εἶπεν Καλλίστρατος Θορί[κιος] **ΗΗΗΗΠΙ**.
 Νεώσοικοι οἰκοδομημένοι καὶ ἐπ-
 εσκευασμένοι : **ΗΗΗΠΔΔΔΙ** = τούτω-
 ν ἐμ Μουν[υ]χία = **ΠΔΔΔ** : ἐν Ζέα : **Η**
ΠΔΔΔΔΠ : ἐγ Κανθάρου λιμένι
 10 **ΠΔΔΔΔΠΠΠ** : Διφθέραι ἀδόκιμοι
 ἐπὶ τῇ σκευοθήκῃ = **Π** = ὅσοι τῶν
 τριηράρχων γεγραμμένοι εἰσὶν
 ἔχοντες εἰς πλοῦν ἐντελῇ σκεύ-
 η : κρεμαστὰ ἢ ξύλινα, ὅσοι μὲν κρε-
 15 μαστὰ, τὰ δὲ ἔχουσιν ὑποζώματα,
 ἰστίον, τοπεῖα : κατὰβλημα, παρα-
 ρύματα λευκά, παραρύματα τρίχι-
 να, σχοινία ὀκτωδάκτυλα : **ΠΠΠ**,
 ἐξδάκτυλα : **ΠΠΠ** = ἀγκύρας : **ΠΠ** : ὅσοι δ-
 20 ἐ ξύλινα ἔχουσιν : ταρῖον, πηδάλια,
 κλιμακίδας, ἰστὸν, κεραίας, κοντ-
 οὺς : ὅσοι τῶν τριηράρχων γεγραμ-
 μένοι εἰσὶν, ἔχοντες εἰς πλοῦν ἐν-
 τελῇ σκεύῃ τετρήρων ξύλινα ἢ κρε-
 25 μαστὰ, ὅσοι μὲν ξύλινα τὰ δὲ ἔχουσ-
 ιν ταρῖον, πηδάλια, κλιμακίδας, ἰστ-
 ὸν, κεραίας, κοντοὺς, ὅσοι δὲ κρεμαστ-
 ᾶ τὰ δὲ [ἔχουσιν] ὑποζώματα, ἰστίον, πα-
 30 ραρ]ύματα τρίχινα, παραρ]ύματα
 λευκά, κατὰβλημα, τοπεῖα, ἀγκυραὶ
ΠΠ : σχοινία ὀκτωδάκτυλα : **ΠΠΠΠ** : ἐξδά-
 κτυλα : **ΠΠΠΠ** = Καὶ τὰ δὲ παρελάβομεν.
 Οἱ δὲ τῶν τριηράρχων τῶν ὁμολογη-
 σάντων ἐν τῷ δικαστηρίῳ καιν-
 35 ᾶς ἀποδώσειν τριήρεις, καὶ τοὺς
 ἐμβόλους, ὀφείλουσιν τῇ πόλει, τ-
 ᾶς δὲ τριήρεις ἀποδεδώκασιν.
 Δίφιλος Φειδίππου Πι[θεύς] — Κόνων Τι-
 μοθέου Ἀναφλύς[τιος] = Κόνων Τιμοθέ-
 40 ου Ἀναφλύς[τιος] = Φαίλαξ Λεωδάμαντος
 Ἀχαρν[εύς] : Φιλιππίδης Παια[νιεύς] : καὶ συν-
 τριήαραρ[χοι] : καὶ τὰ δ' εἰςπεπραγμένα
 παρελάβομεν· σκευῶν, ὧν ὀφείλει
 Δημόνικος Μυρρίν[ούσιος] : καὶ εἰσαχθε-
 45 ἰς εἰς τὸ δικαστήριον ὄφλεν τὴν διπ-
 λασίαν, κατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆς, ἡ-
 ς ἀπέγραψεν Θεόδοτος Μυρρίνο-
 ύττ[ης] = **ΗΗΔ** = τοῦτο κατεβλήθη ἀποδ-
 ἐκταις τοῖς ἐφ' ἡγήμονος Ἄρχοντος.
 50 Καὶ τὰ δ' εἰςπεπραγμένα παρελάβ-
 ομεν· σκευῶν, ὧν ὀφείλει Δημόνικο-
 ς καὶ εἰσαχθεῖς εἰς τὸ δικαστήριον ὄ-
 φλεν τὴν διπλασίαν, κατεβλήθη ἐξ ἀ-
 πογραφῆς, ἡς ἀπέγραψεν Θεόδοτος
 55 ἐγ Μυρρίνούττ[ης] = **ΗΗΔ** = τοῦτο κατεβλ-
 ήθη ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ Χρέμη-
 τος Ἄρχοντος = Καὶ τὰ δ' εἰςπεπρα-

(Τρίτη στήλη)

- Χαιρεστράτου ἔργον : ΧΗΗ : σκευῶν
 τῶν ξυλίνων κρεμ[αστῶν, ἰστίου
 τῶν λεπτῶν : XXXH· [καὶ παρὰ
 Τηλεμάχου Ἀφιδναίου ἐπισκευὴν τ-
 5 ριήρους Πανδώρα[ς, Ξενοκλέους ἔργ-
 ον = ΧΗΗ = σκευῶν ξυλίνων κρεμα-
 στῶν, ἰστίου τῶν λεπτῶν . . . καὶ
 παρὰ Δημοκρίτου Ἀφιδναίου ἐπισκευ-
 ῇν τριήρους Φιλοτιμ[ίας, . . .
 10 ος ἔργον : ΧΗΗ : σκευῶν ξυλίνων κ-
 ρεμαστῶν, ἰστίου [τῶν λεπτῶν . . .
 ΧΗ : παρ' Ἡγήμονος [. . . ἐπισκε-
 υὴν τριήρους : Ἐλευθερίας, Ἀρχεστρ-
 άτου ἔργον : ΧΗΗ : [παρὰ . . . ο-
 15 υς Φρεαρό[ιου] ἐπισκευὴν τριήρους
 Φερεικής, Χαιρεστράτου ἔργο-
 ν . . . παρ' Εὐκράτου[ς] . . . ἐπισ-
 κευὴν τριήρους Ω[. . .
 . ἔργον = ΧΔΔ = παρ' Ἀριστογένους Φι-
 20 λαίδου ἐπισκευὴν τριήρους Εὐετ-
 ηρίας, Ἀρχένεω ἔργ[ον· παρ'
 Αἰσχύλου Παιον[ίδου] . . . Εὐθ-
 υδήμου Ἀγνουσίου . . .
 IIII : παρὰ Πλεύσο[νος] . . . συντ-
 25 ελοῦς, Δεωσθένου[ς] ἔργ[ον·
 ἐπὶ τὴν Ἑσ . . . α Κόνωνο[ς] . . .
 τ[. . . ἐπισκευὴν τριήρους Ἐλευθερίας, Ἀρχεστ-
 τράτου ἔργον : ΠΗΗ : προση . . .
 π[αρά] ταμίου τριηροποιῶν . . .
 30 υγ . μβοτα : ΗΗΗΗ = στ[. . . Κε-
 φάλ[αι]ον ὧν εἰσπεράξαμ[εν] χρημά-
 των ἐπ[ὶ] Κηφισοδώρου Ἀρχοντος
 ΠΤΤΤΧΧΧΧΠΗΗΗΗΠΔΔΔ[ΔΔΠΗ,
 35 τούτων [δὲ παρέδο]μεν τὰ . . .
 ανετρι[. . . ἐς φυλακὴν] τῆς Βο[υλῆς] κα-
 τὰ τὸν νό[μον] τὸν Διφίλου [. . .
 ν]αυσιν [. . .] Μητρο[. . .
 στ ναυσί[ν] . . .] παρ[ά] . . .
 Ἀφεταιῶν [. . .] μ Δαρείω [ἐμ Σκα-
 40 μβωνιδῶ[ν οἰκ]οῦντι : ΗΗΗΗ. [Κεφάλαιον
 ΠΤΤΤΧΧΧΧΠΗΗΗΗΠΔΔΔΔΠΗ·
 τοὺς δὲ παρ[έδ]ομεν ὀφείλο[ντας] ἐ-
 πισκευά[ς] τριήρων καὶ τετρήρων
 καὶ σκευῶν ξυλίνων καὶ κρεμασ-
 45 τῶν = Μύρτων Τριχορύσιος [ἐπισκε-
 υὴν τριήρους Πωτ]ώνης, Χαιρεστράτου
 ἔργον : καὶ σκευῶν ξυλίνων [κρ-
 εμαστῶν, ἰστίου τῶν λεπτῶν
 XXXXHΠΗΗIIII : Τελ[εσί]ας Προβα-
 50 λήσιος συντελή[ς] Μύρτωνος
 Τριχορύσιου : ΠΗΗΗΗΠΔ[Δ]ΔΗΗIIII.
 Οὗτος [τὸ κ]αταδικασ[τὸν] ἀπ[ὸ] τῆ-
 νεγκε μ[έρος] πρὸς Μύρτων[α] τὸν
 Τριχορύσιον περὶ τοῦ] ἀρ-
 55 γυρίου τούτου : Αυσικλῆ-
 ς] Λευκονο[εύς] : συντελής Μ[ύρ-
 των[ος] Τριχορύσιου : ΗΙΤΩ. Δ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

- 40 -----]χων
-----τὸ ἀπλοῦν κατέβαλε]ν ἀπο-
δοέκταις τοῖς ἐφ' Ἡγησίου Ἄρχοντος,] τὸ δὲ
διπλοῦν ὑπεγράψατο εἰς τὰ σιτ[ων]ικὰ : κ-
αὶ κατέβαλεν -----τριή]ρους
45 -----ἐ]ργον·
τριήραρχος -----]ῆθεν
κατέβαλεν ἀποδέκταις τοῖς ἐφ' Ἡγη-
σίου Ἄρχοντος -----]γης
-----]ΔΔΠ
50 -----]του
-----κατεβ]λήθη-
η ἀποδέκταις τοῖς ἐφ' Ἡγη-
σίου Ἄρχοντος -----]ΗΗΗ
-----τ]ῆς στ-
55 -----τη] δόσις
-----]ΔΔΔΠ
-----]ο

τριήρεις τὰς δε ἱππηγοῦς εἰς] π-
λοῦν δοθείσας ἐκ τῶν νεωρίων] ὁ
60 Δῆμος ἐψηφίσατο αὐτάς καὶ τὰ σκ]ε-
ύη κατὰ πόλεμον ἀχρήστ]ο-
υς γεγονέναι κατὰ ψήφισμα] Δῆ-
μου, ὁ Δημάδης Δημέ]ο
Παιανιεύς εἶπεν. Γνώμη, Ναυσ]ι-
65 νίκου ἔργον, ἥς ἐτριηράρχ]ει
Ἀπολλόδορος Διοφάνους Γαργήττι]ος·
σκεύη ἔχει κρεμαστὰ ἐντελῇ, τ]ῶν
ξύλινων κώπας ΠΔ. Ἀ]σκ-
ληπιάς, Ἄγνοδήμου ἔργον, ἥς ἐτριηράρχ]ει
70 Ἀλκίμαχος Ἀλκέτου Παια]νιεύς,
σκεύη ἔχει κρεμαστὰ ἐντελῇ, τῶν ξυλίν]ων
κώπας ΠΔ. Καλλιζένα Χαιρίων]ος
ἔργον, ἥς ἐτριηράρχει Εὐθυκλῆς Κ]τησίο-
υ Δειραδιώτης· σκεύη ἔχει κρεμαστὰ] ἐντ-
75 ελῇ, πλὴν ὑποβλήματος· τῶν ξυλίνων
κώπας ΠΔ. Αἶ]δε τῶν τριήρων τῶ-
ν σκηθεισῶν κατὰ χειμῶνα ἐδ]οξαν ἀ-
χρήστους γεγονέναι, καὶ κατὰ χειμ]ῶνα
διαφθαρῆναι· τριήρης Σαλαμινί]α, Ἀρχ-
80 ἐνήδου ἔργον, ἥς ἐτριηράρχ]ει Σώσ-
τρατός Δεινίππου Λαμπτρεύς, Θ]ρασύ-
λοχος Κηφισοδώρου Ἀναγυράσι]ος : τριή-
ρης Εὐχάρις, Ἀλεξιμάχου ἔργ]ον, ἥς
ἐτριηράρχει Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύσι]ος : τριή-
85 ρης Ἡγησίπολις, Χαιρίωνος ἔργ]ον, ἥς
ἐτριηράρχει Μένων Πυθοδώρου] Ἀχαρ-
νεύς, Θεόξενος Θεοκλέους Εὐανθυμ]εύς, Ἀ]ρεσ-
ίας Ἀρεσίππου Κεφαλῆθεν· τριήρης] Δικ-
αοσύνη, Χαιρίωνος ἔργον, ἥς ἐτ]ριη-
90 ράρχει Φίλων Φίλωνος Λακιάδης· τριή]ρης
Ἀκτίς, Λυσικλέους ἔργον, ἥς ἐτρι]ηρά-
ρχει Μειδιάς Κηφισοδώρου Ἀναγυράσι]ος· τριήρ-
ης Ἡγεμόνη, Ναυσινίκου ἔργον· τ]ριήρ-
αρχος Εὐθύδικος Ἀντιφάνους Φη]γαιεύς, Δί]φιλο-
95 ς Διοπίθεος Σουνιεύς· ὑπὲρ τούτων] διαδε-
ξάμενος Φανόστρατος Ἀρχε]στράτο-

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

- γμένα παρελάβομεν· σκευῶν, ὧν ὦ-
φειλεν Δημόνικος Μυρρίν[ούσιος] = καὶ εἰσα-
60 χθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον ὦφλε τὴν
διπλασίαν, κατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆ-
ς, ἥς ἀπέγραψεν Θεόδωτος ἐγ Μυρρίν-
ουτ[της] : ΗΗΔ : τοῦτο κατεβλήθη ἀποδέ-
κταις τοῖς ἐπ' Ἀντικλέους Ἄρχοντο]ς.
65 Καὶ τὰ δ' εἰς πεπραγμένα παρελάβο-
μεν· σκευῶν, ὧν ὦφειλεν Δημόνικος
Μυρρίν[ούσιος] = καὶ εἰσαχθεὶς εἰς τὸ δικαστ-
ήριον ὦφλε τὴν διπλασίαν, κατε-
βλήθη ἐξ ἀπογραφῆς, ἥς ἀπέγραψεν
70 Θεόδωτος ἐγ Μυρρίνούττης : ΗΗΔ :
τοῦτο κατεβλήθη ἀποδέκταις το-
ῖς ἐφ' Ἡγησίου Ἄρχοντος = Καὶ τὰ δ'
εἰσπράξαμεν· σκευῶν, ὧν ὦφειλ-
ει Δημόνικος Μυρρίν[ούσιος] : καὶ εἰσαχθεὶς
75 εἰς τὸ δικαστήριον ὦφλε τὴν διπλα-
σίαν, κατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆς, [ἥς] ἀ-
πέγραψεν Θεόδωτος ἐγ Μυρρίνούττης
ΗΗΔ = τοῦτο κατεβλήθη ἀποδέκτ-
αις τοῖς ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἄρχοντο]ς.
80 Τὰ δε παρελάβομεν πεπραμένα ἐκ
τῶν νεωρίων κατὰ Ψήφισμα Βουλῆς·
σχοινία ὀκτωδάκτυλα ἐπὶ ναῦς : ΔΔΠ,
καὶ σχοινίων [τιμῇ] ξυλίνων, καὶ
καὶ [ὑπο]βλή[ματα] ἐπὶ ναῦς τιμῇ . . .
85 || [. . . κα]ὶ κωπεῖς τιμῇ ΠΔΔΔΔΠ, ξυλίνων ἐμ-
βόλους : Π] : σταθμόν : [ΤΤΤ, μναί . . .
ΔΔΔΠ : τιμῇ : ΠΔΔ . . . καὶ ὧν
παρειλήφθησαν [ἀσχοί] τιμῇ : ΗΔΔΗ
ΗΗ] : στρόφοι καὶ στυππεῖον, τιμῇ
90 ΗΗΗΠΔΔΔΗΗΗ] : Τ : κωπεῖς τιμῇ [ΔΔ
ΗΗ] : σίδηρος ἐκ τοῦ τριβόλου : τιμ-
ῇ : ΗΗΔ : ἱκριωτῆρες τιμῇ : ΗΔΔ[Δ]Π
ΗΗ] : κεφάλαιον τούτων : ΧΧΠΗ
ΠΔΔΠΗΗ] : τοῦτο κατεβλήθη ἀπο-
95 δέκταις τοῖς ἐπ' Ἀντικλέους Ἄρ-
χοντος = Οἱ δε τῶν τριηράρχων
τῶν σκηψαμένων κατὰ χειμῶνα
ἀπολωλέναι ἐδοξαν ἐν τῷ δικασ-
τηρίῳ κατὰ χειμῶνα ἀπολωλέναι,
100 ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἄρχοντος· τριηράρ-
χος Σπίνθαρος Μνησιθείδου φυλάσ]ιος,
τριήρης ἱππηγὸς Καλλιστῶ, Λυσι-
κλέους ἔργον = Πολύευκτος Καλ-
λικράτους Ἐστιό[θεν] εἶπεν ἐψηφί-
105 σθαι τῇ Βουλῇ. Ἐπειδὴ Σωπόλιδος τ-
οῦ Σμικύθου Κυδαθη[ναίως] : εἰσαγόντω]ν
αὐτὸν τῶν νεωρίων ἐπιμελητῶν ἐ-
π' Ἀντικλέους Ἄρχοντος, κατέγνωσαν οἱ
δικασταί, ὅτι οὐκ ἀπεδίδου τὰ ξύλινα σκεύη
110 ἐπὶ δέκα τριήρεις ὑπὲρ Κηφισοδώρου τ-
οῦ ἀδελφοῦ τοῦ Σωπόλιδος, ταμίου γεν-
ομένου, καὶ ἐτίμησαν πλέονος ἢ τοῦ διπλ-
ασίου, εἰσὶν δὲ κωπεῖς Σωπόλιδος
εἰσεννεγμένοι εἰς τὰ νεώρια, ἢ
115 δὲ οὐσία ἢ Σωπόλιδος ἀπογέγραπ-

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

υ Γαργήττιος, Ἀμεινίας Σωκλέους] Ἀγνού-
σιος σκῆψιν ἀπήνεγκαν καὶ ἀπέφ]υγον·
100 τριήρης Ἀχιλλεία, Ἀριστοκρά]τους
ἔργον, ἥς ἐτριηράρχει Δίαιτος Φ]ρεάρ-
ριος. Αἶ δε τῶν τριήρων τῶν σκηθε]σῶν
ἔδοξαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατὰ χειμ-
μῶνα διαφθαρῆναι ἐφ' Ἡγησίου Ἀρ]χον-
τος· τριήρης ——— Ἀλκαίου ἔργον], ἥς ἐ-
105 τριηράρχει Δείνων Δεινίου Ἐρχισύς· τρι]ήρη-
ς Κλεονίκη, Λυσικλέους ἔργον, ἥς ἐ]τριη-
ράρχει Κλεομίδων Διογένους Γαργ]ήτ-
τιος. Ἀπὸ τῶν σκηθε]σῶν κατὰ χειμ]ῶνα
τριήρων τούτων καὶ τετρήρων παρε]δο-
110 μεν —————] Ἀνα-
[γυρασίῳ —————]
Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύ]στ[ιος
[ἀπὸ τῆς τριήρους Εὐχάριδος, Ἀλεξιμάχου]
[ἔργον· τριηράρχος —————]
115 —————
————— λ —————
————— σ —————
————— λω —————
————— λλ —————
————— Μένων Πυθοδώρου Ἀχ]αρ[νεὺς,
125 ἀπὸ τῆς τριήρους Ἡγησιπ]όλι[δος,
Χαιρίωνος ἔργον. Μειδίας Κ]ηφι[σοδώρου
Ἀναγυράσιος, ἀπὸ τῆς τριήρους Ἀκ]τίδ-
ος Λυσικλέους ἔργον· τριηράρχος Δίαιτος Δίω]νε-
ς Φρεάρριος, καὶ συντριηράρχοι· ἀπὸ τ]ῆς τε-
130 τετρήρους Ἀχιλλείας, Ἀριστοκράτ]ους
ἔργον. Ἀριθμὸς τριήρων τῶν] ἐν
νεωρίοις, καὶ τῶν ἐμ. πλῶ οὐσῶν, κ]αὶ
σὺν ᾗ ἔφηνεν Ἀριστόνικος Μαρ]αθ-
ώνιος καὶ ——— ἐπὶ Χρέμητο]ς Ἄρ-
135 χοντος ΗΗΗΠΔΠ. Τούτων ἐμ. πλ]ῆ :
ἐν μὲν τοῖς νεωρίοις παρέδομεν τετρή]ρης,
ἐμ. πλῶ δὲ παρέδομεν πεντήρεις] δέ-
κα καὶ παρελάβομεν ἐ]μβό-
λους παρὰ νεωρίων ἐ]πι-
140 μελητῶν ΙΙ, καὶ παρὰ Δημοστρά]του
Κυθηρρίου Ι· οὗτοι ἐπράθησαν ἐπ' Ἀν]τι-
κλέους Ἀρχοντος· καὶ ἀπελάβομ]εν
ἐμβόλους παρὰ Κόνωνος Ἀναφλυσ]τ-
ίου· ἀπὸ τῆς Εὐχάριδος, Ἀλεξιμάχ]ο-
145 [υ ἔργον Ι, παρὰ Θρασυκλέους Ἐλευ-
[σινίου, ἀπὸ τῆς Δικαιοσύνης, Χαιρίωνος]
[ἔργον Ι, καὶ παρέδομεν ἐν νεωρίοις ἐμβόλους]
[ΙΙ]. Οἱ δὲ τῶν τριηράρχων ὀφείλουσι τοὺς]
[ἐμβόλους τῶν τὰς καινὰς ὁμολογησάντων]
150 [ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Καλλίας Ἄδρωνος Βατῆ-
θεν, ἀπὸ τῆς Στρατηγίδος, Ἀλεξιμάχου ἔργ]ον
Ι. Νικηράτος Νικίου Κυδαντίδ-
ης, ἀπὸ τῆς Συμμαχίας, Ἀγνοδήμου ἔργ]ον.
————— ἀπ]ὸ τ-

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ται δημοσία εἶναι ἅπασα, καὶ κω-
πεῖς οἱ εἰσενηγεμένοι εἰς τὰ νε-
ώρια οἱ Σωπόλιδος, καὶ ὀφείκει Πολύ-
ευκτος ὁ ἀπογράφας τὰ ἐκ τῶν νόμ-
ων, καὶ τῆς ἀπογραφῆς Σωπόλιδι τ-
120 ᾧ γιγνόμενα εἰς τὴν ἐπιτιμίαν τ-
οὺς τῶν νεωρίων ἐπιμελητὰς
τοὺς ἐφ' Ἡγησίου Ἀρχοντος, ἀναγρ-
άψαι Σώπολιν ἀποδεδωκότα τῶν κ-
ωπέων = ἐκάστου : ΗΗ = δραχμὰς τῶ-
125 ν εἰσενηγεμένων αὐτῷ εἰς τὸ ν-
εώριον, ὧν ἂν ὁ ταμίας· παραλάβει
ἀριθμησάμενος τὸν τε ἀριθμὸν τῶν
κωπέων καὶ τοῦ ἀργυρίου τὸ κεφάλ-
130 αῖον καὶ τὸ γ γραμματέα τῶν ἑνδεκα
ἀπαλεῖψαι ἀπὸ τοῦ ὀφλημένου Σ-
ωπόλιδι ἀργυρίου ὅ,τι ἂν ἀποφανεῖ α-
ὐτῷ ὁ ταμίας παρειληφ[εῖναι καὶ] Δικα-
ιογένης ὁ Στρατηγός καὶ ὁ δημόσιο-
135 ς Ὀψίγονος ὁ ἐν τοῖς [νεωρίοις], παρό-
ντων τῶν οἰκείων τῶν Σωπόλιδος,
καὶ τοῦ ἀπογράψαντος τὴν οὐσίαν
τὴν Σωπόλιδος. Ἐὰν δὲ οἱ τῶν νεωρί-
ων Ἀρχοντες, οἱ ἐφ' Ἡγησίου Ἀρχοντ-
140 ος, παραλαβούσης τῆς πόλεως τ-
οὺς κωπ[έας] μὴ ἀναγράψωσιν εἰς τ-
ὴν στήλην, ὁ γραμματεὺς τῶν ἑνδεκα
μὴ ἀπαλεῖψαι ἀπὸ τοῦ ὀφληματος τοῦ Σωπ-
πόλιδος τὸ γιγνόμενον τῶν κωπέων κατὰ
145 τὰ ἐψηφισμένα τῇ Βουλῇ, ὀφειλέτω ἕκαστος
αὐτῶν] : XXX : δραχμ[άς] τῷ Δημοστ[ί]φ καὶ ἔστω Σωπόλιδι
καὶ τοῖς Σωπόλιδος οἰκείοις τῆς βουλε-
ύσεως τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς τῶν
κωπέων, ἂν ἡ πόλις παρειληφ[εῖ] αὐτὰ εἰ
150 παρὰ Σωπόλιδος, καὶ τῶν οἰκείων, τῶν
Σωπόλιδος, εἶναι δὲ καὶ εἰσαγγελ-
ίαν αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν, καθάπε-
ρ ἐὰν τις ἀδικεῖ περὶ τὰ ἐν τοῖς νε-
ωρίοις· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἅπαν εἰ-
155 ναι εἰς φυλακὴν τῆς χώρας, ἐπειδὴ
ἔστιμ περὶ χρημάτων εἰσπράξεως·
Ὅσοι τῶν τριηράρχων χαλκᾶ καὶ σιδη-
ρᾶ γεγραμμένοι εἰσὶν· τὰ δε ἔχουσιν,
δόντες ἀργυρίου : ΠΔΔΠ = δραχμὰς,
160 κάδους : ΕΞ : κρατῆρας ΕΞ : οἰνοχό-
ας : ΕΞ : χυτρογαύλους : ΠΙ = ἀξίνας
ΠΙ : σκαφεῖα : ΕΞ : ὀβελεῖας : ΕΞ.
Τὰ δε ὀφείλουσιν οἱ τῶν νεωρίων ἐπι-
μεληταί, οἱ ἐπ' Ἀντικλέους Ἀρχοντ-
165 ος, καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῶν, τὸν σ-
κευῶν, ὧν γράψαντες εἰς τὴν στήλ-
ην οὐ παρέδοσαν ὄντα ἐ]ν τοῖς νεωρ-
ίοις· κρεμαστὰ τριηριτικά· ἰστία
λεπτά : ΙΙ : ἀντὶ τούτων παρέδοσαν π-
170 αχέα : δύο : ὑπὲρ τούτων προσοφείλο-
υσιν πρὸς τὸ διάγραμμα = ΗΗΗ = κατ-
αβλήματα τρίχινα : ΙΙ : σχοινία ἀκ-
τωδάκτυλα = ΠΙ : ἐξδάκτυλον : Ι

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

- 155 ἥς ————— ἐργ]ον·
Δίαιτος Δίωνος Φρεαρόριος, ἀπὸ τῆς
Δελφίδος, Ἐπιγόνους ἐργον.] Κόν-
ων Ἀναφλύστιος· ἀπὸ τῆς Δημοκρατ[ίας,
Χαιρεστράτου ἐργον. Καλλίας] Ἀνα-
160 γυράσιος —————] ἰαν
Δίαιτος Φρεαρόριος, Κόνων Ἀναφλύ-
στιος —————] Ἄμε-
ινίας —————] ικα-
—————. Οἱ δ' ὀφείλουσιν τοὺς ἐ]μβ-
165 ὅλους τῶν σκηψαμένων κατὰ χ]ει-
μῶνα. Φανόστρατος Ἀρχεστράτου Γαργή]ττι-
ος· ἀπὸ τῆς Ἠγεμόνης, Ναυσινίκου] ἐρ-
γον Ι. Μειδίου Ἀναγυρασίου κληρονόμος·] ἀπὸ
τῆς Ἀκτιδος, Λυσικλέους ἐργον] Ι.
170 Σωστράτου Λαμπτρέως κληρονό]μοι = κ-
αὶ συντριήραχοι· ἀπὸ τῆς Σα]λαμιν-
ίας, Ἀρχενήτιδου ἐργον Ι. Μ]ένων
Πυθοδώρου Ἀχαρνέως, καὶ συντρ]ιή[ρ]αρ-
χοι· ἀπὸ τῆς Ἠγισιπόλιδος, Χαιρ[ί]ωνος
175 ἐργον. Δείνων Δεινίου Ἐρχιεύς·] ἀπὸ τ-
ῆς ————— Ἀλκαίου ἐργ]ον : Ι :
Τὰ δε παρελάβομεν ἐν τῷ ο]ϊκίμα-
τι τῷ μεγάλῳ, τῷ πρὸς ταῖς πύλαι-
ς, καὶ παρέδομεν στρατηγῶ] τῷ ἐπ-
180 ι ————— Ἀρχοντος Διογένης Κ]υδαθ-
ηναίει κατὰ ψήφισμα Β]ου-
λῆς καὶ Δήμου· μολύβδου σ]αθμὸν καὶ μολ]υβδί-
ων, τῶν ἐν τάρπη, τάλα]ντα = ΠΙ,
μναῖ τρεῖς· παρὰδειγμα ξύλ]ωνον
185 τῆς τριγλύφου τῆς ἐγκαύσ]εως· πλ-
αῖσια κατὰ παλτῶν ἐξ Ἐρ]ετρίας : ΔΙ·
σωλῆνες κατὰ παλτῶν ΔΙΙΙ] : βάσεις
κατὰ παλτῶν ΠΙ]· τόξα ἐσ]κυτωμέ-
να δύο· σκορπίων σωλῆνες] ΠΙ : ἐπι-
190 στύλια Π· τροχίλοι ΙΙΙ, ἀπὸ τ]οῦ μηχαν-
νώματος· βέλη κατὰ παλτῶν ἀνηκ-
ήδωτα καὶ ἀπτέρωτα ΗΗΗΗ ΠΠ,
καὶ ἠκιδωμένα ΠΔ· σχί]ζαι κατὰ πα-
λτῶν εἰς βέλη ΔΔΔΔΠΙ]· ἀστρ]αφιστ-
195 ῆρες ΙΙΙΙ· ἀκόνη μεγάλη Ἰ]μηττία·
νεῖα καινὰ ΔΔΠ, ὧν Εὐ]θύουλος ἐπρία-
το· τούτων τὰ πλεῖ]στα πεντώ]ρυγα·
νεῖων τόμοι ΙΙΙΙ. Καὶ τὰ δε παρ]ελάβο-
μεν τῶν σκευῶν τῶν παλαι]ῶν, τῶ-
200 ν ἀδοκίμων τῶν ξυλίνων ἐχ]οντα.
Κόνωνα Ἀναφλύστιον ἐπὶ τὰς ἀκά]τους,
τὰς διμοσίς, πηδάλια. Δημοκρ]άτη-
ν Εἰτειαῖον, ταμίαν τριηροποικῶ]ν, λα-
βόντα τοῖς ἀνδραπόδοις εἰς οἰκ]οδο-
205 μίαν τοῖς τὸν κρημνὸν καθαίρ]ουσι,
κατὰ ψήφισμα Βουλῆς, δ' εἶπεν Κα]λ-
λίστρατος Θορίκιος, ἰστοὺς ΠΙ]Ι, καὶ
τοῖς ἐπὶ τὸ στάδιον ἡρημένους κ]ερ-
[αῖων ξύλα ΔΔΔΠΙ], ἰστοὺς ΔΠΙ.]
210 [κατὰ ψήφισμα Βουλῆς, δ' εἶπεν Καλ-]
λίστρατος Θορίκιος, κώπας δέ]

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

- τετρηριτικά ἀγκύρας ἐπὶ ναῦν : Ι
175 ξύλινα τριηριτικά, ταρβόν, κλιμακί-
δας = ἐπὶ ναῦς : ΙΙ : καὶ κλιμακίδα, κο-
ντοὺς ἐπὶ ναῦς δέκα, καὶ [κον]τὸν
τετρηριτικά κεραίας ἐπὶ ναῦν
τριηροντορίων κώπας = ΔΔΔ : κλιμ-
180 ακίδα = ΙΙ = παραστάτας = ΙΙ = κεραί-
αν = Ι = κοντοὺς : ΙΙΙΙ : ἀργυρίου τὸ παρ-
αδιδόμενον — ΔΔΔΙΙΙΙ : Καὶ τὰ [δε εἰς-
πεπραγμένα παρελάβομεν : παρὰ Σ-
τησι]κ]λειδου Σιφνίου κληρονόμων
185 ἐπιτρόπου Λεωδίκου Σιφνίου τῆς τ-
ριήρους, ἥς ἐδίπλωσεν ἡ Βουλῇ, ἥ δ-
νομα Εὐφραίνουσα, Ἀρχένεω ἐργον,
καὶ ὑπὲρ τῶν σκευῶν, ὧν ὤφειλεν Σ-
τησι]κ]λειδης ἐπὶ τὴν τριήρη Πειθ]ο-
190 μένην, Ἀριστοκράτους ἐργον· κ-
ατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆς, ἥς ἀπέγρ-
αψεν Ἐρμόδωρος Ἀχαρν[ε]ως = ΤΤΗΔΠ
ΙΙΙΙ = τοῦτο κατεβλήθη πρὸς πωλῆ-
τὰς τοὺς ἐφ' Ἠγησίῳ Ἀρχοντος.
195 Τὰ δε εἰσεπράξαμεν χρήματα παρ-
ὰ τριηράρχων ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἀρ-
χοντος : παρὰ Φιλοκλέους Ἐροιάδου
ἐπισκευὴν τριήρους Βοηθείας, Σ-
μικρίωνος ἐργον : ΧΗΗ : σκευῶν
200 ξυλίνων καὶ κρεμαστῶν, ἰστίου τ-
ῶν λεπτῶν : ΧΧΧΧΗ : παρὰ Κινέου
Λαμπτρίεως : ἐπισκευὴν τριήρους Στι-
λβούσης, Σμικρίωνος ἐργον : ΧΗΗ
σκευῶν ξυλίνων καὶ κρεμαστῶν, ἰστί-
205 ου τῶν λεπτῶν : ΧΧΠΗΗΗΗΗΔΔΔΔΔ,
παρὰ Προκλείδου Ἀφιδν[αίου] = ἐπισκευὴν
τριήρους Προνοίας, Ἀλεξ[ι]μάχου ἔ-
ργον : ΧΗΗ = σκευῶν ξυλίνων καὶ κρ-
εμαστῶν, ἰστίου τῶν λεπτῶν : ΧΧΧ
210 ΗΗΠΔΔΔΔΔΙΙΙΙ : παρ' Εὐθυδήμου
Ἀγνουσί[ου] : ἐπισκευὴν τριήρους
Αὔρας, Λυσικλείδου ἐργον : ΧΗΗ,
σκευῶν ξυλίνων καὶ κρεμαστῶν, ἰ-
στίου τῶν λεπτῶν : ΧΧΗΗΗΠΔΔΠΙ-
215 ΙΙΙΙ : παρὰ Καλλίππου Παλλη[νέως] : ἐπισκ-
ευὴν τριήρους Στεφανούσης, Χαιριών-
ος ἐργον = ΧΗΗ = σκευῶν ξυλίνων κ-
ρεμαστῶν, ἰστίου τῶν λεπτῶν : ΧΧΧ
ΧΗ : παρὰ Λυκίνου Παλλη[νέως] : ἐπισκε-
220 υὴν τριήρους Φωσφόρου, Ἀρχενίκου
ἐργον = ΧΗΗ = σκευῶν ξυλίνων κρεμα-
στῶν, ἰστίου τῶν λεπτῶν : ΧΧΧΗΗΔΠ
ΙΙΙΙ : παρὰ Θουδίππου Ἀραφ[νίου] : ἐπισκ-
ευὴν τριήρους : Ἑλλάδος, Ἀρχένεω ἐρ-
225 γον = ΧΗΗ = σκευῶν κρεμαστῶν, ἰστί-
ου τῶν λεπτῶν : ΧΧΠΗΔΔΔΔΔΙΙΙΙ·
παρὰ Φιλοκλέους Κεφαλῇ[θεν] = ἐπισκ-
ευὴν τριήρους Παλληνίδος.

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

ω : Κινέας Δαμ(πτρεὺς) : σκευῶν
τριήρων Στιλβούσης, Σμικ-
ρίωνος ἔργον : ΠΔΔ.

Τά δε ἀπελάβομεν σκεύη

175 παρὰ τριηράρχων, κατὰ ψή-
φισμα Δήμου, ὃ εἶπεν Δημόφιλος
Ἀχαρνέως.

Παρὰ Φιλέου Κεφαλῆθε(ν

ξύλινα ἐντελῆ, κρεμαστά

180 ἐντελῆ, ἰστίου τῶν λεπτῶν.

Παρὰ Σίμωνος Ἀθμ(όνεως

ξύλινα ἐντελῆ, (καὶ κρε-

μαστῶν (.

ἀγκυρ(α

185 Παρὰ Ἰ

ὑποζώμ(ατα καὶ ἑτερα

τῶν ἐγλυθέ(ντων παραρβύματα

τρίχίνα : Π : ἀν(κύρας . . .

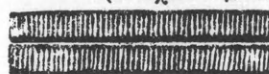
Παρὰ Πυθοκλέου(ς Ἀχαρνέως

190 ξύλινα ἐντελῆ, ὑποζώματα

ΠΠΠ : καὶ ἑτερα : ΠΠ : τῶν (ἐγλυθέν-

των, τὰς (δε) ἀνκύρας : ΠΠ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

Εὐε(τηρία, ——— ἔργον· τριήραρχος ——— 15

της ———

σκι ———

π ———

(Τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου ἐστὶ κενὸν 14 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.)

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. XVI, Κ.) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α. Ρόσς δὲν ἤβελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις, ἃν συγκρίνας τὸν ἐκδοθέντα πίνακα μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρατήρουν ἑλλειψιν γραμμάτων τε καὶ ὁλοκληρῶν γραμμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν (Βοικχ. 20) πρὸ τοῦ Ν ὑπάρχει ἐν Ο ἢ Ω εἰς τὸν λίθον, ὃ δὲν ἐσημειώσεν ὁ Ρόσς εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν (Βοικχ. 21) πρὸ τοῦ Ν ὑπάρχει ἐν Ω εἰς τὸν λίθον, ὅπερ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν (Βοικχ. 32) εἰς τὸν πίνακα σημειοῦται ΕΛΔΙΟΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΡΑΔΙΟΤ, (ἥτοι [π]αρά διοτ[ίμου].

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 22 γραμμῆς (Βοικχ. 40) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν Ω, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 31 γραμμῆς (Βοικχ. 49) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν Ξ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 33 γραμμῆς (Βοικχ. 51) φαίνονται εἰς τὸν λίθον αἱ γραμμαὶ αὗται =, αἱ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 43 γραμμὴν (Βοικχ. 61) εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτω Ν : Κ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΩΝ : Κ.

Τὴν 54 γραμμὴν (Βοικχ. 72) εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΗΞ ΞΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΗΞ ΞΤ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 62 γραμμῆς (Βοικχ. 82) παρέλειψεν εἰς τὸν πίνακα τὸ Δ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτω ΔΗ.

Ὁμοίως παρέλειψε καὶ τὸ Υ τῆς 63 γραμμῆς (Βοικχ. 84), ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Καὶ τὸ τῆς 64 γραμμῆς (Βοικχ. 85) φαινόμενον Ι.

Ὁμοίως εἰς τὰς γραμμάς 67, 68 καὶ 69 (Βοικχ. 86, 87 καὶ 88) παρελείφθησαν τὰ γράμματα ταῦτα.

Ω Ν
Ξ Ι
Ε Ι

Τὴν 70 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ὁ ῥόσς ΝΕΧ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΙΕΥΞ, (ἤτοι Παια]νιδες).

Τὴν 76 γραμμὴν (Βοικχ. 94) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΩΝΓΩ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΩΝΤΩ, (ἤτοι τριήρων τῶ[ν σκηφθειςῶν).

Τὴν 77 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΑΞΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΞΑΝ Α, (ἤτοι [ἐδ]οξαν ἀ[χρήστους γεγονέναι).

Τὴν 80 γραμμὴν (Βοικχ. 98) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΙΙΩΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Ι ΞΩΞ, (ἤτοι ἐπειρη-
ράρχε]ι Σώσ[τρατος).

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 83 γραμμῆς (Βοικχ. 101) παρελείφθη τὸ Ο, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτως ΟΝΗΞ (ἤτοι ἔργ]ον, ἧς [ἐπειρηράρχε]).

Ὁμοίως παρελείφθη καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 86 γραμμῆς (Βοικχ. 104) ἕτερον Ο, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτως Ο . . ΧΑΡ, (ἤτοι Πυθοδώρ]ο[υ Ἀ]χαρ[νέως).

Ὁμοίως παρελείφθησαν εἰς τὰς γραμμάς 89 καὶ 90 (Βοικχ. 107 καὶ 108) τὰ γράμματα Ο καὶ Ι, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον οὕτως

Ο Ρ Ι Η	ἤτοι ἐτ]ρη[ράρχε]
Ι Ρ Η Ξ	τριή]ργς

Τὴν 95 γραμμὴν (Βοικχ. 113) σημειοῦσιν οὕτως ΑΙΛΛΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΔΙΑΔΕ, (ἤτοι διαδε[ξάμενος).

Τὴν 101 γραμμὴν (Βοικχ. 119) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΧΩΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΞΩΝ, (ἤτοι τῶν σκηφθεις]ῶν).

Εἰς τὰς γραμμάς 119, 121 καὶ 122 (Βοικχ. 136, 139 καὶ 140) παρέλειψε τὰ γράμματα ταῦτα

Λ
Ξ
Ω

ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Ἄνωθεν τῆς 153 γραμμῆς (Βοικχ. 170) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα

Ο Ν
Λ

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὴν 154 γραμμὴν (Βοικχ. 171) δὲν ἐσημειώθησαν τὰ γράμματα ταῦτα ΟΤ, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 159 γραμμὴν (Βοικχ. 176) γράφει εἰς τὸν πίνακα ΚΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΑ, (ἤτοι Ἀ]να[γυράσιος).

Τὴν 162 γραμμὴν (Βοικχ. 179) γράφει ΑΙΛΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΜΕ, (ἤτοι Ἀμε[νίας).

Τὴν 171 γραμμὴν (Βοικχ. 188) γράφει ΛΑΜΙΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΑΜΙΝ, (ἤτοι Σα]λαμιν[ίας).

Ἡ φράσις, ἣ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3122, γραμμ. 80 (Βοικχ. XI, C, γραμμ. 89, σελ. 404) α καὶ τὰ δε παραδόχον ἐν τῷ οἰκήματι τῷ μεγάλῳ, τῷ πρὸς ταῖς Πύλαις ν, καὶ ἣτις ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὴν πρώτην στήλην, γραμμὴν 178 (Βοικχ. 195) τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, ἀνάγεται, νομίζω, εἰς τὸ οἶκημα ἐκεῖνο τὸ μέγαλον, οὗ τὰ θεμέλια μέχρι τοῦδε σώζονται κάλλιστα, καὶ ἡ εἴσοδος αὐτοῦ φαίνεται δεξιόθεν τοῖς κατερχομένοις, ἐκ τοῦ ἀνωφεροῦς μέρους τῆς Πειραικῆς Χερσονήτου, καλουμένης νῦν Τάμπια, τῇ ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Ἀθήνας ὁδῷ, ἐντὸς τοῦ ἐκεῖ περιφράγματος τοῦ κήπου ἢ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἡλία Βάβουλα, Χίου. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο συνέχεται πρὸς τὸ βόρειον μέρος μετὰ Πύργου τοῦ βορείου τείχους τοῦ Πειραικοῦ, οὗ πρὸς τὸ δυτικὸν φαίνονται ἐπὶ τῆς νῦν Πειραικῆς ὁδοῦ καὶ ἕτεροι Πύργοι. Τοῦ οἰκήματος τούτου τὰ ἔχνη ἔχουσι μήκους 50 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, καὶ πλάτους 28 0/0· φαίνεται δὲ, ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς του, ὅτι τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο εἰς ἀρχαιότερον (καὶ ἴσως εἶναι ἡ ἀρχαία σκευοθήκη), ἣ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3122 ἐπιγραφὴν, γραμμὴν 160, στήλην 2 (Βοικχ. 160). Ἡ δὲ φράσις, ἣν ἀναφέρει εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ἀλαβόντα τοῖς ἀνδραπόδοις εἰς οἰκοδομίαν τοῖς τὸν κρημνὸν καθαίρουσιν, ἀνάγεται εἰς τὸν παρακείμενον κρημνὸν, τὸν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Βάβουλα κοιλάδι εὑρισκόμενον, ἐν ᾗ ἐμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐν Πειραιεὶ στάδιον· πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ μέρους τούτου ἦσαν αἱ Πειραικαὶ Πύλαι, ὧν ἔχνη, πρὸ τῆς κατασκευῆς τῆς Πειραικῆς ὁδοῦ, ἐφαίνοντο κάλλιστα.

Ἐν τῇ περὶ τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν δευτέρᾳ ἐκδόσει τοῦ Γαλλιστὶ συγγραμμάτος, ἐπιγραφομένου *Anciēnes Athènes*, θέλομεν ἀναφέρει πλεονέκτον περὶ τοῦ μέρους τούτου, καὶ τίνες ἐξήλειψαν τὰ ἔχνη τῶν Πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ὁ δεξιὸς βραχίον τοῦ Λ οὕτω Λ, ὃς δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΝΕΝ ΜΟΥΝΙΧΙΑΙ : εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΕΜ ΜΟΥΝΙΧΙΑΙ =

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 48 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΥΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΤ, (ἥτοι ἐκ Μυρρίνου) ΤΤ[ης].

Εἰς τὴν 83 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα εἶναι ΤΙΛΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΤΙΜΗ ΕΥΛΙΝΩ.

Τὴν 84 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΚΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑΙ ΠΑΡ.

Τὴν 85 γραμμὴν γράφει ΚΩΠΕΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΙ . . . Ι ΚΩΠΕΙ . . . ΛΗ = ΞΥ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 90 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Η (ΤΙΜΗ), ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 101 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΠΙΝΟΔΡΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΞΠΙΝΘΑΡΟΣ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 145 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΕΛΛΥΤΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΚΑΣΤΟΣ.

Εἰς τὴν 176 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει τὸν ἀριθμὸν Η, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΙΙ, ὃ ὁρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίχιος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 178 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΕΠΙ ΝΑ[ΥΞ Η], εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΠΙ ΝΑΥΝ, ἄνευ ἀριθμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 214 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΧΧΗΗΗΠΔΔΠΗΗΙΙ : εἰς δὲ τὸν λίθον ὁ μετὰ τὸ Π ἀριθμὸς εἶναι Ι οὕτω ΧΧΗΗΗΠΔΔΠΗΗΙΙ :

Ὅλα τὰ κόμματα σχεδὸν εἰς τὴν στήλην ταύτην εἰσὶν οὕτως = ἐγχαραγμένα, καὶ οὐχὶ οὕτως : ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτω ΧΑΡΕΞΤΡΑΤΟΣ Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΧΑΙΡΕΞΤΡΑΤΟΥ ΕΡ[γον], ὃ ὁρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίχιος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 13 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΕΛΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΛΕΥ[θερίας],

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 19 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει . . ΡΤΟΝ : ΧΔΔ : ΠΑΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα [Ξ]ΡΓΟΝ = ΧΔΔ = ΠΑΡ ΑΡ, (ἥτοι [Ξ]ργον = ΧΔΔ = παρ' Ἀριστογένους Φιλατίδου).

Τὴν 20 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΛΛΙΔΟΥ ΕΠΙ ΞΚΕΥΗ, τὸ δημοτικὸν τοῦτο ΛΛΙΔΟΥ ὁ Βοίχιος ἀνεπλήρωσεν εἰς [Χο]ΛΛΙΔΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΑΙΔΟΥ ΕΠΙ ΞΚΕΥΗΝ Τ[μήρους], ἥτοι τὸ δημοτικὸν ἐνταῦθα εἶναι [Φι]ΛΑΙΔΟΥ, (ἥτοι παρ' Ἀριστογένους Φιλατίδου ἐπισκευὴν τριήρους).

Εἰς τὸ τέλος τῆς 21 γραμμῆς φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα [Ξ]ΡΓ[ον], ὃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως δὲν ἐσημειώθησαν καὶ τὰ γράμματα ΛΔ, ὃ φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου εἰς τὸ τέλος τῆς 22 γραμμῆς.

Ὁμοίως φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου εἰς τὸ τέλος τῆς 24 γραμμῆς τὰ γράμματα ταῦτα ΥΞΟ, ὃ δὲν ἐσημειώθησαν ἐπὶ τοῦ πίνακος.

Τὴν 25 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφουσιν ΕΛΟΥΞ ΛΕΩΞΘ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΛΟΥΞ ΛΕΩΞΘΕΝΟΥ ΕΡ.

Τὴν 26 γραμμὴν ἀναγινωσκομένην ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτως ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΞ . . Α ΚΟΝΩΝΟ ὅπως παρέλειψεν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 27 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΥΗΝ ΤΡΙΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω Τ
ΥΗΝ ΤΡΙΗΡΟΥΞ Ε.

Τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 28 γραμμῆς φαινόμενον Τ, καὶ τὸ Η τὸ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 30 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΥΓ Μ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΥΓ . . ΜΒΟΤΑ : ΗΗΗΗ = ΞΤ.

Τὴν 31 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτω ΦΛΛ . . ΝΕΙΞΕΠΡΑΞΑΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΦΑΛ . . ΟΝ ΩΝ ΕΙΞΕΠΡΑΞΑΜ^{[εν χρημάτων, ἥτοι (κε)φάλ(αι)ον, ὧν εἰσεπράξαμ(εν χρημάτων.}

Εἰς τὸ τέλος τῆς 32 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Χ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 33 γραμμὴν γράφει εἰς τὸν πίνακα οὕτως ΙΠ . . . ΧΠΗΗΗΗΠΔΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΠΤΤΤ . . . ΧΠΗΗΗΗΠΔΔ.

Τὴν 35 γραμμὴν γράφει εἰς τὸν πίνακα οὕτως ΑΝΕ ΝΤΗΞ ΧΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΑΝΕΤΡΙ ΝΤΗΞ ΒΟ^{[υλῆς.}

Εἰς τὸ τέλος τῆς 38 γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΠΑΡ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὸ τέλος τῆς 43 γραμμῆς γράφει εἰς τὸν πίνακα οὕτως ΗΡΩΝ ΞΙΙΓΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω Τ^[ρι]ΗΡΩΝ ΚΑΙ ΤΕ^{τρήρων.}

Εἰς τὴν 52 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΟΥΤΟΣ . . ΔΤΛΛΙΚΑΞ . . ΝΑΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται ταῦτα ΟΥΤΟΣ . . ΑΤΑΔΙΚΑΣ . . Ν ΑΠ, ἥτοι α οὗτος [τὸ κ]αταδικασ^{[τικὸν] ἀπ[ήνεγκε μέρος ν, ὃ ὀρθῶς εἶκασεν ὁ Βοίχχιος.}

Τὴν ἀρχὴν τῆς 55 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΑΡΕΥΡΙΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΡΓΥΡΙΟΥ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 62 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΙΙΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οἱ δύο οὗτοι ἀριθμοὶ ΗΗ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 63 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΤΙΜΞΙΘΕΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΙΜΑΞΙΘΕΟΣ. Τὸ ὄνομα Τιμασίθεος εὑρεται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τῶν Βοιωτικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Κάρλου Κεῖλ (Carl Keil) σελ. 5, ἔτος 1847· καὶ παρὰ Πausanias (Ἡλ. Β', κεφ. 8)· Τιμασίθεος Δελφός, καὶ ἕτερος Κροτωνιάτης (Πaus. Ἡλ. Β', κεφ. 14)· Τιμησίθεος δὲ καλεῖται παρὰ Ἡρωδότῳ Ἰωνικῶς (Β.βλ. 5, κεφ. 72), καὶ Ξενοφῶντι (Ἀναβ. κεφ. 4), καὶ Αἰσχ. κατὰ Τιμάρχου, καὶ Σουτδ. Τιμησίθεος, παρὰ Διοδώρῳ δὲ τῷ Σικελιώτῃ (Β.βλ. 14, κεφ. 93) ἀναφέρεται Τιμασίθεος Λιπαράων Στρατηγός.

Τὴν 65 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως Ε Ι ΞΚΕΥΩΝ ΞΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ ΞΚΕΥΩΝ ΞΥ.

Τὴν ἀρχὴν τῆς 68 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτω ΚΥ . . Λ . . : εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΚΥΔΑ . . :

Τὴν 73 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα σημειοῖ οὕτω ΤΩΝ ΑΚΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΩΝ ΛΕΠΤΩ . . : XXXX.

Μετὰ τὴν 74 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον καὶ ἕτεροι εἴκοσι γράμμαί αὐται

Α Π Ο Λ
Χ Α
Η Ρ Ο Υ Ξ Φ Ε Ρ Γ Ο Ν
Τ Ω Ν Κ Ρ Ε Μ Α Ξ Τ
Φ Υ Τ Ω Ο Ι Ε Ν . . .
Κ Α Μ =
Κ Υ Η Η Η
Ε Υ : Ε Υ /
Ι Ω Ο Ξ Ε
Α Τ . Ο Υ
. Π Υ

Τὰς γραμμάς ταύτας παρέλειψεν ὁ ῥόσς νὰ σημειώσῃ εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 126 γραμμῆς (Βοιχ. 124) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΔΗΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΗΜΑΡΑ(τος).

Αἱ γραμμαὶ 128 καὶ 129 (Βοιχ. 126 καὶ 127) εἰσὶν ἐπίτηδες ἐξηλειμμέναι εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 134 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΦΥ καὶ ἀναπληρώνει ὁ

. Η Ξ Ε
 Ι : Ξ Φ Η
 Η Γ Ο Υ
 Α Ρ Μ Π Ο
 Τ Ε Μ
 . Κ Α Τ Α
 . Η Κ Ο Ρ Ο
 Ξ Κ Ε Υ Ω Ο Ξ .

Εἰς τὸ τέλος τῆς 148 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ . . . ΡΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένον ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΤΡΙΗ=

Μετὰ τὴν 161 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου ἦσαν ἑτερεὶ ἐννέα γραμμαὶ, ἃς ἐξήλειψαν ἐπίτηδες, διακρίνοντα δὲ αὐτῶν τὰ γράμματα ταῦτα·

Χ Α
 Ξ Φ Ι
 Ε Τ Ο Ι
 Ν Η
 . . Κ . Τ
 Υ Κ
 Γ Α Λ
 Κ Α Ξ
 Π Α Ν

καὶ ἃς παρέλειψεν ὁ Ρ. νὰ σημειώσῃ εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 171 γραμμῆς εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες τέσσαρα ἢ πέντε γράμματα, διακρίνεται τὸ Ω, ὃ εἶναι τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς γραμμῆς ταύτης.

Ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα σημειοῦται Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Η.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΞΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΞΠ.

Μετὰ τὴν 11 γραμμὴν εἰσὶν εἰς τὸν λίθον τρεῖς γραμμαὶ ἐξηλειμμέναι ἐπίτηδες.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν πρὸ τοῦ Π φαίνεται ὁ βραχίον τοῦ Ξ οὕτω <.

Κάτωθεν τοῦ λίθου μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 14 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Κάτωθεν δὲ τῶν τεσσάρων στηλῶν μένουσι κενὰ ἐπὶ τῆς πλακὸς καὶ τὸ μὲν ὑπὸ τὴν πρώτην στήλῃν ἀκρωτηρίασται, τὸ ὑπὸ τὴν δευτέραν ἐστὶ κενὸν 10 0/0, τὸ ὑπὸ τὴν τρίτην 14 0/0, τὸ δὲ ὑπὸ τὴν τετάρτην ἀκρωτηρίασται καὶ αὐτό. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι μέτρων 2 καὶ 35 0/0, τὸ πλάτος (ἔσον σώζεται) 30 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 10 0/0. Εἰς τὸν λίθον ἡ ἐπιγραφή εἶναι τοιούτη κατὰ σειρὰν, ὡς δημοσιεύω αὐτὴν ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Π.

3217. (Βουχ. VIII, Q.)

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

(Τρίτη στήλη.)

1 Δ Δ
 Ι Ε Ι Μ Ι Α Α Δ Ο
 Π Ι Ξ Κ Ε Δ Ε Ο
 Υ Η
 5
 Κ Ε Ρ Α Ι Α Ι Α Κ Α Τ Ε Ι Α Δ Ο Ι Ξ Κ Ε Υ
 Μ Α Κ Α Ρ Ι Α Ε Π Ι Ξ Κ Ε Δ Ε Ο Ε Π Ι Γ
 Μ Ε Λ Η Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Α Γ Γ Ε Ξ Υ Μ
 Τ Α Υ Τ Η Ι Π Α Ρ Α Κ Ε Ι Τ Α Ι Ε Π
 Π Η Δ Α Λ Ι Α Α Δ Ο Κ Ι Μ Α Ε Φ 5
 Π Α Ρ Α Ξ Τ Α Τ Α Ξ
 Κ Λ Ι Μ Α Κ Ι Δ Ε Ξ Α Δ Ο Κ Ι
 Κ Ε Ρ Α Ι Α Ι Μ Ε Γ Α Α Δ Ο
 Κ Ε Ρ Α Ι Α Ι Α Κ Α Τ Ε Ι
 . . Ν Τ Ο Ι Α Δ Ο Κ Ι Μ
 15 Ε Ι Λ Ο Υ Ξ
 Τ Ο Ξ Α
 Γ

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

(Τρίτη στήλη.)

		θαλάμῃαι τούτω[ν] ἀδόκιμοι, περίνεω ΔΔΔ· τούτων ἀδόκιμοι ΔΔ, κεραῖαι, ἀκάτει[οι] ἀδόκιμοι,	Μακαρία ἐπ- ισκευ[ῆς] δεομένη
Ι ΔΔ 5	ἀκάτ[ει]ος] μία ἀδόκιμος	Μακαρία ἐπισκευ[ῆς] δεομένη Μελησάνδρο[υ] Ἀγγε[λῆ]θεν συμ[μορία] ταύτῃ παράκειται πληθύνει ἀδόκιμα, παραστάτα[ι],	Ἐπιγ[ένους] ἔργον. ἐπ[ισκευ]ῆς δεομένη ἐφ[.] 5
5 (δεομένη)	10	κλιμακίδες ἀδόκιμοι, κεραῖαι μεγάλ[αι] ἀδόκιμοι, κ[ε]ραῖαι ἀκάτει[οι] ἀδόκιμοι, κοιντοὶ ἀδόκιμοι. 15 Οἱ δ' ἐφ[εί]λουσ[ι] το[ύ]ς ἀ[δο]κίμους . . . γ . . .	

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βουκχίου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α. Ρόσς, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις, ἀν συγκρίνας τὸ πρωτότυπον μετὰ τοῦ ἀντιγράφου, τοῦ δημοσιευθέντος, δὲν παρετή-
ρουν διαφορὰν τινα. Ὁ Κ. Ρόσς εἰς τὸν πίνακα, τὸν δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ Βουκχίου (ὑπ' ἀριθ. VIII, Q.)
συνδίδει δύο τεμάχια, ἅπερ τεθέμενα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου δὲν συναρμολογοῦνται.

Πρώτη στήλη.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν (ἀντικρὺ τῆς 5 γραμμῆς τῆς 2 στήλης) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι Ι Δ Δ, οὓς δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ρόσς εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα Υ Η, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Δευτέρα στήλη.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον γέγραπται ΤΑΥΤΗΙ καὶ οὐχὶ ΤΑΥΤΕΙ, διὰ τῆς ΕΙ, ὡς ἔγραψεν ὁ Ρόσς.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν (Βουχ. 21) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΛΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένα ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑ ΑΔΟ.

Εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς πλάκας φαίνεται ἐπὶ τοῦ τοῦ λίθου τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ γάμματος, ὅπερ εἶναι Γ, ἢ λείψανον τοῦ Π.

Τρίτη στήλη.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἓν γράμμα ὡς Μ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα Ι Ξ Κ Ε Υ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 5/0 5.

Κ. Σ. Π.

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη)

(Τρίτη στήλη.)

... / Ρ Α ...
... ΔΟΞΕΙ ...

... ΑΙ ΔΟΟΡ ...
... ΜΦΙΚΡΑ ...
ΠΑΤΑΙΚΟΕ ... 5

Ι
ΔΟ
ΙΟΙ
N=
Ι ΜΟΞ Ι

5

.....ΩΡΟΣΑΝΑΓΥ
.....ΑΚΑΤΕΙ...Ι

10

.....ΕΠΙΣΚΕ ΔΕΟ
.....ΚΛΕΟΞΕΡΓΟΝ
.....ΔΩΡΟΠΡΟΣΠΣΥΙ
.....ΑΥΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
15 ΠΗΔΑΛΙΑΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΔΟΚ
ΚΟΝΤΟΣΕΙΣ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣΑΔΟΚΙ

15

ΟΙ ΔΕ ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ
20 ΔΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΚΥΔΑΘΗ
ΘΟΥΤΙΜΙΔΙ ΦΛΥΕΥΣ
ΚΩΠΑΣ ΗΔΔ

20

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΙΣΚΕ ΔΕΟ
ΗΓΗΣΙΟΕΡΓΟΝ
25 ΚΗΦΙΣΙΟ ΤΡΙΚΟΡΥΣΥΜ
ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΟΥΘΕΝ

25

ΟΙ ΔΕ ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΥΩΝΥΜ
30 ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΠΗΔΑΛΙΑ

30

ΕΛΕΥΣΙΣ ΕΠΙΣΚΕ ΔΕΟ
ΗΠΑΡΑΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΔΕΙΝΟΜΕΝΟΣ ΣΤΕΙΡΣΥΜ
35 ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣΑΔΟΚΙ

35

ΑΙΑΝΤΕΙΑ ΕΠΙΣΚΕ ΔΕΟ
ΛΥΣΙΚΛΕΟΞΕΡΓΟΝ
ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΚΗΦΙΣΥΜΟΥ ΑΡΧ...
.....ΝΥΣΙΟΣ
ΜΝΕΜΑ... 20

40

ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣΑΔΟΚΙ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΔΟ
...Ο...ΣΙΙ
ΘΑ...
45 ΩΡΟ...
ΤΡΟΝC...ΣΣ.Ω
Ρ.Π...

45

.....ΚΕΔΕΟ
.....ΓΟΝ
.....ΡΡΙΣΥΜ
5ΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
.....ΙΑΑΔΟΚΙΜΑ
.....ΚΙΣΜΙΑΑΔΟ
.....ΣΕΙΣΑΔΟΚΙ
.....ΤΑΤΑΙ
10ΜΕΓΑΣΑΔΟΚΙ
.....ΘΡΑΝΙΤΙΡΔΙΙ
.....ΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
.....ΙΡΙΙ
.....ΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
15ΜΙΑΙΡΙΙΙ
.....ΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
.....ΝΕΩΙΔΔΔ
.....ΩΝΑΔΟΚΙΔΔ
.....ΑΙΑΙΜΕΓΑΑΔΟ
20ΕΠΙΣΚΕ ΔΕΟ
.....ΕΛΟΞΕΡΓΟΝ
.....ΟΦΛΥΕΩΣΣΥΜ
.....ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
.....ΑΚΙΔΕΣΠΤΕΡΑ
25ΟΚΙΜΟΣ
.....ΔΑΛΙΑΑΔΟΚΙΜΑ
.....ΡΑΙΑΙΑΚΑΤΕΙΑΔΟ
.....ΟΣΑΚΑΤΕΙΑΔΟΚΙ
.....ΤΟΣΜΕΓΑΣΑΔΟΚΙ
30ΝΤΟΙΤΡΕΙΣΑΔΟ
.....ΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΡΔΙΙ
.....ΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ

5

10

15

20

25

30

Ο.....

Λ.....

Ε.....

/.....

ΕΥ..... 10

ΟΥ.....

ΘΕ.....

ΟΥ.....

ΣΙ.ΙΑ..... 15

Ο.....

ΚΟΝΤΟΣ...

ΚΛΙΜΑ...

ΠΑΡΑΣΤ...

.....ΝΥΣΙΟΣ

ΜΝΕΜΑ... 20

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

35 . . Γ Ι Α Ι Π Ι Ι Ι Ι
 . . Υ Τ Ω Ν Α Δ Ο Κ Ι Δ Δ Δ
 . Α Λ Α Μ Ι Α Ι Π Ι Ι Ι Ι
 . Ο Υ Τ Ω Ν Α Δ Ο Κ Ι Δ Δ Δ
 . Ε Ρ Ι Ν Ε Ω Ι Δ Δ Δ
 . Ο Υ Τ Ω Ν Α Δ Ο Κ Ι Δ Δ
 40 Ε Π Ι Σ Κ Ε Δ Ε Ο
 Ε Ρ Γ Ο Ν
 Σ Υ Μ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

Σ Τ Ο
 Η Γ Ε Μ Ο Ν Ι Α Ε
 50 Π Υ Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Ε Ρ . . .
 Τ Α Υ Τ Ε Ι Π Α Ρ Α Κ
 Ι Σ Τ Ο Σ Μ Ε . . .
 Ι Σ Τ Ο Σ Α Κ Α
 Κ Ω Π Α Ι Θ Ρ Α Ν
 55 Τ Ο Υ Τ Ω Ν Α Δ Ο

(Πρώτη στήλη.)

3218. (Βοικχ. VII, Ν.)

(Δευτέρα στήλη.)

(Τρίτη στήλη.)

— — — — — α ρ α — — — — —
 — — — — — δ ό ξ ει — — — — —

κ) αι δοθε(ί)σαι — — — — —
 Α) μ φ ι κ ρ ά (τ)ε ι α — — — — —
 Παταίκο(υ) έργον. 5

— — — — — ι
 — — — — — δ ό (κ)ιμοι
 — — — — — δ ό κ ι μ ο ι
 — — — — — ν =
 5 — — — — — δ ό κ ι μ ο ς Ι .
 (Οί δε όφείλουσιν — — — — —)

Διόδωρος Άναγυ(ράσιος
 ιστόν) άκάτει(ον) Ι,

10 — — — — —
 τριήρης — — — — —) έπισκε(υ)ής δεο(μένη,
 — — — — — κλέο(υ)ς έργον.

Διοδώρο(υ) Προσπ(αλτίου) συμ(μορία.
 Τ)αύτει παράκειται

15 πηδάλια αδόκιμα,
 κεραΐαι μεγάλα(ι) δόκ(ιμοι,
 κοντός είς,
 ιστός μέγας αδόκι(μος.

Οί δε όφείλουσιν

20 Δεινομένης Κυδαθη(ναιεύς,
 Θουτιμίδ(ης) Φλυεύς,
 κώπας ΗΔΔ.

Περιστερά έπισκε(υ)ής δεο(μένη,
 Ηγησί(υ) έργον.

25 Κηφισία(υ) Τρικορυ(σί)ου συμ(μορία.
 Ταύτει παράκειται
 ούθέν.

Οί δε όφείλουσιν

30 Στέφανος Εύωνυμ(εύς,
 κλιμακίδας,
 πηδάλια,

Έλευσίς έπισκε(υ)ής δεο(μένη,
 ή παρά Διονυσία(υ)

Δεινομένο(υ)ς Στειρ(ιεύς) συμ(μορία.
 35 Ταύτει παράκειται

С — — — — —

Λ — — — — —

Е — — — — —

Λ — — — — —

Ευ — — — — — 10

ου — — — — —

Θε — — — — —

ου — — — — —

Σι . ια — — — — —

ο — — — — — 15

κοντός — — — — —

κλιμακίδες — — — — —

(— — — — — τριήρης — — — — —)
 έπισ) κε' υής δεο(μένη,
 — — — — — έργον·

5 — — — — — Φρεα) ρί(ου) συμ-
 μορία· ταύτη παράκειται
 πηδά) λ)ια αδόκιμα,
 κλιμα) κ)ίς μία αδό(κιμος,
 κοντό)ς είς αδόκι(μος,
 παρασ)τάται,

10 ιστός) μέγας αδόκι(μος,
 κώπαι) θρανί)τι(δες) ΠΔΙΙ,
 τούτω)ν αδόκι(μοι) ΔΔΔ,
 ζύγια)ι ΠΙΙ,

15 τούτω)ν αδόκι(μοι) ΔΔΔ,
 θαλά)μιαι ΠΙΙΙΙ,
 τούτ)ων αδόκι(μοι) ΔΔΔ,
 περί)νεω ΔΔΔ,
 τούτ)ων αδόκι(μοι) ΔΔ,
 κερ)αΐαι μεγάλα(ι) αδό(κιμοι,

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)
 20 ————— ἐπισκε(υῆς) δεο(μένη,
 ————— ἔλο(υ)ς ἔργον·
 ————— ο(υ) Φλυέως συμ(μο-
 ρία· ταύτη) παράκειται
 κλιμ)κίδες, (ἡ ἐ)τέρα
 25 ἀδόκιμος
 πη)δάλια ἀδόκιμα,
 κε)ραῖαι ἀκάτει(οι) ἀδόκιμοι,
 ἱστ)ός ἀκάτει(ος) ἀδόκιμος,
 ἱστ)ός μέγας ἀδόκιμος,
 30 κο)ντοὶ τρεῖς ἀδόκιμοι,
 κῶ)παι θρανί(δες) ΠΔΠ,
 το)ύτων ἀδόκι(μοι) ΔΔΔ,
 ζύ)γαι ΠΙΠΠ,
 το)ύτων ἀδόκι(μοι) ΔΔΔ,
 35 θ)αλάμια ΠΠΠΠ,
 τ)ούτων ἀδόκι(μοι) ΔΔΔ,
 πε)ρίνεφ ΔΔΔ,
 τ)ούτων ἀδόκι(μοι) ΔΔ,
 ————— ἐπισκε(υῆς) δεο(μένη,
 40 ————— ἔργον·
 ————— συμ(μορία

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)
 ἱστὸς μέγας ἀδόκι(μος).
 Αἰάντεια ἐπισκε(υῆς) δεο(μένη,
 Αυτικλέο(υ)ς ἔργον.
 Χαιρεστράτο(υ) Κηφι(σίως) συμ(μορία.
 40 Ταύτει παράκειται
 ἱστὸς μέγας ἀδόκι(μος),
 κεραῖαι μεγάλα(ι) ἀδόκιμοι,
 κ)ο(ντὸς) μ(έγας) ἀδόκιμος,
 θα(λάμιαι) ἀδόκιμοι ————— Θεοδ-
 45 ὠρο(υ) Πρασιέως συμμορία.
 Τρονδ . . . σ . ω —————
 ρ . π(————— ἱ-
 στὸς) ἀδόκιμος.
 Ἡγεμονία ἐπισκευῆς δεομένη,
 50 Πυθοδώρο(υ) ἔργον.
 Ταύτει παράκειται
 ἱστὸς μέγας,
 ἱστὸς ἀκά(τειος),
 κῶ)παι θραν(ίτιδες),
 55 τούτων ἀδόκιμοι,

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)
 παραστ(άται) ——— .
 Διο)νύσιος —————
 Μνέμα(χος) ————— 20
 ου Ἄρχ(οντος)

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. VII, Ν.) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α. Ρόσς, δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ καὶ αὐθις, ἀν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν παρετή-
 ρουν τὰς ἀκολουθοῦσας διαφορὰς.

Εἰς τὴν πρώτην στήλην.

Ἡ 17 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἀντικρὺ τῆς 32 γραμμῆς τῆς δευτέρας στήλης.
 Ὁμοίως ἡ 19 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἀντικρὺ τῆς 34 τῆς δευτέρας στήλης.
 Εἰς τὸ τέλος τῆς 20 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν Ο, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν Πίνακα.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνεται ὁ δεξιὸς βραχίον τοῦ Μ οὕτω \ΟΙ, ἥτοι δόκιμοι.
 Εἰς τὴν 21 γραμμὴν (Βοικχ. 26) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΘΟΥΤΙΜΙΔΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΘΟΥ-
 ΤΙΜΙΔΙ, ἥτοι Θουτιμίδ[ης] Φλυεός.
 Εἰς τὴν 22 γραμμὴν (Βοικχ. 27) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΚΩΠΑΣ ΠΔΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΩ-
 ΠΑΣ ΗΔΔ.
 Τὰς μετὰ τὴν 42 γραμμὴν (Βοικχ. 50) ἐτέρας ἑξ γραμμάς ἐχούσας οὕτως

. Ο Ξ Π
 Θ Α
 Ω Ρ Ο
 Τ Ρ Ο Ν Σ Ξ Ξ . Ω
 Ρ . Π
 Σ Τ Ο

ὅλως παρέλειψεν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν τρίτην στήλην.

Εἰς διαφόρους γραμμάς τῆς αὐτῆς στήλης φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα

С
 —————
 —————
 —————

Λ
—
Ε
—
Ι
—

ΕΥ
ΟΥ
ΘΕ
ΟΥ

ΣΙ·ΙΑ
Ο

...ΝΥΣΙΟΣ
ΜΝΕΜΑ
ΟΥΑΡΧ

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 57 0/0, τὸ πλάτος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0· εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3219.
ΑΙΞΧΥΛ·ΛΙΠΠΟΣ ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ
ΑΙΞΧΥΛΟΣ ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ

3219.
Αἰσχ[εῖ]λιππος ἐκ Κολωνοῦ,
Αἰσχύλος ἐκ Κολωνοῦ.

Ἐπὶ ὕδριας ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1858 Ἰανουαρίου 2 εἰς τοὺς κήπους, καλουμένους νῦν *Σεπόλλια*. Τὸ ὕψος τῆς ὕδριας εἶναι 61 0/0. Παρίσται ἐπ' αὐτῆς ἀνὴρ καθήμενος, ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται τὸ ΑΙΞΧΥΛΟΣ ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ, παρὰ τοῦ καθήμενου παρίσται ἀνὴρ ἱστάμενος, ἐφ' οὗ τὸ ΑΙΞΧ[ΕΙ]ΛΙΠΠΟΣ ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ. Ἡ θέσις ἡ καλουμένη νῦν *Σεπόλλια* κεῖται πρὸς δυσμὰς τοῦ Δήμου Κολωνός, οὗ ὁ τόπος εἶναι γνωστὸς ἐκ τῶν ἐκεῖ σωζομένων ἐρειπίων (1). Ὄνομα κύριον Αἰσχίλιππος πρῶ-

(1) Ἡ ὀνομασία Σεπόλλια ἴστί κατὰ διαφορὰν ἐκ τοῦ ἐς Πολιάδα. Τὸ ΕΞ ἡ συνήθεια, κατὰ ἀναγραμματισμὸν, ΣΕ λέγει οὕτως σ' Ἀθῆνας ἀντὶ εἰς Ἀθῆνας, σὲ Κηφισίαν, ἀντὶ εἰς Κηφισίαν, σὲ Μαραθῶνα, ἀντὶ εἰς Μαραθῶνα. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ τῶν Σεπολλίων ἦν ναὸς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος, ἧς ἐπεκαλεῖτο Κολοκασία (Ἀθην. III, 72, b.). Ἐπὶ τοῦ ναοῦ τούτου ὑπάρχει μίᾳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, ἧτις διετήρησε σχεδὸν τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, ἐπικαλεῖται γὰρ αὕτη Παναγία Κολοκωνοῦ. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐσώζοντο καὶ σώζονται εἰσέτι τινὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος, ἐν οἷς καὶ σκιοθήραξ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3220 ἐπιγραφὴ, ἡ ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 196, b, ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κοιχλεριάνου (Köhlerianus). Ὁ λίθος εἶναι Ἐλευσίnius, καὶ πρὸ τοῦ 1850 ἔκειτο πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, νῦν δὲ ἐνετείχισαν αὐτὸν οἱ ἀνακαινίσαντες αὐτὴν ἐπὶ τοῦ νοτίου τείχους αὐτῆς, κατ' ἐμὴν προτροπὴν, ὅπως διατηρῆται εἰς τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς χώρον. Ἡ διατήρησις τοῦ ὀμωνύμου τῶν ἀρχαίων ναῶν μετὰ τῆς νῦν Ἐκκλησίας, ἐπικαλουμένης Κολοκωνοῦς (οὐχὶ διότι εἰς τὸ μέρος τοῦτο γίνονται κολοκύνθια, διότι καὶ ἀλλαγὴ τῶν Σεπολλίων γίνονται τοιαῦτα) καθὼς καὶ πλεῖσται ἄλλαι συνήθειαι, οἷον τὸ νὰ πράττωσιν αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρίαι, καὶ αἱ μητέρες διὰ τὰ τέκνα των εἰς τὴν νῦν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Μαρίνης, ἧτις κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ Ἡρακλείους τοῦ Μαστιγίου, οἷον ἐπράττον εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἑλλήνων· τὸ νὰ ἀφιερώνωσιν ἔτι καὶ νῦν οἱ πάσχοντες πυρετοῦ κρόκην νήματος εἰς τὴν στήλην τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ἧτις ἐπικεῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ τεμένου τοῦ Τοξάριδος, δὲ ἐνομιζέτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡς θεραπεύων τοὺς πυρετούς, τὸ νὰ καλῶσι τὴν θέσιν, ἐνθα ἴστατο τὸ ἄγαλμα Ἀρτέμιδος τῆς Μογδοτόκου, Κακὴ Πενθερὰ (δρα Aniciennes Athènes p. 461), τὸ νὰ διατηρῶσι καὶ μύρια ἄλλα ἀρχαῖα ἔθνη, ἔπερ εἶχον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ τὰ ὅποια ἀναφέρονται ἀπὸ τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς, τὸ νὰ καλῶσι τὴν ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ Κύλλου Πήραν, Καλλοπούλαν, καὶ νὰ πιστεύωσιν, ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι, ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς ἐστὶν εὐτοκον (δρα περὶ τούτου δὲ ἀνέφερον ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι, ἐπιγραφὴ 354, σελ. 299, καὶ παράβαλε Φωτ. λεξ. Ἡσύχ. Σουίδ. εἰς Κύλλου Πήρην, Ζην. εἰς Κύλλου)· αὐτὰ καὶ ἄλλα δεικνύουσιν, ὅτι ἡ νῦν γενεὰ τῶν Ἑλλήνων ἔχει τὴν καταγωγὴν αὐτῆς ἐκ τῶν ἀρχαίων, καὶ ὅτι ἡ Ἀττικὴ ἔσχεν καὶ τοὺς αὐτοὺς οἰκήτορας αὐτῆς ἄνευ διακοπῆς. Ὅρα περὶ τῶν συνθημάτων τούτων εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγεφύρομενον Aniciennes Athènes σελ. 461, ἐνθα μέρος τούτων ἀναφέρεται, ἐν ἄλλαις θέλομεν ἐκτενέθῃ περισσότερον.

τον ένταῦθα εὑρηται, ἴσως εἶναι ἀδελφός τοῦ εἰς τήν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερομένου Αἰσχύλου ἐκ Κολωνοῦ ;
Αἰσχρων Αἰσχύλου καὶ Αἰσχύλος Αἰσχρωνος ἐκ Κολωνοῦ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2740 ἐπιγραφὴν τῆς
Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3220. (Βοιχ. 196, b.)

ΕΥΟΝΤΟΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΟΥ ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟ

(Πρώτη στήλη.)

(Δεύτερα στήλη.)

ΙΥΜΕΙΞ
ΟΜΟΣ) ΤΑΜΙΑΣ
ΩΝΙΟΣ ΠΟΠΛΟΥ
Ξ ΝΕΝ . . ΑΟΥ
5 ΠΙΞ —————
. . Ι —————
ΑΛΛΙΟΤΟ . .
ΛΕΥΚΙΟΣ) Ν
10 ΔΗΜΟΚΛΗΣ)
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ΕΜΟ . .
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΑΜΙΡΟΣ
ΙΩΠΥΡΟΣ) ΑΜΕ . . .
ΦΙΛΩΝ ΟΡΕΣΤΟΥ
15 ΕΠΑΓΑΘΟΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΠΟΜΩΝΙΟΣ ΛΙΑΙΟΥ
ΑΠΟΜΩΝΙΟΣ ΕΥΑΡΧΙΔΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΛΕΥΚΙΟΥ
20 ΕΡΜΙΑΣ)
ΙΣΙΔΟΤΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ ΛΙΜΝΑΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΞΕΡΑΠΙΩΝ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
25 ΧΑΡΜΙΔΗΣ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΙΤΟΣ ΡΟΥΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΟΡΛΙΟΣ ΚΑΛΙΟΣ ΦΗΓΟΥΣΙΟΣ

ΛΑΜΤΡΕΙΞ
ΕΡΜΑΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΞΥ . . ΜΑΧΟΣ ΙΣΙΔΩΡΟΥ
Ξ . . . ΑΤΟΣ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ
5 . . . ΗΞ)
Ξ ΑΝΤΙΓΩΝΙΩΝΟΣ
ΟΡΓΙΑΣ . . ΛΛΙ . . ΑΤΙΔΟ .
ΑΝΤΑΙΟΣ)
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙ . .
10 ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟ .
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ψ . ΛΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΝΟΗΜΩΝ)
ΠΑΜΒΩΤΑΔΑΙ
15 ΑΡΓΑΙΟΣ ΤΙΜΑΡΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΑΡΓΑΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ)
20 ΔΙΟΔΩΤΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΙ
ΜΑ . . ΟΣ Κ . . ΔΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ ΑΜΜΩΝΙΟΥ
25 ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΚΡΟΙΣΟΥ
ΞΩΦΙΛΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΝΟΔΩΡΟΥ ΞΥΒΡΙΔΗΣ

3220. (Βοιχ. 196, b.)

(Έ ρ ε χ θ η ῖ δ ο ς ,)

Γραμματεῦντος Βουλῆς καὶ Δήμου Καλλικρατίδου

Τρικορυσί(υ.

(Πρώτη στήλη.)

(Δεύτερα στήλη.)

Εὐωρυμείς.
... ομος) ταμίας,
Ἀπολλώνιος Πόπλου,
... ε Μεν[ελ]άου,
5 ... εἰς ...
— — — — —
— — — — —
... α . λλιότ[ου]

Λαμπρεῖς.
Ἐρμαῖος Δημητρίου,
Μηνόδωρος,
Ζώ[σι]μος Ἰσιδώρου,
Σ[ώστρ]ατος Ἀρισταγόρου,
5 — — — — —
— — — — —
... ε Ἀντιγωνίωνος,
Ὀργίας [Κα]λλι[κρ]ατίδου,

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)		(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)	
	Δεύκιος) Ν——	Ἀνταῖος)	
10	Δημοκλῆς)	Ἀντίοχος Ἀθηναίου,	10
	Λυσίμαχος Ἐρμού,	Ἀσκληπιόδωρος,	
	Διονύσιος) Ζάμιρος,	Δημήτριος [Ζ]ω[τ]λου,	
	Ζώπυρος) Ἀμεσίνιου,	Διονύσιος Ἀριστίωνος,	
	Φίλων Ὀρέστου,	Νοήμων)	
15	Ἐπάγαθος Ἐφορσύνου,	Παμβωτάδαι.	15
	Διονύσιος Ἀλεξάνδρου,	Ἀργαῖος Τιμάρχου,	
	Ἀπομώνιος Λαίου,	Ἀφροδίσιος Ἀργαίου,	
	Ἀπομώνιος Εὐαρχίδου,	Μένανδρος Ἀρισταίχμου,	
	Ἀφροδίσιος Δευκίου,	Δημήτριος Εὐκάρπου,	
20	Ἑρμίας)	Ἀντίοχος)	20
	Ἰσίδωτος Νικηστράτου,	Δι[όδ]ωτος Ἀσκληπιάδου.	
	Καρπόδωρος Λιμναίου,	Ἀγνυράσιοι.	
	Μένανδρος Ἀλεξάνδρου,	Μα . . . ος . ὀδίας,	
	Ξεραπίων Διονυσόδωρου,	Ἀπολλοφάνης Ἀπολωνίου,	
25	Χαρμίδης Διογένης,	Κλέανδρος Ἀμμωνίου,	25
	Τίτος Ῥούφος,	Διόδωρος Κροίσου,	
	Ἀπολλόδωρος Νικολάου,	Σώφιλος)	
	Πόπλιος Κάλιος Φηγούσιος,	Δημήτριος Μηνωδῶρου Συβρίδης.	

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοιχίου ὑπ' ἀριθ. 196, b. (in addenda et Corrigenda) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κοιχλεριάνου (Köhlerianus) καὶ τοῦ μακαρίτου Φώβελ, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν τὰς ἀκολούθους διαφορὰς.

Τὴν κεφαλίδα τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον ἔγραψεν ὁ Κοιχλεριανὸς διὰ μικρῶν γραμμάτων ὁμοίων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, καὶ τὴν δευτέραν γραμμὴν αὐτῆς ἐσημείωσεν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης, εἰς δὲ τὸν λίθον τὰ γράμματα τῆς πρώτης γραμμῆς καὶ τὰ τῆς δευτέρας εἰσὶ διπλάσια κατὰ τὸ μέγεθος τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἡ δὲ δευτέρα γραμμὴ γέγραπται ὑπὸ τὸ τέλος τῆς πρώτης, ὡς ἐδημοσίευσεν ἐνταῦθα.

Πρώτη στήλη.

Τὴν 3 γραμμὴν γράφει ὁ Κοιχλ. ΩΝΙΟΣ ΠΟΛΙΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΩΝΙΟΣ ΠΟΠΛΟΥ. Μετὰ τὴν 4 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα

Π | Ξ
 . . | ———
 ΑΛΛΙΟΤ . .

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν (Βοιχ. 11) εἰς τὸ τέλος ὁ Κοιχλ. γράφει ΜΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΜΕ.

Τὴν 14 γραμμὴν (Βοιχ. 12) ὁ Κοιχλ. γράφει ΦΙΛΟΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΦΙΛΩΝ.

Τὴν 15 γραμμὴν (Βοιχ. 13) ὁ Κοιχλ. γράφει ΕΥΦΡΟΞΙΝΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΥΦΡΟΞΥΝΟΥ διὰ τοῦ Υ.

Τὴν 17 γραμμὴν (Βοιχ. 15) ὁ Κοιχλ. γράφει ΔΗΜΝΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΛΙΑΙΟΥ.

Τὴν 18 γραμμὴν (Βοιχ. 16) ὁ Κοιχλ. γράφει ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΧΑΡΧΙΔΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΠΟΜΩΝΙΟΣ ΕΥΑΡΧΙΔΟΥ.

Τὴν 22 γραμμὴν (Βοιχ. 20) ὁ Κοιχλ. γράφει ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ . . . ΑΤΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ ΛΙΜΝΑΙΟΥ.

Τὴν 23 γραμμὴν (Βοιχ. 21) ὁ Κοιχλ. γράφει ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Τὴν 24 γραμμὴν (Βοιχ. 22) γράφει ΞΕΡΑΠΙΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΞΕΡΑΠΙΩΝ.

Τὴν 27 γραμμὴν (Βοιχ. 25) γράφει ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Τὴν 28 γραμμὴν (Βοιχ. 26 καὶ 27) μὲν οὖσαν εἰς τὸν λίθον γράφει εἰς δύο καὶ ἐσφαλμένως οὕτω

ΠΟΠΛΙΟΣ ΚΛΥΔΙΟΣ
Φ ΙΒΟΥΛΟΣ,

εἶναι δὲ εἰς τὸν λίθον

ἐγχαραγμένη οὕτω ΠΟΠΛΙΟΣ ΚΑΛΙΟΣ ΦΗΓΟΥΣΙΟΣ εἰς μίαν γραμμὴν.

Δευτέρα στήλη.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κοιχλ. γράφει κατὰ γραμμὴν ταῖς ἐπομέναις γραμμαῖς ΔΑΜΗΤΡΕΙΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΑΜΠΤΡΕΙΣ, ἐν τῇ θέσει δὲ ἐκείνῃ, ἣ φαίνεται εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ὁ Κοιχλ. παρέλειψε τὴν δευτέραν γραμμὴν, ἣ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτως ΕΡΜΑΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Τὴν 6 γραμμὴν (Βοιχ. 5) ὁ Κοιχλ. ἀκολουθῶν τὴν αὐτὴν γραμμὴν τῆς ἀρχῆς τῶν λοιπῶν γραμμῶν γράφει ΛΗΞ), εἰς δὲ τὸν λίθον μετὰ τὴν θέσιν 5 ἢ 6 γραμμάτων, ἃ δὲ φαίνονται εἰς τὸν λίθον, εἶναι οὕτως ΗΞ), ὅπερ εἰκάζω, ὡς ὄνομα ἀνδρός.

Τὴν 7 γραμμὴν (Βοιχ. 6) ὁ Κοιχλ. γράφει ΑΘΗΝΙΑΣ ΑΝΤΙΓΩΝΙΩΝΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον (κατὰ τὸ 1830, ὅτε τὸ πρῶτον ἀντέγραψα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καὶ νῦν ἐτι παρέθεσιν ἐποίησα μετὰ τοῦ πρωτοτύπου) φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα Ξ ΑΝΤΙΓΩΝΙΩΝΟΣ.

Τὴν 15 γραμμὴν (Βοιχ. 16) ὁ Κοιχλ. γράφει ΠΑΝΩΤΑΔΑΙ, σημειῶ δὲ αὐτὴν ὡς ἀρχομένην τῇ αὐτῇ σειρᾷ ταῖς ἄλλαις γραμμαῖς, εἰς δὲ τὸν λίθον ἡ γραμμὴ αὕτη σημειοῦται ἐν τῷ μέσῳ τῶν λοιπῶν γραμμῶν, ὡς φαίνεται εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν οὕτω ΠΑΜΩΤΑΔΑΙ.

Τὴν 16 γραμμὴν (Βοιχ. 17) ὁ Κοιχλ. γράφει ΑΡΝΑΙΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΡΓΑΙΟΣ, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπομένην (17 γραμμὴν) ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΑΡΓΑΙΟΥ.

Τὴν 18 γραμμὴν (Βοιχ. 19 καὶ 20) ὁ Κοιχλ. γράφει ἐν διαί γραμμαῖς ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΟΥ,

Τὴν 19 γραμμὴν (Βοιχ. 21) ὁ Κοιχλ. γράφει ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΕΥΧΑΡΠΙΔΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΚΑΡΠΟΥ.

Τὴν 21 γραμμὴν (Βοιχ. 23) ὁ Κοιχλ. γράφει ΔΟΚΙΘΕΟΣ ΑΞΚΛΗΠΑΔΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΙΟΔΩΤΟΣ ΑΞΚΛΗΠΑΔΟΥ.

Τὴν 22 γραμμὴν (Βοιχ. 24) γράφει ΝΑΓΙΡΑΣΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ τῶν γραμμῶν, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΙ.

Τὴν 24 γραμμὴν (Βοιχ. 26) γράφει ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΣ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον γέγραπται ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Τὴν 28 γραμμὴν (ἥτοι τὴν τελευταίαν τῆς στήλης ταύτης) ἔχουσιν οὕτω ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΝΟΔΩΡΟΥ ΞΥΒΡΙΔΗΣ ὅλως παρέλειψεν εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ. Ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν δῆμων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ εἰσι γεγραμμένα ὡς κεφαλὴς ἐν τῷ μέσῳ τῶν λοιπῶν γραμμῶν. Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα στήλη σύγκεινται ἐξ 28 γραμμῶν, καὶ οὐχὶ ὡς φαίνεται εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βοιχίου, ἡ πρώτη ἐξ 27, ἡ δὲ δευτέρα ἐξ 29.

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν τῆς 1 στήλης (Βοιχ. 16) εἰς τὸν λίθον ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα ΑΠΟΜΩΝΙΟΣ, ὡς καὶ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς, καὶ οὐχὶ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ὡς ἐγράφη εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βοιχίου. Ὄνομα κύριον Απομώνιος εὑρεται καὶ ἐπὶ τινος Φρυγίου νομίσματος. (Μιον. IV, 227.)

Ἡ ἐπιγραφὴ γέγραπται ἐπὶ Βάθρου μέλανος λίθου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 60 0/0, τὸ πλάτος καὶ τὸ πάχος ὁμοίως. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς εἶναι 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ δὲ τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς 0/0 1. Κάτωθεν τῆς πλατῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 18 0/0.

Κ. Ι. Η.

3221. (Βοιχ. IX, O.)

(Τετάρτη στήλη.)

(Τρίτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

(Πρώτη στήλη.)

ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ
5 ΗΕΤΕΡΑ ΔΟΚΙΜΟΣ
ΤΩΝ ΔΕ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΕΝΤΗΙ ΣΚΕΥΟΘΗΚΗΙ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ

10 ΥΠΟΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΙ
ΑΝΟΥ ΜΕΝΗ
ΥΝΤΟΥ ΕΡΓΟΝ
15 ΤΗΙ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΥ
ΔΟΚΙΜΟΙ: ΠΙΙΙ

20 ΤΕΑΓΑΣΙ ΤΟΤΩΝ: Π
ΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙΜΟΙ
ΤΟΙ: ΠΙΙΙ: ΔΟΚΙΜΟΙ
... ΣΤΑΤΑΙ ΔΟΚΙΜΟΙ
... ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜΟΣ
... ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ
... ΟΙ

25 ΕΜΑΣΤΩΝ
... ΕΥΘΟΗΚΗ
... ΑΤΑ
... ΟΠΕΙΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΚΥΡΑΙ

30 ΕΡΓΟΝ
ΑΙ
ΓΙ

35

40

ΓΗΔΑΛΙΑ ΔΟ...
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙ
ΚΟΝΤΟΙ=ΠΙΙ=ΔΟΚΙΜΟΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΔΟΚΙΜ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΟΚΙΜ

5 ΝΙΚΗΣΩ
ΛΥΣΙΚΛΕΙΔΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΥΤΗΙ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛΗΣ ΔΟΚ
ΓΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙΜΟΙ
ΚΟΝΤΟΙ=ΠΙΙ=ΔΟΚΙΜΟΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑ ΔΟΚΙΜΟΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΟΚΙ

10 ΝΗΡΗΣ
ΑΡΧΕΝΗΔΟΥ Ε
ΤΑΥΤΗΙ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛΗΣ ΔΟΚΙ
ΓΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙΜΟΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜΟ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΟΚΙ
ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓ

15 ΑΥΤΗ ΥΠΕΙΣΤΑΙ: ΥΠΟ ΚΕ
ΤΑΥΤΗΙ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛΗΣ ΔΟΚΙΜ
ΓΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙΜ
ΚΟΝΤΟΙ=ΠΙΙ=ΔΟΚΙΜΟΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜΟ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΟΚΙ

20 ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ
ΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΥΤΗΙ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΣ ΔΟΚΙΜΟΣ
ΕΝΔΕΙΚΩΡΩΝ: Π
ΓΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙΜ
... ΤΟΙ=ΠΙΙ=...

25

30

ΕΡ
ΟΝΤ
ΤΩΙΝΕ
ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛ
ΔΟΚΙΜΟΣ
ΙΠΡΙΑ=ΑΝΤΙΓΕΝ
ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΗ ΥΠΟΙΣΤΑΙ
ΤΑΥΤΗΙ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΣ ΔΟΚΙΜΟΣ
ΚΑΤΕΑΓΑΣΙ ΚΩΡΑΙ=Π
ΓΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΔΟΚΙΜ
ΚΟΝΤΟΙ: ΠΙΙΙ=ΔΟΚΙΜΟΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑ ΔΟΚΙΜΟ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜΟ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΟΚΙ
ΤΩΝ ΔΕ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΕΝΤΗΙ ΣΚΕΥΟΘΗΚΗΙ
ΙΣΤΙΟΝ ΤΟΠΕΙΑ
ΥΠΟΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΙ
ΣΥΝΤΑΞΙΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΕΚ ΠΕΠΛΕΥΚΕΝΕΡ.
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΑΡ...
ΤΑΥΤΗΣ ΕΝΤΩ...
ΟΙΚΩΙΤΑΡΡ...
ΛΗΣΤΟΚ...

5

10

15

20

25

30

Ι
ΥΠ
ΠΑΡ
ΠΑΡΑ
ΣΧΟΙ
ΚΕΚΡΟ
ΠΙΣΤΟ
ΤΑΥΤ
ΤΑΡΡ
ΠΗΔ
ΚΛΙ
ΚΟ
Π.

3221. (Βουχ. IX, O.)

(Τρίτη στήλη.)

(Δεύτερη στήλη.)

(Πρώτη στήλη.)

κοντοί — δοκιμοί,
 παραστάται δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος,
 κεραΐαι μεγάλοι,
 ή τέτρα αδόκιμοι.

5

Τῶν δὲ κρεμαστῶν
 ἐν τῇ σκευοθήκῃ,
 ὑποζώματα,
 ἰστίον, τοπίαι,
 ὑπόβλημα, κατάβλημα,
 παραρρύματα λευκά,
 παραρρύματα τρίχινά,
 σχοινία, ἀγκυραί.

10

Στεφανουμένην,
 ἄμυντον ἔργον
 ταύτην παράκειται,
 ταρβός, τοῦτο·
 α)δοκιμοί: ΠΙΙΙ·

15

καταβάσαι το(ύ)των: Π

20

πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί: ΠΙΙ: δοκιμοί,
 παραστάται δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος,
 κεραΐαι μεγάλοι

25

δοκιμοί.
 τῶν δὲ κρεμαστῶν
 ἐν τῇ σκευοθήκῃ,
 ὑποζώματα,
 ἰστίον, τοπίαι,
 ὑπόβλημα, κατάβλημα,
 παραρρύματα λευκά,
 παραρρύματα τρίχινά,
 σχοινία, ἀγκυραί,

30

— ἔργον·
 — αι
 — γι—

35

πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί = ΠΙΙ = δοκιμοί,
 παραστάται δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος,
 κεραΐαι μεγάλοι δοκιμοί.

5

Νικησῶν,
 Λυσικλείδου ἔργον·

10

ταύτην παράκειται,
 ταρβός ἐντελής δοκιμος,
 πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί = ΠΙΙΙ = δοκιμοί,
 παραστάται(ι) δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος,
 κεραΐαι μεγάλοι δοκιμοί.

15

Νηρῆς,
 Ἀρχενήδου ἔργον·

20

ταύτην παράκειται,
 ταρβός ἐντελής δοκιμος,
 πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος,
 κεραΐαι μεγάλοι δοκιμοί.

25

Παρθένος, Λυσικράτους ἔργον·
 αὐτὴ ὑπέζωται: ὑπὸ Κε...

30

ταύτην παράκειται,
 ταρβός ἐντελής δοκιμος,
 πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί = ΠΙΙ = δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος,
 κεραΐαι μεγάλοι δοκιμοί.

35

Ἀφροδισίας,
 Ξενοκλέους ἔργον·
 ταύτην παράκειται,
 ταρβός δοκιμος
 ἐνδεῖ κωπῶν: Π,
 πηδάλια δοκιμοί,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί = ΠΙΙΙ = (δόκιμοι,

40

ἔργον,
 κ)ντ(οί)... ταύτης ἐν
 τῷ νε(ω)οίκῳ,
 ταρβός ἐντελής
 δοκιμος.

5

Ἰππία = Ἀντιγέ(ν)ους
 ἔργον· αὐτὴ ὑπόζωται·
 ταύτην παράκειται,
 ταρβός δοκιμος,
 καταβάσαι κῶπαι = Π

10

πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί: ΠΙΙ = δοκιμοί,
 παραστάται δοκιμοί,
 ιστός μέγας δοκιμος
 κεραΐαι μεγάλοι δοκιμοί.

15

Τῶν δὲ κρεμαστῶν
 ἐν τῇ σκευοθήκῃ,
 ἰστίον, τοπίαι,
 ὑπόβλημα, κατάβλημα,
 παραρρύματα λευκά,
 παραρρύματα τρίχινά,
 σχοινία, ἀγκυραί.

20

Σύνταξις,
 Λυσιστράτου ἔργον·

25

ἐκπέπλευκεν ἐπ(ι
 Καλλιμάχου Ἄρχοντος·
 ταύτης ἐν τῷ (νεω)-
 οίκῳ, ταρβός ἐντε-
 λής (δοκιμος,

30

ὑπόβλημα, κατάβλημα,
 παρ(αρ)ρύματα λευκά,
 παρ(αρ)ρύματα τρίχινά,
 σχοινία, ἀγκυραί.

5

Κεκορπίς,
 πῖστο(υ) ἔργον·
 ταύτ(η) παράκειται,
 ταρβός ἐντελής δοκιμος,
 πηδάλια δόκιμα,
 κλιμακίδες δοκιμοί,
 κοντοί —
 π(αρα)στάται δοκιμοί,

10

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. IX, O.) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α'. Ἐδὼς, δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ καὶ αὐθις, ἀν, συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν ἑλλειψιν τινῶν γραμμάτων καὶ ἀταξίαν τῆς πρὸς ἄλληλα θέσεως αὐτῶν.

Πρώτη στήλη.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΔΟΚΙ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύο ὀριζόντιαι γραμμαὶ οὕτως ΔΟΚΙ =, αἱ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 7 καὶ 8 γραμμὴν γράφουσιν οὕτως ΕΝ ΤΗΙ ΞΚΕΥΟΘΗΚΗΙ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως
ἐγχαραγμένα ΕΝ ΤΗΙ ΞΚΕΥΟΘΗΚΗΙ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ.

Τὴν 10 καὶ 11 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφουσιν οὕτως ΥΠΟΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚ, εἰς δὲ
τὸν λίθον ἔχουσιν οὕτως ΥΠΟΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚ.

Τὴν 12 καὶ 13 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΞΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΙ, εἰς δὲ
τὸν λίθον ἔχουσιν οὕτως ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΞΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΙ.

Τὴν 19 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΤΕΑΓΑΞΙ . . . ΩΝ:Π, εἰς δὲ τὸν λίθον ἔχει
οὕτως ΤΕΑΓΑΞΙ ΤΟΤΩΝ:Π.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΓΙ.

Δεύτερα στήλη.

Ἄνωθεν τῆς 2 γραμμῆς ἐπὶ τοῦ γράμματος Π φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ γράμμα τοῦτο Ι, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὰς γραμμὰς 4, 14 καὶ 32 (Βοικχ. 3, 13 καὶ 31) πρὸ τῶν ἐκεῖ σημειουμένων ἀριθμῶν ΙΙΙ καὶ μετὰ αὐτοὺς φαίνονται εἰς τὸν λίθον αἱ στιγμαὶ αὗται = οὕτως = ΙΙΙ = καὶ οὐχὶ οὕτως : ΙΙΙ : ὥς ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Τὰς γραμμὰς 30 καὶ 31 (Βοικχ. 29 καὶ 30) εἰς τὸν πίνακα γράφουσιν οὕτως ΠΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΞ ΔΟΚΙΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἔχουσιν οὕτως ΠΗΔΑΛΙΑ ΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΞ ΔΟΚΙΜ.

Τρίτη στήλη.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ πίνακος γράφει ΚΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΡ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς μετὰ τὸ Ν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ γράμμα Τ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 4 καὶ 5 γραμμὴν (Βοικχ. 6 καὶ 7) εἰς τὸν πίνακα γράφουσιν οὕτως ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛ(ΗΞ
ΔΟΚΙΜΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἔχει οὕτως ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛ
ΔΟΚΙΜΟΣ.

Τὴν 20 καὶ 21 γραμμὴν (Βοικχ. 22 καὶ 23) εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΥΠΟΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἔχει οὕτως ΥΠΟΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ, τὸ τελευταῖον Α τῆς λέξεως κατὰ
βλημ. Α δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 22 καὶ 23 γραμμὴν (Βοικχ. 24 καὶ 25) εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝ
ΞΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἔχει οὕτως ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝ
ΞΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΙ.

Τὴν 24 γραμμὴν (Βοικχ. 26) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΣΥΝΤΑΞΙΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΣΥΝΤΑΞΙΣ.
Τὴν 29 γραμμὴν (Βοικχ. 31) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΟΙΚΟΙ ΤΑΡΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΙΚΩΙ
ΤΑΡΡ.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΛΗ . . ΟΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΗΞ ΔΟΚ.

Τετάρτη στήλη.

Ἐπὶ τοῦ Υ τῆς 2 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον φαίνεται ἐν Ι, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Κ. Σ. Π.

3222.

	ΚΙ		Κ	
	ΟΚΙ		ΙΞΤ	
	ΔΟ		ΚΩΠΑ	
5	ΠΔΠ		ΤΟ	
	ΙΔΔΔ		Ι·Ι	
			ΤΟΥ	
	ΚΙΔΔΔ			
	ΙΙΙ			
10	ΟΚΙΔΔΔ			
	ΔΔΔ			
	ΔΟΚΙΔΔ			

3222.

· · · · δόκι(μ. · ·		κ(εραῖαι · · ·
· · · · δόκι(μ. · ·		ἰσι(ς · · ·
· · · · δόκι(μ. · ·		κῶπα(ι θρανίτιδες
κῶπα(ι θρανίτιδες) ΠΔΠ,		το(ύτων ἀδόκιμοι
5 το(ύτων ἀδόκιμοι) ΔΔΔ,		ζ(ύγαι 5
		τού(των ἀδόκιμοι
τούτων ἀδόκιμοι ΔΔΔ,		
θλάμιαι — ΙΙΙ,		
τούτων ἀδόκιμοι ΔΔΔ,		
10 περὶνεω) ΔΔΔ,		
τούτων ἀδόκιμοι ΔΔ(Δ,		

Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς Πειραιᾶ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῖς ἄλλαις. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Δὲν ἐφαρμόζεται ἡ πλάξ, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 3217 ἐπιγραφή μετὰ τῆς παρούσης.

Κ. Σ. Π.

3223.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ

3223.

Ἀλέξανδρος
Ποσειδίππου.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Δεκεμβρίου 27 εἰς τὰς ἐν τῷ ᾠδεῖφ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. Κάτωθεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ποσειδίππου εἰς τὸν λίθον δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα γράμματα· τὸ μὴ σημειωθῆναι τὸ τοπικὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου δεικνύει, ὅτι οὗτος οὐκ ἦν Ἀθηναῖος. Ὁ Ἀλέξανδρος οὗτος ὁ Ποσειδίππου εἶναι ἄρα ὁ κωμικὸς ποιητής, υἱὸς τοῦ κωμικοῦ Ποσειδίππου; Ἀλέξανδροι ποιεῖται ἀναφέρονται οἱ ἐξ ἧς ὁ ποιήσας δρᾶμα, ὃ ἡ ἐπιγραφή Πότος (Ἀθην. Δειπν. βιβλ. 4), καὶ ὁ Κυθήριος Ἀλέξανδρος, ὃς, ὡς φησὶν Ἰώβας, τὸ ψαλτήριον συνεπλήρωσε χορδαῖς, καὶ ἐγγράσας τῇ Ἐρεσίῳ πόλει, ὡς σοφώτατον τῆς ἐκτεῦ τέχνης, τοῦτι τὸ εὑρημα ἀνέθηκεν Ἀρτέμιδι (Ἀθην. Δειπν. σελ. 325, τόμ. 1), καὶ ὁ ποιήσας τὸ δραμάτιον, ἐπιγραφόμενον Μηῆνα (Ἀθην. Δειπν. σελ. 330, βιβλ. 13), ἡ Κίτηλος, ἐκ τῆς Πλευρώνας· καὶ ὁ ποιήσας δρᾶμα, ἐπιγραφόμενον Κρίκα (Ἀθην. Δειπν. βιβλ. 7)· καὶ εἰς τῆς Πλειάδος (Σουίδ. Ἀλέξανδρ. εἰς Ἡραιστ.)· καὶ ὁ γράψας τὰ ἰωνικὰ ποιήματα (Τζέτζ. σχ. εἰς Λυκόφρ.) καὶ ἄλλοι, οὓς δὲν ἀπαριθμοῦμεν, συντομίας χάριν. Ἄν τῷ ὅντι ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος Ἀλέξανδρος ᾗναι εἰς τῶν ποιητῶν, ὅσοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, εἰκόζομεν, ὅτι ἡ στήλη αὕτη μετεκομίσθη ἐν τῷ ᾠδεῖφ (παρὰ τὴν ἀνατολικὴν εἰσόδον τοῦ ὁποίου ἐντὸς αὐτοῦ εὑρέθη) ἐκ τοῦ περιβόλου τοῦ Ἀθηναίου. Τὴν στήλην κῆρυμεν ἐντειχισμένην, κατὰ τὴν θέσιν ταύτην τοῦ ᾠδείου, ἐν τινι μικρῷ οἰκοδομήματι, ἵστατο ἔσω; τὸ πάλαι ἐπ' αὐτῆς ἀνάθημά τι· αὕτη δὲν διαφέρει τῶν ἐπιτυμβίων στήλων, καὶ τοῦτο μᾶς πείθει νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἕτως μετεκομίσθη ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀμαζωτὸν κειμένων τὸ πάλαι μνημείων.

Κ. Σ. Π.

τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ τὴν ἱερὰν χώραν ἐρχόμενοι μετὰ ὅπλων ἐλεηλάτουν· ὅθεν ὁ Φίλιππος ἐπολέμησεν αὐτοὺς (Δημ. περὶ Στεφ. σελ. 320, Δούκ.). διότι οἱ Ὀπούντιοι ἄπιστοι ἐν τῇ μάχῃ τῇ Τανάγρα (Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων) ἐφάνησαν· διὸ παρ' αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἑκατὸν ἄνδρας ὁμήρους ἔλαβον (Θουκ. βιβλ. 1, κεφ. 108). Τὸ ὄνομα τῶν Λοκρῶν ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1400 ἐπιγραφὴν, ὡς πεμψάντων πρεσβευτὰς εἰς Ἀθήνας. Τὰ εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον ἀναφερόμενα κύρια ὀνόματα νομίζω, ὅτι εἰσὶ τὰ τῶν πρεσβευτῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ Κρισσαίου κόλπου ἐπίκαιρος θέσις τῶν Λοκρῶν τούτων, τὸ φρούριον τῆς Νκυπάκτου, κείμενον ἐπὶ τῆς εἰσόδου σχεδὸν τοῦ κόλπου τούτου, ἡ εὐκολία, ἣν εἶχεν (ὡς ἐκ τῆς φιλικῆς ταύτης θέσεως, διὰ τοὺς εἰσπλους ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, καὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ἐκστρατείας διὰ τὰς κατὰ τὴν Κέρκυραν, τὰς Ἰονικὰς νήσους, τὴν Σικελίαν, Ἰταλίαν καὶ Αἰτωλίαν) ὁ μεγαλοπράγμων Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἐπεῖγεν αὐτόν, ὅπως ὑπάρχῃ συνδεδεμένος στινῶς διὰ συνθήκης συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας μετὰ τῶν Λοκρῶν, τῶν Ὀζόλων. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων καὶ ἡ τάξις αὐτῶν δεικνύουσιν, ὅτι εἰσὶ τῶν χρόνων τοῦ Δημοσθένους.

Κ. Σ. Π.

3227.

5
Α Ξ Λ
Ω Ν Ι Α Ν
Κ Α Ι Ο Υ Τ
Τ Ν Τ Ι Ν Α
Ν Α Λ Λ
Τ Α Π

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελκείου. Εὗρέθη τὸ 1857 Δεκεμβρ. 20 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3226, καὶ τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκεν ὁ Κ. Μιχαὴλ Καλλιφρονῆς. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ. Τὸ ἀντικρὺ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης γραμμῆς εἶναι ἀκέραιον.

Κ. Σ. Π.

3228.

Ν Α Ρ Κ Ι C
C O C
Π Ι C Ω Ν O C
Ε Ξ O I O Y

3229.

5
Α Ρ Ι Ξ Τ Α
Α Ξ Τ . Ι Ο Υ
Α Ι Η Ν Ι Ε Ω Ξ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ
Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Ι Κ Α Ρ Ι Ε Ω Ξ
Γ Υ Ν Η

3228.

Νάρκισ-
σος
Πίσωνος
ἐξ Οἴου.

3229.

5
Ἀρίστα
Ἀστ[ε]ίου
Ἀζηνιέως
θυγάτηρ,
Διοδώρου
Ἰκαριέως
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ ὕμνητοῦ. Εὗρέθη τὸ 1858 Φεβρουαρίου 10 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἀντικρὺ τῆς Σχολῆς τῆς Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρίας, εἰς τὴν ἐπιπέδωσιν τῆς ὁδοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 82 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 32 0/0. Εἰς τὸ ἐν μέρος τῆς στήλης εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 3229 ἐπιγραφὴ, ἣν γράψαντες μετὰ ταῦτα ἐπροσπάθησαν νὰ ἐξαλείψωσι τὴν ὑπ' ἀριθ. 3230, ἥς, τινὰ τῶν γραμμάτων μόνις φαίνονται ἀκρωτηριασθέντα ἐπίτηδες ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ναρκίστου, ὅπως φαίνεται ἡ στήλη αὕτη, ὡς ἀνήκουσα αὐτῇ.

Τὰ γράμματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 3228 Α, Ε, Ν, Ξ, Ο, Π, Ξ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως Α, Ε, Ν, Ξ, Ο, Π, C, Ω ἐγχαραγμένα. Ὄνομα κύριον Πίσων ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2804 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχ. ὑπ' ἀριθ. T846 Z²¹. Πίσων ἐκαλεῖτο καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ Κικέρωνος (Πλουτ. ἀποφθ. σελ. 89, τόμ. 2). Εὗρηται δὲ καὶ Πέλων διὰ τῆς ΕΙ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 61 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 402, 2943 καὶ 3846 Z²⁴ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ Λυσία κατὰ Ἐρατοσθένους (σελ. 94). Πέλων ἐκαλεῖτο Ἀθηναῖος τις φίλος τῶν Τριάκοντα Τυράννων, καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ ἀναφέρεται ἱστορικός τις Πέλων (Βίος Νουμᾶ)· πρὸς δὲ τούτοις Πέλων ἐκαλεῖτο (διὰ τῆς ΕΙ γεγραμμένον) καὶ ὁ τὴν οἰκίαν τοῦ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ ἐκ θεμελίων ἄχρι πάσης στέγης ἐπιμελῶς οἰκοδομήσας (Πλουτάρ. ἀποφθ. σελ. 96).

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3229 ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα γυναικὸς Ἀρίστα εὗρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 730 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ τῶν Δελφικῶν ἐπιγραφῶν συλλογῇ τοῦ Κουρτσίου Ἀρίστα Ἀρ-

τεμιδώρου. Τῷ ὀνόματι τούτῳ, τῷ ἐν τῇ 2 γραμμῇ, Ἀστειὸς ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἀθηναίων, δὲ ἤρξε πρὸ τῶν τοῦ Ἀλκισθένους ἐνιαυτῶν. (Δημ. κατὰ Νεαίρ. 28, 35, 49, 59. Παισ. 4. 7, 25, σελ. 235, ἔτος 4 τῆς 101 Ὀλυμπιάδος), ὅτε ἐπολέμουν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους τὸν τελευταῖον πόλεμον (Διόδ. Σικελ. 15, 48), ἐφ' οὗ ἐπιμελητῆς τῶν νεωρίων ἐγένετο Πάλλων ὁ Ἀνακταίης· καὶ Ἀστειὸς (διὰ τοῦ I), ἦν πατήρ Ἀγάθωνος τινὸς Μεγαρέως (ὅρα Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. ἐπιγρ. 1327). Διόδωρος δὲ Θεοδώρου Ἰκαριεὺς εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 646 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκχίου.

Κ. Σ. Π.

3230.

Ξ Α Τ Υ Ρ Ο Σ
Α Μ Ι Ξ Η Ν Ο Σ

3230.

Σάτυρος
Ἀμισσηνός.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα αἱ ὑπ' ἀριθ. 3228 καὶ 3229, τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 27 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0. Ἀμισσηνὸς καὶ Ἀμισσηνοὶ κάτοικοι τῆς Ἀμισσοῦ πόλεως τοῦ Πόντου (Στρ. XII, 5, 548) ἀναφέρονται εἰς πολλὰς Ἀττικὰς ἐπιγραφάς, διότι ἡ πόλις αὕτη ἦν πλουσία καὶ εὐδαίμων, ἀποικία δὲ τῶν Ἀθηναίων, ὧν πολλοὶ τῶν τὴν Ἀριστίωνος τυραννίδα βουλομένων φεύγειν εἰσπλεύσαντες αὐτοῦ κατόικουν (Πλούτ. Βίος Λουκούλ. σελ. 52, § 14, καὶ σελ. 62, § 19).

Κ. Σ. Π.

3231.

Ε Μ . . Ρ Ι Ξ
· . . Τ Η Ρ Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Ι Ξ

3231.

Ἐμ . . ρις
· . . τηρος
Ἡρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηφανισμένα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 28 0/0.

Κ. Σ. Π.

3232.

Ε
Α Τ Α Ρ Β Ο Ε
Γ Υ Ε Ε Π Ι Α Ρ Ι Ξ
5 Ε Μ Ο Ι Η Ι Π Π Ο Θ Ο Ν Τ Ι
F I O N Ε Ρ Χ Ε Η Υ Π Ε
Ι Π Ε Ν Τ Ε Τ
Υ Μ Μ Ε Ν Τ Ε
Ι Ο Ν Ο Σ Τ Ι
Ε Ρ Ε
10

3232.

Θ] ε [ο ῖ ς .

Ἀρκεσίλαος] Ἀτάρβο[υ] ἐ[κ Θουριταδῶν
ἐγραμμάτ]ευσ ἐπὶ Ἀρισ[τίωνος Ἀρχοντος.
Ἐδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆ[μ]ῳ ἱπποδαντί[ς] ἐπρυτάνευσ,
5 ὁ δεῖνα ἐγραμμάτσειεν, Ἀριστ[τίωνος] ἤρχε, ἱπέρ[ρβιος].
· εἰπεν τῇ[ν] μὲν ·
· υμμεν τ[ε] ·
· Ἀριστ[τίωνος] τι[μῆ]ταντος ·
· ἐρε[] ·
10 ·

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντατηλείου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Ἰανουαρίου 21 εἰς τὰ ἐρείπια, τὰ ἐν τῷ νεωτέρῳ Πρυτανείῳ, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιος Δημήτριος, ἐπονομαζομένην Κατηγόρι. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς (ἴσον σώζεσθαι) εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Κεκόσμηται δὲ ἡ πλάξ πρὸς τὸ ἄνω γεισώματι· εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐπὶ τῆς πλίκης φαίνεται ἐν μικρὸν Ε, εἶναι δὲ λείψανον τῆς λέξεως Θεοὶ ἢ Θεοῖς· ἐπονται μετὰ ταῦτα δύο γραμμῆ, ὧν τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα καὶ μεγαλήτερα τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἥτοι ταῦτα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν 0/0 1. Ἐκ τοῦ δικτηρηθέντος μέρους· ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀρχὴ Ψηφίσματος.

Ἐκ τῆς 2, 5 καὶ 8 γραμμῆς πληροφοριώμεθα, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο τὸ 4 ἔτος τῆς 89 Ὀλυμπιάδος, ὅτε ἤρξεν ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνταποκρίνων Ἀριστίων.

Τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς Ἀρκεσίλαος, διότι τῷ ὀνόματι τοῦτῳ ἐκαλεῖτο ἕτερός τις Ἀρκεσίλαος, υἱὸς Ἀτάρβου, ὅστις πιθανῶς εἶναι ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἀναγινωσκόμενου Ἀτάρβου, καὶ ὅστις ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 203 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, διότι καὶ τὰ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενα ὀνόματα ἀνάγονται εἰς τὴν Ἑρεχθίδα Φυλὴν, ὥσπερ καὶ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Τὸ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναγινωσκόμενον κύριον ὄνομα Ἀτάρβος ἢ Ἀτάρβης ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 167 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἣν ἐδημοσίευσεν καὶ ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anciennes Athènes*, σελ. 39, (καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς ὁποίας διατηρεῖται ἐν τῇ ὑπὸ τὴν στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ), καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1138.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασι. Μετὰ τὸ Ε, (τὸ εἰς τὴν πρώτῃν γραμμὴν) μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 16 0/0, τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι ἡ πλάξ ἦν πλατυτάτη, διότι μετὰ τόσον διάστημα δὲν ἐχάραχθη τὸ ἐπόμενον γράμμα, ἥτοι τὸ Ο, ἵσως τὸ πλάτος τῆς πλακὸς ἦν 50 0/0 τοῦ μέτρου, ἢ ἵσως δὲν ὑπῆρχον ἐνταῦθα ὅλα τὰ γράμματα Θεός, ὡς τοῦτο σπανίως εὑρεται ἐν κεφαλίδι καὶ ἄλλων ἐπιγραφῶν.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῦ Ψηφίσματος ἀρχομένη ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ γραμματέως ἀντὶ τοῦ συνήθους τρόπου, ὅς ἐστὶν εἶναι τὸ πρὶν γεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος, εὑρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 158, 240, 412 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ ἄλλων, μοι ἔδωκεν ὁ Κ. Μοίραρχος Κυριακίδης.

Κ. Σ. Π.

3233.

Α Γ Α Θ Η Ι

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΤ) ΑΥΡ
CΤΑCΑΡΑΠΙΩΝΟC ΧΘΛ
ΝΙΟΥCΤΙΡΙΕΩC
5 ΞΩΦΡΟΝΙΞΤΑΙ

3233.

Α γ α θ η [τύχη.

Ἐπὶ Ἀρχοντος ΤΙ[του] Αὐρ[ηλίου] Φιλίμωνος Φιλαΐδου κοσμητεύοντος
Στα[τίου] Σαραπίωνος Χολ[λείδου]
νίου Στιριέως
5 Σωφρονισταί

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελκείου. Εἰρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, καὶ τὸ πλάτος 23 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος· εἶναι δὲ ἐστρωμένη νῦν εἰς τὸν ἔσω βῆλὸν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Κυριακίδου.

Ὁ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενος Τίτος Αὐρηλῖος εἶναι, νομίζω, ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 425 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου Τίτῳ Αὐρηλίῳ Φιλίμωνι, ὃς Στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα ἦν πρότερον, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 191 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη καθιερώθη μοναρχούντων Τίτου Αὐρηλίου καὶ Α. Βίρου.

Τὰ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφερόμενα κύρια ὀνόματα Τίτος Αὐρηλῖος εἰσὶ γεγραμμένα ἐπιτόμως οὕτω ΤΤ) ΑΥΡ, ὡς καὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσιν ἐπιγραφὴν (ὑπ' ἀριθ. 425).

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν 3 γραμμὴν τὸ τελικὸν τοῦ ὀνόματος CΤΑ, ἀντὶ CΤΑ[τιος]. Τὰ τελευταῖα γράμματα τοῦ Δήμου ΧΘΛ εἰσὶ τοπικὸν τοῦ Χολλείδου μᾶλλον, τοῦτο δὲ δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν 425 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἔνθα τὸ ὄνομα Χολλείδης σημειοῦται καθαρώς.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὀνόματος τοῦ Δήμου Στιρία ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ Ι, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς διὰ τῆς ΕΙ. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 294, 769 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1669, 2581 τῆς Ἀρχαιολ. Ἑφημερίδος.

Τὸ εἰς τὰς γραμμάς 2, 3 καὶ 4 Ξ εἶναι οὕτω C ἐγγαχαγμένον, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν γραμμὴν οὕτω Ξ.

Τὸ εἰς τὴν 4 γραμμὴν Ω εἶναι οὕτως Ω, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν οὕτως Ω.

Κ. Σ. Π.

3234.

ΛΟΙ
ΗΕΛΑΤΤΟΝ
ΕΑΝΚΑΙΠΡΑΣ
ΡΟΦΟΡΟΝΟΣΕΥΓ
5 ΞΚΕΙΑΤΩΝΘΕΩΝΕΞΤΙΝΑ
ΙΗΔΗΔΕΚΑΙΑΥΤΟΣΤΩΝΤΙΜΕ
ΗΞΛΙΤΟΥΡΓΙΑΣΦΥΛΑΣΑΙΙ
ΩΞΕΝΤΟΙΣΠΕΡΙΜΕΞΟΓΕ
10 ΒΟΥΛΟΜΑΙΔΟΘΗ
ΛΑΝΚΙ..ΤΗΝΤΟΛ
ΟΥΑ

3234.

. . . καὶ εἰ λοιποὶ . . .
. . . μ]ῃ ἔλαττον . . .
. . .]έαν καὶ πράξ[εως . . .
. . . πυ]ροφόρον, ὅς εὐ[εργέτης . . .
5 . . .]σκεία τῶν Θεῶν ἐστὶν ἃ . . .
. . .]ι ἤδη δὲ καὶ αὐτὸς τῶν τιμῶν . . .
. . . τ]ῆς λειτουργίας φυλάξαι [τοὺς κανόνας
τῆς πόλε]ως ἐν τοῖς περὶ Μεσογε[ίοις διατε-
ταγμένοις] βούλομαι δοθῇ[αι . . .
10 . . . πολ]λάκι[ς] τὴν τὸ λ[οιπὸν . . .
.]ου ἃ[. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὕτη ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Παρίση, τῇ ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς· τινὰ τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶ συνδεδεμένα εἰς τὰ σημειούμενα μέρη, ἥτοι οὕτως εὗρηνται.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ Η καὶ Ε οὕτως ΗΕ· εἰς τὴν 5 τὸ Ν καὶ Ε οὕτω ΝΕ· εἰς τὴν 6 τὸ Ν καὶ Τ οὕτω ΝΤ· εἰς τὴν 9 καὶ 10 τὸ Η καὶ Ν εἰσὶν οὕτως ΗΝ. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ γράφειν ἠΰρομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 520 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὕψους αὐτῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως ταῖς ἐκδοθείσαις ὑπ' ἀριθ. 250, 3240 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ταῖς ὑπ' ἀριθ. 262, 349, 1064, 1086, 1251 καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἡ ἀρχουσα τῆς λέξεως *λειτουργία* τὸ ΛΙ εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ι, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τῆς ΕΙ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρονται αἱ λέξεις «[τῆς πόλε]ως ἐν τοῖς περὶ Μεσογε[ίοις].» Περὶ τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε οὕτω καλεῖ, ἀναφέρουσι καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 369 καὶ 379 ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ὅρα τὰς ὑποσημειώσεις, τὰς ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ταύταις.

Κ. Σ. Π.

3235.

ΑΡΙΞΤΟΜΕΝΗΞ
ΑΡΙΞΤΙΠΠΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ

3235.

Ἀριστομένης
Ἀριστίππου
Κορίνθιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν πρὸς τὸ βορεῖον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ νῦν Μεταξουργείου.

Κ. Σ. Π.

3236.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

3236.

Διόδωρος
Διοδώρου
Μιλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Τὸ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν τελευταῖον Ξ γέγραπται οὕτω Ξ, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι οὕτω C, τὸ δὲ Ω οὕτως Ω.

Κ. Σ. Π.

3237.

Μ Α Ρ Ξ Υ Α Ξ
Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Α Γ Κ Υ Ρ Α Ν Ο Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν, ἐνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν.

Κ. Σ. Π.

3237.

Μαρσίας
Μενάνδρου
Ἀγκυρανός.

3238.

ΨΥΛΛΕΩΝ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Δ. Κυριακίδου, ἥ κεῖται παρὰ τὸ ἀρχαῖον Πρυτανεῖον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ μῆκος 47 0/0· τὰ δὲ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 9. Ἄν ἡ ἀναπλήρωσις ἔχῃ ὀρθῶς πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα φαίνεται ὁ Δῆμος Ἀγρύλη, γεγραμμένος διὰ δύο ΛΛ.

Κ. Σ. Π.

3238.

Ἀγρ]υλλέων.

3239.

Κ Τ Η
Ο Δ Ω Ρ · Ξ Α Μ
Π Ο Ξ Ε Ι Δ Ε Ω
5 Κ Ω Π Ω Ν Ξ Α Ξ Ι Κ Λ
Α Δ Ρ Ι Α Ν Ι Ω Ν
Φ Λ Α Β Ν Ι Κ Ι Α Ξ
Γ Α Μ Η Λ Ι Ω Ν
Π Α Ξ Ι Χ Α Ρ Ι Α Ν Ο
10 Α Ν Θ Ε Ξ Τ Η Ρ
Ω Ι

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ἀσυναίρτως ΠΟΞΕΙΔΕΩ[γίων], ἀντὶ τοῦ ΠΟΞΕΙΔΩ-γίων].

Κ. Σ. Π.

3239.

· · · · Κτη[σίον,
Δι]όδωρ[ος] Ἄμ · · ·
Ποσειδεω[γίων].
5 Κώπων Φ[ρ]ασικλ[έους].
Ἀδριανίωρ.
Φλάβ[ιος] Νικίας.
Γαμηλίωρ.
Πασιχάρι[ς] Ἄν · · ·
10 Ἀρθεστη[ρίωρ].
· · · · ωι · · · ·

3240.

ΙΟΥ ΞΩΞΙΓΕΝΟΥΞ ΠΑ/
ΤΥΠΟΥ ΛΑΚΡΑ ΤΕΙΔΟΥ ΕΥ
Ξ ΞΥΝΕΛΘΟΥΞΙΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ
5 ΞΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ ΞΤΗΛΗ ΛΙ
Ξ Ο ΧΡΥΞΟΞ ΦΛΥΕΥΞ Ο ΑΡΧΩΝ Ξ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣ

ΟΝΤΙΝΑ ΘΗΣΕΩΞ ΗΜΕΙΞ ΕΙΠΟΜΕΝ ΟΥΤΩ ΤΟ
ΛΙ ΑΡΧΑΞ ΠΡΟΞΕΝΕΓΚΑΜΕΝ ΑΝΤΙ ΠΟΛΩΝ ΤΩ
ΡΙΒΗΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ ΝΥΝ ΔΕ ΕΔΟΞΕΝ ΗΔΗ ΚΑΙ ΤΟΥΞ
10 ΞΙΞΑΙ ΙΝΕΥΗ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΕ
ΓΟΛΙΑΛ ΛΗΜΑ Ξ Τ Ο Ν

... [ι]που Σωσιγένοῦς Παλ[ληνέως]
 . . . τυπου Λακρατείδου Εὐ[ωνυμέως]
 . . . τοῖς συνελθοῦσιν μετὰ τῶν [. ἀναγρ-
 5 . . . α] τικὸν λόγον ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι . . .
 . . . α]ς ὁ χρυσὸς Φλυεύς ὁ Ἄρχων τ[ῶν]
 . . . καὶ] ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ Ἀλκῆς [ἀγῶνος]

... ὄντινα Θεσέως, ἡμεῖς εἵπομεν οὕτω τὸ
 . . . κα] ἀπ' ἀρχᾶς προσηνέγκαμεν ἀντὶ πολλῶν τῶν
 . . . τὴν διατ[ριβὴν] ποιούμενοι· νῦν δὲ ἐδοῦξεν ἤδη καὶ τοὺς . . .
 10 σαι ἐνεύη παρὰ τῶν ἐφήβων καὶ τὰ ἔργα με
 εἶναι ἀλ[λ]ήματα

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου Πεντελησίου. Εἰρέθη πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρή-
 στου, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μ. Παρίση. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 25
 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Μετὰ τὴν 6 γραμμὴν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 3 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους
 εἰκάζω, ὅτι ἀνάγεται εἰς τὰς ἀγωνιστικὰς ἐπιγραφάς. Ἐκ τῆς ὑφῆς δὲ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγω, ὅτι
 εἶναι διάταξις Αὐτοκρατορικῇ, ἀποβλέπουσα ἀγῶνας περὶ Ἀλκῆς, ὡς ἀναφέρεται τοῦτο εἰς τὴν ἕκτην γραμ-
 μὴν. Τὸ ὕψος ὁμοιάζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 520 ἐπιγραφὴν, ἐκδοθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ὁ περὶ
 Ἀλκῆς ἀγὼν ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2600 ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3241.

Δ Ι Λ Ι
 Γ Ρ Α Μ Μ /
 Μ Ε Ν Α Ν
 Ο Π Λ Ο Μ
 5 Ν Ι Γ Ρ Ο Σ
 Δ Ι Ο Ν Υ Σ

3241.

...
 Γραμμ[ατεὺς]
 Μέναν[δρος]
 Ὀπλομ[άχοι]
 5 Νίγρος
 Διονύσιος

Ἐπὶ θραύσματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἰρέθη καὶ αὕτη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει (ἐν τῷ Πρυτανείῳ, καὶ ἐν
 τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ), ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0,
 καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμ-
 ματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Ὄνομα κύριον Νίγρος, ἀνὴρ Τερτυλλίας, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 22,
 σελ. 11 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Οὐίλλ. Φίσερ (Vill. Vischer).

Κ. Σ. Π.

3242.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ
 Θ Α Λ Ι Π Π Ο Σ
 Θ Α Λ Ι Α Ρ Χ Ο Σ

3242.

Φίλιππος,
 Θάλιππος,
 Θαλίαρχος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Εἰρέθη τὸ 1858 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀθηνῶν, κα-
 λούμενον νῦν Χασάνι, ἐφ' οὗ ἦν ὁ Δῆμος Ἀλιμοῦς (1). Ἡ στήλη σώζει τὸ ἀκρωτήριο ἀπ' αὐτῆς. Ὄνομα κύριον

(1) Τὸ χωρίον τοῦτο ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον Ἀλ ι μ ο ν (κατὰ διαφθορὰν τοῦ ὀνόματος Ἀ λ ι μ ο ὦ ς)· μετὰ τὴν αἰχμα-
 λωσίαν δὲ τῶν Ἀθηνῶν οἱ Τοῦρκοι Ἀ λ ι τὸ χωρίον ἐκάλεσαν, ὅπερ ἀγορασθὲν μετὰ ταῦτα ὑπότινος Χ α σ ἄ ν ι ἔλαβε
 τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ.

Θάλλπος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Θαλλάρχος δὲ δι' ἐνός Λ, καὶ διὰ δύο Θαλλάρχος ἀναφέρεται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1248, 1252 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2496 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3243.

ΑΓΑΚΛΗΞΦΡΥ. . . Ο .

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου νέου ἱσταμένου, ὅστις ἔχει ἀνισταμένως πρὸς τὰ ἄνω τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὡς τοξεύων. Εὐρέθη εἰς τὸν Δῆμον Ἀλμοῦντα, εἰς τὸ χωρίον Χασάνι, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 3242) ἐπιγραφή. Ὁ νέος παρίσταται γυμνός. Ὄνομα κύριον Ἀγακλῆς εὑρηται σπανίως, Ἀγαθοκλῆς δὲ συνεχῶς.

Κ. Σ. Π.

3243.

Ἀγακλῆς Φρυ[νίχ]ο[υ].

3244.

ΦΙΛΥΡΑ
ΤΙΤΘΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ἡ Φιλύρα αὕτη φαίνεται, ὅτι οὐκ ἦν Ἀθηναία, ἀλλῶς τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸ δημοτικὸν ἤθελον σημειωθῶσιν ἐπὶ τῆς στήλης. Πρὸς τούτοις μέχρι τοῦδε οὐδὲν Ἀθηναϊκὸν ὄνομα γυναικὸς Φιλύρα εἰς οὐδεμίαν τῶν Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν εὐρέθη. Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐπιγραφῶν τούτων (ὑπ' ἀριθ. 2243, 3244) χρεωστῶ εἰς τὸν φιλόκαλον Περικλῆν Ζωγράφον, ἰδιοκτῆτην τοῦ χωρίου τούτου, ὅστις μοι εἶπεν, ὅτι ἀνασκάττων τὸ μέρος αὐτὸ εὔρε πληθὺν μνημείων Χριστιανικῶν, ἐν οἷς καὶ στήλας ὀλίγας, ἐφ' ὧν τύπος Σταυροῦ, καὶ τοιαύτας ἐπιγραφὰς οἷα ἡ παρούσα α Κοιμητήριον Νικολάου. » Τὰ γράμματα εἰσὶ τῆς 6 μέχρι τῆς 13 μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος. Τὰ κοιμητήρια ταῦτα εἰσὶ τὰ μὲν βαθύτερα τριῶν μέτρων, ἕτερα δὲ ἄνω τούτων οἰκοδομημένα πλίνθοις ὑπτῆς γῆς (τοῦδ' α). Ταῦτα δεικνύουσιν, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο ἔκπαλαι ἑκατοικεῖτο, ὡς καὶ κατοικεῖται μέχρι τοῦδε. Ἐν ἄλλοις θέλομεν ἀναφέρει περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πλατύτερον.

Κ. Σ. Π.

3244.

Φιλύρα
Τιτθή.

3245.

ΝΙΕΛΗ.
ΟΝΥΞΙΟΥ
ΟΝΥΜΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Σῶζει καὶ αὕτη ἀκρωτήριον, ὥσπερ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3242. Διόνυσιοι Εὐωνυμοὶ ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 187 b καὶ 196 b ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Π.

3245.

. . . ιελ[ις]
Δι]ονυσίου
Εὐ]ωνυμύς.

3246.

ΑΦΡΟΔ. ΞΙΟΞ
ΠΡΩ. . .
ΜΙΛΗ. . .

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Μαρτίου 29 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῇ ὁδοποιῇ, τῇ ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακίου παρθεναγωγείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης, ἣτις εἶναι τεθλασμένη, εἶναι 56 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

3246.

Ἀφροδ[εῖ]σις
Πρω.
Μιλή[σιος]

3247.

ΠΙΤΕΥΓΜΑ
ΚΙΟΥΧΑΙΡΕ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 62 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 21 0/0. Ὄνομα κύριον γυναικὸς Ἐπίτευγμα εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 871 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3247.

Ἐ]πίτευγμα
. . . κίου χαῖρε.

3248.

ΚΟΜΨΗΣ ΤΟΔΕ
ΞΤΙΝΜΝΗΜΑ
ΤΗΣ / ΙΚΥΜΟΥ

3248.

Κομψῆς τό δ' ἐ
στίν μνημα
τῆς [Ἀλ]χ[ύ]μου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1858 Ἀπριλίου 1 εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος. Τὸ μῆκος τοῦ λίθου εἶναι περίπου 40 0/0, τὸ πλάτης 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3249.

... ΝΕΥΝΟΜΙΑ ...
... ΟΕΝΟΕ ...

3249.

... ν Εὐνομία ...
... οενο[u] Ε ...

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν καὶ ἡ ἀνωτέρω εἰς Κέω, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Λαβουρά*, εἰς τὰ εἱρεῖπια τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3250.

ΟΙΟΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕΛΙ
ΘΥΡΩΡΟΣ
ΑΙΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
5 ΚΡΑΤΗΣ ΑΦΕΛΟΥΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΚΟΡΝΑΥΣΙΜΟΣ)
ΕΥΤΥΧΗΣ)
10 ΕΥΔΑΙΜΩΝ)
ΓΕΩΡΓΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΕΥΞΕΙΝΙ ΔΙΟΝΥΣΟ
ΕΥΤΥΧΑΣ ΟΝΑΣΟΥ
15 ΔΙΟΝΥΣΟΔ)ΛΕΟΝΤΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ ΗΛΕΙ
ΑΒΑΣΚΑΝ ΕΥΤΥΧΙΔΑ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ)
20 ΛΕΥΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣ ΘΗ
ΖΩΠΥΡΟΣ ΝΕΙΚΙΟΥ
ΡΙΘΑΝΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΥΤΥΧΗ
25 ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΑΡΤΕΜΩ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΚΤΗΤΟΣ ΕΡΜΕΙΟΥ
ΙΩΠΥΡΙΧΟΣ ΕΡΜΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΕΡΜΕΙ
30 ΡΟΥΦΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΤΤΙΚΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ
ΠΙΤ

ΑΤΤΙΚΟΣ ΠΩΛΛΙ/
ΠΡΕΙΜΟΣ ΖΗΝΩΝ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ ΤΕΛΕ
ΕΝΠΟΡΙΚΟΣ
5 ΕΥΗΜΕΡΟΣ ΦΙ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ Α
ΑΓΡΟΛΑΣ ΠΕΡ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
10 ΖΩΣΙΜΟΣ
ΕΠΙΚΟΥΙ
ΖΩΣΙΜΙΑΝ
ΑΡΙΣΤΑΣΣ
ΚΟΣΜΙΑΝΟ
15 ΑΒΑΣΚΑΝ
ΑΥΡ...ΕΥΠΟΡ
ΝΕΙΚΟΜΑ
ΒΑΛΕΚΡΑ
ΕΥΕΛΠΙΣ
20 ΑΤΤΙΚΟ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΛΕΝΟ
ΔΙΟΝΥ
ΑΓΑΘΟ
ΕΙΣΙΔΟ
25 ΚΑΛΛΙ
ΦΙΛΕΡ
ΔΗΜΟΣ
ΑΣΙΑ
ΓΕΡΙΚ
30 ΙΛΛ

Θεόδ[ω][ρ][ο][ς] Θεοδώρου Μελι[τε]ύς,
θυρωρός
Αἰλ[ιος] Ἀλκιβιάδης.

Επέγραφοι.

5	Κράτης Ἀφελούς, Μουσαῖος Ἀφροδεί[σι]ου], Ἐπαφρόδειτος) Κορν[ή]λιος Αὔξιμος) Εὐτύχης)	Ἀττικὸς Πωλλι[αν]ός, Πρεῖμος Ζήνων[ος], Τελεσφόρος, Νεικία, Τελε[σ]φόρου, Ἐμπορικὸς,	5
10	Εὐδαίμων) ... Γεωργός, ... Εὐτυχιανός, Ἐ]λευσεῖνι[ος] Διονυσ[ο]δ[ώ]ρου], Εὐτυχᾶς Ὀνάσου,	Εὐήμερος Φι Ἀφροδείσιος Ἀ Ἀγρόλας Περ Μένανδρος, Ζώσιμος,	10
15	Διονυσόδ[ω]ρος] Λέοντος, Εἰρήναιος) Ζώσιμος Ἡλεί Ἀδάσκαν[τος] Εὐτυχίδα, Ἐπάγαθος)	Ἐπίκλυ[ρος], Ζωσιμ[ι]αν[ος], Ἀρίστας Στ Κοσμιανός, Ἀδάσκαν[τος],	15
20	Λεύ[κιος] Εὐκαρπίδης Θε[ο]ς . . . Ζώπυρος Νεικίου, Πιθανός) Εὐκαρπ[ος] Ἐπικτήτου, Διονύσιος Εὐτύχη,	Αὐρ[ή]λιος Εὐπόρ[ου], Νεικόμα[χος]. Βαλερά[της]. Εὐελπ[ος], Ἀττικὸς,	20
25	Ἐπικτήτος Ἀρτέμιωνος, Ἀθήναιος) Κτήτος Ἑρμείου, Ζωπύριχος Ἑρμείου, Παράμο[ος] Ἑρμεί[ου],	Εὐτύχη, Ἐλενο[ς]. Διονύ[σιος], Ἀγαθ[ος] . . . Εἰσίδο[τος],	25
30	Ροῦφος Ἐπικτήτου, Ἀ]ττικὸς Λέοντος,	Καλλι[ας], Φιλέρ[ως], Δημο[σθένης], Ἀσια[τικὸς], Περικ[λῆς], Ἰλλ	30

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3230, τὸ 1857 ἰουνίου 1. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σῶζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7.

Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ ἔχουσι τὰ γράμματα μεγάλητερα τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις εἶναι εἰς δύο στήλας ἐγγραγμένη. Καὶ εἰς αὐτὴν ὥσπερ καὶ εἰς τὴν προεκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 3234 εἰσὶ γράμματα τινὰ συμπλεγμένα, ὡς εἰς τὰς γραμμάς 27, 28, 29, 30 τῆς πρώτης στήλης, καὶ εἰς τὴν 30 τῆς δευτέρας στήλης. Τὸ Ε, Λ καὶ Ξ εἰς τινὰς τῶν γραμμῶν αὐτῆς γράφονται οὕτως Ε, Λ, Ξ, εἰς ἄλλας δὲ οὕτως Ε, Λ, C. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφή Ἐπεγγράφων θυρωρῶν, ἴσως τῶν τῆς Ἀκροπόλεως, ἢ τοῦ Πρυτανείου. Ἐπεγγράφων ἀναγραφὴ ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3202 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ὁ εἰς τὴν 1 γραμμὴν σημειούμενος Θεόδωρος Μελιτεὺς εὕρηται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anticléennes Athènes* ὑπὸ σελ. 445, (ἢν ὁ Κ. Ράγκ ἀνετύπωσεν ὑπ' ἀριθ. 970, σελ. 702)· ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Θεόδωρος οὗτος ὡς διδάσκαλος χοροῦ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ἀγῶσιν, ἢν δὲ πρόγονος πιθανῶς τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν σημειουμένου Θεοδώρου.

Ὁ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενος *Αἰλῖος Αἰλιβιάδης* ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ Αἰλίῳ πυλωρῷ τῆς Ἀκροπόλεως, ὃς ἀναφέρεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1826 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα *Ἰφελῆς* πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν 8 γραμμὴν *Ἀῤῥέμιος*, ὃπερ κύριον ὄνομα νομίζομεν, καὶ οὐχὶ τοπικὸν τῆς Ἀῤῥέμιου, πόλεως τῆς Ἰταλίας (Στράβ. Ε', 4, 241).

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἡ προπαραλήγουσα τοῦ *Ἐλευσεῖνιος* τὸ **ΞΕΙ** εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ **ΕΙ**· εἶναι δὲ κύριον ὄνομα, ὃπερ εὔρηται καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς 194, 266, 269, 270, 272 καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 186, σελ. 194, ἐκδοθεῖσα τὸ 1839, καὶ ὑπ' ἀριθ. 2870 (ἦν ὁ Α. Ρὸς σιωπηλῶς ἀνετύπωσε τὸ 1846 ὑπ' ἀριθ. 6, σελ. 21).

Τὸ εἰς τὴν 27 γραμμὴν κύριον ὄνομα *Κτήτος* εὔρηται ἅπαξ μόνον ἐν τινι νομίσματι τοῦ Δυρράχίου (Mion. 11, 39, καὶ Σεστιν.), Κτήτης δὲ Βοιωτὸς· εὔρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1886 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ Κτήτων ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2338 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, Κτήτων Καλλιφῶντος, Κτήτων Συμμάχου καὶ Κτήτων Χαίρεφῶντος.

Κ. Σ. Π.

3251.

\ I X O I I
 P E Y Ξ
 E Ξ A N Δ P E Y Ξ

 - K E Δ A I M O N I O Ξ
 5 K O P Ω N E Y Ξ
 O Y K A I Ω P I Γ E N H Ξ

 O Ξ Ξ N E I K A E Y Ξ

3251.

. . . ιχοι . . .
 ρεύς,
 . . Ἀλ]εξανδρεύς,

 . . Λα]κεδαιμόνιος,
 . . . Κορωνεύς,
 . . ου καὶ Ὀριγένης

 . . ος Νεικαεύς.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου ἐγχωρίου. Εὑρέθη εἰς τὰς Θεσπιάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σῶζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0.

Μεταξὺ τῆς 3 καὶ 4 γραμμῆς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου κενὸν 0/0 2· τὸ αὐτὸ ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῆς 6 καὶ 7 γραμμῆς. Ἡ πλαξὶ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατ' ὅλας τὰς ἀκρας αὐτῆς. Ὁ πεπαιδευμένος Γερμανὸς Κύριος Ἀλέξ. Κόνζε (Alexandre Conze) διερχόμενος τὰς Θεσπιάς, ὡς μοι εἶπεν, ἤρε τὸ τεμάχιον τοῦτο τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ ὁποῖον καλοκαγάθως ἔσωσε καὶ μοι ἔδωκεν, ὅπως διατηρήσω αὐτό. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφή κυρίων ὀνομάτων διαφόρων πόλεων. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἴσως ἡγωνίσθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οὓς οἱ Θεσπιεῖς ἤγον ταῖς Μούσαις (καὶ οὓς *Μουσεῖα* ἐκάλουν) καὶ τῷ Ἑρωτι (Παυσ. Βοιωτ. 31, σελ. 174). Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ τοπικοῦ *Νεικαιεύς* τὸ **ΝΕΙ** διὰ τῆς **ΕΙ** εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι· ἐνεγράφη δὲ Νεικαεύς Ἀττικὸς, ἀντὶ Νεικαιεύς. Τὸ τοπικὸν τοῦτο ἀναφέρεται πιθανῶς εἰς τὴν Βοιωτικὴν πόλιν Νικαίαν, τὴν παρὰ τὰ Λεύκτρα κειμένην.

Κ. Σ. Π.

3252.

M N H Ξ I K P A T H Ξ
 Λ I M N O M A X O Y
 A Λ I M O

3252.

Μνησικράτης
 Λιμνομάχου
 Ἀλιμο[ύσιος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸν Δῆμον *Ἀλιμουῖντα* τὸ 1858 Ἀπριλίου 9. Ἡ στήλη ἔχει ἀέτωμα.

Κ. Σ. Π.

3253.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἦδρον αὐτὴν τὸ 1853 Ἀπριλίου 13 πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Πει-
ραϊκῆς Πύλης, εἰς τὴν ὁδοποιῖαν, ἡ κατασκευάζεται νῦν ἐκεῖ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμε-
τρος αὐτῆς 25 0/0. Τὸ Α εἶναι οὕτως Α ἐγχαραγμένον. Ἡ θέσις τῆς στήλης, εἰς ἣν εὑρέθη, καὶ τὸ τοπι-
κὸν Ἀθηναῖος ἀπλῶς, ἄνευ δημοτικοῦ, ἐμφαίνουσιν, ὅτι ὁ Ἀπολλώνιος οὗτος ἦν τῶν μεταγενεστέρων χρόνων.
Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς στήλης παρίσταται τύπος φιάλης.

Κ. Σ. Π.

3254.

Μ Α Ρ Θ Α
Ν Ι Κ Ι Ο Υ
Μ Ι Λ Η Ξ Ι Α

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ Α καὶ εἰς αὐτὴν
εἶναι οὕτως Α ἐγχαραγμένον, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 58 0/0, ἡ δὲ διάμετρος
αὐτῆς 21 0/0. Τὸ ὄνομα Μάρθα ἀρκεῖ νὰ δείξῃ, ὅτι τὸ μνημεῖον ἦν τῶν Χριστιανικῶν χρόνων.

Κ. Σ. Π.

3255.

Π Υ Ρ Ρ Α

3255.

Πύρρα.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1858 Ἀπριλίου 10 ἐν τῇ αὐτῇ θέσει,
ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω (3262 καὶ 3253). Τὸ σχῆμα τῆς στήλης εἶναι ὅλως διάφορον τῶν ἄλλων στηλῶν, διότι
εἶναι πλάξ στενὴ, τ' ἀνωθεν λεία, τὰ δὲ κάτω ἀνώμαλος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 72 0/0, τὸ πλάτος 16
0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Εἰς τὴν στήλην δὲν ὑπάρχουσιν εἰμὴ τὰ γράμματα ταῦτα μόνον ΠΥΡΡΑ.

Κ. Σ. Π.

3256.

Α Ι Ξ Α Ρ

3256.

Αὐτοκράτωρ Κ]αίσαρ.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρον λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ, ἐνθα καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 3253, 3254 καὶ 3255.
Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 14 0/0.

Κ. Σ. Π.

3257.

Δ
ΣΣΔΙΟΝ
ΙΛΩΝΙΟΣΖ
5 ΨΗΤΡΙΟΣΑΜΥ
ΨΗΡΥΞΤΗΣΞΑΡ
ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΣΕΥΚΛΕΣ
ΚΨΗΡΥΞΑΡΧΟΝ
ΠΟΜΠΙΔΗΣΣΩΚΡΑΤ
10 ΑΥΛΨΗΤΗΣ
ΑΣΚΛΑΠΩΝΕΡΜΩΝΟΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣΜΙΛ

327.

... δ ...
... ος Διο[γυσίου,
Ἀπολ]λώνιος Δ[ιονυσίου,
Δημ]ήτριος Ἀμύ[ντου.
5 Κ]ήρυξ τῆς [ἐ]ξ Ἀρ[εῖου Πάγου Βουλῆς
Π]ολύχαρμος Εὐκλέ[ους.
Κ]ήρυξ Ἀρχον...
Πομπίδης Σωκράτ[ους.
Αὐλητῆς
10 Ἀσκλάπων Ἑρμῶνος.
Λειτουργὸς
Θεόφραστος Μιλ[τιάδου.

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὴν τὸ 1858 Μαρτίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ

Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 38 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2. Τὰ Α, Ε, Η, Ρ, Ξ, καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Ε, Η, Ρ, Σ, Ω.

Κ. Σ. Π.

3258.

3258.

Διονύσω Α]ευκυ[ανίτη
..... αη:σ

Αρίσταιχος,
Διοπίθης,
Πείσιος Αινείου,
Ζήθης
Η.

Α.
..... ιος
Μενεσθεύς,

Β.
Ιεροκλής,
Ευκλής,

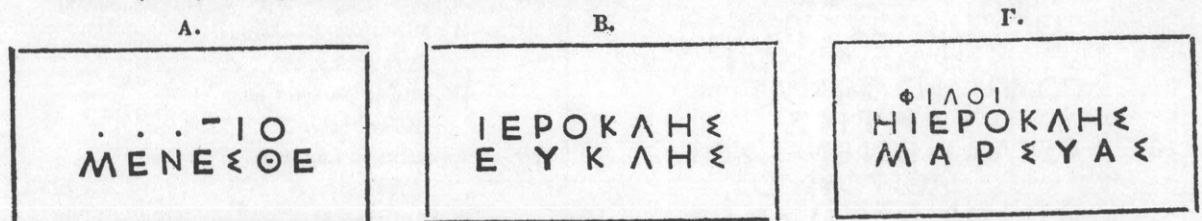
Γ.
Φίλοι
Ιεροκλής,
Μαρσύας.

Ἐπὶ τμήματος δοκοῦ λίθου Πεντελησίου. Εὗρεθῃ τῇ 2 Μαρτίου 1857 πρὸς τὸ βορειο-ανατολικὸν μέρος τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 13 0/0, τὸ μῆκος 62 0/0 καὶ τὸ πλάτος 30 0/0. Τὰ γράμματα εἰσι γεγραμμένα ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς δοκοῦ· ἐπὶ τῆς πλατυτέρας, ἥτοι τῆς ἄνω φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΕΥΚΥΛ

ΩΗΙ

ἃτινα ἔχουσι μέγεθος 0/0 4.

Αἱ δὲ ἕτεραι τρεῖς ἐπιγραφαί, αἱ ὑπὸ σημείων Α, Β καὶ Γ εἰσὶν αὗται·

Ἡ ὑπὸ σημείον Α εἶναι ἐγχαραγμένη ἐν ἐπιφανείᾳ βαθυτέρᾳ τῆς τῶν λοιπῶν ἐπιγραφῶν, ἥτοι ἔχει βάθος 0/0 3

αἱ δὲ ὑπὸ σημείον Β καὶ Γ ἔχουσι βάθος 0/0 2. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῆς Α, Β εἶναι 0/0 3, τῆς δὲ Γ 0/0 2· ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τοῦ λίθου γέγραπται πεντάγραμμος ἐπιγραφή. Τὸ ἐπιστήλιον τοῦτο νομίζω, ὅτι ἦν εἰς τινα ναὸν τοῦ Διονύσου· ἀνέκειτο δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἀνάθημά τι. Ὁ ναὸς οὗτος ἦν ἐν τῇ παρακειμένῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρόρηστου, εἰς ἣν ἤρουν τὸ 1834 τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν

ΠΛΕΙΣΤΑΙΝΟΣ ΞΩΚΛΕΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
Η ΓΥΝΗ ΠΛΙΣΤΙΣ ΚΑΙ Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΞΩΣΙΝΙΚΗ
ΑΡΧΟΝΤΑ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΔΙΟΝΥΣΩΙ ΑΝΕΘΗΚΑΝ

(δρα *Anciennes Athènes* p. 131), καὶ Βοίτχιον (*Corp. ins. épigr.* 374).

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀναγινωσκόμενον ὄνομα Λευκυανίτης εἶναι ἐπιθετον τοῦ Διονύσου, α οὐ πόρρω τοῦ Ἀσκληπιδίου, ἱερὸν Διονύσου Λευκυανίτου πεποιεῖται, καὶ ποταμὸς πρὸξέεισι ταύτῃ Λευκυανίας ν. (Παυσ. Ἠλ. Β. κεφ. 21, σελ. 388).

Ἡ πρώτη γραμμὴ τῆς ὑπὸ σημείον Γ (ΦΙΛΟΙ) εἶναι γεγραμμένη μετὰ μικροτέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Πρὸ τοῦ ὀνόματος ἱεροκλῆς, ἐγγραγμένου εἰς τὸ Γ'. κοῖλον, ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Η. Αἱ ἐν τοῖς κοίλοις τούτοις ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἀναθηματικαί, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐπιγραφῶν ὄντων γεγραμμένων ἐντὸς παστῶν, ὡς εἰσὶ γεγραμμένοι καὶ αἱ ἐπιγραφαί, αἱ κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν, ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀφροδίτης, οὗ ποιεῖται μνείαν ὁ Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς (κεφ. 37).

Κ. Σ. Π.

3259.

Δ Ι Α Ξ
Φ Α Τ Ρ Ο Υ
Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Υ Ξ

3259.

. . . διάς
. . . φάτρου
Ἀ]εξανδρεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρουν αὐτὴν τὸ 1858 Ἀπριλίου 7 εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακείου Ὀρφανοτροφείου ὁδοποιῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 80 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 22 0/0.

Κ. Σ. Π.

3260.

Κ
ΥΠΕΡ
ΤΑΥΤ' Ι Ι ΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΥΜ
5 ΞΜΑΤΟΣ ΤΙΜΗ Α Ι
ΤΥΧΟΙ ΦΥΓΑΔΕΥΘ
ΠΕΜΦΘΗΣ . Κ . Α Ι
ΘΕ Ι Ξ ΔΙΑΒΙ ΟΥ Ε Ι
ΕΞΘΑΙ ΠΟΤΕ ΝC
10 ΑΝΠΑΡΥΜ ΙΝ Η
ΝΕΙ ΗΜΝΑ Ε

3260.

καὶ
ὑπὲρ [τοῦ
ταῦτ[α π]όνους παρέχουσι
5 τῶν κυρίων ὑμῶν Ψηφί-
σματος τιμὴ ἄ[μα εἰ δὲ
τύχοι φυγαδευθ[εῖς
πεμψθῆσ[α] καὶ [. . . συγχωρη-
θεῖς διὰ βίου εἰ[σ
σ]εσθαι ποτὲ ν[ο
10 ἂν παρ' ὑμῖν ἦ
. . . νει ἢ μὲν ἔ[κα

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη εἰς τὸ κατωφρὲς βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὸ Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Τάφου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9· Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι γωνιώδες. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ τῆς αὐτῆς φύσεως τῶν ἐπιγραφῶν, αἱ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 250. 3234 καὶ 3240.

Κ. Σ. Π.

3261.

(Πρώτη στήλη.)

. Ω
 ΡΩΞ Ι Μ
 ΝΕΙΚΟΞ ΤΡ
 ΦΙΚΟΞ < Λ
 5 ΤΙΝ/ Ε
 ΑΧΟΞ Λ
 ΤΕ ΜΩΝ
 ΕΜΗΔΗΞ
 ΩΝ)
 10 ΛΟΥΦΗΜΟΞ ΑΞ
 ΑΒΑΤΟΞ
 ΟΛΛΩΝΙΟΞ Α
 ΩΝΙΔΗΞ ΑΘΗ
 ΤΤΙΚΟΞ Υ
 15 ΤΤΙΚΟΞ ΑΓΑΘΟ
 ΟΙ . ΞΟΔΩΡΟΞ
 Ξ ΩΝΙΟΞ Ξ
 ΜΕ-ΑΞ)
 ΚΛΗΠΙΑΔΗΞ
 20 ΙΜΟΞ ΑΞΚΛ
 ΛΙΟΞ ΒΑΘ
 ΗΝΟΦΙΛΟΞ
 ΡΕΝΟΞ
 ΠΟΛΛΩΝΙΟΞ
 25 ΞΔΩΡΟΥ ΑΝ
 ΞΟΞ ΤΡΑΤΟΞ ΝΕΙΚ
 ΠΟΥ **ΚΡΙΩ**
 ΛΕΥ . ΙΟΞ ΠΑΙ
 ΕΡΩΞ . . Α . . ΛΗ
 30 ΙΙΑΞ ΑΓΑ ——— ΤΑΛ
 ΝΙΛΑ ——— Ε
 ΩΡΟΞ ΞΩΞΙΜΟΥ **Α**
 ΟΞ ΕΥΠΟΡΟΥ ΑΝΑ
 ΥΔΕΥ
 35 . ΞΙ ΕΡΥ
 . Ο
 ΕΡΟΞΑΝ/ / ΤΙ
 ΔΑΔΟΥΧΟΞ
 Ι ΕΡΟΚΗΡΥΞ
 40 ΕΠΙ ΒΩΜΩΝ
 ΥΞΒΟΥΛΗΞ ΚΑΙ
 ΟΥΕΡΩΞ ΝΙΚΑ
 ΟΙ ΟΞ ΛΑΜ
 ΓΛΗΞ ΚΑΙ ΖΗ
 45 ΜΗΝΟΔΩΡΟΞ
 ΙΤΟΡΗΜΑ ΚΟΡ \ /
 ΝΕΞΘΕΥΞ
 ΓΡΑΦΕΥΞ ΠΑΝ
 ΞΕΝ ΚΑΙ
 50 ΜΥΡΩΝ . ΜΑΝ
 Ξ ΕΠΙΓΟΝΟΞ
 ΥΠΕΙΡ

3261.

(Δευτέρα στήλη.)

.
 ΙΙΙ
 ΕΥ
 Ι ΕΡΕΥ
 5 ΝΙΟΙ
 ΔΟ
 Π
 Ο
 ΕΙΟ
 ΞΟ
 10
 ΙΟΛ
 Π
 Ο

 Ε)
 Ν Ι
 15
 Ι C
 C Ι Ο
ΑΘΟΚΛΗΞ
ΙΚΤΗΤΟΞ
ΟΡΟΑΓΟΡΑΞ
ΟΝΗCΙΜΟCΙCΙΔΟΤC
ΟΝΗCΙΜΟC
ΧΙΔ
ΟΔΩΡ
ΑΠΟΛΙΞ
 20
 25
 ΛC
 Ξ
 ΑΝΤΙΠΑΤΡΟC ΑΠΟ
 ΚΛ ΘΕΟΠΟΜΠΟC
 ΑΓΛΑΘΗΜΕΡΟC ΕΡΜΕΙΟΥ
 ΚΑΛΛΙΓΑΜΟC ΔΙΟΝ
 30 ΚΛΕΠΟC) ΟΗΘΕΝ
 ΠΡΩΤΟΓΕΝΗC
 ΠΑΙΔΕΡΩC ΔΕΙΦ . \
 ΦΑΙΔΡΟC ΦΕ . ΔΟC

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

45 Κήρυξ Βουλῆς καὶ Δι-
μου] Μηνόδωρος -----
-----τόρημα Κορ -----
Με]νεσθεὺς -----
Γραφεὺς Παν -----
-----σω· καὶ -----
50 Μύρων Ἰμμ -----
-----ς Ἐπίγονος, -----
-----υπείρ -----
-----ρουαση -----
-----ρ -----

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

-----ασ -----
Ἀντίπατρος Ἀπο[λλοδώρου,
Κλ[αύδιος] Θεόπομπος,
Ἀγαθήμερος Ἑρμείου, 30
Καλλίγαμος Διον[υσίου],
Κλέπος) Ὁ ἦ θ εν ,
Πρωτογένης -----
Παῖδεως Δειφ[ίλου],
Φαῖδρος Φε[ί]δος[τράτου], 35
Παράμανος Ἰέρωνος,
Φιλότητις Γάμου.
Ἰπποτομάδαι.
Χαρίδημος Ὀλυμπιο[δώρου],
Ὀλυμπινός) -----
Σώτας) Πρελο ----- 40
Πραξιτέλης -----
Ἐ[ένιος] -----

3262.

ΕΡΕΩΣ
ΠΟΥ C. TP
ΑΜ. I CY IMCC
CΙ ΜΗC ΑΝΤΕC
5 ΦΗCΚΑΙ ΤΟΥCΑΙ
I Y ΑΚΑΙ
ΑΛΑΙ
ΝΥCΙΟC
ΟΙ C
10 ΟΧΡΥCΟC
Ο. . . . C C W
ΜΟ
Θ I Α
ΔΙΟΝΥCΙΟC
15 ΑΛΩ
ΟΝΙΔΗC ΜΟ
ΟΝΙΔ
ΧΩ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC
20 ΩΠΟC . ΔΟΥ
. . . . Ο . . . ΟΥ
. . . . ΛΛ . . ΝΟ
. . . . ΟΝΟΚΡ .
ΔΙΟΝΥCΙΟC
25 CΤΕΦΑΝΟC
ΟΡΘΕΔΟΚΙ
ΟΡΘΕΔΟΚΙ
ΜΕΓΙCΤΟC
ΜΕΓΙCΤΟC
30 ΕΛΕ
ΕΓΕΟΝΟΘΟΙ)
ΘΕΛΙΜΟΝ)
ΘΕΛΛ . ΩΤΗC
ΦΙΛΩΝ
35 Δ . . . ΜΑΞΙΜΟC
ΑΝΘΗ . Ο ΚΑΙ C
N / . . ΛΥC . . C

3262.

Ἰερέως
που Σ . τρ .
. αμ . ισυμο σ . .
. τιμήσαντες (ἐαυτοὺς ἀνα-
5 γρα)φῆς καὶ τοὺς ἀ(εισίτους
. ι . υ . . α καὶ . .
. Ἀλαιοὺς
Διο]νύσιος
. οι . ς
10 οχρυσος
. ο σσω
. μο
. θια
Διονύσιος
15 Ἀλω[πεκῆθεν],
Μ]ονίδης Μο-
νίδου
. χω
Ἀλέξανδρος
20 ωπος . δαυ
. ο ου
. λλ . . . νο[ω
. ονοκρ
Διονύσιος,
25 Στέφανος,
Ὀρθέδοκι[ς],
Ὀρθέδοκι[ς],
Μέγιστος,
Μέγιστος,
30 ἔλε
ἔγεονόθαι)
Θέλιμον)
Θελλ . . . ωτης,
Φίλων,
35 Δ . . . Μάξιμος,
Ἀνθη[μ]ο[ς] καὶ Σ . . .
N . . . λυσ(ιο)ς,

40 ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ι
 ΑΛΩΠΕΚ
 ΛΥΚΙΟ. ΛΟΥΚΙΟΥ
 ΒΑΛΕ Ξ ΑΓΡΙΠΠΑΣ
 ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ΤΕΡΤΙΣ
 45 ΣΗΜΑΧΙΔΑ Ι
 ΕΙΦΙΚΡΑΤΗΣ ΑΡΤΕΜΩ
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΙΦΙΚΡΑΤ
 ΕΡΓΑΔΕΙΣ
 ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΘΑΣ
 ΦΥΡΡΙΝΗΣΙΟΙ
 50 ΕΥΛΟΓΟΣ ΚΛΕΩ)
 ΚΡΙΩΕΙΣ
 ΕΥΤΑΧΤΟΣ)
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕ ΒΟΥΛΟΣ
 ΛΙΩ

3263.

----- ξ . ΠΕΙΞΩΝ
 ----- Τ Ι -----
 ΦΥΚΕΙΞΠ-----
 5 ΚΛ — Γ — ΟΜCΝ
 ΚΛ — — — ΗΞ
 . Ι — — — Ι ΟΞ ΚΑΙ ΕΥΞ
 ΙΙΔΟ -----
 ----- ΕΡΟ . ΤΟΥ
 10 Ι ΕΡΩΝ Ε -----
 ΕΥΞΕ -----
 ΞΥ . Ι ΔΟ -----
 ΕΥΟ -----
 Ι Ι -----
 15 . ΟΥ ----- ΑΓΑ
 ΦΛ ----- Ι Ξ Ω Ν . Ξ
 ΕΩ -----
 Λ -----
 ΑΡΤΕΜΙΔΩ -----
 20 . Ι ΔΟ ----- ΩΡΟΥ
 . ΑΡΙ ----- ΕΞ . . ΡΟΥ
 ΔΙΔΥΜΟΣ ΩΡΟΥ
 ΜΟΚ ----- ΙΧΑΝΟΣ
 ----- ΤΥΧΙΑΝΟΝ
 25 ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ
 ΘΕΟ . . ΤΟΣ ----- ΚΟΣ
 Α Ο -----
 . ΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΥ . Ξ ΔΟΣ
 ΠΟΛΥΚΤΗΤΟΣ
 30 ΞΠΟΡΟΣ ΙΛΑΡΟΥ
 ΑΛΑΙΕΙΞ
 ΙΟΥΔΩΡΟΣ ΘΕΟΣ
 . ΟΥ ΕΙΞΙΔΩΡΟΣ
 ΑΝΝΙΟΣ ΠΕ . . ΟΚΡΑΤΗΣ
 35 . . ΚΙΑΞ ΚΛ . . ΑΥΟΥ
 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ . ΟΝΥΞ . ΟΥ
 Π Ι Θ Ε Ι Ξ
 ΕΝΕ . Ξ ΤΟΣ ΜΑΓΝΟΥ

Σωκράτης Ι . . .
 Αλωπεκ[εις].
 40 Λύκιος] Λουκίου,
 Βαλε Ξ Αγρίππας,
 Θεόδωρος,
 Τέρτις.
 ΣημαχίδαΙ.
 45 Είφικράτης Αρτέμω[νος],
 Διονύσιος Είφικράτ[ους].
 Έργαδεΐς.
 Αθηνόδωρος, Θας
 ΦυρρίνησιΟΙ.
 50 Ευλόγος, Κλεώ.
 Κριωεΐς.
 Ευταχτος)
 ε]γραμματέυε Βούλος,
 λιω

3263.

----- ς . πείσων
 ----- τι -----
 Φύκεισιπ-----
 5 Κλ[αύδιος] — γ — ομον,
 Κλ[αύδιος] — — — ης —
 . ι — — — ιος και Εύς[έβιος],
 — ιδο -----
 ----- ερο . του
 10 Ιέρων Ε -----
 Εύσέβιος -----
 Ξύ[ν]ιδος -----
 Εύδο[δος] -----
 Ι -----
 15 . ου — — — Αγά[θα]ρχος
 Φλ ----- ίσων[ος]
 Εω -----
 Λ -----
 Αρτεμιδώρος -----
 20 . ιδου ----- Διοδ]ώρου,
 . Αρί[στα]ιχος ----- ες . . ρου,
 Δίδυμος [Διοδ]ώρου,
 Τι]μοκ[ράτης] — — — ιχανος,
 ----- Εύ]τυχιανός,
 25 Αγαθοκλ[ης] Αττικ[ού],
 Θεό[δο]τος ----- κος,
 Α ο -----
 Διονύσιος Εύ . σδου,
 Πολύκτ[η]τος -----
 30 Σπόρος Ιλάρου.
 Αλαιοΐς.
 Ιού[λιος] Δωρόθεος,
 Ιού[λιος] Εισίδωρος,
 Άννιος Πε[δ]οκράτης,
 35 Νε]κί[ας] Κλ . . . υτου,
 Ασκληπιάδης [Δι]ονυσ[ί]ου,
 Πιθεΐς.
 Μ]ένε[ι]στος Μάγνου,

40 Α . . . Ι Ε Ο Π Ο Υ Ξ /
 Ξ Ε Ν Ω Ν
 Τ Ρ Ι Ν Ε Μ Α Ι Ε Ι Ξ
 Ρ Α Τ Ω Ν Ν Ι Κ Ω Ν Ο Ξ
 Α Ι Ξ Ω Ν Ε Ι Ξ
 45 Ε Ρ Μ Ε Ι Α Ξ
 Ξ Υ Β Α Λ Η Τ Τ Ι Ο Ι
 Β Ρ Ο Μ Ι Ο Ξ)
 Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ξ
 Ρ Α . Μ Α Τ Ε Υ Ξ Β Ο Υ Λ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι
 Α Ι Ξ Ε Ι Τ Ο Ι
 50 Ι Ο Υ Χ Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Ξ
 Α Ι Μ Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο Ξ
 Ι Ε Ρ Ο

Α — — — — — ε ο π ο ς Α — — — — —
 40 Ξένων — — — — —
 Τρινεμαίεις.
 Σ]τράτων Νίκωνος.
 Αίξωνεις,
 Ερμείας.
 45 Συμβαλήττοι.
 Βρόμιος)
 Αλέξανδρος.
 Γ]ρα[μ]ματεύς Βουλ[ής] Δημήτριος.
 Α ΐ σ ε ι τ ο ι .
 50 Ιούλιος] Ιεροφάντης,
 Αίμ[ήλιος] Δαδούχος,
 — — — — — Ιεροκλήρυξ.

Η υπ' αριθ. 3261 επιγραφή γέγραπται επί της πλατυτέρας πλευρᾶς ἀγάλματος Ἑρμοῦ, ἐφ' οὗ φαίνεται τύπος φαλλοῦ· ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων δύο πλευρῶν τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς εἰσὶν αἱ υπ' αριθ. 3262 καὶ 3263 ἐπιγραφαί, αἵτινες εἰσὶν μεταγενέστεραι τῆς υπ' αριθ. 3261, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, διότι εἰς μὲν τὴν υπ' αριθ. 3261 (ἥτις γέγραπται δυοὶ στήλαις) ἐν τῇ πρώτῃ τὰ γράμματα Α, Δ, Ε, Λ, Μ, Ξ, Ξ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμέναι, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ στήλῃ καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸ πλάγιον τοῦ Ἑρμοῦ τὰ γράμματα ταῦτα σημειοῦνται οὕτως Α, Δ, Ε, Λ, Μ Ξ, Ο, Ω. Ἡδρον τὸ ἀγαλμα τοῦτο τὸ 1858 Ἀπριλίου 16 ἐντειχισμένον εἰς τὴν ἐρειπωμένην Ἑκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐπονομαζομένου Μανκούτη, πρὸς τὸ κατωφερὲς βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ τούτου (τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ καὶ τὰ κάτω μέρη δὲν σώζονται) εἶναι 80 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 22 0/0.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην τῆς υπ' αριθ. 3261 ἐπιγραφῆς τὰ γράμματα εἰσὶ (μετὰ τὴν 17 γραμμὴν μέχρι τῆς 25) μεγαλύτερα τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Καὶ εἰς τὴν πλευρὰν ταύτην ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀναγράφονται κατὰ δῆμους ὀνόματα.

Ὁ εἰς τὴν 36 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς (ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ) μνημονευόμενος Φιλοτίτιος Γάμου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν υπ' αριθ. 273 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου Φιλοτίτιος Γάμου Μελιτεῦς, ἣν δὲ οὗτος συγγενὴς τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἀναφερομένου Φιλοτίτιου, δὲ Ὁῦθεν ἦν τὸν Δῆμον.

Τὰ εἰς τὰς γραμμάς 16, 26 καὶ 43 (τῆς υπ' αριθ. 3262 ἐπιγραφῆς) ἀναφερόμενα ὀνόματα ΜΟΝΙΔΗΣ, ΟΡΘΕΔΟΚΙΣ, ΤΕΡΤΙΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὐρίσκονται.

Εἰς τὴν 45 γραμμὴν ἡ ἀρχουσα τοῦ ὀνόματος ΕΙΦΙΚΡΑΤΗΣ εἶναι γεγραμμένη τῇ ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῷ Ι. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην διὰ τῆς ΕΙ εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Κουρταίου (n° XXXIX) ἐν ἐπιγραφῇ εὐρεθείσῃ εἰς Ἑλλάτεαν, ἐν τινὶ Ἑκκλησιδίῳ.

Εἰς τὴν 47 γραμμὴν ἀναφέρονται δημόται ΕΡΓΑΔΕΙΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς Δήμου ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκεται.

Εἰς τὴν 49 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται ΦΥΡΡΙΝΗΧΙΟΙ· τοῦτο νομίζω λάθος τοῦ ἐγχαρακτοῦ τῶν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ ΜΥΡΡΙΝΟΥΧΙΟΙ, διότι τὰ ὀνόματα τῶν ἐνταῦθα ἀναγινωσκομένων Δῆμων Ἀλωπεκῆ, Σημαχίδαι, Κριῶα ἀνάγονται εἰς τὴν Ἀντιοχίδα Φυλὴν· ὁ δὲ Μυρρίνους, ὡς ἀναγόμενος εἰς τὴν Πανδιωνίδα, καὶ ὁ Μυρρίνούττης εἰς τὴν Αἰγνίδαν δὲν δύνανται ἐνταῦθα ἀναγραφῆναι· ὅθεν εἰκάζω, ὅτι τὸ ἀναγινωσκόμενον ὄνομα ΦΥΡΡΙΝΗΧΙΟΙ εἶναι τοπικὸν ἀγνώστου μέχρι τοῦδε ὀνόματος Δήμου ΦΥΡΡΙΝΗ, ἡ ἕως ὁ Δῆμος Μυρρίνους μεταγενεστέρως ἐτάχθη εἰς τὴν Ἀντιοχίδα Φυλὴν, καὶ δὲ ὁ Στέφανος καὶ ὁ Φώτιος εἰς τὴν Πανδιωνίδα τάττουσιν.

Τὸ εἰς τὴν 52 γραμμὴν ἀναγινωσκόμενον ὄνομα εἶναι ΕΥΤΑΧΤΟΣ διὰ τοῦ Χ (ἀντὶ τοῦ ΕΥΤΑΚΤΟΣ) ὡς ἀναφέρεται εἰς τὰς υπ' αριθ. 268, 1497, 4208 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου.

Οἱ εἰς τὴν 31 γραμμὴν τῆς υπ' αριθ. 3263 ἐπιγραφῆς ἀναφερόμενοι ΑΛΑΙΕΙΞ εἰσὶ τὸ τοπικὸν Ἀλαίων τῶν Αἰξωνίδων, οἱ ἀνάγονται εἰς τὴν Κεκρωπίδα Φυλὴν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐπόμενοι Δῆμοι.

Ὁ εἰς τὴν 41 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον Δῆμος γράφεται ΤΡΙΝΕΜΑΙΕΙΣ, ἀντὶ ΤΡΙΝΕΜΕΙΣ.

Εἰς δὲ τὴν 45 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Δῆμος γέγραπται **ΞΥΒΑΛΗΤΤΙΟΙ**, ἀντὶ τῆς συνή-
θους γραφῆς **ΞΥΠΑΛΗΤΤΙΟΙ**, ταῦτα δὲ ἴσως εἰσὶ λάθη τοῦ ἐγχαρακτοῦ τῶν γραμμάτων.

Ἐν τῇ 49 γραμμῇ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἡ ἀρχουσα τῆς λέξεως *Ἀτσειτοι* τῷ | γράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου, ἡ δὲ παραλήγουσα τῇ *EI*.

К. Σ. Π.

3264.

ΚΕΝΔΡΙΠΟΛΙΕ

3264.

.....)αῖοι
ἀνέθ)ηκεν Διὶ Πολιε(ῖ.

Ἐπὶ τμήματος στήλης μετὰ βραδύσεων λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1858 Ἀπριλίου 15 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἐντὸς δύο βραδύσεων εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0, τὸ μῆκος 25 0/0, καὶ τὸ πλάτος 15 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα καὶ ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Τὸ λείψανον τοῦτο κατέπεσε πιθανῶς ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἀνέκειτο δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἀνάθημά τι τῷ ἐν Ἀκροπόλει Βωμῷ Διὸς τοῦ Πολιεύς.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

3265.

\ / -
 I A P
 A Λ M O I X I
 5 T T O Φ Θ
 O Φ Θ A Λ
 O Y T T -
 P Γ Y P O I
 Δ Π T T T T
 A T H Σ Δ
 10 Σ A N E Π I Γ
 Λ E O Y Σ I I I
 = A Γ A Θ O
 T I I I Φ I I
 \

3265.

.
 . | [π]αρ[ά
 ὀφθ[αλμοὶ χ[ρυστοῖ . .
 5 ΤΤ ὀφθ[αλμοὶ . . .
 ὀφθαλ[μοὶ
 . . ου ΤΤ[Τ . . .
 ἀ[ργυροὶ
 ΔΠΤΤΤ
 παρ]ὰ τῆς Δ
 10 . . . σαν ἐπιγ[εγραμμένα
 Ἡρακ]λέους ΙΙΙ
 = Ἀγαθοῦ Δαίμονος
 ΤΙΙΙΔΙΙ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πενταλησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Μαρτίου 26 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου. Ἡ πλῆξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 0/0 4, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγγραγμένα.

Ἡ δεκάτη γραμμὴ εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπίτιδες, διακρίνονται δὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ γράμματα ταῦτα **ΞΑΝ**
ΕΠΙΓ.

Περὶ τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος ἀναφέρει καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3886 ἐπιγραφή τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηρίου.

К. Э. П.

IP/ <O\
IH HHH . . ΔΔΗΗ

N = ΑΑΑΑΤΤΧΧΠΗΗΗ . .

5 ΔΜΑΤΙΚΟΥ
 ΚΛΕΟΥΣ Α ΝΤΟΣ
 ΝΥΣΙΩΝ ΤΩΝ ΡΑ
 ΩΝ = ΗΗΗΔΗ
 ΤΟΠΕΡΙΓΕΝΟΜΕ ΡΟ
10 ΩΝΙΑΣ = ΗΗΠΔΔΔ ΗΝΑΙΩ
 ΔΙΟΝΥΣΙΩΝ ΤΩ
 ΠΑΡΑΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΕΛΕΤΩ
 ΕΚΤΗΣΘΥΣΙΑΣ ΙΙ ΙΙ
 ΙΕΡΟΠΟΙΩΝ = ΗΠΔ
· · Ν 15 ΕΞΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ ΠΑ
 ΙΕΡΟΠΟΙΩΝ : ΗΗΗΔΔΔΔΗ
· Ι ξ Ε . . . ΟΝΥΣΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Α
 · · ΟΝ = ΠΗΗΗΠΙ
 \ ΠΑΡ
ΑΡΧΟΥ 20 ΩΝ :
ΕΙΣ Ω ΙΙΙΩΙ
 Ε
 · Ι = ΙΡΟ
 · . . ΑΣΤΩΙ ΔΙΙ ΤΩΙ
Ν 25 ΞΩΤΗΡΙ . . ΡΑΒΟ . ΝΩΝ = ΧΠ

 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΡΜΑΤΙΚΟΥ
 ΕΠΙΚΤΗΣΙΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟ
 Π Π . . Δ . ΗΗΗΗΗΗ
 ΚΟΛ . . ΝΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
30 ΕΚΤΗΣΘΥΣΙΑΣ ΤΗΙ ΕΙΡΗΝΗΙ
 ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΓΩΝ = ΠΗΗΗΠΔΔΗΗΗ
 ΕΚΤΗΣΘΥΣΙΑΣ ΤΩΙ ΑΜΜΩΝΙ ΠΑΡΑ
 ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ = ΔΔΔΔΗΗΗΗΗΗ
 ΟΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑ
35 Ν : ΠΔΗ . ΙΙΙ
 ΩΝΕΚ
 ΔΔΔΗΗΗΗΗ

[ἐκ τῆς θυσίας τῆ]
Ἡ)ρα
ΙΗΗΗΗ . . ΔΔΗΗ

Κεφάλαιον]ν = ΑΑΑΑΤΤΧΧΠΗΗΗ . .

5 ἐκ τοῦ Δερματικοῦ.
 Ἐπὶ Κτησικλέους Ἀρχόντος
 ἐγ Διονυσίων τῶν [κατ' ἀγρούς· πα]ρὰ
 Βωων]ῶν = ΗΗΗΔΗ
 καὶ τὸ περιγεγόμε[νον ἀ]πὸ [τῆς
10 Βο]ωνίας = ΗΗΠΔΔΔ·
 ἐγ] Διονυσίων τῶ[ν ἐπὶ Α]ἰγναίῳ·
 παρὰ Μυστηρίων [καὶ τ]ελετῶ[ν . . .

- ἐκ τῆς θυσίας [τῇ Δήμητρ]· παρὰ
ἱεροποιῶν = ΗΠΔ
- 15 ἐξ Ἀσκληπιδίων παρὰ
ἱεροποιῶν : [ΗΗΗΔΔΔΔΗ
ἐγ Δι]ονυσίων τῶν ἐν Ἀ[σται·
παρὰ Βωων]ῶν = [ΠΗΗΗΠΙ
ἐξ Ὀλυμπίων παρὰ τῶν τοῦ
20 Δήμου Συλλογέ]ων : ΠΗΔΔΗ
ἐ[κ τῆς θυσίας τ]ῷ [Ἐρμεῖ τ]ῷ
Ἡγεμόνι] | = |
ἐκ τῆς θυσίας τῷ Διτ τῷ
25 Σωτήρι [πα]ρὰ Βωωνῶν = ΧΠ

Κεφάλαιον Δεματικῶν.

- Ἐπὶ Κτησικλέους Ἄρχοντος
ΠΔ . . Δ . ΗΗΗΗΗΗ
Ἐπὶ Νικοκράτους Ἄρχοντος
30 ἐκ τῆς θυσίας τῇ Εἰρήνῃ
παρὰ Στρατηγῶν = ΠΗΗΗΠΔΔΔΗΗΗΗ,
ἐκ τῆς θυσίας τῷ Ἀμμωνι παρὰ
Στρατηγῶν = ΔΔΔΔΗΗΗΗΗΗΗΗ
ἐκ Πανα]θηναίων· παρὰ [ἱεροποιῶν
35 κατ' ἐνιαυτὸ]ν : ΠΔΗ . ΗΗΗ [παρὰ
· ὡν ἐκ [τῆς θυσίας τῷ
· ΔΔΔΗΗΗΗΗ

Ἐπὶ τμήματι πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Ἀπριλίου 22 ὑπὸ τοὺς βορείους πρόπο-
δας τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 45 0/0, τὸ
πλάτος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὰ γράμματα εἰσι μικρὰ, καὶ εἰς τινὰ μέρη ὅλως ἐξηλειμμένα. Ἡ
πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἐκ τοῦ ἄνω ἀριστεροῦ καὶ κάτω μέρους αὐτῆς, ἐκ δὲ τοῦ δεξιοῦ εἶναι ἀκέραιος.
Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀνχραφὴ χρημάτων, πηγαζόντων ἐκ θυσιῶν. Ἐγένετο δὲ ἡ
ἀνχραφὴ αὕτη ἐπὶ Κτησικλέους Ἀρχontos (3 ἔτος τῆς 111 Ὀλυμπιάδος) καὶ ἐπὶ Νικοκράτους Ἀρχontos τοῦ
μετὰ τὸν Κτησικλῆν (4 ἔτος τῆς 111 Ὀλυμπιάδος). Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικ-
χίου ὑπ' ἀριθ. 157 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Φουρμόντη, δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὸ δημο-
σιευθὲν ἀντίγραφον, δὲν εὑρίσκον διαφορὰν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρωτοτύπου, τὸ ὅποιον φαίνεται ἀκρωτηρια-
σμένον ἐπίτηδες, ἵσως ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Φουρμόντην, ὅστις ἐπραξε τοιαῦτα ἔργα καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Μεταξὺ τῶν γραμμῶν 3, 4 καὶ 25 ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου κενὰ διαστήματα μιᾶς γραμμῆς εἰς ἕκαστον
μέρος. Πρὸς τὸ ἀριστερὸν τῆς πλακὸς (τῷ θεωμένῳ) ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου λείψανα ἐτέρων γραμμῶν, ὡς
φαίνονται εἰς τὴν περὶ οὐσαν ἐκδοσιν, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Φουρμόντης εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ· δεικνύουσι δὲ
ταῦτα, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐσύγκειτο ἐκ δύο στηλῶν.

Τοὺς εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀριθμοὺς ὁ Φουρμόντης γράφει οὕτως ΗΗΗΗ . [Δ]ΔΔΠΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον
εἶναι οὕτως ΗΗΗΗΗ . . ΔΔΗΗ.

Τοὺς εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀριθμοὺς ὁ Φουρ. γράφει οὕτω ΑΑΑΑΤΤΧΠΗΗΗ[ΗΔ] εἰς δὲ τὸν λίθον
εἶναι οὕτω ΑΑΑΑΤΤΧΧΠΗΗΗ . . ἥτοι εἰς τὸν λίθον εἶναι ἓνα Χ περισσώτερον, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν
εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὁ Φουρμόντης.

Μεταξὺ τῆς 4 καὶ 5 γραμμῆς ὁ Φουρμόντης γράφει ἐν |, ὃ δὲν φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 7 γραμμὴν ὁ Φουρ. γράφει ΛΥΕΙΩΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι [Διο]ΝΥΞΙΩΝ, ὃ ὀρθῶς εἶκασεν ὁ
ἐκχίος.

Ἡ 10 γραμμὴν ὁ Φουρ. γράφει ΩΝΙΑΞ Λ ΗΗΗΠΔΔΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγγραγμένα
= ΗΗΠΔΔΔ . . . ΗΝΑΙΩ.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν τοὺς ἀριθμοὺς αὐτῆς ὁ Φουρμ. γράφει οὕτως **ΗΗΗΗΗΔΔΤΤΤΤ**, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται οὗτοι **ΠΗΗΗΠΔΔΤΤΤΤ**.

Τοὺς ἀριθμοὺς τῆς 35 γραμμῆς ὁ Φουρμὸντης γράφει οὕτως **ΠΔΤ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . **Ν** : **ΠΔΤ** . III.

Τὴν 36 γραμμὴν ὁ Φουρ. γράφει **ΩΝΕΙ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως **ΩΝΕΚ**.

Τοὺς ἀριθμοὺς τῆς τελευταίας γραμμῆς ὁ Φουρμὸντης γράφει οὕτω **ΔΔΤΤΤΤ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω **ΔΔΔΤΤΤΤΤ**, ἥτοι καὶ ἐνταῦθα παρέλειψε ἓξ δεκαδικὸν ἀριθμὸν.

Κ. Σ. Π.

3267.

ΚΑΙ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ
ΥΠΑΡΧΕΙ Ν ΔΑΥΤ
5 ΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ
ΜΟΝ ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛ
ΕΡΓ . ΤΑΙΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΣ ΘΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΚΑΤΕ . . ΤΟΝ ΥΠΟΤ . .
ΔΙΟΝΥΣΙΩ . . ΕΝ ΤΩΙ ΑΓΩΝΙ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩ
10 ΔΩΝ ΟΠΩΣ ΔΕ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΡΟ . .
Ν ΕΠΙΓΝΩΙ ΤΑΣ ΓΕΝΟΜΕΝΑΣ Τ.
ΜΑΣ ΧΑΡΜΙΠΠΩΙ ΣΥΝΘ . ΤΩΣΑΝ ΟΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΩΙ ΕΙΡΗΜΕΝΩΙ ΑΝΔΡΙ
ΕΥΦΑΝΕΙ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΣΦΡΑΓΙΞΑ
15 ΜΕΝΟΝ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΙ ΑΝΑ
ΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΣΤΗΛΗΝ
ΛΙΘΙΝΗΝ ΚΑΙ ΣΤΗΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΥΘΙΟΥ ΤΟ ΔΕ
20 ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑΛΩΜΑ ΔΟΤΩ
ΟΤΑΜΙΑΣ

3267.

Καὶ
καὶ τοῦ ἔργου
τῆς πόλεως τῆς
ὑπάρχειν δ' αὐτῷ πρόσσο-
5 δὸν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ [τὸν Δῆ-
μον, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις εὐ-
εργ[έ]ταις· ἀναγερούεσθαι [δὲ τὸν
στέφανον κατ' ἐ[ν]ικυ]τὸν ὑπὸ τῶν
Διονυσίω[ν ἐν τῷ] ἀγῶνι τῶν Τραγῶ-
10 δῶν, ὅπως δὲ καὶ ὁ Δῆμος ὁ Ρο[δί-
ω]ν ἐπιγνῶ τὰς γενομένας τι-
μὰς Χαρμίππῳ συνθ[ή]τωσαν οἱ
Πρυτάνεις τῷ εἰρημένῳ ἀνδρὶ
εὐφανεῖ τὸ Ψήφισμα σφραγισά-
15 μενον τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι. Ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν
Γραμματεὰ τῆς Βουλῆς εἰς στήλην
λίθινην καὶ στήσαι εἰς τὸ ἱερόν τοῦ
Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου, τὸ δὲ
20 γενόμενον ἀνάλωμα δότω
ὁ ταμίης

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 24 εἰς τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῶν ἐρειπίων τῆς ἐν Κέφ πόλεως Ἰουλίας. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς· ἔχει ὕψος 26 0/0 περίπου, πλάτος 13 0/0, καὶ πᾶχος 0/0 2. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλματι· ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν Ψηφισμάτων. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοι ἔδωκεν ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μάνθος.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Χαρμίππου τινὸς ὑπὲρ οὗ ἐγένετο τὸ Ψήφισμα τοῦτο, καὶ τιμαὶ ἐψηφίσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ. Χάρμιππος ὁ Παρμενίσκου ἀναφέρεται εἰς ἐπιγραφὴν τῆς Κῶ, ἣν ὁ Α. Ρόδος ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 175 εἰς τὸ σύγγραμμά, ἐπιγραφόμενον *Ins. Ined.* τὸ 1842. Χάρμιππος ἐκαλεῖτο καὶ Στωϊκὸς τις φιλόσοφος Μεγαρεὺς. Μὴν ἰδὼν τὸν λίθον δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ ἀκριβῶς περὶ τῆς τάξεως τῶν γραμμάτων. Τὸ Μ, Π καὶ Δ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον Μ, Π, Δ.

Κ. Σ. Π.

3268.

ΚΡΙΤΩΝ
ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ
ΑΙΞΩΝΕΥΞ

3268.

Κρίτων
Φιλωνίδου
Αἰξωνεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1854 πρὸ τῆς ἀρχαίας Ἀχαρνικῆς Πύλης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 27 0/0.

Κ. Σ. Π.

Συνέχεια τῆς ὕλης. Ὅρα φυλλάδ. 30, σελ. 614, καὶ φυλλάδ. 34, σελ. 936, καὶ φυλλάδ. 38, σελ. 1214, καὶ φυλλάδ. 43, σελ. 1435.

Περὶ Θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικοῦ Ἀθηναῖος, κατὰ Φιλόστρατον (1), τὸ μὲν γένος αὐτοῦ εἰς τὸ τῶν Αἰακιδῶν ἀνήκειν, ἐτέλει δὲ ἐκ πατέρων εἰς δισυπάτους. Πλείστον πλοῦτον κτησάμενος, ἀρσένως τούτῳ ἐχρήσατο, πολλὰς γὰρ πόλεις καὶ ἔθνη ἀφειδῶς εὐηργέτησε. Λαβὼν δὲ τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν λειτουργήσας καὶ στεφανωθείς ἐν Πανελ-ληνίοις καὶ Παναθηναίοις, καὶ ὑμᾶς, εἶπεν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῦ, ἤζοντες, καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγῶνισαμένους ὑποδεξομαι ἐν σταδίῳ λίθου λευκοῦ, καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸ στάδιον τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλισσὸν ἐσω-τετιάρων ἐτῶν ἀπετέλεσεν (2).

Ὁ μεγαλοῦργος οὗτος ἀνὴρ, βουλόμενος διαιωνίσει τὴν μνήμην τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς αὐτοῦ Ῥηγίλλης, ἐξελέξατο τὸ πρὸς τὸ νότιον ἡμεῖς ἐπικλινὲς μέρος τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπερ ὑποκείμενον τοῦ πρὸς τὸ βόρειον ναοῦ τῆς ἀπτέρου Νίκης καὶ τῶν Προπυλαίων, καθίσταται τὸν μὲν χειμῶνα ἀλεινόν, τὸ δὲ θέρος, ζωογονούμενον ὑπὸ τῆς αὔρας τῆς νοτίου Ἀττικῆς παραλίας, δροσερόν καὶ τερπνόν. Ἐνταῦθα παρὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον, τὴν Εὐμένειον Σοᾶν, καὶ τὸ Διονυσιακὸν Θέατρον, ἐνθα ἀντήχουν τὰ πάλαι τὰ μελιβρύτα δῖα ἄσματα τῶν μεγάλων ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐρυπίδου καὶ ἄλλων, ὁ Ἡρώδης ἀνήγειρε Θέατρον καὶ Ὠδεῖον συνάμα (3). ὅπως ἀντηχῇ καὶ πάλιν ἐνταῦθα ἡ Μοῦσα τῶν τε μεγάλων δραματουργῶν τῆς ἀρχαιότητος, καὶ τῶν συγχρόνων τῷ Ἡρώδῃ ῥητόρων.

Περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δὲν ἔχομεν εἰμὴ τρεῖς μόνον μαρτυρίας τῶν παλαιῶν συγγραφέων, τὴν τοῦ Πausανίου, Φιλοστράτου καὶ Σουΐδα· ὁ πρῶτος καλῶν τοῦτο Ὠδεῖον ἐκφράζεται περὶ αὐτοῦ οὕτω « κεκόσμηται δὲ ἐς τ' ἄλλα τὸ Ὠδεῖον ἀξιολογώτατα τῶν ἐν Ἑλλάτι, πλὴν γε δὴ τοῦ Ἀθήνησι, τοῦτο γὰρ μεγέθει καὶ ἐς τὴν πᾶσαν ὑπερῆκε κατασκευὴν. Ἀνὴρ δὲ Ἀθηναῖος ἐποίησεν Ἡρώδης ἐς μνήμην ἀποθανούσης γυναικὸς » (4)· ὁ δεῦτερος καλῶν αὐτὸ Θέατρον ἐκφράζεται οὕτως « ἀνέθηκεν Ἡρώδης Ἀθηναίοις τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ Θέατρον κέδρου ξυθείς τὸν ὄροτον, ἡ δὲ ὕλη καὶ ἐν ἀγαλματοποιαῖς σπουδαία » (5)· ὁ δὲ Σουΐδας λέγει « Ἡρώδης κατασκευασατο Ἀθηναίοις Θέατρον ὑπερόψιον. »

Τὸ λαμπρότατον τοῦτο οἰκοδόμημα, ὅτε δειναὶ περιστάσεις κατηράνιζον τὴν Ἑλλάδα καὶ Βαβυλωνίαι εἰσβολαὶ κατετήμωνον αὐτήν, ὀλίγους χρόνους μετὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, κατωκλήθη διὰ τὸ στενὸν καὶ ἀνεπαρκὲς τῆς Ἀκροπόλεως (ὡς περ καὶ ὅλα τὰ περὶ αὐτὴν μέρη) ὑπὸ τῶν ζητούντων τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐκέλευσεν καὶ προστασίαν τῆς Ἀκροπόλεως (6). Πληθὺς ἀνθρώπων ἐκ διαίαιμαμάτων διὰ πολλῶν αἰώνων κατώκη-σεν ἐκεῖ, ἤρξαντο δὲ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μετὰ τὴν πρώτῃν εἰσβολὴν ὀχυρούμενοι, ἐπόμενοι τῷ δόγματι τοῦ αὐτοκράτορος βαλεριανοῦ (7)· κατέφυγον δὲ πρὸ πάντων ἐντὸς τοῦ Θεάτρου τοῦ Ἡρώδου, διότι εἶχον τὴν στέγην αὐτοῦ ὡς ἀσπίδα ἐν ὥρᾳ τῶν ἐσπερῶν, καὶ τὰ παχέα τεῖχη αὐτοῦ ὡς θωρακα κατὰ τῶν εἰσβολῶν τῶν ἐχθρῶν, διὸ καὶ τινες τῶν εἰσδῶν αὐτοῦ καὶ τὰς καμαρας τῆς κατωτάτης σειρᾶς ἐτείχισαν (8), καὶ τὰς σανίδας καὶ

(1) Φιλόστρ. Βίος Σοφιστῶν.

(2) Περὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τούτου οἰκοδομήματος, οὕτως ἐκφράζεται ὁ Πausανίας « τὸ δὲ ἀκοῖσσαι μὲν οὐχ' ὁμοίως ἐπαγωγόν, θύμα δ' ἰδύσει, σταδίων ἐστὶ λευκοῦ λίθου, μέγεθος δὲ αὐτοῦ τῆ δ' ἂν τις μάλιστα τεκμαίροιο, ἄνωθεν ὅρος ὑπὲρ τὸν Εἰλισσὸν ἀρχόμενον ἐκ μιννοεδοῦς καθέκει τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὴν ὄχλιν, εὐθὺς καὶ διπλοῦν· τοῦτο ἀνὴρ Ἀθηναῖος Ἡρώδης ὀικοδόμησε, καὶ οἱ τὸ πολὺ τῆς λατομίας τῆς Πεντέλης εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀνελώθη. Ἀττ. κεφ. 19, καὶ ὁ Φιλόστρατος « κλειδῶν τοῦτο φασί » ἔργον ξυθείς ὑπὲρ πάντα τὰ θαύματα, οὐδὲν γὰρ Θέατρον αὐτῷ ἀμιλλᾶται· καὶ παρακτιῶν φασὶ περὶ τοῦ Σταδίου καὶ τοῦ Θεάτρου τῆς Ῥηγίλλης « δύο μὲν δὴ ταῦτα Ἀθήνησιν, ἃ οὐχ' ἐτέρωθι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ». Β. Σοφιστ. § 236.

(3) Εἴη τοῦ Θεάτρου ἦσαν καὶ τὰ Ὠδεῖα· ὅθεν ὁ Πausανίας « τοῦ δὲ Θεάτρου, δ' ἀποῦσιν Ὠδεῖον ἀνδριάντες πρὸ τῆς εἰσόδου (Πaus. Α'. 8)· ἐν αὐτοῖς ἤκουον τῶν ἀγωνιζομένων ἀδόντων· διὸ καὶ ὁ Πσύχιος λέγει Ὠδεῖον, ἐν ᾧ οἱ κί-θαρῶδοι καὶ οἱ ῥαψῶδοι ἡγωνίζοντο (Ἡρόδ. εἰς Ὠδεῖον) καὶ ἐσπεγασμένα τὰτα ἦσαν ὁρῶν σκιασκή παρεμφερεῖ, ὅπως κατὰ τὸν Βιτρούβιον ἀντηχῶσι (Vitr. V. 6). Τὸν δὲ ὄροτον τοῦτον ἀνείχον κίονες (Θεοφρ. Χαρ. Διοδ. Σ. Α'. 48). Παρά-βαλλε καὶ Müller Ἀρχ. τῶν τεχν. Καὶ τὸ τοῦ Περικλέους πελιδότρον καὶ πολυύψιλον περιγράφει ὁ Πλούταρχος (Β. Περικλ.), ὁμοίως δὲ καθόλου τῇ κατασκευῇ τοῖς Θεάτροις (Σχ. Ἀριστοφ. Σφηκ. καὶ Σουΐδ. ἐν λέξει Ὠδεῖον), τὸ ἐσω-θεν, τ' ἄνωθεν δὲ ἀνωψοῦτο ὁρῶν σχινοειδὲς (ὡς σχινοκυρμύς) περικλινὲς καὶ κἀταντες ἐκ μιᾶς κορυφῆς πεποιημένον. Ἐκεῖτο δὲ ἀριστερὰ τοῖς ἐξισοῦσιν ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου καὶ κατεφευγον οἱ θεαταὶ ἐν αὐτῷ ἐν καιρῷ βροχῆς ἐνεκα τῆς πρὸς τὸ Θέατρον αὐτοῦ γειτνιάσεως, καὶ ὁ χορὸς ἐπρογυμνάζετο εἰς αὐτό. Τοῦτο κατὰ μὲν τὸν Πausanίαν (Ἀττ. 20) ἀνεπρίσθη ὑπὸ τοῦ Σύλλα (τῷ 85 ἐτεῖ πρὸ Χριστοῦ) κατὰ δὲ τὸν Ἀππιανὸν (Μισθ. 38) ὑπὸ τοῦ τυράννου τῶν Ἀθη-ναίων Ἀριστίωνος, ὅπως μὴ ἐτοιμῆς ξυλοῖς αὐτὴ καὶ ὁ Σύλλας ἐχῇ τὴν Ἀκρόπολιν ἐνοχλεῖν.

(4) Πaus. Ἀχαΐκ. κεφ. 20.

(5) Φιλόστρ. Β. Ἡρωδ.

(6) Περὶ αὐτῆς ὅχι μόνον παρατηροῦνται μικραὶ Ἐκκλησίαι καὶ ἔχνη οἰκῶν, ὡς καὶ ὑπ' αὐτὰ τὰ σπύλκρια τοῦ Ἀπὸ-λωνος καὶ Πανός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ νότιον κατωφερὲς αὐτῆς μέρος, καὶ εἰς τὸ βόρειον φαίνονται πλοῖα καὶ λάκκοι ὕδατος διαφόρου μεγέθους. Ἐκτὸς τῶν 70 τῶν ἐυρέθεντων ἐντὸς τοῦ Θεάτρου τοῦ Ἡρώδου, πρὸς τὸ νότιον αὐτοῦ ἀνεκαλύφθη πρὸ ὀλίγου λάκκος ἀσβεστόκτιστος, οὗ ἡ δόμητος· εἶναι δὲ σχεδὸν μέτρων, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ δεκα μέτρα κατὰ τὴν τοῦ σπύλκου τοῦ Διονύσου ἀνιέρχθη, ἕτερος λάκκος τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν μεγέθους καὶ κατασκευῆς.

(7) Ὑπὸ Ζωσιμ. Β. Α', κεφ. 29, καὶ Ζωναρ. Β. 42, κεφ. 23.

(8) Ὡς δύναται τινα παρατηρήσῃ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ὀχυρώτατον καὶ πλατύτατον τεῖχος, δ' ὀικοδόμησαν (κατὰ τὸν ἔκτω

δοκούς, ὧν αἱ θέσεις φαίνονται εἰς τοὺς τοίχους τοῦ Θεάτρου, αἱ τὸ ἑδᾶφος τῆς σκηνῆς ἐσχημάτιζον ἀφαιρέσαν-
τες ἐγέμισαν τὸ κοῖλον μέρος χώμασιν (1). Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τὸ Θεάτρον τοῦτο ἄλλως ὠνομάσθη
ἀπὸ τοὺς περιηγητάς. Ὁ Ἀνώνυμος, ὅστις κατὰ τὸ 1460 περιῆλθε τὰς Ἀθήνας καλεῖ αὐτὸ Παλάτια τοῦ
Λεωνίδου καὶ Μιλτιάδου (2) καὶ Δασκαλεῖον τοῦ Ἀριστοτέλους. Κατὰ δὲ τὸ 1575 Θεόδωρος ὁ Ζυγομαλάς
γράφει πρὸς τὸν καθηγητὴν Μαρτίνον τὸν Κράον (Martin Kraus) καὶ αὐτὸς τοῦτο εἶπεν Ἀκαδημία τοῦ
Ἀριστοτέλους καὶ Μιλτιάδου, ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς δὲ αὐτοῦ ἴσως ἐκάλεσεν οὕτως (3).

Ὁ δὲ ἱερὺς Σίμων Βαβὲν (Simon Babin) περιγράφων τὰς Ἀθήνας τὸ 1672 ἐκάλεσε τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον συνέταξε σχέδιον τῆς πόλεως Ἀρειον Πάγον (4)· οὕτως ὠνόμασαν αὐτὸ τὸ 1665 οἱ
ἀνταποκριταὶ καὶ ὁπαδοὶ τοῦ Γκουίλλετ (Guillet) Σίμων Βαβὲν, Σίμων (ὁ Capucin), καὶ ὁ Βαρναβὲ (Barnabé),
καὶ οὕτως ἐτύπωσεν ἐν τῇ πλαστῇ περιηγήσει αὐτοῦ ὁ Γκουίλλετ, προσθέσας, ὅτι ἐπὶ τῆς πύλης αὐτοῦ ἐπέγραψαν
τὸ γράμμα Α (5). Αἱ ὀνομασίαι αὗται διέμειναν μέχρι τοῦ 1675, ὅτε ὁ Βερνὸν (Bernhum) Ἄγγλος τὸ γένος
ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας ὀλίγον πρότερον τοῦ Σπὸν, καὶ παρατηρήσας ἀκριβῶς τὸ οἰκοδόμημα ἐκάλεσε τοῦτο
Θέατρον Διονυσιακόν, περὶ οὗ ἐκφράζεται οὕτως (6). Ὁ Οὐίλνερ καὶ Σπὸν ἠκολούθησαν τὴν γνώμην τοῦ προ-
γενεστέρου αὐτῶν περιηγητοῦ, τὸ δὲ ἀληθὲς Θεάτρον τοῦ ἐν Ἀθήναις Διονύσου ὑπέλαβον ὡς γυμνάσιον, καὶ τὰς
ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Θρασύλλου χορηγικὰς ἐπιγραφὰς ἐνόμισαν γυμναστικὰς (7). Ὁ Στούαρτ αὐτὸς καὶ ὁ
σύντροφός αὐτοῦ Ρέβεττ (Stuart and Revett) καὶ τοὶ ἐμπειροὶ ἀρχιτέκτονες, ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1751,
καὶ μέιναντες τρία περίπου ἔτη ἐκάλεσαν καὶ οὗτοι ἐσφαλμένως (ἐπόμενοι τῇ γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτῶν)
Διονυσιακόν Θεάτρον. Τὴν γνώμην ταύτην εἶχε καὶ ὁ Φρ. Φανέλλης, ὅστις περιγράφας τὴν πολιορκίαν τῆς
Ἀκροπόλεως ὑπὸ τῶν Βενετῶν γενομένην τὸ 1687 ἐκφράζεται οὕτως (8), ὡς ὁ Οὐίλνερ.

Ἐναπέμκειτο εἰς τὴν ὀξύνειαν τοῦ τότε παλυμαθεστάτου ἱατροῦ Ἀγγλοῦ Τσανδλέρ (Richard Chandler D. M.),
ὅστις ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 1764 μέλος ἐπιτροπῆς σοφῶν ἀνδρῶν τοῦ Πάρς (Pars) καὶ Οὐίλνερ, ὅπως
ἀποδείξῃ τὰ λάθη τῶν πρὸ αὐτοῦ περιηγητῶν καὶ διορθώσῃ ταῦτα. Πρῶτος αὐτὸς ἐκάλεσεν ἀληθῶς τὸ οἰ-
κοδόμημα τοῦτο Θεάτρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἐσφαλε δὲ μόνον γράψας, ὅτι ὁ Ἡρόδης ἀνεσκεύασε τὸ
Ῥοδεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως, εἰς ἣν ἔκειτο τὸ πάλαι τὸ τοῦ Περικλέους (9). Ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι οἱ
μετὰ τὸν Τσανδλέρ περιηγηταὶ ἀνέφερον περὶ τοῦ Θεάτρου τούτου τ' αὐτὰ σχεδόν.

Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο κατὰ τὸ 1674 ἐπληροῦτο χωμάτων, ἀ ἔσωθεν μὲν ἦσαν ἀνωθεν τῶν τόξων τῶν
τριῶν πυλώνων, ἥτοι τὰ χῶματα ἔσωθεν ἔφθανον ὑπὸ τὴν θυρίδα τοῦ μικροῦ οἰκίσκου, ὅστις ὑπάρχει εἰς τὸ
μέσον τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ οἰκοδομήματος, ἥτοι ἀνυψοῦντο ἀνωθεν τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους τοῦ Θεάτρου 12

πιθανῶς αἰῶνα) πρὸ τῆς θύρας τῆς δυτικῆς πτέρυγος τοῦ Θεάτρου τούτου. Τὸ μήκος τοῦ τοίχου τούτου εἶναι ἐπτὰ μέτρων
καὶ 10 0/0, τὸ ὕψος ἐνὸς καὶ 40 0/0 κατεσκευάσθη δὲ διὰ μεγάλων πλίνθων λίθου Πειραιικοῦ· τὰ λοιπὰ ἐντελιόματα τῶν
θυρῶν ἀφῆρεσα, διότι ἐμπόδιζον τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνασκαφῆς. Παρὰ δὲ τὸν μνησθέντα πλατύτατον τοῖχον ἀνευρέθησαν δύο
τάφοι πλήρεις μικρῶν ἀνθρωπίνων ὀστέων, καὶ εἰς τὴν ἀντίθετον πύλιν τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος ἀνεκαλύφθη στάμνος πλατύ-
στομος πλήρης ὀστέων βρεφῶν, καὶ ἐν τινὶ μικρῷ οἰκοδομήματι ἀνευρέθησαν ὅσπερ πολλὰ ἀνθρώπων, ἣν δὲ τοῦτο χωνευτήριον.

(1) Ἐγένοντο δὲ ταῦτα πιθανῶς περὶ τὴν τρίτην τῶν Γότθων εἰσβολὴν, καθ' ἣν ἤγειτο ὁ Ἀλάρικος (402 μετὰ Χρ.),
ὅτε κατεκάη καὶ ἡ στέγη τοῦ Ῥοδείου ἴσως (ὅρα Ζωσιμ. Β. 5, κεφ. 5. Εὐν. π. κγ', κεφ. 10)· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ τὴν κατὰστασιν τῶν ἐδωλίων καὶ τῶν βαθμίδων τοῦ Θεάτρου φαίνεται, ὅτι ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τὴν
εἰσβολὴν ταύτην, διότι καὶ τὰ ἐδῶλια καὶ αἱ βαθμίδες οὐκ εἰσὶ λείαι ἐκ τῆς τριβῆς τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, ὡς
παρατηρεῖ τις τοῦτο εἰς τὰ συναχθῆς πατούμενα μέρη. Τὴν ἐκ τῆς τριβῆς λειότητα βλέπομεν εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ Θησαυροῦ,
τοῦ Παρθενῶνος, τῶν Προπυλαίων, τοῦ Ἐρεχθεῖου καὶ εἰς τοὺς βράχους τοῦ ἐμβαδοῦ αὐτῆς τῆς Ἀκροπόλεως, ἀλλ' εἰς τὸ
Θεάτρον τοῦτο φαίνονται ἐτι τὰ ἔχνη τῆς σφύρας τοῦ λιθοργοῦ.

(2) Κατ' ἀνατολὰς τούτου (τοῦ Ἀρείου Πάγου) ὑπῆρχον παλάτια τοῦ Λεωνίδου καὶ Μιλτιάδου, καὶ πλησίον τούτων
ἄκμην ἴστατο διδασκαλεῖον τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὅρα Leack topography of Ath., τόμ. Α'. Ἀρειον Πάγον δὲ ἐνόησεν ἐνταῦθα
τὴν Πνύκα· οὕτως ἐκάλεσαν αὐτὴν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀρχαῖοι περιηγηταὶ (ὅρα Spon καὶ Wheler)· οὕτως ἐκάλει αὐτὴν καὶ πρὸ
τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὁ μακαρίτης Φωβελ, ἐπόμενος τῇ γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ.

(3) Διῆλθον τὸν τε Ἀρειον Πάγον, τὰς ποτὲ Ἀκαδημίας τοῦ Ἀριστοτέλους· καὶ οὗτος ὥσπερ καὶ ὁ Ἀνώνυμος μετὰ
τὸν Ἀρειον Πάγον (τὴν Πνύκα) ἀναφέρουσιν ὡς Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀριστοτέλους, τὸ Θεάτρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

(4) De dessus les murailles de la citadelle du côté qui regarde la mer, on voit sur le panchant de la colline où est si-
tuée les restes del'Areopage, qui consistent en quelques murailles et fenêtres, qui ont encore quelque belle apparence.

(5) Ὁρα Guillet Athènes Anciens et nouvell. Par. MDCCXXV.

(6) Du costé de la muraille du chateau, qui est au midy, il reste encore des ruines du Théâtre du Bacchus avec le porti-
que d'Eumenicus qui est fort proche F. Vernhon. lett. 24 Avril. 1676, & a Labord. Ath. T. A. § 249.

(7) Dès que nous fumes sortis du château, en tournant sur la gauche, nous entrâmes dans le Théâtre de Bacchus qui est
justement au pied de la citadelle vers le sud . . . dans la facade qui regarde vers la mer restent trois rangs d'arcades
l'une sur l'autre ect. ect. Wheler L. 11, p. 139.

(8) Avanti di uscire del basso recinto della sudetta Fortezza, comparriscono li vestigi del Theatro di Baccho consistenti
in ordini di scalini di marmo in forma di circonferenza . . . quali al presente sconnessi esconvolti giacciano ingom-
brati delle prime ruine· la mura però che la circondano costrutte di gran pezzi di marmo bianco forate di triplicato ordine
di archi uno sopra l'altro susistenti. France. Fanelli Athène Attic. ven. 1707. Καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τούτου λάθους τοῦ Φανέλ-
λη λέγοντος, ὅτι τὰ τόξα τοῦ Θεάτρου ἦσαν ἐκ λίθου Πεντελικοῦ, καὶ ἐξ ἄλλων ἀμαρτημάτων αὐτοῦ δεικνύεται ὅτι οὗτος
δὲν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

(9) The odeum was designed by Pericles for the musical contest . . . this was the edifice in being when Pausanias
published his Attica afterwards, as he informe us it was rebuilt by Atticus Herodes, in memory of his wife Regilla. ch. 12,
p. 82, T. A. Τὸ λάθος τοῦ Chandler σχολιάζων ὁ Νικόλ. Ρέβεττ καὶ διορθῶν αὐτὸ γράφει this edifice was the Odeum of Pericles
and not the Odeum of Regilla,

Γαλλικά μέτρα. Ο Σπών, ο Ούίλερ και Φανέλλης αναφέροντες περί της καταστάσεως του οικοδομήματος τούτου, και περί των ἐν αὐτῷ ἐρειπίων λέγουσιν, ὅτι τοῦτο ἦν πλήρες ἐκ σωρείας μεγάλης τῶν ἐρειπίων αὐτοῦ (1), ὁ τρίτος μάλιστα προσθέτει, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τοῦ Θεάτρου εὗρε στήλας ἐπιτυμβίους, ἐφ' ὧν εἰσὶν αὐταὶ αἱ ἐπιγραφαὶ

ΝΙΚΩΝ
ΛΥΣΙΟΥ
ΑΛΑΙΕΥΣ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΦΑΝΟΥΣ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ

Αἱ στήλαι, αὗται καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ 1857 εὗρισκοντο ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας τοῦ Θεάτρου, εἰς ἣν τὰς εἶδεν ὁ Οὐίλερ. Πολλοὶ εἶδον πολλάκις ταύτας ἐκεῖ καὶ μαρτυροῦσι (2). Κατὰ δὲ τὸ 1764 τὸ ἐμβαδὸν τοῦ Θεάτρου τούτου, εὐριτκόμενον ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ, τῇ τοῦ 1857, ἐσπείρετο κριθὴν καὶ τότε, ὥσπερ καὶ πρὸ τῆς ἀνακατῆς (3). Οὐδὲ ἐν δὲ τῶν ἐδωλίων αὐτοῦ ἐφάνητο, οὐδὲ τὸ μεσαῖον αὐτοῦ διαζῶμα (4).

Τὸ 1821 οἱ Τούρκοι πολιορκηθέντες ὑφ' ἡμῶν κατεσκευάσαν ἐπὶ τοῦ τότε ἐδάφους, τοῦ ἄνωθεν τῆς σκηνῆς, σειρὰν οἰκίσκων, ὧν τὸν ὄροφον καὶ τοὺς κεράμους αὐτοῦ συνέδεσαν μεθ' ὅλης τῆς σειρᾶς τοῦ ναίου τοίχου ἀσβεστῶ, οὗ ἵχνη μέχρι τοῦδε φαίνονται ἐπὶ τοῦ τοίχου τούτου.

Κατὰ δὲ τὸ 1848 δαπάνῃ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ἐκαθάρισα μικρὸν τι μέρος τῆς σκηνῆς μέχρι τοῦ κατωφλίου τῶν τριῶν νοτίων πυλῶν τοῦ μετασκηνίου καὶ τῶν δύο τῶν ἡθοποιῶν, αἱ κεῖνται ἀντιθέτως εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς, καὶ πρὸς τοῦτοις μέρος τῆς δυτικῆς πτέρυγος τοῦ οικοδομήματος τούτου, ἀλλὰ αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται δὲν ἦσαν ἱκαναὶ νὰ συντείνωσιν, ὅπως τὸ λείψανον τοῦτο κατασταθῇ κοινὸν ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς τῶν περιέργων καὶ φιλοτέχνων, ὡς γινήσεται τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν ἐπομένων λεχθησομένων.

Τῇ 21 Ἰανουαρίου 1857 ἤρξατο ἡ ἐκκένωσις τοῦ Θεάτρου ὅσον ἐνεῖται ταχέως καὶ δραστηρίως, ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ προέβαινον αἱ ἀνακαλύψεις, αἱ ὡς ἐν δέλω γράπται ἐν τοῖς ἐρειπίοις ἐμαρτύρουν τῷ θεατῇ τὴν δυστυχίαν καὶ τεθλιμένην κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων, τῶν χρόνων ἐκείνων, οἵτινες ὑπὸ τῆς τρομερᾶς ἀνάγκης ἐβιάζοντο νὰ ζῶσιν ἐν τοῖς σπηλαίοις, καὶ μεταστρέψωσι καὶ τὰ ἀριστοτεχνήματα αὐτὰ τῆς ἀρχαιοτάτης εἰς προφυλακτικὰ δι' αὐτοὺς μέρη. Ἡ ἐργασία ἤρξατο ἐκ τοῦ μετασκηνίου καὶ τῶν ἐν τῷ τοίχῳ αὐτοῦ παστῶν, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς σκηνῆς, καὶ ἐπροχώρει πρὸς τὰ ἔσω τοῦ Θεάτρου, ἐξακολουθοῦσα τὸ ἐδαφος μέχρι τῶν κατωφλίων τῆς Βασιλείου καὶ τῶν ξενίων πυλῶν, δύο ἡμισυ μέτρα ἄνωθεν τῆς ἀρχαίας ἐπιφανείας τοῦ Θεάτρου (5). Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ ταύτῃ πρὸ τῆς δυτικῆς παρόδου ἀνεκαλύφθησαν δύο μεγάλοι λάκκοι ἐκτισμένοι ἀσβεστῶ καὶ λίθαις· τοῦ ἐνὸς τὸ βάθος ἦν δύο ἡμισυ μέτρων, ἡ δὲ διάμετρος ἐν καὶ 70 0/0, τοῦ δὲ ἑτέρου δύο μέτρων, ἡ δὲ διάμετρος ἐν καὶ 10 0/0. Τούτους κατέστρεψα ἀμέσως, διότι ἐμπόδιζον τὴν διόδον τῶν μετακομιζουσῶν τὰ χρώματα ἀμαζῶν, ἕνα δὲ ἕτερον λάκκον ἰσομεγέθη τοῦ πρώτου, ἀνευρόντες κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ ἐπιφάνειαν, καὶ ἀρῆσαντες δέκα μῆνας ὅπως ἴδῃ πᾶς τις τὸ μέγεθος καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, κατεκερματίσαμεν ἐσχάτως μὴ προδαινούσης ἄλλως τῆς ἐργασίας. Πρὸ δὲ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Θεάτρου ἀνεύρομεν ἑτέρας τέσσαρας πύλους, ὧν τὸν ἕνα φυλάσσομεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τῆς σκηνῆς τοῦ οικοδομήματος τούτου, ἦσαν δὲ οὗτοι κατεσκευασμένοι ἐξ ὀπτῆς γῆς. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τούτων κατοικήσαντες μετὰ ταῦτα οἱ κατὰ τὰς βρβαρικὰς ἐφόδους ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καταφεύγοντες, κατεσκευάσαν καὶ ἄλλους πύλους δι' ὕδωρ (6), τοὺς μὲν κτιστοὺς, τοὺς δὲ ἐκ πηλοῦ μόνον. Πλέον τῶν εἰκοσι τούτων κατεστρεψάμεν ὀλοκληρῶς, ὅπως ἀνακαλυφθῶσι τὰ ὑπ' αὐτοὺς κρυπτόμενα ἐδῶλια, ἀφήσμεν δὲ τὸ ἡμισυ μέρος τινῶν

(1) L'amphitheatre en demi cercle au dessous des sieges (ἔννοιαι δὲ ἐνταῦθα τὸ ἄνωθεν τοῦ μεσαίου διαζώματος μέρος) et la scene sont remplis d'un haut morceau de leurs debris . . . les arcades . . . les plus basses sont a present en parties couvertes et entierement ensevelies. Whil p. 139, t. 11. Ταῦτα ταῦτα ἀναφέρει καὶ ὁ Φανέλλης.

(2) Ταύτας ἐδημοσίευσεν ὁ Βοίλχιος ὑπ' ἀριθ 577, 602, σελ. 496 τῆς συλλογῆς τῶν ἐπιγραφῶν αὐτοῦ. Τὰς στήλας ταύτας ἐπειδὴ ἐμπόδιζον τὴν πρόοδον τῶν ἀνασκαφῶν μετεκόμισα καὶ διατηρῶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, ἀλλὰ καὶ ἡ νῦν κατάστασις τῶν στηλῶν, αἱ εἰσὶ πλήρεις μύκητος (mucus) (κυρίως ἐκείνη, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ΝΙΚΩΝ) μαρτυροῦσιν, ὅτι αὗται ἔκειντο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἄλλως ἂν ἐντὸς τῆς γῆς ἦσαν ἐνταφιασμένοι ὁ μύκητι δὲν ἦθελεν ὑπάρχει. Παράδειγμα στήλης ἐνταφιασμένης μετὰ μύκητος δὲν ἔχομεν, διότι ὁ μύκητι εἶναι προϊόν ἀτμοσφαιρικόν.

(3) On the right hand, within the gate is the way in to the area, which was sown with wheat, as was also the circular sweep of the hill on which the seats once ranged. Chand ch. 12, p. 82, v. II.

(4) Ἐφαίνετο δὲ ἐκ τοῦ Θεάτρου τούτου μόνον τὸ σχῆμα τοῦ κοίλου αὐτοῦ καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ μετασκηνίου, ὡς καὶ τῶν δύο πλευρῶν αὐτοῦ. Τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ταύτης ἀναφανιδόμενον μέρος τῶν τοίχων τοῦ οικοδομήματος ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τῶν πλείστων ὡς τὸ ὅλον ὕψος τοῦ Θεάτρου τούτου, νομίζουσι γὰρ οὗτοι τὴν νέαν αὐτὴν πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιφάνειαν, ὡς τὸ ἀρχαῖον ἐδαφος. Ὅθεν καὶ ὁ Σίμων Βαβὴν, καὶ ὁ Τζιρῶ (Πρόξενος ἐν Ἀθήναις Ἀγγλος) τὸ 1765, καὶ ὁ Wheeler ἐμέτρησαν τὴν διάμετρον τοῦ Θεάτρου τούτου ἐπὶ τῆς τότε φαινομένης αὐτοῦ ἐπιφανείας, ἥτις εἶναι ἡ ἄνωθεν τοῦ μεσαίου διαζώματος, ὡς ἦν μέχρι τοῦ 1857.

(5) Ἐγένετο δὲ οὕτως ἡ ἐργασία, διότι εἰ αἱ φορητὰι ἀμαζαὶ διήρχοντο διὰ τοῦ ἐδάφους τοῦ Θεάτρου τούτου, ἦθελε τοῦτο ὅλως φθαρῇ, καὶ διότι τὸ ἀρχαῖον ἐδαφος, ὃν δύο μέτρα καὶ ἡμισυ κατώτερον τοῦ κατωφλίου τῶν θυρῶν αἱ ἀμαζαὶ ἐκ ταπεινοτέρου μέρους δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναφέρωσι τὰ χρώματα.

(6) Ὅλοι οἱ πύλοι ἦσαν ὕδατος πύλοι, διότι ἂν ἦσαν σιτοθήκαι ἦθελε φανῇ ἵχνη καὶ μύκητος ἐν αὐτοῖς, ἡ ὁσμὴ τις πράγματι σιτοπότης ἦθελεν ὑπάρχει· τὸ αὐτὸ ἦθελε συμβῇ ἂν ἦσαν δι' ἔλαιον, ἡ οἶνον, ἀλλ' οὐδὲν τι τοιοῦτον παρετηρήθη· ἦσαν δὲ οἱ πύλοι ἔσθθεν καθαρῶτατοι, ἡ δὲ καθαρότης αὕτη δεικνύει, ὅτι δι' ὕδωρ ἦσαν καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο.

διὰ τοὺς περιέρχους. Πρώτιστα ἐρείπια ἐπισωρευθέντα, τὰ μὲν ἐκ τοῦ χρόνου, τὰ δὲ καὶ ἐπί-ηδες ἐσχημάτι-
σαν ἕτερον στρώμα, ὃν ἡ ἀνω ἐπιφάνεια ἦν ἡ αὐτὴ τῇ μετὰ τὴν διαζώματι. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιφανείᾳ ἀνευ-
ρέθησαν ἕτεροι 18 πῖθοι καὶ λάκοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὃν δὴ τὸ ἥμισυ διετῆρσαν· ὁ εἰς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ
υποκειμένου τῷ διαζώματι ἐδῶλιν, ὁ δὲ ἕτερος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διαζώματος. Ἀρήτκμεν δὲ τὰ λεγόμενα ταῦτα
πρὸς δεῦμα τῶν ἐξιστορουμένων· οἱ κατοικήσαντες δὲ τὸ ἐδάφους τοῦτο οὐκ ἐφίστησαν τὰ τότε ἐν τῇ ἐπι-
φανείᾳ ἐκείνῃ φαινόμενα ἐδῶλιν, οὐδὲ τὰς ἐκ Πεντελίου λίθου πλάκας, αἱ ἐκάλυπτον τὸ μεσσίον διαζώμα καὶ
τὰς διερχομένας αὐτῷ κλίμακας, ἀλλ' ἀφῆραν ἅπαντα τὸν λευκὸν τοῦτον λίθον μεταποιήσαντες αὐτὸν εἰς
ἄσβεστον, καὶ ἐντερίχσαντες αὐτὸν εἰς τὰ τεῖχη καὶ ἐπάλλεις τῆς Ἀκροπόλεως, πλὴν μικροῦ τινος μέρους τῆς
λιθοστρώσεως τοῦ διαζώματος, ἐνθα ἔχον κτίσει πρότερον Ἐκκλησιδίου, ὅπερ ἐγνωρίσαμεν ἐκ λειψάνων τινῶν
εἰκόνων καὶ τῶν κοσμημάτων, ἃ καθ' ἑξὶν ὑπὸ τὰς εἰκόνας ἐν τοῖς Χριστιανικοῖς Ναοῖς ζωγραφίζουσιν. Ἀνε-
καλύφθησαν δὲ ἐν ταῖς τμήμασι χαλκοῦ Σταυροῦ, καὶ φυλακτήριον, ἐφ' οὗ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἀνυψωμένης
ἐχούσης πρὸς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ στάμνος ὕδατος, καὶ ἐγγώνιοι λίθοι, λείψανα τοῦ Ἐκκλησιδίου, καὶ
νομίσμα χαλκοῦν. ἐφ' οὗ τύπος Σταυροῦ, καὶ δύο ἄλλα χάλκινά νομίσματα, ἐφ' ὧν τύπος τοῦ Μ. Κωνσταν-
τίνου. Εἰς αὐτὸ τὸ στρώμα, τὸ ἐπὶ τὸ μετὰ τὸ διαζώμα, εὑρέθη καὶ χύτρα πῆλινος ἐμπεριέχουσα τμήματα
σιδήρου συσσωματωμένα διὰ τῆς σκωρίας αὐτοῦ (1). Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἐκκλησιδίου ἀνευρέθη τοίχος κατε-
σκευασμένος λίθοις καὶ ἄσβεστῳ, ἐσχημάτιζε δὲ οὗτος τὴν ἐξω πλευρὰν δύο μικρῶν οἰκίσκων· τὸ μῆκος ἐκά-
στου ἦν τεσσάρων μέτρων, τὸ ὕψος δὴ 80 0/0, τὸ δὲ πλάτος τριῶν. Πλησίον τούτων ἀνευρέθησαν δύο
πίθιν ἐκτισμένοι ἄσβεστον καὶ βησσάλους· ἀντικρὺ δὲ τοῦ φρέατος, πρὸς βορρᾶν, ἀνευρέθη ἕτερος μικρὸς οἰκί-
σκος κατεσκευασμένος λίθοις καὶ πηλῷ, οὗ τὸ μῆκος ἦν τριῶν μέτρων, τὸ δὲ ὕψος τὸ αὐτὸ, πλησίον δὲ τούτου
ἀνευρέθησαν ἕτεροι δύο πίθοι.

Ἀνωθεν τοῦ μεσαίου διαζώματος ἀνεκαλύφθη ἕτερον στρώμα ἐρείπων, καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν
τοῦ Θεάτρου, ἀνεφάνησαν ἕτεροι τέσσαρες λάκοι, ὃ εἰς ἐκτισμένους καὶ ὁ ἕτερος ἡμίεργος, οὗ τὰ ἔχνη φαίνονται
ἔτι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ διαζώματος πρὸς τὸ βόρειον, οἱ δὲ ἕτεροι ἦσαν μικροὶ καὶ εὐκίνητοι. Πρὸς τὸ βορειοδυ-
τικὸν τοῦ μεγάλου τούτου λάκου ἀνευρέθη βάσις ληνοῦ, ἡ δεξαμενῆς, ἐστρωμένη τεμαχίως βησσάλων μετ'
ἄσβεστοκονίας. Πλησίον τοῦ μέρους τούτου ἀνευρέθησαν λείψανα τοίχων ἐτέρων τεσσάρων μικρῶν οἰκίσκων,
τούς δὴ τοίχους τοῦ ἐνὸς τούτων διετῆρσαν. Πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Θεάτρου, τέσσαρα μέτρα ἀνωθεν τοῦ
μεσαίου διαζώματος, ἀνευρέθη τμήμα σκιαθῆρου λίθου Πεντελίου, ὃ διατηρεῖται νῦν ἐν τῷ Θεάτρῳ (2).
Μετὰ τὸ σῶμα τοῦτο, τὸ ἐπὶ τοῦ μεσαίου διαζώματος, ἀνευρέθη στρώμα πορφύρων θαλασσίων, πάχους τεσ-
σάρων περίπου μέτρων Γαλλικῶν, πρὸς τὸ βορειοδυτικώτερον τῷ Θεάτρῳ, δύο δὲ καὶ ἥμισυ πρὸς τὸ ἀνα-
τολικώτερον αὐτοῦ. Τὸ στρώμα τοῦτο κατεῖχεν ἐμβαδὸν χιλίων διακοσίων περίπου κυβικῶν μέτρων, ἐρρίφθη
δὲ ἐκεῖ ἡ πληθὺς αὕτη τῶν πορφύρων, ὥσπερ καὶ ἄλλα ἐρείπια καὶ λατύπη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 13 αἰῶ-
νος (3). Οὕτως ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπων ἐπισωρευόμενα ἐκεῖ κατὰ διαφόρους αἰῶνας ἀνύψωσαν τὴν ἐπιφάνειαν
τοῦ μέρους τούτου, ἐξῴθην μὲν ταπεινότερος, ἐξῴθην δὲ ὑψηλότερον (4). Εἰς τὰ ἀνώτερα τοῦ μεσαίου δια-
ζώματος στρώματα ἀνευρέθη κιονόκρανον κορινθιοῦργες, τετραγώνων λίθου Πεντελικῶν καλῶς εἰργασμένον
ὕψους 50 0/0, πλάτους 65 0/0, καὶ πάχους 62 0/0.

Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ Θεάτρου ὑπάρχει φρέαρ· τὸ στόμιον αὐτοῦ ἦν τεσσάρων διαφόρων ἐποχῶν οἰκοδόμημα,
καὶ τὸ μὲν κάτωθεν ἐσύγκετο ἐκ πέντε μεγάλων λίθων καὶ ἡμίσεως κίονος 5· ἔκειντο δὲ ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἀρ-
χαίου ἐδάφους τοῦ Θεάτρου· μετ' αὐτὸ εἶπετο ἄλλο οἰκοδόμημα κατασκευασμένον κανονικῶς πλίνθοις ὁπτῆς

(1) Ἡ χύτρα αὕτη εὐντηρίφθη ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἐν ἀπουσίᾳ ἐμοῦ, ὑπολαβόντων διὰ τὸ βέρος ὅτι χρήματα ἦσαν κε-
κρυμμένα εἰς αὐτήν.

(2) Ὁ σκιαθῆρας οὗτος ἵστατο πιθανῶς ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Θεάτρου, ἀνωθεν τοῦ μεγάλου γείσου, κειμέ-
νου ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ἀντιθέτως τῆς Βασιλείου πύλης καὶ τοῦ ἀνωθεν αὐτῆς οἰκίσκου· εἰκίζομεν οὕτω, διότι ὁ σκιαθῆρας
οὗτος πρὸς τὸ μέρος τοῦτο εὐρέθη, ὅπερ ἦν καταλλήλως δι' αὐτὸν, διότι τοῦτο φωτίζεται ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου,
ἀπὸ πρωῒας μέχρι τῆς ἐσπέρας, ὡς ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τοῦ Θεάτρου τοῦ ἐν Ἀθήναις Διονύσου.

(3) Διάφοροι εἰκάσαι εἰσι περὶ τῶν πορφύρων τούτων, αἱ κοινῶς σχεδὸν οὕτω καλοῦνται· οἱ μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἐχρησ-
μεύον αὐτὰς ὡς τρίβοι καὶ ἐφυλάσσοντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἵνα σπαρῶνται, ὅτε ἀνάγκη, εἰς τὸ πεδῖον τῶν Ἀθηναίων
πρὸς ἀποτυχίαν τοῦ ἵππικου (ἀλλ' ἀμφιβάλλω, ἂν ἦσαν διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην, διότι ὅλαι σχεδὸν, ἐξαιρουμένων ὀλί-
γων τινῶν, εὐρέθησαν τεθλασμένοι, αἱ μὲν πρὸς τὸν πυθμὲν αὐτῶν, αἱ δὲ κατὰ τὸ μέσον μέρος)· οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἦσαν
κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐργαστάσια πορφύρων εἰς Ἀθήνας, ὥσπερ ἦσαν καὶ εἰς τὰς Θήβας· τὰς δὲ πορφύρας ταύτας ἀλιεύον-
τες κατὰ τὴν Ἀκωνίαν μετεκόμενον χάριν ἐμπορίου εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι τὰ ὅσπρακα τούτων ἐρρίμμενα ἀλλαχθὺ λα-
βόντες ἐρρίψαν ἐν ταῖς, ἵνα ἀνυψώσωσιν ἔτι τὸ μέρος. Περὶ τῆς θήρας τῆς πορφύρας, ὅτι ταύτην ἐθιροῦντο κατὰ τὰς θα-
λάσσας τῶν Κυθῆρων, διὸ καὶ Πορφύρεα ἐκλήθη ἡ νῆσος (ὡς φησὶν ὁ γράψας· τὰ Ἑθνικά)· καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως
ταύτης καὶ τῆς κατεσκευῆς αὐτῆς ὅρα Σχ. εἰς Λυκόφρ. Κεδρινῶν χρονικά. Ἀλεξάνδρ.

(4) Dans la façade qui regarde vers la mer où reste trois rangs d'arcades l'une sur l'autre . . . les plus basses . . .
étaient vraisemblablement au droit de la terre dont elles sont à présent en partie couvertes et entièrement ensevelies,
Wheler voyage d'Athènes p. 140.

(5) Ὁ κίων οὗτος, οὗ τὸ ἥμισυ μέρος σώζεται, (ὡς καὶ ὁ ἕτερος ἥμισυς, ὃς ἀνεκαλύφθη πρὸς τῆς ἀνατολικῆς εἰσόδου
τῆς σκηνῆς) ἵστατο πρὸ τῶν πασάδων τῶν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ μετασκηνίου· δεικνύει δὲ τοῦτο ὅτι, ὅτε τὸ φρέαρ ἦνοιξεν,
εἶχον ἤδη καταστρέφει τὴν περιθέουσαν σειρὰν τῶν κίωνων, τῶν πρὸς τὸν τοίχον τοῦ μετασκηνίου, ἥτις ἐκόσμηται τὸ ἕσθ
τῆς σκηνῆς μέρος, ὡς εἶχον καταστρέφει καὶ τὰ ἐπιστήλια τῆς σειρᾶς ταύτης καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἀγάλματα.

γῆς καὶ ἀσφέντω, τὸ μετ' αὐτὸ κατεσκευάζτο πλίνθος ἀκκονίστοις ἐκτιμημένοις ἀσφέντω. τὸ δὲ ἕτερον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ὠκοδομήματο λίθους καὶ ἀσφέντω μετὰ πηλοῦ· ἦν δὲ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐπιφανείας τοῦ θεάτρου μέχρι τῆς ἀνωτάτης τιν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὠδωκα μέτρων, ἀφαιρεθέντων δὲ τῶν περὶ χωμάτων παρὶς τὸ ὠ τετράγωνός τις στήλη. ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ τοῦ φραγματοστομίου ὑπῆρχε μέγιστον μονόλιθον στόμιον. ὁ μολὶς μεγάλη τις ἄμαξα ἠδύνατο νὰ μεταφέρει (1). Τὴν φαινομένην ταύτην τετραγώνον στήλην κατεστ. ἐψάμεν, διότι απομονωθείσα τῶν περὶ αὐτὴ χωμάτων κατέστη τοιοῦτο ὄροπος, καὶ ἠδύνατο καταπεσοῦσα αἰφνὶς νὰ ἐπιφέρει φόνον κατὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἐξαγωγήν τῶν χωμάτων.

Καθαρισθέντων οὕτω τῶν ἀνωτέρω στρώματων μέχρι τοῦ τρίτου ἐδωλίου, κἀνωθεν τοῦ μεσαίου διαζώματος, ἡ ἐργασία ἤρξατο ἀντιστρόφως ἀπὸ τῶν ἐδωλίων προβαίνουσα πρὸς τὸ μετακλήσιον, τὴν βασιλείον, καὶ ξενίας θύρας. Ἐκ τῆς ἐπιφανείας ταύτης, τῆς μετὰ τὸ τρίτον ἐδωλίον μέχρι τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους τοῦ θεάτρου, ὑπῆρχον δύο στρώματα, τὸ μὲν κατώτερον ἐσύγκειτο ἐκ κεράμων καὶ ἀνθράκων, τὸ δὲ ἄνωτερον τούτου ἐκ παντοίων λίθων μετὰ ὀλίγου χώματος· πρὸ τῶν χωμάτων δὲ τούτων καὶ τοῦ φρέατος, τρία μέτρα μακρὰν τοῦ θωρακίου τῆς σκηνῆς. ἀνευρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῖχος λίθους καὶ πηλῷ κατεσκευασμένος, ἤρχετο οὗτος πρὸ τῶν τριῶν βαθμίδων τοῦ θωρακίου τῆς σκηνῆς, τοῦ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πύρρον, προβαίνων δὲ παραλλήλως τοῦ τοίχου τῆς ἐκεί ἀνακαλυφθείσης διζήμενης καὶ τοῦ φρέατος, ἐφθανε μέχρι τοῦ πέμπτου ἐδωλίου τῆς πρὸς δυσμὰς πρώτης κερκίδος· ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τούτου ἀνευρέθη μετ' ἄλλων πετρῶν ἐντειχισμένη καὶ προτομὴ νεανίου, ὃν ἡ φυσιογνωμία αὐτοῦ δεικνύει οὐ πᾶν εὐφυῆ· ἴσως ἡ προτομὴ αὕτη παριστάνει τὸν Ἀττικὸν υἱὸν τοῦ Ἡρώδου, ὃς τῷ πατρὶ διεβέβλητο ὡς ἡλιθιωδὴς καὶ δυσγράμματος καὶ παχὺς τὴν μνήμην (2). Τὸ ὕψος τοῦ τοίχου τούτου ἦν τεσσάρων μέτρων Γαλλικῶν, τὸ δὲ πᾶχος 80 0/0.

Μετὰ τὸν τοίχον τοῦτον, πρὸς τὰ ἐδωλία καὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἀνελθόντες ἀνωθεν τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀρχαίου σωρείας ἐρειπίων, συγκειμένων ἐκ κεράμων τῆς στέγης τοῦ οἰκοδομήματος, ἐκ πλίνθων ὀπτῇ γῆς, καὶ τετραυσιμένων τμημάτων τινῶν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ γλυπτικῆς, ἐν οἷς καὶ ἐξ κεφαλῶν ἀνδριάντων λίθου παντοίου (κυρίως δὲ τῶν λατομίων τῆς Πεντέλης), σωρεῖται σκωριῶν (3) καὶ πληθὺς ἀνθράκων, ξύλων κέδρου· τὰ ἄνωθεν δὲ τοῦ ἐδάφους μέρη ἦσαν μᾶλλον κατακαυμένα, ἢ τὸ ἐδαφος αὐτό· μάλιστα λείψανα μεγάλης πυρκαϊᾶς καὶ πληθὺς σκωριῶν εὐρέθη κατ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῶν παρόρων, τρία μέτρα περὶ τοῦ μακρὰν αὐτῶν, ἄνωθεν τῆς θέσεως ἐκείνης τοῦ θεάτρου, ἐν ᾗ ἐκάθητο οἱ ἀρχόντες, οἱ βολεύται καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει τῆς τοῦ πρώτου καλουμένου ξύλου. Τὸ πῦρ ἐνταῦθα ἦν τοιοῦτον, ὥστε οὐ μόνον τὰ ἐνταῦθα ἱστάμενα μετάλλια ἀγάλματα ἐτάκην, ἀλλὰ καὶ οἱ λίθοι κατεστάθησαν ἀσβεστοί, καὶ οἱ κέραμοι ὀπτηθέντες συνενώθησαν μετὰ τῶν σκωριῶν, καὶ ἦλοι μεγάλοι ἀνευρέθησαν συσπασμένοι μετὰ τῶν κεράμων τῆς στέγης καὶ σκωριῶν, καὶ τεμάχια μικρὰ χαλκοῦ, καὶ ὅστέα ἀποτεφρωμένα σχεδὸν δύο ἀνθρώπων ἀνεκαλύφθησαν, ὁ εἰς τῶν ὁποίων εὐρέθη ἐκίστομα, καταπεσοῦσης ἐπ' αὐτοῦ τῆς στέγης· ἐν δὲ τῶν ὀστέων αὐτοῦ εὐρέθη πλησίον τεμαχίου χαλκοῦ (ἀγάλματος ἴσως) ἔλαθεν ἐν μέρει τὸ χρῶμα τοῦ χαλκοῦ. Ἐνταῦθα παρὰ τὰ λείψανα τῶν ἀνθρώπων εὐρέθη, πρώτῃν φορὰν, ἀρχαῖον χάλκινον νόμισμα Ἀθηναίων πυρίκαυστον, ἐφ' οὗ ἀμυδρῶς πως φαίνεται τύπος γλαυκός, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους κεφαλὴ Ἀθηνᾶς· καὶ πόδες λεόντων τῶν κοσμοῦντων τὰ κάτω ἄκρα τῶν ἐδωλίων τῶν κερκίδων ἐνταῦθα ἀνεκαλύφθησαν· τὸ στρώμα τοῦτο σωρεῖα παντός εἶδους, ὡς ἀνεύρομεν, κατεκάλυπτεν ὅλην τὴν σειρὴν τῶν ἐδωλίων, ἀπὸ τὸ ἐδαφος μέχρι τῆς κάτω ἄκρας τοῦ μεσαίου διαζώματος σχεδόν. Ἐνταῦθα εὐρέθησαν τμήματά τινα χαλκοῦ, λείψανα, τὰ μὲν ἱματισμοῦ ἀγαλμάτων, τὰ δὲ ἀγγείων, τῶν καλουμένων ἡχεῖα. Εἰς τὸ στρώμα τοῦτο καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν καὶ πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ οἰκοδομήματος ἀνευρέθη πληθὺς ἡλῶν· τινὲς τούτων τὸ μέγεθος ἔχουσι 30 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου· ὅλοι σχεδὸν εἰσὶ διεσπασμένοι ὑπὸ τοῦ πυρός καὶ τῆς ἱκμάδος τῆς γῆς, ἐν ᾗ ἔμειναν ἐνταριασμένοι πολλὰ ἔτη· διὰ τούτων ἡλῶντο τὰ τῆς ὀροφῆς τοῦ θεάτρου ξύλα, ὥστε ἡλῶντο διὰ μικροτέρων τετραγώνων ἡλῶν αἱ πλάκες Πεντελικοῦ λίθου, αἱ ἐφηρμόζοντο πρὸς τὰ κάτω μέλη τῶν τοίχων τοῦ θεάτρου τούτου. Ἐνταῦθα ἀνευρέθησαν καὶ κρικοὶ σιδηροὶ ἐπιμήκεις, δι' ὧν οἱ ἐκ κέδρου δοκοὶ τοῦ οἰκοδομήματος συνεδέοντο.

Ταῦτα πάντα, ὥστε καὶ ἡ ῥηθεῖσα πληθὺς τῶν ἀνθράκων μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ στέγη συνήρμοστο διὰ μεγάλων δοκῶν καὶ ἄλλων ξύλων καὶ κέδρου, καταπεσοῦσα δὲ κατεκαίετο πολλὰς ἡμέρας, καὶ ὑπεκλίετο ἀναβράζον τὸ πῦρ μετὰ μεγαλητέρας δυνάμεως ὑπὸ τὴν πληθὺν τῶν χονδρῶν κεράμων καὶ λοιπῆς ὕλης, ἡ ἐποίησε τοῦτο οἶονε κοχλάζειν· οὕτω τὸ πῦρ τοῦτο τὰ μὲν ἔτηξε, τὰ δὲ ἐτιτάνωσε, καὶ ἕτερα κρᾶδαῖον συνέχων.

(1) Ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου δὲ ὄγκου αὐτοῦ δεικνύται, ὅτι ἐτέθη ἐπὶ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος τούτου κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν, διότι οἱ Τοῦρκοι τοιοῦτον ὄγκον διὰ τὸ βάρος αὐτοῦ δὲν ἤθελον ποτὲ ἐπιχειρήσθαι νὰ ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τοῦ φρέατος τούτου, οὐδὲ νὰ λαβύσωσι μέγαν λίθον, καὶ καταστήσωσιν αὐτὸν στόμιον φρέατος, μαρτυρεῖ δὲ πρὸς τοῦτο αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἐδαφος τοῦ θεάτρου ἀπὸ τοὺς χρόνους αὐτοῦ τῶν Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν ἦν τὸ αὐτό, ὡς εὕρεν αὐτὸ καὶ περιέγραψεν ὁ Οὐίλερ, καὶ ὑπομνηστικὸν καὶ ἡμεῖς μέχρι τοῦ 1857 πρὶν ἀνασκάψωμεν αὐτό.

(2) Φιλόστρ. 13, Ἡρωδ. σελ. 240.

(3) Ἄπαντα τὰ λείψανα τῆς καταστροφῆς τοῦ θεάτρου διατηροῦνται κατὰ τὰς ἐκ τῶν ἀνωθεν τοῦ μεσαίου διαζώματος, ἐν μέρει χωριστὰ ἀπὸ σκωριῶν, ἐν ἄλλῃ οἱ κέραμοι, καὶ ἐπομένως ὅλα τὰ θραύσματα παντοῦ εἶδους, ἀνήκοντα δὲ εἰς τὸ οἰκοδομημα τοῦτο.

οὕτω καὶ ταῦτα καὶ ἡ πληθὺς τῶν σκωριῶν, αἱ ἐνταῦθα εὐρέθησαν, βεβαιῶσι τὴν σύντομον καὶ περιγραφικὴν μαρτυρίαν τοῦ Φιλοστράτου, α ἢ δὲ ὕλη καὶ ἐν ἀγαλματοποιαῖς σπουδαία ν (1).

Οἱ εὐρεθέντες ἐνταῦθα κέραμοι εἰσὶν ἀρίστως ἐργασμένοι καὶ ἡλειμμένοι βαφῇ, τῷ δὲ σχήματι ἀπομιμή-
ματὰ εἰς τῶν κεράμων τοῦ Παρθενῶνος· εἰς τούτων διατηρηθεῖς ὁλοκλήρως σώζει γραιὸς Μαιάνδρου ἀρίστως
ἐργασμένας. Ἐπὶ πολλῶν κεράμων φαίνεται τύπος τοιοῦτο· (Α), ἥτοι Θ, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ Η καὶ Ρ. Σημαί-
νουσι δὲ ταῦτα, ὡς ἐγὼ νομίζω, Θεάτρον Ἡρώδου καὶ Ῥηγίλλης (2).

Πρὸ τῶν παρόδων ἀμφοτέρωθεν καὶ παρ' αὐταῖς ταύταις τὸ πῦρ ὑπῆρξε μέγιστον, διότι οὐχὶ μόνον ἀπεκα-
τέστησεν ἀσέβηστον τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους λίθους, ὡς φαίνονται ἐτι ἔχνη τούτων πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς
ἀνατολικῆς παρόδου, πλησίον τῆς ἐκεῖ κλίμακος, ἀλλὰ καὶ δοκοὺς ὁλοκλήρως ἐκεῖ εὐρεθείσας κατέτηξεν. Αἱ
δοκοὶ αὗται ἕως οὗ ἦσαν ὑπὸ γῆν ἐφύλασσον τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν, ἀναφανέσκει δὲ, καὶ προσβληθεῖσαν
ὑπὸ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εὐθὺς ἀπώλεσαν τὴν μορφήν αὐτῶν, κατασταθεῖσαι κόνις ἀσέβητος· ἦττον δὲ τι
ἔπαθον αἱ τῆς ἀντιθέτου παρόδου.

Καὶ ἐν τούτοις τοῖς ἐρειπίοις ἀνευρέθησαν κοσμημάτων ἀρχιτεκτονικὰ, ἐφ' ὧν ζωηρότατα φαίνονται κεχρω-
ματισμένα γείσσω, ὠσειδεῖς κόσμοι, καὶ σχήματα Μαιάνδρου, καὶ γραφαὶ λειριῶν ἀνθέμων, καὶ κεφαλὰι ἀγαλ-
μάτων, καὶ τμήματα στηλῶν καὶ κιονοκράνων Κορινθιουργῶν, οὐδεμία δὲ ἐπιγραφή, πλὴν τῶν γραμμάτων
ΑΝ ἐπὶ τμήματος ἐνὸς ἐδωλίου, καὶ ἐφ' ἐνὸς ἄλλου τμήματος βάρου τὰ γράμματα ΘΕ.

Μετὰ τὸ καθάρισμα τῶν ἐδωλίων καὶ τοῦ κοίλου τοῦ Θεάτρου προέβημεν εἰς τὸ τῆς σκηνῆς· αὕτη ἐσχ-
ματίζετο τὸ πάλαι διὰ δοκῶν ξυλίνων, (ὧν αἱ ὅσαι ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ μετασκηνίου ἐτι φαίνονται) καὶ σανί-
δων· κατεσκευάσθη δὲ οὕτως, ὅπως σὺν ταῖς ἡχείοις εὐχρότερον τὸ Θεάτρον καὶ Ὡρεῖον συνάμα παρέχει. Οἱ
ἀφαιρέσαντες τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ξυλείαν, τὸ κοῖλον αὐτῶν ἀνεπλήρωσαν χώμασι, ἀ μετεκόμισαν ἔξωθεν, λέγω
δὲ τοῦτο, διότι ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῶν χωμάτων εὐρέθησαν ἐν αὐταῖς θραύσματα ἀρχαίων
πηλίνων ἀγγείων, ὁμοίων τῶν ἐν τοῖς τάφοις τῶν ἀρχαίων, καὶ τμήματα λύχνων ὀπτῆς γῆς· ἐφαίνοντο δὲ
ταῦτα πάντα ὡς εἰ ἐκ κεραμείου τινὸς μετεκομίσθησαν, καὶ ψάμμος μετὰ χαλίκων, τῶν ἐν τοῖς ῥύαξι, ἦν σὺν
αὐτοῖς· οὐδὲ ἐν δὲ μέρος ἀνθράκων ἐνταῦθα εὐρέθη, οὐδὲ δεῖγμα πυρκαϊᾶς. Τὰ ἐπιρρίμνεντα ἐνταῦθα χώ-
ματα εἶχον ὕψος ἐνὸς μέτρου Γαλλικοῦ καὶ 80 0/0 τοῦ αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν χωμάτων τούτων κατέκειντο 150
μεγάλοι λίθινοι πλίνθοι ἀνωμάλως κατερρίμνεντοι ἀμφοτέρωθεν πρὸ τῶν πυλῶν τῆς σκηνῆς τῆς ἀνατολικῆς τε
καὶ δυτικῆς. Οἱ μεγάλοι οὗτοι λίθοι κατερρίμνθησαν ἀνωθεν ἐπίτηδες ἵσως, ἐκ τῶν ἐπικειμένων τῇ σκηνῇ τοί-
χων τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ. Ἐνταῦθα ἐκαλύπτοντο καὶ τρία πηχιαῖα τμήματα ξύλων κέδρου περιφερείας
40 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου (3)· εἰσὶ δὲ ταῦτα μελανόχροα, ὡς ἀνθρακωθέντα ἐκ τῆς ἱκμάδος καὶ φυλάτ-
τουσι τὸ φυσικὸν ἐν αὐτοῖς σχῆμα τοῦ ξύλου τοῦ κέδρου μετὰ τῶν ὄζων αὐτοῦ.

Ἀφαιρέσαντες τὰ χώματα, ἀ τὸ μέρος τῆς σκηνῆς ἐκάλυπτον, ἀνευρέθη τοίχος δεξαμενῆς μήκους δέκα μέ-
τρων Γαλλικῶν, ὕψους ἐνὸς καὶ ἡμίσεως, πάρχους δὲ 80 0/0· κατεσκευάσαν τὸν βόρειον τοῖχον αὐτῆς, καὶ μι-
κρὸν μέρος τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ, ἐν δὲ τῷ νοτίῳ μέρει αὐτῆς ἐγκτελίπον (οἱ καὶ εὐρέθησαν ἐν ταῖς
ἀνασκαφαῖς) δύο σωροὺς, ὧν ὁ μὲν εἰς ἣν καθαρὸν ἀσδέστον, ὁ δὲ κατασκευασμένος πρὸς οἰκοδομὴν, ψάμμος,
βησσαλοκονία καὶ ἄλλη τινὶ ὕλῃ συντείνουσιν πρὸς σύμψηξιν καὶ ἀπολίθωσιν τοῦ οἰκοδομήματος, δι' ὧν ὁ μετὰ
πολλοῦ μόχθου καταστραφεῖς τῆς δεξαμενῆς τοίχος ὠκοδόμητο (4). Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ χώρου τῆς σκηνῆς,
ἀντικρὺ τῆς Βασιλείου Πύλης, ἀνεκαλύφθη ὑπόγειόν τι ἐκτεινόμενον κατὰ μήκος καθ' ὅλην τὴν ἑκτασὶν τῆς
σκηνῆς, ἐντὸς δὲ τοῦ στομίου τούτου ἀνευρέθησαν κρανία ἀνθρώπων καὶ ταύρων (5).

Πρὸς δὲ τὴν ἀνατολικὴν πτέρυγα τοῦ Θεάτρου, πρὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς ἐκεῖ ἀναβάθρας, ἡ ἔφερεν
εἰς τὴν ἄνω θύραν τοῦ μεσαίου διαζώματος, ἀνεκαλύφθη αὐλή τις ἐντειχισμένη πλίνθοις λιθινοῖς μεγάλοις, τὸ
δὲ ἔδαφος αὐτῆς ἔχει ὅλον ἐστρωμένον ψήφοις ποικίλοις, ὡς εἰσὶ καὶ τὰ πρόθυρα τοῦ Θεάτρου. Ἡ αὐλή αὕτη
ἔχει τρεῖς θύρας· πρὸς νότον τὴν τῆς εἰόδου τῆς ἐν αὐτῇ, ἀντικρὺ αὐτῆς ψευδοθύραν ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς πτε-
ρυγος τοῦ Θεάτρου· πρὸς δυσμὰς ἐτέραν φέρουσιν εἰς τὴν ῥηθείσαν κλίμακα, ἥς τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν, κατὰ
τούς χρόνους, ὅτε τὸ Θεάτρον εἰς ὀχύρωμα μετεποίησαν, κατέστρεψαν κατασκευάσαντες ἐκεῖ κλίβανον· ἐγνώ-

(1) Φιλόστρ. Β. Σοφιστ. Β: § 236.

(2) Εὐρέθησαν καὶ τινὰ ἄλλα τμήματα κεράμων, ἐφ' ὧν τύπος Θ μόνον, καὶ τινὰ, ἐφ' ὧν Η μόνον, ἀλλὰ ταῦτα εἰς σπα-
νωτάτα, καὶ δὲν ἔχομεν εἰμὴ δύο μόνον τμήματα.

(3) Ταῦτα φυλάσσονται ἐν Ἀκροπόλει μετὰ τῶν ἄλλων λειψάνων τῶν εὐρεθέντων ἐν ταῖς τοῦ Θεάτρου ἀνασκαφαῖς. Τὰ
ξύλα ταῦτα ὅτε ἔμενον ὑπὸ γῆν κεκρυμμένα ἐφύλασσον τὸν ὄγκον καὶ τὴν μορφήν αὐτῶν, προσβληθέντα δὲ εἰς ἣν εὐρίσκοντο
σσηπωμένην κατάστασιν ὑπὸ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ξηρανθέντα καὶ ἀπολέσαντα τὴν ἱκμάδα, ἐκόπησαν εἰς τμήματα.

(4) Τὴν δεξαμενὴν ταύτην ἄφσαν ἡμίεργον ἐμποδισθέντες ἵσως ἀπὸ τινος ἐχθρικοῦ ἐισβολῆς· ἐπεχείρισαν δὲ τὴν κατα-
σκευὴν αὐτῆς μετὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ φρέατος, εὐρόντες τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἄλμυρον κατὰ τι· ἦν δὲ παρατηρήσεως ἄξιον τὸ μίγ-
μα, δι' οὗ ὠκοδόμητο οἱ τοῖχοι τῆς δεξαμενῆς, διὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ, ἥτις ἦν πρασινωπὴν τι, τοσοῦτον δὲ στερεόν· δι'
αὐτοῦ γίνεται τὸ οἰκοδόμημα, ὥστε διὰ τὴν καταστροφὴν τούτου ἐθραύσθησαν πολλὰι σιδηραὶ ἀξίναι καὶ σφήνες.

(5) Ταῦτα εἰσὶ λείψανα πιθανῶς μονομάχων, οἱ παθόντες ἐν τοῖς τελευταῖσι ἀγῶσιν ἐρρίφθησαν ἐκεῖ μετὰ τῶν φονευ-
θέντων ταύρων ὡς εἰς κοινὸν τάφον. Δὲν ἐκαθαρίσαμεν δὲ τὸ ὑπόγειον τοῦτο, διότι παρετηρήσαμεν, ἀνασκάψαντες μέρος,
ὅτι ἡ ἐντὸς αὐτοῦ ὕλη εἶναι ἡ αὐτὴ τῷ βράχῳ τῆς Ἀκροπόλεως, ἥτοι γῆ κιμωλία· μελάντιος· τὸ ὑπόγειον ἐπομένως καί-
ται· ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βράχου, ἐτέθη δὲ ὡς στρώμα μᾶλλον τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς.

ρίσαμεν δὲ τοῦτον ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, τῆς ἐξ ἐρυθροῦ χρώματος, ὁποῖον τὸ τοῦ νοτίου μέρους τοῦ ἔξω Κεραμικοῦ, καὶ ἐκ τῶν πλίνθων ὁπτιῆς γῆς, δι' ὧν κατεσκευάσθη, καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ, οὐ μικρόν τι ἐσώζετο πρὸς δὲ ἀνατολὰς τὴν φέρουσιν εἰς τὴν Εὐμένειον Στοᾶν ταύτην κατὰ τοῦ αὐτοῦ, χρόνου, ὅτε τὸ φρέαρ ἐποίησαν ἐντειχίσαντες κατὰ τὸ ἡμισυ, κατεσκευάσαν πρὸ αὐτῆς διὰ πλίνθων καὶ ἀτθέτης ὑπόγειον δίοδον, ἥς τὸ μήκος εἶναι τριῶν μέτρων καὶ 30 0/0, τὸ πλάτος 90 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 50 0/0· ἔχει ἀνωθεν φεγγίτας τρεῖς στρογγύλους· φέρει δὲ αὕτη εἰς κωνοειδὲς τι οἰκοδόμημα, κατασκευασμένον καὶ αὐτὸ τῇ αὐτῇ ὕλῃ τῆς διόδου· τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἶναι ὕψους τριῶν μέτρων, καὶ διαμέτρου ἐνδὸς καὶ 50 0/0 ἀνωθεν ἔχει ὅπην καὶ κάτωθεν φρέαρ· κατεσκευάσθη ἐπίτηδες, ὅπως ἐν ταῖς πλειορκίαις διέρχωνται ἀσφαλῶς ὑπογείως ἀντλήσαι ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος οἱ διαμένοντες ἐν τῷ Θεάτρῳ, ἐν καιρῷ δὲ εἰρήνης ἀντλῶσιν ἀνωθεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ἐν τῷ οἰκοδομήματι τούτῳ εὐρέθη κεφαλὴ ἀγαλματίου, λίθου τῆς Πάρου, καὶ ἐπιγραφὴ τριγράμματος τῶν Βυζαντινῶν χρόνων (1). Μετὰ τὴν θύραν ταύτην ἀκολουθεῖ κατ' ἀμφοτέρα τὰ μέρη σειρά τοίχου ὁμοίου τῇ κατασκευῇ τῷ τοίχῳ τοῦ Θεάτρου· πόσον δὲ προβαίνουν οἱ τοῖχοι οὗτοι καὶ ἂν εἰσὶ συνεχεῖς τῇ παρακειμένῃ Εὐμενείῳ Στοᾷ, τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιώρισωμεν, ἂν πρῶτον δὲν ἀνασκαφῇ καὶ καθαρισθῇ ἀπὸ τὰ χρώματα τὸ μέρος.

Ἡ δυτικὴ πτέρυξ τοῦ Θεάτρου διαφέρει τι τῆς ἀνατολικῆς· εἰς αὐτὴν δὲν φαίνεται πολύγωνός τις τοίχος, οἷος ἐστὶν ὁ πρὸ τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος· ἐνταῦθα μετὰ τὸ μέσον τοῦ δυτικοῦ αὐτῆς τοίχου παρίσταται ἕτερος κατασκευασμένος καὶ αὐτὸς μεγάλους λίθους, ἀρχόμενος δὲ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ νότον πρὸς βορρᾶν τοίχου προβαίνει οὗτος πρὸς δύσιν. Ἡ εἰσοδος τῆς πτέρυγος ταύτης, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, τοίχῳ ὀχυρῷ τετελείχεται· πρὸ τῆς εἰσόδου ταύτης ἀνευρέθη τμήμα στήλης μετὰ ῥαβδώσεων· ἐκ τῆς ἐργασίας εἰκάζομεν, ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν Κορινθιοῦργῃ τέχνην. Τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει ὕψος ἐνὸς μέτρου καὶ 85 0/0, καὶ διάμετρον 60 0/0. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διάμετρος αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Θεάτρου στήλας, εἰκάζομεν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐξέδρων, αἱ ἦσαν πρὸς τὸ δυτικὸν πλευρὸν ἐκατέρων τῶν πτερύγων τοῦ Θεάτρου ἐφ' ἐκάστης ἀντιρόδου ἵστατο κίων κορινθιοῦργῆς· ἡ σειρά δὲ τούτων ἐσχημάτιζε τὸ διάζωμα τὸ ἔξω.

Εἰς δὲ τὸ ἔσωθεν τοῦ Θεάτρου, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀνωθεν τοῦ μεσαίου διαζώματος, καὶ ἕτερα χρώματα καὶ χαλίκια ἐπίτηδες ἐρρίφθησαν ἐκεῖ, ὅπως ἀνψώσωσι τὸ ἐδαφος μέχρι τῆς σειρᾶς ἐκείνων τῶν τόξων, τῶν ἐν σωζομένων, δι' ὧν ἐκοσμεῖτο τὸ Θεᾶτρον τοῦτο, δι' ἐνὸς τῶν ὁποίων κατὰ τὸ 1825, ὅτε ἡ Ἀκρόπολις ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπολιορκεῖτο, ὁ φιλέλλην Στρατηγὸς Γάλλος Φαβιέρ, κομίζων ἐφόδια καὶ βοηθίαν τοῖς πολιορκουμένοις εἰσῆλθεν. Ἐπεσώρευσαν δὲ τὰ χρώματα, ὅπως καταστήσωσι τὸ μέρος τοῦτο δεύτερον ὀχύρωμα, καὶ οἶονε δευτέραν Ἀκρόπολιν, ἵνα ἔχωσι τὰ τόξα αὐτοῦ πολεμήστρας πυροβόλων, ἃ ἐχρησίμευσαν καὶ τότε ὡς τοιαῦτα, καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς πολιορκίαις τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ ἐρείπια δὲ ταῦτα ἐρρίφθησαν ἐκεῖ ἐκ διαλειμμάτων κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, τοὺς τοῦ Μεσαιῶνος καὶ αὐτοὺς τοὺς Τουρκοῦς. Γίνεται δὲ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν νομισμάτων τῶν διαφόρων ἐποχῶν, ἃ εἰς διάφορα στρώματα εὐρέθησαν· καὶ εἰς μὲν τὰ κατώτερα εὐρέθησαν νομίσματα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς τὰ μετὰ ταῦτα τῶν Βυζαντινῶν, καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα αὐτῶν, τῶν διαφόρων Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰ τελευταῖα δὲ τῶν Φραγκικῶν, Βενετικῶν καὶ Τουρκικῶν χρόνων. Πρὸς τούτοις εἰς τὰ ἀνώτερα τοῦ μεσαίου διαζώματος στρώματα εὐρέθησαν καὶ ἐπιγραφαί, ἃς ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑφημερίδα, ἐν αἷς καὶ ἡ περὶ τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, τοῦ ἐν Παρθενῶνι (πιθανῶς) χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτε ἦν γραμματεὺς τῶν Ταμιῶν τῆς Θεοῦ Κράτης Ναύπονος Δαμπρεὺς, καὶ ἡ ἀναφέρουσα δαπάνας τινὰς, ἐν αἷς καὶ μίαν τῶν κατὰ τῆς Σικελίας ἐκστρατειῶν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἕτερα περιέχουσα ψήφισμα τοῦ τῶν Μηλισίων Δήμου, οἱ ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις, τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἔπεμψαν Θεωροὺς καὶ Ἀρχιτέωρον· καὶ ἕτερα, ἐν ᾗ ἀναγραφὴ ὀνομάτων κατὰ Φυλὰς τῶν ἐν τέλει τῶν χρόνων τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ἐν ᾗ καὶ τινὰ κύρια ὀνόματα μὴν ἀπαντώμενα εἰς τοὺς σωζομένους παλαιούς συγγραφεῖς. Πρὸς τούτοις ἀνευρέθησαν καὶ τινες στήλαι ἀπὸ σημάτων μετ' ἐπιγραφῶν ἐπιτυμβίων (2). Αἱ στήλαι αὗται μετεκομίσθησαν ἐκ τοῦ ἀρχαίου Ἀθηναϊκοῦ Πολυανδρίου, ἐντὸς τοῦ Θεάτρου τούτου, ὅπως χρησιμεύωσιν ὡς στύλοι μικρῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐν αὐτῷ. Τινὰς τῶν στηλῶν τούτων εἶφθησαν ἐνθα εὗρον αὐτάς. Σὺν τούτοις ἀνευρέθησαν καὶ ἀναθήματα μετ' ἐπιγραμμάτων ἐπὶ βάθρων καὶ τύπων, ἐν οἷς καὶ τὸ παρὰ Ἀρτεμιδιῶρου τινὸς Ὁραχὸς, δὲ ἐπιστρέψας ἐκ τῶν ξένων εἰς τὰς Ἀθήνας ἀνέθεσε τὸ ἀνάθημα αὐτοῦ τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς τοῦ ἐλέους, δὲ ἵστατο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀφιέρωτο δὲ Διὶ Πολιεῖ (3).

Μεταξὺ δὲ τῶν περιέργων ἀνακαλύψεων, εἰς τὰ ἀνώτερα ταῦτα στρώματα, εἶναι καὶ μεγίστη τις βόμβρα πλήρης πυρίτιδος, ἥτις εὐρέθη θεταμένη τρία μέτρα βαθύτερα τοῦ ἐδάφους, τοῦ κατὰ τοὺς Τουρκοῦς χρόνους. Ἡ βόμβρα αὕτη, διότι εὐρέθη εἰς τοιοῦτον βάθος καὶ διὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς, δεικνύει, ὅτι εἶναι μία ἐξ ἐκείνων, ἃς ὁ Μωροζίνης ἐσφενδόνισε τῷ 1687 κατὰ τῆς Ἀκροπόλεως· φυλάσσεται δὲ αὕτη, ὡς περ καὶ πᾶν ἄλλο, ὅτι εὐρέθη καὶ ἀνεκαλύφθη, ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως.

(1) Τὰ γράμματα εἰσὶ ταῦτα Ε, Ξ, Ρ· σημαίνουν δὲ, ὡς ἐγὼ νομίζω, Θεοφρούρητον. Ἡ δὲ φράσις αὕτη καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δεικνύουσιν, ὅτι τὸ οἰκοδόμημα εἶναι τῶν Βυζαντινῶν χρόνων.

(2) Δύο τούτων αἱ δημοσιευθεῖσαι ὑπ' ἀριθ. 577 καὶ 602 ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ἀνευρέθησαν, ὡς ἀνεφέρωμεν, ἐπὶ τῆς τελευταίας καὶ ἀνωτάτης ἐπιφανείας, ἡ ὑπῆρχεν εἰς τὸ Ὄρειον ἀπὸ τοῦ 1679, ὅτε τὰς εἶδον ἐκεῖ οἱ περιηγηταὶ Σπὶνν καὶ Οὐίλερ μέχρι τῆς 20 Ἰουνίου 1857. — (3) Πανσ. Ἀττ. κεφ. 28.

Πρὸς τοῖτοις ἀνεκαλύφθησαν καὶ λείψανα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ γλ. πικτῆς, ἅπαντα δὲ ταῦτα, τὰ μὲν κατέπεσαν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, τὰ δὲ μετεκομίσθησαν καὶ ἐρρίφθησαν ἐκ τῆς ἀετῶν ἐρείπιων.

Ἀνυψούτο δὲ ἡ σωρία τῶν ἐρείπιων καὶ τῶν γεωμάτων καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ Θεάτρου τούτου, ἄνωθεν τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ ἐδ' φους, δώδεκα μέτρα Γαλλικά. κατὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ Μηχανικοῦ τῆς Κυβερνήσεως, εὐύγκειτο ἐξ ἐρείπιων καὶ ἐπέκειτο ἐφ' ὅλου τοῦ ἐδάφους τοῦ Θεάτρου, καὶ ἀνυψούτο ἐκ τοῦ μέρους τῆς Ἀκροπόλεως μέχρι τῶν βράχων αὐτῆς καὶ τοὺς πρόποδας τοῦ Προμαχώνος, τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου αὐτῆς, ἐφ' οὗ ἡ Τουρκικὴ ἐπιγραφή παύρει ἐντειχισμένη, ὥστε κατὰ τὸν ὑπολογισμόν σφοῦ Ἀρχιτεκτονικῆς ἀλλογενοῦς εὐύγκειτο αὕτη ἐξ 70,000 κυβικῶν μέτρων. Καὶ τὰ μὲν ἀνώτερα μέρη τοῦ Θεάτρου δὲν σώζουσι τὰ ἐδωλῖα αὐτῶν, διότι ταῦτα ὄντα ἐκ λίθου Πεταλικῷ, καὶ ὑπὸ τὴν ὄψιν τῶν μεταγενεστέρων κατοίκων τῶν Ἀθηναίων, ἡ πᾶσθισιν καὶ κατακερματισθέντα ἐχρησίμευσαν ἀλλαχοῦ, τὰ δὲ κάτω μέρη τοῦ Θεάτρου κάλλιον διετηρήθησαν καὶ ἀναφαίνοντα. νῦν ἀνωθεν τοῦ μεταίτιου διαζώματος, εἰς μὲν τὸ ἡμικύκλιον μέρος αὐτοῦ, τὸ πρὸς ἀνατολὰς, δεκάοκτώ σερετὶ ἐδωλίων, ἐν δὲ τῷ ἀντιθέτῳ, τῷ πρὸς δυσμὰς, ὀκτώ μόνον. Ταῦτα εἰσι σεσωσμένα ἀνευ γείσων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον· ἅπαντα δὲ μελάντεα ἐκ τοῦ πυρός.

Μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐργασιῶν, τῶν ἐν αὐτῷ τῷ Θεάτρῳ, προσέθηκεν εἰς τὸν καθαρισμόν καὶ τῶν δύο παρόδων αὐτοῦ. Ἐντεῖθα τὸ πῦρ δὲν εἰσῆλθε, διότι ὁ ὄροφος αὐτῶν συγχέμενος ἐκ μεγάλων λίθων ἐμποδισε τὴν διάδοσιν αὐτοῦ· διὸ καὶ τὰ ἐν τούτοις εὐρεθέντα οὐκ ἐβλάφθησαν ὑπὸ τοῦ πυρός, ὡς τὰ πρὸ αὐτῶν μέρη, ἀλλ' εἰς ἀσβεστον μετεποιήθησαν, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ βεβήλους καὶ βαρβάτους χειρὸς ἡρωτεριάστησαν· καὶ ἐν μὲν τῇ πρὸς δυσμὰς τοῦ Θεάτρου παρόδῳ ἀεὺρθησαν οἱ τοῖχοι ἀμφοτέρωθεν κεκαλυμμένοι πλαξίν λίθου Πεντελησίου, καὶ τμήματα ἀρχιτεκτονικὰ, ἐφ' ὧν γραφαὶ κοσμημάτων ἐρυθροῦ, κυανοῦ καὶ πρυσίνου χρώματος, καὶ ὀρθοστάται κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη τῆς εἰσόδου, καὶ μέρος τοῦ κυνοκράνου τοῦ ἐνός, καὶ κεφαλὴ ἔχουσα τοὺς βοστρύχους κεχυσιμένους, καὶ τοὺς βολβοὺς ἐξ ἀλαξάστρου λίθου· καὶ πρὸς τὰ ἐνδοτέρω ἀντικρὺ τῆς δυτικῆς θύρας, πρὸς τὴν ἐκείσε παστάδα, ἀνευρέθη ἀνδρὶς κατακειμένος καὶ πλαγιασμένος ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ ἔχων τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον τοῦ οἰκοδομήματος, ὡς εἰ ἐτέθη ἐκεῖ ἐπίτηδες, ἵνα μείνῃ διὰ τινὰ καιρὸν, ἕως οὔτου ἔλθῃ ὁ χρόνος τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ. Ἐκαλύπτετο δὲ γῆ καθαρὰ ἀνευ πετρῶν, οἶωνε κοσκιμμένη· ὁ ἀνδρὶς οὗτος εἶναι ἀκέφαλος καὶ ἀνευ τῆς δεξιᾶς χειρὸς· παρὰ τὸν ἀριστερὴν πόδα αὐτοῦ ὑπάρχει κιβώτιον, ἐφ' οὗ τύπος κλειθροῦ ἐφηλωμένου, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ κλειθρία, κατὰ τὰς τέσσαρας δὲ πλευράς αὐτοῦ παρίστανται ἱμάντες πρὸς ἀνάρτησιν αὐτοῦ ἴσως· ἐμφαίνει δὲ τὸ σύμβολον τοῦτο, ὥστε καὶ ὁ ἱματισμὸς ἐπιφανῆ τινά ἀνδρα τῶν ἐν τέλει. Ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ παρόδῳ, τῇ ἀντιθέτῳ, εἰρέθησαν καὶ ἐνταῦθα οἱ τοῖχοι κεκαλυμμένοι μετὰ πλακῶν, καὶ παρὰ τὴν παστάδα βάθρον ἐφ' οὗ ἵστατο γυνὴ τις, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸ κοῖλον τοῦ βάθρου, εἰς ὃ ἀπεπερατοῦτο χιτῶν ποδήρης. Ἡ κεφαλὴ ἡ πρὸ δέκα μηνῶν ὑρεθεῖσα εἴκοσι μέτρα μακρὰν τοῦ μέρους τούτου, ἴσως ἀνήκει εἰς τὸ ἀγαλμα τοῦτο.

Μετὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας καὶ τὰ ἐξιστορήθηνα δυνάμεθα νὰ προθέσωμεν, ὅτι αἱ ἀκόλουθοι μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

α) Ἡ τοῦ Παισανίου αὐτοκράτορος καὶ ἐξιστορηθέντα δυνάμεθα νὰ προθέσωμεν, ὅτι αἱ ἀκόλουθοι μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

α) Ἡ τοῦ Παισανίου αὐτοκράτορος καὶ ἐξιστορηθέντα δυνάμεθα νὰ προθέσωμεν, ὅτι αἱ ἀκόλουθοι μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

α) Ἡ τοῦ Παισανίου αὐτοκράτορος καὶ ἐξιστορηθέντα δυνάμεθα νὰ προθέσωμεν, ὅτι αἱ ἀκόλουθοι μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

β) Τὴν δὲ μαρτυρίαν τοῦ Φιλοστράτου αὐτοκράτορος καὶ ἐξιστορηθέντα δυνάμεθα νὰ προθέσωμεν, ὅτι αἱ ἀκόλουθοι μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

β) Τὴν δὲ μαρτυρίαν τοῦ Φιλοστράτου αὐτοκράτορος καὶ ἐξιστορηθέντα δυνάμεθα νὰ προθέσωμεν, ὅτι αἱ ἀκόλουθοι μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

Ἐκ δὲ τῶν λειψάνων τῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δεξιᾶς, τοῦ στομίου τοῦ φρέατος, τοῦ ὑπογεῖου, τοῦ πρὸ τῆς θύρας τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος, τοῦ τοίχου, τοῦ πρὸ τῆς δυτικῆς πτέρυγος, περὶ ὧν ἀνεφέρμεν ἀνωτέρω, καὶ ἐφ' ὧν ἦσαν μέχρι τοῦ 1857 χρώματα ὕψους 12 περίπου μέτρων, ἐξάγεται, ὅτι ὀλίγους χρόνους μετὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ, ὡς ἀνεφέρμεν τὸ Θεάτρον τοῦτο μετεποιήθη εἰς ὄχρωμα, καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς καταλύγιον τινῶν τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, οἵτινες κατεσκεύασαν τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα, ὅπως προσκτώσιν εὐκόλως καὶ ἀφόδως ὕδωρ ἐν ταῖς πολιορκίαις.

Κ. Σ. Π.

(1) Διότι μέρη τινὰ τούτων δεικνύουσι τὰς πιυχὲς τοῦ χαλκίνου ἱματισμοῦ τούτων.

(2) Τὰ κοσμήματα ταῦτα δυνατὰ νὰ παρητηρήσῃ τις εἰς τὴν ἐν Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν τῶν λειψάνων τοῦ Θεάτρου τούτου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησίᾳ δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

3269.

Η Ο Ρ Ο < Κ

3269.

Ὅρο[ς] Κ[ολυττοῦ].

Ἐπὶ τμήματος ὀρίου λίθου Πεντελικοῦ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Γέγραπται Ἀττικαῖς γράμμασι. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3. Ἄρχεται διὰ τοῦ δασείως Η. Εὐρέθη ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν σταύλων παρὰ τὴν γωνίαν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Π. Καλλιγᾶ, ὅστις μοι ἔδωκεν αὐτὴν καὶ ἓν ἕτερον ὄριον, ὃ δημοσιεύομεν κατωτέρω. Τὸ μετὰ τὸ Κ μέρος τοῦ λίθου εἶναι θραυσμένον, τὸ δὲ Κ εἶναι γεγραμμένον κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον οὕτω Κ, ἥτοι αἱ δύο ἐμπρόσθιαι γραμμαὶ εἰσὶ μικρότεραι τῆς καθέτου, ἔχει δὲ τοῦτο μέγεθος 0/0 4, τὸ δὲ Ρ εἶναι οὕτω Ρ. Ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραφέων γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Δῆμος Διομεΐα ἦν πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, πρὸ τοῦ Κυνοσάργου, ἐμπεριελάμβανε δὲ ὅλον τὸ κατωφερὲς νότιον μέρος τοῦ Ἀγχεσμοῦ (ὄρος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου)· ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ Διόμου (Ἐρωμένον Ἡρακλέους) τοῦ Κολυττοῦ (1)· ἦν δὲ αὐτόθι Ἡρακλέους ἱερὸν (2) τοῦ ἐν Κυνοσάργει, καὶ ναὸς Μεταγεινίου Ἀπόλλωνος, ὃς ἐκλήθη οὕτως, ἐπεὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου Μελίτη ἐνιαυσίως ἐν τῷ Δήμῳ Διομεΐα μεταβαίνοντες ἐόρταζον τὰ Μεταγεῖνιζ· καὶ ναὸς Διόμου ἦν ἐνταῦθα, ἐνθα ἐτελεῖτο ἡ ἐορτὴ Διόμεια (3), καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου Διομειαλάζοντες καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους (περὶ τῶν σημερινῶν κατοίκων τοῦ μέρους τούτου ἀναφέραμεν ἐν τῷ Γαλλιστὶ ἐκδοθέντι τῷ 1835 συγγραμμάτι, ἐπιγραφόμενῳ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι, σελ. 482). Πρὸς τὸ βόρειον δὲ τοῦ Δήμου τούτου ἦν ὁ Δῆμος Κολυττός, οὗ τὸ ὄριον ἤρχετο ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τῆς (ὡς ἀνωτέρω ἐξέστη) οἰκίας, ἐνθα εὐρέθη τὸ ὄριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον δὲν μετεκομίσθη ἀλλάχθην, διότι εἰς αὐτὸ τὸ μέρος εὐρέθη μεγάλη πώρινος πλίνθος ἐσκαμμένη κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς, εἰς ἣν ἐφηρμόζετο τὸ ὄριον τοῦτο· καὶ ὁ εἰς δὲ καὶ ὁ ἄλλος ἦσαν Δῆμοι τῆς Αἰγιήδος Φυλῆς.

Κ. Σ. Π.

3270.

Ο Ρ Ο Σ
Σ Η Μ Α Τ Ο Σ

3270.

Ὅρος
Σήματος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς. Τὸ ὕψος τοῦ ὀρίου τούτου εἶναι 60 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 4. Ἰστατο δὲ τὸ ὄριον τοῦτο ἐπὶ Σήματός τινος ἀξίου λόγου. Κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐν τοῖς ἀνοικομένοις θεμελίαις τῶν οἰκιῶν, τῶν νῦν ἐνταῦθα ἀναγειρομένων, εὐρέθησαν διαφορὰ τάφοι, ἐφ' οἷς καὶ στῆλαι τινὲς ἐπιτύμβιοι καὶ Σήματα διάφορα, ἐν οἷς καὶ τὸ νῦν εὐρισκόμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κοπονάκη ὑδρία, ἐφ' ἧς παρίσταται ἵππευς, πρὸ αὐτοῦ δύο ἀσπιδοφόροι ἱστάμενοι· ὁ εἰς ἀντικρὺ τοῦ ἄλλου προσβλέποντες ἀλλήλοισι, ὀπισθεν τοῦ ἵππέως ἴστανται δύο γυναῖκες, θεωροῦσαι πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀσπιδοφόρων. Τὸ ὕψος τῆς ὑδρίας ταύτης εἶναι ἐνός Γαλλικοῦ μέτρου καὶ ἡμίσεως, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς ἐνός μέτρου καὶ 40 0/0. Τὸ κάτωθεν τῶν τύπων μέρος εἶναι χρωματισμένον ἐρυθρά. Ἰσταται αὐτὴ ἐπὶ Βάσεως. Τὸ δὲ ἔργον ἐστὶ τῶν οὐκ εὐκαταφρονήτων.

Κ. Σ. Π.

(1) Διομεΐα Δῆμος τῆς Αἰγιήδος Φυλῆς ἀπὸ Διόμου Ἐρωμένου Ἡρακλέους. Σχολ. Ἀριστοφ. Βίτραχ. στίχ. 650, καὶ ὁ Ἡσύχιος λέγει Διομεΐς Δῆμος Ἀθήνησιν ἀπὸ Διόμου τοῦ Κολυττοῦ παιδός.

(2) Εὐσταθ. Ἰλ. Δ. (3) Ἀρποκρ. εἰς Κολυττόν.

(Πρώτη στήλη.)

..... ΛΕ
 ΡΑ
 ΤΟ
 Ο
 5 Ο Α
 Κ Η
 ΤΑΡΡΟ.
 ΥΞΑΝΙΑΞ
 . ΕΥΞ
 10 ΙΞ. ΔΗΜΟ
 ΩΝ ΕΠΕΥ
 ΠΗΓΗΘΕΙ
 ΑΜΙΑΣ ΠΟΛΥ
 Ι Α. ΚΑΙ ΞΕΥΗ
 15 Ι ΑΕΝΤΕΛΗ
 Ι Ξ ΤΟΝ
 ----- Ξ Ξ ΑΜΟΝ
 ----- ΤΡΙΗΡΗΣ
 ----- Ρ Α. ΟΥ
 20 ----- ΥΞ: ΤΡΙΗΡΑΡΧ
 ----- Ξ ΠΑΙΑΝΙ: ΠΥ
 ----- ΑΡ = ΑΛΚΙΒΙΑ
 ----- Α = ΛΥΞΙΚΡΑΤΗΣ
 ----- Ι ΛΟΚΩΜΟΣ ΠΑΙΑ
 25 ----- ΑΝΑΓΥΡΑ: ΛΥ
 ----- ΑΡΓΗΤΤΙΟΞ
 ----- ΜΠΤΡΕΥΞ
 ----- Ι ΩΞΑΝΔΡΩΙ
 ----- ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
 30 ----- Ξ ΠΑΙΑΝΙΕ
 ----- ΑΧΑΡΝΕΥΞ
 ----- ΞΙ ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕ
 ----- ΤΑΕΝΤΕΛΗ

(Δευτέρα στήλη.)

3271

. . . . ΞΕΛΑΒΟ ΞΕΝ ΚΑΙ
 .. ΛΑΒΟΜΕΝ ΞΕΥΗ
 .. ΛΙΝΑ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ
 .. ΕΩΡΙΩΙ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
 5 .. ΡΡΟΥΞ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΠΔΔΔΔΠΙΙ
 ΚΑΙ ΚΩΠΑΣ = ΠΔΙΙΙ
 ΚΑΙ ΙΠΠΗΓΩΝΤΡΙΩΝ ΤΑΡ
 ΡΟΥΞ ΚΩΠΑΣ ΕΚΑΣΤΗΣ: ΠΔ
 10 ΕΝ ΝΕΩΡΙΩΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 ΤΑΡΡΟΥΞ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΠΔΔΔΔΠΙΙ
 ΚΑΙ ΚΩΠΑΣ = ΠΔΠΙΙΙ
 ΚΑΙ ΙΠΠΗΓΩΝΤΡΙΩΝ ΤΑΡ
 15 ΡΟΥΞ ΚΩΠΑΣ ΕΚΑΣΤΗΣ: ΠΔ
 ΠΛΗΝ ΚΩΠΩΝ: ΙΙΙ
 ΤΟΥΤΩΝ ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΑ
 ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΑ
 ΠΗΔΑΛΙΑ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ
 20 ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΞΥΝ ΤΟΙΞ
 ΤΗΣ ΙΠΠΗΓΟΥ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΠΠΙΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 ΠΗΔΑΛΙΑ ΞΥΝ ΤΟΙΞ ΤΗΣ
 25 ΙΠΠΗΓΟΥ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΠΠΙΙ: ΚΑΙ ΠΗΔΑΛΙΟΝ: Ι
 ΤΟΥΤΩΝ ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΑ
 ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΑ
 ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ
 30 ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΗΠΠΙΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΗΠΠΙ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΚΙΔΑ: Ι
 35 ΤΟΥΤΩΝ ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΑ
 ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
 . Ν ΤΟΥΞ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ
 ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΔΔΔΔ ΙΙΙΙ
 40 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΔΟΜ...
 ΚΟΝΤΟΥΞ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙ = ΚΑΙ ΚΟΝΤ...
 ΤΟΥΤΩΝ ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΙ
 ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
 45 Ι Ξ ΤΟΥΞ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΔΠΙΙΙΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 Ι Ξ ΤΟΥΞ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 50 ΗΗΔΠΙΙΙΙ
 ΤΟΥΤΩΝ ΑΔΟΚΙΜΟΙ

(Βοικχ. XIII B.)

(Τρίτη στήλη.)

(Τετάρτη στήλη.)

ΟΙ ΙΡΑΡΧΩΝΩΝ
 ΕΑ ΒΟΥΛΗ Η ΕΠΙ
 ΧΡΕ ΟΝΤΟΣ ΤΗΝ
 ΤΡΙΗΙ ΧΕΝ ΕΚΑΣΤΟΣ
 5 ΑΥΤΩΝ . . . ΟΝ ΚΑΤΕΒΑ
 ΛΟΝ ΑΠ ΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ
 ΧΡΕΜΗ ΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
 ΥΠΕΛΟΙ ΤΟΕΞΩΝΕΠΕ
 ΔΟΣ ΑΝΕΙΣ ΙΤΩΝΙΚΑ
 10 ΚΑΤΑ ΨΗΦΙ . . . ΔΗΜΟΥ ΟΔΗ
 ΜΑΔΗΣ ΔΗΜ . . ΥΠΑΙΑ = ΕΙΠΕ
 ΕΠΙ ΠΥΘΟΔΗΛ . . ΡΧΟΝΤΟΣ
 ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΔΕ . . ΟΚΡΑΤΟΥΣ
 ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ
 15 ΚΟΝΩΝ ΤΙΜΟΘΕ . Υ ΑΝΑΦΛΥ
 ΤΡΙΗΡΗΣ ΠΑΞΙ . . ΚΗ
 ΑΡΧΕΝ ΙΚΟΥ ΕΡΓΟ . ΤΑΥΤΗΣ
 ΚΑΤΕΒΑΛΕΝ ΤΟ ΑΠΛΟΥΝ = Π
 ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΧΡΕ
 20 ΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ
 ΤΟΥ ΕΠΙΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΚΟΝΩΝΙ
 ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΩΙ
 ΕΙΣ ΤΑ ΣΙΤΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΥΠΕ
 ΓΡΑΨΑΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ
 25 ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ = Χ = ΚΑΙ ΥΠΕΡ
 ΠΑΝΘΗΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΝΙΚΟ
 ΛΑΚΙΑΔΟΥ ΤΟΕΙΣ ΤΑ ΣΙΤΩ
 ΝΙΚΑ = ΧΧ = ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΜΕΙ
 ΔΩΝΟΣ ΣΑΜΙΟΥ ΕΜΓΕΙΡΑΕΙ
 30 ΟΙΚΟΥΝΤΟΣ = Χ
 ΕΠΙ ΠΥΘΟΔΗΛΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
 ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΟΥΣ
 ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΥ ΚΟΝΩΝ
 ΤΙΜΟΘΕΟΥ . . ΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
 35 ΚΑΙ ΣΥΝΤΡ . . . ΑΡΧΟΣ ΦΙΛΟ
 ΜΗΛΟΥ Ι ΙΩΣ ΚΛΗΡΟ
 ΝΟΙ ΠΙΔΗΣ ΦΙΛΟ
 ΙΕΥΣ
 Σ ΑΡΧΕ
 40 ΚΟΝΩΝ ΚΑΤ Ο
 ΑΠΛΟΥΝ ΤΟΚΑ . . . ΤΟΝ = ΧΧΠ
 ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ . ΠΙ
 ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
 ΤΟΥ ΕΠΙΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ
 45 ΤΑ ΣΙΤΩΝΙΚΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΟΥ
 ΔΗΜΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΑΡΑ ΝΕ
 ΟΠΤΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΙ
 ΚΛΕΟΥΣ ΜΕΛΙΤΕΩΣ = ΧΧΠ
 ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΦΙΛΟΜΗΛΟ
 50 ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΚΑΤΕΒΑΛΕΝ
 ΤΟΥ ΑΠΛΟΥ ΤΟ ΚΑΘ' ΑΥΤΟΝ
 ΧΧΠ : ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ
 ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ

ΕΙΛ
 ΔΟΘΕ ΙΙ Ι ΙΩΝ ΟΔΗΜ
 ΕΨΗΦΙΣ ΤΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑ
 ΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝΑΧΡΗΣΤΟΥΣ ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
 5 ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΔΗΜΑΔΗΣ ΔΗΜΕΟΥ
 ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΕΙΠΕΝ
 ΓΝΩΜΗ ΝΑΥΣΙΝ ΙΚΟΥ ΕΡΓΟΝ
 ΗΣ ΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
 ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ ΣΚΕΥΗ
 10 ΕΧΕΙ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗΤΩΝ
 ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΩΠΑΣ = ΠΔ
 ΑΣΚΛΗΠΙΑΣ ΑΓΝΟΔΗΜΟΥ ΕΡΓΟΝ
 ΗΣ ΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ ΑΛΚΙΜΑΧΟΣ ΑΛ
 ΚΕΤΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΣΚΕΥΗ ΕΧΕΙ
 15 ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗΤΩΝ
 ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΩΠΑΣ = ΠΔ
 ΚΑΛΛΙΞΕΝΑ ΧΑΙΡΙΩΝΟΣ ΕΡΓΟΝ
 ΗΣ ΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ ΕΥΘΥΚΛΗΣ
 ΚΤΗΣΙΟΥ ΔΕΙΡΑΔΙΩΤΗΣ ΣΚΕΥΗ
 20 ΕΧΕΙ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛ . ΠΛΗΝ ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
 ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΩΠΑΣ : ΠΔ
 ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΡΙΗΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
 ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΛΩΙΟΥΣΩΝ
 ΚΑΙ ΣΥΝΕΙ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΟΙΣ ΕΠΕ
 25 ΠΡΑΓΜΕΝΟΝ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΥΠ
 ΕΡΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΔΙΠΛΟΥΝ ΚΑΤΕ
 ΒΛΗΘΗ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΚΤΑΣ ΤΟΥΣ
 ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
 ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΔΙΠΛΩΣΑΣΗΣ
 30 ΗΗΗΠΔ
 ΤΟΥ ΤΩΝ ΕΜΠΛΩΙ
 ΔΔΔΙ :
 ΤΟΥ ΤΩΝ ΠΗΓΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΟΔΗΜΟΣ
 ΕΨΗΦΙΣΑΤΟ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝΑΧΡΗ
 35 ΣΤΟΥΣ ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
 ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ ΔΕ ΕΜΜΕΝΟΙΣ
 ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΕΠΑΡΕΔΟΜΕΝ

 ΕΜΠΛΩΙ ΔΕ : Π . .
 40 ΕΜΒΟΛΟΥΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΠΑΡΑ
 ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ : ΙΙ
 . ΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ : ΙΙ
 . . . ΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΝ ΤΩΙ
 . . . ΗΜΑΤΙ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ
 45 . . . ΠΡΟΣΤΑΙΣ ΠΥΛΑΙΣ
 . . . ΠΑΡΕΔΩΚΑΜΕΝ
 Μ . . . ΒΔΙΔΩΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΚΑΙ
 Μ . . . ΥΒΔΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΤΑΡΓΗΙ
 ΤΑ . ΑΝΤΑ ΕΞ = ΜΝΑΙ ΤΡΕΙΣ
 50 ΠΑ . ΑΔΕΙΓΜΑ ΞΥΛΙΝΟΝ ΤΗΣ
 Τ . ΙΓΛΥΦΟΥ ΤΗΣ ΕΝΚΑΥΣΕΩΣ
 . . . ΙΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΛΤΩΝ
 . . . ΕΞ . . . ΤΡΙΑΣ : ΔΙ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

35 ——— ΕΠΤΩΝ ΑΕΛΑ
 ——— ΤΡΙΗΡΗΝ ΚΡΑ
 ——— ΕΞ ΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟ
 ——— ΑΞ ΔΕ ΕΔΟΜΕΝ
 ——— ΜΑ ΔΗΜΟΥ ΟΠΟ
 ——— ΥΔΑΝΤΙ ΔΗΣ ΕΠΕ
 40 ——— ΗΓΟΥΘΡΑΣ ΥΒΟΥ
 ——— Σ ΕΠΙ ΤΗΝ
 ——— ΝΤ . . ΣΙΤΟΥ
 ——— Σ ΔΗΜ . . . ΛΗΣ
 ——— ΑΤΟΥΤ . . ΡΑΣ Ι
 45 ——— ΡΙΗΡΑΡΧ=ΚΟΝΩΝ
 ——— ΠΥΘΟΚΛΗΣ ΑΧΑΡΝ
 ——— ΟΥΞΙ ΞΥΛΙΝΑ ΕΝΤΕ
 ——— ΕΝΤΕΛΗ ΑΕΛΑΒΕΝ
 ——— ΤΡΙΗΡΗΝ ΙΕΡΑΝ
 50 ——— ΥΞ ΕΡΓΟΝ
 ——— ΤΟΥΞ Α
 ——— ΕΡΓΟΝ ΕΠΕ
 ——— ΔΟΚ ΙΜΟ Ξ
 ——— ΑΡ Ι ΑΞ ΕΥΘΥ
 55 ——— ΥΔΑΘΗΝ ΑΙ ΕΥΞ
 ——— ΙΗΡΑΡΧΟΙ ΚΟΝΩΝ
 ——— ΤΙ : ΚΗΦ ΙΞΟΔΟΤΟΣ
 ——— ΑΚΙΒΙΑ ΔΗΣ
 ——— ΞΚΕΥΗ ΕΧΟΥΞΙ
 60 ——— ΤΕΛΗ ΤΩΝ ΞΥ
 ——— ΠΗ Δ ΑΛ Ι Α
 ——— Σ ΤΟΝ ΚΕΡΑΙΑΝ
 ——— ΡΑΛ Ι Α ΔΗΜΟ
 ——— ΙΟΝ ΕΠΕ Ξ ΚΕΥ
 65 ——— ΔΟΚ ΙΜΟΣ
 ——— Ι ΟΞ ΔΙΦΙΛΟΣ ΦΕΙ
 ——— Ι ΟΕΥΣ ΚΑΙ ΞΥΝΤΡΙ
 ——— ΗΦΙΞΟΔΟΤΟΣ ΞΥΒΡΙ
 ——— ΞΑΧΑΡ=ΤΑΥΤΗΝ
 70 ——— ΑΞΚΕΥΟΝ
 ——— ΞΚΛΕΑΡΧΟΣ
 ——— ΟΥΞ ΑΙΓ ΙΛ ΙΕ
 ——— ΗΡΑΡΧΟΙ ΜΕ
 ——— ΚΗΦΙΞΟΔΟΤΟΣ
 75 ——— ΥΗ ΕΧΟΥΞΙΝ
 ——— ΝΤΕΛΗ ΤΩΝ
 ——— ΟΝ ΚΕΡΑΙΑΝ Α ΕΛΑΒΟΝ
 ——— ΝΟΝ ΧΑΙΡΕΣ ΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝ
 ——— ΛΟΥΗΓΗΜΩΝ
 80 ——— ΑΘΜΟΝΕΥΞ
 ——— . ΟΜΟΝΙΑ
 ——— . ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ
 ——— ΩΝ ΕΠΙ ΝΙ
 ——— ΗΓΗΘΕ ΙΞ ΩΝ
 85 ——— . ΤΑΜΙΑΣ ΔΗ
 ——— ΑΙΟΞ ΚΑΙ
 ——— ΛΑΣ ΤΑ ΕΝΤΕ
 ——— ΟΝ
 ——— Ω Ι

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ΟΡΙΓΗΔΕΣΤΟΙ
 ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
 ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 55 ΗΗΔΔΔΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΞ =
 ΗΗΔΔΔ
 ΤΟΥΤΩΝ ΘΡΙΓΗΔΕΣΤΑΙ
 60 ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΑΙ
 ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΩΝ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
 ΞΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ : ΠΙΠΙ .
 ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΕΝ ΝΕΩ
 65 ΡΙΟΙΣ ΞΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ
 ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΩΝ = ΠΙΠΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
 ΞΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ ΤΕΤΡΗΡΩΝ
 ΤΑΡΡΟΥΞ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙΠ
 70 ΠΗΔΑΛΙΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙΣ = ΠΙΠ
 ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗ=ΠΙΠ
 ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡ=ΔΔΔΔΠΙΠ
 Ι Ξ ΤΟΥΞ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙΣ = ΔΔΔΠΙΠ
 ΚΟΝΤΟΥΞ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ = Ι
 75 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 ΞΚΕΥ . ΞΥΛΙΝΑ ΤΕΤΡΗΡΩΝ
 ΤΑΡΡΟΥΞ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ = Ι
 ΠΗΔΑΛΙΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ : Ι
 ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ : Ι
 80 ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙΣ = ΔΔΔΔ
 Ι Ξ ΤΟΥΞ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙΣ = ΔΔΔΠΙ
 ΤΑ ΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΚΑΙ
 ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΞΚΕΥΗ
 ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
 85 ΥΠΟΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ ΞΥΝ ΑΙΞ
 ΗΒΟΥΛΗ ΥΠΕΙΩΞ ΕΝ Η ΕΠΙ
 ΕΥΑΙΝΕΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
 ΗΗΠ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΥΠΟΙΣ
 90 ΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ : Η
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 ΥΠΟΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΔΔΔΔΠΙΠ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΥΠΟΙΣ
 95 ΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ = Η
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
 ΕΠΙ ΝΑΥΞ ΞΥΝ ΤΩ ΠΑΛΑΙΩ ΗΗΠ . . .
 ΤΟΥΤΩΝ ΛΕΡΤΑ : ΡΔΔΔΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
 100 Ι Ξ ΤΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ : Η.
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 Ι Ξ ΤΙΑ ΞΥΝ ΤΩ ΠΑΛΑΙΩ
 ΕΠΙ ΝΑΥΞ : ΗΗΔΔΔΔΔΙ

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

55 ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΞΙΤΩΝΙΚΟΥ
ΑΥΤΩΙ ΕΠΙΔΕΔΟΜΕΝΟΥ
ΥΠΕΛΟΓΙΣΑΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ Ψ .
ΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ = ΧΧ . . =
Ε . Ι ΧΑΙΡΩΝΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
60 ΤΩ . ΜΕΤΑ ΔΙΟΤΙΜΟΥ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ ΕΥΒΟΙΟΣ
ΚΡΑΤΙΣ ΤΟ ΛΕΩ ΑΝΑΓΥΡΑΣΙ
ΚΟΝΩΝ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙ
ΟΝΗΤΩΡ ΟΝΗΤ ΕΛΙΤΕ
ΦΑΙΑΞ ΛΕ ΤΟΣ ΑΧΑΡ
65 ΤΡΙΗΡΗΣ ΤΙΜΟΚΛΕΟ . .
ΕΡΓΟΝ ΤΑΥΤ . . . ΑΤΕΒΑΛΕΝ
ΤΟ ΑΠΛΟΥΝ ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ
ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤ
ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ . ΠΙΔΕΔΟΜΕΝΟΥ
70 ΕΙΣ ΤΑ ΞΙΤΩΝΙΚΑ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΡΑ
ΑΡΡΕΝΗΙΔΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΚΛΕ
ΟΥΣ ΠΑΙΑΝ . ΩΣ = ΧΧΗΗΗ
ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝΕ
75 ΛΟΧΟΥ ΜΥΡΡΙΝΟΥ ΞΙΟ : Χ
ΚΑΙ ΥΠΕΡ Ξ . ΝΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΟΥ ΞΕΙΝΙΔ . . ΞΦΗΤΤΙΟΥ
ΠΗΗΗΗΠΙΙ . . . ΥΠΕΡ ΙΕΡΩ
ΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑ . . . ΥΓΑΛΛΗ : ΗΗΠ
80 ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΝΕΟ . . ΟΛΕΜΟΜΕΛΙ = Π
ΕΠΙ ΝΙΚΟΜΑ . . . ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΧΑ . . ΟΞΔΙ . . .
ΛΥΣΙΚΛΕΙΑ ΦΑΙ .
ΛΕΩΔΑΜΑΝΤΟΣ . . . ΝΕΥ .
85 ΤΡΙΗΡΗΣ ΙΠΠΗΓ Ι
ΞΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝ Ξ
ΚΑΤΕΒΑΛΕ ΦΑΙΑΞ ΛΟΥΝ
ΠΠ = ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ . . . Ξ
ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
90 ΤΟ ΔΕ ΔΙΠΛΟ . ΝΥΠΕΓΡΑΨΑ
ΤΟ ΕΙΣ ΤΑ ΞΙΤΩΝΙΚΑ ΤΑ
ΕΠΙΔΟΣΙΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΨΗΦΙ
... ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΡΑ . ΕΝ
... ΩΙ ΙΟΣ . ΟΥ ΠΥΘΟΚ . . . ΥΞ
95 ΑΔΣ . .
... ΟΥΞΕΙΝ . ΔΟΣ
... ΧΧΧΠ
... ΞΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
... ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΚΑΙ
100 ... ΩΝΤΟΣ ΠΛΕΥΣΑ
ΕΠΙΔΟΣΙΜΟΣ ΤΡΙΗΡΗΣ
... ΔΡΕΙ ΑΛΚΑΙΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ ΥΠΕΡΕΙΔΗΣ
ΓΛΑΥΚΙΠΠΟΥ ΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
105 ΚΑΤΕΒΑΛΕ ΤΟ ΑΠΛΟΥΝ : Π
ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΧΡΕ
ΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟ ΔΕ ΔΙ
ΠΛΟΥΝ ΥΠΕΓΡΑΨΑΤΟ ΕΙΣ ΤΑ

ΞΩ . . . ΙΕΣ ΚΑΤΑ ΠΑΛΤΩΝ : ΔΙΙΙΙ
ΒΑ Ξ ΚΑΤΑ ΠΑΛΤΩΝ : ΠΙΙ
55 ΤΟΞ . . ΞΚΥΤΩΜΕΝΑ ΔΥΟ
ΞΚΟ Ν ΞΩΛΗΝΕΣ : ΠΙ
ΕΠ Π : ΤΡΟΧΙΛΟΙ : ΙΙΙ
ΑΓΟ ΩΜΑΤΟΣ ΒΕΛΗ
60 ΚΑΤΑ ΠΑΛΤΩΝ ΑΝΗΚΙΔΩΤΑ
ΚΑΙ ΑΠΤΕΡΩΤΑ : ΗΗΗΗΠΠ
ΚΑΙ ΗΚΙΔΩΜΕΝΑ : ΠΙ : ΞΧΙΤΑΙ
ΕΙΣ ΒΕΛΗ ΚΑΤΑ ΠΑΛΤΩΝ : ΔΔΔΔΠΙΙ
ΑΣΤΡΑΦΙΣΤΗΡΕΣ : ΙΙΙΙ = ΑΚΟ
65 ΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΥΜΗΤΤΙΑ = ΝΕΙΑ
ΚΑΙΝΑ = ΔΔΠ = ΩΝ ΕΥΒΟΥΛΟΣ
ΕΠΡΙΑΤΟ ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ
ΠΕΝΤΩΡΥΓΑ ΝΕΩΝ ΤΟΜΟΙ : ΙΙΙΙ
ΚΑΙ ΤΑ ΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
70 ΤΩΝ ΞΚΕΥΩΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ
ΤΩΝ ΑΔΟΚΙΜΩΝ ΤΩΝ ΞΥΛΙ
ΝΩΝ ΕΧΟΝΤΑΣ : ΚΟΝΩΝ Α
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΝ ΕΠΙ ΤΑΣ ΑΚΑ
ΤΟΥΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝ ΕΙΤΕ ΑΙΟΝ
75 ΤΑΜΙΑΝ ΤΡΙΗΡΟΠΟΙΚΩΝ
ΛΑΒΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙ
ΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΑΝ ΤΟΙΣ ΤΟΝ
ΚΡΗΜΝΟΝ ΚΑΘΑΙΡΟΥΣΙ ΚΑΤΑ
80 ... ΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΕΙ ...
... ΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΘΟΡΙΚΙ
... ΟΙΣ ΕΠΙ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ
... ΗΜΕΝΟΙΣ ΚΕΡΑΙΩΝ
... Α : ΔΔΔΠΙΙ = ΙΞΤΟΥΣ : ΔΠΙ
85 ΚΑ . . ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ
ΟΕ . . ΕΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΘΟΡΙΚ
ΚΩ . ΑΣ ΔΕ ΘΡΙ ΠΗΔΕΣ ΤΟΥΣ
ΚΑ . ΑΔΟΚΙΜΟΥΣ ΛΑΒΟΝΤΑ
ΤΟ . . ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣ ΤΑΜΙΑΝ
90 ΤΡ . ΗΡΟΠΟΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝ
ΕΙ . ΕΑΙΟΝ ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ
ΒΟΥΛΗΣ Ο ΕΙΠΕ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑ
ΤΟ . ΘΟΡΙΚΙΟΣ : ΗΗΗΗΠΠ
ΝΕΩΣ ΟΙΚΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΕΝΟΙ
95 ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΚΥΑΣΜΕΝΟΙ
... ΗΗΗΠΔΔΙΙΙ
... ΥΤΩΝ ΜΟΥΝΥΧΙΑΣ ΙΝ
ΠΔΔΔΠΙ
... ΝΙΕΑΙ : ΗΠΔΔΔΔΠΙ
100 ΕΝ ΚΑΝΘΑΡΟΥ ΛΙΜΕΝΙ
ΠΔΔΔΔΙΙΙ
ΔΙΦΘΕΡΑΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΕΠΙ ΤΗΙ ΞΚΕΥΟΘΗΚΗ ΠΙ
ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ ΤΩΝ
105 ΕΠΙΔΟΝΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

Γ. Ω - Ν . .

- 90 ΨΙΗΡΟ
 ΕΙ
 ΔΕΙ
 ΥΚΕΙΕ
 ΩΝ
- 95 . . . ΥΗΤΩΝ ΤΡΙΗΡΩΝ
 . . Ν .
 . . ΞΝΑΥΞΙΚΛΗΣ ΟΗΘΕ
 . . ΟΞΚΛΕΑΡΧΟΣ
 . . ΕΝΟΥΞΑΙΓΙΛΙ
- 100 . . ΕΧΕΙ ΞΥΛΙΝΑ ΕΝΤΕΛΗ
 . . ΞΤΑ ΕΝΤΕΛΗ
 . . ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ
 . . ΕΝΕΠΙΤΗΝ ΤΡΙΗΡΗ
 . . ΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟ
- 105

- 110 ΩΙΕΙΞΞΑΜΟΝ
 ΩΙΕΡΟΙΑΔΕΙ
 ΧΟΞΚΗΦΙΞΟΔΟΤΟΣ
 ΛΟΥΞΥΒΡΙΔΗ
 ΡΙΗΡΑΡΧΟΣ ΚΟΝΩΝ
 ΥΑΝΑΦΛΥΞΤΙΟΣ
 ΕΧΟΥΞΙΝ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
 ΙΞΤΙΟΝ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ
- 115 . . . ΒΟΝΕΠΙΤΗΝΙΟΥΞΑΝΤΑΔΕΛΟΙΓΑ
 . . . ΝΕΩΕΡΓΟΝ
 . . . ΩΙΕΙΞΞΑΜΟΝ
 . . . ΙΑΙΞΩΝΕΙ
 . . . ΟΧΟΣ ΦΑΥΛΛΟΣ
- 120 ΙΟΥΠΙΘΕΥΞ ΚΑΙ ΞΥΝ
- 105 Τ
 ΚΣ . . ΔΙΩΝ . . .
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ . . .
 ΤΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ .
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΔΟ . . .
- 110 ΤΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΡΔΔΔΙΙ
 ΠΛΗΝ ΜΗΡΥΜΑΤΩΝ
 ΚΑΛΩ Ι ΔΙΩΝ = ΙΙΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
- 115 ΤΟΠΕΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ : Η
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΩΙ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
 ΕΠΙ ΝΑΥΞ : ΗΡΠΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
- 120 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ
 ΤΡΙΧΙΝΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ : Η
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
 . ΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
 . . ΝΑΥ . . . : ΗΡΠ
- 125 ΙΟΥΛΕΙ
 ΡΥΜΑΤΑ . . . ΙΑΕΠ . . .
 ΕΝ ΝΕΩΡΙ
 ΠΑΡΑΡΥΜ
 ΕΠΙ ΝΑΥΞ
- 130 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟ
 ΡΥΜΑΤΑ ΛΕ . . .
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ
 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ Λ . . .
 ΕΠΙ ΝΑΥΞ : ΗΗΡ
- 135 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕ . . .
 ΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑΕ . . .
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑ
 . . . Α
- 140 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡ
 ΚΑΤΑΒΛΗΜ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ Π
 ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ Ε
 ΗΡΠΙΙ
- 145 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ . . .
 ΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ = Η
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΓ
 ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ = ΗΗΔΔΠ
 ΤΟΥΤΩΝ ΗΒΟΥΛΗ Η ΕΠΙ ΧΡ .
- 150 ΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΠΕ . . .
 ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ ΗΓΗΜΟΝΟΣ
 ΤΑΔΕΛΟΙΠΑ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΕΠΙ ΝΑΥΞ : ΔΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡ .
 ΛΑΒΟΜΕΝ ΥΠΟΒΛΗΜΑ . .
- 155 ΕΠΙ ΝΑΥΞ = Η
 ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΕΝ ΑΚ . .

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

110 . ΙΤΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΔΟΣΙΜΑ
 . . . ΤΑΤΟΥΗΦΙΣΜΑΤΟΥ ΔΗΜΟ
 ΦΕΙΔΙΠΠΟΥ ΤΟΥ . .
 ΞΥΠΕΤΑΙ : ΧΧΧ
 ΕΞ ΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ
 ΜΦΙ ΤΡΟΠΗ = Χ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΕΚΑΣΤΟΣ
 ΗΗΡΠΗΗΗΗ
 ΤΟ ΑΝΑΛΩΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ
 ΞΕΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΩΝ ΤΩΝ
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΩΝ
 ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
 . Ν ΚΑΝΘΑΡΟΥ ΛΙΜΕΝΙ
 ΦΙΛΩΝ ΜΕΛΙΤΕΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ
 ΑΝΘΗΡΑΣ ΑΡΧΕΝΗΙΔΟΥ ΕΡΓ
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΧΑΡ : ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΥΔΙΑΣ ΠΑΜΦΙΛΟ ΕΡΓ 115
 ΦΑΥΛΛΟΣ ΠΙΘΕΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ
 ΠΟΛΥΑΡΙΣΤΗΣ ΑΓΝΟΔΗΜΟ ΕΡΓ
 ΑΓΟ
 ΟΞΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
 ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΙΣΙ ΕΧΟΝΤΕΣ 120
 ΕΙΣ ΠΛΟΥΝ ΕΝΤΕΛΗ ΞΕΚΕΥΗ
 ΚΡΕΜΑΣΤΑ Η ΞΥΛΙΝΑ
 ΟΞΟΙ ΜΕΝ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
 ΤΑ ΔΕ ΕΧΟΥΣΙΝ
 ΥΠΟΙΣΜΑΤΑ = ΙΣΤΙΟΝ 125
 ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑ = ΚΑΤΑ
 ΒΛΗΜΑ : ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ
 ΛΕΥΚΑ ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ . .
 ΞΧΟΙΝΙΑ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙΙΙ
 ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙΙΙ = 130
 ΑΓΚΥΡΑΣ ΔΥΟ
 ΟΞΟΙ ΔΕ ΞΥΛΙΝΑ ΕΧΟΥΣΙΝ
 ΤΑΡΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΑ ΚΛΙΜΑΚΙ
 ΔΑΣΙΣ ΤΟΝ ΚΕΡΑΙΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
 ΟΞΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ 135
 ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΙΣΙ ΕΧΟΝ . . .
 ΕΙΣ ΠΛΟΥΝ ΕΝΤΕΛΗ ΞΕΚΕΥΗ
 ΤΕΤΡΗΡΩΝ ΞΥΛΙΝΑ
 Η ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΟΞ ΞΥ . .
 ΝΑΤΑ ΔΕ ΕΧΟΥΣΙ . . ΡΡΟ . 140
 ΠΗΔΑΛΙΑ ΚΛΙΜΑΚΙΔ . .
 ΙΣΤΟΝ ΚΕΡΑΙΑΣ ΚΟΝΤΟ . .
 ΟΞΟΙ ΔΕ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
 ΤΑ Δ . . . ΟΥΣΙΝ 145
 ΥΠΟΙΣΜΑΤΑ : ΙΣΤΙΟΝ
 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
 ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΠΕΑ
 ΑΓΚΥΡΑΣ ΔΥΟ ΞΧΟΙΝΙΑ
 ΤΡΙΗΡΙΤΙΚΑ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛ . 150
 ΤΕΤΤΑΡΑ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ = ΙΙΙΙ
 ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
 ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΝΤΩΝ
 ΕΝ ΤΩΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΙ ΚΑΙ
 ΝΑΣ ΑΠΟΔΩΞΕΙΝ ΤΡΙΗΡΗΣ
 ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΜΒΟΛΟΥΣ ΟΦΕΙ
 ΛΟΥΣΙ ΤΕΙ ΠΟΛΕΙ ΤΑΣ ΔΕ
 ΤΡΙΗΡΕΙΣ ΑΠΟΔΕΔΩΚΑΣ . . 155

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

- . . . ΟΞ ΛΥΞΙΠΠΙΔΗΣ ΠΑΣΙ
 . . . ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ ΞΚΕΥΗ
 . . . ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗ
 . . . ΝΑ...ΤΩΝ
 125 ΕΥΦΗΜΙΑΝ
 . . . ΟΥΞ ΕΡΓΟΝ
 . . . ΞΑΓΝΙΑΣ ΔΡΟΜΕΟΥ
 . . . ΑΙ ΞΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ
 . . . ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
 130 . . . ΥΞ ΞΚΕΥΗΧΟΥΞΙ
 . . . ΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑ
 . . . ΑΕΛΑΒΟΝ ΕΠΙ ΤΗΝ
 . . . ΙΡΕΞΤΡΑΤΟΥ
 . . .
 135 . . . ΟΞ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
 . . . ΞΓΑΡΓΗΤΤΙ
 . . . ΡΙΗΡΑΡΧΟΙ ΦΙΛΕΑΣ
 . . . ΘΕΝ ΚΛΕΑΡΧΟΣ
 . . . ΙΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
 140 . . . ΧΟΥΞΙ ΞΥΛΙ
 ΑΞ ΤΑ
 Ε . Ι ΤΗΝ
 ΟΥ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

- ΠΟΛΕΙ ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ . . .
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜ . .
 ΞΧΟΙΝΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ :
 160 ΗΔΔΔ ΙΙ
 ΚΑΙ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΟΝ .
 ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ ΕΠΙ ΝΑΥ .
 ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡ . . .
 165 ΞΧΟΙΝΙΑ ΕΠ
 . . . ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΟΝ : Ι
 ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ ΕΠΙ ΝΑΥΞ : . . .
 ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜ . .
 170 ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΞ
 ΗΗΗΔΔΔΙ
 ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕ .
 ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΞ = ΗΗΗΔΔ . .
 ΤΕΤΡΗΡΩΝ ΞΚΕΥΗ ΚΡΕΜΑ . . .
 175 ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΚΑΙ ΑΠ . . .
 ΒΟΜΕΝ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
 ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡ . . .
 Ι ΞΤΙΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙ
 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚ .
 180 ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙΞ : . . .
 ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙ . . .
 ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗΙΞ : . . .
 ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ
 ΤΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΙ
 185 ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΛΩΙΔ
 ΜΗΡΥΜΑΤΑ : Δ . . .
 ΙΜΑΝΤΑΣ
 Δ ΙΠΛ
 Υ

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

ΔΙΦΙΛΟΣ ΦΕΙΔΙΠΠΟΥ ΠΙΘΕΥΣ 160
ΚΟΝΩΝ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥΞΤΙ . .
ΚΟΝΩΝ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥΞΤ . . .
ΦΑΙΑΞ ΛΕΩΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΧΑΡ . . .

ΚΑΙ ΤΑ ΔΕ ΕΙΣΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ 165
ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΞΕΥΩΝ
ΩΝ ΩΦΕΙΛΕ ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ
ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ
.ΧΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗ
. . . . ΩΦΛΕΝ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ
ΚΑΤΕΒΛΗΘ ΟΓΡΑΦΗΣ 170
ΗΣ ΑΠΕΓΡΑΨΕΝ . . ΔΟΤΟΣ
ΕΓ ΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗΣ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΑΠΟΔΕΚΤΙ . . .
ΤΟΙΣ ΕΦΗΓΗΜΟΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤ .

ΤΑ ΔΕ ΕΙΣΕΠΡΑΞΑΜΕΝ 175
ΞΕΥΩΝ ΩΝ ΩΦΕΙΛΕ ΔΗΜΟ
ΝΙΚΟΣ ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΣΑΧΘΕΙΣ Ε . . ΤΟ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΩΦΛΕΝ
ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ 180
ΕΞ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΗΣ ΑΠΕΓΡΑΨΕ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΓ ΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤ . .
ΗΝΔ : ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ
ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ
ΧΡΕΜΙΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ 185

120 ΒΟΜΕΝ ΠΑΡΑ
. Ν ΕΠΙ ΜΕΛΗΤΩ .
. ΗΜΟΝΟΣ ΑΡΧΟΝ . . .
. ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΔ .
. ΡΙΩΝ ΕΠΙ ΜΕΛΗ . .
. Ξ ΕΠΙ ΑΝΤΙΚΛΕ . ΥΞ
. ΟΞ

(Πρώτη στήλη)

(Δευτέρα στήλη)

3271.

. λε
 ρα
 το
 ο
 5 ρ . . . α
 κ . . . η
 ταβρόν
 τριήραρχος Δ]υσανίας
 εως
 10 τριήρης Ἄξ]υξ, Δημο-
 . . . ἔργον . . . τ]ῶν ἐπ' Εὐ-
 θυκρίτου ναυ]πήγηθει-
 σῶν, ἣν ἐποίησατο τ]αμίας Πολυ-
 κράτης Ἀφ]ιδ[ναίος] καὶ σκεύη
 15 ἔχει κρεμαστ]ὰ ἐντελῇ
 τῶν ξυλίνων,] ἰστών
 Στρατηγῶ εἰς Σάμον
] τριήρης
] ρ α . ου
 20 ἔργον Ἄξ]υξ: τριήραρχ-
 ος]ς Παιαν[ιεύς]: Πυ-
 θοκλῆς Ἀχ]αρ[νεύς] = Ἀλκιβιά-
 δης α = Λυσικράτης
 Φιλόκωμος Παια]γιεύς,
 25] Ἀναγυρά[σιος]: Λυ-
 σιππίδης Γ]αργήττιος,
 . . . Δα]μπτρέυς,
 Στρατηγῶ Δ]ιωξάνδρῳ
] τριήραρχοι
 30]ς Παιαν[ιεύς],
] Ἀχαρνεύς,
 σκεύη ἔχου]σι ξύλινα ἐντε-
 λῇ, κρεμαστ]ὰ ἐντελῇ,

Τά δε παρ]ελάβο[μ]εν καὶ
 ἀπε]λάβομεν σκεύη
 ξύ]λινα ἐν νεωρίοις.
 Ἐν ν]εωρίῳ παρελάβομεν
 5 τα]βρούς ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΠΔΔΔΔΠΙΙ
 καὶ κώπας ΠΔΙΙΙ,
 καὶ ἱππηγῶν τριῶν ταβ-
 ρούς, κώπας ἐκάστης: ΠΔ.
 10 Ἐν νεωρίῳ παρέδομεν
 ταβρούς ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΠΔΔΔΔΠΙΙ
 | καὶ κώπας = ΠΔΠΙΙΙ |
 καὶ ἱππηγῶν τριῶν ταβ-
 15 ρούς, κώπας ἐκάστης: ΠΔ
 | πλὴν κωπῶν: ΠΙ |
 τούτων θριπήδεστα
 καὶ ἀδόκιμα.
 Πηδάλια ἐν νεωρίοις
 20 παρελάβομεν σὺν τοῖς
 τῆς ἱππηγοῦ ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΠΠΙΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 πηδάλια σὺν τοῖς τῆς
 25 ἱππηγοῦ ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΠΠΙΙ: καὶ πηδάλιον: |
 τούτων θριπήδεστα
 καὶ ἀδόκιμα.
 Κλιμακίδας ἐν νεωρίοις
 30 παρελάβομεν ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΗΗΠΙΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 κλιμακίδας ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΗΗΠΙ καὶ κλιμακίδα: |
 35 τούτων θριπήδεσται
 καὶ ἀδόκιμοι.
 Κο]ντούς ἐν νεωρίοις
 παρελάβομεν ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΔΔΔΔΔΙΙΙΙ.
 40 Ἐν νεωρίοις παρέδομ[εν
 κοντούς ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΔΔΔΔΔΠΙΙΙ = καὶ κοντ[ὸν] Ι,
 τούτων θριπήδεστοι
 καὶ ἀδόκιμοι.
 45 ἰστούς παρελάβομεν
 ἐν νεωρίοις ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΔΠΙΙΙΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 50 ἰστούς ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΔΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδόκιμοι

(Βουχ. XIII B).

(Τρίτη στήλη.)

- Οἱ [δε τῶν τριη]ράρχων, ὧν
ἐδ[ί]πλωσεν ἡ Βουλῇ, ἡ ἐπὶ
Χρέμ[η]τος Ἀρχ[ον]τος τὴν
τρι[η]ρή, ἣν εἶ[χεν] ἕκαστος
5 αὐτῶν, [ἀργύρι]ον κατέβα-
λον ἀπ[ιδέκτα]ις τοῖς ἐπὶ
Χρέμ[η]τος Ἀρχ[ον]τος καὶ
ὑπελο[γίσαν]το, ἐξ ὧν ἀπέ-
δοσαν εἰς [τὰ σ]ιτωνικά
10 κατὰ ψήφ[ισμα] Δήμου, ὃ Δη-
μάδης Δημ[έ]ου Παια[νιεύς] = εἶπε.
Ἐπὶ Πυθοδήλου Ἀρχ[ον]τος
τῶν μετὰ Δειν[οκρά]τους
τριηράρχος
15 Κόνων Τιμοθέ[ου] Ἀναφλύ[στο]ς·
τριήρης Πασ[ιν]ική,
Ἀρχενίκου ἔργο[ν]· ταύτης
κατέβαλεν τὸ ἀπλοῦν = Π
ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ Χρέ-
20 μ[η]τος Ἀρχ[ον]τος καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐπιτεδομένου Κόνωνι
Τιμοθέου Ἀναφλυστή
εἰς τὰ σιτωνικά καὶ ὑπε-
γράψατο κατὰ τὸ ψήφισμα
25 τοῦ Δήμου = X = καὶ ὑπὲρ
Πάνθηρος τοῦ Δημονίκο[υ]
Λακιάδου το[ῦ] εἰς τὰ σιτω-
νικά = XXX = καὶ ὑπὲρ Μει-
δωνος Σαμίου ἐμ Πειραεῖ
30 ο'κοῦντος = X.
Ἐπὶ Πυθοδήλου Ἀρχ[ον]τος
τῶν μετὰ Δεινοκράτους
τριηράρχο[ς] Κόνων
Τιμοθέου [Ἀ]ναφλύστιος,
35 καὶ συντρι[η]ράρχος Φιλο-
μήλου [Παιαν]ιεύς κληρο-
νό[μος Φιλιπ]πίδης Φιλο-
μήλου Παιαν[ιεύς]
τριήρης Χάρι[ς], Ἀρχ[έ]νευ ἔργον·
40 Κόνων [ταύτης] κατέβαλεν τὸ
ἀπλοῦν, τὸ κ[αὶ] αὐτὸν = XXΠ
ἀποδέκταις τοῖς [ἐ]πὶ
Χρέμ[η]τος Ἀρχ[ον]τος καὶ
τοῦ ἐπιτεδομένου εἰς
45 τὰ σιτωνικά κατὰ τὸ τοῦ
Δήμου ψήφισμα παρὰ Νε-
οπτολέμου τοῦ Ἀντι-
κλέους Μελιτέως = XXΠ.
Καὶ Φιλιππίδης Φιλομήλου
50 Παιανιεύς κατέβαλεν
τοῦ ἀπλοῦ τὸ καθ' αὐτόν
XXΠ : ἀποδέκταις τοῖς
τοῖς ἐπὶ Χρέμ[η]τος Ἀρχ[ον]τος

(Τετάρτη στήλη.)

- τριήρεις, τὰς δὲ ἱππηγούς] εἰς [πλοῖον
δοθε[ί]σας ἐκ τῶν νεωρ[ί]ων ὁ Δῆμος
ἐψηφίσ[ατο] αὐτὰς καὶ τὰ σκεύη κα-
τὰ πόλεμον ἀχρήστους γεγονέναι,
κατὰ ψηφίσματα, ἃ Δημάδης Δημέου
5 Παιανιεύς εἶπεν.
Γνώμη, Ναυσινίκου ἔργον,
ἣς ἐτριηράρχει Ἀπολλόδορος
Διοφάνους Γαργήτιος· σκεύη
ἔχει κρεμαστὰ ἐντελῇ, τῶν
10 ξυλίνων κώπας = ΠΔ.
Ἀσκληπιάς, Ἀγνοδήμου ἔργον,
ἣς ἐτριηράρχει Ἀλκίμαχος Ἀλ-
κέτου Παιανιεύς, σκεύη ἔχει
κρεμαστὰ ἐντελῇ, τῶν
15 ξυλίνων κώπας = ΠΔ.
Καλλιξέας, Χαϊριώνος ἔργον,
ἣς ἐτριηράρχει Εὐθυκλῆς
Κτησίω Δειραδιώτης, σκεύη
ἔχει κρεμαστὰ ἐντελ[ῇ] πλὴν ὑποβλήματος,
20 τῶν ξυλίνων κώπας = ΠΔ.
Ἀριθμὸς τριήρων, τῶν ἐν τοῖς
νεωρίοις, καὶ τῶν ἐν πλῶ οὐσῶν,
καὶ σὺν εἰ παρελάβομεν εἰς πε-
πραγμένον τὸ ἀργύριον καὶ ὑπ-
25 ἐρ [ὧν] τὸ ἀργύριον διπλοῦν κατε-
βλήθη πρὸς ἀποδέκτας τοὺς
ἐπὶ Χρέμ[η]τος Ἀρχ[ον]τος
τῆς Βουλῆς διπλωσάσης
HHHHΠΔ.
30 Τούτων ἐμ πλῶ
ΔΔΔΔ :
Τούτων ἱππηγούς τρεῖς ὁ Δῆμος
ἐψηφίσατο κατὰ πόλεμον ἀχρή-
στους γεγονέναι.
35 Τετρήρεις δὲ ἐμ μὲν τοῖς
νεωρίοις ἐπαρέδομεν
ἐμ πλῶ δὲ Π . .
Εμβόλους παρελάβομεν παρὰ
40 νεωρίων ἐπιμελητῶν : ||
καὶ παρέδομεν : ||
Καὶ ἐπαρελάβομεν ἐν τῷ
οἰκ[ή]ματι τῷ μεγάλῳ,
τῷ πρὸς ταῖς πύλαις,
45 καὶ παρεδώκαμεν
μ[ολυ]βδίων σταθμὸν καὶ
μ[ολυ]βδίου, τῶν ἐν τῇ τάφῳ,
τάλ[αντα] ἐξ = μναὶ τρεῖς,
πα[ρ]άδειγμα ξύλινον τῆς
50 τ[ρι]γλύφου τῆς ἐναύσεως
πλα[ίσια] κατὰ παλτῶν,
τῶν ἐξ [ἑρε]τρίας : ΔΙ,

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)
 35 ἰστίον τῶν λ]επτῶν, ἀ ἔλα-
 βον ἐπὶ τὴν] τριήρην Κρα-
 τοῦσαν, Χαιρ]εστράτου ἔργο-
 ν· ταύτ]ας δὲ ἔδομεν
 κατὰ ψήφισ]μα Δήμου, ὁ Πο-
 λύεκτος Κ]υδαντίδης εἶπε.
 40 Ἐπὶ Στρατ]ηγοῦ Θρασυβοῦ-
 λου· τετρήρ]ης ἐπὶ τὴν
 παραπομπή]ν τ[οῦ] σίτου,
 τριήραρχο]ς Δημ[οκ]λῆς
]άτου Τ[ε]β[ε]ράσιος,
 45 καὶ συντ]ριήραρχ[οι] = Κόνων
 Ἀναφλύστιος, Πυθοκλῆς Ἀχαρν[εύς·
 σκεύη ἔχ]ουσι ξύλινα ἐντε[λῇ,
 κρεμαστὰ] ἐντελῇ, ἀ ἔλαβεν
 ἐπὶ τὴν τετρήρ]ην Ἰεράν,
 50 Δημοτέλ]ου ἔργον.
 Τριήρης Κρα]τοῦσα,
 Σμικρίωνος] ἔργον, ἐπε-
 σκευαζομένη] δόκιμος·
 τριήραρχος Χ]αρίας Ε. θυ-
 55 κράτους Κ]υδαθηναίους,
 καὶ συντ]ριήραρχοι Κόνων
 Ἀναφλύστ]ι[ος] : Κηφισόδοτος,
 Συβρίδης, Ἀ]λκιβιάδης,
] σκεύη ἔχουσι
 60 κρεμαστὰ ἐν]τελῇ τῶν ξυ-
 λίνων ταβύ]ων, πηδάλια,
 κλιμακίδας, ἰσ]τόν, κεραίαν.
 Τριήρης Πα]ραλία, Δημο-
 τέλους ἔργ]ον, ἐπεσκευ-
 65 ασμένη] δόκιμος·
 τριήραρχ]ος Δίφιλος Φει-
 δίππου Π]ιθεύς, καὶ συντρι-
 ήραρχοι Κ]ηφισόδοτος Συβρί-
 δης, Πυθ]οκλῆς Ἀχαρν[εύς] = ταύτην
 70 παρέλαβον] ἄσκευον·
 τριήραρχο]ς Κλέαρχος
]έτους Αἰγίλιε
 υς, καὶ συντ]ριήραρχοι Με-
] Κηφισόδοτος
 75 Συβρίδης καὶ σκε]ύη ἔχουσιν
 κρεμαστὰ ἐ]ντελῇ τῶν
 ξυλίνων ἰστ]όν, κεραίαν, ἀ ἔλαβον
 ἐπὶ τὴν]νον Χαιρεστράτου ἔργον·
 τριήραρχοι] Λου[σιεύς], Πύρ]ρων
 80] Ἀθμονεύς.
 Τριήρης] Ὀμόν[ο]ια,
 Ἀρχένεω] ἔργον, και-
 νή, δίκιμος τ]ῶν ἐπὶ Νι-
 κ νδυπ]ηγηθεῖσάν,
 85 ἣν ἐποίησατο] ταμίης Δη-
 μοκράτης Εἰτε]αῖος καὶ
 σκεύη ἔχει κρεμ]αστὰ ἐντε-
 λῇ τῶν ξυλίνων ἰστ]όν
]φ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)
 θριπῆδεστοι.
 Κεραίας ἐν νεωρίοις
 παρελάβομεν ἐπὶ ναῦς
 55 ΗΗΔΔΔΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 κεραίας ἐπὶ ναῦς =
 ΗΗΔΔΔ.
 τούτων θριπῆδεται
 60 καὶ ἀδόκιμη.
 Τριακοντόρων
 ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
 σκεύη ξύλινα : ΠΙΠΙ
 καὶ παρέδομεν ἐν νεω-
 65 ρίοις σκεύη ξύλινα
 τριακοντόρων = ΠΙΠΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
 σκεύη ξύλινα τετρήρων
 ταβύ]ους ἐπὶ τετρήρεις = ΠΙΠ,
 70 πηδά]λια ἐπὶ τετρήρεις = ΠΙΠ,
 κλιμακίδας ἐπὶ τετρήρ[εις] = ΠΙΠ,
 κεραίας ἐπὶ τετρήρ[εις] = ΔΔΔΔΠΠΠ,
 ἰστοὺς ἐπὶ τετρήρεις = ΔΔΔΠΠΠΠ,
 κοντοὺς ἐπὶ τετρήρεις = Π.
 75 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 σκεύ[η] ξύλινα τετρήρων
 ταβύ]ους ἐπὶ τετρήρεις = Π,
 πηδά]λια ἐπὶ τετρήρεις : Π,
 κλιμακίδας ἐπὶ τετρήρεις : Π,
 80 κεραίας ἐπὶ τετρήρεις = ΔΔΔΔ,
 ἰστοὺς ἐπὶ τετρήρεις = ΔΔΔΠΠ.
 Τά δε παρελάβομεν καὶ
 ἀπελάβομεν σκεύη
 κρεμαστὰ ἐν νεωρίοις.
 85 Ὑποζώμα]τα ἐπὶ ναῦς, σὺν αἰς
 ἢ Βο]λλῃ ὑπέζωσεν, ἢ ἐπὶ
 Εὐαίνετου Ἀρχοντος
 ΗΗΠ²
 καὶ ἐν Ἀκροπόλει ὑποζ[ώ]-
 90 ματα ἐπὶ ναῦς : Η.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 ὑποζώμα]τα ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΔΔΔΔΠΠΠΠ
 καὶ ἐν Ἀκροπόλει ὑποζώ-
 95 ματα ἐπὶ ναῦς = Η.
 Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν ἰστία
 ἐπὶ ναῦς σὺν τῷ παλαιῷ ΗΗΠ²[ΔΔΔΙ,
 τούτω λεπτά : ΠΔΔΠΠ
 καὶ ἐν Ἀκροπόλει
 100 ἰστία ἐπὶ ναῦς : Η.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 ἰστία σὺν τῷ παλαιῷ
 ἐπὶ ναῦς : ΗΗΠ²[ΔΔΔΙ,

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

- 55 και ἐκ τοῦ σιτωνικοῦ [τοῦ
αὐτῷ ἐπιδομένου
ὑπελογίσατο κατὰ τὸ ψή-
φισμα τοῦ Δήμου - XX[P] =
Ἐ[π]ὶ Χαιρώνδου Ἀρχοντος
60 τῷ[ν] μετὰ Διοτίμου
τριτάρχου Εὐβοίης,
Κρατιστόλεω Ἀναγυράσι[ος],
Κόνων Τιμοθέου Ἀναπλύστι[ος],
Ὀνήτωρ Ὀνήτορος Μ[ε]λιτε[ύς],
Φαίαξ Λεωδάμαν[τος] Ἀχαρνέ[υς].
65 Τριτῆρης [Δηλίας], Τιμοκλέ[ος]
ἔργον· ταύτης κ[α]τέβαλεν
τὸ ἀπλοῦν ἀποδέκταις
τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἀρχοντ[ος]
και ἀπὸ τοῦ [ἐ]πιδομένου
70 εἰς τὰ σιτωνικά κατὰ τὸ
ψήφισμα τοῦ Δήμου παρὰ
Ἀρρενηίδου και Χαρικλέ-
ους Παιαν[ιέ]ως XXHHH
και ὑπὲρ Μενελάου τοῦ Μενε-
75 λόχου Μυρβίνουστ[ο]ῦ· X
και ὑπὲρ Ξ[ε]νοκλέ[ους]
τοῦ Ξεῖνιδ[ος] Σφηττίου
PHHHHPH [και] ὑπὲρ Ἰέρω-
νος τοῦ Χα[ρί]ου Παλληγ[νέ]ως· HH[P]
80 και παρὰ Νεο[π]τολέμο[υ] Μελι[τέ]ως = P.
Ἐπὶ Νικομά[χ]ου Ἀρχοντος
τῶν μετὰ Χά[ρη]τος δι[ά]δοχος
Λυσικλεί[η] Ἀ[θ]μονε[ύς] Φαί[α]ξ
Λεωδάμαντος [Ἀ]χαρνέ[υς].
85 Τριτῆρης Ἰππηγ[ός], Λυσί-
στράτου ἔργον· [ταύτης]
κατέβαλε Φαί[α]ξ [τὸ ἀπλ]οῦν
P[P] = ἀποδέκταις [τοῖς]
ἐπὶ Χρέμητος Ἀρχοντος,
90 τὸ δὲ διπλοῦν ὑπεγράψα-
το εἰς τὰ σιτωνικά τὰ
ἐπιδόσιμα κατὰ τὸ ψήφι-
σμα τοῦ Δήμου παρὰ [μ]έν
Πύθωνος [τ]οῦ Πυθοκ[λέ]ους
95 Σουινέως XX, παρ[ὰ] δ[ὲ]
Ξενοκλέους [τ]οῦ Ξεῖνιδ[ος]
Σφηττίου XXX[P].
Ἐπὶ Θεοφρά[στ]ου Ἀρχοντος
τῶν μετὰ Φωκίωνος και
100 Κηφισοφ[ών]τος πλευσα-
σῶν ἐπιδόσιμος τριτῆρης,
Ἀνδρεία, Ἀλκαίου ἔργον·
τριτάρχος Ὑπερείδης
Γλαυκίππου Κολλυτε[ύς]
105 κατέβαλε τὸ ἀπλοῦν· P
ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ Χρέ-
μητος Ἀρχοντος, τὸ δὲ δι-
πλοῦν ὑπεγράψατο εἰς τὰ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

- σω[λῆ]νες κατὰ παλτών : ΔIII,
55 βά[σει]ς κατὰ παλτών· ΠI,
τόξ[α] ἐ]σκητωμένα δύο,
σκο[ρπί]ων σωλῆνες : ΠI,
ἐπι[στή]λια : Π : τροχίλοι : III,
ἀπὸ [τοῦ μηχαν]ώματος βέλη
κατὰ παλτών ἀνηκίδωτα 60
και ἀπτέρωτα : HHHHPH,
και ἡκιδωμένα : P : σχίζαι
εἰς βέλη κατὰ παλτών : ΔΔΔΔΠI,
ἀστραφιστῆρες : III = ἀκό-
65 νη μεγάλη ἡμπτία = νεῖα
καινὰ = ΔΔP = ὧν Εὐδουλος
ἐπρίατο τούτων τὰ πλεῖστα
πεντάρυγα, νε[ί]ων τόμοι : IIII.
Και τὰ δε παρελάβομεν
τῶν σκευῶν τῶν παλαιῶν 70
τῶν ἀδοκίμων τῶν ξυλί-
νων ἔχοντας : Κόνωνα
Ἀναπλύστιον ἐπὶ τὰς ἀκά-
τους τὰς δημοσίας πηδάλις
75 Διμοκράτην Εἰταῖον
ταμίαν τριηροποιϊκῶν,
λαβόντα τοῖς ἀνδραπόδοις
εἰς οἰκοδομίαν τοῖς τῶν
κρημνὸν καθαίρουσι κατὰ
80 ψήφισμα Βουλῆς, δ[ὲ] εἶπεν
Καλλίστρατος Θορίκι[ος] κ-
αι τ[οῖς] ἐπὶ τὸ στάδιον
εἰρημένους κεραίων
ξύλα : ΔΔΔΠI = ἰστοὺς : ΔΠI
85 κα[τὰ] ψήφισμα Βουλῆς,
δ[ὲ] εἶπε Καλλίστρατος Θορίκ[ιος],
κώ[π]ας δὲ θριπηδέστους
κα[τὰ] ἀδοκίμους λαβόντα
το[ῖς] ἀνδραπόδοις ταμίαν
90 τρ[ι]ηροποιϊκῶν Διμοκράτην
Εἰ[τ]εαῖον κατὰ ψήφισμα
Βουλῆς, δ[ὲ] εἶπε Καλλίστρα-
το[ς] Θορίκιος : HHHHPH,
Νεώσοικοι οἰκοδομημένοι
και ἐπεσκευασμένοι 95
HHHPΔΔI,
τοῦτων Μουνυχ[ια]ιν
PΔΔΔI,
ἐ]ν Ζέα : HPΔΔΔΔΠI,
ἐν Κανθάρου λιμένι 100
PΔΔΔΔI,
διφθέραι ἀδοκίμοι
ἐπὶ τῇ σκευοθήκῃ : ΠI.
Οἱ δε τῶν τριηράρχων τῶν
ἐπιδόντων ὀφείλουσιν 105

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

γ. ω. ν

- 90 Δημογράφης ταμίας τριήρα-
ποιϊκῶν]ει
.]δει
.]υκει ἔ-
χει τ]Ϝ ν.
- 95 . . . σκεύη τῶν τριήρων
. . . ν
τριήραρχος Ναυσικλῆς Ὄθη[ν,
συντριήραρχος Κλέαρχος
.]ένους Αἰγίλι.
100 εὖς σκεύη] ἔχει ξύλινα ἐντελῆ,
κρεμα]στά ἐντελῆ,
ιστίον] τῶν λεπτῶν,
ἃ ἔλαβεν ἐπὶ τὴν τριήρη
Δημοκρατίαν, Χ]αιρεστράτο[υ
105 [ἔργον]
.
- Στρατηγ]Ϝ εἰς Σάμον
. . .]Ϝ Ἑροιάδει.
τριήραρχος Κηφισόδοτος
110]λου Συβρίδη-
ς καὶ συντριήραρχος Κόνων
Τιμοθέ]υ Ἀναφλύσειος
σκεύη] ἔχουσιν κρεμαστὰ
ἐντελῆ], ιστίον τῶν λεπτῶν,
115 ἃ ἔλαβον ἐπὶ τὴν Ἰούσων, τὰ δὲ λοιπὰ . . .
Ἀρχέ]νεω ἔργον.
Στρατηγ]Ϝ εἰς Σάμον
. . .] Αἰξωνεῖ,
τριήραρχος Φάυλλος
120]ίου Πιθεύς καὶ συν-
- 105 πλὴν μηρυμά]των
κ[αλω]δίων [ΙΙΙ],
καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει
τοπεῖα ἐπὶ ναῦς [Η,
Ἐν νεωρίοις παρέδο]μεν
110 τοπεῖα ἐπὶ ναῦς
ΗΗΠΔΔΔΙΙ
πλὴν μυρυμάτων
καλωδίων = ΙΙΙ
καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει
115 τοπέα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάδο]μεν
παράρύματα τρίχινα
ἐπὶ ναῦς : ΗΠΠ
καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει
120 παράρύματα
τρίχινα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρέδο]μεν
παράρύματα τρίχινα
ἐπὶ] ναῦς] : ΗΠΠ
125 καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει [παρ-
ρύματα [τρίχι]να ἐπ[ὶ] ναῦς Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάδο]μεν
παράρύματα λευκὰ
ἐπὶ ναῦς
130 καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει παρ-
ρύματα λευκὰ ἐπὶ ναῦς [Η.
Ἐν νεωρίοις [παρέδο]μεν
παράρύματα λευκὰ
ἐπὶ ναῦς : ΗΗΠΔΔΔ
135 καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει παρ-
ρύματα λευκὰ ἐπὶ ναῦς Η.
Ἐν νεωρίοις πα[ρελάδο]μεν
κατ]α[βλή]ματα ἐπὶ ναῦς
.
140 καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει
καταβλήμ]ατα ἐπὶ ναῦς [Η.
Ἐν νεωρίοις πα[ρεδό]μεν
καταβλήμ]ατα ἐπὶ ναῦς
ΗΠΠΙΙ
145 καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει [κατα-
βλήματα ἐπὶ ναῦς = Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάδο]μεν
ὑποβλήματα = ΗΗΔΔΠ[Ι].
τούτων ἡ Βουλὴ ἢ ἐπὶ Χρ[ι]έ-
150 μητος Ἄρχοντος ἀπέ]δοτο ΗΗΔΠ
κατὰ νόμον Ἡγήμονος.
Τὰ δὲ λοιπὰ παρέδο]μεν ἐπὶ ναῦς : ΔΙ
καὶ ἐν Ἀκροπόλ]ει παρ[ε-
λάδο]μεν ὑποβλήμ]ατα
155 ἐπὶ ναῦς = Η
καὶ παρέδο]μεν ἐν Ἀκ[ρο-

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

110

σ]ιτωνικά καὶ τὰ ἐπιδόσιμα
κα]τὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Δήμο[υ
· · · Φειδίππου τοῦ · ·
· · · Ξιπεται[ώνος] : XXX
καὶ · · ·]εστράτου τοῦ
· · · Α]μφιτροπῆ[θεν] = X

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

τὸ ἀργύριον ἕκαστος
HHHΠΓHHHIII,
τὸ ἀναλωθὲν εἰς τὴν ἐπι-
σκευὴν τῶν τριήρων τῶν
παρασκευασθεισῶν
ἐπὶ Χαιρώνδου Ἀρχοντος
ἐ]ν Κανθάρου λιμένι.
Φίλων Μελιτεὺς ἀπὸ τῆς
Ἀνθηρᾶς, Ἀρχενηίδου ἔργον.
Διονύσιος Ἀχαρ[νεύς] ἀπὸ τῆς Εὐδίας, Παμφίλο[υ] ἔρ[γον]. 115
Φάϋλλος Πιθεὺς ἀπὸ τῆς
Πολυχρίστης, Ἀγνοδήμο[υ] ἔργον·
ἀπὸ [τῶν
Ὅσοι τῶν τριηράρχων
γεγραμμένοι εἰσὶ, ἔχοντες
εἰς πλοῦν ἐντελῆ σκεύη
κρεμαστὰ ἢ ξύλινα.
Ὅσοι μὲν κρεμαστὰ
τάδε ἔχουσιν·
ὑποζώματα = ἰστίον, 120
τοπεῖα, ὑπόβλημα = κατὰ-
βλημα : παραρύματα
λευκὰ, παραρύματα τρίχινα,
σχοινία ὀκτωδάκτυλα : IIII,
ἐγδάκτυλα : IIII = 130
ἀγκύρας δύο.
Ὅσοι δὲ ξύλινα ἔχουσιν
ταρβόν, πηδάλια, κλιμακί-
δας, ἰστὸν, κεραίας, κοντούς.
Ὅσοι τῶν τριηράρχων 135
γεγραμμένοι εἰσὶ, ἔχον[τες]
εἰς πλοῦν ἐντελῆ σκεύη
τετρήρων ξύλινα
ἢ κρεμαστὰ, ὅσοι μὲν] ξύλι-
να τάδε ἔχουσι· [τα]ρβόν, 140
πηδάλια, κλιμακίδ[ας],
ἰστὸν, κεραίας, κοντο[ύς].
Ὅσοι δὲ κρεμαστὰ
τάδε [ε]χ[ο]υσιν·
ὑποζώματα : ἰστίον, 145
παραρύματα τρίχινα,
παραρύματα λευκὰ,
καταβλήματα, τοπέα,
ἀγκύρας δύο, σχοινία
τριηριτικά ὀκτωδάκτυλ[α],
τέτταρα, ἐγδάκτυλα = IIII. 150
Οἱ δὲ τῶν τριηράρχων
τῶν ὁμολογησάντων
ἐν τῷ δικαστηρίῳ και-
νὰς ἀποδόσειν τριήρεις
καὶ τοὺς ἐμβόλους ὀφεί-
λουσι τεῖ πόλει, τὰς δὲ
τριήρεις ἀποδεδώκασιν. 155

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

- 125 τριήραρχος Λυσιππίδης Πασι-
] Γαργήτιος σκεύη
 ἔχουσι] κρεμαστὰ ἐντελῇ,
 ἰστίον τῶ]ν λ[επ]τῶν,
 130 ἃ ἔλαβον ἐπὶ τὴν Εὐμηρίαν,
 ἐπιγένους ἔργον·
 τριήραρχος Ἀγνίας Δρομέου
 καὶ συντριήραρχος
] Δημοκράτους
 135ε]ὺς σκεύη ἔχουσι
 ξύλινα] ἐντελῇ, κρεμαστὰ
 ἐντελῇ, ἃ ἔλαβον ἐπὶ τὴν
 Χα]ιρεστράτου
 ἔργον·
 140 τριήραρχος Ἀπολλόδωρος
 Διοφάνου]ς Γαργήτι[ος,
 καὶ συντριήραρχοι Φιλέας
 Κεφαλή]θεν, Κλέαρχος
 Αἰγίλιε]ς, . . .]ίων Δημοκράτου[ς]:
σκεύη ἔ]χουσι ξύλινα
 ἐντελῇ, κρεμ]αστὰ
 ἐντελῇ, ἃ ἔλαβον] ἐ[π]ὶ τὴν
]ου
 [ἔργον]·

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

- πόλει ὑποβλήματα ἐπὶ [ναῦς.
 Ἐν νεωρίοις παρελάδομ[εν
 σχοινία ἐπὶ ναῦς :
 160 ΗΔΔΔΙΙ
 καὶ ὀκτωδάκτυλον [Ι,
 καὶ ἐγδάκτυλα ἐπὶ ναῦς ΠΙΙΙ,
 καὶ ἐγδάκτυλα : ΙΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 165 σχοινία ἐπὶ ναῦς ΗΔΔΔ,
 καὶ] ὀκτωδάκτυλον : Ι,
 καὶ ἐγδάκτυλα ἐπὶ ναῦς : ΙΙ,
 καὶ ἐγδάκτυλα : ΙΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρελάδομ[εν
 170 ἀγκύρας ἐπὶ ναῦς
 ΗΗΗΔΔΔΙ.
 Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
 ἀγκύρας ἐπὶ ναῦς = ΗΗΗΔΔΔΙ.
 Τετρήρων σκεύη κρεμα[στὰ
 175 παρελάδομεν καὶ ἀπ[ελά-
 βομεν ἐν νεωρίοις
 ὑποζώματα ἐπὶ τετρήρεις,
 ἰστία ἐπὶ τετρήρεις
 παραρύματα λευκ[ὰ
 180 ἐπὶ τετρήρεις :
 παραρύματα τρί[χινα
 ἐπὶ τετρήρεις :
 καταβλήματα ἐπὶ [τετρήρεις,
 τοπεῖα ἐπὶ τετρήρεις
 185 ἐκάστης καλφδι]ων . .
 μηρύματα : Δ[ΠΙΙΙ],
 ἱράντας [ΙΙ, ἄγκοινα
 διπλ[ῆν, πόδας ΙΙ,
 ὑ[πέρ]ας ΙΙ, χαλινὸν

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

115 καὶ ὁ παρελάζομεν παρὰ
νεωρίων ἐπιμελητῶν
τῶν ἐφ' Ἡγήμονος Ἄρχοντος
ΔΔΔΔΗΗΗΗ :] τοῦτο παρέδ[ο-
μεν νεωρίων ἐπιμεληταῖς,
120 τοῖς ἐπὶ Ἀντικλέ[ο]υς
Ἄρχοντος

Δίφιλος Φειδίππου Πιθεύς,
Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύστιος,
Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύστιος,
Φαίαξ Λεωδάμαντος Ἀχαρνεύς.

160

Καὶ τὰ δε εἰςπεπραγμένα
παρελάζομεν σκευῶν,
ὧν ὤφειλε Δημόνικος
Μυρρινούσιος, καὶ εἰς-
α]χθεῖς εἰς τὸ δικαστή-
ριον] ὥφλεν τὴν διπλασίαν
κατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆς,
ἧς ἀπέγραψεν [Θεό]δοτος
ἐγ Μυρρινούττης . . .
κατεβλήθη ἀποδέκ[ταις,
τοῖς ἐφ' Ἡγήμονος Ἄρχοντος.

165

170

Τὰ δε εἰςεπράξαμεν
σκευῶν, ὧν ὤφειλε Δημό-
νικος Μυρρινούσιος,
καὶ εἰσαχθεῖς ε[ἰς] τὸ
δικαστήριον ὥφλεν
τὴν διπλασίαν κατεβλήθη
ἐξ ἀπογραφῆς, ἧς ἀπέγραψε
Θεόδοτος ἐγ Μυρρινούττης
ΗΗΔ : τοῦτο κατεβλήθη
ἀποδέκταις, τοῖς ἐπὶ
Χρέμητος Ἄρχοντος.

175

180

185

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. XIII B) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α. Ρόσς, δὲν ἤθελον ἐκδόσθαι καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρεττήρουν τὰς ἐπομένους ἐλλείψεις γραμμάτων καὶ συλλαβῶν.

Πρώτη στήλη.

Ἡ 1 γραμμὴ ἀντικρίζει εἰς τὴν 19 γραμμὴν (Βοικχ. 18) τῆς δευτέρας στήλης.
Ὁμοίως ἡ 21 γραμμὴ (Βοικχ. 20) εἰς τὴν 39 (Βοικχ. 40) τῆς δευτέρας στήλης.
Εἰς τὴν ἀρχὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΛΕ, ἃ παρελείφθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ρόσς.
Εἰς τὴν 5 γραμμὴν (Βοικχ. 4) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ γράμμα Ρ ἢ Φ. δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.
Τὸ τέλος τῆς 43 γραμμῆς (Βοικχ. 42) γράφει ΑΗΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΗΞ, ἀντικρίζει δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη εἰς τὴν 61 γραμμὴν (Βοικχ. 60) τῆς δευτέρας στήλης.
Εἰς τὴν 49 γραμμὴν (Βοικχ. 48) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΙΕΙΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΕΡΑΝ.
Εἰς τὸ τέλος τῆς 52 γραμμῆς (Βοικχ. 51) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν Ε, δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.
Τὴν 53 γραμμὴν (Βοικχ. 52) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΛΟΚΙΛΙΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΟΚΙΜΟΣ.
Τὴν 75 γραμμὴν (Βοικχ. 74) γράφει ΥΝ ΕΧΟΥΣΙΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι [σε]ΥΗ ΕΧΟΥΣΙΝ.
Εἰς τὴν 77 γραμμὴν (Βοικχ. 76) ἡ λέξις ΕΛΑΒΟΝ εἰς τὸν λίθον εἶναι ἐγχαραγμένη διὰ μικροτέρων γραμμάτων, εἰς τὸν πίνακα τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη.

Πρὸ τῆς 81 γραμμῆς (Βοικχ. 80) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ο (Ο]ΜΟΝΙΑ), δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 90 γραμμῆς (Βοικχ. 112) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ρ, δὲν παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.
Τὴν 93 γραμμὴν (Βοικχ. 115) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΚΕΙΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΥΚΕΙ Ε.
Εἰς τὴν 96 γραμμὴν (Βοικχ. 118) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐπὶ τοῦ Ξ τῆς 97 γραμμῆς τὸ Ν, ὅπερ ἐσφαλμένως ἐπὶ τοῦ Κ ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 115 γραμμῆς (Βοικχ. 137) ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου ἐγχαραγμένα μικροῖς γράμμασι τὰ γράμματα ταῦτα ΤΑ ΔΕ ΛΟΙΠΑ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 118 γραμμῆς (Βοικχ. 140) εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως Ι ΑΙΞΩΝΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως Ι ΑΙΞΩΝΕΙ.

Τὴν ἀρχὴν τῆς 121 γραμμῆς (Βοικχ. 143) γράφει οὕτως Ο ΛΥΞΙΠΠΙΔΗΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΞ ΛΥΞΙΠΠΙΔΗΣ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς στήλης ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΟΥ, ἃ παρελείφθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Δευτέρα στήλη.

Τὴν 10 γραμμὴν (Βοικχ. 9) γράφει ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΝ ΝΕΩΡΙΩΙ.
Μεταξὺ τῆς 13 καὶ 14 γραμμῆς (Βοικχ. 12 καὶ 13) ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου μιᾶς γραμμῆς, δὲν ἐφυλάχθη εἰς τὸν πίνακα.

Ἡ 16 γραμμὴ (Βοικχ. 15) εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου μικροῖς γράμμασιν, δὲν ἐφυλάχθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 83 γραμμὴν (Βοικχ. 82) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΞΕΥΗ, εἰς τὸν λίθον εἶναι ΞΚΕΥΗ.
Ἡ 85 γραμμὴ (Βοικχ. 84) ἐξέχει ἐν γράμμα, τὸ Υ, τῶν λοιπῶν γραμμῶν, ἥτοι ἄρχεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν γραμμὴν τῶν γραμμάτων ΤΑ ΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ.

Εἰς τὴν 103 γραμμὴν (Βοικχ. 102) παρέλειψε ἓνα δεκαδικὸν ἀριθμὸν, ἥτοι ἔγραψεν οὕτως ΗΗΔΔΔΙ, εἶναι δὲ εἰς τὸν λίθον οὕτως ΗΗΔΔΔΔΙ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα Γ . ΩΝ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 105 γραμμὴν (Βοικχ. 109) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Τ, δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 125 (Βοικχ. 129) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Π, δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν φαίνεται πρὸ τοῦ ΑΕΠ ἐν Ι εἰς τὸν λίθον, ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα. Εἰς τὸ τέλος τῆς 135 γραμμῆς (Βοικχ. 139) γράφει ΑΚΡΟΠΟΛΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ε (ΑΚΡΟΠΟΛΕ Ι).

Εἰς τὸ τέλος τῆς 145 γραμμῆς (Βοικχ. 159) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ι, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 147 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ε, ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 149 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΤΟΥΤΩΝ Η ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΧΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται τὸ παραλείφθαι Η, ἥτοι γέγραπται ΤΟΥΤΩΝ Η ΒΟΥΛΗ Η ΕΠΙ ΧΡ.

Ἡ 152 γραμμὴ γέγραπται σμικροῖς γράμμασι, τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς στήλης, ἥτοι κάτωθεν τῆς 188 γραμμῆς (Βοικχ. 192) ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Υ, ὅπερ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Τρίτη στήλη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 15 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει Υ ΝΑΦΛΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Υ ΑΝΑΦΛΥ.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Κ (Κ]ΑΙ ΑΠΟ), ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Κ (Κ]ΟΝΩΝΙ), ὅτερ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Π (ΚΑΙ ΥΠΕΡ), ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 26 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Κ (ΔΗΜΟΝΙΚΟΥ), ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 37 γραμμὴν γράφει ΗΙΔΗΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΙΔΗΞ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 40 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Ο, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 56 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ψ, ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 57 γραμμῆς γράφει οὕτως : Χ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται οὕτως = ΧΧ . . =

Εἰς τὴν 95 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ πίνακος γράφει ΑΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ταῦτα ΑΔΣ .

Τὴν 96 γραμμὴν γράφει Υ ΞΥΝΕΙΔΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΥ ΞΕΙΝ . ΔΟΣ.

Τὴν ἀρχὴν τῆς 101 γραμμῆς (Βοικχ. 103) γράφει ΓΛΥΚΙΠΠΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΓΛΑΥ-ΚΙΠΠΟΥ.

Τετάρτη στήλη.

Τὸ τέλος τῆς 24 γραμμῆς γράφει ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ Τ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΤΟΙΞ ΠΕ.

Ἡ ἀρχὴ τῆς 31 γραμμῆς ἐξέχει ἐν γράμμα τῶν λοιπῶν γραμμῶν.

Εἰς τὴν 32 γραμμὴν γράφει τοὺς ἀριθμοὺς ΔΔΔΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΔΔΔΙ :

Εἰς τὴν 44 γραμμὴν γράφει ΗΜΑΤΙΩΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι [οἰκ]ΗΜΑΤΙ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ.

Τὸ τέλος τῆς 73 γραμμῆς (Βοικχ. 74) γράφει ΕΠΙ ΤΑΣ ΑΙΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΠΙ ΤΑΣ ΑΚΑ.

Τὴν 85 γραμμὴν (Βοικχ. 86) γράφει ΚΑ . . ΚΗΦΙΞΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑ . . ΨΗΦΙΞΜΑ.

Τὸ τέλος τῆς 94 γραμμῆς (Βοικχ. 95) γράφει ΟΙΚΟΔΟΜΟΙΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΙΚΟΔΟ-ΜΗΜΕΝΟΙ.

Εἰς τὴν 96 γραμμὴν παλαιῖσας δύο ἀριθμοὺς γράφει ΗΗΗΔΔΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΗΗΠΔΔΙΙΙ.

Ἡ 115 γραμμὴ εἰς τὸν λίθον εἶναι σμικροῖς γράμμασι γεγραμμένη, τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 130 γραμμὴν γράφει εἰς τὸν πίνακα ΕΓΔΑΤΥΛΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ.

Εἰς τὴν 137 γραμμὴν παρέλειψε τὸ Τ (ΕΝΤΕΛΗ), ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Ὁμοίως εἰς τὴν 142 γραμμὴν παρέλειψε τὸ Ξ (ΚΕΡΑΙΑΞ), ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 155 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ξ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 164 γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ι (ΕΙΣΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ), ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

3272.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΑΝΕΘΗ
ΠΥΘΕΟΠΑΙΑΝΙΕΥ

3272.

Αίσχύλος ανέθη[κεν Ἀθηνᾶ
Πυθέο[υ] Παιανιε[ύς].

3273.

ΗΚΤΕΑΤΟΥ
ΗΝΑΙ
ΗΚΕ

3273.

. . . η Κτεάτου
. . . Ἀ]θηνᾶ
ἀνέ]θηκε.

Ἐπὶ ἡμίσεως Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 3 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 49 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 25 0/0, τὸ ἥμισυ τούτου σώζεται. Ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 3272 ἐπιγραφή, ἐκ δὲ τῆς ἀντιθέτου ἡ ὑπ' ἀριθ. 3273, ἥτις εἶναι γεγραμμένη Ἰωνικοῖς γράμμασι. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων αὐτῆς εἶναι 0/0 3. Τὰ γράμματα Θ καὶ Ο εἰσὶ μικρότερα τῶν λοιπῶν γραμμάτων, ὡς εὔρηται τοῦτο καὶ εἰς ἄλλας τῶν ἐπιγραφῶν. Τὸ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3272 ἐπιγραφῆς ἥτις γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν εἶναι 0/0 2. Αἰσχύλος Παιανιεύς εὔρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς. Ὁ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 16 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόδου (Die Demeu.) ἀναφερόμενος ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν Αἰσχύλου.

Κ. Σ. Π.

3274.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΟΣ ΑΠΟΛΛΟ
ΔΟΤΟΥ ΑΓ
ΚΥΡΑΝΟΣ

3274.

Ἀπολλώνιο-
ος Ἀπολλο-
δότου Ἀγ-
κυρανός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὑρέθη τῇ 5 Αὐγούστου 1858 εἰς τὴν ὁδοποιάν, τὴν κατ' ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν σταύλων, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἀρχαίου Δήμου Κολυττοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ἥσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 26 0/0. Ἐκαστον τῶν ὀνομάτων δὲν ἀποτελεῖ ἐπὶ τοῦ λίθου ἰδίαν γραμμὴν, ἀλλ' εἰσὶ γεγραμμένα ὡς ἐνταῦθα. Τὸν τρόπον τοῦτον εὔρομεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2686, 2689 καὶ 3228 τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος. Ἀπολλώνιος Ἀγκυρανός πατὴρ Σωσιπάρου εὔρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1894 ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3275.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΟΣ
ΙΦΙΣΤΙΑΔΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
5 ΓΟΡΓΙΟΥ
ΚΗΤΤΙΟΥ
ΓΥΝΗ

3275.

Φιλουμένη
Κλειτοφώντος
Ἰφιστιάδου
θυγάτηρ,
5 Γοργίου
Κ]ηττου
γυνή.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὕρισκομένην εἰς θέσιν δύσκολον ἀντέγραψα καὶ ἐξηλοσίευσα ὑπ' ἀριθ. 739 ἐσφαλμένως· νῦν δὲ ἀφαιρέσας τὸν λίθον καὶ θέσας αὐτὸν εἰς θέσιν εὐκολον πρὸς ἀντίγραφον δημοσιεύω αὐτὴν ὡς ὑπάρχει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 75 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0.

Εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἐξήλειψαν ἐπίτηδες τὸ ἀρχικὸν γράμμα Ε, γράψαντες τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου Ἰφιστιάδαι διὰ τοῦ Ι μόνον. Ἡ ὀρθογραφία αὕτη εὔρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 385, 739, 1291, 2705, 2743 ἐπιγραφάς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Βοικχίῳ ὑπ' ἀριθ. 295, καὶ ἐν τῷ περὶ Δήμων τοῦ Ῥόδου ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς 1, 2 καὶ 6.

Κ. Σ. Π.

3276.

5 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΗ
ΜΑΚΡΩΝΟΣ
ΕΡΧΙΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥ
ΘΗΜΑΚΕΩΣ
ΓΥΝΗ

3276.

5 Νικοστράτη
Μάκρωνος
Ερχιέως
θυγάτηρ,
Φιλιστίδου
Θημακέως
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1858 Αὐγούστου 10 εἰς τὸν Δῆμον Κολυτ-
τὸς, ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν σταύλων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐν μέτρον καὶ 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος
αὐτῆς 30 0/0. Ὄνομα κύριον γυναικὸς Νικοστράτη εὔρηται σπανιώτερον, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 444, 1703 καὶ
1550 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ἐκείνῃ τοῦ Ῥόσος (die Demen. ὑπ' ἀριθ. 136). Νικόστρατος δὲ ἀρ-
σενικῶς συνεχῶς εὔρηται· ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ὄνομα Μάκρων ἀπαξ εὔρηται ἐν τῇ Ἀρχαιολ.
Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2065. Ἡ παρὰ κλήγουσα τοῦ ὀνόματος Φιλιστίδου ἐνταῦθα γέγραπται τῷ Ι, ἀλλαχοῦ δὲ,
ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 305 b τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου τῇ ΕΙ γράρεται. Ὁ Φιλιστίδης τῆς παρούσης ἐπιγρα-
φῆς ἴσως εἴναι ὁ πατὴρ τοῦ Ἀντιγένους, ὃς Θημακεὺς ἦν τὸν Δῆμον, καὶ ὃς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1639
ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3277.

ΞΑΡΑΠ.ΩΝ
ΞΩΞΙΚΛΕΟΥΣ
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ

3277.

Σαραπ[ί]ων
Σωσικλέους
Παιανιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1858 Αὐγούστου 13 εἰς τὰς κατὰ τὸν Δῆμον
Κολλυτὸς γενομένας ἀνασκαφάς. τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 95 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 24 0/0.

Κ. Σ. Π.

3278.

Ι ΔΙΒΗ ΕΥΠΟΡΟΥ ΕΚ ΚΙΚΥΝΕΩΝ

3278.

Φοίβη Εὐπόρου ἐκ Κικυνέων.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρίβη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 10 εἰς τὴν πρὸ τῶν Βασι-
λικῶν σταύλων ὁδοποιεῖαν ἐντὸς τοῦ Δήμου Κολυττὸς. Ἐπὶ τῆς στήλης σώζεται τὸ ἀέτωμα· τὰ κάτωθεν τῆς
ἐπιγραφῆς μέρη δὲν ἐσώθησαν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 60 0/0, καὶ τὸ
πάχος 13 0/0. Τὸ τοπικὸν ἐκ Κικυνέων πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται· συνήθως Κικυνεύς δι' ἐνός Ν καὶ διὰ δύο
Κικυνεύς εὔρηται, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 16 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3279.

ΜΥΧΑΝΙΩΝ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΣ ΑΓΝΟΙ

3279.

Μυχανίων Χαίρεστράς Ἄγνοί.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου τεθλασμένου εἰς ὀκτὼ τμήματα. Εὐρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν
θέσιν, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 80 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7.
Παριστάνει δὲ ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἰσχυμένους, ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν σιαγόνα τῆς γυναικὸς,
θωπεύων αὐτήν.

Κ. Σ. Π.

3280.

ΛΥΣΙΜΑΧΗ
ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ
ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ

3280.

Λυσιμάχη
Εὐθυκλέους
Κεφαλήθεν.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, τετμημένης εἰς δύο, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη εἰς τὴν ἐπιπέδωσιν

της ὁδοῦ, τῆς πρὸ τῶν Βασ. σταύλων, τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1858. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὸ γέμισον αὐτῆς εἶναι κακοσμημένον ἰωνικῷ κόσμῳ, χρώματος ἐρυθροῦ. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως μέρους τῆς στήλης, τὸ ἕτερον ἥμισυ ἄφησαν κενόν, ὅπως ἐγγράψωσιν ἐν αὐτῷ ἕτερον ἐπιτύμβιον.

Κ. Σ. Π.

3281.

Δ Ω Ρ Ι Ξ
Χ Ρ Η Ξ Τ Η

3281.

Δωρίς
Χρηστή.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ τὸ 1858 Σεπτεμβρ. 13, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 7, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Πρὸς τὰ κάτω ὑπάρχει τύπος γυναικὸς καθημένης, καὶ πρὸ αὐτῆς ἦν ἕτερος τύπος, οὗ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μόνον φαίνεται. Τὰ κάτωθεν τῆς στήλης ταύτης μέρη δὲν σώζονται.

Κ. Σ. Π.

3282.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Η Σ

3282.

Φιλ[ό]δογμος
Ἡρακλεώτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 28 0/0. Τὰ κάτωθεν τῆς στήλης μέρη δὲν σώζονται.

Κ. Σ. Π.

3283.

Α Ρ Μ Ο Ν Ι Α
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Ι Σ

3283.

Ἀρμονία
Ἡρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ τὸ 1858 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 21 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς ὡταύτως. Τὰ κάτωθεν τῆς στήλης μέρη δὲν σώζονται.

Κ. Σ. Π.

3284.

Π Ο Λ Υ Ε Υ Κ Τ Ο Σ

3284.

Πολύευκτος.

Ἐπὶ τῆς ζωφύρου τύπου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, τῆς πρὸ τῶν Βασ. σταύλων. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 62 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἐπ' αὐτοῦ παρίσταται ἀνὴρ ἱστάμενος, ἔχων τῇ δεξιᾷ στρουθίον, ὅπερ κύων τις ἀνυψοῦται ἵνα ἀρπίσῃ.

Κ. Σ. Π.

3285.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Η Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Ο Υ
Α Χ Ε Ρ Δ Ο Υ Ξ Ι Ο Σ

3285.

Ἀπολλωνίδης
Ἀπολλωνίδου
Ἀχερδούσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 13 εἰς τὴν κατασκευαζομένην ὁδὸν, τὴν πρὸ τῶν Βασ. σταύλων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 75 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 22 0/0.

Κ. Σ. Π.

3286.

ΕΥΝΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

3286.

Εϋνους
Ἀπολλωνίου
Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 15 εἰς τὴν κατασκευαζομένην ὁδὸν, τὴν πρὸ τῶν Βασ. σταύλων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶ.αι 75 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 28 0/0.

Κ. Σ. Π.

3287.

ΣΙΜΟΣ
ΜΥΡΙΝΟΞΙΟΣ

3287.

Σίμος
Μυρ[ρ]ινο[ύ]ος.

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὸν τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 15 εἰς τὸ αἶνιγμα τῶν θεμελίων τοῦ νέου Βουλευτηρίου εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην τὸ πάλαι Ἡλίσιον (1). Τὸ ὕψος τοῦ λίθου τούτου εἶναι 60 0/0, τὸ πλάτος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἐπὶ τοῦ τύπου παρίσταται ἀνὴρ ἰστάμενος βαστάζων φύλλον ἐλαίας. Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ δημοτικοῦ γέγραπται διὰ τοῦ Ο μόνου, ἀντὶ τοῦ ΟΥ. Ἡ ὀρθογραφία αὕτη εἶναι, ὡς εἵπομεν, τῆς 110 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

3288.

ΤΙΜΑΓΟΡΑ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ
ΔΕΛΦΙΣ

3288.

Τιμαγόρα Δημοκρίτου
Δελφίς.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 34 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου παρίσταται γυνὴ καθημένη, δίδουσα τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐτέρᾳ γυναικὶ ἰσταμένη, ἐν τῇ μέσῳ δὲ ἵσταται γέρον θρηναῶν. καὶ ἔχων τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὴν σιαγόνα, ἣν ὑποστηρίζει ὡς σημεῖον θλίψεως. Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου σώζεται τὸ ἀέτωμα.

Κ. Σ. Π.

3289.

ΟΚΡΑΤΗΣ
ΟΦΗΜΟΥ
ΙΓΙΛΙΕΥΣ

3289.

Ἰπποκράτης
Νικοφήμου
Ἀιγιλιεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 15 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Φορβαντείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0. Τὰ ἀνωθεν καὶ κάτω μέρη αὐτῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3290.

. ΣΥΧΙ...
ΑΡΤΕ...Ι...

3290.

Ἡσύχιος
Ἀρτεμίδωρου.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὸ, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

(1) Περὶ τοῦ Ἡλίσιου τούτου ὅρα Ἡσύχιον εἰς Ἡλίσιον, καὶ τὸ Γαλλικὸν σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον Ancienne Athènes σελ. 486.

ΘΕΝΟΙΕΚΦΑΝΤΟΜΕΠΑΤΕΡΑΝΕΘΕ
ΚΕΚΑΙΗΥΙΟΣΕΝΘΑΔΑΘΕΝΑΙΕΙΜΝΕΜΑ
ΠΟΝΟΝΑΡΕΟΣΕΛΕΛΟΧΟΣΜΕΛΑ.ΕΤΕΦΙ
ΛΟΧΣΕΝΙΕΣΑΡΕΤΕΣΤΕΠΑΣΕΣΔΟΡ.ΑΝ
5 ΣΧΟΝΤΕΝΔΕΠΟΛΙΝΝΕΜΕΤΑΙ
ΚΡΙΤΙΟΣΚΑΙΝΕΣΙΟΤΕΣΕΠΟΙΕΣΑΤΕΝ

3291.

Παρθένω Ἐκφάντω με πατὴρ ἀνέθη-
κε καὶ υἱὸς ἐνόχδ' Ἀθηναίη μνήμα
πόνων Ἄρεος. Ἡγέλοχος μεγάλη[ς] τε φι-
λοξενίας ἀρετῆς τε πάσης δωρ[ε]άν
5 σχών, τὴν δὲ πόλιν νέμεται
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Ἡδρον αὐτὴν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος, ἐντειχισμένην εἰς τὴν ἐκεῖ δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 65 0/0, καὶ τὸ μῆκος 30 0/0· ἐπὶ τοῦ Βάθρου εἰσὶ δύο ὀπαί. ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο τὸ ἁ-ἀθημα. Τὸ ἔμμετρον τοῦτο ἐπίγραμμα εἶναι γεγραμμένον γράμμασιν ἀρχαίοις Ἀττικαῖς, τὰ πλείστα τούτων εἰσὶ σχεδὸν ἐξηλειμμένα. Τὰ Α, Γ, Θ, Λ, Μ, Ξ καὶ Φ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Λ, Θ, Ι, Μ, Σ Φ· ἐκάστη δὲ γραμμὴ σύγκειται ἐξ 28 γραμμάτων (ἅτινα κιονηδὸν εἰσὶν ἐγχαραγμένα), ἐξαριουμένης τῆς πέμπτης γραμμῆς, εἰς ἣν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου γράμματα 21.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης γραμμῆς λείπουσι τρία γράμματα, ὡς ἐκ τοῦ σωζομένου δὲ μέρους εἰκάζω, ὅτι εἰσὶ ταῦτα ΠΑΡ. Ἐπεὶ τὸ Βάθρον ἔκειτο πρὸ τοῦ Παρθενῶνος, ἄρχεται τὸ ἐπίγραμμα ἀπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου. Μετὰ τὴν λέξιν Παρθένος ὁ ποιητὴς μετεχειρίσθη τὴν λέξιν Ἐκφάρτωρ, δεικνύων τὸ ἐπιφανὲς τῆς θεοῦ καὶ τῆς θέσεως, ἥτις ἦν πρὸ τοῦ Παρθενῶνος ἐν τόπῳ ἐπιφανεῖ· εἶναι δὲ καὶ κύριον ὄνομα Ἐκφάρτωρ· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ πατὴρ Ἡρακλέους τινὸς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Εὐ· . . . Θριάσιος τὸν Δῆμον, δς ἐπὶ Ἀρχελάου Ἀρχοντος εἶπε τὸ ψήφισμα ὑπὲρ τῶν Βρυτάνων τῆς Λεοντίδος (Ἀρχαιολ. ἔφημ. ἐπιγρ. 1393)· καὶ ἕτερός τις Νάξιος (Βοικχ. ἐπιγρ. 3347)· καὶ ὁ Πυθαγόριος Ἐκφάντος ἐκ Κρότονος (ἱαμβλ.), καὶ ἐπὶ νομίσματος τῆς Ἀπολλωνίας παρὰ Μιονεῖ ἀναφέρεται Ἐκφάντος τις (8, III, 315), καὶ ὁ στρατηγὸς τῶν Θασίων Ἐκφάρτωρ ἐκαλεῖτο, οὗτος μετὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ τὴν Θάσον Θρασυβούλῳ παρέδωκεν, καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μετ' ὅπλων ἐξέβαλον. (Δημ. περὶ πρ. σβ. σελ. 160, τόμ. 2).

Εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ κύριον ὄνομα Ἡγέλοχος, οὕτως ἐκαλεῖτο Τραγωδίας ὑποκριτῆς (Ἀριστοφ. Βάτρ. στίχ. 300), καὶ ἕτερος ὑπὲρ οὗ ἔγραψεν ὁ Δεινάρχος (Λιον. Ἀλικαρ. Β. Δεινάρχου), καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου εὐρίσκεται, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 937 b ἐπιγραφῇ, in addenda, (ἥς τὸ πρωτότυπον ὑπάρχει νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ) Ἐκφάρτωρ. Ἐκ δὲ τοῦ ἐπιγράμματος τούτου ἐξάγεται, ὅτι ὁ πατὴρ καὶ υἱὸς ἀνέστησαν τῇ Παρθένῳ Ἀθηναίᾳ, ἣν ἐπικαλοῦσιν Ἐκφάρτωρ τὸν Ἡγέλοχον εἰς μνήμην τῶν πολεμικῶν μόχθων αὐτοῦ, καὶ ἕνεκα τῆς φιλοξενίας καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς αὐτοῦ· ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς α δωρεάν σχών, τὴν δὲ πόλιν νέμεται π (πόλιν δὲ ἐνοεῖ ἐνταῦθα τὴν Ἀκρίπολιν) ἐξάγεται ὅτι ὁ Ἡγέλοχος οὗτος οὐκ ἦν Ἀθηναῖος.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἀναγινώσκονται κάλλιστα τὰ ὀνόματα τῶν δύο περιφήμων γλυπτῶν τῆς ἀρχαιότητος Κριτίου τοῦ Ἀθηναίου, καὶ Κριτίου τοῦ Νησιώτου, ἅτινα εὐρίσκονται καὶ εἰς τρία Βάθρα ἐν Ἀκροπόλει, ὧν τὰς ἐπιγραφὰς ἐδημοσιεύσαμεν ὑπ' ἀριθ. 44 καὶ 60 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Καὶ εἰς μὲν τὸν λίθον διὰ τὸ στενὸν αὐτοῦ ἐλάχιστη γραμμὴ δὲν ἐμπεριλαμβάναι ὅλον τὸν στίχον, δύναται δὲ οὕτω γραφῆναι:

Παρθένω Ἐκφάντω με πατὴρ ἀνέθηκε, καὶ υἱὸς
ἐνόχδ' Ἀθηναίη μνήμα πόνων Ἄρεος.
Ἡγέλοχος μεγάλης τε φιλοξενίας ἀρετῆς τε
πάσης δωρεάν σχών, τὴν δὲ πόλιν νέμεται
5 Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης γραμμῆς λείπει τὸ Α, καὶ φαίνεται ἀμυδρῶς πως ἐπὶ τοῦ λίθου ὁ ἀριστέρος βρα-
χίων τοῦ Ν. Τὸ 7 γράμμα, ἦτοι τὸ Χ ἢ οὕτως ἐγγραγμένον ἐπὶ τοῦ λίθου †, τούτου τὸ κάτω σκέλος καὶ
τὸ δεξιὸν ὀριζόντιον φαίνεται μόνον οὕτω Γ. Τὰ γράμματα Α, Γ, Ε, Θ, Λ, Ν, Ρ, Ξ, Τ, Φ καὶ Χ εἰσὶν οὕτως
ἐγγραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου Α, Λ, Ε, Θ, Λ, Ν, Δ, Ζ, (ἀντιστρόφως τοῦ δευτέρου τοῦ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῇ. 329
ἐπιγραφῇ) Τ, Θ καὶ †. Ἐκ τοῦ διασωθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐστὶν ἐπιτύμβιον τοῦ Ἀντιλόχου, ὃν τὸ
ἐπιγράμμα λέγει ἀγαθὸν καὶ σώφρονα ἄνδρα· τὰς δύο ταύτας ἀρετάς, ὡς τὰς κυριώτερας, ἀναμέρουσι συνή-
θως οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὰ ἐπιγράμματα· οὕτως ἔγραψαν εἰς ἄλλην ἐπιγραφὴν *ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα*
γαῖ' ἐκάλυψε· Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην· οὗ Ἀντίλοχοι ἀναφέρονται εἰς τοὺς παλαιοὺς συγγρα-
φεῖς ὁ υἱὸς τοῦ Νέστορος (ἰλ. Δ. στίχ. 457, καὶ παρὰ Πινδ. Πυθ. 6, 28), καὶ ὁ πηλῆτης μετρίους
τινάς στίχους τῷ Δυσάνδρῳ, ᾧ εὐρεστικαί, ἔδωκε πηλῆτης ἀργυρίου τὴν πῖλαν (Πλούτ. Β. Δυσάνδρ.),
καὶ παρὰ Λουκιανῷ ἀναφέρεται Ἀντίλοχός τις φιλόσοφος (Λουκ. ἀπαίθ. πολλὰ βιβλία ὠνούμενος), καὶ ἱστο-
ρικός τις ἀναφέρεται παρὰ Κλέμεντι τῷ Ἀλεξανδρ. Στρώματα· ἐν δὲ ταῖς ἐπιγραφαῖς Ἀντίλοχος γεγραμ-
μένος ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ Γαλλικῷ συγγράμματι,
ἐπιγραφομένῳ Ancienne Athènes σελ. 498 ἐν τινι καταλόγῳ ἀνδρῶν, περὶόντων ἴσως ὑπὲρ πατριδος, ἢ
λαβόντων ἀρχὴν τινα. Ὁ Ἀντίλοχος οὗτος· ἴσως εἶναι ἕγγονος τοῦ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Ἀντιλόχου, διότι
ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι ἀρχαιότερος τῶν τῆς ὑπὸ σελ. 498 ἐπιγρα-
φῆς. Ἀριστιῶν γλύπτῃς εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἀρχαίων τεχνιτῶν οὐχ' εὕρηται, οὐδ' εἰς ἄλλην ἐπιγρα-
φὴν ἀναφέρεται· εἶναι οὗτος πατὴρ τοῦ Ἀριστοκλέους; (ὃ τὸ ὄνομα ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφη-

μερίδι· ὑπὸ σελίδ. 127)· ἄλλως πρώτην φοράν ἀναφαίνεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν γλυπτῶν τὸ ὄνομα τοῦ Ἀριστίωνος, ὡς ἀρχαιοτάτου γλύπτου.

Κ. Σ. Π.

3295.
 Ι Ο
 Φ Ι Λ Ο /
 Π Υ Θ Ο
 Κ Α Λ Λ
 5 ΠΙΑΝΔΡΕΟΥ
 ΕΥΚΤΗΜΩΝ ΒΑ
 ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
 ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
 ΜΑΡΩΝ
 10

3295.
 . . . ο . . .
 Φιλ[δ] . . .
 Πυθο[κράτης] . .
 Καλλ[ι] . . .
 5 ἐπ[ι] Ἀνδρέου . . .
 Εὐκτῆμων Βα[τῆθεν],
 Ἡρακλείδης . . .
 Ἀντίγονος . . .
 Μάρων . . .
 40 . . . ο . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Μαΐου 19 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδῶν ἐγχαραγμένα. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων, τοῦ Φ οὕτω Φ γεγραμμένου, καὶ τοῦ Π οὕτω Π, καὶ τὸ τελευταῖον ὄνομα Μάρων πείθουσιν ἡμᾶς ἵνα πιστεύσωμεν, ὅτι ἀνάγεται αὕτη εἰς τὴν ἀναγραφὴν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν, τῶν κατὰ τὰς Ἀρχὰς τῶν τελευταίων Πτολεμαίων.

Κ. Σ. Π.

3296.
 ΡΙΔΟΣΧΟΝΑΡΛΕΥ

3296.
 . . . ρίδος Χολαργεύς.

3297.
 ΗΒΟΥΛΗ
 ΜΑΡΚΟΝΚΥΡΗΝΙΟΝ
 ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

3297.
 Ἡ Βουλὴ
 Μάρκον Κυρήνιον
 εὐνοίας ἐνεκεν.

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη καὶ αὐτὸ πλησίον τῆς ὑπ' ἀριθ. 3238, ἀντικρὺ τοῦ Παρθενῶνος τὸ 1858 Αὐγούστου 25. Τὸ Βάθρον τοῦτο ἦν ἐντειχισμένον εἰς τὴν ἐκεῖ πρὸ τοῦ Παρθενῶνος δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 32 0/0, τὸ μῆκος 97 0/0, καὶ τὸ πλάτος 80 0/0· τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων 0/0 6. Ἐκ τοῦ διατηρουμένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι δύο ἢ τρεῖς πλίνθοι, λίθου Πεντελικοῦ, ἐσχημάτιζον μεγάλον Βάθρον, ἐφ' οὗ ἴστατο σύμπλεγμα τι ὡς ἀνάθημα πρὸ τοῦ Παρθενῶνος, ὡς ἴστατο ὁ Ἡγέλοχος τῆς ὑπ' ἀριθ. 3278 ἐπιγραφῆς, τὸ σύμπλεγμα, ἐφ' οὗ Λυσίππη ἡ Ἀλκιβιάδου καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Πανδαίτης, καὶ Μύρων ὁ Πασικλέους, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Τιμοστράτη, καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν Ἀριστομάχη, γυνὴ Ἐχεκλέους. (Ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2698 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος). Ἦσαν δὲ ἐνταῦθα καὶ ἄλλα ἀνάθημα, τινὰ μὲν ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, ὡς τὰ ἐκδοθέντα ὑπ' ἀριθ. 35, 94, 330, 413 καὶ 414 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, τινὰ δὲ καὶ μεταγενεστέρας. Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐνέγραψαν μετὰ ταῦτα μικροῖς γράμμασι τὴν ὑπ' ἀριθ. 2395, ὅτε ἀφῆρσαν ἢ μετεποίησαν τὸ ἐπὶ τοῦ Βάθρου τοῦτου ἀνάθημα.

Κ. Σ. Π.

3298.

ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΕΥΜΟΛΠΟΥ
ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΖΗ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

3298.

Αβάσκαντος
Ευμόλπου
Κηφεισιεύς
Ζη
παιδοτρίβης ἐλευ-
θέρων] παίδων.

Ἐπὶ δοκοῦ λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 14 ἀντικρὺ τοῦ νέου Βουλευτηρίου, εἰς τὴν παρασκευαζομένην ὁδόν. Τὸ ὕψος τῆς δοκοῦ εἶναι 31 0/0, τὸ πλάτος 70 0/0, καὶ τὸ μῆκος δύο μέτρων καὶ 75 0/0. Ἐπὶ τῆς δοκοῦ ταύτης ὑπάρχει καὶ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ λίθου. Ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐνταῦθα ἦν τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀβάσκαντος τοῦ Κηφισιεύς, ὃς ἐγένετο παιδοτρίβης ἐλευθέρων παίδων. Ἀβάσκαντος, κύριον ὄνομα, εὐρηται συνεχῶς εἰς διαφόρους ἐπιγραφάς. Ἀβάσκαντος Ἀλαιεὺς ἀναφέρεται ἐπὶ Βωμοῦ τοῦ Διονύσου, ὃς ὑπάρχει ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Κ. Γάσπαρι εἰς Πατήσια (ῥὸς in die Demen. 40), καὶ ὁ Σπαρτιάτης Ἀβάσκαντος (Bæckh inscr. 1306), καὶ ἕτερος Ἰούλιος Ἀβάσκαντος (B. inscr. 4192), καὶ ἕτερος Ἀβάσκαντος πραγματευτῆς (B. inscr. 4366) καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐπιγρ. 3246, Ἀβάσκαντος Εὐτυχίδα, καὶ Ἀβάσκαντος, ὃς ὑπῆρξεν ἐπὶ Κλαυδίου Ἀρριανοῦ παιδοτρίβης· εἶναι δὲ ὁ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀβάσκαντος τῷ ἀναφερομένῳ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 263 καὶ 270 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὃς καὶ εἰς αὐτάς υἱὸς Εὐμόλπου ἀναγράφεται, καὶ Κηφισιεύς τὸν Δῆμον, ὥσπερ εἰς τὴν παροῦσαν· καὶ εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. 770 ὡς παιδευτῆς ἀναφέρεται, εἰς δὲ τὰς ὑπ' ἀριθ. 262, 263 καὶ 271 ὡς παιδοτρίβης διὰ βίου ἀναγράφεται, ὡς καὶ εἰς τὴν παροῦσαν παιδοτρίβης ἐλευθέρων παίδων σημειοῦται, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν τῷ παρακειμένῳ Κυνοσάργει γυμναζομένων νόθων. Ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ τούτης εἰκάζομεν, ὅτι ὁ Ἀβάσκαντος οὗτος ἦν παιδοτρίβης ἐν τῇ παλαιστρᾷ, ἧς μνείαν ποιεῖται ὁ Πλάτων εἰς Αὐσ.

Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ τοπικοῦ τοῦ Δήμου Κηφισία τῇ ΕΙ γράφεται ἐνταῦθα (ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι), οὕτως εὐρίσκεται αὐτὸ γεγραμμένον καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 6, 8 καὶ 104 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς (in die Demen.) καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 263 καὶ 270.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΖΗ, ἅτινα εἰσὶ μικρότερα τῶν λοιπῶν γραμμάτων μετ' αὐτὰ παρατηροῦμεν εἰς τὸν λίθον ἔχνη καὶ ἑτέρων γραμμάτων, ἅτινα ἐξήλεψαν ἐπίτηδες, ἴσως ταῦτα ἔλεγον ζή[σας], ὡς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν 4240 e τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὴν φράσιν ταύτην ζῆ, καὶ ζῶν, καὶ ζήσας εὐρίσκομεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 3847 e καὶ 4536 h τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3299.

ΠΥΘΟΚΡ
ΔΙΟΞΚ
ΤΤΙΟΞ

3299.

Πυθόκρ[ιτος]
Διοσκ[ούρου]
Σφή[ττιος].

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1853 Ἰουλίου 10 εἰς τὸν Δῆμον Ἀλιμοῦντα (χω-
ριον νῦν Χασάνι) ἐχρησίμευεν ὡς ὑποστήλιον Ἀγίας Τραπεζῆς εἰς τινὰ ἐκεῖ ἐρειπωμένην Ἐκκλησίαν.

Κ. Σ. Π.

3300.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΑΛΑΙΕΥΣ

3300.

Διονυσόδωρος
Ἀντιπάτρου
Ἀλαιεὺς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1858 Ἰουλίου 30 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος

τῶν Ἀθηνῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Κολουττός. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0.

Κ. Σ. Π.

3301.

ΒΙΟΤΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ

3301.

Βιότη
Διονυσίου
Ηρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 70 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/0. Ὄνομα θηλυκὸν Βιότη εὑρηται μόνον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 296 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, ἀρσενικῶς δὲ Βίοτος συνεχῶς ἀπαντᾶται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς συλλογῆς τοῦ Λῆκ, καὶ ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ τοῦ Ὀρχομενοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1586, καὶ παρὰ Βοιχυῶ ὑπ' ἀριθ. 5863 c' καὶ Βίοτος δὲ διὰ δύο ΤΤ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2, 41 τῆς συλλογῆς τοῦ Carl. Keil, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1969 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3302.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΑ

3302.

Εὐφροσύνη
Διονυσίου
Μιλησία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν τῇ ἀνωτέρω θέσιν τὸ 1858 Αὐγούστου 8. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/0.

Κ. Σ. Π.

3303.

ΜΕΝΩΝ

3303.

Μένων.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

3304.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΔΟΣ
ΕΡΧΙΕΥΣ

3304.

Θεόδωρος
.. δο.
Ἐρχιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 16 0/0. Τῆς δευτέρας γραμμῆς τὰ γράμματα δὲν φαίνονται καθαρά.

Κ. Σ. Π.

3305.

ΗΓΗΣΙΑΣ ΗΓΗΣΙΟΥ ΕΞ ΟΙΟΥ

3305.

Ἡγησίας Ἡγησίου ἐξ Οἴου.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρέθη αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἐκεῖ ὁδοποιῆσαν, τὸ 1858 Αὐγούστου 16. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 46 0/0, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ μῆκος 76 8/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου τύπος ὑδρίας.

Κ. Σ. Π.

3306.

ΕΙΡΗΝΟΚΛΗΣ
ΙΞΟΤΕΛΗΣ

Ἐπὶ πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν ὁδοποιάν, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τῇ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 55 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Κύριον ὄνομα Εἰρηνοκλῆς πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται.

Κ. Σ. Π.

3306.

Εἰρηνοκλῆς
Ἰσοτελῆς.

3307.

ΜΕΝΩΝ
ΞΕΛΕΥΚΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

3307.

Μένων
Ξελευκεύς.

3308.

ΜΕΓΙΞΣΤΗ
ΑΝΤΙΞΘΕΝΟΥ
ΜΑΛΛΩΤΙΞ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τῇ ἀνωτέρω τὸ 1858 Αὐγούστου 17. Τὸ ὕψος τῆς στήλης, ἥς τὸ κάτω μέρος ἐστὶν ἀκρωτηριασμένον, εἶναι 63 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 22 0/0. Τὸ ὄνομα Μεγίστη γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου δις Ι Ξ Ξ, κατὰ λάθος ἴσως τοῦ ἐγγχαράκτου τῶν γραμμάτων.

Κ. Σ. Π.

3308.

Μεγίστη
Ἀντισθένου
Μαλλωτίς.

3309.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ
ΗΤΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀναγινώσκεται.

Κ. Σ. Π.

3309.

Ἀπολλωνίδης
... ητος

3310.

ΕΥΠΟΣ.ΥΗ
ΧΡΗΞΤΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 10 0/0. Τὸ κάτωθεν τῆς στήλης μέρος εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Μετὰ τὰς συλλαβὰς Εὐπο . . φαίνεται εἰς τὸν λίθον Ξ καὶ ἐν Ρ. Ὁ ἐγγχαράκτης, φαίνεται, ἐσφαλμένως ἐνεχάραξε τὸ πρῶτον γράμμα.

Κ. Σ. Π.

3310.

Εὐπο[ῥ]ύη
χρηστή.

3311.

ΜΑΤΕΙΣ
ΒΑΡΑΚΟΥ
ΘΡΟΑΝΔΗΝΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ.. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶ.αι 70 0/0, τὸ πλάτος 60 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ὄνομα γυναικὸς Ματεῖς ὥσπερ καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Βαράκου πρῶτον ἐνταῦθα εὐρίσκονται. Ἦσαν δὲ αὐτοὶ ἐκ τῆς Θρουανδηνῆς πόλεως τῆς Λυκίας, ἣν ἐνταῦθα ὁ ἐγγχαράκτης τῶν γραμμάτων Θρουανδηνὴν γράφει ἀντὶ Θρουανδηνήν.

Κ. Σ. Π.

3311.

Ματεῖς
Βαράκου
Θρουανδηνή.

3312.

ΛΙΝΟΣ ΕΡΜΟΛΥΚΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ὁδοποιάν ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν σταύλων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 93 0/0, τὸ πλάτος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ στήλη αὕτη σώζει τὸ ἀέτωμα αὐτῆς.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ὑπῆρχον καὶ ἕτερα γράμματα, ἅτινα ἐξήλειψαν ἐπίτηδες. ἄφησαν δὲ μόνον τὴν λέξιν *χαῖρε*.

3312.

Λίνος Ἑρμολύκου
..... χαῖρε.

Κ. Σ. Π.

3313.

ΦΙΛΙΣΤΙΟΝ ΔΗΜΟΧΑΡΟΥΣ ΑΖΗΝΙΕΩΣ ΘΥΓΑΤΗΡ
ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΜΕΛΗΤΕΩΣ ΓΥΝΗ

3313.

Φιλίστιον Δημοχάρους Ἀζηνιέως θυγάτηρ,
Τιμοθέου Μελιτέως γυνή.

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου Πεντελικοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τοῦ ἐπιστηλίου τούτου εἶναι 28 0/0, τὸ μῆκος ἐνὸς μέτρου καὶ 68 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0· εἶναι δὲ τετμημένον εἰς δύο. Ὄνομα γυναικὸς Φιλίστιον ὑποκοριστικὸν τοῦ ὀνόματος Φιλίστη σπανίως εὔρηται. Φιλιστίων δὲ ἀρσενικῶς συνεχέστερον.

Κ. Σ. Π

3314.

ΞΑΡΑΠΙΩΝ
ΞΑΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

3314.

Σαραπίων
Σαραπίωνος
Ἀλεξανδρεὺς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ὁδοποιάν, τὴν κατὰ τὸν Κολυττὸν Δῆμον τὸ 1858 Αὐγούστου 25. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 26 0/0. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Πολλοὶ τῶν Ἀλεξανδρέων κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐκαλοῦντο τῷ ὀνόματι τοῦ Πολιούχου αὐτῶν Σαραπίδος, οὗ παράγωγον ἔπραξαν τὸ Σαραπίων.

Κ. Σ. Π.

3315.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙ
ΕΡΕΤΡΙΕΥΣ

3315.

Κριναγόρας Δημητρί[ου]
Ἐρετριεύς.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελικίου. Εὗρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιητοῦ Κριναγόρου, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης· τὸ ὄνομα τοῦτο πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Κ. Σ. Π.

3316.

ΤΕΥΣ ΕΝΕΠΕΙΝ ΧΡΗΝ ΤΥΜΒΟΝ ΑΓΑΚΛΕΙΤΟΙΟΝ ΟΤ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΕΚΡΟΠΙΔΩΝ ΓΕΙΝΑΤΟ ΤΟΝ ΔΕ ΦΡΑΣΟΝ
ΟΥΚ ΗΝ ΕΚ ΓΑΙΗΣ ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ ΑΛΛ ΑΠΟ ΘΡΗΝΗ,

Τεὺς ἐνέπειν χρῆν τύμβον ἀγακλειτοῖον ὄτ[ου]
καί τις Κεκροπιδῶν γείνατο τόν δε Φράσον
οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεκροπίδος, ἀλλ' ἀπὸ Θρηήκης.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τοῦ ὕμνητοῦ, οὗ ἡ κεφαλὴ σώζεται μόνον. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὸ κάτωθεν τῆς κεφαλῆς μέρος εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Εὗρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοποιΐας. Τὰ Α, Ε, Λ, Μ, Π, Ξ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Ε, Λ, Μ, Π, Σ, Ω.
Κ. Σ. Π.

3317.

Η Ο Ρ Σ

3317.

Ὅρος.

Ἐπὶ πλίνθου λίθου τῆς Πεντέλης, ὕψους 32 0/0, πλάτους 18 0/0, καὶ πάχους 0/0 7. Εὗρέθη καὶ αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 5 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος (ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν σταύλων) ὥσπερ καὶ τὸ ἀνωτέρω. Τὰ κάτωθεν τοῦ λίθου εἰσὶν ἄξεστα.
Κ. Σ. Π.

3318.

Ο Ρ Ο Ξ

3318.

Ὅρος.

Εὗρέθη αὐτόθι, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω πλίνθος, λίθου Πεντελικοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ὁμοίως τὰ κάτωθεν τῆς πλίνθου εἰσὶν ἄξεστα.
Κ. Σ. Π.

3319.

Η Ο Ρ Ο Σ Κ

3319.

Ὅρος Κ[ολυττοῦ].

Εἰς τὴν αὐτὴν περίπτου θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐπὶ πλίνθου λίθου Πεντελικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλίνθου εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Τὰ κάτωθεν αὐτῆς εἰσὶν ἄξεστα.
Κ. Σ. Π.

3320.

Η Ο Ρ Ο Σ Κ

3320.

Ὅρος Κ[ολυττοῦ].

Ἐπὶ πλίνθου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλίνθου εἶναι 43 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Τὰ κάτωθεν τοῦ λίθου μέρη εἰσὶν ἄξεστα.
Κ. Σ. Π.

3321.

Η Ο Ρ Ο Σ

3321.

Ὅρος.

Ἐπὶ λίθου σκληροῦ, εἶδους τοῦ παρίνου, ὅπερ ἡ συνήθεια κισσάρι καλεῖ. Εὗρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 29 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὸ κάτωθεν τοῦ λίθου μέρος εἶναι ἄξεστον. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλητερα τῶν προδημοσιευθέντων ὀρίων, ἥτοι ἔχουσι μέγεθος 0/0 5.
Κ. Σ. Π.

ΚΟΙΝΟΣ
ΟΡΟΣ ΕΤΕΘΗ
 ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΛΕΩΧΑΡΟΥ
 ΛΕΩΣΤΡΑΤΟΣ ΔΗΜΟΤΕΛΟΥ
 ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
 ΑΠΟΘΗΣΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ
 -ΙΞΤΟΝ

ΠΑΡΟΝΤΩΝ
 ΑΝΚΜΕ
 ΑΝΤΙΜ

5

3322.

Κοινός
 Όρος έτέθη
 επί Άρχοντος Λεωχάρου
 Λεώστρατος Δημοτέλου
 5 Παλληνεύς
 από τής όριάς τής οδοῦ
 τής εις Κολυττόν μέχρι τής εις τόν

παρόντων
 Άντιοπαίου
 Άντιμείνου

Επί στήλης (ης τὰ κάτωθεν εἰσιν ἀκρωτηριασμένα) λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτήν τὸ 1858 Αὐγούστου 20 εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου Κολυττός. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 10 0/0. Τὸ Ρ εἰς ὅλην τὴν ἐπιγραφὴν γέγραπται οὕτω R. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς στήλης ἐγγέγραπται ἡ λέξις ΚΟΙΝΟΣ, πέριξ δὲ αὐτῆς μεγάλοις γράμμασι (καὶ τὸ μέγεθος τούτων εἶναι 0/0 4) σημειοῦται ἡ λέξις ΟΡΟΣ ΕΤΕΘΗ· κάτωθεν αὐτῆς ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι γραμμαὶ σμικροῖς γράμμασιν ἐγχαραγμέναι, ὧν τὸ μέγεθος εἶναι 14 τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ὁ ὅρος οὗτος ἐτέθη ἀπὸ τῆς ὁρίας τῆς οδοῦ ἕως τῆς ὁρίας τῆς οδοῦ (Τὰ ὀνόματα τῶν ὁδῶν τούτων δυστυχῶς εἰς τὸν λίθον δὲν ἐσώθησαν)· τὸ δὲ ὄριον τοῦτο ἐτέθη ἐπὶ Ἀρχοντος Λεωχάρου. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος τούτου δὲν σημειοῦται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας καταλόγους τῶν Ἀρχόντων· γίνεταί δὲ γνωστὴ ἡ ἐποχὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Λεωχάρου ἐκ τοῦ ἐπομένου Ἀρχοντος Λεωστράτου, ὃς ἤρξε τὸ 2 ἔτος τῆς 119 Ὀλυμπιάδος, ὅτε ἐπώνυμοι ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, οὓς καὶ Ἀρχοντας ἐκάλουν. Ὁ Λεωχάρης οὗτος καὶ ὡς Ἀρχων ἐπώνυμος καὶ ὡς Θεσμοθέτης ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν ὑπ' ἀριθ. 66, φυλλ. 2 τοῦ 1852 ἐπιγραφὴν, ἀνακαλυφθεῖσαν μετ' ἄλλων ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ. Τὸ ὄριον τοῦτο ἴστατο ἐπὶ τῆς ὁρίας δύο ὁδῶν, ἀγούσῶν ἀπὸ τὸν Κολυττὸν Δῆμον εἰς τὸν Διόμεια ἴσως.

Κ. Σ. Π.

3323.

HOP
OS

3323.

Όρ-
ος.

Επὶ στήλης λίθου Πεντελικοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης ταύτης εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 0/0 9, καὶ τὸ πάχος 0/0 7.

Κ. Σ. Π.

2324.

HOP OX

3324.

Όρος.

Επὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τῆς ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0.

Κ. Σ. Π.

3325.

Ο Ρ Ο Σ
Π Ε Π Ρ
Π

3325.

ὅρος [χωρίου καὶ οἰκίας
πεπερ[αμένων
π

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 2 εἰς τὸν Δῆμον Ἀλιμουῦντα (νῦν Χασάνι.

Κ. Σ. Π.

3326.

Α
Υ Π Ο Κ Ε
Ε Ν Ο Γ
Λ Ε Υ Ξ Ι
5 Χ

3326.

. α
ὕπὸ κε
ἐνογ
Ἐ]λευσι[νιος
5 . . χ

Ἐπὶ θραύσματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου Εὐρέθη καὶ αὕτῃ εἰς τὸν αὐτὸν Δῆμον, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἀμφοτέρων τὰ ἀντίγραφα χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Περικλῆν Ζωγράφον, οὗ κτῆμα τὸ χωρίον Χασάνι.

Κ. Σ. Π.

3327.

. . . . ΘΕΝΤΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ) ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ
Η ΠΛΙΣ

3327.

. . . . θέντος Ἑρμαίου Κολωνῆθεν
ἡ π[ό]λις.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 1 ἐντὸς τοῦ γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (οὗ τὸ ἄνω μέρος δὲν σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ μήκος 68 0/0, καὶ τὸ πλάτος 67 0/0· σώζονται πρὸς τὰ κάτω τὰ γεῖσσα αὐτοῦ.

Ἡ τελευταία γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων, παρέλειψε δὲ ὁ ἐγχαράκτης νὰ σημειώσῃ τὸ Ο, γράψας ἡ πλῖς ἀντὶ ἡ πόλις.

Κ. Σ. Π.

3328.

ΛΗ ΚΑΙ Ο
Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ
ΘΕΤΗΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΞΑΡΗΩΝ
5 ΛΑΞΙΜΟΝ ΑΓΝΟΥΞΙ ΟΝ ΔΙ ΥΟΝΞΠΕ
ΚΗΡΥΚΑ Τ ΚΩΠΩΝΙΟΥ ΜΑΞΙ /
ΑΓΝΟΥΞΙΟΥ ΥΙΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΙΝΕΚΑ ΕΠΙ ΜΕΛΙ

3328.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ [Δῆμος,
ὁ Δῆμος τὸν Ἱερέα Δήμου καὶ Χαρίτων καὶ ὧρων καὶ ἀγωνο-
θέτην τῶν μεγάλων Καισαρῶν [Ἄρχοντα Ἐπώνυμον
Μάξιμον Ἀγνούσιον Δι[. . . .]υὸν Σπε[. καὶ Ἱερο-
5 κήρυκα Τ Κωπωνίου Μαξιμου
Ἀγνουσίου υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκα ἐπιμελ[εία] τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου κατὰ τὸν αὐτὸν

χρόνον, τὸ Βάθρον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τῆς προηγουμένης ἐπιγραφῆς, μοι ἔδωκεν ὁ Κ. Ἀν. Βενιζέλος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σῶζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 62 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 68 0/0· τὸ ἀριστερόν αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ὁ ἀνδρὶς τοῦ ἱερέως τοῦ Δήμου καὶ τῶν Χαρίτων, ὧν τὸ τέμενος ἦν πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Πνυκῆς, ὡς ἐσημειώσαμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2459 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαῖς ολογικῆς Ἐφημερίδος, ἐνθα ἀναφέραμεν, ὅτι οὐχὶ μόνον εἰς τὸν Πειραιᾶ εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι ἄγαλμα τοῦ Δήμου, ὃ ἵστατο ἐν τῇ στοᾷ, τῇ ἐπὶ θαλάττῃ, παρὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς, ἔργον τοῦ Λεωχάρους· (ἀνέστησαν δὲ ἐνταῦθα ὅπως δεῖξωσιν, ὅτι ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Διὸς ἔστιν ἐκείνη τοῦ Δήμου) (Παυσ. Ἀττ. Α'), ἀλλὰ καὶ τεμένη ἐν Ἀθήναις τοῦ Δήμου καὶ τῶν Χαρίτων καὶ βωμοὺς τούτων εἶχον (Ιώσηπ. Β. 4, κεφ. 14), καὶ παρὰ τοῖς ἀγάλμασι τούτων ἵστατο καὶ χαλκοὺς ἀνδρὶς τοῦ Ἰρκανοῦ (παράβ. Παυσ. Βοιωτ. κεφ. 35). Τύπον τοῦ Δήμου προσωπεποιημένου μετ' ἐπιγραφῆς ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαίολ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 298. Τὴν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενον Μάξιμον εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 727 ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος, ὃς εἶπε τὸ ψήφισμα ὑπὲρ Ἀντωνίου Θεοφίλου Ἡλείου, υἱοῦ Ἀντωνίου Σαμίππου.

Κ. Σ. Π.

3329.

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ ΕΙΣΙΓΕΝΟ
ΜΝΟΥΣΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
5 ΑΡΙΣΤΩΝ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΡΑ/
ΣΙΟΣ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞ ΣΥΝΤΡΟΦΟ
Π-ΟΟΡΟΣ

3329.

... αι ... Βησ(αιεύς,
Δημήτριος Εἰσιγένο[υς] Ρά-
νούσιος,
παιδοτρίβης,
5 Ἀρίστων Ἀφροδείσιου Ρα[μνού-
σιος,
Κεστροφύλαξ Συντρόφο[υ
Π. θορός.

3330.

ΣΙΜΙΚΛΙΝΟΣ
ΣΕΜΗΤΗΣ
.ΛΑΚΚΙΑΔΗΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΥΣΦΗΤΤΙΟΥΑΡΧΟΝ
5 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
ΥΤΑΚΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
.Κ.ΒΑΞΤΟΣ
ΟΞ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΟΥΣΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
10 ΑΝΤΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΜΟΣ. ΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΟΤΟΣ ΦΛΩΡΟΥ
ΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΤΑΧΙΟΣ
15 ΥΚΑΡΠΟΥ
ΠΟΥ
ΙΟΥ
ΝΔΡΟΥ

3330.

Ὀμονύμου παῖς] εἰμὶ κλινὸς
κα]σμητῆς,
Ἀρχικλῆς Ἀρχικλέους] Λακκιάδης,
ἐπὶ Δειδίου] Σεκούνδου Σφηττίου Ἀρχον[τος
5 Γυμνασίαρχος,
Ε]ϋτακτος Διονυσίου,
... κ. Β[λ]άστος,
Ἄνθιμος Δημητρίου,
Φιλόμουσος Ἀφροδείσιου,
10 Ἀδάσκαντος Ζωσίμου,
Ζώσιμος Τροφίου,
Νυμφόδοτος Φλώρου,
Ἀνθεστήριος Εἰσιδώρου,
Θάλλος Στάχιος,
15 Εὐτυχὸς Εὐκάρπου,
... που,
... Ἐπινικίου,
Ἀγάθων Μενάνδρου.

3331.

ΦΙΛΟΙΚΑ...ΕΤΑΤΑ
ΖΩΣΙΜΟΝΑΡΚΕΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΥΝΕΙΟΣ
.ΥΕ...ΟΣ
5 ΡΟΔΩΝΕΣΠΕΡΟΥ

3331.

Φίλοι κα[ι] ... ετατα
Ζώσιμος Ἀρκε[ίου],
Εὐπορος Εὐνείος,
Ε]ύε...ος
5 Ρόδων Ἐσπέρου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 3329, 3330 καὶ 3331 ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τῶν τριῶν πλευρῶν ἑρμοῦ, δὴ ἡ-

ρον δπισθεν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Αὐγούστου 1858. Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 31 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 27 0/0· εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3330 ἐπιγραφῆς ὁ Δῆμος Λακκιάδαι γίγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ δύο ΚΚ· τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὔρομεν καὶ εἰς ἄλλαν ἐπιγραφὴν.

Ὁ εἰς τὴν 4 γραμμὴν (τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς) ἀνκφερόμενος Σεκοῦντος Σρήττιος εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ Σεκοίντῳ Ἀττικῷ Εὐδόξῳ Σφρητίῳ τῷ Εὐμολπίδῃ, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 400 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, καὶ ὃς ἀνέστησε τὸ ἔγχλημα τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου (Βοιχ. ἐπιγρ. 399).

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοιχίου ὑπ' ἀριθ. 268 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Τσάνδλερ, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις ἂν δὲν παρετήρουν, ὅτι εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βοιχίου ἐλλείπει ἡ ὑπ' ἀριθ. 3331 ἐπιγραφὴ τῆς τρίτης πλευρᾶς τοῦ Ἑρμοῦ· ἐστὶ δὲ ἀξία παρατηρήσεως ἡ χειροτέρευσις τοῦ μνημείου τούτου τῆς ἀρχαιότητος, ἣν ἔπαθε μετὰ τὸ 1764, ὅτε ὁ Τσάνδλερ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ εὐρὼν αὐτὴν σῶαν ἀντέγραφεν.

Κ. Σ. Π.

3332.

Ι Ξ Α Ρ Ι Ο
Α Ξ Κ Λ Η Π Ι Α /
Τ Ρ Ι Κ Ο Ρ Υ Ξ Ι Ο Ν Τ
Α Ρ Ε Τ Η Ξ Ε Ν Ε
5 - Ω Ν Τ Η Ξ Α Ν
Ι Ι Ι Ο Φ Ι Λ Ι Α Ξ

3332.

Ἡ ἐξ] Ἀρ[ε]το[υ Πάγου Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος
Ἀσκληπι[ά]δην
Τρικορύσιον τ[ὸν] εὐεργέτην
ἀρετῆς ἔνε-
5 κα ἀ]ν[έ]στησαν
εὐνοίας καὶ] φιλίας.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῶν λατομιῶν τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 4 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Εἰρήνης. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 24 0/0. Τὸ ἀριστερὸν μέρος δὲν εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἴστατο ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἀνδριὰς Ἀσκληπιάδου Τρικουσίου, ὃν ὁ Δῆμος ἀνέστησεν ἀρετῆς ἔνεκα.

Κ. Σ. Π.

3333.

Λ Ι Ι
Ξ Κ Λ Η
Η Ν

3333.

.
Ἀ]σκλη[πι]άδου
Ἀζ]ην[ι]έως.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωσέρω. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3334.

Ξ Ω Γ Ε Ν Η Ξ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

3334.

Σωγένης Δημητρίου.

Ἐπὶ τύπου, ἐφ' οὗ παρίσταται ἀνὴρ καθήμενος, καὶ ἕτερος πρὸ αὐτοῦ ἱστάμενος ὃ δίδει τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Εὗρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 2 εἰς τὴν ὁδοποιεῖαν ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν σταύλων. Ὄνομα κύριον Σωγένης εὐρηται σπανιώτερον, Σωσιγένης δὲ συνεχέστερον. Ἡ παρασιώπησις τοῦ Δημοτικοῦ ἐμφαίνει τὸν Σωγένην τοῦτον οὐχὶ Ἀθηναῖον.

Κ. Σ. Π.

3335.

Π Ι Ν Ι Κ Ο Φ Η Μ Ο Α Ρ Χ Ο Ν

3335.

Ἐ]νὶ Νικεφ[ή]μο[υ] Ἀρχον[τος].

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τμήματος τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸν τὸ 1858 Ἰουλίου 2 πρὸς τὸ δυτικὸν

μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Ἐπὶ τοῦ σωζομένου τούτου μέρους τοῦ τύπου φαίνεται μόνον δεξιὰ χεὶρ, ἔχουσα κλει-
σμένους τοὺς τρεῖς πρώτους δακτύλους, καὶ ἀναθέτουσα οὕτω τῷ Παρθενῶνι ἀνάθημά τι ἐπὶ Νικοφήμευ Ἄρ-
χοντος, ὃς ἤρξε τὸ 4 ἔτος τῆς τῆς 104 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

8336.

5
Ι
Ι Ξ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α
Ι Η Ξ Ε Ι Ξ Ι Γ Ρ Α Π Τ Α Ι
Δ . Α Υ Τ Ω Ι Ε Ι Ξ Τ Ο Δ Ε
Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α Τ Ο Δ Ε Τ Ο
Ι Θ Ι Ν Η Ι Κ Α Ι Ξ Τ Η Ξ Α
Μ Ε Ρ Ι Ξ Α Ι Τ Ο Ν Τ Α Μ

3336.

5
εἶναι δὲ αὐτῷ ἔγκτησιν γῆς καὶ οἰκί[ας
καὶ τ' ἄλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς . . .]ις εἰσι γραπται
εἶναι] δι' αὐτῷ, εἰς τὸ δε
ἀναγράψαι δὲ τὸ] ψήφισμα τὸ δε τὸ-
ν γραμματέα τὸν κατὰ προταναίαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσα-
ι ἐν Ἀκροπόλει, τὴν δὲ δαπάνην] μερίσαι τὸν ταμ[ί-
[αν τοῦ Δήμου ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ.]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1858 Αὐγούστου 12 εἰς τὴν πρὸ τοῦ Παρθε-
νῶνος καταστρεφομένην δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ
τὸ πάχος 10 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 38 0/0. Ἡ στήλη ἐστὶν ἀκρωτηριασμένη
κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους
ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψηφίσματος ὑπὲρ τινος ξένου, εἰς ὃν διδουσι τὸ δικαίωμα κτήσασθαι γῆν
καὶ οἰκίαν, ἐν Ἀθήναις.

Κ. Σ. Π.

3337.

5
Ο Ν
Α Ξ Α Ι Κ Ο Φ Η
Ι Ξ Θ Ε Ξ Μ Ο Θ Ε Τ Η Ξ Α
Ι Κ Α Ι Ω Ξ Κ Α Ι Α Δ Ο Ρ
Τ Η Ν Α Ρ Χ Η Ν Ε Π Α Ι Ι
Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Ξ Κ Υ Δ Α
Δ Α Ν Ω Ξ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Θ
Α Ρ Ε Τ Η Ξ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι
Ξ Ε Ι Ξ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ
10 Τ Η Ν Π Α Ν Δ Ι Ο Ν Ι Δ Ο
Ι Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι
Θ Ι Ν Η Ι Κ Α Ι Ξ Τ Η Ξ Α
Ν Τ Ω Ι Ι Ε Ρ Ω Ι Τ Ο Υ Κ
Ε Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Ν
15 Ι Τ Ο Υ Ξ Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Α
Α Χ Μ Α Ξ

3337.

5
... .. ον
... .. ασαι Κορη .
... .. ας Θεσμοτέτης Ἀ-
... .. δ] καίως καὶ ἄδωρ-
5 οδοκίτως διελθὼν] τὴν Ἀρχὴν, ἐπαί[ν-
έσαι δὲ Λυκόφρωνος Κυδα-
θ. ναία καὶ στεφ' ἀνώσαι αὐτὴν θ-
αλλοῦ στεφάνῳ] ἀρετῆς ἕνεκα καὶ
δικαιοσύνης τῆς εἰς τὸν Δῆμον τ-
10 ὦν Ἀθηναίων . . .] τὴν Πανδιονίδο-
ς Φυλῆς , ἀναγράψαι] δε τὸ δε τὸ ψήφι-
σμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσα-
ι τὸν γραμματέα ἐ]ν τῷ ἱερῷ τοῦ Κ-
έκρωπος, εἰς δ] τὴν ἀναγραφὴν τ-
15 ῆς στήλης δοῦ.α]ι τοὺς Ἐπιμελητά-
ς ΔΔΔ δρ]αχμάς.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 9 ἐντελιζόμενον εἰς τὴν καταστρε-
φομένην δεξαμενὴν, τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 29
0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς, πλὴν
τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Ἐκ τῶν τελευταίων γραμμῶν τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ σύγκειται ἐξ 26 ἢ 27 γραμμάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 13 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Κ, ἀνεπλήρωτα αὐτὸ εἰς Κίρκωπος. Περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀναφέρει καὶ ἡ περὶ τοῦ Ἑρεχθίδου ἐπιγραφὴ, ἣν ὁ Τσάνδλερ μετακόμισεν εἰς Ἀγγλίαν, ἐν ᾗ ἡ φράσις « ἐπὶ τῇ προστασί τῇ πρὸς τῷ Κεκροπέϊω, ἐφ' ἣ αἱ κύραι. » (Ὁρα Böckh. inscr. 160).

Κ. Σ. Π.

3338.

Λ Ρ
Σ Η Λ Ι
Κ Α Ι Τ
Π Ε Ρ Ι Τ
5 Ω Ν Δ Ε Δ Σ
Ι Ν Ε Σ Α Ι
Ρ Ο Ν Ο Σ Φ
Ε Ν Ε Κ Α Κ Α
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ
10 Ω Ν Ε Ι Ν Α Ι Δ
Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ
Τ Ο Υ Α Θ Η Ν Α
Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ
Ι Π . . . Λ Ι .

3338.

ἀρε εἰ-
ς Ἡλι[ο
καὶ τ[οὺς
περὶ τ[ὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναί-
5 ων δεδ[όχθαι τῷ Δῆμῳ ἐπα-
ινέται [.
ρονος Φ[. καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ ἀρετῆς
ἐνεκα κα[ὶ εὐεργεσίας τῆς
περὶ τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναί-
10 ων εἶναι δ[ὲ πρόξενον
ν καὶ εὐεργέτην τοῦ Δήμου
τοῦ Ἀθηναίων αὐτὸν τε κα-
ὶ ἐκγόνο[ς αὐτοῦ, καὶ εἶναι αὐτοῖς πρόσδοτον
π[ρὸς τὴν Βου]λ[ήν καὶ

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἔθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα, ὥσπερ καὶ αἱ γραμμαί. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τ' ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρη αὐτῆς. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Κ. Σ. Π.

3339.

Ο Υ
. Υ Σ
Α Ι .
Ρ Ο Ν
5 Υ Μ Ε
Ν Ο Υ Σ
Η Ν Α Ι Ο Ι /
Λ Ο Υ Σ Ι Ν Ο
Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε
10 Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Υ
Ο Ε Δ Ρ Ε Υ

3339.

αὐτ[οῦ] καὶ
ἐκγόνο[υ]ς [.
χρηματίσαι[ν] [γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς Βουλῆς εἰς τὸν
Δῆμον πρότε]ρον
5 εὐμέ[ν]ος
. εὐ[νο]ν[ος] [ἐστὶ περὶ τὸν Δῆμον
τῶν Ἀθηναίων] X
δια[ε]λοῦσιν ὁ[.
ἀ]γαθεὶ τύχε[ι] δεδ[όχθαι τῷ Δῆμῳ
10 τοῦς] Προέδρου[ς, οἱ ἂν λάχωσι
προ]εδρεύειν εἰς τὴν ἐπιούσαν ἑκκλησίαν.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ καὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος.

Εἰς τὴν ἐνάτην γραμμὴν αἱ λήγουσαι τῶν θηλυκῶν δοτικῶν « ἀγαθεὶ τύχει » εἰσὶ γεγραμμέναι τῇ ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ Η. Ἐκ τῆς ὀρθογραφίας ταύτης ἐξάγεται, ὅτι τὸ ψήφισμα ἐγένετο κατὰ τὴν 110 Ὀλυμπιάδα.

Κ. Σ. Π.

5
 10
 15
 20
 25

Ι Π Ε Ρ Υ Ξ
 Ρ Ι Τ Ω Ν Ε Ν .
 Τ Η Ν Η Μ Ε Ρ Α Ν Ο
 Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ξ Υ . Ι
 Ι Τ Ο Ι Ξ Τ Α Ξ Ι / Ρ .
 Ι Ν . Ν Λ Ω Ξ Ι Ν Τ Ω Ι Ο
 Ε / Ι Χ Α Λ Κ Ο Θ Η Κ Ε Ι Π Α Ρ
 Ξ Τ Η Ξ Θ Ε Ο Υ Ο Ξ Ο Ι Ε Τ Α Μ Ι Ε Υ Ξ Α Ν Α Μ
 Ε Ι Π Ε Ι Ν Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ν Κ Η Ρ Υ Κ Α Τ Η Ξ Β Ο Υ
 Ξ Α Ρ Χ Α Ξ Τ Α Υ Τ Α Ξ Ε Ι Ξ Τ Η Ν Η Μ Ε Ρ Α Ν Η Ν Δ . Π Ε
 Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Ξ Π Α Ρ Α Γ Γ Ε Ι Λ Α Ι Δ Ε Τ Ο Υ Ξ Π Ρ Υ Τ Α Ν
 Ι Ε Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ο Ξ Ι Ω Ι Η Κ Ε Ι Ν Ε Ι Ξ Α Κ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Ν Γ Ρ Α
 Ε Ν Τ Η Ι Χ Α Λ Κ Ο Θ Η Κ Ε Ι Κ Α Ι Ε Π Ε Ι Δ Α Ν Τ Ο Ο Ι Κ Η Μ Α Λ
 Ε Τ Α Ξ Ε Ν Κ Α Τ Α Ε Θ Ν Ο Ξ Ε Κ Α Ξ Τ Α Κ Α Ι Ε Π Ι Γ Ρ Α Φ Ε Ν Τ
 Ν Τ Ι Γ Ρ Α Φ Ε Ξ Θ Α Ι Δ Ε Τ Ο Γ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Ο Γ Κ Α Τ Α
 Α Ι Τ Ο Υ Ξ Α Λ Λ Ο Υ Ξ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ε Α Ξ Τ Ο Υ Ξ Ε Π Ι Τ Ο Μ
 Ρ Α Μ Μ Α Ξ Ι Ν Ε Π Ε Ι Δ Α Ν Δ Ε Ε Ξ Ε Τ Α Ξ Θ Η Ι Π Α Ν Τ Α Κ
 Ο Γ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Η Ξ Β Ο Υ Λ Η Ξ Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ν Τ Α
 Ι Η Ι Ξ Τ Η Ξ Α Ι Ε Μ Π Ρ Ο Ξ Θ Ε Ν Τ Η Ξ Χ Α Λ Κ Ο Θ Η Κ Η Ξ
 Ω Η Ν Τ Η Ξ Ξ Τ Η Λ Η Ξ Δ Ο Υ Ν Α Ι Τ Ο Υ Ξ Τ Α Μ Ι Α Ξ
 Α Χ Μ Α Ξ Ε Κ Τ Ω Γ Κ Α Τ Α Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α Τ Α Α Ν Α Λ
 Ι Ι Π Ο Ι Η Ξ Α Ξ Θ Α Ι Δ Ε Τ Ο Γ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Ε Τ
 Ε Κ Τ Ω Ν Ξ Τ Η Λ Ω Ν Τ Α Α Ν Α Γ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Ε Ν Α
 Θ Η Κ Ε Ι Ε Π Ε Ι Δ Α Ν Δ Ε Τ Α Υ Τ Α Π Α Ρ Α Ξ Κ Ε
 Ξ Π Ρ Ο Γ Ρ Α Ψ Α Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Ω Ν
 Ε Η Ι Α Κ Ο Υ Ξ Α Ξ Ρ Ο Υ

3340.

. καί περ ὕσ-
 τερ περὶ τῶν ἐν τῇ
 ἡ χαλκοθήκῃ τὰς Ἀρχὰς τὰς εἰς τὴν ἡμέραν, ὅ-
 τε τοὺς Ἀρχοντας καὶ τοὺς Στ)ατηγοὺς καί
 5 τοὺς καὶ τοῖς Ταξιάρχ-
 αῖς καὶ τὴν δ(ή)λωσεν τῷ ο-
 ἰκοδομῇματι ἐν τῇ χαλκοθήκῃ παρ-
 ᾶ τοὺς Ταμίαις τῆς Θεοῦ, ὅσοι ἐκμίευσαν ἀμ-
), εἰπεῖν δὲ τὸν κήρυκα τῆς Βου-
 10 λῆς ἐλθεῖν ἀπάσας τὰς Ἀρχὰς ταύτας εἰς τὴν ἡμέραν, ἣν δ(εῖ) πα-
 ρεῖναι τοὺς) Πρωτάνεις· παραγγεῖλαι δὲ τοὺς Πρωτάν-
 εις τῷ γραμματεῖ τῷ Δημοσίῳ ἵκειν εἰς Ἀκρόπολιν γρά-
 ψεσθαι τὰ σκεύη τὰ ἐν τῇ χαλκοθήκῃ, καὶ ἐπειδὴν τὸ οἶκμα ἀ-
 νοιχθῇ ἐξ)εῖς(ε)ν κατὰ ἔθνος ἕκιστα καὶ ἐπιγράψ(ε)ν τ-
 15 αὐτὰ κατὰ ἔθνος, ἀντιγράφεσθαι δὲ τὸν γραμματέα τὸν κατὰ
 Πυτιναίαν καὶ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, τοὺς ἐπὶ τῷ
 σκευῶν ἄρχαιοι γράμμασι, ἐπειδὴν δὲ ἐξετασθῇ πάντα κα-
 αλῶς καὶ ἀκριβῶς τὸν γραμματέα τῆς Βουλῆς ἀναγράφαντα
 ἐν στήλῃ λίθινῃ στήσαι ἐμπροσθεν τῆς χαλκοθήκης·
 20 διὰ δ' οὖν τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τοὺς ταμίαις
 τοῦ Δήμου ΔΔΔΔ δρχμὰς ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀναλ-
 ισκουμένων τῷ Δήμῳ, καὶ ποιήσεσθαι δὲ τὸν γραμματέα ἐτ-
 έρας ἀντιγραφας) ἐκ τῶν στηλῶν τὰ ἀναγεγραμμένα
 ἐν τῇ χαλκοθήκῃ· ἐπειδὴν δὲ ταῦτα παρασκευ-
 25 ασθῇ τοὺς γραμματεῖς προγράψαι περὶ τούτων
) ἐν ἀκούσας (ἢ παρ' ἐτέ)ρου (ταῦτα.

3341.

-----λ(οι
 -----έντελ'ή (δ')ντ(α
 -----έν τῇ χαλκοθήκη
 -----ά)ντ(ι
 5 -----μόνο'ν
 -----ωθησε τ
 -----ε)ύσε'βεστ(άτου
 -----έντε)λῇ ὄντα έν τῇ
 10 χαλκοθήκη άσπίδες παντο)δαπαι : ΠΗΗΗΗΗΠ, ΔΔΠ άσπίδια μι(κρά,
 πίνακες χα)λκοῖ έν τῇ χαλκο-
 θήκη -----) δράκοι τοξευμάτω(ν
 -----μ)εγάλοι : Π, κοῖται ό(κτώ,
 15 ἑτεροι κοῖται . . .)ΗΗ, όκτώ ἑτεροι Κρητ(ι-
 και -----) τούτων επίθημα ό -----
 -----)δῶν ζεύγη πάντων άπω
 -----)εν : ΠΠΠΠ : ἑτεροι πίνακες
 -----χα)λκοῖ πόδας ἔχοντες
 -----έπισκευῆς δεόμενοι και ἔδω-
 20 -----π)ίνεξ χαλκός, σιδη-
 ροῖ πίνακες έπι)σκευῆς δεόμενοι,
 σφαι)ραι χαλκαι ἑφ' (ῶν
 -----δίσκ)ος ούρανοῦ καί
 25 γῆς -----σφαι)ρων χαλκοῖ : ΠΠΠ,
 -----σο -----

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 6 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προ-
 πυλαίων, ἐνθα πιθανῶς ἦν ἡ ὀπλοθήκη, ὡς ἀναφέραμεν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3340 ἐπιγραφὴν. Τὸ ὕψος
 τῆς πλακὸς (δσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα μέχρι
 τοῦ ἡμισείως τῶν γραμμῶν 10—15 εἰσὶν ἀραῖα ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω,
 ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ δια-
 τρηθέντος μέρους αὐτῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ἀναγραφῆς τῶν έν τῇ σκευοθήκῃ μεταλλίνων σκευῶν.

Κ. Σ. Π.

3342.

-----Ο =
 -----= Σ Χ
 -----Ι Σ Κ Ε Υ
 5 -----ΠΠΠ : ΕΤΕΡΟΣ
 -----Λ Σ Υ Μ Φ Ι Κ Λ Ε Ι
 -----Χ Υ Γ Ι Ε Σ : Θ Ε Ε Ι
 -----Π Ρ Ο Σ Χ Α Λ Κ Ο Σ Μ .
 -----Ρ Λ Υ Π Ο Σ Κ Α Τ Α Κ Ο Ι
 10 -----Κ Ο Ι Σ Τ Ρ Ο Γ Γ Υ Λ Ο Ι Ε Ι Κ
 -----Θ Ο Ν Μ Ε Γ Α : Ο Υ Χ Υ Γ Ι Ε Σ :
 -----Υ Ε Σ : Ι : Λ Ε Β Η Τ Ι Α Χ Ο . Λ
 -----Ρ Α Λ Ε Β Η Τ Ι Α Μ Ε Ι Π Ω
 -----Ο Υ Τ Ω Ν Ε Ξ Ο Υ Χ Υ Γ Ι Η
 -----Ε Ι : Κ Α Θ Ε Τ Η Ρ Χ Α Λ Κ Ο Σ :
 15 -----: Κ Α Δ Ι Ε Κ Ο Ι Χ Α Λ Κ Ο Ι Ο
 -----Λ Ε Ν Α Ο Υ Κ Ε Χ Ω Ν Υ Δ Ρ Ι Α
 -----Χ Α Λ Κ Α Ι Ο Υ Χ Υ Γ Ι Ε Σ Τ Ο
 -----\ Ο Σ Ι Ν : Η Η Δ Δ Δ Π Π Π Π Σ Κ
 -----Ε Α Χ Α Λ Κ Α Ο Υ Χ Υ Γ Ι Α : Π Π
 20 -----Ο Σ Α Π Ο Τ Ο Π Ε Π Λ Ο : Χ Ι
 -----Ω Δ Α Ι : Δ Δ Δ : Τ
 -----Ω Ι Ν Ω Ν Χ

	ος
	ἐ)χ(εν
	ἐπ)ισκευ(ῆς δεόμενον
	: ἕτερος
5	α)σ . μφικλει
	οὐ'χ' ὑγιᾶς : @εει
	πρότχαλκος μικρός
	αρχυπος κατά κοι(νοῦ
	δίσκοι στρογγύλοι εἰκ(οσι
10	ρον μέγα : οὐ'χ' ὑγιᾶς :
	οὐ'χ' ὑγιᾶς : : λεβήτια χο . λ
	μικρὰ, λεβήτια μείζω
	τ)ούτων ἐξ οὐ'χ' ὑγιᾶ
	)ει : καθετήρ χαλκός :
15	) : κα δίσκοι χαλκοὶ οὐ'χ' ὑγιᾶς
	)λενα οὐκ ἔχων ὑδρία
	χαλκαῖ οὐ'χ' ὑγιᾶς το
	ἐ)χο(υ)σιν : ΗΗΔΔΔΠ σκ(άφη
	έα χαλκαῖ οὐ'χ' ὑγιᾶ :
20	ος ἀπὸ το(ῦ) πέπλο(υ) : χ
	ωδαι : ΔΔΔ : τ
	φ . . νων χ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 18 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπουλαίων, ἔνθα εὗρέθησαν καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 3340 καὶ 3341 προσκολληθεῖσαι ἐπιγραφαί. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σῶζεται εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηρατισμένα σχεδόν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶν κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνήκει καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν χαλκίνων σκευῶν, τῶν ἐν τῇ χαλκοθήκῃ, περὶ ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 3340 ἐπιγραφή ἀναφέρει.

Κ. Σ. Π.

3343.

ΑΛΕΡΟΤΟΙ Ο
ΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΕΚΑΤΕΝ
ΛΟΡΛΙΑΣΕΠΟΙΕΣΕ

3343.

Ἀγέρχος ο .
εὐξάμενος δεκάτην

Γοργίας ἐποίησε.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρέθη τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 9 ἐντειχισμένον, μεταγενεστέρως, ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ Βάθρου τοῦ κολοσσαίου ἀγάλματος τοῦ Τρίτωνος, ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Φορβαντείου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 48 0/0, καὶ τὸ πάχος . . 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2. Μεταξὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ τεχνίτου καὶ τῆς δευτέρας γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ Βάθρου 0/0 9· τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ γραμμῇ γέγραπται ἀντιστρόφως τὸ Ξ ἀντὶ τοῦ Κ Ξ, ἢ Χ Ξ, εὐξάμενος, = εὐχσάμενος = εὐξάμενος. Τὴν συγγένειαν τοῦ Κ πρὸς τὸ Χ καὶ τὴν διαφορὰν καὶ ἀντιτρόφω Αἰολο-Δωρικῶς χρῆσιν αὐτοῦ εὐρίσκομεν εἰς διαφορὰς ἐπιγραφὰς οὕτω π. χ. εἰς τὴν λέξιν σχελῖς ἀντὶ σχελῖς, σχεύος ἀντὶ σκεύος καὶ σχέρος ἀντὶ ξέρος. Τὰ γράμματα Α, Γ, Ε, Ρ, Ξ καὶ Τ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου Α, Λ, Ε, Ρ, Σ, Τ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἀναφέρεται πρῶτον ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχαιοτάτου τεχνίτου Γοργίου, ὅστις δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ὑπὸ τοῦ Πλινίου (Ι. 34, σελ. 19) ἀναφερομένῳ Γοργίᾳ, οὐδ' ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν ἀρχαίων τεχνητῶν σημειοῦται, ἀλλ' εἶναι ἄλλος τις ἀρχαιότερος πολὺ καὶ αὐτοῦ τοῦ μνημονευομένου Δάκωνος Γοργίου.

Κ. Σ. Π.

3344.

Δ Ω Ρ Ι Ξ
Χ Ρ Η Ξ Τ Η

3344.

Δωρίς
Χρηστή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητιοῦ. Εὗρέθη τὸ 1853 Σεπτεμβρίου 20 εἰς τὴν κατὰ τὸν Δῆμον Κολυττὸν ὁδοποιάν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 75 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Σώζεται ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀκρωτήριο μετὰ ἀνθεμίου. Ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς γραφῆς ἐξάγεται, ὅτι γυναικὸς Ἀθηναίας ὄνομα οὐκ ἔστι τοῦτο· εὐρίσκεται δ' ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1570 καὶ 1760 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου· οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ πρώτη γυνὴ τοῦ Διονυσίου τοῦ Συρακουσίου, ἣν ἐκ Λοκρῶν ἔλαβε (Πλουτ. Β. Αἰώνος), καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 3143 καὶ 3145 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος ἀναφέρεται ὄνομα νηὸς Δωρίς.

Κ. Σ. Π.

3345.

Λ Υ Ξ Ι Μ Α Χ Η
Ε Υ Θ Υ Κ Λ Ε Ο Υ Ξ
Κ Ε Φ Α Λ Η Θ Ε Ν

3345.

Λυσιμάχη
Εὐθυκλέους
Κεφαλήθεν.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ἰμμητιοῦ. Εὗρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν ὁδοποιάν, τὴν κατὰ τὸν Δῆμον Κολυττὸς, τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 25. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Σώζει τὸ ἀέτωμα αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ γείσου φαίνονται κοσμήματα κεχρωματισμένα ἐρυθρά. Τὰ κάτω μέρη τῆς στήλης δὲν διετηρήθησαν. Τὸ ὄνομα Εὐθυκλῆς ὅλως σχεδὸν Ἀθηναϊκὸν οὐκ ἐκ τῶν συνήθων ἐστίν, εὐρηται δ' ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 525 καὶ 725 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ῥὲς (in die Demen,) ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 158, καὶ ἐν τῇ τοῦ Keil συλλογῇ Εὐθυκλῆς Φιλοδάμου.

Κ. Σ. Π.

3346.

Λ Α Μ Ι Δ Ι Ο Ν

3346.

Λαμίδιον.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ἰμμητιοῦ. Εὗρέθη καὶ αὕτη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 25 9/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὰ κάτω μέρη τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ὄνομα γυναικὸς Λαμίδιον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Λαμία, πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται· ἦν δὲ καὶ τὸ Λαμίδιον τοῦτο, ὥσπερ ἡ περιζόητος αὐλητρίς Λαμία, ἣν ἔσχεν ὁ Βασιλεὺς Δημήτριος ἐκ τῶν ἑταίρουσών, τῶν ἐν Ἀθήναις.

Κ. Σ. Π.

3347.

Χ Α Ρ Η
Χ Ρ Η Ξ Τ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

3347.

Χάρη
χρηστὴ
χαῖρε.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητιοῦ. Εὗρέθη καὶ αὕτη κατὰ τὴν ἐν τῷ Κολυττῷ ὁδοποιάν τὸ 3858 Σεπτεμβρ. 4. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 34 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0. Ὄνομα κύριον Χάρη πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται. Τοῦ ὀνόματος τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια· Χαρήτον λέγομεν τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα, καὶ θηλυκῶς Χαρητῶ καὶ Χαρητίνη. Ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐγγραφῆς φαίνεται, ὅτι οὐκ ἦν Ἀθηναϊκὸν τὸ ὄνομα.

Κ. Σ. Π.

3348.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣΓΥΜΝΑ
ΑΡΧΟΝ ΤΟΣΑΝΑΓΡΑ
ΤΑΣΤΕΤΩΝΕΥΕΡΓ
ΩΝ

5

ΜΗΔΕΙΟΥΜ

ΜΕΝΕΚ

5

3348.

ὁ δεῖνα] Πειραιεὺς γυμνα-
σίαρχος ἐπὶ δεῖνος] Ἀρχοντος, ἀναγρά-
ψαντες] τὰς τε τῶν εὐεργ-
ετῶν [καὶ τὰς τῶν . . .
. Μενεκ-
ράτην] Μηδείου Μ

Ἐπὶ στήλης μετὰ γείσσου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὐρέθη καὶ ἡ δημοσιευ-
θεῖσα ὑπ' ἀρ.θ. 3296, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Κολυττῶς, ἀντικρὺ τοῦ οἰκισμομένου νέου Βουλευτη-
ρίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ἥς τὰ κάτω μέρη δὲν ἐσώθησαν) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος
0/0 7. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι. Μετὰ τὰς τέσσαρας γραμμάς ἡ πέμπτη ἀρχεται ἐκ τοῦ
μέσου σχεδὸν τῆς στήλης· εἶναι δὲ αὐτὴ, ὥσπερ καὶ ἡ 6, μικροτέροις τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων γραμμῶν γράμ-
μασιν ἐγχαρμγμένη. Τὸ κάτω καὶ ἀριστερὸν μέρος τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3349.

ΡΩΤΟΜΑΧ
ΡΙΞΤΙΠΠ
. . ΑΞΙΟ .

3349.

Πρωτόμα[χος
Ἀριστίπ[που
Φυλ]άσις[ς].

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 20 εἰς τὸ βό-
ρειον μέρος τῶν Προπυλαίων ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος
αὐτῆς 28 0/0. Ὄνομα κύριον Πρωτόμαχος εὐρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 203 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ
Βοικχίου καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κ. Σ. Π.

3350.

. . . ΙΟΞΕΡΟΙΑ

3350.

.
. ἰος Ἑρριά[δης]

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος αὐτοῦ 24 0/0, καὶ τὸ
πάχος 15 0/0. Τὰ κάτω μέρος, ὥσπερ καὶ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3351.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ

3351.

Νικηφόρος
Δημητρίου
Ἡρακλεώτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 5 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μί-
ρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τῶν Βασιλικῶν σταύλων, εἰς τὴν ἐκεῖ κατασκευαζομένην ὁδόν.

Κ. Σ. Π.

3352.

ΑΜΜΩΝΙΑ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΤΙΣ}

3352.

Ἀμμωνία
Διοδώρου
Ἀλεξανδρεῖτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 3 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν,

3356.

ΣΦΑΙΡ
ΣΦΑΙΡΟ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Διπύλου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Σφαῖρος Σφαίρου Λαοδικεὺς καὶ οὐχὶ ὡς εἰς τὴν παροῦσαν, εὐρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 198 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Ρόσς (die Demeu.), καὶ Σφαῖρος Λάκων ἀναφέρεται παρὰ Διοδώρ. Σικελ. καὶ Εὐσεβίῳ, ὅτι ἐνίκησεν ἐν Ὀλυμπίᾳ τῇ 35 Ὀλυμπιάδι· καὶ Σφαῖρος Βορυσθενίτης παρὰ Πλουτάρχῳ (Βίος Κλαυσιμένου;), ὅς ἐν τοῖς πρώτοις ἐγεγόνει τῶν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως μαθητῶν.

Κ. Σ. Π.

3357.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ
ΙΕΡΩΝΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Διπύλου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 72 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0. Τὰ κάτωθεν μέρη τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3358.

ΜΟΞΧΟΣ

3358.

Μόσχος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς, μετ' ἀετώματος, ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1853 Μαΐου 20 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Διπύλου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 45 0/0, τὸ πλάτος 36 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὰ κάτωθεν τῆς στήλης μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3359.

ΑΝΘΙΠΠΟΣ ΘΕΟΠΡΟΠΙΣ ΕΙΜΩΝΙΔΗΣ

3359.

Ἐάνθιππος, Θεοπροπίς, Σιμωνίδης.

Ἐπὶ ὕδρας λίθου Πεντελησίου, ἐφ' ἧς τύπος παριστάνων ἄνδρα ἱσταμένον, πρὸ αὐτῆς γυναῖκα καθήμενον, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέραν ἱσταμένην. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 70 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 45 0/0. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Διπύλου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Μισσίου, νῦν δὲ τοῦ Κ. Φεράλδου. Κύριον ὄνομα γυναικὸς Θεοπροπίς πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται.

Κ. Σ. Π.

3360.

ΑΦΘΟΝΗΤΟΣ
ΑΦΘΟΝΗΤΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΞΙΟΣ

3361.

ΑΦΘΟΝΗΤΟΣ
ΑΦΘΟΝΗΤΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΞΙΟΣ

3360 καὶ 3361.

Ἀφθόνητος
Ἀφθονήτου
Ῥαμνούσιος.

Ἐπὶ δύο στηλῶν ἐπιτυμβίων λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ, ἀμφότεραι αἱ αὐταὶ ἐπιγραφαί· εὐρέθησαν τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 24 κατὰ τὴν ὁδοποιάν, τὴν πρὸ τῶν Βασιλικῶν σταύλων, ἐν τῷ Δήμῳ Κολυττός. Τὸ ὕψος τῆς ὑπ' ἀριθ. 3360 εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/0· τῆς δὲ ὑπ' ἀριθ. 3361 τὸ ὕψος εἶναι 51 0/0, καὶ ἡ διάμετρος 19 0/0. Ἀφθόνητος κύριον ὄνομα εὐρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3161 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1243 καὶ 1769 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 187 τῆς συλλογῆς τοῦ Δῆκ (trav. in north. Greece)· ἴσως ἡ πρώτη ἀνήκει εἰς τὸν πάππον, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸν ἀπύγονον τούτου.

Κ. Σ. Π.

3362.

ΠΕΙΘΙΑΣ
ΕΞΑΙΝΕΤΟΥ
ΜΑΝΤΙΝΕΥΣ

3362.

Πειθίας
Εξαινέτου
Μαντινεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτομείου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 25 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 53 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Ὄνομα κύριον Πειθίας εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3827 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου, καὶ παρὰ τῷ Θουκυδίῃ Κερκυραῖος τις ἀναφέρεται Πειθίας φίλος τῶν Ἀθηναίων (Θουκ. 3, 70).

Κ. Σ. Π.

3363.

5 Η ΠΟΛΙΣ Η ΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΑΤΤΙΚΟΝ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΩΝ ΣΕ
ΒΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟ
10 ΝΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΕΑΥΤΗΣ
ΔΕ ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΝ
ΛΙΠΡΕΣΒΕΩΝ ΣΩΚΡΑΤΙΔΑ
ΥΟΥ ΔΑΜΙΠΠΟΥ ΑΤΕΙΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ ΚΑΡΠΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΡΠΟΥ ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ
ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ) ΕΡΜΟ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΝΕΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΕΠΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΑΘΗΝΙΟΥ

3363.

5 Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν
Κλαύδιον Ἀττικόν
τὸν Ἀρχιερέα τῶν Σε-
βαστῶν καὶ κηδεμό-
να τοῦ ἔθνους, ἐαυτῆς
δὲ σωτῆρα καὶ κτίστην
δ]ι[α] πρέσβειων Σωκρατίδα
τοῦ Δαμίππου, Ἀτειλίου
τοῦ Δαμονικίδα, Κάρπου
10 τοῦ Κάρπου, Δαμονικίδα
τοῦ Ἀγαθοκλέους, Ἑρμο-
κράτους τοῦ Νεοπόλιδος.

Ἐπὶ ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς
Ἀθηνίου.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 17 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, ἐντειχισμένον εἰς τὸν ἐκεῖ θόλον. Τὸ ὕψος τούτου εἶναι ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου, τὸ πλάτος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 57 0/0. Τὰ γράμματα εἰσι κεκοσμημένα ποικίλματιν. Ἡ πόλις τῶν Γυθεατῶν ἀνέστησεν ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου Κλαύδιον Ἀττικόν, ὃν καὶ Ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν καὶ κηδεμῖνα τοῦ ἔθνους ἐπικαλεῖ, ἐαυτῆς δὲ σωτῆρα καὶ κτίστην, διότι ὁ μεγαλόρρων οὗτος Κλαύδιος ὁ Ἀττικὸς τοῖς Γυθίοις λουτρόν καὶ ὁδοὺς λιθοστρώτους κατεσκεύασε καὶ ἄλλα ὠφέλιμα αὐτοῖς ἐποίησεν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν κηδεμῖνα τοῦ ἔθνους καλεῖ αὐτὸν, διότι ἐπολιτεύθη ὑπὲρ τῆς ἔθνικῆς Ἑλληνικῆς δόξης. Ὁρα Φιλόστρατ. Β. Ἡρωδ. σελ. 235.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἡ προπαράληγουσα τοῦ κυρίου ὀνόματος Ἀτειλίου ἐνταῦθα τῇ Εἰ γράφεται, ἴσως δὲ καὶ διὰ τοῦ Ἰ Ἀτίλιος, ὡς ἔγραψεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3820 ἐπιγραφὴν, εἰς ἣν μόνον εὑρηται τοῦνομα, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλαχού.

Τὸ εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἀναφερόμενον οὐδετεροφανὲς ὄνομα τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Ἀθηνίων δὲ ἀρσενικῶς πολλάκις ἀναφέρεται παρὰ τε τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Αἱ μέχρι τοῦ δε γνωσταὶ ἱερεῖαι τῆς Ἀθηνᾶς, αἱ ἀναφέρονται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, εἰσὶν αὗται· ἡ Καλλιστράτη (Ἀρχαιολ. Ἑρμ. ἐπιγρ. 245), Στρατόκλεια (334), Λυσιστράτη, Ἀλεξάνδρεια ἡ Λέοντος, Κλεώ ἡ Εὐκλέους· Φιλοστράτη, Καλλιστῶ, Ἰπποσθενίς, Σωστράτη καὶ Ἀλεξάνδρεια.

Κ. Σ. Π.

I \
 N O M O
 P I T A Δ E M I C
 5 Π O N E Σ T O Π P Y T A N E I O N E Σ
 Σ I O E Δ O X Σ E N T O I Δ H M O I A Π O
 T A H Y Π E P B O I O Σ E I Π E T A M E
 E A I A N T I Δ A Π P Y T A N E I A N E Π C I
 Σ A I Δ E K A E M E P O N H O Π O Θ E N
 10 I I T E N Δ E K K Λ E Σ I A N Π O I E M
 T E Σ A I Λ E I Δ O Σ Π P Y T A N
 \ I Π E P I T O Y T O N Π E N
 I A N T I
 E
 Π

3364.

. ι α
 κατὰ τὸν νόμο(ν)
 περὶ τὰ δε μι
 5 καλέσαι δὲ αὐτὸν ἐς τὸ Πρυτανεῖον ἐς (αὔριον
) σί(υ) ἔδοξεν τῷ Δήμῳ ἀπο . . .
) τα Ἰπέρβολος εἶπε τὰ μέ(ν) . . .
) η Αἰαντίδα Πρυτανεῖαν ἀπο . . .
) σαι δέκα ἡμερῶν ὁπόθεν . . .
) τὴν δ' Ἐκκλησίαν ποιεῖν . . .
 10) τῆς Αἰγείδος Πρυταν(ευούσης
) κα)ἰ περὶ τούτων πεν . . .
) Α)ιαντί(δα . . .
) ε . . .
 π . . .

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἰπέρβολου. Ὁ Ἰπέρβολος οὗτος ὁ Περιθοίδης, δι' οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Χαρμοῖδου, εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου; (8, 73). Ὁ Δῆμος αὐτοῦ Περιθοῖδαι ἀνήκει εἰς τὴν ἐν τῇ 7 γραμμῇ ἀναφερομένην Αἰαντίδα Φυλὴν· τοῦτο βεβαίως, εἰ τὴν εἰκασίαν ἡμῶν.

Κ. Σ. Π.

3365.

A Λ E Ξ A
 A Y Ξ E I N
 5 Y Π E P T Ω N
 N A I O Y Π
 Δ H M Ω Π
 Σ A N A N Ω =
 X P Y Σ Ω I Σ T
 K A I O Y T O Σ
 N O M E N O Σ

3365.

. Ἀλέξα(νδρον) . . .
 αὔξειν . . .
 ὑπὲρ τῶν (Ἀθη-
 5 ναί(ων) οὐ π . . .
 τῷ Δ)ήμῳ . . π . . .
 σαν ἀνω = . . .
 στεφανῶσαι αὐτὸν) χρυσῷ στ(ε-
 φάνῳ) καὶ οὗτος
 γενόμενος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρον αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 19 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 0/0 8, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡ ὕρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 16 εἰς τὰς κατὰ τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ μήκος ἐνὸς μέτρου καὶ 20 0/0, τὸ δὲ πλάτος 60 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἡ δοτικὴ τοῦ θηλυκοῦ ἄρθρου τῇ Εἰ γέγραπται τῷ πρωτοτύπῳ. Τῇ ὀρθογραφίᾳ δὲ ταύτῃ ἔγραφον κατὰ τὴν 110 Ὀλυμπιάδα. Ἐκ τούτου ἐξάγομεν πότε ἤκμαζον αἱ δύο οὗτοι τεχνῆται. Τὸ ὄνομα τοῦ Κένχράμου μνημονεύεται μόνον ὑπὸ τοῦ Πλινίου (1, 34, c 29), τὸ δὲ τοῦ Πολύμνηστου ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 405, σελ. 336 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἐκ τούτου δὲ ἐξάγομεν, ὅτι δύο ἔργα τῶν τεχνιτῶν τούτων ἦσαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 405 ἐπιγραφὴν καὶ τὸ εἰς τὴν παρούσαν· διορθοῦνται δὲ διὰ τῆς παρούσης τὸ περὶ Κένχράμου χωρίον τοῦ Πλινίου, ὅστις τὴν ὀνομαστικὴν Κένχραμους γράφει, ἐν δὲ τῷ Βάθρῳ τῆς ἐπιγραφῆς Κένχραμος εἶναι ἐγχαραγμένον. Ἡ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην λέξις εἰκὼν ἰσοδυναμεῖ τῷ τύπῳ (Bas-relief). Τὴν ὀνομασίαν ταύτην συνεχῶς δεῖ οὗτος Πικρῶν τοῖς προστύποις ἔργοις.

Κ. Σ. Π.

3367.

ΦΙΛΗΜΩΝ ΔΑΜΩΝΟΣ
ΔΙΟΜΑΙΕΥΣ
ΚΩΜΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

3367.

Φιλῆμων Δάμων[ος
Διομαίεως
Κωμικὸς ποιητής.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 2858 Ὀκτωβρ. 20 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τῷ ὀνόματι τούτῳ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ποιηταί, λογογράφοι, γεωγράφοι, αὐληταὶ καὶ γραμματικοὶ ἐκαλοῦντο· ὅθεν πρὸς διάκρισιν ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ Βάθρου τρία διακριτικὰ, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκεῖνο τοῦ Δήμου αὐτοῦ καὶ τὸ τοῦ ἐπαγγέλματος. Τρεῖς κωμικοὶ ποιεῖται ἐκαλεῖντο οὕτω (ὄρα Πολυδεῦκα. ὄνομ., Φωτίου λεξικ. Τσέτσην, Σοῦιδαν, Μέγα ἔτυμ., Στοβαῖον καὶ ἄλλους, οὓς μακρὸν ἀπαριθμεῖν). Ὁ μὲν νεώτερος, ὁ δὲ ἀρχαιότερος πατὴρ καὶ υἱός, ὁ δεύτερος ἔγραψεν ἐπτὰ καὶ ἐννεήκοντα δράματα· τὴν ἀπαριθμῆσιν τούτων ὄρα παρ' Ἀθην. Δειπν. Β. . . , ἔζητε δὲ 99 ἔτη (Διόδ. Σικελ. Β. 33, παρὰ ἑκλ. 7), καὶ ὅν ὁ Ἀριστοφάνης ὡς Φρύγα καὶ Ἀγροίκον καὶ Κάρα ἐκωμώδησεν εἰς Σφήκας, ὄντα δυσειδῆ (Σοῦιδ. εἰς Φρύγιλος). Τοῦτον φησὶν ὁ Πλούταρχος (Πρεσβ. πολιτεῖα.) ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀγωνιζόμενον καὶ στεφανούμενον ὁ θάνατος κατέλαβε (Β. Δ.), ἔσχε δὲ υἱὸν Φιλῆμονα καὶ αὐτὸν κωμικόν, ὃν ἐσφαλμένως ὁ Σοῦιδας Συρακούσιον καλεῖ υἱὸν Δάμωνος τῆς νέας Κωμωδίας (Σοῦιδ. εἰς Φιλῆμων). Ἰσως κατήγετο ἐκ Συρακουσῶν· ἐν καιρῷ δὲ κατετάχθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης.

Φιλῆμων ἐκαλεῖτο καὶ ὁ ὑποκριτής, ὃς ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Ἀριστ. ῥήτωρ Β. 3, παράβ. καὶ Αἰσχ. κατὰ Τιμαρ., καὶ ὁ παρὰ τοῦ Λουκιανῷ (ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγερ. πταισματο.), καὶ πρεσβύτερος τις Χριστιανός, ὃς σύμφηφος Δ'ονυσίῳ καὶ Στεφάνῳ ἐγένετο (Εὐσ. ἑκκλ. ἱστορ.)· καὶ ἕτερος ἐπιγραμματοποιός (ὄρα Ἀνθ. ἐπίγρ.). καὶ ἕτερος, ὃς περὶ Ἀττικῶν ὀνημάτων ἢ γλωσσῶν ἔγραψεν (Ἀθ. Δειπν. Β. 4)· καὶ ἄλλοι, οὓς μακρὸν ἀπαριθμεῖν. Ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Φιλῆμων εἶναι, νομίζω, ἀπόγονος τοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου, ζήσαντος κωμικοῦ Φιλῆμονος, ὡς εἰκάζω ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, διότι τὸ Φ, ὡς ἀρχικὸν στοιχεῖον, εἶναι μεγαλύτερον τῶν λοιπῶν γραμμάτων· θεωροῦμεν δὲ τοῦτο συνήθως εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς ἐπιγραφάς, καὶ διότι τὰ γράμματα Μ καὶ Ξ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Μ, Σ. Ἡ παραλήγουσα τοῦ τοπικοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται τῇ Αἰ Διομαίεως, ἀντὶ τοῦ Διομαίεως καὶ Διομεῦς (Βοικχ. ἐπίγρ. 1940), καὶ Διομεῦς ὡς εἴρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1379 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 12 καὶ 69 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἡ διὰ τῆς Αἰ ὀρθογραφίᾳ Διομαίεως πρῶτον ἐνταῦθα εἴρηται.

Κ. Σ. Π.

3368.

- [. . . πρῶτος ῥυμὸς . . .]
. . . ΔΔΗΗ, δεῦτερο[ς] ῥυμὸς . . . τρίτος ῥυμὸς
. . . τέταρτος ῥυμὸς, φιάλ[αι] . . . ἀργυραῖ, πέμπτος
5 ῥυμὸς] ΠΔΔΔΔΗΗΗ, οἰνοχόη ἀργυρᾶ . . .
. . . ἀργυρᾶ σταθμὸν ΗΠ, κύλιξ χρυσῆ . . .
. . . ἕκτος ῥυμὸς φιάλαι τρεῖς χρυσαῖ σταθμὸν . . .
. . . ἐγραμμᾶ τευεν· ἀνέθηκεν Ἀρτέμιδος Βραυρων[ίας]
. . . χρυσίδες τρεῖς καὶ νὺν, αὐλωτὸν ἐν Ἀ-
10 ρτέμιδος Βραυρωνίας . . .], πῖναξ ἀργυροῦς σταθμὸν – ΧΠΔΔΔΔΗΗΗ,
. . . Ἀρτέμιδος Βραυρωνίας χρυσῇ θριπτήδεστος, σά[λπιγξ]
. . . σταθμὸν ΗΗ ἐξ ἀπίστο[υ] χρυσοῦ συμμεικτοῦ
. . . ἐκ καθαροῦ χρυσίου Διερκοῖ τοῖν Θεοῖν ΔΔΔΔΣΣΣ. Κ[αὶ
κίβδηλοι . . . φιάλαι ἀργυραῖ μεγάλαι : ΠΠ], μικραὶ δύο, καρχήσιον
15 . . . Ἀρτέμιδος Βραυρωνίας φιάλη μικρὰ ἀργυρᾶ, κύλιξ μικρὰ
. . . Καλλιᾶδο[υ] Ἀχαρνὲς ἀνέθηκεν σταθμὸν
. . . φιλίλη ἀργυρᾶ, ἣν Ἀριστολά ἀνέθηκεν σ-
. . . ταθμὸν . . . ἀνέθηκεν Ἀρτέμιδι Βαυρωνία σταθμὸν
. . . παρακαταθήκη σταθμὸν ΗΗΗΗΗΗΗΗΗΗ, τα-
20 ῦτα χρυσὸν ἔχουσι, ἐπίτηκτον σταθμὸν ΔΠΠ, (χα)λκᾶ [σ]ταθμὸν
. . . ἰάδο[υ] Ἐρχιῶς ἀργυροῦ ΔΔΔ
. . . Ἀρτέμιδος Βραυρωνίας, Γλύκη Ἀρχεστράτου

- · · ·]θον χρυσῶ. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ Βάθρο(υ) ἄστ(αθμα
 · · · ·) χρυσοῦ(υ)ν ὑπάργυρον ἀπὸ τῆς ἀσπίδος
 25 · · · · Βοίδι)ν Ἐλεφάντινον, φιάλη ἀργυρᾶ, ἣν Λε-
 ὠστρατος ἀνέθηκεν, φιάλη ἀργυρᾶ, ἣν Λυσιμάχη Τηλεμάχου
 μήτηρ ἀνέθηκεν, δακτύλιος χρυσοῦς ἐμ' πεντακτίῳ, ὃν Κλε(ι)νόμαχος
 ἀνέθηκεν Ἀρτέμιδι Βρυωνία δακτύλιον χρ(ο)(σ)οῦν ἀργυρίῳ δεδεμένον θ(ν) Φρυ-
 νίσκος Θετταλὸς ἀνέθηκεν, σταθμὸν τοῦτον ἐνωδίῳ χρυσῶ δύο Ἀρτέμιδος Βρυωνίας · · ·
 30 · · · · ὃς ἀνέθηκεν σταθμ(υ)ὸν |||, στατήρες κίβδηλοι ε... ολτίῳ σε... μαι... ενο ν π · ·
 ὄνυξ μέγας, Τραγελάφου πριαπίζοντος σταθμὸν ΔΔΔΤΤ, χρ(ύ)σια σύμμεικτα ἐπίλιθα
 (καὶ ἐνωδίῳ σταθμὸν · · · · ·)

Γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων τὸ 1858 Ὀκτω-
 βρίου 15. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 46 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρω-
 τηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα
 εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη ἀνάγεται εἰς
 τὰς ἀναγραφὰς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῶν θεῶν.

Τὸ εἰς τὰς γραμμὰς 7 καὶ 9 Ε καὶ Ο εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἰσὶν ἀντὶ τοῦ ΕΙ καὶ ΟΥ, ἥτοι
 ΤΡΕΞ ἀντὶ ΤΡΕΙΞ, ΚΛΕΝΟΜΑΧΟΣ ἀντὶ ΚΛΕΙΝΟΜΑΧΟΣ (γραμ. 27), καὶ ΧΡΥΞΙΟ ἀντὶ
 ΧΡΥΞΙΟΥ (γραμ. 22.)

Εἰς τὰς γραμμὰς 10, 12, 13 καὶ 16 γράφει ἀργυρὸς ἀντὶ ἀργυροῦς, χρυσίον ἀντὶ χρυσίου, Καλλιᾶδου ἀντὶ
 Καλλιᾶδου.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ἀναγινώσκεται · · ΣΤΑΘΜΟΝ ΗΗΙ ΕΞ ΑΠΙΣΤΟΥ ΧΡΥΞΙΟΥ ΣΥΜ-
 ΜΕΙΚΤΟΥ. Τὴν φράσιν ἀπίστου χρυσίου (καὶ οὐχὶ ἀπέφθου) σημαίνουσιν χρυσὸν ἄσσημον πρῶτην φοράν εὑ-
 ρίσκομεν ἐνταῦθα (1). τὴν δὲ λέξιν σύμμεικτον οὕτω γραφομένην ἀντὶ σύμμικτον (διὰ τοῦ Ι) εὑρίσκομεν γε-
 γραμμένην καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 150 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου στίχ. 38 α χρυσία σύμμεικτα
 δι᾿ ἄλιθα, » καὶ στίχ. 45 α ἀργύριον σύμμεικτον, » ἥ συμφωνεῖ ἡ προῦσα ἐπιγραφὴ (2).

Τὸ εἰς τὴν 17 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα τῆς Ἀριστόλας, ὡς καὶ ἐκεῖνο τῆς Λυσιμάχης τῆς Τηλεμάχου
 (γραμ. 26) ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 151 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ δὲ τῆς Γλύκης Ἀρχεστράτου, ὃ ἀναφέρεται εἰς τὴν 22 γραμμὴν εὑρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 271
 καὶ 2231 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΑΔΟ ΕΡΧΙΩΞ ΑΡΓΥΡΙΟ ΔΔΔ μένει κενὸν εἰς τὸν
 λίθον 11 γραμμάτων.

Περὶ τοῦ ἐν Ἀκροπόλει τεμένου τῆς Βρυωνίας Ἀρτέμιδος ὅτι ἔκειτο πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος μετὰ
 τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης ἀναφέραμεν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 108, 350 καὶ 355 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογ.
 Ἐφημερίδος· καὶ ἐκ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Ε ἀντὶ ΕΙ καὶ Ο ἀντὶ ΟΥ, καὶ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμ-
 μάτων, καὶ ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 151 ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἐγένετο ἐπὶ ἰθακτέους Ἀρχοντος
 ἔτος 3 τῆς 95 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

(1) Τὸ Π ἐπὶ τοῦ λίθου δὲν διακρίνεται καλῶς, διότι ὁ δ(ξίος) βραχίλιον αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένος, δύναται δὲ νὰ ἀνα-
 γνωσθῇ καὶ ἐξ ἀγίστου χρυσίου. Τὴν λέξιν ἐξ ἀγίστος ὁ Ἡσύχιος ἐξηγεῖ τριγενῶς οὕτως ἀξιάγιστον τὸ οὐ
 δεδόντως εἰσενεχθὲν εἰς ἱερὸν ἢ τὸ ἀκάθαρτον· καὶ ἐξάγιστα ἐπάντα τὰ εἰς ἱερὰ ἀφιερωμένα, ἃ οὐκ ὄν τε ἐκκομίζεσθαι
 τῶν ἱερῶν· ἔνιοι δὲ ἀγὰ ἀπέδοσαν, εἴτα ἀναφέρει καὶ ἡρσενικῶς ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος, πονηρὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ λέξις αὕτη
 ἐξ ἀγίστος οὐχ εὑρεται εἰς οὐδεμίαν τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀναγραφῶν ἀναθημάτων.

(2) Ὁ λίθος ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ λίθου ἐκείνων, διότι αὐταὶ καὶ ἐκ τῶν δύο πλευρῶν τοῦ λίθου
 εἰσὶ γεγραμμέναι, ἡ δὲ προῦσα ἐκ τοῦ ἐνὸς μόνον μέρους αὐτοῦ γεγραμμένη ἐστί.

ΟΥ
 ΤΗΝΦ
 ΑΞΠΑΡ
 ΟΥΞΠΟΛΕ
 ΧΘΑΙΤΩΙ
 ΞΥΘΕΜΙΝΙΠ
 ΝΑΡΕΤΗΞΕΝΕ
 ΞΙΛΕΙΞΚΑΙΤΟ
 ΩΝΚΑΙΞΤΕΦΑΝΩ
 ΙΞΤΕΦΑΝΩΙΚΑΤΑΤ
 ΑΝΕΦΑΜΙΛΛΟΣΗΙΠΑ
 ΕΞΘΑΙΑΠΡΟΦΑΣΙΞΤΩ
 ΒΑΣΙΛΕΩΝΠΡΟΑΙΡΕΞΕΙ
 ΝΕΛΛΗΝΩΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙΤ
 ΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΤΑΞΙΑΝ
 ΔΕΙΚΝΥΜΕΝΩΝΤΗΝΕΙΞΤΑΠΡ
 ΑΕΥΝΟΙΑΝΕΙΝΑΙΟΞΥΘΕΜΙΝΙ
 ΤΡΑΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕ
 ΟΝΟΥΞΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΡΑΨΑΣΘ
 ΦΥΛΗΞΚΑΙΔΗΜΟΥΚΑΙΦΡΑΤΡΙΑΞΗ
 ΣΑΝΒΟΥΛΗΤΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΤΟΥΞ
 ΔΕΠΡΥΤΑΝΕΙΞΤΟΥΞΤΗΝΕΙΞΙΟΥΞΑΝ
 ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΑΣΔΟΥΝ
 ΑΙΠΕΡΙΑΥΤΟΥΤΗΝΨΗΦΟΝΤΩΙΔΗΜΩΙ
 ΕΙΞΤΗΝΠΡΩΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΑΝΑΓΡΑ
 ΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΞΜΑΤΟΝΓΡΑΜΜΑ
 ΤΕΑΤΟΝΚΑΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΕΝΞΤΗΛΗ
 ΙΛΙΘΙΝΗΙΚΑΙΞΤΗΞΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕ
 ΙΕΙΞΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΗΞΞΤΗΛΗΞ
 ΔΟΥΝΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΥΔΗΜΟΥΔΔΔΔ
 ΡΑΧΜΑΞΕΚΤΩΝΚΟΙΝΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΟΠ
 ΩΞΑΝΤΕΤΙΜΗΜΕΝΟΞΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΠ
 ΡΑΤΤΕΙΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΙΠΠΕΩΝΤΩΝΑΙ
 ΧΜΑΛΩΤΩΝΟΞΑΝΥΠΕΡΠΟΛΙΤΩΝΟΤΙΑ
 ΝΥΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΞΥΜΦΕΡΙΝΑΥΤΟΙΞΕ
 ΙΞΞΩΤΗΡΙΑΝ

3369.

- τ]ου
] την φ-
 ιλίαν] ἄς παρ-
 έχει τ]ους πολε-
 5 μίους δε]δόχθαι τῷ
 δήμῳ ἐπαινέσαι Ὁ]ξύθεμιν ἱπ-
 ποστράτου]ν ἀρετῆς ἐνε-
 κα καὶ εὐνοίας εἰς τοὺς Βα]σιλεῖς καὶ τὸ-
 ν Δῆμον τῶν Ἀθηναί]ων, καὶ στεφανῶ-
 10 σαι αὐτὸν χρυσῷ] στεφάνῳ κατὰ τ-
 ὸν νόμον, ὅπως] ἂν ἐράμιλλος ἢ πᾶ-
 σι παρέχ]εσθαι ἀπροφασίστω-
 ς καὶ τῇ τῶν Β]ασιλέων προαιρέσει
 καὶ τῇ τῶ]ν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ, τ-
 15 ιμᾶσθαι δ'] ὑπὸ τοῦ Δήμου κατ' ἀξίαν
 . . . ἐν]δεικνυμένων τὴν εἰς τὰ πρ-
 ὀτερο]ν εὐνοίαν· εἶναι Ὁ]ξύθεμιν ἱ-

- ππος]τράτου Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ ἐ-
γγό]νους, καὶ εἶναι αὐτῷ γράψασθ-
20 α]ι Φυλῆς καὶ Δήμου καὶ φρατρίας ἥ-
ς ἂν βούληται κατὰ τὸν νόμον, τοὺς
δὲ Πρυτάνεις τοὺς τὴν εἰσιούσαν
Πρυτανείαν πρυτὰ εὐόντας δοῦν-
αι περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον τῷ Δήμῳ
25 εἰς τὴν πρώτην Ἑκκλησίαν· ἀναγρά-
ψαι δὲ τὸ δε τὸ ψήφισμα τὸν γραμμα-
τέα τὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν στήλῃ
λίθινῃ καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλε-
ι· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης
30 δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δῆμου ΔΔΔ δ-
ραχμὰς ἐκ τῶν κοινῶν χρημάτων, ὅ-
πως ἂν τετιμημένος ὑπὸ τοῦ Δήμου π-
ράττει καὶ ὑπὲρ τῶν ἱππέων τῶν αἰ-
χμαλώτων ὥσάν ὑπὲρ πολιτῶν ὅ,τι ἂ-
35 ν ὑπολαμβάνει συμφέρ[ε]ιν αὐτοῖς ε-
ἰς σωτηρίαν.

Ἐπὶ στήλης λίθου Πενταλησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 7 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Βάθρου τῆς Πρε-
μάχου ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 85 0/0, τὸ πλάτος 43 0/0, καὶ τὸ πάχος
13 0/0. Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς στήλης ἐλλεῖπει. Κάτωθεν αὐτῆς ὑπάρχει στέφανος ἐλαίας ἀνευ ἐπιγραφῆς
ἐντὸς αὐτοῦ, παρὰ τὸ σύνθηρ. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκεται μέρος τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα ἐγένετο **ΞΥΘΕ-
MIN**. εἰς δὲ τὴν 17 φαίνεται κρεῖττον ὄλον τὸ ὄνομα **ΟΞΥΘΕΜΙΣ**. Οὗτος κατὰ τὸν Ἀθηναῖον ἦν συνή-
θης καὶ κόλαξ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, εἰς δὲ οἱ δυστυχεῖς Ἀθηναῖοι, ἐπόμενοι τῇ βίᾳ τῶν τότε περι-
στάσεων, καὶ Βωμὸν καὶ Ἡρώων καὶ σπονδὰς ἐποίησαν (Β. 6, σελ. 59, τόμ. 2), καὶ τὸν ὁποῖον ὁ θηλυπρεπὴς
καὶ χαῦνος Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐρίνευσεν, λαβὼν πρόφασιν τινὰ δυσχερεσκέας. Ἡ φράσις τοῦ ψηφίσμα-
τος (γραμ. 32) ὅπως ἂν τετιμημένος ὑπὸ τοῦ Δήμου πράττει καὶ ὑπὲρ τῶν ἱππέων τῶν αἰχμαλώτων
ὥσάν ὑπὲρ πολιτῶν ὅ,τι ἂν ὑπολαμβάνει συμφέρειν αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν δε κνύει τὸν κωμικὸν χαρακτῆρα
τοῦ Ὀξύθεμιδος καὶ τὴν ἀσθένειαν τῶν δυστυχῶν Ἀθηναίων, οἱ δὲ αἰχμαλωτισθέντες ἱππεῖς εἰσὶν οἱ παθόντες
μετὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, ὅτε εἴσιν Ἀντίγονος ὁ Δημητρίου στρατιᾶ τε αὐτὸς ἐσβεδληκῶς ἐρθεῖρε τὴν
χώραν καὶ νῆυσιν ἅμα ἐκ θαλάσσης κατεῖργε. (Παυσ. Ἀττ. κεφ. Α΄.)

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἡ φράσις **δραχμὰς ἐκ τῶν κοινῶν χρημάτων**, ἵπως ἐννοεῖ ἐνταῦθα
τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν διὰ τὰ ψηφίσματα προσδιωρισμένων.

Εἰς τὴν 33 καὶ εἰς τὴν 35 τὰς ληγούσας ὡς ἂν πράττει καὶ ὡς ἂν ὑπολαμβάνει γράφει διὰ τῆς **ΕΙ**.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφέρει τὴν φράσιν ὥσάν. Τὴν φράσιν ταύτην ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια λέγουσα ὥσάν
ὑπὲρ τῶν πολιτῶν φαίνεται, ὥσάν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνίζεται, ὥσάν τὸν υἱὸν τοῦ τὸν ἀγαπᾷ.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν τὸ ἀπαρέμφατον συμφέρειν γράφει διὰ τοῦ | μόνου συμφέριν ἀντὶ συμφέρειν.

Κ. Σ. Π.

3370.

**ΝΙΚΑΡΕΤΗ
ΕΚΚΡΗΛΗΚΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ**

3370.

Νικαρέτη
ἐκ Πηλῆγων
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ στήλης Πενταλησίου λίθου. Εὐρέθη ὑπὸ τὸ ἐν Ἀκροπόλει τέμενος τῆς Βραχυρωνίως Ἀρτέμιδος. Τὸ ὕψος
τῆς στήλης, (ἥς τὸ κάτω μέρος ὑπάρχει ἀκρωτηριασμένον) ἐστὶν ἐνὸς μέτρου καὶ 22 0/0, τὸ πλάτος 66 0/0.

καὶ τὸ πᾶχος 16 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 4. Ἐπὶ τῆς στήλης φαίνεται ἡ ὀπὴ, ἐν ᾗ λείψανον λευκοτάτου λίθου συνδεδεμένου μετ' αὐτῆς μολύβδω, ἐφ' οὗ ἦν τὸ ἀνάθημα τῆς Νικαρέτης.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ ἐγχρημάτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς, ἔγραψε δις τὸ Κ, τὸ δεύτερον φαίνεται κατὰ τι ἐξηφανισμένον ἢ διὰ τὸ διαφθαρὲν μέρος τοῦ λίθου, ἢ καὶ διότι ἐπίτηδες ἐπροσπάθησεν τὴν ἐξάλειψιν αὐτοῦ. Ὄνομα κύριον Νικαρέτη εὗρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 551 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 126 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόσς περὶ Ἀμοργοῦ.

Κ. Σ. Π.

3371.

ΠΥΛΩΡΟΙ ΕΠΙ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΙΟΝΥΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ) ΜΑΡΑΘΩ

3371.

Πυλωροὶ ἐπὶ [. . . Ἄρχοντος
Ἀνδρέας Διονυσίου,
Νεικίας) Μαραθῶνιος.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρεθὴ τὸ 1858 Ὀκτωβρ. 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον μέρος τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 30 0/0, τὸ μῆκος ἐνὸς μέτρου, καὶ τὸ πλάτος 35 0/0. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Ὁ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενος Νεικίας, ὡς πυλωρός, ἐστὶν ἀναγεγραμμένος ὡς τοιοῦτος καὶ ἐν τῇ στήλῃ, τῇ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, ἧς τὴν ἐπιγραφὴν ὄρα ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ῥόσς ὑπ' ἀριθ. 10, σελ. 35 Die Demen.

Κ. Σ. Π.

3372.

ΟΔΗΜ
ΤΕΒΕΡΙΟΝ Κ: Σ
ΕΥΕΡ

3372.

Ὁ Δῆμος.
Τεβέριον Κ(αίσαρα) Σ(εβαστὸν τὸν ἑαυτοῦ
εὐερ(γέτην).

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὗρεθὴ τὸ 1858 Νοεμβρ. 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ βορειο-ανατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 33 0/0, τὸ μῆκος 70 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 60 0/0. Τὸ ἥμισυ κατὰ μῆκος τοῦ Βάθρου σώζεται. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα γέγραπται εἰς τὸν λίθον Τεβέριον ἀντὶ Τιβέριον, καὶ Τειβέριον, καὶ Τιβήριον. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 381 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3373.

ΟΛΑΜΠΤΡΕΥ
ΑΙ ΗΝΤΗ | ΑΘΗΝΑΙΑΙ

3373.

. ο(υ) Λαμπτρέυ(ς)
δεκάτην τῇ Ἀθηναίᾳ.

3374.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΝ ΟΚΤΑΙΟΝ ΠΟΠΛΙΟΥ
ΥΙΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΥΝΟ

3374.

Ὁ Δῆμος
Πόπλιον Ὀκτάϊον Ποπλίου
υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνο[ίας].

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὗρεθὴ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἡρεχθίου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἄνω ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος ἐστὶν ἀκρω-

τηριασμένον, εἶναι 20 0/0, τὸ μῆκος ἐν μέτρον καὶ 28 0/0, τὸ δὲ πλάτος 70 0/0· καὶ τὸ μὲν μέγεθος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3, τὸ δὲ τῶν Ῥωμαϊκῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3374 ἐπιγραφῆς 0/0 4. Τὸ Βάθρον τοῦτο εὗρεθῇ πλησίον σχεδὸν τῆς πλακῆς, ἐφ' ἧς ὁ τύπος τῆς τριήρους, εἰς ἣν φαίνονται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων ἐδωλίων ἐννέα ἄνδρες ἐρέσσοντες παντὶ σθένει, τούτων αἱ κῶπαι φαίνονται ἔξωθεν τῶν ἐτέρων δύο καταστρώματων, ὡς ἐκεῖται τῶν ἐπὶ τοῦ δευτέρου καταστρώματος φαίνονται ἔξωθεν τοῦ κατωτέρω καταστρώματος. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνωτάτω καταστρώματος φαίνονται δύο ἄνδρες κατακείμενοι, τοῦ ἐνὸς τὸ ἥμισυ ἐσώθη, τοῦ δὲ ἐτέρου ὅλον σχεδὸν τὸ σῶμα· κατάκειται οὗτος ὡς νεκρὸς, φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κιβασίαν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ ὁ τύπος τῆς τριήρους εἶναι 34 0/0, τὸ δὲ τῆς τριήρους αὐτῆς 15 0/0, τὸ μῆκος τοῦ λίθου 50 0/0, τῆς δὲ τριήρους 48 0/0, τὸ δὲ πῆχος τοῦ λίθου 15 0/0, ὁ λίθος εἶναι τῶν λατομιῶν τῆς Πεντέλης. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου δὲν ἐσώθη δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ Βάθρου. Τὰ ἐπ' αὐτοῦ γράμματα εἰσὶ μὲν Ἰωνικά, ἀλλ' ὁ σχηματισμὸς ὅλων τῶν γραμμάτων, τοῦ Α οὕτως Α ἐγχαραγμένου τοῦ Ο ἀναπληροῦντος τὴν ΟΥ δίφθογον, καὶ τὸ ἀσυναίρετον τοῦ ὀνόματος Ἀθηναία ἐμφαίνουσιν, ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν 96 πιθανῶς Ὀλυμπιάδα.

Κ. Σ. Π.

3375.

Ι Δ Ρ Ι Α Ξ Χ Α Ρ Ι Α Δ Ο Ξ Υ Β Ρ Ι Δ Η Ξ Κ Λ Ε Ω Ν Θ Ο Υ Δ Ι
 < Τ Ο Φ Ω Ν Ν Α Υ Κ Λ Ε Ο Ξ Λ Α Κ Ι Α Δ Η Ξ Φ Ι Λ Ι Ν Ο Ξ Γ
 Η Ξ · Ι Κ Η Ξ Ι Α Ξ Ν Ι Κ Η Ξ Ι Δ Ι Κ Ο Φ Α Λ Η Ρ Ε Υ Ξ Τ Α
 Δ Ρ Ο Ξ Η Ρ Χ Ε Ν Τ Ι Μ Ω Ν Ι Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ Κ Υ Θ
 5 Ρ Α Τ Ο Ε Ρ Ο Ι Α Δ Η Ι Α Μ Ε Ι Ψ Ι Α Ι Λ Υ Κ Ο Μ Η Δ
 Ο Ρ Κ Ε Ω Ξ Δ Ε Κ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Ο Ι Ξ Ε Υ Θ Ι Α Ξ
 Ε Ι Ω Ι Ε Ν Τ Ε Λ Ε · Ι Ι Τ Α Τ Η Ν Ξ Τ Η
 Ι Α Ν Ο Ξ

3375.

Φα]ιδρίας Χαριάδο[υ] Συερίδης, Κλέων Θουδί-
 ππου Ἀραφήνιος, Ἀρισ]τοφῶν Ναυσικλέο[υ]ς Λακιάδης, Φιλῖνος Γ-
 νήφωνος Φαληρε]ύς, [Ν]ικησίας Νικησιδίκου[υ] Φαληρεύς, Τα-
 μίας, παρέδωσαν, ὅτε Μέναν]δρος ἤρχεν Τίμωνι Τιμοκράτους Κυ-
 5 θηρίφ · · Χαιρεστρ]άτο[υ] Ἑρσιάδης, Ἀμειψία Λυκομήδου,
 · · · · ·]ορκέως Δεκελείοις Εὐθίας · · ·
 · · · · ·]εῖφ ἐντελε... τα τὴν στή[λην] · ·
 · · · · ·]ιανος · · · · ·

Κάτωθεν τύπου ἀνδρὸς σκυπτούχου, καθημένου ἐπὶ θάκου. Ὁ τύπος οὗτος ἴσως παριστάνει τὸν Δία. Ἦυρον αὐτὸ τὸ λείψανον τῆς ἀρχαιότητος τὸ 1858 Νοεμβρίου 1 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου, οὗ τό τε ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος ἐλλείπουσιν, εἶναι 55 0/0, τὸ πλάτος 34 0/0, καὶ τὸ πῆχος 15 0/0· τὸ δὲ ὕψος τοῦ περικτανομένου τύπου εἶναι 30 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχα-
 ραγμένα. Ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος Φαιδρίας Χαριάδου Συερίδης ἀναφέρεται ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 961 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος (α). Ὁμοίως καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἀναφερόμενος Κλέων Θουδίππου, ὃς ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Ἰσοκράτους (9), καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Θούδιππος Ἀραφήνιος ἀναφέ-
 ρεται δις ἐν ταῖς τῶν νεωρίων ἐπιγραφαῖς, ὡς δόσας εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς τριήρους Ἑλλάδος καλουμένης, ἔργον Ἀρχένεω, δραχ. ΧΗΗ· (δρα Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 3216)· ἦν δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀρυφίλου, περὶ οὗ δρα Ἰσοκ. σελ. 119, τόμ. 2.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Ἀριστοφῶν ἴσως εἶναι τὸ τοῦ Δημαγωγοῦ, ὃς ἔγραψε ψήφισμα ἐλῆσθαι ζητητὰς τῶν οφειλόντων τῇ πόλει, καὶ ἀποπειραμένων διαλαθεῖν. Δημ. κατὰ Τιμοκρ.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Νικησίου Νικησιδίκου, Φαληρέως τὸν Ἀῆμον, πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὑρίσκεται, διότι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 55 ἐπιγραφὴν, γραμμὴν 8 κισιδίκου μόνον σώζεται.

(α) Εἶναι δὲ οὗτος ἴσως εἰς τῶν τριάκοντα Τυράννων. (Ξεν. Ἑλλ. Β. 2, κεφ. 3).

Ἐκ τῆς 4 γραμμῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνεγράφη ἐπὶ Ἀρχοντος Μενάνδρου, ὃς ἦρξε τὸ 3 ἔτος τῆς 99 Ὀλυμπιάδος.

Ὁ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφερόμενος Τίμων Τιμοκράτους Κυθήριος εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 58 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἔνθα ἐσφαλμένως τὸ δημοτικὸν Τίμωνος τοῦ Τιμοκράτους, οὗ τὸ ἀρχικὸν γράμμα μόνον ἐκεῖ φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου, ἀνεπληρώθη εἰς Κ[ικυνεύς] ἀντὶ τοῦ Κυθήριος (α).

Κ. Σ. Π.

3376.

ΕΠΙ ΗΛΙ ΔΟΥΡΟΥ ΑΡΧΟ
ΔΕΚΑΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΘΑΡΓΗ/
ΚΟΣΤΕΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΙ
5 ΠΕΨΗΦΙΣΤΕΝΣ ΩΣ ΙΠΠΟΣ ΑΙΣΧΡΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΕΔΟΞΕΝ ΤΩ ΙΔΗΜ
ΑΡΧΩΝΙ ΔΗΣΧΑΙΡΕ. ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ
10 ΦΡΟΝΤΙΣΜΟΥ ΘΕΝΗΤΤΟΝ
ΟΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΩΣ ΑΙΣ. . ΕΩ

3376.

Ἐπὶ Ἡλιοδώρου Ἀρχο(τος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος
δεκάτης Πρυτανείας, ἥ
ἐγραμμάτευε Θαρρη(λιῶνος τετάρτη καὶ εἰ-
κοστὴ τῆς Πρυτανείας Ἐκκλησία τῶν προέδρων ἐ-
5 πεψήφισεν Σώσιππος Αἰσχρω(νος καὶ συμ-
πρόεδροι
Ἔδοξεν τῷ Δήμῳ
Ἀρχωνίδης Χαιρέ(ου Παλληνεὺς εἶπεν
· . . ὄντος καὶ πρότερον ἐν παντὶ (καιρῷ
10 καὶ) φροντίζων οὐθ' ἐν ἡτιον(ἢ πρότερον
· παρὰ τοῦ Βασιλέως
· ὡς λισ .. εως

Ἐπὶ τμήματος στήλης (ἧς σώζεται μέρος ἀετώματος) λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1858 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κιονοειδῶς ἐγχαραγμένα. Τὸ κάτω μέρος τοῦ ψηφίσματος τούτου δὲν ἐσώθη, ὅπως γένηται γνωστὸν ὑπὲρ τίνος ἐγένετο, ὡς ἐκ τῶν τελευταίων δὲ ἐκφράσεων τούτου ἐξάγεται, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα ἐγένετο, ἐνέργησε παρὰ τινι τῶν τότε Βασιλέων ὑπὲρ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, συσταίνων τὰ συμφέροντα τούτου παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Ἐγένετο δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπὶ Ἡλιοδώρου Ἀρχοντος· πότε ἤρξεν οὗτος ἀγνοοῦμεν, διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν φαίνεται εἰς τοὺς ὁποίους ἔχομεν καταλόγους τῶν Ἀρχόντων.

Ὁ εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφερόμενος Χαρίας πατὴρ τοῦ Ἀρχωνίδου Παλληνεὺς, ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς, ἢ συγγενὴς καὶ ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 66 ἐκδοθεῖσαν μετ' ἄλλων ἐν τῷ 6'. φυλλαδίῳ ἐπιγραφῶν, τῶν εὐρεθεισῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ τὸ 1852, διότι ἀμφότεροι εἰσὶ Παλληνεῖς τὸν Δῆμον.

Κ. Σ. Π.

(x) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην (58 τῆς Ἀρχ. Ἐφημ.) ἀνατυπώσας ὁ Κ. Παγ. ὑπ' ἀριθ. 855 (3ος Antic. Hellen. T. 2, p 520) ἐσταλμένως εἰς Κηφισιεύς ἀνεπλήρωσεν.

3377.

ΙΣΠΟΛΙΑΔΟ
ΛΩΡΟΣ
ΟΓΕΝΗΣ)Α
ΑΘΗΝΑΣΝ

3377.

Αθηνᾶς Πολιάδος
πυ)λωρός
Διογένης Α
Αθηνᾶς Ν(ικης.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 18 παρὰ τὸ Βάθρον τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0.

Ἡ δευτέρα γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἐκ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ μέρους αὐτοῦ, σῶον δὲ κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἴσταντο εἰκόνες Διογένους τινος, πυλωροῦ τοῦ ναοῦ τῆς Πολιάδος, καὶ ἐκείνου τῆς Αθηνᾶς, ἧς τὸ ἀρχικὸν τοῦ ἐπιθέτου γράμμα Ν φαίνεται κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸν λίθον, ἴσως εἶναι Αθηνᾶς Νίκης.

Ὁ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀναφερόμενος Διογένης, ὃς ἦν πυλωρὸς τοῦ ναοῦ Αθηνᾶς τῆς Πολιάδος, ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 666 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου μνημονευομένου Διογένους, ὃς ἦν τοῦ γένους τῶν Βουταδῶν, ἐξ οὗ οἱ ἱερεῖς τῆς Πολιάδος ἐκλέγοντο. Ἐκ τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς μαθητόμενον, ὅτι εἰς ἕκαστον ναὸν ἦσαν πυλωροὶ, οἱ ἐφύλασσον τὴν εἴσοδον ὅπως μὴ τις κακοποιὸς, ἢ βέβηλος εἰσέλθῃ εἰς αὐτούς· ὅτι δὲ καὶ ἱερεὺς Αθηνᾶς Νίκης ἦν ἐν Ἀκροπόλει. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1064 καὶ ἄλλων ἐπιγραφῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3378.

ΧΡΩΝΙΔΗΣ ΚΗΦΙ
ΑΝΕ
ΟΔΗΜΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΥ
ΑΡΕΤΗΣ
/ . . / ΙΟΔ

3378.

. . . Χρωνίδης Κηφι(σιεύς
ἀνέ(θηκεν.

Ὁ Δῆμος.
Ἰούλιον Καίσαρα
ἀρετῆς (ἔνεκα.

Διόδ (. . . ἐποίησεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 23 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 23 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος.

Ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα καὶ ἡ τελευταία γραμμὴ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι μικροῖς γράμμασι μεταγενεστέρως δὲ καθελόντες τὸ ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἀνάθημα ἀνήγειραν τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ ἀνέγραψαν μεγάλοις γράμμασι τὰς γραμμὰς τρίτην, τετάρτην καὶ πέμπτην. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τούτων εἶναι 0/0 3.

Κ. Σ. Π.

3379.

Ω Λ Φ Ι \
ΔΗΜΟΣ ΕΧΟ
ΝΙΦΙΛΟΣ Α
ΕΝΗΣ

3379.

. . . ω . ε . . . Φιλ . . .
δ) Δῆμος ἐχο(ρήγει
. . . φίλος Α (. . . ἦρχε
. . . γ)έντης

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πάχος 16 0/0, καὶ τὸ μήκος 40 0/0. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρ. 20 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Αἱ πρῶται δύο γραμμαὶ ὑπάρχουσιν ἐντὸς δύο ταινιῶν.

Κ. Σ. Π.

ΕΦΗΜΕΡΙΞ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησίᾳ δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

3380.

ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΟΞΗΥΛΕΙ

Ἐπὶ τῆς πλευρᾶς πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ πλάτος αὐτῆς εἶναι 15 0/0, τὸ μῆκος ἐνὸς μέτρου καὶ ἡμίσειος, καὶ τὸ πάχος 0/0 6.

Κ. Σ. Π.

3380.

ὁ Δῆμος) ἐχορήγει,
. . . .)ος ἡῦλει

3381.

ΟΙ
ΩΡΟΣ ΜΕΝ
ΙΚΛΗΣΗΥ
ΙΠΠ

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη μεταξὺ Ἐρεχθείου καὶ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ μῆκος 70 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3 1/2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

3381.

.αι
.ωρος Μεν
.ικλῆς ἡῦλει,
Ἰππ(οθωντὶς παιδῶν ἐνίκᾳ.

3382.

ΑΝΤΙΓΕΝΗΣ
ΛΑΚΙΑΔΗΝ

3383.

ΙΔΟΜΕΝΕΥΞ
ΟΗΘΕΝ

3384.

ΑΝ
ΑΧΑ

3382.

Ἀντιγένης
Λακιάδης.

3383.

Ἰδομενεὺς
Ὁῆθεν.

3384.

Ἀν
Ἀχα(ρνεύς.

Ἐπὶ τῆς βάσεως Βάθρου λίθου Πεντελικοῦ, ἐφ' οὗ τύπος πέντε ἀνδρῶν, παριστανομένων γυμνῶν. Εὐρέθη τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 28 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 70 0/0, καὶ τὸ μῆκος ἐνὸς μέτρου καὶ 65 0/0. Οἱ παριστανόμενοι ἄνδρες ἔχουσιν ὕψος 37 0/0. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους εἰκάζω, ὅτι καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ Βάθρου ἦσαν πρόστυπα ἔργα παριστάνονσι δὲ ἄνδρας ἀθλητὰς ἀποστειλιζομένους, ἦσαν δὲ οὗτοι πιθανῶς εὐδόκιμοι ἀθληταί.

Κ. Σ. Π.

3385.

Δ Ι Ω Ν Φ Ι Λ Α Ι Δ Η Σ
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ
Φ Ι Λ Α Ι Δ Η Σ

3385.

Δίων Φιλαίδης,
Ἀπολλόδωρος
Φιλαίδης.

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ γωνιαίου βορειοτέρου κίονος τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων, ἐντὸς βασιλικῆς τοῦ δευτέρου σπονδύλου· οὐ μακρὰν ταύτης ἐστὶ γεγραμμένη ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 1663 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Τὴν παροῦσαν μὴ γνωρίζων τότε, ὡς οὐσαν κεκαλυμμένην ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τότε σωζομένου θόλου, οἰκίας τινός, δὲν ἐδημοσίευσα, νῦν δ' ἀφαιρέσας τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀσθέετην, καὶ ἀναγνώσας τὴν ἐπιγραφὴν πράττω τοῦτο· πῶς ἐπὶ τῶν Προπυλαίων ἐνέγραψαν οὗτοι, καὶ τοὶ κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους, τὰ ὁνόματα αὐτῶν, ἀγνοῶ. Δίων ὁ Φιλαίδης καὶ ὁ συνδημότης αὐτοῦ Ἀπολλόδωρος, τίνες εἰσὶν δὲν ἠδυνήθημεν νῦν εὑρωμεν. Τὸ Δημοτικὸν ἐνταῦθα γέγραπται κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον Φιλαίδης καὶ οὐχὶ Φιλίδης, ὡς εὔρηται συνήθως εἰς τὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐπιγραφάς. Ὁ Δῆμος οὗτος ἦν πιθανῶς πρὸς τὸ μέρος, τὸ καλούμενον νῦν *Φιλλωίτη*. Τὸ πλησιάζον τῇ ἀρχαίᾳ ὀνομασίᾳ σημερινὸν ὄνομα πᾶρχει ἡμῖν τὴν εἰκασίαν ταύτην.

Κ. Σ. Π.

3386.

Δ Η Μ Ο Κ Η Δ . .

3386.

Δημοκῆδης

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου πικστοῦ ἀναθήματος λίθου Πεντελητίου. Εὑρέθη τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λειψάνου τοῦτου, (οὗ τὸ ἀκρωτήριον καὶ τὰ γείσασα ἦσαν βεβαμμένα ἐρυθρὰ, ὡς φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ἔχνη τῆς βαρῆς ταύτης) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἐσώθη.

Κ. Σ. Π.

3387.

Θ Ε Ο Β Ο

3387.

Θεόβο(υ)λος

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου παστᾶδος λίθου Πεντελικοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ἥμισυ τῆς παστᾶδος ταύτης σώζεται.

Κ. Σ. Π.

3388.

Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Α
Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Σ Σ Α

3388.

Διονυσία
Διονυσίου
Ἀντιόχισσα:

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. ἤρυν αὐτὴν τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὰς διὰ τὴν ὁδοποιεῖαν γενομένας ἀνασκαφάς, ἐντὸς τοῦ Δήμου Κολουττός, οὐ μακρὰν τῶν Βασιλικῶν σταύλων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 62 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0.

Κ. Σ. Π.

3389.

Λ Α Υ Κ Υ Δ Η Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Ε Π Ο Η Ξ Ε

3389.

Γλαυκ(ι)δης Ἀργεῖος ἐπόησε.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. ἤρυν αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 15 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 70 0/0, καὶ τὸ

πίχος 69 0/0. Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος ΓΛΑΥΚΥΔΗΣ ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Υ γέγραπται (καὶ φαίνεται καθαρὰ τοῦτο), ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς, τῆς διὰ τοῦ Ι. Τὸν γλύπτην τοῦτον, ὡς ἐργασθέντα ἀνδριάντας ἀθλητῶν, ἀναφέρει ὁ Πλίνιος 34, 8, 5, 19, ἐν δὲ τῇ θέσει, (καθ' ἣν εὑρέθη τὸ Βάθρον καὶ εἰς ἣν ἀφήσαμεν αὐτὸ, ὥσπερ καὶ ἅπαντα τ' ἄλλα, ὅσα καὶ ἂν εὑρέθησαν, διότι οὕτω φυλάττεται ἡ ἀρχαία χωρογραφία τῆς Ἀκροπόλεως) ἀνεκαλύφθησαν ἐξ ἀμφοτέρωθεν τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ἡ θεωρία εἰς τὸν Παρθενῶνα προέβαινε, καὶ ἄλλα φέροντα ἀνδριάντας ἀθλητῶν, οὕτως ἐστὶ τὸ τοῦ Ἐπιχαρίνου, τὸ τοῦ Καλλίου καὶ ἄλλων.

Κ. Σ. Π.

3390.

ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΕΟΥ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ

3390.

Φιλόνικος
Φιλοκλέου
Βερενικίδης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 15 εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου Κολυττῶς, πλησίον τῶν νῦν Βασιλικῶν σταύλων. Τοῦ ὀνόματος ΦΙΛΟΝΕΙΚΟΣ ἡ παραλήγουσα εἰς τινὰς τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τῆς ΕΙ εὑρίσκεται γεγραμμένη, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1709 καὶ 4120 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ὁ Πλούταρχος Β. Ἀλεξάνδρου τῇ ΕΙ γράφει Φιλόνεικον τὸν Θεσσαλὸν, ἐς τὸν Βουκέφαλον ἤγαγε τῷ Φιλίππῳ, τὰ πλεῖστα δὲ διὰ τοῦ Ι γράφονται.

Κ. Σ. Π.

3391.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΜ. ΞΗΝΟΣ

3391.

Δημήτριος
Ἀλεξάνδρου
Ἀμ[ε]σηνός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 5 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 52 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

3392.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
ΞΑΤΥΡΟΥ
ΦΛΥΕΥΣ

3392.

Ἀντίγονος
Σατύρου
Φλυεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 15 πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ νῦν κατασκευαζομένου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς Γαλλικοῦ μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 55 0/0. Τὸ Α εἶναι οὕτως ἐγχαράγμενον Α. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 6.

Κ. Σ. Π.

3393.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

3393.

Διόδωρος
Διοδώρου
Μαραθῶνιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Βαθροῦ τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς Γαλλικοῦ μέτρου καὶ 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 38 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει ἐπὶ τῆς στήλης τύπος ἀμφορέως ὕψους

27 0/0. Διόδωρος Διοδώρου εύρίσκεται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς. Διόδωρος δὲ Διοδώρου Μαραθώνιος οὗτος μόνον εύρηται. Ἡ στήλη ἴσως μετεκομίσθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κάτωθεν, διότι ἐπιτυμβίου στήλης χῶρος οὐκ ἦν ἐν Ἀκροπόλει.

Κ. Σ. Π.

3394.

Ι ΕΦΙΛΟ
ΑΠΟ·ΙΔΟΣ
Ρ·····ΑΣΕΝΕΙ
ΛΩ\ΑΞΘΥΞ·ΘΗΝ
5 ΑΥΤΟΥΚΑΙΓΡΑΨΑ>
/ΟΥΚΑΙΦΡΑΤΡΙΑΞΗ
ΑΤΟΝΝΟΜΟΝΤΟΥΞΔ
ΝΤΙΟΧΙΔΟΣΔΟΥΝΑ
ΗΜΩΙΤΗΝΨΗΦΟΝΕΙ
10 ΣΙΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔ
ΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΚΑ
ΟΛΕΙΕΙΣΔΕΤΗΝΑΝ
ΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΥΔΗΜ
ΤΩΝΚΑΤΑΨΗΦΙΞΜΑ
15 ΙΤΩΙΔΗΜΩΙ

3394.

· · · · · ε φιλο[τιμ] · · ·
· · · · · ἀπο[δ]ίδοσ[ιν] · ·
· · · · · ρ · · · · · ας ἐν εἰ
· · · · · λω . ας θυσ[ία]ν η
5 · · · · · αὐτοῦ καὶ γρήψασ-
θαι αὐτὸν φυλῆς καὶ Δήμου καὶ φρατρίας, ἥ-
ς ἂν βούληται κατὰ τὸν νόμον, τοῦ δ·
ἐ Πρυτάνεις τῆς Ἀντιοχίδος δοῦνα·
ι περὶ αὐτοῦ τῷ Δήμῳ τὴν ψήφον εἰ·
10 ς τὴν ἐπιούσαν Ἐκκλησίαν, ἀναγράψαι δ·
ἐ τὸ ψήφισμα] τὸν ἀναγραφὴν κα-
ὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλει, εἰς δὲ τὴν ἀν-
αγραφὴν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου
ου δραχμὰς ΔΔΔ ἐκ] τῶν κατὰ ψήφισμα-
15 τα ἀναλισκομένων] τῷ Δήμῳ.

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὑψρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 21 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀσκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 0/0 7. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Κάτωθεν τῆς στήλης μένει κενὸν 0/0 3. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκάστη γραμμὴ σύγκειται ἐξ 28 γραμμάτων καὶ τινες ἐξ 27. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψηφίσματος. Δὲν διετηρήθη τὸ ὄνομα ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν διατάττει ὅπως ὁ ἀναγραφεὺς ἐγγράψῃ τὸ ψήφισμα τοῦτο· περὶ ἀναγραφῆς ἀναφέ-
ρονται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ 184 τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκχίου,
καὶ εἰς τινὰς διατηρουμένους νῦν ἐν τῇ Πινακοθήκῃ, ἧς ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως ΑΝΑΓΡΑΦΕΥΞ Α.

Κ. Σ. Π.

3395.

ΣΤΡΑΤΙΠΠΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΗ
ΙΦΙΞΤΙΑΔΗΣ

3395.

Στράτιππος Φιλοξένη
Ἰφιστιάδης,

Ἐφ' ὑδρίας ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου Κολυττός, τὸ 1858 Νοεμβρίου 10. Τὸ ὕψος τῆς ὑδρίας, (ἧς τὸ στόμιον δὲν σώζεται) εἶναι 76 0/0. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΣΤΡΑΤΙΠΠΟΣ παρίσταται ἀνὴρ ἰστάμενος ἀσπιδοφόρος, πρὸ αὐτοῦ δὲ γυνὴ καθημέ-
νη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΦΙΛΟΞΕΝΗ, ὁπισθεν δὲ αὐτῆς ὑπάρχει ἕτερος ἀνὴρ ἰστάμενος. Ὄνομα κύριον Στρά-
τιππος Στρατίππου εύρηται ἅπαξ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1370 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ἣν δημοσιευ-
θεῖσαν τὸ 1853 κατὰ μῆνα Μαΐον ἀνετύπωσεν ὁ Κ. Ράγκ, τὸ 1855 εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ Antiq.
Helleniques ὑπ' ἀριθ. 878, σελ. 1561.

Κ. Σ. Π.

ΥΤΑΝΕΥΕΝ
ΕΥΞΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΣΙΜΙ
ΥΞΕΠΕΣΤΑΤΕΕΥΡΙΠΠΙΔΗ
5 ΕΠΕΙΔΗΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΓΕ
ΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΗΓΚΑΘ
ΑΙΩΝΚΑΙΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙ
ΗΙΒΟΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΞΟΦΟΡΙΑΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩ
10 ΤΩΙΔΗΜΩΙΛΕΩΝΤΙΞΕΠΡΥ
ΝΑΘΟΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΕΥΦ
ΠΕΣΤΑΤΕΙΜΕΛΑΝΩΠΟΣΕΙΠ
ΛΗΙΕΠΕΙΔΗΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
15 ΙΛΟΚΛΕΟΥΣΠΕΡΙΤΟΝΔΗΜΟ
ΗΓΚΑΘΟΔΟΝΤΟΥΔΗΜΟΕΨΗΦ
ΞΠΡΟΕΔΡΟΥΣΟΙΑΝΤΥΓΧΑΝ
ΕΙΞΤΗΝΠΡΩΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΙΛΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΕΥΚΛΕΟΥΣ
20 ΞΚΑΙΚΟΣΜΙΟΣΔΟΚΕΙΕΙΝΑ
ΠΡΥΤΑΝΕΣΙΤΟΙΣΑΕΙΠΡΥΤ
Υ·ΒΑΛΛΕΣΘΑΙΤΗΣΒΟΛΗΣΕ
ΤΗΙΒΟΛΗΙΕΙΝΑΙΤΗΓΚΗ
ΡΤΩΙΠΑΤΡΙΑΥΤΟΥΙ
ΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

3396.

- ἐπρυτάνευεν
.]εὺς ἐγραμμάτευεν Σιμί-
ας]εὺς ἐπεστάτε[ι], Εὐριππίδη-
ς εἶπεν ψηφίσαι ἔπαινον Εὐκλείᾳ ἀνδραγαθίας
5 καὶ φιλοπταρίας ἔνεκα,] ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγέ-
γένετο περὶ τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τῇ καθ-
οδῶν τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τὴν ἐλευθερί-
αν αὐτοῦ ἐποίησεν· ἔδοξεν τῇ Βο[υ]λῇ καὶ τῷ Δήμῳ
. καὶ μι]σθοφορίαν εἶναι αὐτῷ.
10 ἔδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ] τῷ Δήμῳ Λεωντίς ἐπρυ-
τάνευεν,]νάθος ἐγραμμάτευεν, Εὐφ-
ρυμὸς] ἐπεστάτῃ, Μελάνωπος εἶπ-
εν,]λῇ ἐπεδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς
ἐγένετο Φίλοκλέους περὶ τὸν Δῆμο-
15 ν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῇ καθοδῶν τοῦ Δήμο[υ] ἐψηφ-
ίσατο συγκαλεῖν τοὺς Προέδρους, οἱ ἂν τυγχάν-
ωσιν ἐλθεῖν αὐτοὺς] εἰς τὴν πρώτην Ἐκκλησίαν
ψηφίσασθαι ὑπὲρ Φίλοκλέους τοῦ Εὐκλέους
ὅτι ἀνὴρ καλοκάγαθος καὶ κόσμιος δοκεῖ εἶναι
20 τοῖς] Πρυτάνεσι τοῖς αἰὶ πρυ-
τανεύουσιν]υ[ν]βάλλεσθαι τῆς Βο(υ)λῆς ε-
ἰς τὸν Δῆμον ὅ,τι δοκεῖ] τῇ Βο(υ)λῇ εἶναι τῇ κά-
θοδον τούτων)ρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ
. πρὸς τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. ἤχρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 29 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἡραγθεῖου ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς. Γτὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πά-

χος 0/0 8. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερόν. (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς, εἰς τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 4, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγγραγμένα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ Ε ἀναπληροῖ τὴν ΕΙ (ΕΠΕΣΤΑΤΕ ἀντὶ ΕΠΕΣΤΑΤΕΙ).

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τὸ ὄνομα ΕΥΡΙΠΠΙΔΗΣ διὰ δύο Π γράφεται, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. Τὴν αὐτὴν ὀρθογραφίαν τοῦ ὀνόματος (διὰ δύο Π) εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 203 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίου Εὐριπίδης Ἀδεμάντου Μυρρίνοῦσας.

Εἰς τὰς γραμμὰς 6, 15 καὶ 22 πρὸ τοῦ Κ γράφει Γ ἀντὶ τοῦ Ν (ΤΗΓ ΚΑΘΟΔΟΝ, ἀντὶ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΟΝ).

Εἰς τὰς γραμμὰς 8, 15 καὶ 21 τὸ Ο ἀντὶ τοῦ ΟΥ εὑρίτται ΒΟΛΗ ἀντὶ ΒΟΥΛΗ καὶ ΔΗΜΟ ἀντὶ ΔΗΜΟΥ. Τῇ ὀρθογραφίᾳ ταύτῃ ἐχρῶντο ἀπὸ τὴν 96 Ὀλυμπιάδα μέχρι τῆς 110.

Μεταξὺ τῆς 9 καὶ 10 γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου μιᾶς γραμμῆς.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 13 γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου ἐνὸς γράμματος. Ἐκάστη γραμμὴ εἰκάζω, ὅτι σύγκειται ἐκ 36 γραμμάτων καὶ τινες ἔχουσι 37. Ἐπὶ τῆς πλακῆς φαίνεται, ὅτι ἦσαν δύο ψήφισματα, ἃ διαχωρίζονται ἀπὸ τὸ κενόν, τὸ μεταξὺ τῆς 9 καὶ 10 γραμμῆς, τὸ πρῶτον εἶναι ὑπὲρ Εὐκλέους τινος, δ; ἀνδραγαθίαν καὶ φιλοπατρίαν ἐδειξε, καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο περὶ τὸν Δῆμον· τὸ δὲ δεύτερον ψήφισμα εἶναι ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φιλοκλέους τοῦ Εὐκλέους, ὡς ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 18 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς. Τὸν Φιλοκλῆν τοῦτον καλοκάγαθον καὶ κόσμιον ἀποφάνεται ἡ ἐπιγραφή. Ἐκ τῶν ἐπιθέτων, ἅπερ ἡ 1 ἐπιγραφὴ δίδει αὐτῷ ἐπαινοῦσιν αὐτὸν διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν αὐτοῦ καὶ τὴν φιλοπατρίαν εἰκάζομεν, ὅτι τὸ ψήφισμα ἐγένετο κατὰ τοὺς χρόνους Φιλοκλέους τοῦ Εὐκλέους, ἀναφέρει δὲ περὶ Φιλοκλέους καὶ τοῦ στρατηγοῦ Εὐκλέους, οὗ μνείαν πειεῖται ὁ Θουκυδίδης (βιβλ. 4, κεφ. 103). Πολλοὶ Εὐκλείς ἀναφέρονται παρὰ τὰς τῶν συγγραφέων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς εὐρίσκονται, ἀλλ' ὁ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Εὐκλῆς εἰκάζομεν, ὅτι εἶναι ὁ στρατηγὸς Εὐκλῆς, ὁ ἐν Ἀμφιπόλει κατὰ Βρασιδα πολεμήσας.

Κ. Σ. Π.

3397.

\ I E Φ Ρ Ο Ρ Ο Σ I I L
 \ H O Σ A N M E Π E P I Π O
 \ T O Π I E N H O Π O Σ O I Σ /
 E N O X O N E N A I I E M I A /
 5 P Y T A N E Σ I Y Σ A I Δ E
 \ E K Π I O T O N E X Σ E
 Π A I I O E P I O N M E
 P I Σ X I I I O N E
 E X Σ A I P
 10 \ O A . <

3397.

. . . καὶ ἡ φρο[υ]ρο[υ]σι
 . . . ν ὅς[οι] ἂν μὴ περιπο[ύ]σῃσι αὐτῷ
 το[υ] πλε[ύ]ν ὁπόσοι Σ[α]μίων . .
 . . . ἔνοχον εἶ[ν]αι ζημία(ς)
 5 τοὺς Πρυτάνε(ι)ς, λύσαι δὲ
 . . . τ(υ) ἐκπλο(υ) τ(ῶ)ν ἐξ Ἐρετρίας
 καθησυχίας τὸν πάλλο(ν) ἔργον μέγιστον
 κατορθώσας καὶ τρισχιλί(ω)ν Ἐρετριέων
 κατὰσθένει ῥαδίως
 10 ο(υ)

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1858 Δεκεμβρίου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθίδου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου ὅταν σώζεται εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἑκκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγγραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξίγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψήφισματος,

Κ. Σ. Π.

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

(Τρίτη στήλη.)

5 ΗC
ON
Ο.Ι.
C ΑΤΤΙΚΟΥ
T. C ΧΟΑΝΙΟΥ
ΘΕCΓΕΝΗC
ΕΟΓΕΝΟΥ
NHC ΑCΚΛΗΠΙΟ...ΟΥ
ΙΟC ΦΙΡΜΟΥ
10 ΩΡΝΟC ΦΙΡΜΟΥ
ΑΘΗΝΟΩΡΟC
OC)
ΜΟCΟΚΑΡΙCΤΟ...ΟΥ Λ
NOC)
15 ΪΕΙCΙΟC ΚΤΕΑCΟΥ
ΕΙΔΟC
ΑΓΕΙΤΑΙ
ΑΙΑΝΟC
OC
20 ΤΟΓΑΡ. /
ΦCΟΝΤΙ ΗΝ
... ΕCΟC
... ΙΟΥ
... ΗΝΟC
25Υ

Φ
ΙΝ
ΑΡΙ ΩΝ.
ΘΕΜΙCΤΟΚΛΙΟΥ
5 ΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΟΥ ΘΗΡΑ
ΑΘΗΝΑΙΟC ΜΟΥCΩΝ ΑΙΛ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟC ΑΥΤΟΗΦΙΛΟΥ ΑΙΟ
ΔΙΟΓΕΝΗC ΠΑΥCΕΙΝΟΥ ΑΠΟ
ΑΙΛ ΚΑΛΛΙΑC ΑΙC 5
10 ΠΑΥΛΟΙΝΟC
ΑΡΧΙΚΛΗC Ο ΚΑΙ ΕΥCΧΜΩΝ
ΚΑΛΛΙΑC Ο ΚΑΙ ΑΡΙCΤΙΟC
ΖΩCΙΜΙΑΝΟC ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΑΥΤΟΒΟΥΛΟC Ο ΚΑΙ ΤΙΜΙΜΟΡ
15 ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗC ΜΕΜΝΩΝΟC
ΛΕΩΝΙΔΗC ΠΑΜΙΔ...
ΜΗΝΟΔΩΡΟC ΔΙΟΓΕ...
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC ΔΙΟΓΕΝΟΥ.
ΚΑCΙΟC ΕΠΑΓΑΘΟΥ
20 ΖΩΠΥΡΟC ΑΓΑΘΩΝΥΜ
ΚΕΛΑΔΟC ΑΡΤΕΜΙCΙΟΥ
ΔΙΟΝΥCΙΟC ΑΡΤΕΜΙCΙΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟC ΑΛΕΞΑΝΔ
ΕΥΟΔΟC ΑΓΑΘΩΝΥΜ
25 ΒΟΤΡΥΔΗC ΜΥΛΟΥ
ΔΗΜΥΛΟC
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC)
ΑΝΘΟC ΑCΚΛΗΠΙΑΔ
ΙΟΥΛΙΑΝΟC ΑCΚΛΗ
30 ΑΙΛ ΖΩCΙΜΟC

(Πρώτη στήλη.)

(Δευτέρα στήλη.)

(Τρίτη στήλη.)

Φ
Ιν
Αρι(στίων
Θεμιστοκλέου(ς
5 ΑCκκληπιάδου . . . ου,
Αθήναιος Μουσων(ίου,
Αρτεμίδωρος Αυτόηφίλου;
Διογένης Παυσείνου,
Αΐλ(ιος) Καλλίας,
10 Παυλοίνος,
Αρχικλῆς ὁ καὶ Εὐσχ(ή)μων,
Καλλίας ὁ καὶ Ἀρίττιος,
Ζωσιμιάνης Μενάνδρου,
Αὐτόβουλος ὁ καὶ Τιμίμορος,
15 Ἀπολλωνίδης Μέμνωνος,
Λεωνίδης Παμίδ(ου),
Μηνόδωρος Διογέ(νους),
Ἀπολλώνιος Διογένου(ς),
Κάσιος Ἐπαγάθου,

Θηρα(μένης,
Αἶλ(ιος),
Αἶο
Ἀπο(λλο . . .
Αἶσ 5
Τρ
Ε
Ι

(Συνέχεια τῆς α. στήλης.)

Ἀγεῖται,
 . . . αἰανός,
 ος,
 20 τοπαρ . .
 φροντην
 εσος,
 ιου,
 ηνος,
 25 ο)υ.

(Συνέχεια τῆς β'. στήλης.)

20 Ζώπυρος Ἀγαθωνύμ(ου,
 Κέλαδος Ἀρτεμισίου,
 Διονύσιος Ἀρτεμισίου,
 Ἀντίοχος Ἀλεξάνδ(ρου,
 Εὐδοὸς Ἀγαθωνύμ(ου,
 25 Βοτρυδῆς Μύλου,
 Δήμυλος,
 Ἀσκληπιάδης)
 Ἄνθος Ἀσκληπιάδ(ου,
 Ἰουλιανὸς Ἀσκληπιάδου,
 30 Ἀῤ(ιος) Ζώσιμος.

Ἐπὶ δύο γιγνημάτων, ἀ ἐφαρμόζονται, πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 24 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον μέρος τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς. Τὸ ὕψος ἀμφοτέρων εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλη τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρά, μεγαλήτερα τὰ τῆς τρίτης στήλης, σμικρότερα δὲ πάντων τὰ μετὰ τὴν 26 γραμμὴν τῆς δευτέρας στήλης. Τὰ Α, Δ, Ε, Λ, Ξ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγγραφημένα Α. Δ, Ε, Λ, C, W. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφή κυρίων ὀνομάτων τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἴσως στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, ὡς εἰκάζω ἀπὸ τινῶν ὀνομάτων τούτων καὶ ἐκ τῆς λέξεως Ἀγεῖται. Ἡ παρὰλήγουσα τοῦ Ἀγεῖται εἰς τὸν λίθον τῇ ΕΙ γέγραπται, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς, τῆς διὰ τοῦ Η.

Τὸ εἰς τὴν 9 καὶ 10 γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης δις ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα φέρμος εὐρηταὶ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 300, 384, 1289 καὶ 3989 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ὁ δευτερός ὑπῆρξεν ἱεροφάντης, Γαργήτιος τὸν Δῆμον.

Κ. Σ. Π.

3399.

Κ Ρ Ι Ο Ξ
 ΟΥΤΟΣ ΟΞ ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ
 ΕΧΕ Ι ΜΕΝ Τ ΟΝΟΜΑ ΚΡΙΟΣ
 ΦΩΤΟΣ ΔΕ ΨΥΧΗΝ ΕΞΧΕ
 5 Δ Ι Κ Α Ι Ο Τ Α Τ Ο Ξ

3399.

Κ ρ ι ο ς,
 οὗτος, δς ἐνθάδε κεῖται,
 ἔχει μὲν τ' ὄνομα κριός,
 φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε·
 5 δικαίωτατος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτύμβιου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 29 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου ἐν Ἀκρόπολει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται, ἕως τὰ κάτω μέρη ἐλλείπουσιν) εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4· σώζει τὸ ἀκρωτήριο αὐτῆς.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι ἐκ μεγαλητέρων γραμμάτων, ἅπερ ἔχουσι μέγεθος 0/0 3, τῶν δὲ λοιπῶν τεσσάρων γραμμῶν τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2. Ἡ στήλη μετεκομίσθη κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὄνομα κύριον ἀνδρὸς Κρίος εὐρηταὶ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4366 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κρίος Κίτωρος, πατήρ τοῦ Μήνιδος, καὶ Κρεῖος ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1373 τῆς αὐτῆς συλλογῆς (διὰ τῆς ΕΙ), πρόγονος Ὀνασίππου Σπαρτιάτου, καὶ παρὰ Ἡροδότῃ (Β. 6, κεφ. 50 καὶ 73) ἀναφέρεται Κρίος Πολυκαίριου Αἰγινήτης, καὶ ποταμοὶ ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν Ἀχαΐᾳ καὶ ἐν Σιπύλῳ οὕτως ἐκαλεῖντο (Παυσ. 7, 27, 11 καὶ 103, 6, 6).

Κ. Σ. Π.

(Πρώτη στήλη.)

ΛΙΙΟΣ ΗΙΩ
ΛΛΙΙΟΣ)
ΑΙΘΑΛΙΔΑΙ
ΘΕΤΗ ΣΑΝΤΙΚΡΑΤΟΥ
5 ΟΔΩΡΟΣ)
ΜΩΝ
ΟΙ
ΟΥΣ

(Δευτέρα στήλη.)

ΧΟΛΛΙ
ΖΗΝΩΝ)
ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ ΕΙΜΗΛΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΒΟΗΘΟΥ
5 ΜΑΝΙΟΣ ΒΡΑΚΚΙΟΣ
ΚΗΤΤΙΟΙ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΕΡΓΟΧΑΡΟΥ ΑΝ
ΕΥΠΥΡΙ

3400.

(Πρώτη στήλη.)

ΑΙ]λιος ΗΙΩ
ΑΙ]λιος
Αιθαλίδαι.
5 .]θέτης Αντικράτου(ς,
· Δι]δωρος)
· μων
· ω
· οι
· τους

(Δευτέρα στήλη.)

Χολλ]είδαι.
Ζήνων)
Φιλόμηλος Ε[ύ]μηλου,
Απολλόδωρος Βοήθου,
5 Μάνιος Βράκκιος.
Κήττιοι.
Αγαθοκλῆς Εργοχάρου Αν . . .
Είπυρ]είδαι.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 10 εἰς τὴν διὰ Κολῆς ὁδόν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος 46 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 15 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἦσαν ἐπ' αὐτοῦ ἀναγραφαὶ (εἰς τρεῖς ἢ καὶ περισσοτέρας στήλας) κατὰ Δήμους τῆς Λεωντίδος Φυλῆς· καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης βεβαιοῦται (ὡς καὶ παρ' Ἀρποκροτίωνι, Σουῖδα καὶ Στεφάνῳ Βυζαντ.) ὅτι ὁ Δῆμος οὗτος (οὗ τὸ τοπικὸν Χολλείδης, ἢ Χολλίδης, καὶ ἐκ Χολλιδῶν εὐρηται) ἀνάγεται εἰς τὴν Λεωντίδα, ὃ δὲ Σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφ. (Ἀχαρ. 404) τῇ Αἰγῆϊδι τάττει τοῦτον.

Τὸ εἰς τὴν πέμπτην γραμμὴν τῆς δευτέρας στήλης ἀναφερόμενον ὄνομα Βράκκιος πρώτην φορὰν ἐνταῦθα εὐ-
ρηται.

Κ. Σ. Π.

3401.

ΙΤΟΥΥ
ΔΡΟΝΛΥ
ΒΕΡΕΝΙΚΙ

3401.

. . . ιτου υ[ϊόν
Μέναν]δρον Λυ . . .
Βερενικί]δην.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμητιοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 25 ἐξωθεν τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 24 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Ἐξάγεται ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἴστατο ἀνδρίας τοῦ υἱοῦ Μενάνδρου.

Κ. Σ. Π.

3402.

ΙΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΜΟΣΟΑΘ

3402.

Ἡ ἐξ Ἀρείου Πά]γου Βουλὴ καὶ
ἡ Βουλὴ τῶν Φ, καὶ ὁ Δ]ῆμος ὁ Ἀθηναίων

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 25 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προ-
πυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πᾶχος
80 0/0.

Κ. Σ. Π.

3403.

Η ΒΟΥΛΗ
ΛΙΒΙΟΝ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Ἐλευσινείου. Εὐρέθη τὸ 3858 Νοεμβρ. 24 εἰς τὰς πρὸς τὸ βορειο ανατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 23 9/0, τὸ πλάτος 79 0/0, καὶ τὸ πάχος 60 0/0. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου ὑπάρχουσιν αὐταὶ μόναι αἱ δύο γραμμαὶ.

Κ. Σ. Π.

3404.

ΔΗΜΙΟΛ
ΙΥΟΝ
ΔΕΥΤΗΝ

Ἐπὶ Πεντελικῷ τεμαχίῳ Βάθρου. Εὐρέθη τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 29 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 41 0/0, καὶ τὸ πάχος 45 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἡ παραλήγουσα τοῦ ΥΙΟΣ εἶναι γεγραμμένη τῷ Υ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ Υ|. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην (διὰ τοῦ Υ μόνου) εὐρίσκομεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, κυρίως δὲ Ῥωμαϊκὰς, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 750 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Δῆκ (trav. in north. Greece, τόμ. 3) ὅς ἀντὶ υἱός, καὶ υιοθεσίαν ἀντὶ υιοθεσίαν παρὰ τῷ Ῥός (in die Demen, ἐπιγρ. 78).

Κ. Σ. Π.

3405.

ΞΕΝΟ

Ἐπὶ Πεντελικῷ τεμαχίῳ Βάθρου. Εὐρέθη τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 8 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνδριάς, ἡ ἀνάθημα τοῦ φιλοσόφου καὶ στρατηγοῦ Ξενοφῶντος· (ἂν ἄλλο τι σημαίνουναι τὰ τέσσαρα ταῦτα γράμματα, ἃς εἰκάσῃ ἕκαστος, εἰ βούλεται).

Κ. Σ. Π.

3405.

Ξενο[φώντος].

3406.

ΑΙΟΥΘΥΓΑ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. ἤρην αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ μῆκος αὐτοῦ 50 0/0, καὶ τὸ πῆχος 0/0 9. Μεταγενεστέρως ἐκ τοῦ δεξιῦ μέρους ἐνεχάραξαν τύπον Σταυροῦ, ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ κόσμημά τι· ἡ ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀναθημάτων.

Κ. Σ. Π.

3406.

Ἀθην]αίου θυγά[τηρ.

3407.

ΙΑΝC
ΟΙΛΙΟΞ

Ἐπὶ Πεντελικῷ τεμαχίῳ Βάθρου. Εὐρέθη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 30 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 0/0 7, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πῆχος 0/0 4. Τὸ Βάθρον τοῦτο εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

3407.

Αὐτοκράτορα Ἀδρ]ιαν[ὸν
Ἰ]ο[ύ]λιος

ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣ ΕΠΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ ΦΙΛΙΣΚΟΥ ΤΟΥ
ΦΙΛΙΣΚΟΥΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΡΟΥ ΕΡΜΕΙ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙ

	ΟΙΚΟΝΗΜΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣ	ΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΣ	ΕΥΒΟΥΛΟΣ
	ΛΕΥΚΙΤΟΡΟΣ	. ΑΡΣΑΙΑΣ	ΤΑΛΟΥΒΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
5	ΣΙΜΟΣ	ΗΝΙΟΧΟΣ	ΚΑΡΠΟΣ	ΑΝΤΙΜΕΙΔΗΣ
	ΤΑΝΟΔΗΜΟΣ	. ΥΝΟΜΟΣ	ΑΙΣΧΙΟΝ	
	ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ	ΑΙΘΗΝΗΤΟΣ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ	

ΤΑΣ ΜΕΝ ΤΑΣ ΑΝΘΗΜΑ ΔΙΑΚΤΟΡΟΝ ΕΝΘΑ ΜΕ ΚΕΔΝΟΙ
ΘΗΝΤΟΝ ΠΑΛΑΙ ΤΡΙΤΑΝΗΙ ΘΕΟΝ ΦΙΛΑΣΑΙ
10 Σ . . ΛΥΣΙΝ ΕΥΤΑΚΤΟΙ ΣΙ ΜΕ ΜΑΛΟΝ ΣΑΚΤΟΝ ΕΦΗΒΟΙ
ΚΑΙ ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝΤΕ ΑΜΜΙΓ ΟΜΟΦΡΟΣΥΝΑΙ
ΤΟΙ ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΑΕΙ ΜΕ ΔΕΟΝΤΑ ΦΙΛΙΣΚΟΝ
Σ Ο Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Α Ι Σ Ι Μ Ο Ν . . . Ν Ε . . . Ν Α Ρ Χ Α Ι Ο Ρ Ο Υ
Θ Υ Ν Ε Κ Ε . . Ρ Ο Ν Υ Τ . Τ Α Κ Α Ι Α Γ Α Α Ο Ν Η Θ Ε Σ Ι Κ Ο Σ Μ Ο Ν
15 Δ Ω Ρ Α Κ Α Ι Ε Ι Μ Ω Μ Ο Υ Π Α Ν Τ Ο Θ Ε Ν Ε Ι Ρ Υ Σ Α Μ Α Ν

3408.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Γυμνασιάρχων Φιλίσκου τοῦ
Φιλίσκου, Σίμου τοῦ Ἀρχαίου Εἰρμῆ καὶ Ἡρακλεῖ.

	Οἰκόνημος,	Ἀριστογένης,	Ἀριστόλοχος,	Εὐβούλος.
	Λευκίτορος,	[Θ]αρσαίας,	Ταλούβιος,	Δημήτριος,
5	Σίμος,	Ἡνίοχος,	Κάρπος,	Ἀντιμείδης,
	Φ]ανόδημος,	[Ε]ύνομος,	Αἴσχιον,	
	Εὐθυκράτης,	Αἰθήνητος,	Διογένης.	

Ἐρ]μᾶς μὲν τᾶς ἀνθημα διάκτορον, ἐνθά με κεδνοὶ
θνητὸν πάλαι Τριτάνη Θεὸν φιλάσαι
10 σ[έ]λασιν εὐτακτοῖσι με μᾶλον σακτὸν Ἐφηβοὶ
καὶ φιλιχαρίτων τε ἀμμιγ' ὁμοφροσύναι
τοὶ περὶ γυμνασίαρχον αἰεὶ με δεόντα Φιλίσκον
σωφροσύναι Σίμον[α] . . νε . . . ν Ἀρχαίου
θύνεκε [ις]ρὸν υτ . τα καὶ ἀγαθὸν ἦθεσι κόσμον,
15 δῶρα καὶ εἰ μώμου πάντοθεν εἰρυσάμαν.

Ἐπὶ Βάθρου Ἑρμίου λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 10 εἰς τὴν νῆσον Τήνον, κατὰ τὴν ὁδὸν, ἢ πρὸς τὴν Μορὴν τῆς Πιναχίας φέρει. Ὁ Ἑρμῆς αὐτός εἶναι καλῶς σεσωσμένος· ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ οὕσα κεχωρισμένη τοῦ σώματος εὐρέθη πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐφαρμόζεται αὐτῷ. Ἐκ τῆς διατηρηθείσης ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι οἱ Ἐφηβοὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ Γυμνασίῳ τὸν Ἑρμῆν τυῦτον, ὃς μετὰ τοῦ Ἡρακλέους ἑφορος τῶν Γυμνασίων καὶ Παλαιστρας ἐθεωρεῖτο, ὅτε ἐγυμνασίαρχον Φιλίσκος ὁ Φιλίσκου καὶ Σίμος ὁ Ἀρχαίου· ἐπέγραψαν δὲ μετὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐμμέτρως στίχους εἰς ἔπαινον τῶν δύο τούτων γυμνασιάρχων. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔκαμεν ὁ Κ. Φραγκίσκος Δερίππα, ὅστις διὰ τὸ διεφθαρμένον τοῦ λίθου, (ἐνθα οἱ ἐμμετροὶ στίχοι) δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιγράψῃ αὐτοὺς ἀκριβῶς· μοι ἔδωσε δὲ αὐτὸ ὁ Κ. Δρόσος.

Κ. Σ. Π.

3409.

ΦΑΝ . . . ΙΩ
 ΟΞΤΟΝΔΗΜΟ
 ΛΕΙΧΡΗΣΙΜΟ
 ΙΑΙΤΟΙΞΑΦΙ
 5 ΙΞΕΙΞΤΗΝΑΞΙ
 ΟΜΕΝΟΙΞΑΘΗΝ
 ΞΤΗΞΕΝΕΛΛΗ
 ΟΛΛΟΥΞΔΙΗΣ
 ΞΑΠΞΕΤΕΙΛΕ
 10 ΤΟΥΞΑΘΗΝΑΙ
 ΙΙΞΠΑΝΕΩΞ
 ΙΤΟΝΤΟΝΕΝ
 ΛΕΝΠΥΡΩΝΜ
 - ΦΑΝΕΡΑΝΠΟ
 15 ΦΙΛΟΤΙΜ
 ΡΑΓΕΝΟ/
 ΑΞΙΛ

3409.

. στεφαν[ώσαι
 αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ εὐνοίας ἕνεκα τῆς προ]δ[ε]χθ[έν]τος τὸν Δῆμο(ν
 τῶν Ἀθηναίων καὶ ὅ,τι τῇ πό]λει χρήσιμο[ν
 αὐτὸν παρέσχε καὶ τοῖς ἀρι]κ-
 5 νομένοις πα[ρ]σ[ιν] εἰς τὴν Ἀσί[αν]
 σιταγωγῆσαι καὶ τοῖς ἐρχο]μένοις Ἀθῆν[η]-
 θεν]στης ἐν Ἑλλη-
 σπόντῳ τούτων πολλοὺς δε]ψ[α]-
 σας μεδίμνους σίτου τούτοις ἀπέστειλε[ν],
 10 ἐπαγγέλλεται δὲ πρὸς] τοὺς Ἀθηναί[ο]-
 υς ἂν κα]ὶ σπάνεως
 σίτου γένηται σ]ίτον τὸν ἐν [Π-
 ειραιεῖ ἀπέστει]λεν πυρῶν με-
 δίμνους τὴν εὐεργεσίαν] φανεράν πο-
 15 ούμενος] φιλοτίμ[ως . . .
 πα]ραγενο[μένων]
 δὲ τῶν Πρέσβ[ε]ων ἐς Β]ασιλ[εί]αν

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελαιοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Δεκεμβρίου 10 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς
 Ἀκροπόλεως, ὑπὸ τὸ Κιμώνειον τεῖχος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος
 0/0 6 ἢ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς, ὀλιγώτερον δὲ πρὸς τὸ δεξιὸν πλευρὸν, εἰς ὃ
 ἐλλείπει ἐν μόνον γράμμα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς
 ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος ὑπὲρ τινος, ὅστις συνέτεινε ὅπως παρὰ Βασιλέως
 δοθῇ σίτος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἄλλας εὐεργεσίας αὐτοῖς ἐποίησεν.

Κ. Σ. Π.

3410.

ΝΟΙ . .
 ΕΠΙ ΥΠ . ΛΕΠ .
 ΤΩΝΙΟΝΑΜΟΡ
 ΥΦΕΞΕΜΠΛΑΙ
 5 ΥΝΑΧΙΤΩΝΙΞ
 ΙΛΑΧΙΤΩΝΙΞ
 ΗΙΜΑΤΙΟΝΠΑΙ
 ΙΧΙΤΩΝΙΟΝΞΤΥ
 ΙΞΚΟΝΠΛΑΤΥΑΛΟ
 10 ΤΩΝΙΞΚΟΝΞΤΥΠΙ
 ΔΡΕΞ : . . ΨΙΞΤΟΜΑ
 ΛΙΤΗΧΙΤΩΝΙΞΚ
 ΧΙΤΩΝΙΞΚΟΝΑΜ
 ΝΠΕΡΙΠΟΚΙΛΟΝ
 15 ΥΡΓΗΞΑΝΕΠΙΓΡ
 ΙΝΓΟΡΑΝΜ . ΙΟΝΑ
 ΩΞΙΓΕΝΟΥΞΦΙΛΩ
 ΑΑΡΙΞΤΟΜΑΧΗΧ
 ΝΠΥΡΓΩΤΟΝΤΡΥ
 20 ΙΑ . . ΜΕΞΟΤΟΙ
 ΑΤΡΟΝΛΕΥΚ
 ΞΙΞ

ΩΘ
 ΙΩΙ
 ΟΝΠΕΡΙΤΩ . Λ
 ΞΤΑΡΑΝΤΙΝΟΝ Π
 ΕΙΤΩΙ ΑΡ . ΑΙΩΙ ΘΕΑΝΩΚΑΤΑΞΤΙΚΤ
 ΕΡΥ : ΠΕΡΙΤΩΙ ΕΔΕΙΤΩΙ ΑΡΧΑΙΩΙ ΧΙΤΩΝΙ
 5 ΑΡΤΗΑ . . ΑΦΟΞΠΑΡΑΒΟΛΟΝΕΧΟΥΞΑΠΑΙΔΙ
 ΧΛΑΝΙΞΚΙΟΝ ΛΕΥΚΟΝΚΑΡΤΟΝ ΙΕΡΟΝΕΠΙΓΕ
 ΓΡΑ : ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΞΠΑΡΑΒΟΛΟΝΕΧΕΙΦΟΙΝΙΥ
 ΙΟ . : ΧΙΤΩΝΙΞΚΟΞΚΤΕΝΩ : ΠΕΡΙΠΟΙΚ : ΠΕΡΙ
 . Ω . . . ΛΜΑΤΙΤΩΙ ΟΡΘΩΙ ΧΙΤΩΝΙΞΚΟΞΚΤΕ
 . Ω ΤΡΙΗΓΗ : ΛΗΔΙΟΝΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΞΞΕ
 10 . ΑΡΙΞΤΗΑΝΤΙΦΩΝΤΟΞΓΥΝΗΠΕΡΙΘΟΙΔΟΥΧ
 ΙΤΩΝΙΞΚΟΝΚΤΕΝΩ : ΑΝΛΑΧΟΝ ΧΙΤΩΝΙΞΚΟΞΛ
 ΕΥΚΟΞΠΥΡΓΩΤΟΞΠΑΡΑΚΥΜΑΤΙΟΞΠΛΑΤΥΑΛ
 ΟΥΡΙ ΑΝΕΠΙΓΡΑ = ΙΜΑΤΙΟΝΑΝΔΡΕΙΟΝ ΑΡΓΟ
 15 ΝΙΑΞΑΝΕΘΗΚΕΒΑΤΡΑΧΙΞΕΝΚΥΚΛΟΝΠΕΡΙΠ
 ΟΙΚΙΛΟΞΑΘΗΝΑΙΞΑΝΕΘ=ΑΛΟΥΡΓΙΞΞΕΝΙΚ
 ΗΡΑΚΟΞΑΝΕΠΙΓΡΑ = ΜΝΗΞΙΞΤΡΑΤΗΑΜΠΕΧΟ
 ΝΟΝΕΜΠΛΑΙ= ΨΝΤΙΒΙΟΥΓΥΝΗΦΕΙΔΥΛΛΑΧΙ
 ΤΩΝΙΟΝΑΜΟΡ : ΑΠΛΟΥΝΚΑΛΛΙΓΓΗΧΙΤΩΝΙΞΙ
 20 ΟΝΚΤΕΝΩ . Ν . . ΩΧΙΤΩΝΙΞΚΟΝΠΕΡΙ . ΓΗΤ
 ΩΥΞΑΛΛΑΙΩΞ
 ΚΡ

3410.

[Ἐπὶ Εὐβούλου Ἀρχοντος. Ἀμπέχονον]
 [Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐπιγέγραπται, περὶ τῷ ἔδει τῷ ἀρχαί-
 ω, Θ[ε]ανῶ. Ἀμπέχον]ον περὶ τῷ [ἔδει τῷ ἀρχα-

. νοι
 ἐπὶ υπ. λεπ.
 χιτῶνιον Ἀμόρ-
 5 γιον παρ]υφές ἐμ παι-
 σίω]υνα χιτωνίσ-
 κον Ἀριστολ]λα χιτωνίσ-
 κον]η ἱμά:ιον παί-
 δειον]ι χιτῶνιον στύ-
 ππινον, χιτωνί]σκον πλατυαλο-
 10 υργῇ χι]τωνίσκον στύπ[π-
 ινον]δρες. [Ἀρ]ιστολ.ά-
 χη]λίτη χιτωνίσκ-
 ον] χιτωνίσκον ἀμ-
 πέχονον ἐγκυκλο]ν, περιποί]χιλον
 15 ἄλο]υργῆς ἀνεπίγρ-
 αφς]ανγοραν Μ. ιονα
 Σω]σιγένους. Φιλῶ
]α Ἀριστομάχη χ-
 ιτῶνα]ν πυργωτὸν τρυ-
 20]λα . . . μεσότοι
]ατρον λευκ . . .
]ις

ἰω, [ἐντατῆρα] Ταραντινὸν περὶ τῷ ἐδ-
 ει τῷ ἀρχαίῳ, Θεανῶ. Κατάστικ[ον διπτ-
 5 ἐρυ[γον] περὶ τῷ ἔδει τῷ ἀρχαίῳ, χιτωνί[ς κ-
 αρτῇ ἄ[γρ]αφος παράβολον ἔχουσα παιδί[ου
 χλανίσκιον λευκὸν καρτὸν » ἱερὸν » ἐπιγέ-
 γρα[πται] » Ἀρτέμιδος, » παράβολον ἔχει φοινί-
 10 ο[ν]: χιτωνίσκος κτενω[τὸς] περιποί[κ]ιλος περὶ
 τῷ [ἀγά]λματι τῷ ὀρθῷ, χιτωνίσκος κτε.
 νωτὸς περὶ ῥήγη[τος]: λήδιον ἀνεπίγραφον, Ξε-
 ν]αρίστη Ἀντιφῶντος γυνὴ Περιθοίδου· χ-
 ιτωνίσκιον κτενω[τὸν] λείον, χιτωνίσκος λ-
 15 ευκὸς πυργωτὸς παρακυμάτιος πλατυαλ-
 ουργ[ῆς] ἀνεπίγρα[φος], ἱμάτιον ἀνδρείον, Ἀργο-
 νιάς ἀνέθηκεν· Βατραχίς, ἐγκυκλον περι-
 οίκιον, Ἀθηναῖς ἀνέθ[ηκε]· ἄλουργίς Ξενί-
 η, ῥάκος ἀνεπίγρα[φος], Μνησιστράτη· ἀμπέχο-
 20 νον ἐμ παισιῶ, Ἀντιβίου γυνὴ Φεΐδουλλα· χι-
 τῶν:ιον ἀμόρ[γιον] ἀπλοῦν. Καλλιππη χιτωνίσκ-
 ον κτενω[τὸν]. Ν[ικ]ῶ χιτωνίσκον περι[ή]γητον
 Ἀρτέμιδι ἵπποδάμῳ Θεοτέλ]ους Ἀλαιῶς· [χιτωνί-
 σκον ἡμιτελῆ ἐμ παισιῶ] κρ

3411.

ΚΟΙ
/ ΜΟ . . . ΟΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟ

ΛΕΚΗΠΑΡΘΕΝΩΝΗΧ. . ΒΩΤΙΟΝ: ΛΩ
 ΑΚΤΥΛΙΟΙΟΛΟΧΡΥΣΟΙΑΠΕΙΡΟΝΕΞΚΑΙΧ
 5 ΥΞΙΟΝΑΠΕΦΘΟΝΑΡΓΥΡΙΩΙΔΕΧΕ:ΣΤΑΘΜ:
 \Τ:ΔΑΚΤΥΛΙΟΣΧΡΥΣΟΥΣΣΤΡΕΠΤΟΣΣΤΑ
 ΗΗΚC.ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΝΧΡΥΣΟΥΝΣΤΑΘ:ΙΙΙΙ
 Τ:ΧΡΥΣΙΕ. . . . ΤΗΑΣΠΙΔΙΣΚΑΧΡΥΣΑΞ
 ΑΘ:ΗΗΙΙΙC. . . . ΟΔΕΡΙΣΧΡΥΣΗΣΤΑ.:ΗΗΙΙ
 10 ΥΞΚΑΝΘΑΡΙΟΥΧΡΥΣΟΥΝΣΤΑΘ:ΙΙΙΙCΞΩΞΙ
 ΝΑΓΝΟΘΕΟΥΓΥΝΗΚΥΔΑΘΗΝ:ΠΛΙΞΤΡΟ
 ΑΣΤΑΘΡΗΙΙΙCΗΥΧΙΑΔΑΚΤΥΛΙΟΝ
 ΝΑΠΕΡΟΝΑΣΤΑΘΜΟΝΙΙΙΙCΤ:
 ΙΟΓ ΟΥΞΝΗΤ:CΙ:Ρ=ΚΑ
 15 ΝΗΣ:ΣΤΑΘ
 Ν ΝΙΚΑΡ
 ΡΜΕΝΟ
 ΣΤΑ
 Ο

ΝΙΚΟ
 ΜΑΛΟ
 ΝΑΣΤ
 ΤΙΟΝ
 5 ΤΙΟΝΑ
 ΤΟΠΛΙΝ
 ΜΑΤΟΣΑ
 ΕΡΕΚΡΑ
 ΕΙΚΤΑΣ
 ΤΙΟ:ΑΙ 10
 ΔΕΞ=ΙΙΙ:
 ΧΑ. . ΩΝ.
 ΗΤΩ:ΙΜΑ
 ΔΑΚΤΥΛΙ
 ΗΗ. . ΙΙΙ=Α 15
 ΝΩ. . ΙΙΣΑ
 ΙΕΑΝΜΕ
 ΡΥΞΟΥ
 ΙΡ

3411.

————— κοι —————
 ————— αμο . . . ος Αναφλύστιος —————

————— λεχη παρθένων ηχ [κι]θώτιον: Δω —————
 ————— δ]ακτύλιοι ὀλόχρ:σοι ἀπείρονες καὶ λω-
 5 ————— χρ]ύσιον ἀπεφθον ἀργυρίῳ δ' ἔχε[ι] σταθμ[ὸν
 —————]ατ: δακτύλιος χρυσοῦς στρεπτός στα[θμὸν
 —————]ΗΗΚC . . . θριπήδεστον χρυσὸν σταθ[μὸν] ΙΙΙΙ
 —————]Τ: χρυσις τη ἀσπιδίσκας χρυσᾶς

Νικο[μίδης] —————
 μαλο[—————
 ν ἀστ[αθμον] ————— ἱμά-
 τιον [————— ἱμά-
 τιον ἀ[μόργιον] ————— 5
 το πλ[ῆ]ν [————— τοῦ ἀγάλ-

10 ———— στ[αθ[μὸν] ΗΗΠΠΙC . . οδερὶς χρυσῇ σταθ[μὸν] ΗΗΠΠΙ
 ———— χρ[υ]σ[τῇ] κανθαρίου χρυσοῦν σταθ[μὸν] ΠΠΠC : Σωσι-
 ————]η Ἀγνοθέου γυνὴ Κυδοκην[αίως] πλίστρο[ν]
 ————] ἀσταθ[μὸν] ΠΠΠC, Ἡσυχία δακτύλιον
 ————]η ἄπερον ἀσταθμὸν ΠΠΠCΤ :
 ————]ους νη T . C I : Π = Κ α-
 15 ————]νης : σταθ[μὸν]
 ————]ν Νικαρ—
 ————]ρμενο—
 ————] σταθ[μὸν]
 ———— ω—

ματος Ἀ[θ]ιναίας ———— Φ-
 ερεκρά[της] ————
 εικτ[ης] [————
 τιο : αι[———— 10
 δεξ = ΠΠΠ : [————
 χα . . ων [————
 κτω : ἱμά[τιον] ————
 δακτύλι[ον] ————
 ΗΗ . . ΠΠ = α[———— 15
 νω . . φ σα[————
 λεαν με[————
 χ[ρυσσοῦ] [————
 ———— φ ρ[————

Ἡ παρούσα ἐπιγραφή καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3410 εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἢ μὲν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς στήλης, ἢ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου αὐτῆς. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1858 Νομβρίου 38 εἰς τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς ἀνόδου τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιπέδωσιν τῆς ὁδοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 36 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι σῶα κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτῆς, τὸ κάτω δὲ καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους φαίνεται, ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἡ ἐπιγραφή ἐγγράπτο ἐν δυὶ στήλαις.

Ἐκάστη γραμμὴ τῆς πρὸς δεξιὰ στήλης ἔχει γράμματα 32· ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἐσύγκειντο καὶ αἱ πρὸς ἀριστερὰ γραμμαί. Μεταξὺ τῶν δύο στήλῶν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 2. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3410 ἐστὶν ἀναγραφὴ ἱματίων, ἃ ἀνέθεσαν τῇ Ἀθηναίᾳ. Ἡ στήλη αὕτη εἶναι περίπου ἡ αὐτὴ τῇ ἐκδοθείσῃ ὑπ' ἀριθ. 155 ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικίου· ὑπάρχουσι δὲ μόνον διαφοραὶ τινες ἐν τῇ γραφῇ· καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον ὑπάρχει νῦν ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ, μετεκομίσθη δὲ ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Ἑλγιν ἐν δυὶ τμήμασι, ἃ συνήρῳσαν καὶ ἐσημείωσαν ὑπὸ τὸ ὄνομα *Elgin's Marble* ὑπ' ἀριθ. 282· τὸ δὲ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς πρωτότυπον εὑρέθη ἐν Ἀκροπόλει καὶ διατηρεῖται ἐν αὐτῇ. Καὶ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τῶν ἐξηρησμένων ἐξάγω, ὅτι ἐν Ἀκροπόλει ἦσαν δύο ἢ καὶ τρία ἀντίγραφα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διαφοροτρόπως ἀναγεγραμμένα καὶ οὐχὶ μόνον ταύτης ἀντίγραφα ἦσαν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων ἀναγραφῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων καὶ τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν, (καὶ τούτων ἐπιτομαί, ὡς ἀνέφερον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2772 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος), διότι τοῦτο βεβαιοῦται ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἃ ὡς εὑρισκομένων δύο πρωτοτύπων ἐν δυὶ διαφόροις τόποις, καὶ διότι τὸ μὲν πρωτότυπον, τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκ μιᾶς στήλης σύγκειται, τὸ δὲ πρωτότυπον, τὸ ἐν Ἀθήναις, ἐκ δύο στήλῶν· ὅτι τὸ μὲν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, τὸ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν· καὶ τοῦ μὲν (τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ) αἱ γραμμαὶ ἐκ τεσσαράκοντα γραμμάτων σύγκεινται, τοῦ δὲ (τοῦ ἐν Ἀθήναις) ἐκ τριάκοντα δύο μόνον· καὶ διότι εἰς μὲν τὸ πρῶτον εἰσι γεγραμμένοι ὅλοι αἱ λέξεις τοῦ λόγου, εἰς δὲ τὸ τῆς Ἀκροπόλεως πολλὰι λέξεις εἰσὶ κατ' ἐπιτομὴν ἐγχαραγμέναι, ὡς εἰς τὰς γραμμάς τῆς δεξιᾶς στήλης **ΔΙΑΠΤΕΡΥΓ**· ἀντὶ διαπτέρυγον (γραμμ. 4)· **ΠΑΙΔΙ**· ἀντὶ παιδίον (γραμμ. 5)· **ΕΠΙΓΕΓΡΑΜ**· ἀντὶ ἐπιγεγραμμένον (γραμμ. 6 καὶ 7)· **ΦΟΙΝΙΚΟΥ**· ἀντὶ φοινικίου (γραμμ. 7 καὶ 8) κ.τ.λ., καὶ διότι ἀφ' ὅτου ἄρχονται αἱ γραμμαὶ τῆς ἐν Ἀκροπόλει ἐπιγραφῆς δὲν ἄρχονται τῆς ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ, καὶ διότι εἰς τινὰ μέρη διαφέρουσιν οἱ λόγοι τῆς μιᾶς ἀπὸ τοῖς τῆς ἄλλης ἐπιγραφῆς, οἷον εἰς τὴν 15 καὶ 16 γραμμὴν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀναγιγνώσκεται **ΕΝΚΥΚΛΟΝ ΠΕΡΙΠΟΙΚΙΛΟΝ**, εἰς δὲ τὴν 50 τῆς ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ ἐπιγραφῆς σημειοῦται **ΕΓΚΥΚΛΟΝ ΠΟΙΚΙΛΟΝ**, καὶ τῇ ἄρχουσιν τοῦ **ΕΓΚΥΚΛΟΝ** διὰ τοῦ **Γ** γράφουσιν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τῷ **Ν** φαίνεται γεγραμμένη **ΕΝΚΥΚΛΟΝ**.

Ἐν τῇ 4 γραμμῇ τοῦ πρώτου ῥυμοῦ τῆς στήλης γέγραπται ἐν τῷ λίθῳ **ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΟΛΟΧΡΥΣΟΙ ΑΠΕΙΡΟΝΕΣ**, ἐν δὲ τῇ 13 γραμμῇ γράφει **ΑΠΕΡΟΝ ΑΣΤΑΘΜΟΝ**. Ἡ λέξις *ἀπερὸν* εὑρεται παρὰ τῷ Πολυδεύκῃ ὄνομα 7, 79· παρὰ τῷ Σχολ. τοῦ Ὀμήρ. Ἰλ. Εἰν. καὶ Ὀδ. 1. Ἀπέρων δὲ διὰ τοῦ **Ε** μόνου παρὰ τῷ Ἡσυχίῳ α Ἀπέρωνα, πέρας μὴ ἔχοντα. »

Κ. Σ. Π.

3412.

ΕΠΙΝΙΚΗΤΟΥΑΡ
ΙΔΟΣΟΓΔΟΗΕΠ
ΑΣΑΡΙΣΤΟΝΟ
ΕΥΕΝΕΛΑΦΙ
5 ΕΡΛΟΜΙ

3412.

Ἐπὶ Νικήτου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Ἱπποθωντί-
δος ὀγδόης Πρυτανείας ἡ Αἴ-
ας Ἀρίστονος ἐγραμμά-
τευεν Ἐλαφιβολιῶνος πρώτη καὶ δεκάτη
5 ἐξδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῆς Πρυτανείας Ἐκκλη-
[σία κυρία τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντεληίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Δεκεμβρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς μετὰ τὸ γέισσον ἦν τύπος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, τούτων οἱ πόδες μόνον φαίνονται· ἡ γυνὴ ἦν ἐνδεδυμένη χιτῶνι ποδήρεσι. Τὸ ἄνωθεν τῆς κνήμης μέρος δὲν σώζεται (ἴσως ὁ τύπος οὗτος παρίστανε τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Περσεύτην)· τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρω-
τηριασμένον, τὸ ἀριστερὸν ὑπάρχει σῶον μέχρι τῆς 5 γραμμῆς. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ γραμματέως μόνον ἡ κατάληξις εἰς ΑΞ ἐσώθη.

Ἐκ τῆς 1 γραμμῆς, ἀναπληρωθείσης οὕτως εἰκάζω, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ ἐσύγκειτο ἐκ 33 γραμμάτων. Ἀρί-
στονος δὲ υἱὸς, οὗ τὸ ὄνομα εἰς ΑΞ λήγει, εὐρίσκεται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Βοικχίου ὁ Καλλίας· ἐν δὲ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑφημερίδι ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1575 ὁ Αἴας. Ἄν κατὰ τὰς ἀναπληρώσεις ἐκάστη γραμμὴ ἐσύγκει-
το ἐκ 33 καὶ τινες ἐκ 34 γραμμάτων, τότε τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως εἶναι Αἴας. Ὄνομα κύριον Νικήτας διετήρησεν ἡ συνήθεια εἰς τοὺς νῦν Ἕλληνας· πολλοὶ καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, ἐν οἷς καὶ ὁ γενναῖος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπαναστάσει Στρατηγὸς Νικήτας Σταματέλου.

Κ. Σ. Π.

3413.

ΠΡΟ ΕΔΡΕΥΕ
ΜΑΤΙΣΑΙΠΕΡΙ
ΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
5 ΥΛΕΙΤΑΜΕΝΑΓΑ
ΓΟΝΕ . . . ΙΕΝΤΟΙΣ
ΩΤΗΡΙΑΙΤΗΣΒΟΥ
ΝΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΑΙΤΗΣΒΑΞΙΛΙΣΞΗΣ
10 ΕΠΕΙΔΗ Δ ΕΠΙΕΡΕΙ
ΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜ
ΑΠΕΙ ΗΣΚΑΤΑΤΑ
ΕΤΤΑΤ ΤΟΝΟΙΤ
ΥΔΙΑΤΕΛΕ
15 ΝΗΠΕΡΙ
ΑΝΕΘ
ΙΞΤ

3413.

[ἀγαθὴ τύχη δεδόχθαι τῇ Βουλῇ τοῖς]
προέδροις, οἱ ἂν λήξωσιν] προεδρεύειν
εἰς τὴν ἐπιούσαν Ἐκκλησίαν χρη]ματίσαι περὶ
τούτου· γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς Βουλῆς [ε-
5 ις τὸν Δῆμον ὅ,τι δοκεῖ τῇ Βο]υλεῖ τὰ μὲν ἀγα[θ-
ὰ δέχεσθαι, ἀ λέγουσι γε]γονέ[να] ἐν τοῖς
ἱεροῖς, ἀ ἔθουον ἐφ' ὑγείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τῆς Βου-
λῆς καὶ τοῦ Δήμου καὶ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν
καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλείας]

- 10 καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν]. Ἐπειδὴ δὲ Πιερεῖται
περὶ πλείστου ποιούμενοι καλῶς καὶ φιλοτίμ-
ως ἐπεμελήθησαν τῆς θυσίας καὶ τῆς κοσμήσεως τῆς τριῶν ἀπείρας κατὰ τὰ
πάτρια καθ' ἃ ἑταττον οἱ τ[ε]
νόμοι καὶ οὐ διατελεῖ
15 νη περὶ τ[ὸ]-
ν Δῆμον ἀνέθ[ηκεν]
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήρισμα ἐν] στ[ήλῃ]
[λιθίνῃ καὶ στηῆσαι ἐν Ἀκροπόλει.]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρ. 4 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς Πιερείας πόλεως Μακεδονικῆς, ὧν τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ Δήμου καὶ τῶν λοιπῶν ἀποδέχεται ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων. Τὸ ψήρισμα τοῦτο εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἔφημερίδι ἐκδοθεῖσι ψηφίσμασιν ὑπ' ἀριθ. 139, 283 καὶ 284.

Κ. Σ. Π.

3414.

5 Η Σ Ι Ν Ι Γ
Τ Ο Υ Κ Α
Ν Π Ρ Ω Τ Η
Τ Ο Ψ Η Φ Ι
Θ Ι Ν Η Ι Κ
Η Ν Α Ν Α Γ
Μ Ι Α Ν Τ Ο
Ν Κ Α Τ Α
Δ Η Μ Ω Ι

3414.

[. ποι-]
ησιν
τοῦ κατὰ τὸν νόμον εἰς τῇ-
ν πρώτην Ἐκκλησίαν ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ ψήρισμα τὸν γραμματέα ἐν στήλῃ λι-
5 θίνῃ καὶ στηῆσαι ἐν Ἀκροπόλει. εἰς δὲ τ-
ὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν τα-
μίαν τοῦ Δήμου δραχμὰς ΔΔΔ ἐκ τῶ-
ν κατὰ τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῶ
Δήμῳ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ καὶ στοιχιδὼν ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἶναι ἀκέραιον· κατὰ δὲ τὸ κάτω μέρος μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακῆς 0/0 8. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψηφίσματος ὑπὲρ τινος, οὗ τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον τοῦτον.

Κ. Σ. Π.

3415.

5 Ε Π Ι Φ Α Ρ Ι Ο Ν Σ
Ε Λ Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Ν
Ε Λ Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Ν
Ε Λ Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Ν
Ε Λ Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Ν
Ε Ν Τ Υ Ρ Ο Δ Ι
10 Θ Α Λ Α Τ Τ Α

3415.

[αἱ δὲ τῶν πόλεων ἐκόμισαν]
τὸν φόρον
Ἐπὶ Φαῖν ἱππεύ Ἀρχοντος οἱ
ἐγ Χερρόν[ησου τῆς Θράκης, οἱ
ἐγ Χερρόν[ησου τῆς . . . οἱ
5 ἐγ Χερρόν[ησου τῆς . . . οἱ
ἐγ Χερρόν[ησου τῆς . . . οἱ
ἐγ Χερρόν[ησου τῆς . . . οἱ
ἐγ Χερρόν[ησου τῆς . . . οἱ
ἐν Τυροδίτῃ κατὰ
10 θάλαττα]

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 20 πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ

Παρθενῶνος, εἰς τὴν ἐκεῖ δεξιὰ μενῆν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0|0 5. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα, καὶ αἱ γραμμαὶ ὡσαύτως ἀραιαί. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀπὸ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 9.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ Φ εἶναι οὕτως Φ ἐγχαραγμένον. Ἐκ τῆς γραμμῆς ταύτης πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ ἀναγραφή αὕτη ἐγένετο ἐπὶ Φαίνιππου Ἀρχοντος. Δύο Φαίνιπποι Ἀρχοντες ἀναφέρονται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἐπωνύμων Ἀρχόντων, ὁ μὲν ἤρξε τὸ 1 ἔτος τῆς 48 Ὀλυμπιάδος, ὁ δὲ τὸ 4 ἔτος τῆς 72, ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τὴν καλλιγραφίαν αὐτῶν εἰκάζομεν, ὅτι ὁ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ σημειούμενος Φαίνιππος εἶναι ὁ ἄρξας τὸ 4 ἔτος τῆς 72 Ὀλυμπιάδος, ἥτοι 2 ἔτη μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. Ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ Χερρόνησος εἶναι (ἐκ τῶν 8, αἱ τῷ ὀνόματι τούτῳ καλοῦνται) ἡ Θρακικὴ χώρα, ἥτις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις ἦν, εὐφορον δὲ εἰς πυρῶν γεωργίαν οὔσαν ἐσιταγῶγουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ ταύτης· ὅθεν καὶ ὁ Εὐριπίδης φησὶ περὶ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὅς τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα σπεῖρει. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀναφέρονται πολλάκις εἰς τὰς περὶ συνεισφορῶν ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ ἐπιγραφάς, ὅτι συνεισφέρουν ἀρκετὰς ποσότητας χρημάτων· (δρα τὰς ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι ἐπιγραφάς ὑπ' ἀριθ. 1195 καὶ ἐπόμεν.).

Ἡ πρόθεσις ΕΓ εἶναι ἀντὶ τῆς ΕΚ, οὕτω τὸ Γ ἀντὶ τοῦ Κ εἰς τὴν πρόθεσιν ταύτην εὑρηται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀριθ. 157 (ἐγ Διονυσίων), 159 (ἐγ Βενδιδέων), 155, 181 σελ. 312, σίχ. 10 (ἐγ Μυρρηνούτης), 761 (ἐγ Σκαμβωνιδῶν). Τοῦτο δὲ οὐ μόνον κατ' ἀρχαιοτέραν ὀρθογραφίαν οὕτω γράφεται ὡς τὸ ΕΓ ΔΕΜΟΥ ΤΟ ΔΕ ΞΕΜΑ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν κατ' Εὐκλείδην γραμματικὴν, ἐνίοτε καθ' ἑξὶν ἀρχαίαν καὶ εὐφωνίας χάριν (εὐφωνότερον γὰρ τὸ Γ τοῦ Κ) ἔγραφον οἱ ἐν Λακεδαιμόνῳ ἥκοιτες, (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1628), καὶ ἐγδόσεως ἀντὶ ἐκδόσεως (ἐπιγρ. 1320).

Κ. Σ. Π.

3416.

Θ Λ
Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ε Ρ Ε
Θ . Ω Ν Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε
Τ Ε Ι Γ Λ Α Υ Κ Ι Π Π Ο Σ
5 Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Τ Ο Ι Σ Α Λ
Ν Α Ν Δ Ρ Α Σ Ι Ν Α Γ Α
Ω Ν Κ Α Ι Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν
Ω Ν Λ Ε Γ Ο Υ Σ Ι Α Ν Δ
Κ Α Ρ Ν Α Σ Σ Ε Ω Ν
10 Η Λ Η Ι Λ Ι Θ Ι Ν
Η Σ Β Ο Υ Λ Η Σ
Ι Π Ο Ν Ω Ν Α Λ
Ε Ι Δ Η Ε Ι Ξ Ι
Ω Υ

3416.

Θ ε [ο ι.

Ἐδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ ἔρε[χ-
θηῖς ἐπρυτάνευσεν], Θ[ε]ων ἐγραμμάτε[υσεν],
· · · · · ἐπεστά]ται, Γλαύκιππος
5 εἶπεν · · · · ·] αἰνέσαι τοὺς Ἀλ-
ικαρνασσεύσιν πᾶσι]ν ἀνδράσιν ἀγα-
θοῖς γενομένοις περὶ τὸν Δῆμον] καὶ τὴν πόλιν
· · · · · περὶ] ὧν λέγουσι ἀνδ-
ρας ἀγαθοὺς γεγονέναι · · · Ἀλι]καρνασσεύων.
10 ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν στ]ήλῃ λιθίν-
ῃ καὶ στήσαι τὸν γραμματέα τ]ῆς Βουλῆς τ-
ὸν κατὰ Πρυτανείαν · · · · ·] ἱπόνων Ἀλ-
ικαρνασσεύων · · · · ·] ἐπ]εὶ δὲ εἰσὶ]ν
ἄνδρες ἀγαθοὶ · · · · ·] ου · · ·

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 20 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος, ἐν τῇ καταστραφείσῃ δεξιὰ μενῇ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὡς οὐ σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, Κάτωθεν τῆς στήλης μένει κενὸν 0|0 3. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα.

Ἡ 1 γραμμὴ, ἥς τὰ δύο αὐτὰ γράμματα σώζονται ΘΛ, εἰσὶ μεγέθους 0/0 3. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως Θέωνος.

Ἐκ δὲ τῆς 9 γραμμῆς μαθάνομεν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ Ἀλικαρνασσεύων. Διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μεγάλην αὐτῶν φιλίαν οὗτοι ἀντέστησαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὅτε εἰς Ἀσίαν ἦλθεν, οὓς εἶλεν οὗτος κατὰ κράτος. (Πλ. Β. Ἀλεξάνδρ. τόμ. 6, σελ. 190).

Κ. Σ. Π.

ΕΙΟΡΚΑΙΒΙΤΑΥΝΘΕΝ
 ΔΟΣΑΟΑΟΚΘΟΝΕΝ
 ΟΙΤΕΔΣΑΕΙΕΝΑ
 ΧΝΡΕΕΙΝΦΟΤΟΝ
 ΣΕΑΣΙΠΕΛΝΣ
 ΕΟΝΤΟΛΕΝΣ
 ΝΤΣΛΝΣ
 ΝΟΝΤΟΤΟΝ
 ΝΕΥΡΤ
 ΝΕΥΡΤ

3417.

Ἔδοχσεν τ[εῖ Βουλεῖ καὶ τῷ Δή-
 μῳ Λεωντ[ίς ἐπρυτάνευσεν, Λε-
 ἀ στρατος [ἑπεστάται, . . . κ-
 ράτης ἦρ[χεν
 5 χ]ος εἶπεν, [ἐπειδὴ
 τ]α Δελφός [. Δελ-
 φός καὶ τῶν [. ἀνα-
 γράψαι τὸν [γραμματέα τῆς Β-
 ο[υ]λῆς ἐμ πόλε[ι καὶ στῆσαι ἐν
 10 τῷ Βο[υ]λευτῇ[ρίῳ καὶ εἶναι αὐτὸν
 Ἀθηναῖον εὐ[νοίας ἕνεκα ὅτι
 λόγῳ καὶ ἔρ[γῳ τὴν πόλιν
 ὄνει καὶ ἀντ[ί]γραφῃ ποιήσασθαι
 . ν αὐτὸν ἐπ[. Ἀ-
 15 θηναίω[ν, εἶναι δὲ Ἀθ-
 ηναῖ[ον αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγό-
 νο[υς τοὺς ἐξ αὐτοῦ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρ. 22 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος ἐντειχισμένον εἰς λιθόστρωμα μεταγενέστερον, εἰς τὸν πυθμένα τῆς ἐκεῖ δεξαμενῆς. Τὸ ὕψος τοῦ

λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 55 0/0, τὸ πλάτος 76 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ; ῥαβδωτὰ καὶ ἀρίστως ἐγγραγμένα· ἔχουσι δὲ μέγεθος 15 χιλιοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, σῶα δὲ πρὸς τὸ ἄνω καὶ ἀριστερόν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 2. Τὸ ψήφισμα τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχὴ σώζεται, γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ὑπὲρ τινος μὴ Ἀθηναίου, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐσώθη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν· ἐγένετο δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν τετάρτην γραμμὴν, ἐπὶ Λυσικράτου Ἄρχοντος.

Αἱ εἰς τὴν 4 γραμμὴν δύω τελευταῖαι συλλαβαὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχοντος (αἱ σώζονται εἰς τὸν λίθον) εἰσὶ **PATHΞ**. Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀρχόντων, ληγόντων εἰς *ρατης* τῶν πρὸ τοῦ Εὐκλείδου ἀρχόντων, εἰσὶν Εὐκράτης, ὃς ἤρξε τὸ 1 ἔτος τῆς 47 Ὀλυμπιάδος, Φιλοκράτης, (4 ἔτος τῆς 73 Ὀλυμπιάδος) καὶ Λυσικράτης (4 ἔτος τῆς 81 Ὀλυμπιάδος).

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν φαίνεται ἡ κατὰληξις τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λήγει δὲ αὕτη εἰς **ΤΑ**.

Κ. Σ. Π.

3418.

ΟΥ ΑΝΑ ΥΡΑΣΙΟ

3418.

... ου Ἀνα[γ]υρασίου.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Δεκεμβρίου 31 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βαθροῦ εἶναι 55 0/0, τὸ πλάτος ὡσπύτως, καὶ τὸ πάχος 69 0/0· εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερόν μέρος αὐτοῦ· τὸ δεξιὸν, ὡς ἐκ τῆς ἀνωμόλου αὐτοῦ κατασκευῆς, φαίνεται, ὅτι συν δέτετο αὐτῷ καὶ ἕτερος λίθος. Ἰσως σὺν τῷ Βάθρῳ τούτῳ ἦσαν καὶ ἕτερα, ἐρ' ὧν ἴστατο σύμπλεγμα τι ἀνδρῶν στεφανωθέντων ὑπὸ τοῦ Δήμου. Οἱ στέφανοι, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ἐν αὐτοῖς σημειουμένων κατὰ πῦν, εἰσὶ κοτίνου. Τὸ μέγεθος τῶν στέφανων, καθέτως μετρούμενον, εἶναι 20 0/0, τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων 0/0 2.

Κ. Σ. Π.

3419.

ΙΤΟΣ
ΤΙΑΔΑΙ
ΙΟΤΙΜΟΣ
5 ΚΙΚΥ ΝΗΣ
ΝΙΚΙΑΞ
ΔΙΑΚΡΙΤΟΣ
4Ξ

3419.

... ιτος.
Ἡφαιστιάδαι.
Διότιμος.
Κικυννῆς.
5 Νικίας,
Διάκριτος

Ἐπὶ τμήματος στήλης τετραγώνου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Πύρον αὐτὴν τὸ 1858 Δεκεμβρ. 31 εἰς τὰς πρὸς

τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφᾶς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 17 0/0, εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος μετὰ τὰς γραμμὰς μένει κενὸν 0/0 7. Ἐκ τῶν λειψάνων τῶν γραμμάτων ΗΞ, ἐγγραγμένων ἀντικρὺ τῆς πρὸς δεξιὰ στήλης ἐξάγεται, ὅτι ἦν ἐπ' αὐτῆς ἀναγραφὴ, ἐν δυσὶ ἢ καὶ περισσοτέραις στήλαις κατὰ Δήμους, κυρίων ὀνομάτων ἀνδρῶν διαπρεψάντων. Διάκριτος ὄνομα κύριον εὑρηται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀριθ. 1846, 2983 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ Διάκριτος Μελησίππου πατὴρ, Σπαρτιάτης. (Θουκ. βιβλ. 2, κεφ. 12), καὶ παρὰ τῷ Ἀνδοκίδῃ (1, 53). Ἡ λήγουσα τοῦ δημοτικοῦ Κικυννεῖς ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ τῆς Η Ἀττικῶς γέγραπται.

Κ. Σ. Π.

3420.

ΠΑΤΟΥΡΙΟΣ
ΝΕΙΚΙΟΥ
ΕΙΛΗΣΙΟΣ

3420.

Α]πατούριος
Νεικίου
Μ]ειλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1858 Νοεμβρίου 24 εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν τοῦ Βάθρου Ἀθηνῶν τῆς Προμαχῆς, ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς ὡσαύτως. Τὸ κάτω καὶ ἡμισυ μέρος τῆς στήλης δὲν σώζεται. Ὄνομα κύριον Ἀπατούριος Δημητρίου Ραμουρίου ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 304, 2266 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ Ἀπατούρης ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4419 τῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος ΝΕΙΚΙΑΞ τῇ ΕΙ ἐνταῦθα γέγραπται, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 492, 1057, 1391, 1626, 1650 καὶ 3952 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 727, 884 3246 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς, τῆς διὰ τοῦ Ι.

Κ. Σ. Π.

3421.

ΖΑΚΟΡΕΥΟΝ.
ΖΩΕΙΜΟΥΤΟΥΝ
ΕΚΜΥΡΙΝΟΥ

3421.

Ζακορεύον[τος
Ζωσίμου τοῦ Ν
ἐκ Μυρινού[της.

Ἐπὶ τμήματος ἑρμοῦ λίθου Πεντελῆσιου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 4 πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προπυλαίων. Ἦν ἐντελεισμένον εἰς τινὰ οἰκίσκον. Τὸ ὕψος τοῦ ἑρμοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0 καὶ τὸ πάχος 19 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Ἰστατο οὗτος πειθανῶς ἐν Ἀκροπόλει παρὰ τινὶ τῶν ἐκεῖ ναῶν.

Κ. Σ. Π.

3422.

ΞΕΝΟΚΛΕΗΣΕΓΓΟΗΣΕΝ
ΗΒΟΥΛΗ ΥΟΔΗΜ
ΓΑΙΟΝ ΑΜΒΙΒΙΟΝ ΒΑΣ

3422.

Ξενοκλῆης ἐπότσεν.
Ἡ Βουλὴ " ὁ Ἀγῆμ[ος
Γάϊον Ἀμβίβιον Βάσ[σον.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1853 Δεκεμβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Περθενῶνος ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφᾶς, πρὸς τὴν βορειο-δυτικὴν γωνίαν τοῦ ναοῦ τούτου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 73 0/0, καὶ τὸ πάχος 55 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω χεῖλος καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἡ 1 γραμμή ἡ ἀναφέρουσα τὸ ὄνομα τοῦ γλύπτου Ξενοκλέους γέγραπται μικροτέροις γράμμασιν· αἱ δὲ ἕτεραι δύο γραμμαὶ μεγαλητέροις γράμμασι εἰσι γεγραμμέναι. Ξενοκλῆς ἀρχιτέκτων, Χολαργεὺς τὸν Δῆμον, ἀναφέρεται παρὰ Πλουτάρχῳ (Β. Περικλ. 13, τόμ. 2, τελ. 119), ὅστις τὸ ὄπαιον, τὸ ἐπὶ τοῦ Ἀνακτόρου, ἐκορύφωσε· συγγενὴς τούτου Χολαργεὺς καὶ αὐτὸς, μνημονεύεται παρὰ τοῦ σχολιαστοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Βατράχοις (σίχ. 86), καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσις σίχ. 440, ὃν Φαῦλου πατέρα λέγει. Πλείστοι ποιηταὶ πολιτικοὶ τε καὶ στρατιωτικοὶ ἄνδρες τῆς ἀρχαιότητος τῷ ὀνόματι τούτῳ καλοῦνται, ἐν οἷς καὶ κεραιμευτὴς τις ἀρχαῖος, οὗ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεται ἀρχαίως γράμμασιν οὕτω ΚΞΕΝΟΚΛΕΣ ΕΠΟΕΣΕ ἐπὶ τινος ἀρχαίου ἀγγείου τῆς συλλογῆς τοῦ Δυρὰνδ Durand (ὄρα Clarac catalogue des artistes de l'antiquité). Ἀλλ' ὁ Ξενοκλῆς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι ἄλλος τις γλύπτης, συγγενὴς ἴως τοῦ τε ἀρχιτέκτονος Ξενοκλέους, καὶ τοῦ παρὰ τῷ σχολιαστῇ τοῦ Ἀριστοφάνους ἀναφερομένου, διότι ἅπαντες οὗτοι Χολαργεῖς τὸν Δῆμον σημειοῦνται. Περὶ τοῦ Γαίου Ἀμβιβίου Βάσ[σου] λέγομεν, ὅτι ὄνομα Ἀμβιβίου πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ ὄνομα ἀναγινώσκεται καθαρὰ εἰς τὸν λίθον οὕτω ΓΑΙΟΝ ΑΜΒΙΒΙΟΝ ΒΑΣ[σον, ἢ Βασιλέα], ἴσως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἐσφαλμένως ἔγραψεν Ἀμβιβιον ἀντὶ Ἀντίβιον.

Κ. Σ. Π.

3423.

Α Ρ Ο Ι Ζ

3423.

[Ἀλκιβίου]
Κιθ]αρῳ[δός
[νηπιώτης].

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντεληνίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ λειψάνου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος 32 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 24 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ. Κάτωθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 6. Τὸ Α καὶ Ρ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α Ρ. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 2, ὡς ἦν καὶ τὸ τῆς ἐπιγραφῆς, δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 60 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ἐκ τοῦ σωζομένου τούτου λειψάνου ἐξάγεται, ὅτι ἐν Ἀκροπόλει ἵστατο καὶ ἄλλο ἀνάθημα τοῦ κιθαρωδοῦ Ἀλκιβίου, ἐκτὸς ἐκείνου περὶ οὗ ἀναφέραμεν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιγραφὴν (1). Τὸ Βάθρον, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 60 ἐπιγραφή, ἔχει σχῆμα λύρας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 80 0/0, καὶ τὸ μῆκος 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

3424.

ΝΙΚΟΝΘΟΣ Ε
ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΟΙ ΕΠ

3424.

... νικηθὼς εἰς τὴν ...
καὶ νομίμοις π[ᾶσιν] ...

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντεληνίου. Εὑρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 22 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 8, καὶ τὸ μῆκος 28 0/0. Κάτωθεν τῶν γραμμάτων μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 3.

Κ. Σ. Π.

(1) Τὰ πρῶτα δύο γράμματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 ἐπιγραφῆς δὲν σώζονται εἰς τὸν λίθον· τὸ δὲ μέρος τοῦτο, ὅτε αὐτὴν ἀντεγράψαμεν ἢ ἐντελιχισμένον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ ἐπὶ τῶν Προπυλαίων. Μὴ δυνηθέντες τὸ 1854, ὅτε αὐτὴν ἀντεγράψαμεν, νὰ παρατηρήσωμεν αὐτὴν, εἰκάσαμεν ὅτι ἦσαν τὰ γράμματα ΧΑ, ὅθεν ἀνεπληρώσαμεν εἰς Χα[ρίδιος]. Νῦν δὲ, ὅτε ἐκτελισθεὶς ὁ λίθος καὶ καθαρισθεὶς κατορθώθη ἵνα δεικνύωνται τὰ γράμματα καθαρὰ, θεωρούμενα οὕτως ΙΚΙΒΙΟΣ, ἀναγινώσκωμεν [Ἀλ]κίδιος.

3425.

\ Ο Ι Ν Ε
 \ Λ Υ Ρ
 Τ Ε Ν Δ Ε Ο Ι
 5 Ο Ι Ο Ι Μ Ε Τ Α
 \ Κ Α Τ Α Τ Ο Φ Ξ Ε
 Ε Κ Τ Α Υ Τ Ε Σ Τ Ε Ξ
 Π Ε : Τ Ο Ι Θ Ε Ο Ι Τ
 10 Τ Ο Ν Η Ο Ι Ν Ε Ο Ι
 Ι Δ Ο Ν Τ Ο Ν Α Υ Τ
 \ Ε Τ Α Ι Α Ρ Λ Υ Ρ
 Ε Ι Δ Α Ν Ε Χ Ξ Α
 Υ Ν Ε Ξ Θ Ο
 - Λ

3425.

. οί νέ[οι
 ἀρ]γυρ[ᾶ
 τὴν δὲ οἰκίαν ἔχουσιν
 5 οἱ νέ[οι οἱ μετὰ [τοῦ παιδοτρίβου
 ἑκαστ]α κατὰ τὸ ψήσ[μα
 . . .] ἐκ ταύτης τῆς [ἡλικίας
 εἰ]πε : τῷ θεῷ τ[ούτῳ ἐκ-
 ασ]τον οἱ νέοι [.
 10 . . .] ἰδὼν τὸν αὐτ[ὸν
 ἀρχηγ]έται ἀργυρ[ᾶ
 . . . ἐπ]ιδὰν ἐξ[α]χθῇ
 . . . σ]υνήσθ[ω
 ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήρισμα τόδε τὸν] γ[ραμματέα
 [τὸν κατὰ πρυτανείαν]

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1858 Δεκεμβρίου 30 εἰς τὰς ἐν τῷ Φορβαντεῖῳ ἀνα-
 σκαφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς
 εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα· αἱ δὲ γραμ-
 μαὶ ἀραιὰ ἐγγεγραμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος διατάξεως
 περὶ Γυμνασίων τῶν νέων.

Κ. Σ. Π.

3426.

/ \
 Κ Υ Δ Α Θ Ε
 Τ Α Ν Ε Υ Ο
 Ο Ι Ε Ι Π

3426.

. . . λ
 . . . Κυδαθη[ναιεύς
 . . . πρυ]τανευ[ύσης τῆς
] ἐπ[ε

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τῇ 30 Δεκεμβρίου 1858 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν
 τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 5, τὸ πλάτος 0/0 7,
 καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τμήμα ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3427.

\ Α Ι Ε
 \ Ι Η Ο Ι Ε Κ
 Ε Π Ι Τ Ε Ν Α
 5 \ Ι Α Ν Τ Ε Ν
 Ν Ε Α Μ Μ Ε Α
 Δ Ε \ Ι Ο Ι Τ
 Ι Τ Ο Ι Θ Ε Ο Ι

3427.

. γαία
 καὶ οἱ ἐκ
 τῆς] ἐπὶ τὴν Ἀ-
 κρόπολιν] νίαν τὴν
 5] νη ἂν μὴ ἀ-
 νέθεσεν] Δελφίῳ τ-
 ῷ ἀναθήματ[ι τῷ θεῷ

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 21 ὑπὸ τὸ νότιον ταίχιο· τῆς
 Ἀκροπόλεως. Ἰστατο τὸ πάλαι ἴσως ἐν τῷ Βραυρωνεῖῳ, τῷ ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται)
 εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀρι-
 στερὸν μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι γωνιώδες καὶ ἀκέραιον, πρὸς τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 5.
 Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου ἐνὸς γράμματος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέν-

τος μέρους εξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀναφέρει περὶ ἀναθημάτων ἐν τῷ Βραυρωνείῳ, τῷ ἐν Ἀκροπόλει.

Κ. Σ. Π.

3428.

· ΠΙΘΕ ΝΤΟ.
ΚΡΟΠΙ ΟΓΔΟ
ΩΝΠΡΟΕ ΕΨΗΦΙΣΕΝΣΗ
· ΕΠΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΑΣΡΕΤΟΣ
3 · ΛΛΙΚΡΑΤΗΣΧΑΡΟΠΙΔΟΥ
· ΝΩΙΤΕΝΕΔΙΟΙΛΕΓΟΥΣΙ
ΜΟΝΤΩΝΤΕΝΕΔΙΩΝΑΡΕ
ΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΑ
ΣΤΗΣΤΕΕΝΤΩΙΡ.
10 · · ΒΕΒΟΗΘΗΚΑΣΙ

3428.

Ἐπὶ Θεοφράστου Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Κε-
κροπίδος ὀγδόῃς πρυτανείας τ-
ῶν Ηροείδων ἐπεψήφισεν Σημίνας
· ἐγραμμάτευσεν Ἄσπετος [·,· ἐπεστάται,
5 Καλλικράτης Χαροπίδου [Στειριεύς
· · νῶ Τενέδοι λέγουσ[ι τὸν
Δῆμον τῶν Τενεδίων ἀρε[τῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τῆς] εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
· . .]ς τῆς τε ἐν τῷ Πρυτανείῳ σιτήσεως . .
10 · . .] βεβοηθήκασι.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελῆσιου. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 27 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ, πλην τοῦ μέρους, ἐνθα ἄρχονται αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαῖ. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους δηλοῦται, ὅτι ἀνήκει καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀναγινωσκομένων γραμμάτων ΘΕ μανθάνομεν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Θεοφράστου Ἀρχοντος. Τὰ γράμματα τὰ συνθέτοντα τὸ ὄνομα τοῦτο πληροῦσιν ἀκριβῶς τὸ ἀκρωτηριασμένον μέρος τοῦ κενοῦ. Ἐκ τῆς γραμμῆς αὐτῆς ἐξάγομεν, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἐσύγκειτο ἐξ 29 γραμμάτων. Δύω ἑπώνυμοι Ἀρχοντες ἐκαλοῦντο τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὁ μὲν ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τὸ 1 ἔτος τῆς 110 Ὀλυμπιάδος, ὁ δὲ τὸ 4 ἔτος τῆς 116 Ὀλυμπιάδος. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων εἰκάζομεν, ὅτι ὁ Θεοφράστος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι ὁ ἀρξας τὸ 4 ἔτος τῆς 116 Ὀλυμπιάδος. Ὁ Καλλικράτης τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς εἶναι νομιζόμεν τῆς αὐτῆς γε-εἰς Καλλικράτῃ τῷ Στειριεῖ.

Τὸ εἰς τὴν 4 γραμμὴν σημειούμενον ὄνομα Ἄσπετος εὑρίσκεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3144 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχ. Β. Πύρρου.

Εἰς τὰς γραμμάς 6 καὶ 7 ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τῶν Τενεδίων ὑπὲρ ὧν τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο, ὅτι δὲ οὗτοι ἦσαν ὑποτελεῖς τοῖς Ἀθηναίοις καὶ σύμμαχοι τούτων. Ὁρα Θουκυδ. Β. σελ. 230.

Κ. Σ. Π.

Κ Λ Η Σ
Μ Η Λ Ο Σ Φ Ι Λ
Ρ Ο Ι Ε Δ Ο Ξ Ε Ν
Ο Σ Α Γ Ν Ο Υ Ξ Ι Ο
5 Υ Ν Ο Υ Ξ Ε Σ Τ Ι Ν Τ
Γ Ω Ν Κ Α Ι Π Ρ Α Τ Ω Ν
Ν Ο Τ Ι Α Ν Δ Υ Ν Η Τ Α Ι /
Λ Ε Τ Α Ι Δ Ε Χ Ρ Ε Ι Α Σ Κ Α Ι
Η Ν Α Ι Ω Ν Π Α Ρ Α Υ Δ Ω Λ Ε Ο
10 Π Α Ρ Α Κ Α Λ Ω Ξ Ι Ν Ξ Υ Ν Η Ρ Ι
Ν Ε Κ Κ Ο Μ Ι Δ Η Ν Τ Ο Υ Ξ Ι Τ Ο Υ
Τ Η Ν Τ Α Χ Ι Σ Τ Η Ν Α Υ Τ Ο Ν
· Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ο Π Ω Ξ Α Ν Ο Υ Ν
Ξ Υ Ν Α Γ Ω Ν Ι Ι Η Τ Α Ι Ε Ι Σ
15 Ν Φ Ε Ρ Ο Ν Τ Α Τ Υ Χ Ε Ι Α Γ Α Θ Ι
Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Τ Ι Μ Ω
Ε Φ Ϊ Ν Ο Σ

- Ἐκ]κλησ[ίαν κυρίαν τῶν Προέδρων
ἐπεψήφισεν Φιλό]μηλος Φι[λομήλου
Ἀλαιοὺς καὶ συμπρόεδροι ἔδοξεν [τῷ Δήμῳ Σιμωνίδης
Σίμων]ος Ἀγνούσιος εἶπεν, ἐπειδὴ Τίμων
5 . . . εὖνους ἐστὶν τ[ῷ Δήμῳ τῶν Ἀθηναίων
λέ]γων καὶ πράττων [καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν ἔμπροσθεν χρό-
νο]ν ὅ,τι ἂν δύναται [ἀγαθὸν
παρέχ]εται δὲ χρεῖας καὶ [συνεργῶν
ὑπὲρ τῶν Ἀθ]ηναίων παρ' Αὐδῶλεω [τὸν Βα-
10 σιλέα] παρακαλῶσιν συνήρ[εσθαι
εἰς τή]ν ἐκκομιδὴν τοῦ σίτου [.
.] τὴν ταχίστην αὐτὸν [.
ἔδοξεν τ]ῷ Δήμῳ ὅπως ἂν οὖν [.
.] συναγωνίζηται εἰς [τὴν ἐκκομιδὴν τοῦ σίτου
15 π]ράττων τὰ συ]νφέροντα τύχει ἀγαθ[εῖ
δεδο]χθαι τῷ Δήμῳ] ἐπαινεῖσαι Τίμω[να
. . . καὶ στ]εφανῶσ[αι αὐτὸν στεφάνῳ]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 10 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προ-
πυλαίων, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος
20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι
ἀκριβῶς κιονιδὸν ἐγχαραγμένα.

Τὰ εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης φαινόμενα γράμματα ΜΗΛΟΣ ΦΙΛ ἀνεπλήρωσα εἰς Φι-
λόμηλος Φιλομήλου, εἰ ὀρθῶς ἢ ἀναπλήρωσις αὐτῆ, ὁ Φιλόμηλος οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ ἐν τῷ
συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ αἰ ἀρχαῖαι Ἀθηναί (σελ. 313).

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ Αὐδῶλεω, ὅπερ ἀναγινώσκεται καὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπι-
γραφὴν (σελ. 313).

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἐκκομιδὴ σίτου, εἰς ἣν συνέτεινεν ὁ εἰς τὴν προτελευταίαν γραμμὴν
σημειούμενος Τίμων ὑπὲρ οὗ τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἡ παρούσα ἴσως εἶναι τὸ ἄνω μέρος τῆς ὑπ' ἀ. 3409
σελ. 1782.

Κ. Σ. Π.

3430.

ΔΗΗΙ
ΚΑΤΑΙ
ΟΝΠΡΟΞΕΝ
5 ΙΝΑΙΩΝ ΤΕΛΕ
ΕΙΕΝΞΤΗ ΛΗΙΛ
ΤΕΑΤΗΞΒ ΟΛΗΞ
ΠΙΞΕ ΝΙΑΕ
10 ΙΑΙΟ
ΜΕ

3430.

. δη
. κατὰ τ-
ἀ πάτρια, εἶναι δὲ αὐτ]ὸν πρέξεν-
5 ον καὶ εἰσεργέτην τοῦ Δήμου τῶν Ἀθη]ναίων τελε-
ιν δὲ ἀναγράψαι] δεῖ ἐν στήλῃ λ-
θίνῃ τὸν γραμμα]τέα τῆς Βο[υ]λῆς
καὶ καλέσαι ἐς τὸ Πρυτανεῖον ἐ]πιξένια ἐ-
[ς αὐ]ρον]
. ν]αῖο|ι
10 με . .

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 2 εἰς τὴν καταστρεφομένην
δεξαμενὴν, ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ
πάχος 0/0 5. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ δεξιὸν
εἶναι ἀκέραιον.

Αἱ πρὸς τὰ κάτω μέρη τοῦ λίθου δύο γραμμαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων ἔκ τοῦ
διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψήφισματος. Κ. Σ. Π.

3431.

5 Ο Ε Δ Ρ Ω Ν
 \ Η Σ Σ Τ Ρ Α Τ Ω
 Υ Τ Ο Ν Ε Κ Α Σ
 Σ Θ Η Τ Ω Μ
 Ω Ι Κ Α Ι Τ Η
 Κ Α Ι Τ Α Λ

3431.

5 τῶν Προέδρων [ἐπεψήφισεν
 . . .] λης Στράτω[νος καὶ συμπρόεδροι
 εἶναι αὐτὸν ἐκάσ[τοτε
] σθη τῶμ
 . . . Δ[ήμ]ω καὶ τῇ [Βουλῇ . . .
] καὶ τ' ἄλ[λα πάντα ὅσα καὶ τοῖς
 [ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως].

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 20 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προ-
 πυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ
 στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Κ. Σ. Π.

3432.

5 Α . Σ Ε Μ Ε Ι
 Κ Α Τ Α Τ Α Π Α Τ
 Χ Σ . Ε Ρ / Ι
 Π Ρ Α Χ Σ Ι Ε Ρ
 Μ Ν Ο Ν Χ Ι

3432.

5 [ἀναγράφαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ στήται βρόχθεν τοῦ ναοῦ]
 τοῦ ἀρχαίου, ἐν ᾧ γέγραπτ[α] [ι] σημει[ώ]σις τῶν ἀναθημάτων,
 δοῦναι δὲ τὸν ταμίαν τῆς θεοῦ] κατὰ τὰ π[ά]τ[ρι]α τὸ ἀργύ-
 ριον καὶ ὅσα ἄλλα Πραξ[ι]ερ[γ]ί[δ]ες πράσσουσι
 αἱ] Πραξιε[ρ]γίδες
 σε] μὲν χι[τῶ]να

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Δεκεμβρίου 23 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ
 Ἐρεχθίδου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ
 πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Κάτωθεν δὲ τῶν γραμμάτων μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου
 0/0 3. Τὸ Ξ γέγραπται ἐνταῦθα ΧΣ. Περὶ Πραξιεργίδων ἀναφέραμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2830 ἐπιγραφὴν
 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν ὁμοιόμορφα τῇ ἐκδοθείσῃ ὑπ' ἀριθ.
 2830.

Ὁ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἀναφερόμενος σεμνὸς χιτῶν εἶναι πιθανῶς ὁ ποδῆρης χιτῶν, ᾧ αἱ Πραξιε-
 γίδες, ὅτε αὐταὶ τὰ ὄργια τῶν πλυντηρίων ἔδρον, εὐσχήμως ἐνέδουν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ.

Κ. Σ. Π.

3433.

5 Ε Π Ι Φ Ε Ρ Ε Κ Λ Ξ . Υ
 . Ι Δ Ε Κ Α Τ Η Σ Π Ρ Υ
 . . Σ Γ Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο
 . . Τ Ε Ι Μ Ε Τ Ε Ι Κ Α
 . . \ Ν Ε Ι Α Σ Ε Κ Κ Λ
 . . Ε Ν Σ Ω Σ Ι . Ε Ν Η
 . . . Ρ Ο Ι Ε Δ Ο Ξ Ε Ν

3433.

5 Ἐπὶ Φερεκλ[έ]ου[ς] Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος
 δω[δεκάτης] Πρυτανείας, ἥ
 . ο[ς] Γαργήττιος ἐγράμματαυεν
 ἔκ[τει] μετεκ[ά]δας τρίτη καὶ δεκάτῃ τῆς Πρ-
 υτανείας Ἐκκλησίᾳ κυρία τῶν Προέδρων ἐπεψήφ-
 ιζ[εν] Σωσιγ[έν]ης Σωσιγένο[υ]ς Παιανιεὺς καὶ συμπρ-
 οέδ[ροι], ἔδοξεν [τῷ] Δήμῳ εἶπε

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1858 Δεκεμβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ
 Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0,
 καὶ τὸ πάχος 0/0 5.

Ἄνωθεν τῆς πρώτης γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τῆς στήλης 0/0 5· ἵσως ἵνα ἐγγράψωσιν ἐπὶ τοῦ μέρους τού-
 του ἐτέραν τινα ἐπιγραφὴν. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Φερεκλέους Ἄρχοντος, ὃς κατὰ τὸν Σικελιώτην
 Διόδωρον ἦρξε τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 119 Ὀλυμπιάδος.

Ὁ εἰς τὴν ἔκτην γραμμὴν ἀναφερόμενος Σωσιγένης εἶναι ἵσως ἔκγονος τοῦ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς 109
 Ὀλυμπιάδος ἄρχαντος Σωσιγένο[υ] τοῦ Μυρρίνουσίου.

Κ. Σ. Π.

3434.

5 Ι Α Υ Ρ
 Ξ Λ Ρ Α Φ Ξ Α
 Ε Ν Η Ν Τ Ι Ν Α
 Λ Ε Τ Ε Ν Α Θ Ε Ν
 Ι Κ Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν
 Β Ε Ν Τ Ε Ν Α Ι Ε
 Α Τ Ε Λ Ο Σ Η Ο Π
 Η Υ Φ Ε Ν Ο Σ Π Ε Ρ
 10 Ι Α Β Λ Ο Δ Ε Ε Τ Α Ι
 Ι Β Α Ξ Ι Β Ε Ι Η Ο
 Ν Ο Ι Α Ξ Κ Α Ι Π Ι
 Δ Ο Ν Α Ι Α Λ Ε Ν Α
 Δ Ε Ξ Α Β Α Μ Ι Ν
 Ν Ο Ε Ν Δ Ε Λ Ε Ο
 15 Ξ Η Ο Π Ο Σ Α Ν
 Ι Τ Α Ξ Δ Ε Κ
 Υ Μ Β Ο Λ Α
 Ι Ρ Χ Ο Σ Ε
 / Η Ι
 20 Ρ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 22 ἐντειχισμένον, εἰς τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος καταστραφεῖσαν δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς στήλης εἶναι γωνιώδης· ἀπασαὶ δὲ αἱ ἐτε-
ραι πλευραὶ εἰσὶν ἀκρωτηριασμέναι. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἡ λέξις **ΞΑΒΑΜΙΝΙ**. Ἰσως τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ Σα-
λαμινίων, τῶν ἐν Κύπρῳ.

Κ. Σ. Π.

3434.

. ἐς] Λαύριον . .
]ς γράψασθ-
 αι Φυλῆς καὶ Δήμου καὶ Φρατρίας] . . . ἐν ᾗ ἔν τινι
 ἀρχι]γέτην Ἀθην-
 5 αἰων ἀφ]ικνο[υ]μέν-
 ων Βου]λὴν τὴν ἀε-
 ι βουλευούσαν καὶ τοὺς Στρ]ατηγο[ύ]ς ὅπ-
 ως ἂν] ὑφ' ἐνός περ-
 ι μηδενός] ἄλλο[υ] δέχεται
 10 τ]ῷ Βασιλεῖ ὅτ
 εὐ]νοίας καὶ πί-
 στωσιν ἕνεκα] δο[ῦ]ναι ἀγε[ι]ν Ἀ-
 θήνας] δὲ Σαλαμινί-
 ους εὐ]νοε[ι]ν δὲ Λεώ-
 15 στρατον]ς ὅπως ἂν
 πολ]ίτας δὲ κ-
 αι ξένους σ]ύμβολα
 διδούς εἰς τοὺς τριηρά]ρχο[υ]ς ἐ-
 ξάγειν]η ἱε-
 20 ρ[ά]ς

3435.

5 Ι Ο
 Ι Λ Ο Ι
 Ο Υ Δ Η Μ
 Ω Ν Ε Κ Κ Π Ε Π
 Π Ο Κ Α Ι Α Ξ Ι Ο
 Τ Ο Υ Μ Ε Τ Ο Ι Κ
 Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Α Υ Τ
 Ι Δ Ο Υ Ν Α Ι Τ Ο /
 Ω Ν Τ Η Ν Α Τ Ε Λ
 10 Ε Μ Η Γ . Ν Δ Ε
 Ν Ο Ξ . . Τ Ι Δ Ε
 Α Υ Τ Ο Ν Μ . . Ι
 Α Ι Ε Ν Ξ . . .
 Ν Ο Μ Α Ι Α .
 15 Ο Ρ . Η Ο Ε
 Ν Α \ Ρ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 11 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοι-
χον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος περὶ τοῦ φόρου τοῦ μετροπικίου.

Κ. Σ. Π.

3435.

. οἱ
 πολ]λοι
 τ]οῦ Δήμ[ου] τῶν Ἀθη-
 5 ναίων]ων ἐκκεπε-
]πο[υ] καὶ ἀξιό[χ]ρεος
] τοῦ μετροπικίου . .
 τ]ὸν δῆμον αὐτ[οῦ]
 κα]ι δοῦναι [τ]ο[ῦ] λοιποῦ
]ων τὴν ἀτέλ[ειαν]
 10]εμνηγ[ο]ν δὲ
 ὑπ' οὐδε]νός [εἴ] τι δέλον .
] αὐτὸν μ
 ἀναγράφ]αι ἐν σ[τήλ]ῃ λιθίνῃ
 15 καὶ στῆσαι ἐν]νομαι α . .
]ορ . ησε
]να . ρ

3436.
Κ Λ Ε Ε
Κ Ρ Ι Τ Ι Ο

3436.
Ἡρα]κλέε[ι ἀνέθεσαν
Κρίτιο[ς καὶ Νησιώτης ἐποίησάντην.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 3858 Δεκεμβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος ἀπὸ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν πλευρὸν αὐτοῦ. Κάτωθεν τοῦ Βάθρου μένει κενὸν 0/0 7. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2. Τὸ Ε, Λ, Ρ καὶ Τ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε, Λ, Ρ, Τ κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μνησθῆναι, ὅτι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὑπῆρχε καὶ ἄλλο ἔργον τοῦ ἀρχαίου γλύπτου Κριτίου, ὃς ἐποίησε τὸν Ἡρακλέα.

Κ. Σ. Π.

3437.
Ε Ξ Η Κ

3437.
Ἐξήκ[εστίδης (ἢ Ἐξήκ[εστος) ἐποίησεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1858 Δεκεμβρίου 20 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου τούτου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 183 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3438.
Κ Α Τ Α Τ Ο Υ
Α Κ Ρ Ο Π Ο Λ
Ο Ν Τ Α Μ Ι
5 Α Τ Α Α

3438.
πράττων καὶ λέγων ὅ,τι] δ[ύναται ἀγαθὸν
κατὰ τοῦ [. . . ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν] Ἀκροπόλ[ει, τὸ δὲ
γενόμενον ἀνάλωμα δοῦναι τ]ὸν ταμί[αν τοῦ Δήμου
5 ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσμ]ατα ἀ[ναλισκομένων τῷ Δήμῳ.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελικοῦ. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 6 εἰς τὸ ἐν Ἀκροπόλει τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Κάτωθεν δὲ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 5. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδῶν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον μέρος ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3439.
Λ Ο Η Δ Η
Λ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
Ξ Α Ι Θ Α
5 Λ Ι Δ Ω Ν
Π Ο Λ Λ Ω Ν
Η Μ Η Τ Ρ Ι
Λ

3439.
Χ]λόη Δη-
μ]ητρίου
ἐξ Αἰθα-
λιδῶν
5 Ἀ]πόλλων[ι
καὶ Δημήτρι
(καὶ θεοῖς
πᾶσι)

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 13, πρὸς τὴν εἰσόδον τῆς Ἀκροπόλεως, ἵσως ἵστατο παρὰ τὰ τεμένη τῆς τε Δήμητρος καὶ Χλόης, (ὅπερ ἦν ὑπὸ τὰ προπύλαια), καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ πρὸς βορρᾶν τοῦ τῆς Δήμητρος ἦν, μικρὸν ὑπὸ τὸ Πελασγικὸν καὶ τὴν τοῦ Πανὸς σπηλιγκα. Ὄνομα Χ λ ό η, ὡς κύριον, εὐρηται καὶ ἀλλαχοῦ, ἀναφέρεται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον τῆς Δήμητρος. Διὸ ὁ Ἀριστοφάνης (ἐν Αὐσιστράτῃ) φησὶ ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἐστί. Αὐσ. παρὰ τῷ τῆς Χλόης. Παράβαλε καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Σχολιαστῆ ἐνταῦθα σημειούμενα, καὶ Πaus. Ἀττ. κηφ. 22, καὶ Ἀθην. 163, 618. Ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἡ Δημήτηρ ὡς ἐφορος τῆς βοτάνης, ὥσπερ καὶ τῶν καρπῶν.

Κ. Σ. Π.

3440.

ΟΝ
ΗΞ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφᾶς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 46 0/0, καὶ τὸ πάχος 39 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἱσταμένου ἀνδριάντος δὲν ἐσώθη.

Κ. Σ. Π.

3440.

. . . .)ον (ἀρετ-
ῆς ἔνεκα καὶ εὐνοίας.

3441.

Ξ Τ Η
Υ Κ Η Ρ Υ Κ Ο Σ
Ε Β Α Ξ Τ Η Σ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 5 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφᾶς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν ἐτέρων δύο, ἥτοι τὸ μέγεθος αὐτῆς εἶναι 0/0 4, τῶν δὲ λοιπῶν 0/0 3.

Κ. Σ. Π.

3441.

. . . ι]στη
ἱεροῦ κήρυκος
Σ]εβαστῆς.

3442.

5 Ο Δ Η Μ Ο
Β Α Σ Ι Λ Ε Α Η Ρ Ω Δ Η Ν Φ Ι Λ Ο
Ρ Ω Μ Α Ι Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ
Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Η Σ
Ε Ι Σ Ε Α Υ Τ Ο Ν

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Νοεμβρίου 10 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Βάσσεως Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφᾶς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 45 0/0, τὸ πλάτος 68 0/0, καὶ τὸ πάχος 45 0/0. Ἡ ἐπὶ κλησὶς τοῦ φιλορωμαίου εὐρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 357 καὶ 358 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου· οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ Ἀριοβαρζόνοι, ὅτε πᾶσα φιλοτιμία καὶ γενναιότης αἰσθημάτων ἐξέλειπεν ἀπὸ τοὺς τότε μεγάλους τῆς γῆς, οἱ καὶ τοὶ κραταῖοι ὄντες οὐκ ἠσχύνοντο κολακεύοντες τὴν τότε ἰσχυρὰν Ῥώμην ἐπικαλεῖν ἑαυτοὺς *Φιλορωμαίους*. Τὰ μετὰ τοῦ Ἡρώδου φιλικὰς σχέσεις τῶν τότε ἀδυνάτων Ἀθηναίων ἦνωνεν ἢ πρὸς τὸν Ἀγρίππαν καὶ τὸν Αὐγούστον εὐνοία αὐτῶν.

Κ. Σ. Π.

3442.

Ὁ Δῆμος.
Βασιλέα Ἡρώδην φιλο-
ρωμαῖον εὐεργεσίας
ἔνεκα καὶ εὐνοίας τῆς
εἰς ἑαυτὸν.

3443.

Ε Ι Ο Υ Π Α Γ
Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Ι Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ
Α Ξ Ω Φ Ρ Ο Σ

Ἐπὶ Ἐλευσινίου τμήματος Βάθρου. Εὐρέθη εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 50 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον πρὸς τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

3443.

Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ
καὶ ὁ Δῆμος [ὁ Ἀθηναίων
. . . ου] θυγατέρ[α . . .
. . . [α σωφροσύνῃς ἔνεκα

Η
 Ρ Γ Η Τ
 Ι Μ Ο Υ Φ Α Ν Σ
 5 Ι Τ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε
 Ε Κ Α Τ Η Σ Β Ο Υ Λ Η Σ
 Ο Λ Η Ν Κ Α Ι Τ Ο Ν /
 Ι Η Ν Α Ν Α . Ρ Λ Υ Α
 Ν Κ Α Τ Α Π Ρ Υ Τ Α Ν . Ι Α Ν
 10 . Π Ρ Υ Τ Α Ν Ι Κ Ω Ι Ε Ι Σ Δ Ε
 Α Ν Α Θ Ε Σ Ι Ν Μ Ε Ρ Ι Σ Α Ι Τ
 Λ Ω Μ Α
 Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Ι Σ
 Κ Η Φ Ι Σ Ο Κ Λ Η Σ
 Β Ι Ω Ν
 15 Κ Τ Η Σ Ι Κ Λ Η Σ
 Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ
 Α Ρ Ι Σ Τ Ο .
 Σ Ι Μ Ο Φ . .
 Μ Α Ν Τ . . .

3444.

. Κ)η(φισοκλῆς
 Γα)ργῆ(τιος
 Ἀριστοδῆ)μου Φανο(κράτης
 τ)ό(ν) γραμματέ(α
 5 ἐκα τῆς Βουλῆς (εἰς τὸν Δῆμον . . .
 τὴν Βου)λὴν καὶ τὸν Δ(ῆμον
 Κηφισοκ)λῆν, ἀνα(γ)ράψα(ι δὲ τό δε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα
 τὸ)ν κατὰ πρυταν(ε)ίαν (καὶ στῆσαι ἐν τῷ οἰκοδομῆματι
 τῷ) πρυτανικῷ· εἰς δὲ (τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης καὶ τὴν
 10 ἀνάθεσιν μερίσαι τ(ὸν ταμίαν τοῦ Δήμου τὸ γινόμενον
 ἀνά)λωμα.

Πειραιεῖς.
 Κηφισοκλῆς,
 Βίων,
 15 Κτησικλῆς,
 Σάτυρος,
 Ἀριστο
 Σιμοφ
 Μαντ(ίθεος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1858 Αὐγούστου 28 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς πλατείας
 τοῦ Φορβαντείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9.
 Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς
 κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν
 ψηφισμάτων.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναγινώσκεται καθαρῶς Πρυτανικῷ. Ἡ φράσις αὕτη ἐνταῦθα μόνον εὑρίθαι καθ' ὅσα,
 ἡμεῖς γνωρίζομεν.

Τὸ εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἀναγινωσκόμενον κύριον ὄνομα Κηφισοκλῆς εὑρίθαι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1852 ἐπι-
 γραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ Ἀθηναίῳ Β. 10, καὶ Διον. τῷ Ἀλικαρ. Β. Δσινάρχου, εἰς ὃν
 ἀναφέρει τὸν λόγον κατὰ Κηφισοκλέους, ταῦτ' ἀλέγει καὶ Ἀρποκρατ.

Κ. Σ. Η.

3445.

5
10
Λ
ΓΥΝ/
ΡΟΞΑΛ
ΙΒΙΑΞΖ
ΝΑΙΑΙΚΑ
ΑΧ·ΑΙΞΙ
ΞΦΙΞΜΑΤ
ΕΞΒΟΛΕΞ
ΠΟΛΕΙΟΞ
ΡΙΟΙΕΛ
ΤΑC

3445.

5
10
· · · γ · · · · ·
· · · γυν(αί)κα · · · · ·
· · · π)ροσάγ(ειν) · · ·
· · · φ)ιλίας δ(· · · τῇ
Ἀθην)αία κα(τὰ τὰ πάτρια
π)ράχ(σ)αίσι · · · · ·
κατὰ τὰ ψ)φίσματ(α ξυμβάλλεσθαι
τ)ῆς Βο(υ)λῆς (εἰς τὸν Δῆμον
τῇ) πόλει δο(α ἐν τῷ Βουλευ-
τη)ρίῳ ἐ(χ · · · · ·
· · · · τα θ · · · · ·

Ἐπὶ Πεντελικῷ τμήματος στήλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 2 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 24 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ ἐκ τῶν τριῶν αὐτῆς πλευρῶν, πλὴν τοῦ ἀριστεροῦ, ὅπερ εἶναι γωνιωδές. Τὰ γράμματα εἰσι κιονοδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι μέρος ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3446.

ΞΕΝΟΚ

I

3446.

Ξενοκ[λῆς.

Ἐπὶ Βάθρου, ἐφ' οὗ τύπος ὀπλίτου. Εὗρέθη τὸ 1858 Δεκεμβρ. 9 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 80 0/0, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πάχος 60 0/0· τὸ δὲ ὕψος τοῦ ὀπλίτου εἶναι 53 0/0. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων 0/0 2. Τὸ Βάθρον εἶναι σῶον κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ, ἀκρωτηριασμένον δὲ κατὰ τὸ δεξιόν. Ὁ ὀπλίτης φέρει ἀσπίδα καὶ κυνέην· ἱσταται ὡς βάλλων τῷ δόρατι. Ἡ δεξιὰ αὐτοῦ δὲν ἐσώθη. Τὸ ἔργον εἶναι τῶν καλῶν χρόνων τῆς γλυπτικῆς. Ἡ περικεφαλαία τοῦ ὀπλίτου καὶ τὸ μέρος τῆς ὀσφύος αὐτοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3447.

5
ΟΝΝΙΚΟΜ
ΙΟΥΞΟΦΙΗ
=ΠΙΙΞΤΟΡΑ
ΠΑΞΗΞΞΤΙ
ΞΕΝΑΛΕΞΑΙ
ΙΡΟΞΘΕΙΟΝ
ΙΡΙΞΤΟΙΕΛ

3447.

5
Τῶν Νικομ-
άχ]ου σοφί-
ς ἐ]πιιστορα
πάσης· στῇ-
σεν Ἀλέξ[α-
δ]ρος θεῖον
Ἀ]ριστοτέλ[ην.

Ἐπὶ Ἑρμοπεροῦς ἀνδριάντος, οὗ ἡ κεφαλὴ δὲν σώζεται, λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1859 Μαρτίου 7 εἰς τινὰ οἰκίαν, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Καπνικισαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 57 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0.

Ὁ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενος Ἀλέξανδρος εἶναι ἄρα ὁ μέγας, ἢ ἄλλος τις τῶν μεταγενεστέρων; Ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀναφερομένων Ἀλεξάνδρων ὁ ἔχων πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην μεγαλητέραν σχέσιν εἶναι α) ὁ Μέγας, καὶ β) Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς, ὃς 204 ἔτη μετὰ Χριστὸν τὴν Ἀριστοτελικὴν φιλοσοφίαν ἐν Ἀθήναις ἐδίδασκεν· ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἔργου (οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἐπιγράμματος) συμφωνοῦσι κατὰ τι μετὰ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐστὶν ἀντίγραφον ἐτέρου ἀναθήματος ἀρχαιοτέρου, τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὃς φιλοτιμώτατος ἦν καὶ ἀρχαιολογίας ἤτιον (Φιλ. Β. Σοφ. Β. 2), καὶ τὰ δόξαντα ἐπελθεῖν ταχύτητος, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι Διόνυσον ἐψηφίσαντο (Διογ. Λαέρ. Β. Διογ.), καὶ ὃς προαίρισιν ἐν τῷ καλῷ τελεσιουργὸν εἶχε (Πλ. Β. Ἀλεξ.), καὶ φιλόμηρος (Εὐρ. Ὀδ. 8), καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ

ἔτοιμος διαιωνίζειν τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, διὲ τὴν Βαβυλῶνα κατασχὼν τὰ ὀστέα τοῦ προφήτου Ἰερεμίου τῇ ὁμωνύμῳ αὐτῷ πόλει Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ ἐν Αἰγύπτῳ, μετέφερεν, ὅπως ἐνδόξως ἐνταφιάσῃ (Ἀνών. παρὰ Σκάλ. καὶ Εὐσεβίῳ), οὗτος καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Ἀριστοτέλους ἀνέστησεν, ὃν ὁ Κικέρων ἐξομοίαζε ποταμῷ ῥέοντι χρυσίον (Πλ. Β. Κικέρ.), καὶ ὁ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου εὐτυχῇ ἑαυτὸν ἔλεγεν, οὐχὶ διότι υἱὸν ἔσχεν, ἀλλ' ὅτι ἐγεννήθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, εἰς ὃν παρέδωκε τοῦτον ἀνατραφῆναι καὶ παιδευθῆναι. εἶναι ἄδικον ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον ἀγνωμοσύνην πρὸς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν πολυμαθέστατον Ἀριστοτέλην (Ἀθην. Β. Α.) καὶ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι περιερχόμενος τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ (Σουῖδας εἰς Ἀλέξανδρ.) καὶ θεωρῶν τὴν πόλιν πλήρη ἀναθημάτων οὐκ ἠθέλησε ἀναστῆσαι καὶ τὸν σοφὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, ὁ ἐκ Παρθενῶνος κρεμάσας τὰς Περσικὰς ἀσπίδας πρὸς εὐκλείαν τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τὰ γράμματα **Τ, Ε** εἰσὶν ὁμοῦ συνημμένα οὕτω **ΙΕ**· καὶ τὰ γράμματα ταῦτα καὶ ἡ γλυπτικὴ τοῦ σωζομένου μέρους καὶ ὁ σχηματισμὸς τοῦ **Ξ** οὕτω **Ξ** καὶ τοῦ **Μ** οὕτω **Μ** ἐγχαραγμένων δεικνύουσιν, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐνεγράφη μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου. Πιθανῶς κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πλουτάρχου, ἡ καὶ μεταγενεστέρως, ἐποίησαν ἀντίτυπον τοῦ ἐν Ἀκροπόλει ἀναθήματος αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἥτοι τῆς προτομῆς τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Ἀριστοτέλους (1), ἐφ' ἧς ἦν τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο, ὡς αὐτὸ ἀντέγραψε Κυριακὸς ὁ Ἀγκωνίτης· ἔχει δὲ οὕτως

- » Οὐδὲ τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλίναντα τάλαντα
- » δυσμενέων ὅλοην ὕβριν ἀλευάμενον
- » ἦσε τέλος θανάτοιο πολυκλαύτοιο, κίχανεν
- » ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.
- » Τῷ ῥὰ καὶ ἀζόμενος σοφίην ἐὼν ἡγητῆρα
- » στήσεν Ἀλέξανδρος κλινὸν ἄσπετον θεόν. » (2)

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3447 ἔμμετρον ἐπιγραφὴν δημοσιεύσας ὁ Βοίχιος εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 136, σελ. 175 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Φουρμόντη, δὲν ἠθελον ἐκδόσῃ καὶ αὐτὸς, ἀν. συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Βοιχίου ἀντίγραφον τοῦ Φουρμόντη μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν εὗρισκον μεγάλην διαφορὰν.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦ Φουρμόντη ἔχει οὕτως

Ι ΑΣΗΣ ΣΤΙΗ
ΞΕΝ ΑΛΕΞΑ
ΝΙΔΡΟΣΘΕΙΟΙ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ

[Η], τὸ δὲ πρωτότυπον ἐστὶν ὡς δημοσιεύω.

Τὸν ἐντειχισμένον τοῦτον ἔρμηϊν δὲν ἠδυνήθη ἕως αὐτὴν τὴν ἡμέραν νὰ ἐκτερίξω μὴ λαβὼν ἔτι τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ιδιοκτήτου, ὅπως ἴδω ἂν εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ὑπάρχῃ ἑτέρα ἐπιγραφή. Κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 18 0/0. Εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ἔρμου τούτου παρετήρησα ὅπῃ ἀμφοτέρωθεν, ἐν ᾗ ἐφηρμόζοντο οἱ βραχίονες τῶν χειρῶν τοῦ ἀνδριάντος, τὰ κάτωθεν μέρη τοῦ ὁποίου εἰσὶ τεθλασμένα. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ ἔρμοσιδης οὗτος ἀνδριάς οὐχὶ μόον ἦν ὑψηλότερος ἀφ' ὅτι νῦν φαίνεται, ἀλλὰ μεταγενεστέρως ἀμφοτέρως τὰς πλευρὰς αὐτοῦ ἠκρωτηρίασαν, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸ παρὸν ἀντίγραφον.

Κ. Σ. Π.

3448.

ΕΝ ΣΤΗΛΗ
ΕΙΣ ΔΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝ
ΔΕΔΕ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΕ
ΩΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΠΙ
5 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙ ΓΕΜ
ΙΣ ΑΥΡΙΟΝ

3448.

[. . . ἀνγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφι-
σμα] ἐν στήλῃ λη[θὶν] καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει,
εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν
ΔΔΔ: ΔΡΑΧΜΑΣ ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομέ-
νων τῷ Δῆμῳ ἐπ[αινεῖσαι καὶ τοὺς . . . , καὶ κ-
αλέσαι δὲ Ἡγέμον[α] εἰς σίτησιν εἰς τὸ Πρωτανεῖον ε-
ἰς αὐρίον.

Ἐπὶ τιμήματος στήλης λίθου Πεντεληγίου. Εὐρόβη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Παρθενῶνος καταστραφείσαν

(1) Τὸ λείψανον τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ μέρος ἐπιγραφῆς, ἐχούσης ἀναφορὰν περὶ τῆς ἀναθέσεως ταύτης, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ Ancienne Athènes σελ. 247, ἤνουν πρὸς τὸ νότιον τῶν Προπυλαίων. Τὸ τμήμα τοῦτο μετεκομίσθη κατὰ λάθος τὸ 1834 μετὰ τῆς ἄλλης ὕλης διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Β. Τυπογραφείου, ἐκεῖ δὲ ἀπολέσθη, ἢ ἐνετείχισθη. (2) Ὁρα Βοιχ. Corp. inter Graecar 944.

δεξαμενήν τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1859. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 .

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τὴν δοτικὴν « ἐν στήλῃ » γράφει ὁ ἐγγχαράκτης ἄνευ ὑπογεγραμμένης.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς μετὰ τὸ Λ φαίνεται καθαρά εἰς τὸν λίθον τὸ Η, ὅπερ λανθασμένως ὁ ἐγγχαράκτης ἐσημείωσεν ἀντὶ τοῦ Ι, γράψας ληθίνῃ ἀντὶ λιθίνῃ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5 γραμμῆς ἀναγινώσκονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΗΓΕΝ, νομίζω ὅτι ταῦτα εἰσι λείψανα τοῦ σπανιωτέρως εὑρισκομένου ὀνόματος Ἡγέμων, κοινοτέρως δὲ Ἡγήμων. Ἡγέμων ἐκαλεῖτο ὁ Ἐπώνυμος Ἄρχων, ὃς ἤρξε τὸ 12 ἔτος τῆς 113 Ὀλυμπιάδος· (ὄρα Ἀρρ. Ἀναβ. 5, 19, 3· καὶ Δείναρχ. παρὰ Διονυσ. τῷ Ἀλικαρ.)· ἦν δὲ σύγχρονος Ἀντισθένης τοῦ Τειθρασίου (Ἀρχ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 223, σελ. 266)· ἀναφέρονται δὲ Ἡγήμονες ὁ ἐξ Ἀθμονέων τριήραρχος (Ἀρχ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 3271)· καὶ ἕτερος Λαμπτρέυς, καὶ ἕτερος Παμφίλου Φλυεὺς (Ἀρχ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1556)· καὶ ὁ Εὐξένου ἐκ Κεραμέων (Ἀρχ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1759). Ὁ δὲ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς εἶναι ἄρα ὁ Ἡγήμων ἐκεῖνος, ὃς ἀναφέρεται ἐν ταῖς τῶν νεωρίων ἐπιγραφαῖς, ὅτι ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντος (ἔτος 3 τῆς 113 Ὀλυμπιάδος) εἰσήνεγκε νόμον περὶ τῶν σκευῶν τῶν τριηρῶν, καὶ ὃς μετὰ τῶν συντριηράρχων αὐτοῦ ἐπλήρωσαν βρυτιμῶς τὰ ὁποῖα ἀπώλεσαν σκεύη; (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 3144).

Κ. Σ. Π.

3449.

Ι
 Ο Ι Α Ι Ν
 Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι
 Ν Ε Ι Σ Τ Α
 5 Ν Δ Η Μ Ο Ν Κ Α
 . Β Ο Υ Λ Η Σ
 Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο
 Ι Α Ρ Ε Θ Η Σ Ε Ν
 10 Τ Ο Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν
 Γ Η Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α Σ
 Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α
 Α Ι Σ Τ Η Σ
 Υ Α Ρ Χ
 Σ Μ Α

3449.

. Ι
)οι Αἴν(ιοι
 δ)εδόχθαι (τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
 τοὺς Πρυτάνεις, τὰ (μὲν
 5 τὸν Δῆμον κατὰ τὸν νόμον
 ξυμβάλλεσθαι τῆς) Βουλῆς (εἰς τὸν Δῆμον ὃ,τι δοκεῖ τῇ Βου-
 λῇ καὶ τῷ Δήμῳ Δίῳ)να Διονυσί(ο
) ἀρετῆς ἐν(εκα καὶ εὐεργεσίας τῆς
 10 πρὸς τὸν Δῆμον τ)ὸν Ἀθηναίων (καὶ εἶναι αὐτῷ
 ἔγκτησιν) γῆς καὶ οἰκίας (κατὰ τὸν
 νόμον· ἀναγράφαι δὲ τόδε τὸ) ψήφισμα (τὸν γραμματέα
 τὸν κατὰ Πρυτανείαν καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλει,
 εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι δραχμὰς ΔΔΔ τὸν ταμίαν τὸν ἐπὶ . . . ο]υ Ἄρχ[οντος
 κατὰ τὸ ψήφισμα (τοῦ Δήμου).

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὸ τὸ 1859 Φεβρουαρίου 20 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος 31 0/0, καὶ τὸ πάχος 22 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν ἐγγχαράγμενα. Ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Κ. Σ. Π.

3451.

Δ

ΟΝΔΕΡ
ΚΡΑΤΟ
ΗΗΗΠΤΤΤΤ

5 ΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΘΥΞΙΑΞΤΗΙΕΙΡΗΝΗΙ
ΗΓΩΝ=ΠΗΗΔΙΙΙ
ΝΙΘΗΝΑΙΩΝΠΑΡΑΙΕΡΟ
ΥΞΙΝΙΩΝΠΑΡΙΕΡΟΠΟΙΩ
10 ΥΞΙ·ΤΗΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΩΝ=ΙΗΗΔΤΤΤΤΙΙΙ
ΠΙΕΙΩΝΠΑΡΑΒΟΩΝΩΝ=X
ΩΝΠΑΡΑ
15 ΩΙ\ΧΗΠ ΔΔΔΤΤΤ
Λ Π -

3451.

ἐκ τοῦ] δ[ερματικοῦ

κεφάλαιον δερ[ματικοῦ.
Ἐπὶ Νικη]κράτο[υς Ἄρχοντος ἐκ τῆς θυ-
σίας τῇ ΗΗΗΠΤΤΤΤ.

5 Ἐπὶ Νικη]του Ἀρχοντος
ἐκ τῆς] θυσίας τῇ Εἰρηνῇ
παρὰ Στρατ]ηγῶν = ΠΗΗΔΙΙΙ,
ἐκ Πα]ν[α]θηναίω παρὰ Ἱεροποιῶν,
ἐξ Ἑλε]υσινίων παρὰ Ἱεροποιῶν,
10 ἐκ τῆς θ]υσί[ας] τῇ Δημοκρατίᾳ,
· · ·]των = [ΗΗ]ΗΗΔΤΤΤΤΙΙΙ,
ἐξ Ἀσκλ]ηπείων παρὰ Βωωνῶν = Χ,
ἐξ · · · εἰ]ων παρὰ · · · · ·
· · · ·]ων [Χ]ΧΗΠΔΔΔΤΤΤ,
15 · · · · · ΔΠ.

3452.

ΑΘΜΟΥ Ξ Τ .

Φ · \ΑΙΟΝΞΤΑΘΜ
ΔΩΝΚΑΙΤΩΝΑΜΦΙΔΕΩΝ
1 · ΤΩΝΞΤΕΦΑΝΩΝ=ΤΤΤΧΧΧΗΗΔΔ
5 <ΟΥΕΞΑΚΡΟΠΟΛΕΩΞΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΓΙΡΗΜΕΝΗΞΤΗΞΑΦΕΨΗΞΕΩΞ
ΠΔΔΔΙΙΙΙΙΙCT
ΟΠΡΟΞΕΠΡΙΑΜΕΘΑ
ΔΠΤΤΤΤΤ

10 ΡΕΞΓΙΓΝΟΝΤΑΙ
= ΣΣΣ
ΥΞΙΟΥΚΑΙΤΑΡΤΗΜC
-ΙΚΟΞΙΚΑΙΤΡΙΩΝ
ΑΤΤΤΤΧΧΧΠΔΔΠ

3452.

· · · · στ]αθμοῦ στ[α · · · · ·

κεφάλ]αιον σταθμ[όν · · · · ·

· · ·]δων καὶ τῶν ἀμφιδέων · · ·

· · καὶ] τῶν στεφάνων = ΤΤΤΧΧΧΗΗΔΔ.

5 σταθμὸν χρυσ]οῦ ἐξ Ἀκροπόλεως ἐλάβομεν
ἐκ τῆς] εἰρημένης τῆς ἀτεψήτεως
κεφάλαιον · · · · · ΠΔΔΔΙΙΙΙCT,
χρυσίον] ὃ προσεπριάμεθα
ΔΠΤΤΤΤΤ,

10 τούτου στατῆ]ρες γίγνονται
· · · · = ΣΣΣ
· · χρυσί]ου καὶ [τε]ταρτημο[ρίου
στατήρων εἴκοσι καὶ τριῶν
ΑΑΑ]ΑΤΤΤΤΧΧΧΠΔΔΠ.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμπετοῦ. Ἦνρον αὐτὴν ἐπὶ μικροῦ οἰκοδομήματος παρὰ τὴν καταστρα-
φείσαν δεξιὰ μετὰ τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος τὸ 1858 Αὐγούστου 29. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον

σώζεται) είναι 17 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα.

Ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς στήλης γέγραπται ἡ ἐπομένη ὑπ' ἀριθ. 3452 ἐπιγραφή.

Ἐκ τοῦ διασωθέντος τῆς παρούσης ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως τῇ ἐκδοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 157 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Φουρμόντη, ἥς τὸ πρωτότυπον εὑρόντες τὸ 1858 καὶ παρατηρήσαντες τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τοῦ Φουρμόντη διαφέρον τοῦ πρωτοτύπου ἐξεδόσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 3262 σελ. 1704. Ἡ ἀναγραφὴ ἐν τῇ παρούσῃ ἐμπεριλαμβάνει μέρος τοῦ χρόνου τοῦ Νικοκράτους καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Νικήτου Ἄρχοντος

Ἐν τῇ 10 γραμμῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3451 ἀναφέρεται θυσία, ἣ τῇ Δημοκρατίᾳ, ἐγένετο, τῇ Δημοκρατίᾳ θεοποιουμένη ἐθυσίαζον οἱ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἐθυσίαζον τῷ Δῆμῳ θεοποιουμένῳ καὶ αὐτῷ (δρα Πaus. Α').

Κ. Σ. Π.

3453.

ΟΥΠΛΑΤΑΙ

ΟΦΩΝΤΟΣΑΡΧΟΝΤ
ΙΕΩΝΤΙΔΟΣΕΝΑΤΗΣΠ
ΞΗΙΑΝΤΙΔΩΡΟΣΑΝΤΙ
ΕΥΞΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΙΛ
5 ΗΙΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣΕΝΑΤΗ
ΚΑΤΗΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΕΝΑΝ,
ΕΥΩΝΥΜΕΥΞΕΔΟΞΕΝΤΩΙ
10 ΛΥΚΟΥΡΓΟΣΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΔΗΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΓ
ΟΞΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΕΝΗ.
ΩΙΔΗΜΩΙΕΠΙΔΩΞΕΙΙ
ΟΛΕΜΟΝΕΙΤΙΔΕΟ.ΤΟ.
15 .ΡΑΧΜΑΣΚΑΙΝΥΝ. .Ι. .Ω.
ΕΙΣΤΗΝΠΟΙΗΣΙΝΤΟΥΞΤΑΔΙ
ΚΑΙΤΟΥΘΕΑΤΡΟΥΤΟΥΠΑΝΑΘΗ
ΚΟΥΧΙΛΙΑΙΕΥΓΗΚΑΙΤΑΥΤΑ
ΠΕΜΠΟΦΕΝΑΠΑΝΤΑΠ. .ΠΑΝΑΘΗ
20 ΝΑΙΩΝΚΑΘΑΥΠΕΣ. . .ΕΔΟΧΘ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕ. . .ΥΙΗΜΟ
 .ΛΟΥΡΓΟΥΠΛΑΤΙ. . .ΚΑΙΞΤΕ
ΦΑΝΩΞΑΙΑΥΤΟΝ. .ΛΛΟΞΤΕΦΑΝ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΕΙΣΤΟΝ
25 ΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΕΙΝ. .
ΑΥΤΟΝΕΝΤΟΙΞΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΟ.
ΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΥΞΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙ
ΕΚΚΤΗΣΙΝΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΞΚΑ.]
30 ΣΤΡΑΤΕΥΕΞΘΑΙΑΥΤΟΝΤΑΣ
ΣΤΡΑΤΙΑΣΚΑΙΤΑΣΕΙ.ΦΟΡΑΣ
ΕΙΣΦΕΡΕΙΝΜΕΤΑΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚ. .
35 ΣΤΗΣΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΕΙΣ. .Τ. .
ΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΣΤΗΛΗΣ. . .ΑΙ
ΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΤΩΝΕΙΣΤΑΨ.
ΦΙΣΜΑΤΑΑΝΑΛΙΣΚΟΜΕΝ.
40 ΔΗΜΩΙ

- Εὐδήμ]ου Πλαται[έως,
 Ἐπὶ Ἀριστ]οφῶντος Ἀρχοντ[ος
 ἐπὶ τῆς Ἀ]γωνίδος ἐνάτης Π[ρυ-
 τανείας], ἢ Ἀντίδωρος Ἀντι[δώ-
 5 ρου Ὀαι]εύς ἐγραμμάτευεν ἐ[ν]η καὶ
 πρώτ]η Θαρρηλιῶνος ἐνάτῃ
 καὶ δε]κάτῃ τῆς Πρυτανείας
 τῶν Πρ]οέδρων ἐπεψήφισεν Ἀν[τί-
 δωρος] Εὐωνυμεύς. Ἔδοξεν τῷ
 10 Δήμῳ] Δυκοῦργος Δυκόφρονος
 Βουτ[ά]δης εἶπεν, ἐπειδὴ [Εὐ-
 δημ]ος πρότερόν τε ἐνή[γγει-
 λεν τ]ῷ Δήμῳ ἐπιδώσει[ν] εἰς
 τὸν π]όλεμον, εἴ τ[ι] δέο[ι]το
 15 δ]ραχμὰς καὶ νῦν [ἐπ]έ[δοτ]’ω
 εἰς τὴν ποίησιν τοῦ σταδίου
 καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Παναθη[ναϊ-
 κοῦ χίλια ζεύγη, καὶ ταῦτα
 πέπομφεν ἅπαντα π[ρὸ] Παναθη-
 20 ναίων καθ’ ἃ ὑπεσ[χέθη]. Δεδόχθ[αι]
 τῷ Δήμῳ ἐπαινέ[σαι] Εὐ]δημόν
 Φι]λοῦργου Πλατ[αιέα] καὶ στε-
 φανῶσαι αὐτὸν [θα]λλοῦ στεφάν[ω]
 εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν
 25 Δήμον τὸν Ἀθηναίων καὶ εἶν[αι]
 οὐτὸν ἐν τοῖς εὐεργέταις τοῦ
 Δήμου τοῦ Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ
 ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ
 30 ἐκκτησιν γῆς καὶ οἰκίας, κα[ὶ]
 στρατεύεσθαι αὐτὸν τὰς
 στρατίας καὶ τὰς εἰ[σ]φορὰς
 εἰσφέρειν μετὰ Ἀθηναίων·
 ἀναγράψαι δὲ τὸ δε τὸ ψήφισμα
 τὸν γραμματέα τῆς Βουλῆς, κ[αὶ]
 35 στῆσαι ἐν Ἀκροπέλει· εἰς [δὲ τ]ὴν
 ἀναγραφὴν τῆς στήλης [δοῦν]αι
 τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου [ΔΔΔ
 δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψη-
 φίσματα ἀναλίσκομέν[ων] τῷ
 40 Δήμῳ.

Ἐπὶ στήλῃς λίθου Πεντελῆσιου. Εὐρέθη τὸ 1859 Μαρτίου 20 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, εἰς τὴν κατὰ δάφισιν τοῦ ἐκεῖ θόλου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐν Γαλλικῷ μέτρῳ, τὸ πλάτος 34 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 14 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα.

Ἡ πρώτη γραμμὴ γέγραπται μεγαλητέροις γράμμασιν τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Αἱ πλεῖσται τῶν γραμμῶν σύγκεινται ἐξ 23 γραμμάτων, καὶ τινες ἐξ 24· τινὲς δὲ δὲν φθάνουσι μέχρι τοῦ δεξιῦ χεῖλους τῆς στήλης, ὡς εἰς τὰς γραμμὰς 11, 13, 18, 24, 29, 30 καὶ 32. Τοῦτο ἐγένετο, ἢ διότι ὁ λίθος ἦν ἴσως ἀκρωτηριασμένος ἔκτοτε, ὅτε ἐνέγραψαν τὸ ψήφισμα, ἢ διότι ἤθελον ὅπως ἐκάστη γραμμὴ ἀρχεται τοῦ λόγου ἀφ’ ἑαυτῆς ἀνεξαρτήτως τῆς ἀνωτέρας γραμμῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Εὐδήμου Πλαταιέως ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο. Ὁ φιλόπατρις Δυκοῦργος ἐπέγραψεν οὕτω πρὸς ἔπαινον τοῦ Εὐδήμου, καὶ ὅπως εὐκόλως εὐρίσκηται τὸ ὑπὲρ Εὐδήμου Πλαταιέως ψήφισμα.

Τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ὀνόματος Εὐδήμος δύο γράμματα φαίνονται ΟΥ, εἰς δὲ τὴν 21 ἀναγινώσκει-
ται ΥΛΗΜΟ. Ὄνομα κύριον Εὐδήμος εὑρηται συνεχῶς παρὰ τε τοῖς συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς
Τὸ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὄνομα Φιλοῦργος (ἢ Φιλουργός) ἀναφέρεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Λυσιστράτῃ γίχ.
266, καὶ παρὰ Σουῖδα εἰς Φιλουργόν. Τὸν Φιλουργὸν τοῦτον τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ Σουῖδα ὁ Ἰσοκράτης κατὰ
Καλλιμάχου, καὶ ὁ Αἰσχύνης κατὰ Κτησιφῶντος *Φιλεργόν* καλοῦσιν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπωνύμου Ἀρχοντος Αἰστοφῶντος, δὲ ἤρξε τὸ 3 ἔτος τῆς 112
Ὀλυμπιάδος, ἐν ἔτος πρὸ τῆς κατὰ τοῦ Δημοσθένους γραφῆς τοῦ Αἰσχίνου, ὅτε ἐξεφωνήθησαν οἱ λόγοι ὁ τε
κατὰ Κτησιφῶντος καὶ ὁ περὶ στεφάνου.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως τῆς Λεωντίδος Ἀντιδώρου.

Ὁ εἰς τὴν 9 γραμμὴν σημειούμενος Ἀντίδωρος Εὐωνυμεὺς εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 300 ἐπιγραφὴν
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· εἶναι δὲ ὁ τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς Ἀντίδωρος ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ.
300 ἐπιγραφὴν μνημονευομένου, διότι ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ Θεμιστοκλέους Ἀρχοντος (2 ἔτος τῆς 108 Ὀλυμπιά-
δος)· οὗτος δὲ ἐπὶ Ἀρχοντος Αἰστοφῶντος (3 ἔτος τῆς 112 Ὀλυμπ.) ἀναφέρεται.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἀναγινώσκειται τὸ ὄνομα Λυκούργου τοῦ Λυκόφρονος. Ὁ Λυκούργος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς
εἶναι ὁ περίφημος ῥήτωρ καὶ πολιτικὸς Λυκούργος, ὅστις ἀπὸ τὸ 3 ἔτος τῆς 110 Ὀλυμπιάδος διοίκησεν ἀρί-
στως καὶ δικαίως τὰς Ἀθήνας μέχρι τοῦ 3 ἔτους τῆς 112 Ὀλυμπιάδος, καὶ ἀπολογισμὸν τῶν ὧν πεπολίτευ-
ται τοῖς Ἀθηναίοις ἔδωκεν, καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε (Πλ. Β. Λυκούργ. τοῦ ῥήτορος),
καὶ ἐν σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτο, καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλὴν
ποίησας. (Πλουτ. Β. 10, ῥήτωρ εἰς Λυκούρ.). Διὰ τὴν μετακόμισιν δὲ τῆς ἀναγκαίας ὕλης διὰ τὰ οἰκοδο-
μήματα ταῦτα ὁ Πλαταιεὺς Εὐδήμος οὐκ ὀλίγον συνέτεινε πέμψας χίλια ζεύγη. Τοῦ Λυκούργου τούτου εὐ-
τυχῶς μέχρι τοῦ δε γνωρίζομεν τρία ψήφισματα· τὸ περὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν μακρῶν τειχῶν, ὅπερ ἤυρον εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τὸ 1819· (ὄρα τὸ σύγγραμμα *Ancienne Athènes* σελ. 27), καὶ τὰ ἕτερα
δύο δημοσιευθέντα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1428 σελ. 892, εἰς ᾧ δυστυχῶς ὅλον τὸ ὄνομα
Λυκούργου τοῦ Λυκόφρονος δὲν σώζεται. Ἐκ τῶν διατηρουμένων δὲ γραμμάτων ἱκανῶς γίνεται δῆλον, ὅτι
ταῦτα ἀναφέρουσι περὶ τοῦ Λυκούργου τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Εἰς τὰς γραμμάς 15, 16, 17 καὶ 18 ἀναγινώσκουμεν τὴν φράσιν α καὶ νῦν ἐπέδωκεν εἰς τὴν ποίησιν τοῦ
σταδίου καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Παναθηναϊκοῦ χίλια ζεύγη. » Περί τῶν δύο τούτων οἰκοδομημάτων ἀναγινώ-
σκομεν εἰς τὸν Πλούταρχον ταῦτα α πολλὰ τῆς πύλεως ἐπηνόρθωσεν . . . , καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπι-
στατῶν ἐτελεύτησεν . . . , καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτο
τε καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλὴν ποιήσας. » Τὸ θέατρον τοῦτο πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων ἐν Ἀθήναις θεάτρων *Διο-
νυσιακὸν* ἐκαλεῖτο· (ὄρα Πλουτ. Β. 8, 10, Πλουτ. Β. 10 ῥήτ.), καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφισματι ἀναφέρεται ἡ
φράσις αὕτη α καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο καὶ ἐπετέλεσε τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν (Πλου-
ταρχ. Β. 10 ῥήτ.) ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ Λυκούργου. » Παράβ. καὶ Πλούταρχον Β. Ἀριστείδου καὶ Β. Νικίου, καὶ
Λυσίαν, Ἡσύχ. καὶ Φωτ. λεξ. εἰς Ἰκρία, καὶ Ἀθήν. 11, 3, καὶ Ἀρποκρ. ἐν Λίμναις, καὶ ὁ Θουκυδίδης τὸ ἐν
Λίμναις *Διονύσου* καλεῖ (Β. 2, 15). Ἐν δὲ τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἡ φράσις α ἐπέδωκεν εἰς τὴν ποίησιν σταδίου
καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Παναθηναϊκοῦ. » Τὸ ἐπίθετον τοῦτο εἰς ἀμφοτέρω ἀναφέρεται. Καὶ περὶ τοῦ σταδίου
ἐπικαλουμένου *Παναθηναϊκοῦ* ἀνέφερον ὁ Πλούταρχος (Β. 10 ῥητόρων). Περί τῆς ἐπωνυμίας δὲ τοῦ θεάτρου
πρῶτον ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ εὑρηται. Πρὸς τούτοις ἡ τάξις τοῦ προτάττειν τῷ μηνὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν αὐτοῦ, ὡς εἰς τὴν ἕκτην γραμμὴν, εἰς ὀλιγίστας τῶν ἐπιγραφῶν εὑρηται.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ἡ γενικὴ ΘΑΛΛΟΥ τὸ Ο μόνον γράφεται ΘΑΛΛΟ.

3454.

Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ Τ
ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΝΙΚΑ
ΝΕΟΝ ΟΜΗΡΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛ

3454.

Η ΕΞ Αρείου Πάγου Βουλῆ καὶ ἡ Βουλὴ τ . .
καὶ ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων Ἰούλιον Νικά[νορα]
νέον Ὀμηρον καὶ νέον Θεμιστοκλέα

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 15 0/0, τὸ μῆκος 50 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 30 0/0. Εὐρέθη εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κοκκίδου, ἐν τῇ Ἰδραϊκῇ συνοικίᾳ, πρὸς τὸ νότιον τοῦ Πειραιῶς.

Κ. Σ. Π.

3455.

Ο
ΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ
ΥΞΕΙΠΕΝ ΟΠΩΣ ΑΝ ΑΠΟ-
Λ ΓΥΩΝΤΑΙ ΤΩΙ Ε

3455.

Θ. ε] ο ι.
· · · καὶ ὑπὲρ τῶν ἀγορῶν
· · · ε]ς εἶπεν ὅπως ἂν ἀπο-
δώσωσιν . . . περὶ ὧν πραγμ[α]τε]ύωνται τῷ ἔ-
5 [χοντι]

Ἐπὶ στήλης, ἥς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀετώματος σώζεται, λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1859 Μαρτίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 78 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 0/0 7. Τὰ κάτωθεν μέρη τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τῆς στήλης φαίνεται μόνον τὸ γράμμα Ο. Τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς ὅλον ἐλλείπει. Μετὰ τὴν λέξιν ἀγορῶν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου δύο γραμμάτων. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀρχὴ ψηφίσματος τῶν ἀφορόντων τὰς ἀγοράς.

[Κ. Σ. Π.

Συνέχεια τῆς ὕλης ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. (Ὅρα Φυλλάδ. 30, σελ. 614· καὶ Φυλλάδ. 34, σελ. 336· καὶ Φυλλάδ. 38, σελ. 1214· καὶ Φυλλάδ. 42, σελ. 1435· καὶ Φυλλάδ. 48, σελ. 1707).

3456.

Μηνί Ἰουλίῳ 17 ἐτελειώθη ἐν
Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Εὐφ-
ροσύνη ἰνδ. 12.

3457.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ
Δημήτριος Προῖο . . . α

3458.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ
Καλὴ μηνὶ Νοεμβρ. 2, ἰ.δ. 9, ἔτους
ΣΧΝΔ [6654] = μετὰ Χριστὸν 1146. Ὁ Θεὸς μακαρίσει αὐτήν.

3459.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Ἄννα μηνὶ Αὐγούστ[ῳ]
εἰς τὰς ἐννέα, ἔτους ΣΦΘΓ [6573], = μετὰ Χριστὸν 1065.

3460.

† Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Εἰρήνη
μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὰς εἰκοσιπέντε,
ἡμέρᾳ πέμπτῃ, ἔτους ΣΦΘΔ [6578] = μετὰ Χριστὸν 1070.

3461.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ
 ἔτους ,ϚΦΞΒ [6562], = μετὰ Χριστὸν 1004.

3462.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ
 Νικήτας Προ Ἰανουαρίου
 εἰς τὰς 7, ἔτους ,ϚΦΠΑ [6581], = μετὰ Χριστὸν 1073.

3463.

Ἐτε]λειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δού[λη τ]οῦ Θεοῦ Ἄννα
 μ]ηνι Ἀπριλίῳ εἰς τὰς 4, ἔτους ,ϚΧΟΕ [6675], = μετὰ Χριστὸν 1167.

3464.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Ἄννα
 μηνι Μαρτίῳ εἰς τὰς 13, ἔτους ,ϚΦΟΔ [6574], = μετὰ Χριστὸν 1066.

3365.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης
 πρωτοφάλης μηνι [ἔτους] ,ϚΦΟΒ [6572], = μετὰ Χριστὸν 1064.

3466.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ
 Ἀνδρέας Τομ ἔτους ,ϚΦΜΖ [6547], = μετὰ Χριστὸν 1039.

3467.

Θεοδόχε Δέσποινα πιστῶν τὸ
 κέρας σῶζε φύλαττε τὸν σὸν ἐκ[έτην
 Δ[ι]ονύσι[ον] Ἰωάννην ταπεινὸν καὶ ψάλτην
 καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν. Ἀμήν.

3468.

Ἐτελειώθη ἐν Κυ[ρίῳ] ὁ δούλος
 τοῦ Θεοῦ Πα τοῦ Χαλκᾶ
 μηνι Ὀκτωβρίῳ, εἰς ἰνδικτιῶνα 7,
 ἔτους ,ϚΦΛΒ [6532], = μετὰ Χρ. 1024.

3469.

Ἐτελειώθη ἐν Κυ[ρίῳ] ὁ δούλος
 τοῦ Θεοῦ Μιχαὴλ τοῦ Καλαμαρ-
 άτου μ[ηνὸς] Νοεμβρίου 23,
 ἔτους ,ϚΦΛΔ [6534], = μετὰ Χρ. 1026.

3470.

[Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος]
 τοῦ Θεοῦ Ἰω[άννης] Καλαβρός
 μηνι Σεπτεμβρ. εἰς τὰς 20,
 ἰνδ. 11, ἔτους ,ϚΦΝΑ [6551], = μετὰ Χρ. 1043.

3471.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Δημήτριος
 μηνι Μαρτίῳ 28, ἰνδ. 6,
 ἔτους ,ϚΦΞΑ [6561], = μετὰ Χριστὸν 1053.

3472.

Ἐτελειώθη ἐν Κυ[ρίῳ] ὁ δ[ούλος]
 [τοῦ Θεοῦ] Δημήτριος τοῦ Βαρτοῦ μηνι Δεκεμβρ.

3473.

Ἐτελειώθη ἐν Κυ[ρίῳ] ἡ
 δούλη τοῦ Χριστοῦ Μαρία
 μηνι Ὀκτωβρ. 14,
 ἰνδ. 5, ἔτους
 5 ϚΦΛ [6530], = μετὰ Χρ. 1022.

3474.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ
 δούλος τοῦ Θεοῦ Δημήτριος
 Κ.δο
 ἰνδ. 5, ἔτους ϚΦΛ [6530], = μετὰ Χρ. 1122.

3475.

Ἐτελειώθη ἐν Κυ[ρίῳ] ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ
 Μητρ ἰνδικτ. 12

,ϚΧΠΗ [6488] = μετὰ Χριστὸν 980.

† Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ
ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Καμ[α-
ρίας Νίκας μην[νι] Σεπτεμβρ.
19, ἰνδ. 8, ἔτους ϚΦΞΓ [6573] = μετὰ Χρ. 1055.

3477.

Ἐτελειώθη ἐν Κ[υρί]ῳ ὁ δοῦλος
τοῦ Θεοῦ Μιχαήλ
ὁ υἱὸς τοῦ Καλ-
ρία Φεβρουαρίου 17,
5 ἰνδ. 11, ἔτους ϚΦΔ [6560] = μετὰ Χρ. 1057,
καὶ Θεόδωρος Ἀναστασίου Αὐγούστ. 9, ἰνδ. 11.

3478.

Μηνὶ Ἰανουαρίῳ 26, ἰνδικτιῶνος 10
ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία.
ἔτους ϚΥΟΕ [6475] = μετὰ Χριστὸν 967.

Αἱ τῶν Χριστιανικῶν χρόνων ἐπιγραφαὶ σημειοῦνται ἐν τῷ 50 φυλλαδίῳ ὑπ' ἀριθ. 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465 καὶ 3466 εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν Προπυλαίων ἐντὸς τῶν ἀνατολικῶν ῥαβδώσεων τῆς στήλης ταύτης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3467 γέγραπται ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς βορείου προπύλαιος τοῦ Ἐρέχθειου, πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἐκεῖ πύλης, ἀνωθεν τοῦ χάσματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου φαίνεται ἐν τῷ βράχῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὁ τύπος τῆς Τριαίνης τοῦ Ποσειδῶνος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Παυσανίου (Ἀττικ. κεφ.) (1).

Αἱ δὲ ὑπ' ἀριθ. 3468, 2469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477 καὶ 3478 εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ γωνιαίου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν νοτίου κίονος τῆς νοτιο-δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ τε κίονες καὶ οἱ τοῖχοι γέμουσιν ἐπιγραφῶν τοῦ μεσαιῶνος, ὧν αἱ πλεῖσται εἰσὶ δισανέγνωσται, αἱ δὲ ἕτεραι πόνου μακροῦ δέονται ἵνα ἀντιγραφῶσιν· οἱ μέλανες κίονες ἐν τῷ παρόντι σχεδιάσματι εἰσὶν αἱ ἔχουσαι τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας. Τὰ ἀθάνατα ταῦτα μνημεῖα τῆς ἀρχαίας δόξης λέγω ὁ Παρθενῶν, τὸ Ἐρέχθειον καὶ τὸ Θεσεῖον οὐχὶ μόνον εἰσὶ πρωτότυπα τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ κάλλους, ἀλλὰ χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἀρχεῖα τῆς κατὰ τὸν μεσαιῶνα Ἑλληνικῆς ἱστορίας, δεικνύοντα διὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγχαραγμένων Χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν, ὅτι τὰ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας γραφέντα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰσὶ ληρήματα καὶ συκοφαντίαι.

Κ. Σ. Π.

(1) Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μανθάνομεν, ὅτι τὸ Ἐρέχθειον κατὰ τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους μετεποιήθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, ἣν Θεοτόκον ἡ ἐπιγραφὴ καλεῖ, ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 2979, 2784 καὶ 2982 ἐπιγραφαὶ ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τῶν δυτικῶν κίωνων τοῦ Παρθενῶνος, ἃς ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ 43 φυλλαδίῳ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμῶν φαίνεται ὅμοιος ἐκείνων τοῦ πέμπτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος. Ὁ ναὸς οὗτος τῆς Πολιάδος μετεσχηματίσθη εἰς ναὸν τῆς Παρθένου κατὰ τὸν τέταρτον πιθανῶς Χριστιανικὸν αἰῶνα.

Εἰς τὴν τετάρτην γραμμὴν καλεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην Καθολικήν. Οὕτως ἐπικαλεῖται ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, οὕτω καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τὴν τῆς Μητροπόλεως Ἐκκλησίαν Καθολικὴν ὀνομάζομεν αὐτήν. Τὸ Καθολικὸν τοῦτον, ἦτο· ὁ ναὸς, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ὃς ἔκειτο ἐν Ἀθήναις, ἔνθα νῦν τὸ Δημοπρατήριον.

3459 ΕΤΕΛΗ^Θ Η ΔΟΥ ΘΥ ΔΑΔΑ ΜΑΥΓΟΥΣΤ
ΕΣΤΑΣ ΘΕΤΟΥΣ ΕΦΟΓ

3460 ΕΤΕΛΗΘΗ ΕΥΚ^{ΛΗΥ} Η ΔΟΥ Τ^{ΛΗΥ} ΘΥ ΕΡΗΝΙ
ΜΗ ΜΑΥΓΟΥΣΤΟ ΕΣΤΑΣ ΗΚΟΕ ΠΕΝΤ
ΗΜ ΡΑ ΠΕΜ ΤΗ ΕΤΟΥΣ ΕΦΟΓ +

(δⁱⁱ)
3459 ΕΤΕΛΗ^Θ Η ΔΟΥ ΘΥ ΔΑΔΑ ΜΑΥΓΟΥΣΤ
ΕΣΤΑΣ ΘΕΤΟΥΣ ΕΦΟΓ
(δⁱⁱ)
3460 ΕΤΕΛΗΘΗ ΕΥΚ^{ΛΗΥ} Η ΔΟΥ Τ^{ΛΗΥ} ΘΥ ΕΡΗΝΙ
ΜΗ ΜΑΥΓΟΥΣΤΟ ΕΣΤΑΣ ΗΚΟΕ ΠΕΝΤ
ΗΜ ΡΑ ΠΕΜ ΤΗ ΕΤΟΥΣ ΕΦΟΓ +

3461 ΕΤΕΛΗ^Θ ΕΝΚΟ Η ΔΟΥ . . .
ΕΤΟΥΣ ΕΦΕΒ

3462 ΕΤΕΛΗΘΗ ΕΝΚΟ ΔΟΥ ΤΥ ΘΥ
ΗΚΗ ΠΡΟΠΗΡΙΟ ΜΑΝΧΑΡ
ΕΣΤΑΣ ΕΤΟΥΣ ΕΦΠΑ

3461 (δⁱⁱ) ΕΤΕΛΗ^Θ ΕΝΚΟ Η ΔΟΥ . . .

ΕΤΟΥΣ ΕΦΕΒ

3462 (δⁱⁱ) ΕΤΕΛΗΘΗ ΕΝΚΟ ΔΟΥ ΤΥ ΘΥ
ΗΚΗ ΠΡΟΠΗΡΙΟ ΜΑΝΧΑΡ
ΕΣΤΑΣ ΕΤΟΥΣ ΕΦΠΑ

3463 . . . ΛΗΘ ΕΝΚΟ Η ΔΟΥ . . . ΘΟΥ ΔΑΔΑ
ΜΑ ΜΛΗ ΕΣΤΑΣ ΔΕΤ ΕΦΟΕ

3457

3457 + ΕΤΕΛΗΘΗ ΝΚΘ Ο ΔΟΝΛΟΣ ΘΥ ΔΗ
ΜΗΤΡΗΟΣ ΠΟΖΟ Α

3458 ΕΛΙΘΕΝ ΚΟ ΗΔΥΛΗΤΥ ΘΥ ΔΗΔ
ΜΗΜΑΛ ΕΤΑΥ ΙΓΤ ΕΦΟΔ

3459 ΕΤΕΛΙΘΕΝ ΚΘ ΔΥΛ Ε ΘΥ ΙΩ Δ
ΨΔΛΤΗΛ Μ

ΕΦΟΒ

3466

3466 ΕΤΕΛΗΘΕΝ ΚΩ ΟΔΥ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΝ Π
ΔΙΩΚΙΝΤΙΣ ΕΤΟΣ
ΦΜΤ

3468

3468 ΕΤΕΛΙΩ ΕΝ ΚΩ ΟΔΥΧ
ΤΘΘΘ ΘΩΙΕΧ ΤΧΔΧΔ
ΜΟΚΤΟΒΡΗΝΤ 16 ΑΝ36
ΕΤΟΥΣ ΕΦΛΒ

3469

3469 ΕΤΕΛΙΩ ΕΝ ΚΩ ΟΔΥΧ
Τ ΘΛΙΛ ΜΛ ΤΧΔΧΔ ΜΑ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΝ Π
ΕΤΟΥΣ ΕΦΛΔ

ΕΒΔΕΟΣ ΝΕΥ
ΔΙΜΥ ΤΡΩΗ ΟΥΝΟΡΙΑΤ ΜΤ ΕΙΣΚΒΙΝ

3472 + ΕΤΕΛΙΘΕΝ ΚΩ Ο ΔΙ
ΟΛΜΑΤΕΡ ΤΧΔΧΔ Μ. ΔΕΚΟΝ

3470 ΤΘΘΥ ΙΩΚΑΛΔ ΒΡΟΣ
ΜΕΜΠΤΕΡΙ ΕΙΣ Κ

3471 ΙΝΤΙΑ ΕΤΟΣ ΕΦΝΔ
ΚΗ Τ ΤΧΔΧΔ ΜΑΤ

ΜΑΤ ΟΥ ΚΗ ΜΣ

ΟΛΜΑΤΕΡ

3473 ΕΤΕΛΙΩ ΕΝ ΚΩ ΔΛΗ

ΛΝΑΤ ΜΑ

ΜΩΚΤΟΒΡΗΝΤΙΑ

ΜΑΝΕ ΕΤΟΣ

ΕΦΛ

3474

3474 + ΕΤΕΛΙΩ ΕΝ ΙΩ Ο
ΔΥΛΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΗΛ
ΚΟΔΘ
ΙΝΙΕ ΕΤΟΥΣ ΕΤΑΧ

3469

3469 + ΕΤΕΛΙΘΕΝ ΚΩ ΟΔΥ Τ ΧΡΕΝΔΑΚΙΣ
ΜΑΡΙΟΙΑΝΤΙ ΕΤΟΣ

3474

3474 + ΕΚΥΜΗΝ ΕΝ ΚΩ
ΟΔΥΛΟ ΤΟΥ ΚΑΝ
ΡΟΚ ΝΙΚ ΜΣΤ
ΙΘΙΝ ΕΤΟΣ ΕΦ

3477 + ΕΒΛΗΩ ΚΩ ΟΔΥ
ΤΘΘΥ ΜΗΔΑ

3478 ΡΟΚ ΤΧΚΑΛ

3479 ΝΦΕΥΡΑΡΙΣ

3480 ΙΝ, Π ΕΤΟΣ ΕΦ

* ΚΑΙ ΘΕΟ ΡΟΣ
ΔΘΙΝΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

3479.

Ε Π Ι Α Γ Ν Ι Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν
Ν Ε Ι Α Ξ Ε Ι Π Ο Τ Α Μ Ω Ν Δ Ο Ν
Β Ο Η Δ Ρ Ο Μ Ι Ω Ν Ο Ξ Τ Ε Τ Ρ Α Δ
Τ Η Ξ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ξ Β Ο Υ Λ Η Ε Ν Ι Ο
5 Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ω Ν Ε Π Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Ε Ν Ξ Ω Τ Ε Λ
· · Μ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ι Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Ε Ι
· · · Τ Η Ξ Π Ρ Ο Ξ Γ Ι Ι Ο Υ Π Α Ι Ο Ν Ι Δ
· Τ Ο Ξ Ε Φ Η Β
· Ι Τ Ε Ξ Ε Ν
· Ω

10

3479.

Ἐπὶ Ἀγνίου Ἄρχον[τος ἐπὶ τῆς Λεοντίδος · · · Πρυτα-
νείας, εἰ Ποτάμων Δόν[ακος ἐγραμμάτευε
Βοηδρωμιῶνος τετράδι · · ·
τῆς Πρυτανείας Βουλὴ ἐν [Β]ο[υ]λευτηρίῳ τῶν
5 Προέδρων ἐπεψήφισεν Σωτέλ[ης] · · · καὶ
συμπρόεδροι. Ἐδοξεν τεῖ [Βουλεῖ · · ·
· · · τῆς Πισιδίππου Παιονίδ[ης] εἶπε
· · · τοῦ ἐφῆβ[ους] τοὺς ἐπὶ
· · · Ἄρχοντος ἀναγράφαν]τες ἐν [στήλῃ λιθίνῃ
10 ἀνέθεσαν αὐτῷ · · ·

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡὲρον αὐτὸ τὴν 13 Φεβρουαρίου 1859 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον
τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος
27 0/0, καὶ τὸ πάχος 14 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονίδιον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος Ἀγνίου, ὅπερ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἀρχόντων
οὐχ' εὑρίσκεται. Ἀγνίαι ἀναφέρονται πολλοὶ παρὰ τε τῶν συγγραφέων, ὡς οἱ παρὰ τῷ Δημοσθένει Ἀγνίαι. (Πολέ-
μωνος τοῦ Ἀγνίου ἦν συγγενὴς φαίνεται ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Ἀγνίας, διότι καὶ οὗτος καὶ ἐκεῖνος συνθημό-
ται εἰσὶν ἐξ Οἴου), καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς Ἀγνίας ὁ Αἰθαλίδης (ῥῶς ins. et die Démen.), καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ
ὑπ' ἀριθ. 3140 τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκίου καὶ ἐν τῇ περὶ νεωρίων ἐπιγραφῇ 3271 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἡ δοτικὴ τῆς θηλυκῆς ἀντων. μίξις ΗΙ, τῇ ΕΙ γράφεται.

Ὁμοίως εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἡ δοτικὴ τοῦ θηλυκοῦ ἄρθρου τῇ ΕΙ γράφεται.

Ἐκ τῆς 8 γραμμῆς ἐξάγεται, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ τῶν ἐφῆβων, μὴν ἀποβλέπον δὲ κυρίως
τὸ πολίτευμα τοῦ Δήμου, ἐγένετο κατὰ τὰ δόξαντα τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Κ. Σ. Π.

3480.

Δ Ε Μ
 Τ Τ Α Ν Ι
 Ο Ο Κ Α Σ
 Ρ Ο Π Ε Π Ο Σ
 Α Ξ Π Ο Τ Ο Σ
 Ε Ν Α Ι Α Τ Α Μ Ε
 Χ Ξ Ε Ν Τ Ο Μ Φ Ο
 Π Ι Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Κ Λ

3480.

ἔδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ —
 — ἐ]ταμί[ευεν —
 — ἐπρ]υτάνε[υεν —
 — τ]ο[υ] δικασ[τηρίου] —
 5 — ἔδοχ[εν τῷ Δῆμῳ
 — δ]ωρος ἐπε[σάτει,
 — ας πρῶτος [ἐγραμμάτευεν . . . εἶπε·
 ἐς Πανθ]ήναια τὰ με[γάλα
 παρέ]χσε[ι]ν τὸμ φό[ρον] —
 10 τὸν ἐ]πὶ Στρατοκλ[έους Ἄρχοντος

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν καὶ ἀραιὰ ἐγχαραγμένα, αἱ δὲ γραμμαὶ ὡσαύτως ἀραιαί. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Κάτωθεν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 3. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος περὶ συλλογῆς φόρων, ἐπιβληθέντων ἐπὶ Στρατοκλέους Ἀρχοντος (4 ἔτος τῆς 88 Ὀλυμπιάδος), ἐφ' οὗ ἐδιδάχθη τὸ δῶμα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, καὶ ἐδόθη τοῖς στρατηγοῖς τοῖς ἐς Πελοπόννησον στρατευομένοις Δημοσθένει Ἀλκισθένους Ἀφιδνεὶ καὶ Ξυνάρχουσι χρηματικὴ ποσότης διὰ τὴν ἐκτραπεσίαν (δρα ἐπιγρ. 20 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος).

Κ. Σ. Π.

3481.

Τ
 Κ Ρ Ε Ι
 \ Ε Ν Ο
 \ Α Υ Τ Ι
 Ρ Α
 5 Α Α Τ Τ Τ Τ Ε
 Α Ν Τ Α : Ρ Τ Τ
 Ν Τ Ο Ι Ε Ρ Λ Ο
 Δ Ο Μ Ι Α Ι Κ Α
 10 \ Ι Χ Ξ Υ Λ Α Κ Α
 Ρ Α Ν Μ Ι Ξ Θ Ο Ι Κ
 \ Α Π Ο Τ Α Χ Σ
 Ο Ν Ε Σ Π Ο
 \ Τ Ε Σ Ι Κ
 15 Ε Τ Ε Ι
 Α Ν Α Λ Ο Μ Α Ι
 Ο Τ Ο Ι Ε Μ Μ Α Τ
 Ν Ε Τ Ο Σ

3481.

. . . τ[ὸ ἀνάλωμα
 . . . κρεῖ[ττον]
 . . . γενόμ]ενο[ν]
 . . . αὐτί[κα μάλα]
 . . . ἔτε]ρα
 5 Α Α Α Τ Τ Τ Τ Τ, ἔ[τερα τάλαντα
 σύμπ]αντα Ρ Τ Τ Ι Τ Τ,
 . . . ἐ]ν τῷ ἔργῳ
 οἰκο]δομεῖ κα[τασκευασθεῖσαι
 10 κα]ὶ ξύλα κα[τασκευῶν]
 ἑτέρ]αν, μισθοὶ κ[ατασκευαστῶν
 . . . α ἀπὸ τὰ ξύ]λα
 . . . ονης πο
 . . . ἐκάσ]της ἐκ[ρία]
 15 . . . ἔτ]ει
 . . . ἀναλώμα[τος ἀρι-
 θμὸς . .] το[υ] λήματ[ος σύμ]πα
 ἀριθμὸς . . . ὁ]νητός

Ἐπὶ Πεντελησίου στήλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1859 Ἰανουαρίου 26 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 45 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Μετὰ τὴν 6 γραμμὴν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου μιᾶς γραμμῆς. Τὸ αὐτὸ κενὸν μένει καὶ μεταξὺ τῶν γραμμῶν 7 καὶ 8, 12 καὶ 13. Τὰ γράμματα εἰσὶν Ἀττικά. Κάτωθεν τῆς πλακὸς μένει κενὸν 12 0/0. Τὸ Λ καὶ

Ξ εἰσὶν οὕτως ἐγγραφμένα Β, Σ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐσημειοῦν-
το κεφαλαιωδῶς αἱ δαπάναι, αἱ ἐγένοντο ἐπὶ οἰκοδομῶν διαφόρων ναῶν τε καὶ στοῶν, καὶ ἐκεῖναι, αἱ ἐδαπα-
νήθησαν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων ὑλῶν, οἷον ξύλων διαφόρου μεγέθους, ἱκρίων καὶ ἄλλων τοιούτων.
Αἱ οἰκοδομαὶ αὗται ἐγένοντο μετὰ τὴν πυρκαϊὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἥτοι μετὰ τὴν 85 καὶ 94 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

3482.

Ι Ο Μ Η Ι
Ο Τ Ι Δ Ο Κ Λ
Α Ξ Ι Ο Ν Κ Α Ι
Υ Κ Α Ι Κ Α Λ Ο
5 Ν Δ Ε Δ Ο Ξ Θ Ω
Ι Ε Ν Τ Ω Ι Δ Ε Κ Α
Ο Θ Ε Τ Α Ξ . . . Α Ν
Π Ε Ν Τ Α Κ Ο Ζ Ι Ο
Ι Ο Κ Ι Μ Α Ζ Α Ν Κ /
10 Θ Ε Ν Τ Ι Ε Ν Α Τ Η Ξ
Ο Υ Λ Η Ι Α Ι Α Μ Υ
Ι Α Τ Ο Ν Κ Α Τ Α -
Η Ξ Α Ι Ε Ν Α Κ Ρ
Ο Ν Ξ Μ Ι Κ Ρ Ο Ι Ξ
15 Ν Π Ο Λ Ι Τ Ο Γ Ρ
Ι Τ Η Ν Α Ν
Λ Ο Ι Τ Ο Ι Ξ Μ
Ν Ξ Υ Μ Τ Ε Λ
Ι Τ Α Μ Ι Α Ν Τ Ο
20 Ι Ν Ο Ι Α Ν

3482.

γνώμη[ν δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς Βουλῆς
εἰς τὸν Δῆμον] ὅ,τι δοκεῖ τῇ Βουλῇ
. ἄσιον καὶ εἶναι αὐτὸν
εὐνοίας] καὶ [καλοκαγαθίας ἐνεκα
5 ν δεδόσθω [τῷ Δῆμῳ
εἶναι] ἐν τῷ δεκά[τῳ . . .
ἀγωνο]θέτας [ἐν] Π[α]ναθηναίοις
εἶναι τοῦς] Πεντακοσιο[μεδίμνους
. . οὓς ἐδ]οκίμασαν κ[αλῶς . .
10 θέντι ἐνάτης [Πρυτανείας.
. . . τῇ Βουλῇ . . . αἱ Ἀμυ[νόμαχον
τὸν γραμματέ]α τὸν κατὰ [Πρυτανεί
ανστ]ῆσαι ἐν Ἀκρο[πόλει
. ον σμικροὶ δ
15 τῶν πολιτογρ[αφημένων,
εἰς δὲ] τὴν ἀνά[στασιν τῆς στήλης
. λοι τοῖς μ[ικροῖς . . .
. ν συντελ]εῖ
δοῦναι τὸν] ταμίαν τοῦ Δῆμου
20 . . . εὔ]νοϊαν [ἣν ἔχων διατελεῖ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πενταελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαρτίου 20, ἐντειχιζόμενον εἰς τινα οἶκον
πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 34 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ
τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονοδό-
ν ἐγγραφμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους, ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος διπλοῦ ψηφίσματος, κανονίζοντος ὅπως
οἱ ἀγωνοθέται ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς ἀγῶσι ὧσιν ἐκ τῶν Πεντακοσιομεδίμνων.

Κ. Σ. Π.

3483.

Η ΠΟΛΙΣ Η ΤΩ
ΗΛΕΙΩΝ Τ ΦΛΑΒ
ΑΡΧΕΛΑΟΝΤΟΝ
ΕΑΥΤΗΣ ΕΥΕΡ
5 ΓΕΤΗΝ ΕΚ ΤΩΝ
ΙΕΡΩΝΤΟΥΔΙΟ
ΧΡΗΜΑΤΩΝ Α
ΜΕΣΤΗΣΕΝ
Ψ Β

3483.

Ἡ πόλις ἡ τῶ[ν
Ἡλείων Τ[ίτον] Φλάβ[ιον]
Ἀρχέλαον τὸν
ἐαυτῆς εὐερ-
5 γέτην ἐκ τῶν
ιερῶν τοῦ Διό[ς]
χρημάτων ἀ-
νέστησεν
ψ[ηφίσματι] Β[ουλῆς].

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1855 ἐν τῷ ἀρχαίῳ σταδίῳ τῆς Ὀλυμπίας, τὸ καλούμενον νῦν Ἀν-
τιλάλον. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης χρεωστῶ εἰς τὸν φίλον μου καὶ πεπαιδευμένον διδάσκαλον
Κ. Α. Βλαστόν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 80 0/0, τὸ δὲ πλάτος 40 0/0· λεκόμεναι δὲ πρὸς τε τὰ ἄνω καὶ
κάτω μέρη αὐτοῦ τριπλῶ γείσσω. Ἡ ἀνωθὲν πρώτη κοσμητικὴ γραμμὴ τοῦ γείσσω ἐστὶν ἀκρωτηριασμένη,

ἐπ' αὐτῆς φαίνονται ἀμυδρῶς πως ἴχνη γραμμάτων. Ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος Τίτος Φλάβιος Ἀρχέλαος εἶναι ἴσως ὁ ἔκγονος τοῦ Ἀρχελάου, ὃς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 94 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἑφημερίδος. Τοῦτον εὐεργέτην πόλεως τῶν Ἡλείων καλεῖ ἡ ἐπιγραφὴ, διότι ἐπισκευὰς τῶν ἀρχαίων αὐτῆς οἰκοδομμάτων ἐποίησε, καὶ ἄλλα νέα ἀνέστησε. Τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἀνδριάντος τούτου ἀνέστησαν οἱ Ἡεῖοι ψηφίσματι Βουλῆς ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων τοῦ Διός. Τὰ ἱερὰ χρήματα τοῦ ναοῦ, ὥσπερ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κεμνήλια, διετηροῦντο ἐν τοῖς θησαυροφυλακείοις, ἃ ἦσαν ὑπὸ τᾶς ὑπωρείας τοῦ Κρονίου ὄρους· οἱ δὲ Ἡεῖοι ἦσαν οἱ προστάται καὶ ἐπίτροποι τοῦ πλοῦτος τοῦ ναοῦ τούτου, ὃν διείπον κατὰ τὸ δοκῶν· (ὄρα Πανσ. Ἡλίαν. καὶ Στρ. Η', κεφ. 353-357, Θουκ. V. 49-50, Ξενοφ. Ἑλλ. τ. γ', κβ', καὶ κεφ. Ζ', δ' 26-36)

Κ. Σ. 41.

3484.

L
Κ Ο Ρ Ο Ι Β Ο Υ Α Ρ Χ Ο
Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Σ
5 Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Ω
Α Τ Ε Λ Ε Ι Φ Ι Λ Ο Σ Ω Ν Κ Α Ι Ε
Ω Ν Κ Α Ι Π Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Ε
Ν Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν
Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Σ Τ Ω . . Λ Α Η
10 Υ Ν Ε Δ Ρ Ο Σ Ε Π Ι Τ . . Τ Ρ Ι
. Υ Ν Α Ρ Χ Ω Ν Η Γ Ω Ν Ι Ε
. Π Ρ Α Τ Τ Ω Ν . Α Σ . Ν Φ Ε
Ω Ν Κ Α Ι Κ Α Ρ Υ Ξ Τ Ι Ο Ι Σ
Μ Ο Ν Τ Ο Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Φ
15 Κ Α Ι Τ Η Σ Θ Υ . . . Σ Τ Η Ν Γ
Ι Ν Α Ι Α Υ Τ Η Ν . . Ξ Ι Ν Υ Γ
Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Κ Α . . . Ι Ι Ν Τ
Ι Π Ε Σ Τ Η Τ Ι Σ . . Λ Ι Α Σ Κ
Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ω Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω
20 Υ Μ Ε Ν Ο Ι Σ Ε Ι Σ Κ Α Ρ Υ Ξ Τ Ο Ι
Ο Δ Η Μ Ω Ι Τ Ω Ν Κ Α Ρ Υ Ξ Τ Ι Ω Ν Α
Ρ Ο Ν Τ Α Τ Η Ι Τ Ε Α Υ Τ Ο Υ Π Ρ Α
Η . Α Κ Ω Ν Κ Α Ι Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ε
Ι Ν Α Τ Τ Ι Κ Η Ν Ε Β Ο Η Θ Η Σ Ε Ν Τ
25 Λ Ο Ν Τ Η Σ Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Η Ι Δ Ε Δ Ο
Σ Α Ι Τ Ι Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Ν Η Σ Δ Η Μ Ο Φ Α
Υ Ν Ο Ι Α Σ Η Ν Ε Χ Ω Ν . . . Ε Λ Ε Ι Π
Λ Ω Ν Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Ι Α Υ Τ Ο
Ρ Α Χ Μ Ω Ν

3484.

Ⓢ] ε [ο ἰ.

Ἐπὶ Κοροΐδου Ἀρχο[ντος ἐπὶ τῆς Αἰγυπτίδος
. . ης] Πρυτανείας,
5 Διότιμος Διοπαίδου [Εὐωνυμεὺς εἶπεν. ἐπειδὴ Τι-
μοσθένης Πρόξενος Ἑλλήνων δι-
ατελεῖ, φίλος ὢν καὶ εἰς τοὺς τῶν Δῆμων τῶν Ἀθηναί-
ων καὶ πρότερόν τε εἶπε ὄντα ἐτίμησε-
ν ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων [καὶ νῦν ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἑλ-
ευθερίας τῶν Ἑλλήνων ἐκλεχθεὶς δὲ σ-

- 10 ὕνεδρος ἐπὶ τ[ὴν] τρι[. . . διωρισθεὶς δὲ καὶ
συνάρχων ἠγωνίζε[το] ὅλαις δυνάμεσιν λέγων κα-
ὶ] πράττων [τ]ὰ σ[υ]μφέροντα τῷ τε δήμῳ τῶν Ἀθηναί-
ων καὶ Καρυστίοις [χρήσιμος ἐγένετο καὶ πρὸς τὸν Δῆ-
μον τὸν Ἀθηναίων φιλοτιμούμενος αἰεὶ
- 15 καὶ τῆς θυ[σ]ίας τὴν γ[ε]νομένην δαπάνην ἐπραξεν, σ-
ῖναι αὐτὴν . . . ξιν ὕγ[. καὶ κατὰ τὰ Μ-
ακεδονικὰ ντ
ἐπέστη τις [πολλ]ὰς καὶ πρὸς τ . . . καὶ πρὸς τ-
ὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τοῖς ἀφικνα-
υμένοις εἰς Κάρυστον τ-
20 ῳ δήμῳ τῷ Καρυστίῳ αἰ τὰ συμμέ-
ροντα τῇ τε αὐτοῦ πράττει
η . ακων καὶ ἐπιστρατε[υ]ομένων τῶν εἰς τ-
τὴν Ἀττικὴν ἐβόηθησεν τότε ἐθε-
25 λοντής. Ἀγαθὴ τύχη δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαυέ-
σαι Τιμοσθένην [Εὐ]δήμου Φα[. ε-
ύνοίας, ἣν ἔχων [διετ]έλει π[ρά]ττων καὶ λέ-
γ[ων] καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ χι-
λίων δραχμῶν.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελαιοῦ. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαρτίου 20 πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυ-
λαίων, εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐκεῖ θόλου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω
μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι γωνιώδες καὶ σχεδὸν σῶον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0,
τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα.

Ἄνωθεν τῆς δευτέρας γραμμῆς ἐπὶ τοῦ I φαίνεται τὸ κάτω μέρος τοῦ Ε οὕτως L, ἵτως ἐνταῦθα ἐγγεγραπτο
ἡ κεφαλὴ τῆς ἐπιγραφῆς ΘΕΟΙ, ἢ ΘΕΟΣ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος Κορύβου, ἐρ' αὐτὸ ἐγένετο τὸ ψήφισμα τοῦτο.
ἤρξε δὲ οὗτος τὸ 3 ἔτος τῆς 118 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὴν λέξιν Π ρ ο υ τ α ν ε ῖ ας μνεῖ κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ λοιπὸν μέρος τῆς γραμ-
μῆς ταύτης.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Διοτίμου υἱοῦ τοῦ Διοπείδους· οὗτος πιθανῶς εἶναι ὁ ῥήτωρ
Διοτίμος ὁ Διοπείδου, ὃ μνεῖν ποιεῖται ὁ Στράβων (1, 44 c), καὶ ὁ Ἀρριανὸς (1, 10, 7), καὶ ὁ Πλούταρχος
(Δεκ. ῥήτωρ. 12). Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Διοπείδης ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ ἐς Στρόμβιχον τὸν στρατηγὸν, περὶ
οὗ ἀναφέρει ὁ Θουκυδίδης (βιβλ. 1 καὶ 2). Ὁ Διοτίμος οὗτος τριτάρχος ἐγένετο, καὶ τῷ δήμῳ ἐμεσίτευσε
ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους. (Δημ. κατὰ Μειδ. σελ. 278).

Ἐκ τῆς, εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναπληρώσεως ἐξαγεται, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ ἐσύγκειτο ἐκ 39 γραμμάτων.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Τιμοσθένης εὐρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 669 ἐπιγραφὴν τῆς
Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος Τιμοσθένης τῷ Καρυστίῳ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο τὸ παρὸν ψήφισμα.

Αἱ εἰς τὴν 16, 17, 23 καὶ 24 ἐκφράσεις «κατὰ τὰ Μακεδονικὰ καὶ ἐπιστρατευομένων τῶν
ἐβόηθησε τότε ἐθελοντῆς» ἀναφέρονται εἰς τοὺς χρόνους Ἀντιγόνου τοῦ Δημητρίου καὶ Κασάνδρου, ὅτε οὗτοι
εἰσέβηλον εἰς τὴν Ἀττικὴν.

Κ. Σ. Π.

ΤΗΙΒΟΛΗΙ ΔΗΜΩΙ
ΓΥΕΝΑΜΕΙΚΡΑΤΗΣΕΙ
ΤΟΚΛΕΗΣΕΠΕΣΤΑΤ
ΕΥΞΙΘΕΟΣΕΙΠΕΝΑΝΘΙ
5 ΔΕΙΩΣΟΝΤΙΑΝΔΡΙΑΓΑ
ΤΗΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙ
ΙΔΥΝΑΤΑΙΑΓΑΘΟ
ΝΑΤΟΣΕΠΑΙΝΕ
ΜΠΡΑΤΤΕΙ
ΓΕΡΟΝ

3485.

Ἐδοξεν τῇ Βουλῇ [καὶ τῷ] Δήμῳ
. . . ἐγραμμάτευσιν, Ἀμεικράτης ἐ-
πρυτάνευεν Αὐτοκλῆς ἐπεστάτ-
5 ει] Εὐξίθιος εἶπεν ἀνθ'
. εἰώσιν ἀνδρὶ ἀγα-
θῷ πρὸς τὴν πόλιν] τὴν Ἀθηναίων καὶ π-
ράττων καὶ λέγων πᾶν δ,τ] εὐνὰται ἀγαθὸν
δεδογῆναι τῷ Δήμῳ . . .] νατος ἐπαινέ-
σαι συμπράττει . .
10 γερο . .

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελῆσιου. Ἦνεν αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 5 εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν τῶν Προπολίων. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὰ γράμματα εἰσι κιονοῖδον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος ψήφισματος. Κ. Σ. Π.

3486.

Ι Ρ \ Ι

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΣΑΘ

ΘΕΟΚΟΛΟΙ ΟΛΥΜΠΙΚΟΙ

ΑΥΡ. ΕΥΤΥΧΗΣ

5 Τ. ΦΛ. ΑΡΧΕΛΑΟΣ. ΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣ. ΤΟ Δ
Π. ΕΓΝΑΤ ΒΕΝΥΣΤΕΙΝΟΣ ΒΕΝΥΣΤΕΙΝΟΥ
ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙ

ΑΦΡΟΔΑΣ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ

ΦΛ. ΑΡΧΕΛΑΟΣ. ΑΡΧΕΛΑΟΥ

10 ΚΛ. ΒΕΓΕΤΟΣ

ΜΑΝΤΕΙΣ

ΒΙΒ. ΦΑΣΤΕΙΑΝΟΣ. ΚΛΥΤΙΑΔΗΣ

ΚΛ. ΤΕΙΣΑΜΕΝΟΣ ΙΑΜΙΔΗΣ

ΕΞΗΓΗΤΑΙ

15 ΒΙΒ. ΜΑΡΚΟΣ

ΚΛ. ΥΠΑΤΙΑΝΟΣ

ΥΠΟΣΠΟΝΔΟΡΧΗΣΤΑΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

ΩΤΗΡΙΔΑΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ

20 ΕΥΘΗΡΟΣ ΒΕΝΥΣΤΕΙΝΟΥ

ΣΠΟΝΔΑΥΛΑΙ

ΑΥΡ. ΖΗΘΟΣ

ΕΥΠΟΡΟΣ. ΔΙΟΣ

ΣΥΛΕΥΣ ΑΝΕΙΚΗΤΟΣ

25 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΕΡΜΗΣ

Επί τῆς CZA [261] Ὀλυμπιάδος.

Θεοκόλοι Ὀλυμπικοί.

- 5 Αὐρ[ήλιος] Εὐτύχης,
Τ[ίτος] Φλ[άβιος], Ἀρχέλαος ὁ κράτιστος τὸ δ'.
Π[όπλιος] Ἐγνάτ[ιος]. Βεν στεινὸς Βεν στεινοῦ.
Σπονδοφόροι.
Ἀφρόδης Εὐτυχοῦς,
Φλ[άβιος], Ἀρχέλαος Ἀρχελάου,
10 Κλ[αύδιος] Βέγετος.
Μάρτεϊς.
Βίβ[ιος] Φαστειανὸς Κλυτιάδης,
Κλ[αύδιος] Τεισαμενὸς Ἰαμίδης.
Ἐξηγηταί.
15 Βίβ[ιος] Μάρκος,
Κλ[αύδιος] Ἰπατιανὸς.
ὑποσπονδορρογοῦται.
Δημήτριος Εὐτυχοῦς,
Σωτηρίδας Ἀρχελάου,
20 Εὐθέρως Βενυστεινοῦ.
Σπονδαῦλαι.
Αὐ[ρήλιος] Ζῆθος,
Εὐπέρως Διὸς,
Ξυλεὺς, Ἀνεϊκῆτος.
25 Γραμματεὺς, Ἐρμῆς.

3487.

- ΜΕΤΕΚΕΧΗΡΩ
ΤΩ ΠΡΟΤΗΣ CΝΖ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ
ΘΕΟΚΟΛΟΙ ΟΛΥΜΠΙΚΟΙ
ΑΥΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ
5 ΦΛ : ΑΡΧΕΛΑΟΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ΤΟ Γ
ΑΥΡ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΠΡΕΙΜΟΥ
ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙ
ΑΥΡ. ΝΕΟΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ
ΑΥΡ. ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
10 ΑΥΡ. ΖΩΠΥΡΟΣ ΖΩΠΥΡΟΥ
ΜΑΝΤΕΙΣ
COCΣ' ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΛΥΤΙΑΔΗΣ
BIB' . ΦΑΣΤΕΙΝΙΑΝΟΣ ΚΛΥΤΙΑΔΗΣ
ΚΛ' ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ . ΙΑΜΙΔΗΣ
15 ΚΛ' ΤΕΙΣΑΜΕΝΟΣ . ΙΑΜΙΔΗΣ
ΕΞΗΓΗΤΑΙ
BIB . ΜΑΡΚΟΣ
ΚΛ . ΥΠΑΤΙΑΝΟΣ
ΥΠΟΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙ
20 ΖΩΣΙΜΟΣ . ΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ
CΚΕΙΠΑΣ . ΑΡΧΕΛΑΟΥ
CΩΣΙΚΛΗΣ' - ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ
CΠΟΝΔΑΥΛΑΙ
ΑΥΡΥΤΕΙΝΟΣ
25 ΛΕΩΝ . ΔΙΟΣ
ΑΡΤΕΜΕΙCΙC . ΔΙΟΣ
ΞΥΛΕΥC
ΑΝΕΙΚΗΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥC ΕΡΜΗΣ

Μετεκεχρήω.

Τῷ πρὸ τῆς CNZ [257] Ὀλυμπιάδος.

Θεοκόλοι Ὀλυμπικοί.

Αὐρ[ήλιος], Βασιλείδης,

5 Φλ[άβιος], Ἀρχέλαος Ἀρχελάου τὸ γ'.

Αὐρ[ήλιος] Ἰουλιανὸς Πρεΐμου.

Σπορδοφόροι.

Αὐρ[ήλιος], Νεοκλῆς Βασιλείδου,

Αὐρ[ήλιος], Ἀβάτταντος Ζωΐλου,

10 Αὐρ[ήλιος], Ζώπυρος Ζωπύρου.

Μάρτυες.

Σόσσιος], Στέφανος Κλυτιάδης,

Βίβ[ιος], Φαστεινιαὸς Κλυτιάδης,

Κλ[αύδιος], Πολυκράτης Ἰσμιδης,

15 Κλ[αύδιος], Τεισαμένος Ἰσμιδης.

Ἐξηγηταί.

Βίβ[ιος], Μίρκος,

Κλ[αύδιος] Ἰπατιανός.

Ἵποσπορδοφόροι.

20 Ζώσιμος Βασιλείδου,

Σκείπας Ἀρχελάου,

Σωσικλῆς Ἰουλιανοῦ.

Σπορδαῦλαι.

Αὐρυτεινός,

25 Λέων. Διός,

Αρτέμεισις. Διός.

Ξυλεύς.

Ἀνείκτης.

Γραμματεὺς, Ἑρμῆς.

Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πλευρᾶς στήλης τετραγώνου λίθου Πεντελητίου εὑρέθη κατ' αὐτὴν, ἐνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3483. Ἡ στήλη αὕτη κεκόσμηται τ' ἅνω διὰ τριπλοῦ κυματίου, εἰσέχοντος καὶ ἐξέχοντος. Ἄνωθεν, ἤτοι τ' πρώτη κοσμητικὴ γραμμὴ ἐστὶν ἀκρωτηριασμένη, ἐπ' αὐτῆς ἀνακαλύπτονται ἴχνη γραμμάτων τῆς κεφαλίδος· ἐγγεγραπτο δὲ ΘΕΟΙ, ἡ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς πήχεως, ἡμίσεως δὲ τὸ πλάτος. Τὰ γράμματα Α, Ε, Λ, Μ, Ξ, Π, Ξ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγγεγραμμένα Α, Ε, Λ, Μ, Ξ, Π, C, Ω. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὴν καλοκἀγαθίαν τοῦ ἀγαθοῦ διδασκάλου Α. Βλαστοῦ, ὅστις μοι ἔπεμψε καὶ σημειώσεις περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀξίας λόγου, ὧν τὴν ἔννοιαν δημοσιεύω..

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι λόγου ἀξία καὶ διδακτικὴ α) διότι περιέχει πλήρη κατάλογον τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἐκάστης, καὶ β) διότι ἐμπεριλαμβάνει ἐποχὴν σπουδαίαν, καθ' ἣν ἤρχισε νὰ δῶν ὁ ἀστὴρ τῆς λατρείας τῆς ὕλης καὶ ν' ἀντιέλλῃ τὸ φῶς τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν πρώτην στήλην, τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ θεωμένῳ, ἐν ᾗ ἀναγράφονται οἱ πρὸ τῆς 257 Ὀλυμπιάδος δημόσιοι λειτουργοί, ὡς κεφαλὴς ἐπιγράφεται ΜΕΤΕΚΕΧΗΡΩ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναγράφονται οἱ Θεοκόλοι Ὀλυμπικοί. Θεοκόλοι καὶ ἰωνικῶς Θεηκόλοι ἐκ τοῦ Θεός=κολέω=πολέω ἰσοδυναμεῖ τῷ ἱερεῖ. Ἦσαν δὲ οὗτοι τρεῖς, ὡς φαίνεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν καὶ παρὰ τῷ Πυσανίᾳ, ὅστις ἀπαριθμεῖ ἅπαντας τοὺς λειτουργοὺς τοὺς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερομένους, λέγων οὕτω «Μέλη δὲ τὰ ἐκ τῆς θυσίας Θεηκόλων τε, δὲ ἐπὶ μὲν ἐκάστῳ τὴν τιμὴν ἔχει, καὶ μάρτυες καὶ σπορδοφόροι, ἐπὶ δὲ ἐξηγητῇ τε καὶ αὐλητῇ καὶ τῷ Ξυλεῖ.» Πιθανῶς δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεοκόλου, ὅπερ ὁ Πυσανίας ἀναφέρει, ὅτι περιωρίζετο ἐπὶ ἑνὶ μῆνα, μεταγενεστέρως ἐξετείνετο καὶ ἐπὶ ὁλόκληρον Ὀλυμπιάδα. ἔτι δὲ ὁ αὐτὸς Θεηκόλος ἐλειτούργει τὴν Ἀρχὴν ταύτην οὐ μόνον ἐν ἔτος, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἐναλλάξ ἴσως μετὰ τῶν λοιπῶν λειτουργῶν, ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἀπ' αὐτῆς τὴν ἰδίαν ἐπιγραφὴν, ἀναφέρονσαν τὰ αὐτὰ ὀνόματα, ὡς λειτουργήσαντα τρεῖς καὶ τετράκις, οἷον ἐν τῇ 3 γραμμῇ τῆς πρώτης στήλης Φλάβιος

Ἀρχέλαος Ἀρχελάου τὸ γ'. Θεοκόλοι Ὀλυμπικοί, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ, ἐν τῇ 3 γραμμῇ, ὁ αὐτὸς Φλάβιος Ἀρχέλαος Ἀρχελάου ἀναγράφεται, ὡς λειτουργήσας τὸ δ'. Εἶχον δὲ οἱ Θεοκόλοι οὗτοι καὶ ἰδίαν κατὰ τὴν ἄλττει κατὰ τὴν πομπικὴν ὁδὸν (Παυσ. Ἠλ. 4, 15, 2 7). Ἐξελέγοντο δὲ πιθανῶς παρὰ τῶν Ἠλείων, οἱ τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν τῶν ἱερῶν εἶχον. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο ταῦτ' ἐστὶ τῷ ἐπὶ Βωμῶ γῶν Ἐλευσινείων, τῷ ἱεροποιῷ καὶ Θύτῃ.

Θεοκόλος ἐκαλεῖτο παρὰ Δυμαίοις, κατὰ τοὺς Ῥωμαῖκούς χρόνους, καὶ ὁ ἑπώνυμος ἱερεὺς (Βοικχ. Corr. inser. 1543). Οἱ λειτουργοὶ τῶν Ἐλευσινίων, Ὀλυμπίων, καὶ ἄλλων διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν λειτουργειῶν αὐτῶν, ὡς ὀσιούμενοι, ἐσημειοῦντο, προηγουμένου Ῥωμαϊκοῦ τινος ὀνόματος γενεᾶς, τοῦτο βεβαίως ὁ Λουκιανός. (Αεξιφ. 10) (1). Προϋτίθεντο δ' ἐνίοτε τὰ τοῦ ἀξιώματος ὀνόματα. διότι ταῦτα δέμενον συνήθως ἐν τῷ αὐτῷ γένει διαδοχικῶς· οἷον Δαδοῦχος Φλάβιος, Πομπήϊος· ὅρα τὰς ἐπιγραφὰς 192, 282, 1543 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ τὰς ἐπιγραφὰς 1623, 1938, 1941, 2235 καὶ ἄλλων τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος Αὐρήλιος Εὐτύχης ἴσως εἶναι τῆς αὐτῆς γενεᾶς Αὐρηλίου τῷ Εὐτύχῃ, ἀναφερομένῳ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1272 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Ὁμοίως καὶ οἱ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενοι Τίτος Φλάβιος Ἀρχέλαος κατὰγονται, νομίζω, ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀρχελάου, ὃς πρῶτος ἱεράσατο Κορινθίῳ Ἀπόλλωνι εἰς Σικυῶνα. (Συγκλ. 5, ἄνων. παρὰ Σκελ. καὶ Ευσέβ., χρόν. 1),

Τὸ εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Βενυττεινὸς Βενυστεινοῦ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκεται. Τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶ τοπικὸν ἐκ τῆς Θρακικῆς πόλεως Βέννας· ταύτης γὰρ τὸ τοπικὸν κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον Βεννικὸς καὶ Βεννάσιος, καὶ Βεννείτης, ὁ πολίτης (Βοικχ. ἐπιγρ. 3357), ἀλλὰ κύριον.

Μετὰ τοὺς Θεοκόλους ἔπονται οἱ Σπονδοφόροι, περὶ ὧν ὁ Φώτιος ἀναφέρει αὐτολεξεῖ οὕτως «Σπονδοφόροι οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πηνηγύρεσιν ταῖς κοιναῖς σπονδοφόρους περιερχομένους καλεῖσθαι σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας.» Παράξ. καὶ Ἀριστ. φ. Ἀχ. στίχ. 204—236, καὶ Αἰσχ.: κατὰ Κτησιφ., καὶ Πίνδ. Ἰσθ. Β. 23, καὶ Θουκ. Ε. 47—80, καὶ Εὐνοφ. Ἑλλ. Δ'. 7, 2, καὶ Παυσ. Ε'. 15, 10, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 71 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἦσαν δὲ οὗτοι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν τῆς αὐτῆς γενεᾶς, ὡς φαίνονται καὶ εἰς τὴν προὔσαν ἐπιγραφὴν.

Τὸ εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Ἀφρόδας εὑρίσκεται δις καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 862 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος (2).

Τὸ δὲ εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα Βεγέτος πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφέρεται.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν (τῷ θεωμένῳ) (ἐπιγρ. 3486) ἀναφέρονται δύο μάντις ὁ Βίβ[ιος] Φαστειανὸς Κλυτιάδης, καὶ ὁ Κλ[αύδιος] Τεισαμενὸς Ἰαμίδης· εἰς δὲ τὴν δεξιὰν πλευρὰν (ἐπιγρ. 3487) ἀναφέρονται τέσσαρες τῆς αὐτῆς μαντικῆς γενεᾶς, τῆς νεωτέρας· εἰσὶ δὲ οὗτοι Σόστ[ιος] Στέφανος Κλυτιάδης, ὁ ἀναφερόμενος Βίβ[ιος] Φαστειανὸς Κλυτιάδης, Κλ[αύδιος] Πολυκράτης Ἰαμίδης, καὶ ὁ ἀναφερόμενος Κλ[αύδιος] Τεισαμενὸς Ἰαμίδης. Περὶ τοῦ γένους τῶν Κλυτιάδων ἀναφέρει ὁ Παυσανίας, ὅτι οὗτοι ἀπὸ Κλυτίου τοῦ Ἀλκμαίωνος ἔχουσι τὸ γένος. (Παυσ. Ἠλ. 6, 17, 6· παράξ. καὶ Ἡρόδ. 9, 33, καὶ Ὁμηρ. Ὀδ. 15, 542, καὶ Ἰλιδ. 11, 11, 302).

Ἡ δὲ δευτέρα γενεὰ τῶν ἐν Ἠλίδι μάντεων ἦν ἡ τῶν Ἰαμηδῶν· οὗτοι κατήγοντο ἀπὸ Ἰάμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Εὐάδνης· μυθεύεται δὲ ἀνατραπῆναι ὑπὸ δύο ὄψεων καὶ μαθεῖν παρ' Ἀπόλλωνος ἐκ θυμάτων μαντεύεσθαι. (Πίνδ. Ὀλ. 6, 120· παράξ. καὶ Παυσ. Ἠλιαν. VI. 2, 5· καὶ III. 116· καὶ III. 15, 8· καὶ VI. 161· καὶ VII. 110, 5· καὶ Ἡρόδ. V. 44—45· IX. 33. Οἱ μάντις οὗτοι ἦσαν κυρίως οἱ ἐκ τῶν θυμάτων μαντεύοντες.

(1) Εἴτ' εὐθὺς ἐντυγχάνω δαδούχῳ καὶ ἱεροφάντῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρρητοποιοῖς, Δεινίαν σόρουσιν ἄγδην ἐπὶ τὴν Ἀρχήν· ἔγκλημα ἐπάγοντες, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτοὺς, καὶ ταῦτα οὐκ εἰδὼς, ὅτι ἐξ οὗ περ ὠσιώθησαν, ἀνώνυμοί τε εἰσὶ καὶ οὐκ ἔτι ὀνομαστοί, ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι.

(2) Ὅνομα θηλυκὸν Ἀφρόδα ἐφύλαξε μέχρι τῶν δευτέρων ἡ συνήθεια.

Τὰ εἰς τὴν 12 γραμμὴν τῆς δεξιᾶς (τῷ θεωμένῳ) στήλης (ἐπιγρ. 3487) γράμματα COCC σημαίνουσι Σόσσιος), ὅς ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Πλουτάρχου Β. Θησέως, ἡ Σοσσιανὸς, ὅς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2955 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὸν 17 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἀναφερόμενον ὄνομα Βίδιος εὑρηται ἐν ταῖς ὑπ' 1074, 3081 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 964 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Περὶ τῆς ὀρθογραφίας, τῆς ἀρχούσης τοῦ ὀνόματος Τεισαμενὸς διὰ τῆς Εἰ ὅρα τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3065 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Μετὰ τοὺς μάντις ἐπονται οἱ ἐξηγηταί, εἰς δὲ τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν δύο μόνον ἀναφέρονται. Κατὰ τὸν Πολυδεύκην (ή, 124) ἐξηγηταὶ ἐκαλοῦντο οἱ τὰ περὶ τῶν Διοσκουρείων καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἱερῶν διδάσκοντες, καὶ οἱ τοὺς χρησμοὺς διασαφίζοντες. Ἐν Ἀθήναις ἦσαν τρεῖς διωρισμένοι ἐκ τῆς πολιτείας, οἱ ἐδείκνυν καὶ ἐξηγουν εἰς τοὺς ξένους τὰς ἀρχαιότητας, τοὺς ναοὺς, τὰ μνημεῖα, Ἡρώα καὶ τὰς παραδόσεις. Πλάτων. Νόμ. ο Πausanias ποιεῖται μνηεῖα τούτων ἐν τοῖς Ἠλικκοῖς V. 10, 7-8, 30, 4· καὶ V. 15, 10· V. 13, 6· V. ὅ. 6· V. 21, 8, 9. Παράβαλ. καὶ τὰς ἐπιγραφὰς 184, 392, 765 1364 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ Ψευδοπλουτάρ. εἰς δέκα ῥήτορας.

Μετ' αὐτοὺς ἐπονται οἱ ὑποσπονδορχησαί, ἦσαν δὲ οὗτοι τρεῖς, ὡς ἀναφέρονται ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ. εἶποντο δ' οὗτοι τῷ περὶ τὸν Βωμὸν περιφερομένῳ καὶ σπένδοντι, φέροντες ὁ καθείς οἶνοχόην, καὶ ἐπόμενοι καὶ οὗτοι τῷ περὶ τὸν Βωμὸν χορῷ. Εἰκὼν τούτων παρίσταται εἰς τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀγγείων, εἰς δὲ εἰκονίζεται ἡ Ἄρτεμις, ὁ Βάκχος, καὶ ἄλλα πρόσωπα τῆς λατρείας τῶν ἀρχαίων.

Σπονδαῦλαι ἀναφέρονται ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ πλευρᾷ τοῦ λίθου τρεῖς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δύο· τοῦτο δεικνύει, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἦν σταθερὸς, ἵσως κῆξανεν οὗτος ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν θυσιῶν. Ἡ λειτουργία αὐτῶν ἦν τοῦ νὰ αὐλῶσιν ὕμνους ἐν καιρῷ τῶν θυσιῶν· (ὅρα Paus. Ἠλιακ. V. 12 καὶ 15, 11). Οὗτοι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις *ἱεραῦλαι καὶ αὐληταὶ* ἀπλῶς ἐκαλοῦντο· προσδιωρίζοντο δὲ οὗτοι ἰδίως εἰς ἐκάστην θεότητα, ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, (ἐνθα παρατηρεῖται εἰς τὴν 23 γραμμὴν)· μετὰ τὸ Εὐπορος φαίνεται στιγμή εἰς τὸν λίθον, εἴτα ἀρχεται Διός· σημαίνει δὲ τοῦτο, ὅτι ὁ Εὐπορος ἦν σπονδαύλης τοῦ Διός, ὡς σημαίνει τοῦτο καὶ ἡ τάξις ἡ μετὰ τὰ ὀνόματα Λέων καὶ Ἀρτέμεισις, οἱ ἀναφέρονται εἰς τὰς γραμμάς 25 καὶ 26 τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς στήλης· γνωστὸν δὲ τὸ παρὰ Πολυδεύκου «σπόνδιον μέλος καὶ αὐλὸς σπονδικὸς» καὶ ἐν τῇ μετρικῇ ποὺς σπονδεῖος, οὕτω καλούμενος ὁ χρόνος τοῦ κρότου τῶν περὶ τὸν Βωμὸν ὠρχομένων ἐναρμονίως, ἤρχοντο δὲ οὗτοι τελευτῶντων τῶν θυσιῶν ἐν ταῖς σπονδαῖς μακροβιότητα καὶ εὐτυχίαν κατὰ τὸν σχολιαστὴν τοῦ Ἡφαιστίνου· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς περὶ συμμάχων ψηφίσμασιν αἱ φράσεις «ἀπάσας τὰς θυσίας τεθήκεναι καλῶς καὶ φιλοτίμως ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τε τῆς Βουλῆς καὶ ὑπὲρ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.» (Ἀρχ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1369)· «καὶ τὴν θυσίαν, ἣν τεθήκασιν ἐπὶ ὑγείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ τε Δήμου τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοῦ Δήμου τῶν Κολοφωνίων» (Ἀρχ. Ἐφημ. 1390)· «ὅς λέγουσιν γεγενῆσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς, δὲ ἔθουν ἐφ' ὑγείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου, καὶ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ τοῦ Βασιλέως . . . καὶ τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν»· ὅρα πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα ψηφίσματα τοιαύτης φύσεως.

Ὅγδοος λειτοργὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ Ξυλεύς, οὗτος ἦν ὁ προμηθεύων καὶ πωλῶν τὰ πρὸς θυσίαν ξύλα· καὶ τῷ μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὶ τὰ τῆς λευκῆς ἐκαίοντο, τῇ δὲ Ἀθηναῖ τὰ τῆς ἐλαίας· (ὅρα Paus. Πλ. V. 13, 2 καὶ 3)· τῷ εἰς τὰς δημοσίας θυσίας· προμηθεὶ τούτων ἐδίδετο ἐκ τοῦ θύματος ὁ τράχηλος μόνον. (Paus. αὐτόθι).

Τελευταῖος ἀναφέρεται ὁ γραμματεὺς, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἦσαν τὸ σημειεῖν τὰς δαπάνας τῶν θυσιῶν, τὰ κεφάλαια, δὲ ἐλάμβανον οἱ ταμίαι ἐκ τῶν στρατηγῶν τῶν ἱεροποιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐν τέλει διὰ τὸς εἰς τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα θεότητα προσδωρισμένας θυσίας, καὶ τὰς ὠφελείας, δὲ ἐκ τῶν δερματικῶν συνήθροισιν. Ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειούμενος γραμματεὺς καλεῖται Ἑρμῆς. Ἀπαντῶμεν ἐν ταῖς μεταγενεστέραις ἐπι-

γραφαῖς ἐνίοτε ὀνόματα θεῶν διδόμενα τοῖς ἀνθρώποις, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν Ἑρμῆς, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 854, 1490 τῆς Ἀρχαιολ. Ἑρμερίδος Ἄρτεμις Διοδώρου, καὶ Ἄρτεμις Λίδυσσα.

Οἱ τίτλοι ὑποσπονδορρησθῆναι καὶ ὑποσπονδοφόροι πρῶτον ἐνταῦθα εἰσίσκονται.

Κ. Σ. Π.

3488.

Δ Ι
Ο Ν Τ Ο Ι
Μ Ο Ν Τ Ο Ν Α Θ Ε
Ν Κ Α Ι Κ Ο Μ Ο Ν Α
5 Ι Φ Ι Λ Ι Ν Ο Ν Κ Α
Ξ Α Ι Ε Μ Π Ο Λ Ε Ι
Α Τ Ε Ξ Β Ο Λ Ε Ξ
Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ι Ξ
Ι Ν Α Θ Ε Ν Ε Ξ Ι
10 Τ Ε Ν Α Ι Ε Ι Ρ
Ι · Ε Δ Α

3488.

Ἐπει]δὴ [καὶ τὸν φόρ-
ον τῶ[ν συμμάχων Δῆ-
μον τῶν Ἀθη[ναίων Δήμω-
ν καὶ κωμῶν γ[. τὸν δὲ γραμματέα
5 ι Φιλῖνον Κα[. ἀναγράψαι τὸ δε τὸ ψηφίσμα καὶ στῆ-
σαι ἐμ πόλει [καὶ τὸν γραμματέ-
α τῆς Βο[υ]λῆς [ἀντίγραφα ποιῆσαι
Ἀθηναίοις [. Ἀθηναίων καὶ
ιν Ἀθήνησι
10 τῆναι εἰρ[ημένην
ι . ἔδα

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαΐου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος ὡσχύτως, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος περὶ τοῦ φόρου τῶν συμμάχων.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Φιλῖνος. Διάφοροι τῶν ἀρχαίων ἔσχον τοῦνομα τοῦτο, καὶ διαφό-
ρως τὴν πρᾶλῆγουςαν αὐτοῦ γράφουσι· καὶ συνήθως μὲν τῶ Ι, ὡς ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 165, 202, 203, 206,
284, 1583 καὶ ἄλλαις τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιυχίου· ἐν δὲ τῇ ἐπιγραφῇ 200 τῆς αὐτῆς συλλογῆς, καὶ ἐν τῇ
ὑπ' ἀριθ. 141 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόος, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2438 τῆς Ἀρχαιολ. Ἑρμερίδος τῇ ΕΙ γράφεται.

Κ. Σ. Π.

3489.

Κ Λ Ε Ι
Α Μ Μ
Ο Α Ρ Ι

3489.

. . . Κλεί . . .
. . . ἐγρ]αμμ[άτευεν
. . . ο[υ] Ἀρ[χίντος

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαΐου 1 παρὰ τὴν Πρόμαχον. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει τύπος ἐλαίας. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγγα-
ραγμένα.

Κ. Σ. Π.

3490.

ΧΑΙΡΕΞΕΤΡΑΤΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ

3490.

Χαιρεστράτη
Διονυσίου
Ἀλεξανδρέως
θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτομείου λίθου τοῦ ἱμνικοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Ἀπριλίου 20 πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 68 0/0. ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 32 0/0.

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀναγεόμενον ὄνομα ΧΑΙΡΕΞΕΤΡΑΤΗ γέγραπται ἐπὶ τῆς στήλης δυσὶ ξξ, κατὰ λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3410 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος τὰς λέξει: ΕΚΚΡΗΛΗΚΩΝ ἡμαρτημένως διὰ δύο ΚΚ ἔγραψεν.

Κ. Σ. Κ.

3491.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΕΥΣ

3491.

Μητρόδωρος
Δημητρίεως.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτομείου λίθου τοῦ ἱμνικοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0.

Κ. Σ. Π.

3492.

ΟΞΕΠΙΤΗΣΙΠΠΟΘΩΝΤ
ΞΗΙΠΩΙΛΟΣΔΙΦΙΛΟ
ΓΕΝΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩ
ΕΥΤΕΡΑΙΕΜΒΟΛΕ
5 ΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΟΙ
ΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨ
ΣΕΚΚΟΙΛΗΣΚΑΙΣ
ΗΜΩΙΧΑΙΡΕΑΣΑΡΧΟ
10 ΕΙΔΗΚΑΣΤΩΡΦΙΛΟ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΤΑΙ
ΔΙΑΚΟΜΙΣΘΗΝΑΙ
ΗΝΑΜΑΚΑΙΕΠΙΟ
ΘΕΙΣΕΠΙΤΗΣΑΠ
15 ΠΕΔΕΙΞΑΤΟΠΡΟ
ΦΑΝΩΣΑΝΤΑΚΑ
ΕΠΟΙΗΤΑΥΤΗΝΠΑ
ΥΚΕΧΕΙΟΤΟΝΗ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕ
20 ΤΟΔΕΚΑΙΤΟΝΚΟ
ΟΞΤΕΙΛΑΣΤΟΥΣΕ
ΩΣΙΠΑΝΤΕΣΝΕΩ
ΝΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΩ
ΕΙΟΝΕΝΠΑΣΙΝΕ
25 ΥΔΗΜΟΥΚΑΙΤΟΥ
ΟΥΝΜΗΘΕΙΣΔΙ
ΔΕΙΚΝΥΜΕΝΩΝ
ΑΛΑΠΑΝΤΕΣΤΗΣ
/ ΗΞ...ΣΑΓΑΘΕ

3492.

Ἐπὶ Ξενίου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς ἱπποθωντ[ίδος
τρύτης Πρυτανείας], ἧ Ζωῖλος Διφιλο[υ
ἐγγραμμάτευ]εν Μεταγειννῶ[νος
Βουλῇ δ]ευτέρᾳ ἐμ Βο[υ]λευτη-
5 ρίῳ—τῆς Πρυτανείας ἔκκλησίᾳ—
] κατὰ ψήφισμα, ὃ [εἶπεν
—τῶν Προέδρων ἐπέψ[η]φίζεν
—]ς ἐκ Κοίτης: καὶ σ[υμ]-
πρόεδροι· ἔδοξεν τῷ Δ[ήμ]ῳ Χαιρέας Ἀρχο-
10 —εἶπεν, ἐπε[ὶ]δὴ Κάστωρ φίλος
ὢν τοῦ Βασιλέως] Πτολεμαίου τα [μὲν
—] διακομισθῆναι —
—] ἡν ἅμα καὶ ἐπιο —
—καὶ διωρισ[θ]εῖς ἐπὶ τῆς Ἀπ—
15 —] ἀπεδείξατο πρό-
τερον — στε]φανώσαντα κα[ὶ
—] ἐποίη ταύτην πα . . .
—ο]ύκ ἔχει . οτον η . . .
—] Βασιλέως Πτολε[μαίου]
20 ἀναγραφάντα τὸ ψήφισμα] τὸ δε καὶ τὸν κα
— εἰς δύο στείλας τοὺς ἐπὶ
τῇ διοικήσει ἵνα ἔχ[ω]σι πάντες νεω . .
—τῶν παραγενομένων[ν
— εἰς τὸ Πρυτανεῖον ἐν πᾶσιν ἐ-
25 πὶ τῇ —το]ῦ Δήμου καὶ τοῦ
—οὔν μηθεὶς δι —
—τῶν ἀπο]δεικνυμένων —
—] ἀλλὰ πάντες τῆς —
—]ης . . . ἀγαθε[ῖ] τύχει
30 [ἔδοξεν τῷ Δῆμῳ —]

Ἐπὶ τμήματι πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη αὕτην τὸ 1859 Ἀπριλίου 20 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προ.

- 20 σαι ἀμφοτέρω]ς καὶ στάλας καταθέσθαι ἐν τοῖς
ναοῖς ὅπως καὶ δοκεῖ ἀνφοτέραις ταῖς πόλεσι
ὅπως δ' ἂν ἐμ]ένωντι οἱ Φιαλέες ἐν τῇ Φια[λίᾳ
καὶ τῷ Μεσ]σανίῳ καὶ Αἰτωλῷ ἀκυρόσε
δὲ τ . . .]ια, ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς Φιαλέ[οις
ποιεῖν καθ' ὃ οἱ Μεσσάνιοι ἐπαφίζαντο,
ὥμωσαν δὲ οὕτω ὁμ]νύω Δία ἰθωμάταν, Ἡ-
ραν Ἐνυάλιον καὶ Θεὸς ὄρκ[ιους
25 ἅπαντας τοὺς] ἐν τῇ Φιαλίᾳ ὁ-
μνύειν τοὺς Φι]αλέας [καὶ τοὺς ἐν
Μεσσάνῃ τοὺς Με]σσανίῳς . . .

Γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη ἐν Φιγαλίᾳ, ἐν τινὶ νεροφαγώματι· ὁ ἀνευρών αὐτὴν ἀκουσίως ἔτεμεν εἰς δύο τὴν στήλην. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν σχολάρχην Κύριον Π. Βλαστόν. Γέγραπται κιονιδόν. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὸ Φ εἶναι οὕτω Φ ἐγχαραγ- μένον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ψήρισμα, ἢ συνθήκη περὶ ἰσοπολιτείας καὶ ἐπιγαμίας τῶν Αἰτωλῶν, Φιγαλέων καὶ Μεσσηνίων, ἄνωριστὶ γεγραμμένη. Ἐγένετο δὲ τὸ ψήρισμα τοῦτο, ὡς ἐγὼ εἰ- κάζω, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς 130 Ὀλυμπιάδος, ὅτε τινὲς τῶν διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπεχείρισαν κατα- λύειν τοὺς τε νόμους καὶ τὰς πατρίους ἐκάστοις πολιτείας. Τὸ ψήρισμα τοῦτο εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως τῇ δη- μοσιευθέντι ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1, 2 καὶ 17, καὶ τῇ πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχοντος, ὃς ἤρξε τὸ 3 ἔτος τῆς 100 Ὀλυμπιάδος, ὃπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐπιγραφῶν, τῶν εὐρεθεισῶν ἐν τῇ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ· καὶ τὰ μὲν δύο πρῶτα ψηφίσματα ἀναφέρουσι περὶ τῆς συμμαχίας τῶν πόλεων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ δὲ ἐπὶ Ναυσινίκου περιστρέφεται μᾶλλον εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν νήσων καὶ Ἀθηναίων. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως (γραμμὴ 26) Φιαλέα γράφεται, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, τὸ δὲ τοπικὸν ἐστὶ Φιαλεύς· ἐν δὲ τῇ Πausanias Φιγαλία ἀνα- φέρεται (Ἀρχαδ. VIII, 32, 1), καὶ Φιαλία VIII, 39, 2), ἀπὸ τοῦ Βουκολίωνος παιδὸς Φιάλου, καὶ Φιγαλέα καὶ Φιάλεια παρὰ Πολυδίῳ καὶ Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ εὑρηται. Παράβαλε καὶ τοῦ Πολυδ. Α'. 6, 79, 80, 81, καὶ Ε'. 4.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα Κλεόπατρος, πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Ὁμοίως καὶ τὰ εἰς τὰς γραμμὰς 7, 8 καὶ 9 ὀνόματα Θαρκιδίας, Ὀνόμανδρος καὶ Ὀρθολαΐδας, τὸ δὲ Κραταιμένης (Λακωνικὸν ὄνομα) εὑρηται μόνον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1279 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3164 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Καὶ τὸ ὄνομα Δαμάρετος εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1211 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικ- χίου, παρὰ δὲ Πausanias Ἠλ. 5. 591, καὶ 6, 14, 5, καὶ Ἀνωνύμ. Σιγκελ. καὶ Εὐσεβ. χρόν. κει. 1, σελ. 291 Δημάρατος διὰ τῆς Η γράφεται.

Κ. Σ. Π.

3494.
Λ Ι Α Σ Τ Η Λ Ο Κ Λ
· Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ε
Π Α Ν Δ Ι Ο Ν Ι Σ Ε Ν Ι Κ Α

Α Ρ Ι Ξ Η Ι Δ Η Σ

3494.
Καλ]λίᾳς Τηλοκλ[έους
ἐ]γυμν[ασι]άρχ[ε]ι,
Πανδιονίς ἐνίκα,

Ἀρισ[τ]ηίδης

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦνεν αὐτὸ τὸ 1859 Μαΐου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου ἐστὶ 21 0/0, τὸ μῆκος 28 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 15 0/0. Ἄνω- θεν τοῦ Βάθρου ὑπάρχουσι τρεῖς ὀπαί, ἐφ' ὧν ἴστατο τὸ ἀνάθημα Καλλίου τοῦ Τηλοκλέους.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν σημειούμενον ὄνομα Τηλοκλῆς, καὶ οὐχὶ Τηλεκλῆς, εἶναι τῶν σπανιωτέρως εὐρισκο- μένων, ἀπαντᾶται τοῦτο μόνον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 170 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ, δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ Ancien. Athènes σελ. 339, σημειοῦται δὲ τὸ ὄνομα Τηλε- κλῆς, ὅστις ὡς κοσμήτωρ ἀναφέρεται.

Ἀπριλίου 15 Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. Τὰ κάτωθεν μέρη τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Τὸ εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Κυχαρίδης εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 677 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1104 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3499.

ΣΤΡΥΝΕ

ΗΞ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΗΙ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΙΣΟΚΡΑΤΟ ΘΕΝ Ι
 ΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ ΠΟΣ Ι ΔΕΩΝΟΣ ΕΝ ΙΤΕΙ ΔΩΔ . . Ι ΤΗΣ
 5 ΥΤΑΝΕ ΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΕΠΕΨΗΦ ΙΤΕ
 Ξ ΙΣΤΡΑΤΟΣ ΞΩΞ ΙΠΠΟΥ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ ΚΑΙ ΞΥΜΠΡΟΕΔΡ
 ΕΔΟΞΕΝ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΑΥΤΙΟΣ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΘΟΙ
 ΙΟΣ ΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗ ΞΥΡΟΜΕΙΧΩ Ξ ΞΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟ
 ΠΑΡΑΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕ Ι Ξ ΕΝ ΤΩΙ ΑΣΤΕΙ ΜΕΤΑ Ξ
 10 ΝΘΑΡ ΠΥΛΑΒΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΑ ΟΠΛΑ ΥΠΕΡ ΤΗ ΞΕΛΕΥΘ
 . ΑΣ ΚΑ Ι Π ΑΡΑΚΑΛΟΥ . ΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΞΤΡΑΤΙΩΤΑΣ ΤΙΘΕΣΘΑ
 ΙΟΣ ΤΗΜ ΠΟΛΙΝ ΥΠΗΚΟΥΣ ΕΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ
 . Ι ΕΒΕΤ ΠΤΑΟΠΛΑ ΜΕΤΑΤΗΣΠΟ ΛΕΩΞ ΠΙΟΜΕΝΟΣ ΔΕΙΝ ΜΗ ΕΝΙ Ξ
 . ΞΘΑΙ ΤΟΤΗΣΠΟ ΛΕΩΞ ΞΥΜΦΕΡΟΝ ΤΙ ΑΛΛΑ ΞΥΝΑΙΤ Ι ΟΣ Γ ΕΝΕΞ
 . Ι ΤΕΙ ΞΩΤΗΡΙΑΙ ΞΥΝΕΠΟΛΙΟΡΚΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΥΣΙΟΝ ΜΕΤ Α
 15 ΥΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΞΥΜΤΕΛΕΞ ΘΕΙ ΞΩΝΤΕΙ Π Λ ΕΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΙ Ω
 Α Ι ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΑΠΡΟΦΑΣΙ ΞΤΩΞ ΠΑΡ Α Ξ ΧΩΜΕ ΝΩ . Δ
 = = ΚΛΕΚ ΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΜΕΝΗ ΚΕΝ ΕΝΤΕΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥ
 ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ . ΝΗΓΑΓ / Ξ Ι . \ . .
 Α Ι ΟΝ Ι Σ Ο Μ Ε Ν Ω Ξ Υ Π Ο
 20 Τ Ω Ξ Κ Α Ι

3499.

[Ἐπὶ τοῦ δεινός Ἀρχοντος, τοῦ μετὰ τὸν]
 Ἀρχοντα ο]τρυνέ[α ἐπὶ τ.
 ῆς Πρυτανείας, ἣ Ἰσοκρίτης Ἰσοκράτους Ἀλωπεκῆθεν (ἐγ-
 γραμματεύειν Ποτρίε ιδεῶνος· ἐν[νά τει; δωδ εκάτει] τῆς [Πρ-
 τανείας Ἐκκλησίᾳ κυρία τῶν ἱερῶν ἐπέψηψεν] (Λυ-
 5 σίστρατος Σωσίππου Κυδαθηναίου, καὶ συμπρόεδροι.
 ἔδοξεν τεῖ Βουλῇ καὶ τῷ Δῶμῳ αὐτίος Παμπίλου Θεο[ρίκ-
 ιος εἶπεν. Ἐπειδὴ Στράτιχος στρατεύμενος πρότερον
 παρὰ Δημητρίῳ καὶ καταλειφθεὶς ἐν τῷ Ἄστει μετὰ Σ-
 10 πιπθάρου, λαβόντος τοῦ Δήμου τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερί-
 (ας καὶ παρακαλο[ν]τος καὶ τοῦ στρατιώτας τίθεσθαι π-
 ρ]δῃ τῇ πόλιν ὑπήκοον τῷ δήμῳ εἰς τὴν ἐλευθερίαν [κ-
 α]ὶ ἔθετο τὰ ὅπλα μετὰ τῆς πόλεως οἰόμενος δεῖν μὴ ἐνίστ-
 α]σθαι τῷ τῆς πόλεως συατέρωντι, ἀλλὰ συναίτιος γενέσθ[α-
 α]ὶ τεῖ σωτηρίᾳ· συνεπλιόρκει δὲ καὶ τὸ Μουσ[ε]ῖον μετὰ [τε-
 15 ῦ Δήμου καὶ συμπεσθεσιῶν τεῖ πόλει τῶν πραγμά[τ]ω[ν] κ-
 αὶ τὰς λοιπὰς χρείας ἀπροφασίστως παρασχόμενος] δι' αὐ-
 τὴν ἐπέλεκεν καὶ διαμεμένηκεν τεῖ τῷ δήμῳ εὐ[φ]ο[ν] κα-
 ι] τοῦ πολέμου γινόμενου, ἐν[ήγαγεν] σι [δ-
 ια]γ[ω]νιζόμενος ὑπὸ
 20 τ[ος] κα

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελπίου. Ἦρυν αὐτὴν τὸ 1859 Ἀπριλίου 6 πρὸς τὸ βόρειον μέρος, τῶν Προπυλαίων, εἰς τὸν ἐκεῖ καταγεγραμμένον τοίχον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 38 0/0.

τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐ-
τῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στίχον ἐγγραγμένα· ἦσαν ταῦτα χρωματισμένα ἐρυθρῷ χρώματι
(οὗ ἵχνη φαίνονται ὅπως εὐανάγνωστα ὑπάρξωσιν) εἰς δὲ μεγέθους 0/0 2 τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ Γαλλ. μέτρου
καὶ σχεδὸν ἐξηλειμμένα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσοκράτους υἱοῦ Ἰσοκράτους, ἐκ δὲ τοῦ δημοτικοῦ αὐτοῦ μόνου
ἢ τελευταία συλλαβὴ **ΘΕΝ** σώζεται εἰς τὸν λίθον, ἀνεπλήρωσα δὲ εἰς Ἀλωπεκῆθεν α') διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν
γραμμάτων Ἀλωπεκῆ ἀναπληροῖ τὸ ἐλλείπον μέρος τοῦ λίθου, καὶ β') διότι τὸ ὄνομα Ἰσοκράτης Ἀλωπεκῆθεν,
ὡς γραμματεὺς, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2456 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἡ προπαρὰλῆγουσα τοῦ **ΠΟΞΕΙΔΕΩΝ** τὸ **ΞΕΙ** διὰ τοῦ **Ι** εἶναι γεγραμμένον εἰς
τὸν λίθον, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς **ΕΙ**, **ΠΟΞΙΔΕΩΝ**. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην τῷ **Ι** ἀντὶ τῆς **ΕΙ**
εὐρίσκομεν καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐκ τῆς 5 γραμμῆς ἐξάγομεν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Αὐσιστράτου Ἀρχοντος, ὃς ἤρξε τὸ 4 ἔτος
τῆς 102 Ὀλυμπιάδος, καὶ ὅστις ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3123 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἑφημερίδος.

Εἰς τὰς γραμμὰς 3, 6, 14, 15 καὶ 17 αἱ θηλυκαὶ δοτικαὶ τῶν ἄρθρων καὶ ὀνομάτων τῇ **ΕΙ** γράφε-
ται ἐπὶ τοῦ λίθου **ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ**, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς **ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ, ΕΝΝΑΤΕΙ, ΤΕΙ**
ΞΩΤΗΡΙΑΙ, ΤΕΙ ΠΟΛΕΙ ΤΕΙ ΕΥΝΟΙΑΙ. Ἡ ὀρθογραφία δὲ αὕτη τῆς **ΕΙ** ἀντὶ τῆς **Η** δεικνύει
ἐποχὴν κατωτέραν τῆς 110 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τὸ **Ο** εἶναι γεγραμμένον οὕτως **□**, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς γραμμὰς 9, 12 15 καὶ 16· εἰς
ἅλα δὲ τὰ ἄλλα μέρη τὸ **Ο** σημειοῦται τῷ συνήθει σχήματι.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν φαίνονται ἀμυδρῶς πως εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα **ΞΥΡΟΜΕΙΧΟΣ**,
Συρόμειχος κύριον ὄνομα οὐχ' εὐρηται, ἴσως εἶναι Στρόμβιχος. Ὄνομα κύριον Στρόμβιχος ἀναφέρεται παρὰ τὴν
τῶν Ἑλλήνων συγγραφῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, εὐρηται δὲ Στρόμβιχος καὶ Στρόβιχος στρατηγὸς καὶ τριτ-
ταρχος τῶν Ἀθηναίων. (Ὁρα Θουκ. 1, 45, Δουκ. πλοῦν ἡ εὐχαί, Δισχ. παραπρ. Ξενοφ. Ἑλλην. Ἀρχαιολ.
Ἑφημερ. ἐπιγρ. 1356). Ὁ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης Στρόμβιχος εἶναι ἴσως τῆς αὐτῆς γενεᾶς τῷ παρὰ τοῦ
Ξενοφώντος ἀναφερομένῳ, εἰς ἣν ἐξιστορεῖται οὕτως, ὅτι στρατευόμενος πρότερον παρὰ τῷ Δημητρίῳ (τῷ Ἀν-
τιγόνου) καὶ καταλειφθεὶς ἐν τῷ Ἄστει μετὰ Σπινθάρου, λαβόντος τοῦ Δήμου τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ
παρακαλοῦντος καὶ τοὺς στρατιώτας τίθεσθαι πρὸς τὴν πόλιν, ὑπήκουσε τῷ Δήμῳ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ἔθετο
τὰ ὅπλα μετὰ τῆς πόλεως, ὅτε ἀπετείναν τὸν ζυγὸν τοῦ Κασσάνδρου, καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρέα ἐπαυσαν,
καὶ Λαχάρην τὸν τύραννον ἐξελάσαντες, εἶτα καὶ τῇ τοῦ Δημητρίου τυραννίδι ἀντιστάντες, καὶ μετὰ τοῦ στρα-
τηγοῦ αὐτῶν Ὀλυμπιοδώρου ἐπεξεληθόντες ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας καὶ γέροντες καὶ μετρίους ὁμοίως προθυμίᾳ πλεον
ἢ βίῳ κατορθοῦσθαι τὰ εἰς πόλεμον ἐλπίζοντες, ἐκράτησαν τοὺς Μακεδόνας, καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσήλασαν,
καὶ τοὺς ἐν ὑτῷ καταφυγόντας Μακεδόνας ἀπέβαλον. (Ὁρα Πaus. Ἀττ.).

Τὸ εἰς τὰς γραμμὰς 12, 13 καὶ 15 **Θ** γράφεται οὕτω **Θ**, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τὸ **Μ** γέγραπται ἀντὶ τοῦ **N**, καὶ ὁ μὲν σχηματισμὸς τοῦ **Ο** οὕτως **□** εὐρηται καὶ
εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2376 καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ δὲ **Θ** οὕτω **Θ** ἐσχηματισμένον εὐρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 6798 τῆς
συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Μουσείου τούτου, τὸ ὁποῖον ἐπολιόρχησαν οἱ Ἀθηναῖοι
μετὰ τοῦ Στρόμβιχου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους πρῶτος Λεώκριτος ὁ Πρωτάρχου ἀνέβη,
καὶ πρῶτος εἰς αὐτὸ εἰσῆλθε, καὶ ὡς πεσόντι ἐν τῇ μάχῃ, τιμαὶ παρ' Ἀθηναίων καὶ ἄλλαι γεγόνασιν, καὶ τὴν
ἐπιπλὴν ἀνέθεσαν τῷ Διὶ τῷ Ἑλευθίῳ. (Paus. Ἀττ. κεφ. 26).

Κ. Σ. Π.

3500.

ΙΝΟΝ ΕΡΑ ... < Τ

ΠΙΞ ΛΕΟΝΤΙΟΝ ΑΛ
 ΠΙΞ ΝΙΚΗΞΩ ΞΣ
 ΦΙΛΛΩ ΞΟΦΟΝ ΓΑ
 5 ΝΕΜΕΙΑΞ ΜΕΛΙΤΤΑ ΔΙΟ
 ΕΥΚΟΛΟΝ ΑΙΝΗΣΙΟΝ ΟΛΥ
 ΛΕΑ ΑΡΙΞ.Ω ΔΗ

3500.

Κοινόν Ερα[νισ]τ[ών].

Σωτηρί, Λεόντιον, Αλ ———
 Ελπίς, Νικησώ, Σο ———
 Φιλλώ, Σόφον, Ππ ———
 5 Νεμειάς, Μελιττα, Διο ———
 Ευκολον, Αίνήσιον, Όλυ ———
 Μη]λέα, Άρισ[τ]ώ, Δη[μώ].

Επί τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ, κεκίσμηται γέισσφ' ἀνωθεν τῶν γραμμῶν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὡς κεφαλὴς ἡ πρώτη γραμμὴ Κοινόν Ἐραριστῶν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀπαριθμησίς γυναικείων ὀνομάτων.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμῇ θηλικὸν ὄνομα Λεόντιον εὐρηται ἀπξ καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3148 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίου. Ὁμοίως καὶ τὸ ὄνομα Νικησώ (γραμμ. 3) εὐρηται ὡς κύριον ὄνομα γυναικὸς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 882 τῆς αὐτῆς συλλ. γῆς, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1563 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος· ὡς ὄνομα δὲ πλοίου εὐρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 2216 καὶ 3221 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος. Τὰ δὲ κύρια θηλικὰ ὀνόματα Φιλλώ, Σόφον, Εὐκολον (ἐξ οὗ τὸ θηλικὸν κύριον ὄνομα Εὐκολίη), Αἰνήσιον, πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφέρονται· εὐρίσκονται δὲ τὰ ἀρσενικὰ τούτων, οἷον Λεόντιος (ῥῶς Die Demen. ins. 15 καὶ 79) Αἰνήσιος καὶ Αἰνησίας ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1705 καὶ 2338 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίου, καὶ παρὰ Θουκυδίδη Ἐφορος ἐν Σπάρτῃ Αἰνήσιος (Βιβλ. 2, κεφ. 2).

Κ. Σ. Π.

3501.

ΝΛΘ...ΑΝ
 ΕΟΥΞ ΘΟΥΡΙΚΙΟΞ ΕΠΟΙΗΞΕΝ

3501.

ἀν]έθ[ηκ]αν
 ———— εους Θουρίκιος ἐποίησεν.

Επί τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελητίου. Εὐρέθη τὸ 1859 Ἀπριλίου 27 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 15 0/0, τὸ μῆκος 88 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 70 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ τεχνήτου δὲν ἐσώθη· ἦν δὲ οὗτος ἴσως ὁ υἱὸς τοῦ Πραξιλέους.

Κ. Σ. Π.

3502.

Ν·ΥΣ...ΣΟ
 ΝΙ...Ι
 ΣΜΩΝΦΛΕΙΑΞΙΟ

. . ν[ε]ύς . . . σο . . .
 . . . νι
 Ἀρτέμων Φλειάσιος ἐποίησεν.

Επί τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελητίου. Εὐρέθη τὸ 1859 Μαΐου 15, ἐντειχισμένον ἐν τινι Τουρκικῷ οἰκοδομῇ, παρὰ τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπίτηδες. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 55 0/0, καὶ τὸ μῆκος ἐνός μέτρου, τὸ Βάθρον εἶναι τετμημένον εἰς δύο ἀνισα μέρη· ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐτοῦ ὑπάρχει κοῖλον, εἰς δὲ ἐξηρμόζετο τὸ ἀγαλμα· ἐὰν ἡ ἀναπλῶσις ὑπάρχῃ οὕτω τότε ὁ Ἀρτέμων οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ παρὰ τοῦ Πλινίου ἀγαλματοποιῷ.

Κ. Σ. Π.

/ Ι Ξ Υ /
 Η Ν Α Ι Ω Ν Κ Α Ι
 Ξ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Ε Ι
 Ο Σ Τ Ε Ξ Ι Ι Η Γ Ο Ν Ε Ι Ξ Τ
 5 Α Ι Ω Ι Δ Ι . . Ε Λ Ε Ν . . . Τ Η
 Ξ Ε Κ Κ Υ Π . Ο Υ Ξ Υ Ν Ε . . Ξ Ε
 Ι Τ Ο Ξ Α Φ Ι . Ι Η Τ Α . . . Λ Ε
 Κ Α Ι Δ Ι . Τ Ε Ξ Ε Ι Ε Υ Ν Ο Υ Ξ Ω Ν
 10 Ι Ε Ν Δ Ε Ι . Υ Μ Ε Ν Ο Σ Τ Η Ν Ε
 Ω Ι Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Τ Υ Χ Ε Ι Α
 Δ Η Μ Ω Ι Ε Π Α Ι Ν Ε Ξ Α Ι Ε
 / Ι Ο Ν Κ Α Ι Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ξ
 Ο : Χ : Δ Ρ Α Χ Μ Ω Ν

... και συ(ν)πρόεδροι
 έδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ τῷ Ἀθηναίων καὶ
 ... τῆς Ἀθηναίων
 ... ἵος τ' ἐς ἡγόν εἰς τὸν Δῆ-
 5 μόν τῶν Ἀθηναίων δι' αὐτῶν ἐτέλε[κεν] τῇ [πόλει . . .
 Εὐαγόρα]ς ἐκ Κύπ[ρου] συνε[τέλ]ε[σεν] . . .
 . . . [ἵτοι ἀφ' ἡγν[ητα]ι] . . . δε . . .
 . . . καὶ δι' αὐτῶν ἐτέλε[κεν] εὐνοῦς ὧν [αὐτῶν
 Δήμῳ τῷ Ἀθηναίων] ἐνδείκνυμε ος τὴν εὐ-
 10 νοσίαν, ἣν ἔχει τῷ Δήμῳ τῷ Ἀθηναίων· τύχει ἀ-
 γασθεῖ, δεδοχθαι τῷ Δῆμῳ ἐπαινέσθαι Εὐαγόραν
 . . . [ον καὶ στεφανῶσθαι αὐτὸν
 χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ : Χ : δραχμῶν.

Βεγγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Πύρον αὐτὸ τὸ 1859 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Προ-
 πλαιίων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀμέ-
 ρκον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα, τινὰ δὲ τούτων ἐξηλειμμένα καὶ ὅλως δυσανάγνωστα. Τὸ
 ὕψος τῆς πλάξης εἶναι 20 0/0, τὸ μήκος 29 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξά-
 γεται, ὅτι ἀποτελεῖ μέρος ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα Ξ ΕΚ ΚΥΓΡΟΥ ΞΥΝΕ[τέλεσεν]· εἰς δὲ τὴν 11 καὶ 12
 γραμμὴν φαίνεται, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ Εὐαγόρου ἴσως, οὗ τὸ ἀρχικὸν γράμμα φαίνεται.

Εἰς τὴν 5, 10 καὶ ἐπομένους γραμμάς φαίνεται, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστεφάνωσαν αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ
 χιλίων δραχμῶν.

Κ. Σ. II.

Α Ι Ω Λ
 Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ν Α Γ Α
 Κ Λ Ε Α Π Ο Λ Ω Ν Ι Α
 Ν Ο Ν Α Ρ Τ Α Σ Ε Ν
 5 Κ Α Κ Α Ι Τ Α Σ Π Ρ Ο Σ Α Υ
 Τ Α Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Ο
 Α Ν Α Λ Ω Μ Α Π Ρ Ο Σ
 Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Α Σ Μ Ι Ν
 Δ Ι Α Σ Ε Τ Ε Α Ρ Χ Ι Δ Ο

Α [π]ό [λ]ις.
 Π[ό]πλιον Μέμμιον Ἀγα-
 κλέα [Ἀ]πολ[λ]ωνια-
 νὸν ἀρ[ε]τᾶς ἐνο-
 5 κα καὶ τὰς πρὸς αὐ-
 τὰν εὐνοίας τὸ
 ἀνάλωμα προσ-
 δεξαμένης Μιν-
 δίας ἑταρχίδος.

Ἐπὶ βάθρου λίθου λευκοφαίου. Εὑρέθη τὸ 1859 εἰς τὴν πόλιν τῶν Βοιωτῶν, εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον γυν

Νεάπολις, κειμένη παρὰ τῇ παραλίᾳ τοῦ Βοιατικοῦ καλουμένου κόλπου, ἀπέναντι σχεδὸν τῆς κατὰ τὸν κόλπον τοῦτον νήσου Κηθήρων. Ἡ Νεάπολις αὕτη ἔρημος τὸ πρότερον οὕσα συνωκίσθη τὸ 1837· εἰς αὐτὴν ἀνευρίσκονται ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως, βῆθρα ἀγαλμάτων λίθου πωρίνου καὶ ἄλλα τινὰ λείψανα τῆς γλυπτικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἐπιγραφικῆς. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔλαβον ἀπὸ τὸν κύριον Δήμαρχον Βοιῶν καὶ τὸν ἐκεῖ δημοδιδάσκαλον Θεόδωρον Παππᾶ Δανιήλ.

Εἰς τὴν 2, 3 καὶ 4 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ χειρογράφου σημειοῦται **ΑΓΑΚΛΕΑ ΠΟΛΩΝΙΑΝΟΝ**, ἀνὸρθως ἀντέγραψεν, ἐνταῦθα ἑλλείπει τὸ ἀρχικὴν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνιανός καὶ τὸ **Λ** τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνιανός.

Ὁμοίως εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὁ ἐγχράκτης τῶν γραμμάτων, ἡ ὁ ἀντιγραφεὺς παρέλειψε τὸ **Ε**, γράψας **ΑΡΤΑΣ** ἀντὶ **ΑΡΕΤΑΣ**. Τὸ ὄνομα Ἀγακλῆς εὑρεται σπανίως, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3243 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ ἀσυναιρέτως ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 258 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου καὶ πρ' Ὁμήρῳ ἰλ. 51, 571, ὥσπερ καὶ τὸ Ἀπολλωνιανός εὑρεται ἅπαξ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2792 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου. Εἰς τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ συγγράμματα καὶ ἐπιγραφαὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ποπλίου Μεμμίου Ἀγακλέους Ἀπολλωνιανοῦ δὲν ἀναφέρεται, ἀγνοοῦμεν ἐπομένως τὰ περὶ αὐτοῦ· γνωρίζομεν δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὅτι τοῦτον ἡ πόλις τῶν Βοιῶν ἀνέστησεν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν εἰνοίας, ἀνεδέχθη δὲ τὸ ἀνάλωμα ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδρᾶντος τούτου ἡ Μινδία, ἥς τὸ ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται, τὸ δὲ κυρίως ταῖς γυναῖξιν τῆς Σπάρτης ἀποδιδόμενον ὄνομα Ἐταρχίς εὑρεται δις μόνον ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1412 καὶ 1442 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3505.

ΠΟΠΛΙΟΝ ΜΕΜΜΙΟΝ ΧΑΙ
ΡΩΝΟΣ ΥΙΟΝ ΚΛΕΑΡΕΤΟ
ΜΕΛΙΧΡΩΣ ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΑ ΗΡΩΔΟΥ
5 ΠΡΟΝΟΙΑ ΜΕΛΙΧΡΟΥ
ΜΕΛΙΧΡΩΣ ΜΕΛΙΧΡΟΥ
ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

3505.

Πόπλιον Μέμμιον Χαί-
ρωνός υἱόν, Κλεαρέτου
Μελίχρως Μουσαίου
Ηρακλέα Ηρώδου,
5 Πρόνοια Μελιχροῦ,
Μελίχρως Μελιχροῦ
τὸν ἴδιον διὰ παντός
εὐεργέτην.

Ἐπὶ Βάθρου. Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω παρὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀνευρέθη ἀνδριάς νεανίου τεταπημένος εἰς τρία μέρη, ὥσως ὁ ἀνδριάς οὗτος ἦν ὁ τοῦ Ποπλίου Μεμμίου. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔχω ἀπὸ τὸν αὐτὸν Δήμαρχον καὶ τὸν ἐκεῖ δημοδιδάσκαλον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι. Τὰ γράμματα **Α, Μ, Π, Ξ** καὶ **Ω** εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα **Α, Μ, Π, Γ, Ω**. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφή εἶναι τοῦ πρώτου αἰῶνος μετὰ Χριστόν.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Κλεαρέτος ἀναφέρεται τρίς μόνον α) παρὰ τῷ Ξενοφῶντι, β) ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1362, 1524 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, καὶ τὸ θηλυκὸν Κλεαρέτα ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1702 τῆς αὐτῆς συλλογῆς. Τὸ δὲ δις εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειούμενον ὄνομα Μελίχρως πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται, ὥσπερ καὶ τὸ θηλυκὸν ὄνομα Ηράκλεα (καὶ οὐχὶ Ηράκλεια), τὸ δὲ Πρόνοια εὑρεται μόνον ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 3145 καὶ 3216 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, διδόμενον οὐχὶ εἰς ἄνθρωπον, ἀλλ' εἰς τριῆρην. Περὶ τῆς δὲ καὶ ἡ Δωρικὴ γενικὴ τῶν εἰς **ΩΞ** ληγόντων ὀνομάτων, ἥτις ἀναλύει τὸ **Ω** εἰς δύο **ΟΟ**.

Κ. Σ. Π.

3506.

5 ΠΑΚΛΕΑΝ ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΚΛΕ
ΑΡΕΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕΛΙ
ΧΡΩΣ ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΑ ΗΡΩΔΟΥ
ΠΡΟΝΟΙΑ ΜΕΛΙΧΡΟΥ
ΜΕΛΙΧΡΩΣ ΜΕΛΙΧΡΟΥ
ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΙΝ

3506.

5 Ηρακλέαν Δεωνίδου Κλε-
αρέτου γυναίκα, Μελί-
χρως Μουσαίου
Ηρακλέα Ηρώδου.
Πρόνοια Μελιχρόου,
Μελίχρως Μελιχρόου
τὴν ἰδίαν διὰ παντός
εὐεργέτιν.

Ἐπὶ Βάθρου. Εὐρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω δύο ἐπιγραφαὶ (ὑπ' ἀριθ. 3504 καὶ 3505).
Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀναφερομένων ὀνομάτων ἐτημειώσαμεν καὶ εἰς τὰς τρεῖς προηγουμένας.

Κ. Σ. Π.

3507.

5 Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΜΑΛΙΩΝ ΕΤΙΜΑΣΕΝ
ΤΑΝ ΡΩΜΑΝΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΙ
ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΧΡΥΣΕΩΙ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑΚΑΙ ΕΥΕΡ
ΓΕΣΙΑΣ ΤΑΣ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

3507.

5 Ὁ Δῆμος ὁ Μαλίων ἐτίμασεν
τὰν Ρώμαν εἰκόνι χαλκείᾳ
καὶ στεφάνῳ χρυσεῷ
ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐερ-
γείας τὰς εἰς ἑαυτόν.

ΠΟΛΥΑΝΘΗΣ ΣΩΚΡΑΤΕΥΣ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Πολυάνθης Σωκράτεως
ἐποίησεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου ἐγγυρίου τῆς νήσου Μήλου. Εὐρέθη εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν ἀνωθεν τοῦ ἐκεῖ θεάτρου ἐκχτὸν
βήματα μακρὰν, πρὸς τὸ βόρειον μέρος αὐτοῦ. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν ἐκεῖ φύλακα τῶν ἀρχαιο-
τήτων Γεώργιον Μιχαήλ. Τοῦτο ἦν ἑλλειπὲς, ἀνεπλήρωσα δὲ οὕτω· δὲν ἐγγυῶμαι περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ.
Τὸ ὄνομα τοῦ τεχνήτου Πολυάνθου οὐχ' εὑρίσκεται ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν γλυπτῶν· ὡς ὄνομα δὲ κύριον εὑρί-
σκεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 5133 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιρχίου, καὶ παρὰ Θουκ. Ζ', κεφ. 208· καὶ Ξενοφ.
ἑλλ. 3, 5, 1· καὶ Πανσ. 3, 9, 8.

Κ. Σ. Π.

3508.

5 ΚΟΙΝΟΝ ΦΩΣ ΙΔΟΥΣΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ
ΕΧΩ ΤΕΛΟΣ ΑΙΕΙ ΠΕΝΤΕ ΛΙΠΟΥ
ΣΑ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΛΛΙΓΟΝΟΥ ΣΤΑΧΥΑΣ
ΜΗΛΛΗΡΟΥ ΦΙΛΑΝΕΙ ΛΛΕΚΑΙ
ΑΥΤΟΣ ΕΚΕΙ ΓΑΡ ΟΔΕΥΣΑΣ
ΕΥΡΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ
ΣΥΝΓΑΜΟΝ ΕΥΤΥΧΙΗΝ

3508.

5 Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα, τὸ κοινὸν
ἔχω τέλος αἰεὶ πέντε λιποῦ
σα τέκνων Καλλιγόνου στάχυας
Μηλλήρου φίλαν εἰ . . . καὶ
αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας
εὕρης εἰς τὴν γῆν
σύνγαμον εὐτυχίην.

Ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν νῆσον Μήλον. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοι ἔπεμψεν ὁ βη-
θαῖς Γεώργιος Μιχαήλ. Δὲν ἐγγυῶμαι περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἀντιγράφου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξά-
γεται, ὅτι εἶναι ἑμμετρος ἐπιτύμβιος. Τὰ γράμματα Α, Σ, Φ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Σ
Φ, W.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν σημειοῦνται τὰ γράμματα τοῦτα ΛΛ. ἅπερ πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὐρίσκονται.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τὴν λέξιν ΣΥΝΓΑΜΟΝ διὰ τοῦ Ν γράφει ἀντὶ τοῦ Γ (ΣΥΓΓΑΜΟΝ

Κ. Σ. Π.

3509.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο
ΔΗΜΟΣ
ΟΜΗΛΙΩΝ ΕΤΕΙ
ΜΗΞ ΑΝ ΚΟΡ
ΔΟΜΙΤΙΑΝ Λ
ΚΟΡΔΟΜΕΤΙ
ΑΝΟΥΕΥΕΡΓΕ
ΤΟΥΤΗΣ Π Ο
ΩΞΘΥΓΑΤ Ε
ΡΑΔΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕ
ΚΕΝ

5

10

3509.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ
Δῆμος
ὁ Μηλίων ἐτεί-
μησαν Κορ[νηλίαν
5 Δομιτίαν Λ
κορ[νηλίου] Δομετι-
ανοῦ εὐεργέ-
του τῆς πό-
[λεως] ὡς θυγατέ-
ρα ἀρετῆς ἐνε-
κεν.

5

10

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 κίτῳθεν τοῦ ἐν Μήλῳ θεάτρου, μακρὰν αὐτοῦ ἕως ἐκπτόν βή-
ματι. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοὶ ἐπέμψεν ὁ φύλαξ τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων Γεώργιος Μιχαήλ. Τὰ γράμματα
εἰσὶν οὕτως ἐγγραφμένα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης, ὀγδόης καὶ τελευταίας γραμμῆς ὑπάρχει ἐγγεγραμμένον τὸ ἐν τοῖς Ῥωμαίοις
χρόνοις ἐθιζόμενον σημειοῦσθαι καρδιοειδὲς κόμημα. Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ῥήματος ἐτέμνηται τῇ Εἰ γε-
γραπται ἐνταῦθα, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην τοῦ ῥήματος διὰ τῆς
Εἰ εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόσς (ins. et die Démen.) φιλότιμος ἀντὶ φιλό-
τιμος, ἐτέμνηται ἀντὶ ἐτίμνηται, τειμήσαντες ἀντὶ τιμήσαντες (Βοικχ. ἐπιγρ. 193).

Κ. Σ. Π.

3510.

ΠΛΩΤΙΑ Μ
ΑΡΚΟΥ ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

3510.

Πλωτία Μ.
ἀρκου χραιστῇ
χαίρει.

Ἐπὶ στρογγύλῳ Βάθρου, κεκοσμημένου τέτταρσι στεφάνοις καὶ κροτοῖ, λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη εἰς τὴν νῆσον
Μήλον. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοὶ ἔδωκεν ὁ ῥηθεὶς Γεώργιος. Ὄνομα κύριον Πλωτία εὐρηται ἐν ταῖς ἐπιγρα-
φαῖς ὑπ' ἀριθ. 2822. 3882 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ οὐδετέρως Πλώτιον ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 2700.
8790 b τῆς αὐτῆς συλλογῆς, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ῥόσς (Die Demen.) ὑπ' ἀριθ. 6.

Κ. Σ. Π.

3511

ΟΣ ΜΑΛΙΩΝ
ΟΔ
ΣΩΓΕΝΗ / ΥΣΑΝΙΑ
Θ

3511.

Ὁ Δῆμος Μαλίων
. . . οδ . . .
. . . Σωγένη [Ἀ]υσανία
. . . θ . . .

Εὐρέθη εἰς τὴν Μήλον. Ὁ αὐτὸς Γεώργιος μοὶ ἐπέμψεν τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3512.

ΗΝΑΙΟΣ ΔΙΟΝΥ
ΕΠΟΙΕΙ
ΚΩΙΑ Ε
Ι ΔΕΛΕΛΥΣ
ΔΙΟΝΥΣ Α
ΟΝΑΣΙΜΟΥ

5

3512.

Ἀθ' ἡ-αίης Διονυ[σίου]
ἐποίησε,
Κῶια ε-
ὶ δὲ λελυσ[αί]
Διονυσ[ί]α
Ὀνασίμου

5

Εὐρέθη εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοι ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Γεώργιος Μ. Χηλ.

Κ. Σ. Π.

3513.

Λ Φ Α Ν Ω Ι Α Ρ Ε Τ Η
Γ Α Θ Ο Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Η
Ε Ι Ξ Τ Ο Ν Λ Ο Ι Π Ο Ν Χ Ρ Ο Ν
Κ Α Ι Α Λ Λ Ο Α Γ Α Θ Ο Ν Ο Τ Ι
5 Κ Κ Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ Ε Υ Χ Α Ι
Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Σ Δ Ι Α Π Ε Μ
Α Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ι Τ Ο Δ Ε Ψ Η Φ Ι Ξ
Ε Κ Α Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν Τ Ο Μ
10 Ι Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α
Τ Ο Δ Ε Ε Σ Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ Ι Κ Ω Ν
Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Μ Ι
Ω Ν Ε Υ Ν Ο Υ Σ Π Ε Ι

3513.

καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῃς ἀρετῆς
ἐνεκα καὶ ὅτι τυγχάνει ἀγαθὸς περὶ τὸν Δῆ-
μον τῶν Ἀθηναίων καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
5 ν λέγων καὶ πράττων ἐς αἶψα καὶ ἄλλο ἀγαθὸν δο-
ῦναι καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Δήμου εὐχαρί-
ως πράττων διατελεῖ καὶ στρατηγούς διαπέμπων
————— ἀναγράφει, τὸ δὲ ψήφισμα
τόδε —————] ἐκατὴν πόλιν, τὸμ [δὲ
10 γραμματεῖα τοῦ Δήμου ἀναγράφει τὸ δὲ τὸ ψήφισμα
ἐν στήλῃ λιθίνῃ κατὰ τὸν νόμον], τὸ δὲ ἐσόμενον
ἀνάλωμα δοῦναι τὸν τριμῖαν τῶν στρατιωτικῶν
————— ἢ Βουλ[ῆ] καὶ ὁ Δήμος μι
—————] ὃν εὐνοὺς περὶ
[τὸν Δῆμον τῶν —————]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντεληγείου. Πύρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἰανουαρίου 26 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σῶζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν μένει γωνιώδες, εἰς δὲ τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 7. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον ψήφισματος, δι' οὗ ἐστεφανώσαν θαλλοῦ στεφάνῃς τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐσώθη ἀρετῆς ἐνεκα, ὅτι ἐτύχχανεν ἀγαθὸς ὢν περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων.

Κ. Σ. Π.

3514.

5
10
Α Ν Ε
Ι Ε Π Ι
Α Χ Μ Α
Γ Α Κ Ε Ν Ι Τ
Ρ Ο Μ Α Χ Ι Ο Λ
Τ Ε Μ Α Τ Α Ε
Π Α Φ Σ Α
Σ: Π Ρ Ι
Λ Ι

3514.

Τά δε] ἀνέ[γραψαν οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶν
χρημάτων οἱ ἐπὶ Φ[ρασιλλέους; Ἄρχοντος
δ]ραχμὰς καὶ
σκεύη, ἀ κα]τάκειτα[ι ἐν τῷ ἀρχαίῳ
5 ναῶ] Ἀθηναί[ας
ἐκ τῶν ἱερῶν χ]ρημάτων
ταλάν]των χιλ[ίων καὶ
ἱερὰ χρ]ήματα ἔ[λαβον
ἀναγ]ραφά[μενοι ἐκ τῶν (προτέρων ταμιῶν
10 οἱ)ς: πρὶ
. . γι

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἰουνίου 1 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, ἐντειχισμένον εἰς τινὰ Τουρκικὸν τοῖχον. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἄνω εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον ἔχει τὰ γράμματα) εἶναι 21 0/0, τὸ μήκος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Τὰ γράμματα εἰσὶν Ἀττικὰ, ἀραιὰ καὶ βαθέως ἐγχαραγμένα, καὶ τοιαῦτα οἷα ἐνεγράφοντο κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους Ἑλληνικοὺς χρόνους, ἀ δεικνύουσι τὸ ἀκέραιον καὶ μόνιμον τῶν τότε ἡθῶν. Τὰ Α, Ν, Ξ καὶ Φ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Ν, Ξ, Φ.

Κ. Σ. Π.

3515.

+ Ι
Θ Ε Κ Λ
Σ: Κ Ε Ρ Υ Τ
Σ Υ Ν Ε Σ: Η Ι

3515.

Φι
ἀνέ]θηκε[ν μνημα
ἀρετῆ]ς: κηρύτ[των
δικαιο]σύνης: ἱ[ερὸν

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἀπριλίου 9 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, ἐντειχισμένον εἰς τινὰ νεώτερον τοῖχον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ λείψανον τοῦτο τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ. Κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ Βάθρου 0/0 5. Τὸ Ε καὶ Ξ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε, Ξ. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0.

Κ. Σ. Π.

3516.

Ο Ι Δ Ε Θ Ε Ρ.....Ρ

3516.

στρατηγ]ῶν
Οἱ δὲ θερ[άποντες Ἀ]ρ[εως.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἀπριλίου 6, ἐντειχισμένον εἰς τινὰ Τουρκικὸν τοῖχον, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ μήκος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι σχεδὸν ἐξηλειμμένη, διότι τὰ ἄλλα (μεθ' ὧν ἦν εἰς ἐπαφὴν ὁ λίθος) κατέφαγον τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Τὰ γράμματα Ε, Θ καὶ Ρ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε, Θ, Ρ.

Κ. Σ. Π.

3517.
Φ Ι Α Λ Ο Ι
Ο
Δ Ο
Ξ Γ Φ Ι Α Λ Ο
5 Ο Ν

Μ Ο Ι Λ
Ι Κ Ρ Α Τ Ι
Γ Ε Ρ

3517.
... υπερίφραλοι
... ο
... δο[υ
... ς γ' φιάλο[υ
5 ... ον

... σμοι
... ἱφικράτης;
... γε π . .

Ἐπὶ παστάδος λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1859 Φεβρουαρίου 20 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5.

Εἰς τὴν πρώτην καὶ τετάρτην γραμμὴν τὸ Φ εἶναι οὕτω Φ ἐγχαραγμένον. Μετὰ τὸ Ο καὶ ΔΟ καὶ ΟΝ τῆς δευτέρας, τρίτης καὶ πέμπτης γραμμῆς, μένουσι κενὰ εἰς τὸν λίθον. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὴν πέμπτην γραμμὴν μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον δύο γραμμῶν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν μένει ἀκέραιον. Τὸ ὑπερίφραλοι ἐνταῦθα (ἐὰν οὕτως ἔχῃ) σημαίνει τὸ γενναῖοι.

Κ. Σ. Π.

3518.
Ο Ι Κ Α Ι Ν
Ξ Θ Ε Ν Χ Ρ Σ
Ο Σ Π Ο Ι Ε Ν
5 Ι Κ Α Ι Τ Ε Ι
Ε Λ Ε Φ Α Ν Τ
Ξ Λ Ο Ε Ν Ε

3518.
Ἀθηναῖοι καὶ Ἀ[α-
κεδαιμόνιοι εἰς τὸν ἔμπρο]σθεν [χρο-
νον τοὺς δοκ]ο[υ]ς ποιε[ῖ]ν
5 καὶ τετ[ε] [Βουλεῖ
... Ἐλεφάντ[ινον
... ἦ]θεν ἐ-
[γραμμάτευεν]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1859 Φεβρουαρίου 5 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὴν Εὐμένειον στοάν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 0/0 8, τὸ μῆκος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3519.
Ξ Ι Ο
Π Ο Λ /

3519.
Διονύ]σιο[ς
Ἀ]πολ[λωνίου.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου. Εὐρέθη τὸ 1858 Ἰουλίου 22 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν τῇ πόλει Καρθαίᾳ τῆς νήσου Κέω. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3520.
Θ Ε Ω Ρ Ο Υ Ξ Ω
Ν Φ Ι Λ Ι Α Ν Τ Α Ν

3520.
θεωροὺς ὡ
τά]ν φιλ[αν τάν . . .

Εὐρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἴσως ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς, διότι τὰ γράμματα εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ μεγέθους. Τὸ ἀντίγραφον ἔλαβον ἀπὸ τὸν αὐτὸν Κωνστ. Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3521.

... ΗΤΕ
Ο... ΩΙ

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰς τὸ χωρίον τῆς Κέω, Φοῦσαι καλούμενον. Τὰ γράμματα εἰσι ἐξηλειμμένα σγεδὸν ἀπὸ τὰ πατήματα τῶν ἀνθρώπων.

Κ. Σ. Π.

Ш

3522.

ΑΡ·ΟΝΤΑΞ
ΚΑ...ΝΑ
ΓΙ...ΩΝ
ΤΟ...ΕΤΟΝ
5 ΘΡ...ΙΕΠΙ
ΩΝ...Ν
ΠΕ...ΩΝΠ
ΝΤ...ΔΑ
...Ω
19 ΑΜ...ΝΕΩ
ΔΗ...ΞΙΑΞΞ
ΠΑ...ΑΣΤΑ
Ε...ΩΝΓΕ
...ΑΝ Α
15 ΩΜ...

3522.

θ]αρ[ι]όντας...
κα[ι] εἰ]να[ι αὐτῶ [πρόσδοον πρὸς τὴν Βουλὴν...
γι...ων...
το...ετον...
5 θρ...ἐπι...
ων...ν...
πε[ρι] δὲ τ]ῶν π[ά-
ντ]ων...δω...
...ω...
10 ἀμ...νεω...
δη [εὐεργε]σίας σ...
πα...[ἐκ]αστα...
ε[...τ]ων γε-
νομένων] ἀναγ[ράψαι] δὲ...
15 ωμ...

Ἐπὶ Βάθρου, Εὐρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐν, Κέω, ἐντειχισμένη εἰς τὸν τοῖχον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοι ἔδωκεν ὁ φιλόμουσος Κωνσ. Μάνθος.

Κ. Σ. Π.

3523.

ΕΙΝΜΕΛ·ΤΗΝ
ΩΟΤΑΞΑΝΕΙ...
ΤΟΚΙΗΝΗΙ·Ο
5 Κ...ΟΝΙΟ
ΕΤΙΞΗΔΠΗ...ΔΥΝΕΙΤ
ΗΤΗΣ...ΕΝΤΕΙ...ΟΚΙΤΗ
...ΟΥΞΙ...ΕΤΟΥΞ
ΑΙΛΙΚΑΙΞΟΛΗΝΓΙΟΣ·ΛΙΞ
ΕΝΗΚΛΗΟΝΕΙΝΑΙ ΤΟΔΕΑΝΑΛ

3523.

...εἰν Μελ[ί]την...
...ωότας ἀνει[πεῖν]...
...το κινή·ο...
...κ...ονιο...
5 ...ετις ΗΔΠΗ·δυνειτ...
...ητης...ἐν τεῖ...οκίτη...
...ποι]οῦτι...ἐτους...
...αιλικαῖς ὄλην γιος·λίσ...
...ενηκληον εἶναι, τὸ δὲ ἀνάλ[ωμα] δότω
10 [ὁ ταμίας...]

Εὐρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Τα γράμματα εἰσιν ἐξηλειμμένα. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν αὐτὸν Κωνσ. Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3524.

ΩΡΠΙΑΛΗΞΒΙΩΤΟΥΤΗΙΝΝΕ...
ΚΛ...ΙΟΤΤΟΞΩΜΩΠΙΛΑΟΥΤΗΝΜ
ΛΝΑ...ΟΙΚΡΗΤΗΝΑΝΑΛΙΞΤΡ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΑΠΩΛΛΩΝΙ

3525.

ΥΤΗΝΜΗΡΤΕ...
ΟΥΤΗΟΝΤΗΘΗΝ
ΒΙΟ...ΟΥ
ΜΩΝΙΗΤΟΙ

3526.

ΟΝΣΙΦΟΡΟΝ
ΠΡΕΙΜΟΥ

Αἱ δύο πρῶται ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν τὸ 1858 Ἀπριλίου 6 ἐν τοῖς ἐρεπίλοις τῆς ἀρχαίας πόλεως καλουμένης νῦν Βάθεια (Ἀμαρανθία) τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Χαλκιδέων, δύο ὥρας μακρὰν τῆς Ἑρετρίας, ἐν τῷ παραρρέοντι ἐκεῖ χειμάρρῳ.

Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 3526 γέγραπται ἐπὶ τύπο·, ὃς εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γ. Πετρογιαννη, κειμένη εἰς τὸν αὐτὸν χώρον. Τὰ ἀντίγραφα καὶ τῶν τριῶν ἐπιγραφῶν ἔλαβον ἀπὸ τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Καρύστου Κ. Ἐμμανουὴλ Μαρουδῆν. Δὲν ἐγγουῶμαι διὰ τὸ ἀκριβὲς τῶν ἀντιγράφων. Δημοσιεύω δὲ αὐτὰς τοιαύτας, ὅποιας ἔλαβον. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3524 φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀναθηματικὴ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι.

Κ. Σ. Π.

3527.

Ο · Δ Ε Ν Ο · Ο Ι Π Ε Ρ Ι Τ · Γ Κ Α · . . . Ο Ι . . . Ω
 . Δ Ε Ο Α · Γ Ε Ν Τ Ο Ν Θ Α Ν Ο Ν Τ Α Ε Ν Ε Μ Ι . . . Ο
 . Ξ Ι Λ Ε Υ Κ Ο Ι Ξ Ξ Τ Ρ Ω Μ Α Τ Ε Κ Α Ι Ε Ν Δ Υ Μ Α Τ Α
 . Ι Β Λ Ε Μ Α Τ Ι Ε Ξ Ε Ν Α Ι Δ Ε Κ Α Ι Ε Ν Ε Α . . . Ο
 5 . Π Λ Ε Ο Ν Ο Ξ Α Ξ Ι Ο Ι Ξ Τ Ο Ι Ξ Τ Ρ Ι Ξ Ι - Κ Λ . . . Δ
 . Λ Ε Ω · Ε Χ Φ Ε Ρ Ε Ν Δ Ε Ε Γ Κ Λ Ι Ν Η Ι Ξ Ο · Ν · Ι . . . Ω
 . . . Ε Κ Α Λ Υ Π Τ Ε Ν Τ Α Δ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ . . . Ο Ι Τ
 Ι Ο Ι Ξ Φ Ε Ρ Ε Ν Δ Ε Ο Ι Ν Ο Ν Ε Π Ι Τ Ο Σ Η . . . Ε
 . Ρ Ι Ω Ν Χ Ω Ν Κ Α Ι Ε Λ Α Ι Ο Ν Μ Ε Π Α Τ Ο Μ Ε Ξ Ο · Ε
 10 . - Γ Ε Ι Ν Α Π Ο Φ Ε Ρ Ε Ξ Ο Α Η Ο Ι Ι Ο Α . . . Τ Α
 . Α Τ Α Κ Ε Κ Α Λ Υ Μ Ε Ν Ο Ν Ξ Ι Ω Π Η Ι Μ Ε Λ Ο
 . Η Ν Α Π Ρ Ο Ξ Φ Α Γ Ι Ω Ι · Ρ Ε Ξ Θ . . . Α Τ . . Τ Α Π
 . Η Γ Κ Λ Ι Ν Η Η Ν Α Π Ο Τ Ο Υ Ξ Υ
 . Α - Δ Ε Ξ Φ Ε Ρ Ε Ν Ε Ν Δ Ο Σ Ε Θ Η Ι Δ Ε Υ Ξ Ε Ι Ρ Α Ι
 15 . Ο Ο Α Ι Ν Ε Ν Τ Η Ν Ο Ι Κ · Η Ν Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ν . . Α Λ
 . Π Ρ Ω Τ Ο Ν Ε Π Ρ Ι - Λ Λ
 . Ν Α Ε Π Η Ν Δ Ε Δ Ι Α Ρ Α Ν Θ Η · Κ Α Θ Α Ρ Η Ν Ε Ν Α Ι Τ Η Ν Ο Ι Κ Ι Α Ν Κ Α Ι Ο Υ Η Θ Υ Ε Ν Ε Φ Ι
 . Τ Α Ξ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Ξ Π Ι Τ Ω Κ Η Δ
 . Π Ι Γ Ν Α Ι Π Ρ Ο Τ Ε Ρ Α Ξ Τ Ω Ν . . Α Ν Δ Ρ Ω Ν Α Π
 20 . Η Μ Α Τ Ο Ξ Ε Π Ι Τ Ω Ι Θ Α Ν Ο Ν Τ Ι Τ Ρ Ι Η Κ Ο Ξ
 . Ο Ι Ε Ν Μ Ε Υ Π Ο Τ Ι Θ Ε Ν Α Ι Κ Υ Λ Ι Κ Α Υ Π Ο Τ
 . Η Ν Μ Ε Δ Ε Τ Ο Υ Λ Ω Ρ Ε Κ Χ Ε Ν Μ Ε Δ Ε Τ Α Λ Λ Υ
 Τ Α Φ Ε Ρ Ε Ν Ε Π Ι Τ Ο Η Μ Α Ο Π Ο Υ Α Ν Θ Α Ν Η Ι Ο Υ
 . Ε Ν Ι Χ Ο Ε Ι Μ Ε Ι Ε Ν Α Ι Π Υ Ν Α Ι Κ Α · Π . . Ξ Τ Ι
 25 . Ι Η Ν Α Λ Λ Α Ξ Ε Τ Α Ξ Μ Ι Α Ι Ν Ο Μ Ε Ν Α
 . Ι Α Ξ Μ Η Τ Ε Ρ Α Κ Α Ϊ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Κ Α Ι
 . Ι Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α · Π Ρ Ο Ξ Δ Ε Τ Α Υ Τ Α
 . Ν Τ Ε Γ Υ Ν Α Ι Κ Ω Ν Γ Α Ι Δ Α Ξ Δ Ε
 . ' Ε Ψ Ι Ω Ν Α Λ Λ Ο Ν Δ Ε Μ
 30 Λ Ο Υ Ξ Α Μ Ε Ν Ο
 Ι Ο . . . Ο Υ
 Ε Ν Ο Υ

3527.

Ο[ἷ] δε νό[μ]οι περὶ τῆ[ς] Κα[ρθαίαν] ὦ
 οὐ[δ] δέο[ν] ἀ[ρ]γε[ί]ν τὸν θανόντα ἐν[ταφιάζειν ἐν ἱματίο-
 ι]σι λευκοῖς στρώματ[α] καὶ ἐνδυματα [καὶ
 5 ἐπιβλήματ[α], ἐξε[ί]ναι δὲ καὶ ἐν ἐκ[υτ]οῖς μὴ ἔχει-
 ν] πλε[ί]ονος ἀξίους τοῖς τρισὶ [ἐκ]ά[στω] δ[ι]οῦναι τε
 π[λ]έω[ν], ἐχφέρει[ν] δὲ ἐγ κλίνη σ . . ν . . ω .
 καὶ ἐκάλυπτεν τα δο[ύ]ς τοῦ ἐργουοί τ . . . [ρ-
 10 ιοις, φέρε[ν] δὲ οἶνον ἐπὶ τοῖς] ἡκοντας
 τριῶν χ[ο]ῶν καὶ ἔλαιον μὴ πα . ο μένο[ν] ε[ίς]-
 ἀ]γειν ἀποφέρεισθαι . οἰοα . [κα]τὰ
 λῆνα προσεγίω [ἐ]ρ[ε]σθ[αι] κατ[ὰ] τὰ π[ά]τρια

- 15 . τήν κλίνην ἀπὸ τοῦ σ υ
 . α . δεσ φέρε[ι]ν ἐνδο[ύ]ς ἐτη ιδεύσει ῥα[δ] . . . ἀν-
 ακ]αίνει[ι]ν τὴν οἰκ[ι]αν ἐλεύθερον [ἀπ]λᾶ . . .
 . πρῶτον ἐπρι . λλ
 . ν αε τὴν δὲ δι' ἀρανῆ[ν] καθαρὴν ε[ἶ]ναι τὴν οἰκίαν καὶ θύηθι ἐνεργι
 . τὰς γυναῖκας [. ἐ]πὶ τῷ κηδ[εύειν] . . .
 ἐ]πίγναι προτέρας, τῶν [δὲ] ἀνδρῶν ἀπ[άγειν] . . . μν-
 20 ήματος ἐπὶ τῷ θανόντι τριακος
 . οἰεν μὴ ὑποτιθέναι κύλικα ὑπὸ τ[ῶν]
 . ἡν μὴδὲ τοῦ . ωρεκε[ι]ν μὴδὲ ταλλα
 τα φέρε[ι]ν ἐπὶ τὸ [μν]ῆμα ὅπου ἂν θανῇ ὁ
 . ἐνιχθεῖ μὴδὲν ἢ γυναῖκα [ὑ]π[ο] . στι
 25 . ἰην ἄλλας [ῆ] τὰς μαινομένας
 . ἰας μητέρα καὶ γυναῖκα καὶ [υἱοὺς κ-
 α]ἱ θυγατέρας[ς], πρὸς δὲ ταῦτα
 , ν τε γυναικῶν, παῖδας δὲ
 ἀν]εψιῶν, ἄλλον δὲ μ[ηδὲν]
 30 λουσάμενο[ν]
 ἰο ου
 , ξ]ένου

Γέγραπται ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη τὸ 1858 Ἰουλίου 5 εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευ-
 ρὰν τῶν ῥεπιπίων τῆς ἐν Κέφ ἀρχαίας πόλεως Ἰουλίδος. Ὁ λίθος εἶναι ἐντειχισμένος εἰς τὸν τοῖχον τῆς ἐκεῖ
 ῥεπιτωμένης Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 65 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ
 πᾶχος 15 0/0. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν φίλον τῶν ἀρχαιοτήτων Κύριον Κωνσταντῖνον Μάνθον.
 Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι διάταξις περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ καὶ καθαρισμοῦ τῆς οἰκίας
 τοῦ ἀποθανόντος. Εἰς τινὰς γραμμὰς τὸ Ε γέγραπται ἀντὶ τῆς Η· εἰς τινὰς δὲ ἄλλας γραμμὰς τὸ Η ἀνα-
 πληροῖ τὸ Α καθαρὰν γράφει ἀντὶ καθαρὰν, καὶ εἰς τινὰ ἄλλα ἢ Εἰ διὰ τοῦ Ε μόνον ἀναπληροῦται, οἷον
 ἐξέναι ἀντὶ ἐξείναι (γραμμὴ 4)· ἐν δὲ τῇ 6 γραμμῇ ἐχτρεῖν γράφει ἀντὶ ἐκφερεῖν. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξη-
 λειμμένα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Κ. Σ. Π.

	3528.		3528.
	· · Ο Ξ Ε Ν Θ Η Ι		Ἐδ]οξεν τῇ
	· Ο Υ Λ Η Ι Κ Α Ι		Β]ουλῇ καὶ
	· Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι		τ]ῷ Δήμῳ
	· · Ι Τ Ρ Ι Θ Η Ι		· · · τρίτη
5	· · · Τ Ο Ι Ξ Ε Ν Ι	5	· · · τοῖς ἐνι-
	· · · Ξ · Ο · Ξ Κ Α		· · · [τ]ο[ύ]ς κα-
	· Α Ρ Ο Υ Ξ Ε Ι		θ]αρο[ύ]ς εἰ-
	· Α Ι Τ Ο Ξ Π Ο		ν]ναι το[ύ] πο-
	· Η Ι Τ Α Ξ Ε Ξ Ι		ν]ητὰς ἐσι
10	· Ρ Ο Ν Δ Ε Μ Η Ι	10	ἔτε]ρον δὲ μὴ
	· Ν Α Ι Θ Η Ν		εἶ]ναι τὴν
	Ο Ι Κ Ι Α Ν Κ Α Θ Α		οἰκίαν καθα-
	Η Ν Ε Ι Ν Α Ι Μ . . .		ρ]ᾶν εἶναι μ . . .
	· Ι Α Ν Ε Κ Τ Ο Υ		· ἴαν ἐκ τοῦ
15	· · · · Ξ Ε Α Ε Υ	15	· · · · σέα εὐ . . .

Εὐρέθη (ἐν Κέφ) εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Γέγραπται ἐπὶ σῆλης, καὶ ἐντειχίζεται νῦν ἐν τῇ
 ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 13 0/0.
 Ἐκ τῶν ἐτέρων δύο πλευρῶν αὐτῆς εἰσὶ γεγραμμένοι αἱ ὑπ' ἀριθ. 352 , 352 ἐπιγραφαί· ἡ δὲ παρούσα ἐγ-
 κεχάραται ἐπὶ τῆς στενοτέρας πλευρᾶς τῆς πλακός. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν Κ. Κωνσταντῖνον
 Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

. Ο Ξ Ε Ν Τ Η Ι Β Ο Υ Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Η Ι Ε Κ Κ Λ Ι
 . . Λ . Ο Ν . . . Π Ο Δ Ι Ν Ε Σ Θ Υ
 . . Ν Ω Ξ Ι Ε
 . . Ι Ε Ο Ν Τ Α Ι Α Ξ Ι
 5 . . Η . Ι Ν
 Ι Α Ν Τ Η Ι Ε Ξ Ω Τ
 Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Ε Χ Ε Ι Ν Ε Ι Σ . Ρ Ε . . Ε Ι Σ Τ Α Σ
 . . Τ Α Σ
 10

 15

 20 Ο Σ
 Π Ε Ρ Ι Φ Ε
 Ν Τ Α Ξ Ι . . . Ο Τ Ι
 Ο Π Λ Ο
 Κ Υ Ρ Ι Ο Ν Π Α
 25 Ο Ι Τ Α Σ Ι Ε Υ
 Λ Υ Ξ Ι Α Σ Κ Α Ι
 Α Ι Α Κ Λ
 Δ Ο Μ . Ε Ι
 Α Π Α Ρ Χ Ο Ν
 30 Π Ε Μ Ι Ο Ν Σ Ε
 Ι Ο Υ Λ Ι Η Τ Α Ι
 Ο Υ Θ Α Ν Ο Ν Τ Ο Σ
 Ο Ν

Ἐξοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ
 . . λ[α]ον . . . ποδιν ἐς θυσίαν
 . . φα]νῶσι εἰς τὸν
 . .]ισονται ασι
 5]ῃ[ν] ἰν[α
 Πρυτανε]ίαν τῇ[ν] ἐξωτε[ρικὴν
 δεδόχθαι ἔχειν εἰς [Π]ρέ[σβ]εις τὰς
 τας
 10

 15

 20 ος
 περιφέ[ρεσθαι
 πᾶ]ντας ἰ . . . ὅτι

. τὸ] δπλο[ν . .
 κύριον πᾶ[ντων .
 οἱ τὰς ἱερ[ᾶς .
 25 Δουτίας καὶ . .
 κ]αὶ ἄ[λλα . . κλ .
 δέμη - ει . .
 ἀπαρχον . .
 πο]λέμιον σε . .
 30 ἰουλιῆται
 ου θανόντος
 θαν]όν[τα

Ἐπὶ τῆς τρίτης πλευρᾶς τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ αἱ ὑπ' ἀριθ. 3527 καὶ 3528 ἐπιγραφαί. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Μίνθου. Τὰ γράμματα εἰσι λίαν ἐξηλημμένα.

Κ. Σ. Π.

3530.

Π Ο Λ Ι Ξ Υ Π Α Τ Α
 Τ < Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Ν
 Τ < Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Ν Κ Υ Λ
 Λ Ο Υ Υ Ο Ν Ε Υ Β Ι Ο Τ Ο Ν

5 ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ ΤΩΝ ΣΡΚΘΟΙ
 ΘΗΝΕΠΥΟΙΡΔΕΟΠΡ ΙΚ ΑΓΩΝΟΘΕΤΙ
 ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΥΛ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ
 ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ Α Μ Φ Ι Κ ΤΥΟΝΩΝ ΚΑΙ
 ΕΛΛΑΔΑΡΧΗΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

10 ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ ΔΡΙΟΥ ΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝ
 ΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΟΥ ΔΗ
 ΜΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑ Β

3530.

Ἡ πόλις Ὑπατα
 Τ(ίτον) Φλαυτίον
 Τ(ίτου) Φλαυτίου Κύλ-
 λου υ(ι)ὸν Εὐερίστον

5 τὸν Ἀρχιερέα καὶ ἀγωνοθέτην τῶν
 ἑφθήδων; ὁ Πρύτανις] κ[αὶ] ἀγωνοθέτης
 τῶν μεγάλων Πυλ[αίων τὸν . . . καὶ] ἐπιμελητὴν
 τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀμρικτυόνων καὶ
 Ἑλλαδάρχην τὸν ἰδίον εὐεργέτην

10 Ἐπιμεληθέντος Δρίου [υ]ιοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τοῦ ταμίου κατὰ τὸ τοῦ Δή-
 μου ψήφισμα Β'.

Ἐπὶ Β' θέρου λίθου λευκοφαίου. Εὐρέθη τὸ 1857 Μαΐου 28 εἰς τὴν Ἰππάτην, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Π. Μηλωνᾶ.

Τὸ μῆκος αὐτοῦ εἶναι ἐν Γαλλικὸν μέτρον, καὶ τὸ πλάτος ἡμισυ τοῦ αὐτοῦ μέτρου. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ἔχω ἀπὸ τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἰπάτης. Δὲν ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην περὶ τοῦ ἀντιγράφου.
Αἱ πρῶται τέσσαρες γραμμαὶ εἰσι γεγραμμέναι γράμμασι τριπλασίως μεγαλητέροις τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς 5 γραμμῆς ὑπάρχουσι, κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ ἀντιγράφαντος, ἕξ γράμματα, ὧν οὐκ ἠδυνήθην εἰκάσαι τὸ σημεινόμενον.

Ἡ ὀρθογραφία τῆς τετάρτης γραμμῆς ὑὸς, διὰ τοῦ Υ μόνου, εὑρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 205 καὶ 206 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 750, καὶ παρὰ τῷ Δῆκ (trav. in north. Greece τ. 3).

Τὸ εἰς τὴν 3 καὶ 4 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα ΚΥΛΛΟΣ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 354 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος, καὶ δι' ἐνὸς Λ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 61 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος.

Μετὰ τὴν 9 γραμμὴν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου τριῶν γραμμῶν.

Τὸ εἰς τὴν 10 γραμμὴν γεγραμμένον ὄνομα ΔΡΙΟΣ, εἰ ὀρθῶς γέγραπται, πρώτην ἤδη φορὰν εὑρεται ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Π.

3531.

Ξ Α Ρ Χ Ο Ν
Ι Δ Ο Ξ Ο Γ Δ
Ι Ο Δ Ο Τ Ο Ξ
Ν Ε Γ Ρ Α
Ν Ο Υ

5

3531.

Ἐπὶ . . .]ς Ἀρχον[τος ἐπὶ τῆς
. . .]δος ὀγδ[όης Πρυτα-
νείας ἢ Δ[ιοδότος . . .
. . .]θε]ν ἐγρα[μμάτευεν
. . .]ου . . .

5

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἰουνίου 20 εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ὅς ἐνήργησα εἰς τὴν οἰκίαν μου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον ἔχει τὰ γράμματα) εἶναι 0/0 8, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Τὸ Ο σημειοῦται μικρότερον τῶν ἐτέρων γραμμάτων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος ψήφισματος.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Διοδότου, ὡς γραμματέως. Ὁ Διοδότος οὗτος, ὅς ἦν υἱὸς Διοκλέους, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1637 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, ἐγένετο δὲ γραμματεὺς ἐπὶ Ἀγαθοκλέους Ἀρχοντος, ὅς ἦρξε τὸ 4 ἔτος τῆς 105 Ὀλυμπιάδος. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὁμοίος σχεδὸν μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1637. Καὶ τὸ μὲν παρὸν ψήφισμα εἶναι κατὰ μίαν Πρυτανείαν, ἀρχαιότερον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1637.

Κ. Σ. Π.

3532.

Κ Λ Ε Ι Δ Α
Μ Ο Ν
Λ Α Μ
Π Τ Ρ Ε Α

/ Ο Δ Ο Ν Τ Ο /

3532.

.Κλειδά-
μον
Λαμ-
πτρέα

... οδοντο ...

Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔθξα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὸ ὄνομα Κλειδάμος γέγραπται ἐντὸς στεφάνου ἐλαίας. Κάτωθεν τοῦ ἀετώματος τῆς στήλης ἦν ἰσως τὸ ψήφισμα, οὗ ἀναγινώσκονται εἰς τὸν λίθον τὰ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν σημειούμενα γράμ-

3534.

Γ Π Ι Θ Ξ Α Ν Τ Ι Ο Χ
 Ξ Η Ι Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Ν Ο
 . Ο Ξ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ
 Ι Θ Η Ι Ε Π Ι Δ Ε Κ Α
 Ε Κ Κ Λ Η Ξ Ι Α Ι Κ
 Π Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Ε Ν Ν
 Ο Ξ Ε Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ
 Ξ Β Ο Υ Τ Α Δ Η Ξ Ε
 Η Μ Ο Υ Π Α Λ Λ Η Ν
 10 Λ Α Τ Ο Ι Ο Ι Η Μ
 Ξ Γ Ι Γ Ν Ε Τ . . .
 Α Ι Α Ρ Ι . . . Ο Υ
 Ξ Π Α Ρ Ε . . . Ν Ι
 Ι Κ Α Ι . . . Π Ι
 15 Ι Ξ Τ Α . . . Ο Υ
 . Α Ξ . . . Η Ι
 . Ι Ξ . . . Ι Τ Ο
 Ι Α Ν
 Ξ . . Ε Π
 20 Χ . . Ν Α Ι
 Ι Ε Π
 Ξ Ε Ν

3534.

Ἐπὶ . . Ἀρχόντος] ἐπὶ τῆς Ἀντιοχ-
 ἰδος ὀγδόης Πρυτανείας, ἢ Ἀριστόνο-
 υς Ἀριστόνου Ἀναφύστιος ἐγγράμμα-
 ευεν Ἐλαφρυλιῶνος ἐν ἑατῇ ἐπὶ δέκα
 5 ἑνάτῃ τῆς Πρυτανείας] Ἐκκλησίᾳ κ-
 υρία τῶν Προσδρων ἐπελήφισεν Ν-
 ικοστρατος ἔδωκεν τῷ Λάμ-
 ω ου]ς Βουτάδης ε-
 ἵπεν, ἐπειδὴ δ' ἡμοῦ Παλλην-
 10 εὺς] λατοιο . [δ] / μ-
 ω πρόξενος] γίγνεται
 καὶ ἀρι . . . ου
 τῶν παρ[έ]δρων ἰ
] καὶ πα
 15 καλλ[ίστα]ς] . . . ου
 τὰς λοιπ[ά]ς ἡ
] ις ιτο
 φιλ[ί]αν
 σ ἐπ[ί]
 20 χ . . . [ε]λ[ί]ναι
 κα] ἐπ[ί]
 ἐπι]ξέν[ι]α

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦσαν αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 29, ἐντειχισμένον εἰς τὴν πρὸ τοῦ Παρθενῶνος δεξιάμεν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκέραια. Τὰ γράμματα κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τῆς συμπληρώσεως τινῶν γραμμῶν αὐτῆς ἐξάγω, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ σύγκειται ἐκ 30 γραμμάτων, τινὲς δὲ ἐξ 29. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἴσως εἶναι τῆς αὐτῆς ὕλης τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἔφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1963, καὶ εἰς ἐκείνην ὥσπερ καὶ εἰς τὴν παρούσαν ἀναφέρεται τὸ αὐτὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀριστόνους Ἀρι-
 στόνου.
 Κ. Σ. Π.

3535.

Δ Ε Κ Μ Ο Σ
 Σ Ω Φ Η Ε Ο Σ
 Ε Ω Π Α Τ Ρ Ο Σ

3535.

Δέκμος
 Σωφθέος
 Σώπατρος

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμνιττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1859 Ἰουνίου 20 εἰς τὴν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθη-
 νῶν ὁδοποιάν, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην τῶν Πιτταίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 70 0/0, ἡ δὲ δια-
 μετρος αὐτῆς 56 0/0. Τὸ Ε, Ξ καὶ Ω εἰς τινὰ μέρη εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε. C. Ω.
 Ἡ 2 γραμμὴ γίγνεται ΣΩΦΗΕΟΣ ἴσως ὁ ἐγχαρακτὴς τῶν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ ΣΩΦΙΛΟΞ
 ὄνομα εὐρισκόμενον καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς ἔγραψεν ἐσφαλμένως ΣΩΦΗΕΟΣ.
 Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς τὸ Ξ ἦν οὕτω C.
 Κ. Σ. Π.

3536.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ
 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
 . Ε Υ Κ Ι Ν Ο Σ

3536.

Θεόδωρος
 Δημητρίου
 Πευκινός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμνιττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ὅπου καὶ ἡ ἀνωτέρω.
 Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς τρίτης γραμμῆς δὲν φαίνεται καθαρά ἐπὶ τοῦ λίθου, εἰκάζω δὲ, ὅτι εἶναι

Πευκινὸς ὁ κάτοικος τῆς νήσου Πεύκης, ἥς μνησίαν ποιεῖται ὁ Στράβων Ζ'. 301, 305, καὶ ὁ Ἀρρίαν. Ἀναδ.
B. 2, 2, 3, 3.

K. Σ. Π.

3537.

ΕΙΡΗΝΗ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΠΑΜΙΤΙΣ

3537.

Εἰρήνη
Ἀπολλοδώρου
Ἀπαμίτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω τὸ 1859 Ἰουνίου 19.

K. Σ. Π.

3538.

ΑΠ·ΛΛΟΔ
Χ·ΡΗΤΟ
ΑΓ·ΛΛΩΝ

3538.

Ἀπ[ολ]λοφ[άνης]
Χ[άρ]ητο[ς]
Ἀ[πο]λλών[ιος].

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1859 Ἰουνίου 23 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0.

Τὰ γράμματα ΟΛ τῆς πρώτης γραμμῆς, καὶ τὸ ΑΡ τῆς δευτέρας, καὶ τὸ ΠΟ τῆς τρίτης εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες.

K. Σ. Π.

3539.

ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΟΞΕΚΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕ
ΟΥ ΑΓΝΟΣΙΟΞΕΓΡ
ΕΙ ΕΠΙΔΕΚΑ Α. Ι. ΙΙ
5 ΙΑΣΕΚΚΛΗ . . . ΙΥ
ΝΠΑΜΦΙΛΟΣ ≠ Α. . . .
· · ΛΩΙΕΥΝΟΞΧ. . . .
· · ΕΙΔΗΔΑ
· · ΕΛΙΤΕΥΣΕΥ. . . .
10 · · ΙΙΟΞΒΟΥΛ. . . .
· · ΝΟΞΒΟΥ·
· · ΩΞΕΠΙΜΕ. . . .
· · ΞΓΕΜ. . . .
· · ΟΛ. . . .

3539.

Ἐπὶ] του Ἀρχοντος [ἐπὶ τῆς
· · · · · δος ἑκτῆς Πρυτανείας,
ἡ] του Ἀγνο[ύ]σιος ἐγρ[αμμάτευς]
· · · · · ἑκ]ει ἐπὶ δέκα [δεκάτῃ
5 τῆς Πρυτανείας· Ἐκκλη[σία κυρία
τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Πάμφιλος Φα . .
· · · · ·] λφ εὐνο[ύ]ς Χ . . .
· · · · · εἶπεν, ἐ]πειδὴ Δά
· · · · · Μ]ελιτεὺς εὐ[νους ἐστὶ τῷ Δήμῳ
10 τῶν Ἀθηναίων . .] νος βουλ
· · · · ·] νος Βουσ
· · · · ·] ως ἐπιμε[μέληται . .
· · · · ·]ς γεμ
· · · · · ολ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελαιοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἰουλίου 2 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 19 0/0, καὶ τὸ πῆχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ δεξιόν, ἀριστερόν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, εἰς τὸ ἄνω μένει κενὸν 0/0 7. Τὸ μέρος τοῦ γείσσου φαίνεται. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα· ἦσαν δὲ ταῦτα χρωματισμένα ἐρεθρὰ, ὅπως ὑπάρχωσιν εὐανάγνωστα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψήφισματος.

Εἰς τὰς γραμμὰς 3 καὶ 7 ἡ ΟΥ δίφθογγος γέγραπται διὰ τοῦ Ο μόνου.

K. Σ. Π.

3540.

ΟΔΗΜΟ
ΛΕΥΚΙΟΝ ΑΙΜΙΛΙΟΝΙΙ / IN
ΠΑΥΛΛΟΥΥΙΟΝ

3540.

Ὁ Δῆμος
Λεύκιον Αἰμίλιον [Παῦλον]
Παύλλου υἱόν

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἰουνίου 2 εἰς τὰς ἀναγκαφάς, τὰς ἐν τῇ αὐλῇ τῆς

οικίας μου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 75 0/0, καὶ τὸ μῆκος ὡσαύτως. Ἀνωθεν τοῦ Βάθρου ὑπάρχει κοίλον, ἐφ' οὗ ἵστατο ὁ ἀνδριάς τοῦ Λευκίου Αἰμιλίου. Αἱ τρεῖς πλευραὶ τοῦ Βάθρου εἰσι λεῖται, πλὴν τῆς τετάρτης, ἥτις συνίχεται μετ' ἄλλων Βάθρων, ἐφ' ὧν ἵστατο πιθανῶς σύμπλεγμα τι ἀγαλμάτων, ἴσως ἐνταῦθα ἵστατο καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Παύλου.

Τὸ κύριον ὄνομα Παῦλος εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην γέγραπται διὰ δύο ΛΛ κατὰ λάθος τοῦ ἐγγράκτου τῶν γραμμάτων. Ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Λεύκιος Αἰμίλιος, εἶναι νομίζω ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ Λεύκιος Αἰμίλιος, ὃς τὸ 4 ἔτος τῆς 152 Ὀλυμπιάδος τὸν Περσέα ἐνίκησε καὶ τὴν Πύδναν εἴλε κατὰ κράτος. (Πορφυρ. παρὰ Σκαλ. καὶ Βύσεβ. χρ. Α'. ή).

Κ. Σ. Π.

3541.

ΑΡΜΟΝΙΑ
ΛΙΜΝΑΙΟΥ
ΤΙΟΧ

3541.

Ἀρμονία
Λιμναίου
Ἀντιόχ[ισσα.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρέθη τὸ 1859 Ἰουλίου 2 εἰς τὰς κατὰ τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς ὡσαύτως. Τὸ ἥμισυ τῆς στήλης σώζεται. Ὄνομα κύριον Ἀρμονία ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3283 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἐν δὲ τοῖς συγγραφεῦσιν παρὰ Παλαιφ. ἡ ἀδελφὴ τοῦ Βασιλέως Δράκοντος, καὶ ἑτέρα γυνὴ τοῦ Κάδμου, οὕτως ἐκαλεῖτο, καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Παράβαλ. Ἡσιόδ. Θεογ. 934, καὶ Πίνδ. Πυθ. 3, 913.

Κ. Σ. Π.

3542.

ΕΡΜΑΙΑ

3542.

Ἑρμαία

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμείου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρέθη τὸ 1859 Ἰουλ. 2 εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ Ἡρακλείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς πρὸς τ' ἄνω 13 0/0. Ὄνομα κύριον γυναικὸς Ἑρμαία εὑρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1608, 4394 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2379 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἀρσενικῶς Ἑρμαίας καὶ Ἑρμαῖος.

Κ. Σ. Π.

3543.

ΘΕΟΔΟΣ
ΙΟΝΥΞΟΔΩ
ΥΜΙΛΗΣΙΑ

3543.

Θεοδώρα Δ-
ιονυσοδώ-
υ Μιλησίη.

Ἐπὶ τοῦ αὐτώματος τύπου. Ἡῦρον αὐτὸν τὸ 1859 Ἰουνίου 30 εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ὃς ἐπράξα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας μου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης σώζεται κεφαλὴ ἀνδρὸς ἡλῶς εἰργασμένη. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐπιθυμείου ταύτης ἐγγραφῆς, ἥτοι ἡ μὴ διατηρουμένη ἐνταῦθα διαχώρησις τῶν γραμμῶν, ἀλλ' ἡ συνεχὴς γραφὴ εὑρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 2686, 2687, 3288, 3506 καὶ 3510 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3544.

ΝΕΡΩΝΙ ΓΑΘΗ ΤΥΧΗΙ . ΣΕΒΑΣΙΩ
ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΛΑΥΚΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕ
ΩΝ ΟΥΡΑΝΙ ΩΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΠΕΡΙΟΙ
5 ΚΟΔΟΜΗΚΑ Δ Ι Ι ΚΑΙ ΘΕΟΙΣ ΟΥΡΑΝΙΟΙΣ
ΙΔΙΑΙΣ ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΙΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΣΥ
ΛΟΝ ΣΕΒΑΣΤΗΟΝ

3544.

Νέρωνι. Ἀγαθὴ τύχη. Σεβαστῷ
Μάρκῳ Ἀντωνίου Γλαυκῷ
ἱερεὺς Διὸς Κεραυνίου καὶ θε-
ῶν οὐρανίων ὑπηρετῆς περὶ οὐ-
5 κοδόμηκα Διὶ καὶ θεοῖς οὐρανίοις
ιδίαις δαπάναις ἱερὸν καὶ ἄσυ-
λον σεβαστήον,

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοπαίου. Εὑρέθη τὸ 1859 Ἰουλίου 20 εἰς τὴν νῆσον Μήλον. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς
χρῶστώ εἰς τὸν φύλακα τῶν ἐν Μήλῳ ἀρχαιοτήτων Γεώργιον Μ. Χαλῆλ. Κάτωθεν τοῦ Βάθρου ὑπάρχει ἐτέρα
ἐπιγραφή γεγραμμένη Λατινικοῖς γράμμασι. ἦν θέλω δημοσιεύσει, λαβὼν ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐπὶ τοῦ
Βάθρου ἴστατο ὁ ἀνδριὰς τοῦ Νέρωνος, ὃν ὁ Μάρκος Ἀντώνιος Γλαυκὸς ἱερεὺς Διὸς Κεραυνίου ἀνέστησεν ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ Ἀσύλῳ, ὃ ἐκτίσεν αὐτῷ τῷ Διὶ καὶ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς.

Τὸ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀναγνωσκόμενον ἐπιθέσθαι τοῦ Κεραυνίου Διὸς ἀναφέρεται καὶ παρὰ Πausanias
ἐν Ἡλιακοῖς 1Δ'. Βωμόν τούτου ὑστερον ἐποίησαντο ἐν Ἡλίδι, ὅτ' ἐς τοῦ Οἰνομάου τὴν οἰκίαν κατέσκηψεν
ὁ Κεραυνός. Ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3146 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκχίου.

Τοὺς εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναγεγραμμένους Οὐρανίους Θεοὺς ἐννοεῖ ἐνταῦθα τοὺς δώδεκα Θεοὺς, οὗτοι καὶ με-
γάλοι ἐκαλοῦντο, ὡς τὸ ἐπιγράμμα α Δωδεκα εἰσι Θεοὶ μεγάλοι Ζεὺς, Ἥρᾱ, Ποσειδῶν κλ. ν καὶ ἑορταὶ καὶ
ἀγῶνες ἐτελοῦντο μεγάλων Θεῶν ἐν Σπάρτῃ. (Βουκχ. ἐπιγρ. 1241, παρὰ Βασιλ. καὶ ἐπιγρ. 1276).

Κ. 2. Π.

3545.

... ΓΟΣ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΕΙ ΠΕ Ν Ε Π Ρ Ε Ι Δ Η Ο Ι
... Ο Ν Τ Ε Σ Ι Ε Ρ Ο Ρ Ο Ι Ο Ι Ε Ι Σ Τ Ο Τ Η Σ ὐ Β Η
... Λ Ρ Ο Ν Δ Ι Κ Α Ι Ω Σ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ω Σ Ε Π
... Ε Λ Η Θ Η Σ Α Ν Τ Η Σ Ο Υ Σ Ι Α Σ Τ Η Ι Η Β Η Ι Κ
5 ... Ι Τ Ο Ι Σ Α Λ Λ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ Ο Ι Σ Ε Δ Ε Ι Α Υ Τ Σ Υ Σ
... Σ Α Ι Κ Α Ι Λ Ο Γ Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Θ Υ Ν Α Σ Δ Ε Δ Ω Κ /
... Ι Ν Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Ι Α Υ Τ Ω Ν Ε Κ Α Σ Τ Ο Ν Θ Α
Λ Λ Ο Υ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι Α Ν Τ Ι Χ Α Ρ Μ Ο Ν Ν Α Υ Σ Ω
Ν Ο Σ Κ Α Ι Ν Ε Α Χ Α Ι Ρ Ι Γ Ε Ν Ο Υ Σ
10 Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Ν Α Ι Σ Χ Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Α
Χ Α Λ Λ Ι Φ Ω Ν Τ Ο Σ Ι Ν Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ
Α Ι Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Τ Ο Υ Σ Δ Η Μ Ο Τ Α
Σ Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Ε
Τ Η Λ Η Ι Λ Ι Θ Ι Ν Η Ι Σ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Ι Ε
15 Ρ Ο Ν Τ Η Σ Η Β Η Σ Τ Ο Ν . . Μ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ν Μ Ε Τ
Α Ν Ε Α Ι Χ Μ Ο Ν
Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Ε Ω Φ Ρ Ο Ν Ι Σ Τ Α Σ
Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Ι Θ Α Λ Λ Ο Υ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι
Ε Κ Α Σ Τ Ο Ν Α Υ Τ Ω Ν Κ Ι Μ Ω Ν Α Μ Ε Τ Α
20 Λ Η Ξ Ι Ν Π Υ Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Ν Π Υ Θ Ε Ο Υ Κ Α Ι Τ Ο Ν
Κ Η Ρ Υ Κ Α Χ Α Ρ Ι Κ Λ Ε Α Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Σ Ε Ν
Ε Κ Α Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Η Ν Π Α Ν Ν Υ Χ Ι Δ Α Ε Ρ Α Ι
Ε Σ Α Ι Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ω Ν Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Ω
25 Λ Α Ι Α Ν Κ Α Ι Τ Η Ν Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ν Τ Η Σ Η Β Η Σ Κ Α Ι Τ Η
Κ Μ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Τ Ο Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Α Κ Α Λ Λ Ι
Η Ν Ν Α Υ Σ Ω Ν Ο Σ Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Ι Ε
Ι Α Υ Τ Ω Ν Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι
Α Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Σ Θ Ε Ο Υ Σ Α Ν Α Γ
Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Ε Σ Τ Η Λ Η Ι
30 Η Σ Α Ι Ε Ν Τ Ω Ι Ι Ε Ρ Ω Ι Τ Η Σ Η Β

- Φιλητὶς Χρέμητος εἶπεν, ἐπειδὴ εἰ
λαχλόντες ἱεροποιεῖ εἰς τὸ τίς ἦδη-
ς ἱερὸν δικαίως καὶ φιλοτίμως ἐπ-
εμμελήθησαν τῆς θυσίας τῇ Ἡδῇ κα-
5 αὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἷς ἔδωκε αὐτοὺς [θε-
ύσαι, καὶ λόγον καὶ εὐθύνας, δεδιώκα-
σθαι, στεφάνωσαι αὐτῶν ἕκαστον θα-
λαλοῦ στεφάνῳ Ἀντίχαρμον Ναύσω-
νος, Κα νέα[ρχον] Χαῖρ γένους,
10 Θεόδοτον Αἵτχ[ρωνος], Ἀριστοκλέα
Χαλλιφώντος [δικαιοσύνης] ἐν κα κα-
αὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τοὺς δημότι-
ς· ἀναράτται δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν σ-
τήλῃ λίθῃ (καὶ στήσῃ εἰς τὸ ἱε-
15 ρὸν τῆς Ἡδῆς τὸν (Δή)μαρχον τὸν μετ-
ὰ Νέαρχον.
Ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς σωφρονιστάς
καὶ στεφάνωσαι θαλλοῦ στεφάφ
ἕκαστον αὐτῶν Κίμωνα Μετα . . .
20 λῆξιν, Πυθόδιον Πυθέου καὶ τὸν
κέρυκα Χαρίκλέα φιλοτιμίας ἐν-
εκα τῆς περὶ τὴν Παννυχίδα, ἐπαι-
νέσαι δὲ καὶ τὸν ἱερέα τῶν Ἡρακλειδῶ-
ν Καλλίαν, καὶ τὴν ἱέρειαν τῆς Ἡδῆς καὶ τῆ-
25 ς Ἀλ(μ)ήνης, καὶ τὸν Ἀρχοντα Καλλι-
κράτην Ναύσω, καὶ στεφάνωσαι ἕ-
καστον αὐτῶν εὐσεβίας καὶ φιλοτιμίας
ἐνεκα τῆς περὶ τοῦ θεοῦ ἀναγ-
ράφῃ δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ
30 λθίνῃ καὶ στήσῃ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἡδῆς
(γς).

Γέγραπται ἐπὶ στήλῃς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1819 εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ὡς ὁ μακαρίτης Γεωργίος Γρόπιος ἐνέργησεν εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, καλούμενον νῦν Βάρη. ἔνθα εὑρέθησαν τύποι ἐπιτύμβιοι, τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ ἕτερον τοῦ δήμου τῶν Ἀζωνέων, δὲ ἐξηγήσιν οὖν ὁ Βοικχίος ὑπ' ἀριθ. 93. Τὰς ἀρχαῖας τῆς ταύτης ἡγόρευσε ὁ προϊστάμενος ῥόττις καὶ μετακόμισεν εἰς Ὀλάνδα, πλὴν τοῦ παρόντος ψήφισματος, δὲ κλονήθη ἐν σώσει ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς οἰκίας μου, ἦν οἱ Τούρκοι τὸ 1821 εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως ἐπαύσαν, τὸ ψήφισμα τοῦτο ἀπολέσθη, οὗ πολλάκις (μετὰ τὴν ἐπά- νοδον ἡμῶν εἰς Ἀθήνας) ἐζήτηται τὴν ἀνεύρεσιν, ἀλλ' εἰς μάτην. Νῦν δὲ ἀνακαίῃς ὅλην σχεδὸν τὴν οἰκίαν μου ἀνεύρην εὐτυχῶς αὐτό. Τὸ ψήφισμα τοῦτο δημοσιεύθην ἐξ ἀντιγράφου ἡμετέρου καὶ τοῦ Νεβουρίου ὑπὸ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 214 δὲ ἤθελον ἐκδόσθαι καὶ αὐθις, ἀν' ὅσον τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου κείμενον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν παρετήρησαν τὰς ἀκολούθους διαφοράς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 1 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ κάτω μέρος τοῦ Τ οὕτως Γ, εἶναι ἐπομένως τὸ ὄνομα Φιλητὸς (1).

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ΤΗΙ ΗΒΗΗ, καὶ οὐχὶ ΤΗΞ ΗΒΗΞ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὸ θεοῖς φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΟΙΞ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται ΑΝΤΙΧΑΡΜΟΝ ΝΑΥΞΩΝΟΣ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται ΚΑΙ ΝΕΑΡΧΟΝ.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΜΕΤΑ μένει κενὸν εἰς τοῦ λίθου τεσσάρων γραμμάτων.

(1) Τὸ ὄνομα Φιλητὸς, ἢ Φιλαντὸς ἐφίλαξε μέχρι τοῦδε τῆ συνθήκης, καλοῦσα Φυλακτὸν, Φιλητὸς δὲ ὡς Ποθητὸς

Εἶτα ἄρχεται ἡ 20 γραμμὴ, ἥς φαίνονται ἀμυδρῶς τὰ γράμματα ταῦτα ΛΗΞΙΝ.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ἀναγινώσκονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΝΕΞΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΕ-ΡΕΑ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔ·

ΚΑΛΛΙΑΝ. Ἡ γραμμὴ αὕτη δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐμὸν, ἢ ἴσως εἰς τὸ τοῦ Νιεβουρίου (Niebuhrius) ἐὰν εἰς τὸ ἐμὸν, εἶναι σφάλμα τῆς νεανικῆς μου ἡλικίας, ὅτε τὸ 1819 ἀντέγραψα αὐτό.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 26 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου Η ἀντὶ Α, ἴσως εἶναι τὸ ὄνομα ΚΑΛΛΙΚΡΑ-ΤΗΝ καὶ οὐχὶ ΚΑΛΛΙΑΝ, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γραμμάτων τούτων ἀναπληροῦται τὸ ἐλλείπον μέρος.

Κ. Σ. Π.

3546.

ΓΛΥΤΩΝΕΠΙΧΑΡ/
ΑΝΕΘΗΚΕΝΤΗΙΑΘΗ
ΝΟΣΠΑΙΞΩ

3546.

. . . . λυτων Ἐπιχ(άρμου
ἀνέθηκεν τῇ Ἀθη(ναίᾳ . . .
. . . . νος Παίς(ωνος ἐποίησεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὸ τὸ 1858 Αὐγούστου 12 εἰς τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος καταστραφεῖσαν δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 53 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 50 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα καὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

3547.

ΕΥΕ
ΕΠΡΥΤΑ
ΕΠΕΣΤΑΤΕ
ΟΞΟΤΙΕΞ
5 ΓΕΝΤΟ Π
ΤΟΝ ΕΝΔ
ΗΞΙΟΞΠΑ
ΞΝΟΜΕ
10 ΙΕΘΕΩΡΙΑΙ
ΟΙΕΠΙΜ

3547.

_____ἐγραμμάτ]ευσ
_____ἐπρυτά-
νευε _____ἐπεστάτε[ι
5 _____ος ὅ,τι ἐσ[τίν
_____γεντο π
_____ἐκασ]τον ἐνδ-
κνύμενος _____]ήσιος Πα-
_____ος νομε-
_____ε θεωρῆται
10 _____οὶ ἐπιμ[εληται

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὸ τὸ 1859 Αὐγούστου 18 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 3.

Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΓΕΝΤΟ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου ἐνὸς γράμματος, εἶτα ἔπειτα ἐν Π. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν (τῆς θεωμέ-νφ) μένει ἀκέραιον.

Κ. Σ. Π.

3548.

ΘΕ
ΚΕΙ
ΚΑΡΙ
5 ΧΑΙΚΙ
ΚΥΘΝ
ΤΕΝΙ
ΞΤ
Μ

3548.

Θε[ρμαῖοι,
Κεῖ[οι,
Καρ[ύστιοι,
5 Χαλκι[δεῖς,
Κύθν[ιοι,
Τήν[ιοι,
Στ[υριεῖς,
Μ[υκῶνιοι.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὸ τὸ 1858 Νοεμβρίου 24 εἰς τὸ πρὸς τὸ νότιον τῆς

Ἀκροπόλεως περίφραγμα, καλούμενον νῦν, τῷ Τουρκικῷ ὀνόματι, *Σερπειτζές* κατέπαισε δὲ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως αὐτῆς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 0/0 8, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν φόρων τῶν συμμάχων πόλεων, ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. 1144 καὶ 1287 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα **ΘΕ**[ρμαῖοι] ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1157 καὶ 1163 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, εἰσι δὲ οὗτοι οἱ ἐν ἱκάρῳ.

Οἱ εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν σημειούμενοι **Κεῖοι** ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1149 καὶ 1155 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος· τὰττονται δὲ μεταξὺ Σιφνίων καὶ Ἀνδρίων.

Κ. Σ. Π.

3548.

	Η		ΜΕ
	ΔΠ		ΛΕΙ
	Χ		ΤΕΙΙ
5	ΗΗΗ		ΙΑΣΛ
	ΠΤΙΙΙΙ		ΜΥΝΔΙ
	ΤΤΤΤ		ΤΕΡΜΕΡΙ
10	ΔΔΔΤΤΤ		ΚΟΛΟΦΟΝ
	ΠΤΤΤ		ΝΟΤΙΟΝ
	ΧΠ		ΔΙΟΞΙΡΙ
	Η		ΛΙΝΔΙΟΙ
	Π		ΠΕΔΙΕΣ
15	ΗΗ		ΕΛΛΙΝΔ
	Η		ΙΕΛΥΣ
			ΔΙΔΥ
			ΑΡΛ
			Ρ
20	ΗΗ		
	ΛΛ		

3549.

	Η		Με[ν]δαῖοι,
	ΔΠ		Λε[β]έδοι,
	Χ		Τή[ι]οι,
5	ΗΗΗ		Ἰασεῖς,
	ΠΤΙΙΙ		Μύνδι[οι],
	ΤΤΤΤ		Τερμέρι[οι],
10	ΔΔΔΤΤΤ		Κολοφών[ιοι].
	ΠΤΤΤ		Νότιον,
	ΧΠ		Διοσιρί[ται],
	Η		Λίνδιοι,
	Π		Πεδιε[ί]ς,
15	ΗΗ		Ἐκ Λίνδ[ου],
	Η		Ἰηλύ[σιοι],
			Διδ[υ]μοτειχίται,
			Ἀργ[ί]λιοι,
			Ῥ[ι]ναῖοι,
20	ΗΗ		
	ΛΛ		

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Ὀκτωβρίου 8 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, ὅπου ἴστανται αἱ στήλαι, ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένοι αἱ τοιούτου εἵδους ἐπιγραφαί. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 30 0/0, τὰ πλάτος 19 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς σημειωθείσης ἐν τοῖς σχολίοις τῆς ἀνωτέρω ἐκδοθείσης ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3548.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1163 ἐπιγραφῇ αἱ τρεῖς μόνον πόλεις *Κολοφώνιοι*, *Νοτιεῖς* καὶ *Διοσιρίται* ἀκολουθοῦσι τὴν α' εἰς τὴν ἀναγραφῇ, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν παρούσαν, διαφέρει δὲ ἡ τάξις κατὰ τὰ ἄλλα.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἀναγινώσκεται **NOTION** τὸ ὄνομα τοῦ χώρου, εἰς δὲ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1158 (στίχ. 45), 1163 (στίχ. 5 καὶ στίχ. 22) τὸ τῶν κατοίκων **NOTIEΙΣ**. Κ. Σ. Π.

3550.

	ΕΛΛ / ΛΟ
	ΞΕΡΒΥΛΙΕΣ
	ΞΚΑΒΛΑΙΟΙ
	ΜΕΛΑΙΟΙ
5	ΔΚΥΘΝΙΟΙ
	ΚΑΡΥΣΤΙΟΙ
	ΗΗ ΚΕΙΟΙ

3550.

	Ε . . .
	Σερβυλιε[ί]ς,
	Σκαβλαῖοι,
	Μεγαῖοι,
5	ΔΚύθνιοι,
	Καρύστιοι,
	Κεῖοι.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Δεκεμβρίου 18 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ

πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι γω-
νιώδες· μένει δὲ κενὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο 0/0 5, εἰς δὲ τὸ κάτω μέρος τῆς πλακῆς μένει κενὸν 14 0/0. Τὰ
γράμματα Β, Λ καὶ Ρ εἰσὶν οὕτως Β, Λ, Ρ ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν φαίνεται καθαρὰ τὸ Β ΞΕΡΒΥΛΙΕΞ καὶ οὐχὶ ΞΕΡΜΥΛΙΕΞ.

Κ. Σ. Π.

3551.

5
Λ
ΝΑΙ /
ΔΕΡΙΤ
ΥΤΑΙΟΙ
ΙΚΑΙΑΠΑ
ΞΕΡΜΥΛΙΕΞΚΑ
ΠΞΤΟΛΙΟΙ
ΙΦΕΛΟΝΤΙΟ

3551.

5
• • γ • •
• • ναι • •
Α']δερίτ[αι,
Αφ]υταῖοι,
Δ]ικαί[α] ἀπ' Α[ι]ων
Ξερμυλιε[ι]ς κα ...
Π]στολίοι,
Ι Φεγόντιο[ι].

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὑψρον αὐτὸ τὸ 1858 Σεπτεμβρίου 5 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν
Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0.
Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα τῆς ἑατης γραμμῆς δὲν φυλάτ-
τουν τὴν βαδωτὴν τάξιν τῶν ἄλλων γραμμῶν, ἀλλ' εἰσι ταῦτα μᾶλλον συνεσφιγμένα.

Κ. Σ. Π.

3552.

5
ΟΛ
ΙΕΞ
ΠΕΙ
ΙΑΙΕ
ΙΠΕΡΚ
ΦΞΙΟ
ΕΞ

3552.

5
Νεάπ]ολ[ις ἀπ' Ἀθηνῶν
Συγε]ιε[ι]ς,
Πριχ]πεί[ς],
Ῥην]αι[ς],
πάλα]ι Περκ[ί]σιαι
Σκά]φσι[ι],
• • ες

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ὑψρον αὐτὸ τὸ 1858 Σεπτεμβρ. 15 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα
καὶ τὴν ἀνώτερω (βόρειον Προπυλαίων). Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 0/0 8,
καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος· καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ. Τὰ γράμματα εἰσι βαδω-
ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

3553.

ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

3553.

Α']πολλώνιος
Α']πολλωνίου
Μαραθώνιος.

Ἐπὶ ἡμίσεως στήλης εἰς δύο καθεῖτω· κεχωρισμένης. Εἰρέθη τὸ 1859 Αὐγούστου 14 εἰς τὸ νότιον τοῦ Πύρ-
γου Ἀνδρονίκου τοῦ Κ. Ῥήστο·, ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Λύτσια. Ἀπολλώνιοι οἱ μὲν εἰσὶν Ἀπολλω-
νίων υἱοί, ἐξ ἐτέρου δὲ δήμου, οἱ ἀναφέρονται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 272, 277 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· ἕτεροι δὲ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου τῷ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἥτοι Μαραθῶνιοι, ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 274 τῆς συλλο-
γῆς τοῦ Βοικχίου Ἀντιγόνου πατρὸς γράφεται, οἱ δὲ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 14 καὶ 107 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόσι
Ἀπολλώνιος Ἀρχίου καὶ Ἀπολλώνιος Σωσιστράτου σημειοῦνται· εὔρηται δὲ καὶ ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ τῇ ἐν τῷ ἀρ-
χαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνευρεθείσῃ, ὅς, ὡς γλῆπτης, ἀναφέρεται, (ὄρα φυλλᾶδ. 2 τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου). Οἱ
ἐκ Μαραθῶνος ἀναφερόμενοι Ἀπολλώνιοι ὥσως εἰσι τῆς αὐτῆς γενεᾶς τῷ τῆς προέσεως ἐπιγρᾶφῃς Ἀπολλωνίῳ.

Κ. Σ. Π.

	L I Ξ Ω \	
	Λ Ε Μ Μ Ε Ν Ο	
	Ι Ν Ο Ν Ι Α Σ Τ Α	
	Ξ Ο Π Α Ρ Ε Χ Ο Ι	
5	Ε Μ Μ Ε Ν Ο Ν Τ Ω Ν Ε Ν Τ	Ο
	Ο Υ Τ Ε Κ Α Τ Α Ι Λ Λ Α Ξ	Φ Λ
	Ω Ρ Ι Ο Ν Κ Α Τ Α Λ Η Ψ Ο Μ	Ο Υ
	Μ Ω Ι Ο Υ Θ Ε Ν Ο Σ Τ Ω Ν Τ	Τ Α Ι
	Ω Ν Τ Ε Χ Ω Ρ Ι Ο Υ Δ Ε Μ Ι	Ρ Ι Α
10	Η Ν Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α Σ . Ν Ε Φ	Ο Λ Ι
	Ω Ν Κ Α Τ Α Λ Υ Ξ Ξ Ο Δ Ε Χ Η	Φ Ι Λ
	Π Α Ρ Ε Κ Α Σ Τ Ο Ι Σ Ο Τ Ε Ε	Φ Ι Ε
	Ι Χ Ε Ι Ρ Α Ν Ι Ξ Ω Μ Ν Υ Ο Ν	Ε Τ Ι
	Τ Ι Ο Ν Τ Α Ι Ξ Δ Ε Τ Α Ι Ξ	Μ Α Ι
15	Μ Ω Ι Ε Π Ι Τ Ρ Ε Ψ Ω Ε Ι Ξ	Ν Ε
	Π Α Ρ Α Ξ Π Ο Ν Δ Ο Ν Κ Ε	Τ Ο Υ
	Κ Α Θ Ο Τ Ι Α Ν Π Α Ρ Α Π	Ε Κ Α Τ
	Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο Σ Α Γ Ω	Α Ξ Ε Ι
	Ο Β Α Ι Ν Ο Ν Π Ρ Α Θ Ο Ξ Ι	Ι
20	Τ Α Ι Κ Α Ι Ο Ν Γ Ε	Ι
	Τ Α Λ Ε Ι Ψ Ω Τ Ε	Υ
	Ξ Κ	

5	... ε]ίσω ...	ο
	...]εμμένον ...	φλ
	... κο]ινωνίας τα ...	οὔ[τε
	... ς θ παρέχοι ...	ται . . . [σωτη-
10	... ἐστ]εμμένον τῶν ἐν τ-	ρία [γένηται τῇ π-
	φ] οὔτε κατὰ τ' ἄλλα σ-	όλ[ει
	θμυννόμενος . . .] χωρίον καταληψόμ-	φιλ[οτίμως . . ἐ .
	...]μψ οὐθ' ἐνός τῶν τ	φιέ[ναι τῷ θυμῷ
	...]ων τε χωρίου δὲ μη-	ἐτί[μῃσαν ψηφίσ-
15	δενός . . . τ]ην Βασιλείας [ῃ]ν ἐρ-	μα[τι Βουλῆς . .
	... ων καταλύσ[ω] θ δ' ἔχῃ	νε
	... παρ' ἐκάστοις ὅτε ε	τού[των
	... ἐπ]ι χεῖρα ῆς ὠμνυον	ἐκατ[έρων κατασκευ-
	... τιον ταῖς δὲ ταῖς	άσει.
20	... τῷ Δῆ]μψ ἐπιτρέψω εἰς	
	τὴν . . .] παρὰ σπονδὸν κε	ι
	... καθότι ἂν παρὰ π-	υ
	ολιτῶν . . .] καὶ πόλεμος ἀγῶ	
	...]βαινον πράθο[υ]σι	
	... δέον]ται καὶ δν γε	
	... κα]ταλείψω τε	
	... σκ	

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἱμμητιοῦ. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1859 Ἰουλίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικό-
βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ
ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σφάζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πῆχος 13 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ
κιονιδὸν ἐγχαραγμένα καὶ λίαν ἐξηλειμμένα. Ἡ ἐπιγραφή γέγραπται ἐν δισὶ στήλαις. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος
μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον Βασιλικῆς διατάξεως ἢ ἐπιστολῆς.

Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ε Σ Α Τ Α Ρ Β Ο Ε Υ Ο Ν
 Υ Μ Ε Υ Ξ Ι Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε
 Ε Δ Ο Χ Σ Ε Ν Τ Ε Ι Β Ο Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ο Ι
 Δ Ε Μ Ο Ι Η Ι Π Ρ Ο Θ Ο Ν Τ Ι Ξ Ε Π Ρ Υ Τ
 5 Α Ν Ε Υ Ε Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ξ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε
 Υ Ε Τ Ι Μ Ι Α Ξ Ε Π Ε Σ Τ Α Τ Ε Α Ρ Ι Ξ Τ
 Ι Ο Ν Ε Ρ Χ Ε Θ . Α Ξ Υ Κ Λ Ε Ε Ξ Ε Ι Π Ε
 Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Α Ξ Τ Ε Α Ν Τ Ο Ν Α Λ Ε
 Ο Ν Η Ο Τ Ι Ε Υ Π Ο Ε Ι Α Θ Ε Ν Α Ι Ο - Ξ Κ
 10 Α Ι Ι Δ Ι Α Ι Κ Α Ι Δ Ε Μ Ο Ξ Ι Α Τ Ο Ν Α
 Φ Ι Κ Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Ν Υ Ν Κ Α Ι Ε Ν
 Τ Ο Ι Π Ρ Ο Ξ Θ Ε Ν Χ Ρ Ο Ν Ο Ι Κ Α Ι Α Ν
 Α Λ Ρ Α Φ Ξ Α Τ Ο Π Ρ Ο Χ Ξ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι
 Ε Υ Ε Ρ Λ Ε Τ Ε Ν Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ν Κ Α Θ Α
 15 Π Ε Ρ Π Ο Λ Υ Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Τ Ο Ν Φ Λ Ε Ι
 Α Ξ Ι Ο Ν Ε Ξ Τ Ε Λ Ε Ι Λ Ι Θ Ι Ν Ε Ι Ο Λ
 Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ξ Η Ο Τ Ε Ξ Β Ο Λ Ε Ξ Κ Α
 Ι Κ Α Τ Α Θ Ε Τ Ο Ε Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Ο Δ Ε Α
 Ρ Λ Υ Ρ Ι Ο Ν Δ Ο Ν Τ Ο Ν Η Ι Κ Ο Λ Α Κ Ρ
 20 Ε Τ Α Ι

Επί στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηῦρον αὐτὴν τὸ 1859 Αὐγούστου 12 πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στίχον ἐγχαργμένα. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 8, καὶ κάτωθεν 0/0 5. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Ἀριστίωνος Ἀρχοντος, δς κατὰ τὸν Ἀθηναῖον (Ε'. κβ'). ἤρξε τὸ 4 ἔτος τῆς 89 Ὀλυμπιάδος τοῦτον Διόδωρος ὁ Σικελιώτης Ἀριστῶνα καλεῖ (βιβλ. 12, κεφ. 75).

Ὁ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3412 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος σημειούμενος Ἀριστίων, εἶναι ἴσως ἀπὸ γένους τοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερομένου Ἀριστίωνος, διότι ἀμφότεροι τῆς αὐτῆς φυλῆς σημειοῦνται, καὶ διότι ὁ μὲν προγενέστερός Ἀρχων ἐγένετο, ὁ δὲ νεώτερος γραμματεὺς τοῦ Δήμου κατέστη. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς οὖν ταύτης διορθῶνται ἡ γραφὴ τοῦ Διοδώρου, ὅστις ἡμαρτημένως αὐτὸς, ἢ οἱ ἀντιγραφεῖς αὐτοῦ, Ἀριστῶνα ἔγραψαν τὸν Ἀρχ. α τοῦτον ἀντὶ Ἀριστίωνος.

Εἰς τὴν 1 καὶ 7 γραμμὴν τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως τοῦ Δήμου Προκλέους, ὡς περ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰπόντος τὸ ψήφισμα Θρασυκλέους ἀσυναϊρέτως ἐπὶ τοῦ λίθου γεγραμμένα εἰσὶ ΠΡΟΚΛΕΕΣ, ΘΡΑΣΥΚΛΕΕΣ.

Εἰς δὲ τὴν 5 γραμμὴν τὸ ὄνομα Προκλῆς συντηρημένως ἐπὶ τοῦ λίθου γράφεται ΠΡΟΚΛΕΞ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἡ λήγουσα τῆς γενικῆς ΑΤΑΡΒΟ διὰ τοῦ Ο μόνου γράφεται καὶ ἐνταυθα, ὡς καὶ εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἐν τῇ προπαραληγουσῇ τῆς μετοχῆς ΑΦΙΚΝΟΜΕΝΟΝ, τὸ Ο ἀναπληροῖ τὴν ΟΥ δίφθογγον.

Ὁ εἰς τὴν 1 γραμμὴν μνημονεύμενος Ἄταρβος πατὴρ τοῦ Προκλέους, (οὗ τὸ Ρ εἶναι γεγραμμένον οὕτω Ρ) δς ἐγραμμάτευε τοῦ Δήμου, πρυτανεύουσης τῆς Ἰπποθοντίδος φυλῆς, ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 3232 ἀναφερομένῳ, διότι ἀμφότερα τὰ ψήφισματα εἰσὶν Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐγχαργμένα, ἀμφότερα ἀναφέρονται ἐπὶ Ἀριστίωνος Ἀρχοντος, πρυτανεύουσης τῆς αὐτῆς φυλῆς (τῆς Ἰπποθοντίδος). Τὰ ψήφισματα εἰσὶ διάφορα κατὰ τὴν ὕλην, ἄρχονται δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἥτοι ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχοντος, ὡς ἄρχονται καὶ τὰ ψήφισματα ὑπ' ἀριθ. 153. 212, 240 καὶ 3242 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἡ λήγουσα τοῦ ῥήματος ΕΠΕΣΤΑΤΕ διὰ τοῦ Ε μόνου σημειοῦται εἰς τὸν λίθον, τὸ Ε ὡς ἀναπλοροῦν τὴν ΕΙ εὑρηται καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 371, 485 καὶ 3145 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν σημειούμενον ἀρσενικὸν ὄνομα ΤΙΜΙΑΞ, ἴσως εἶναι ΤΙΜΕΑΣ. Τὸ Ι ἐνταυθα,

Προκλῆς Ἀτάρβο[υ] Εὐωνυμεὺς [ἐ]γραμμάτευε·

Ἐδοχσεν τεῖ Βο[υ]λεῖ καὶ τῷ Δήμῳ, Ἰπποθωντὶς ἐπρυτανευσεν, Τιμ[έ]ας ἐπεστάτε[ι], Ἀριστίων ἥρχε, Θ[ρ]ασυκλῆς εἶπε ἐπαινεῖσθαι Ἀστέαν τὸν Ἀλε-

5 άνευε, Προκλῆς ἐγραμμάτευε, Τιμ[έ]ας ἐπεστάτε[ι], Ἀριστίων ἥρχε, Θ[ρ]ασυκλῆς εἶπε ἐπαινεῖσθαι Ἀστέαν τὸν Ἀλε-

10 ον δτι εὐπο[ι]εῖ Ἀθηναῖο[υ]ς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ τὸν ἀφικνο[ύ]μενον καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, καὶ ἀναγραφσάτω Πρόχσενον καὶ εὐεργέτην Ἀθηναίων καθά-

15 περ Πολύστρατον τὸν Φλαίσιον ἐ[ν] στήλει λιθίνῃ ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς Βο[υ]λῆς, καὶ καταθέτω ἐν πόλει· τὸ δὲ ἀργύριον δόντων [οἱ] Κωλακρεῖται.

20

ὥσπερ καὶ εἰς τὴν 2 γραμμὴν εἶναι ἀντὶ τοῦ Ε, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ἰ ἀντὶ Ε (ΙΓΡΑΜ-ΜΑΤΕΥΕΝ)· τοῦτο δὲ ἴσως κατὰ λάθος τοῦ ἐγχαρακτοῦ τῶν γραμμάτων, ἢ ὡς λέγει ὁ Πλάτων (Κρατ. ἡμέρα διὰ τοῦ ἰ λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡμέραν=ἡμέραν ἐκ τοῦ ἱμερος, καὶ ἰστίαν ἰωνικῶς ἀντὶ ἐστίν).

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ὁ Δῆμος ΕΡΧΕΙΑ δὲν σημειοῦται ὁλοκλήρως, ἀλλὰ κατ' ἐπιτομὴν ΕΡΧΕ. τὴν γραφὴν ταύτην εὐρίσκομεν συνεχῶς καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τὰς ὑπ' ἀρ.θ. 27, 113, 227, 326, 1031, 1637, 3233 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ παρὰ Βοικχ. 305, 383· καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα μέρη τῆς Ἐφημερίδος καὶ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, τὰ ὅποια παραλείπω συντομίᾳς χάριν.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ πατρὶς τοῦ Ἀστέου ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα. Ἀστὴς κύριον ὄνομα μνημονεύεται Πυθαγορικῆς τις Ταραντινὸς Ἰαμβ. Υ' ἡ δὲ πατρὶς αὐτοῦ Ἀλέα εἶναι ἡ Ἀρκαδική. Περὶ τῆς μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Ἀρκαδίων φιλικῆς ὁρα Θεουκλ. Ε'. 29 καὶ ἐπόμενα· περὶ δὲ τῆς φιλικῆς τῶν Φλειάσιων οἱ Ἀθηναῖοι ἐποιοῦντο πολλὴν πρόνοιαν, διότι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν 20,000 καὶ εἶχον 5000 στρατιώτας (ὅρα Ξενοφ. Ἑλλ. Ε'. 3, 11 καὶ ἐπόμενα)· διὸ ὅταν οἱ Σικυωνιοὶ καὶ Πελλήνηες εἰσέβαλλον εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς Χάρης ἐδοθήθητε κατὰ τὸ δυνατόν αὐτούς. (Ξενοφ. Ἑλλην. Γ'. 2, 10 καὶ ἐπόμενα, καὶ Διοδ. Σικ. 15, 496).

Ἐκ τῆς αὐτῆς γραμμῆς πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ τούτου, διότι καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ Ἄλσοι καὶ ἰδίαι καὶ δημοσίαι εὐποιοῦσι τὸν ἀρικνούμενον τῶν Ἀθηναίων, διὸ ἀνέγραψαν αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῶν Ἀθηναίων, καθάπερ ἀνέγραψαν καὶ Πολύστρατον τὸν Φλειάσιον. Περὶ τοῦ Πολυστράτου τούτου, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολιτόγραφον αὐτὸν καὶ πρόξενον καὶ εὐεργέτην ἐκάλεσαν, ἀναφέρει τὸ ὑπ' ἀρ.θ. 1068 ψήφισμα, δ' ἐδημοσίευσεν τὸ 1842 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι σελ. 611, φυλλάδ. 28. Εἶναι δὲ καὶ ἐκεῖνο ὡς καὶ τὸ παρὸν Ἀττικοῖς γράμμασιν γεγραμμένον, ἀλλὰ τοῦτο μὲν σχεδὸν σὸν, ἐκεῖνο δὲ ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ παρόντος πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Πολύστρατος ἐκεῖνος Φλειάσιος ἦν.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ΕΥΠΟΕΙ ἀντὶ ΕΥΠΟΙΕΙ, οὕτως εὐρίσκομεν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τὸ Ο κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ἀναπληροῦν τὴν δίφθογγον ΟΙ ἡπόησεν ἀντὶ ἐποίησεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 15 γραμμῆς ἡ ἀρχουσα τοῦ τοπικοῦ ΦΛΕΙΑΣΙΟΣ ἐν τῷ λίθῳ τῇ ΕΙ γέγραπται· τῇ ὀρθογραφίᾳ ταύτῃ (διὰ τῆς ΕΙ) εὐρίσκομεν γεγραμμένην τὴν αὐτὴν Ἀργολικὴν πόλιν ΦΛΕΙΑΣΙΟΙ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ ὁρεως, τοῦ νῦν ἐν Κωνσταντινουπόλει (ΦΛΕΙΑΣΙΟΙ), ὅρα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀρ.θ. 2759, σελ. 1381, φυλλάδ. 42.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν ὁ ἐγχαρακτὴς τῶν γραμμάτων γράψας Ε ΣΤΕΛΕΙ ΝΙΘΙΝΕΙ παρέλειψε τὸ Ν τῆς προθέσεως.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν τὸ ἀρσενικὸν ἄρθρον ΟΙ ὁ ἐγχαρακτὴς τῶν γραμμάτων ἔγραψε διὰ τοῦ ἰ μόνου, φυλάξας ὄνον τὴν δασείαν οὕτως ΗΙ ΚΟΛΑΚΡΕΤΑΙ· καὶ ἡ περίστασις αὕτη, ὥσπερ καὶ πολλαὶ ἄλλαι δεικνύουσιν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν 88 Ὀλυμπιάδα ἡ δίφθογγος ΟΙ ἐπροφέρετο ὡς ἰ, ἄλλως (ἐν διαφορᾷ τῆς προφορᾶς ὑπῆρχεν) ὁ ἐγχαρακτὴς οὗτος δὲν ἤθελε γράψαι τὴν ΟΙ διὰ τοῦ ἰ.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφέρονται οἱ Κωλακρέται ἵνα δώσωσι τὸ ἀργύριον διὰ τὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κατάρθεσιν τῆς στηλῆς. Οἱ Κωλακρέται οὗτοι ἢ Κωλαγρέται, ὧν ἔργον ἦν, κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους, τὸ διαχειρίζεσθαι τὰ οικονομικὰ τῆς πόλεως, φασί τινες ὅτι, ἀπωλέσαντες ἐν τῇ ναυμασίᾳ τοῦ Σόλωνος καὶ τῇ τοῦ Κλεισθένης τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, μεταβιβάσθησαν ταύτης εἰς τὴν Ἀρχὴν τῶν Ἀποδεκτῶν, ἐπεμελοῦντο οὗτοι τῆς ἐν Πρυτανείᾳ ἐστιάσεως. Παράβαλε Ἀρ.στ. Σφήκ. γίγ. 693, 721 καὶ τὸν σχολιαστὴν αὐτοῦ. Σουῖδας Τίμ. ἐν λεξ. Κωλ. Πλούτ. αὐτόθι Ἑτυμ. μέγ. Φωτ. λεξ. Ἀναφέρονται δὲ οἱ Κωλακρέται οὗτοι καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀρ.θ. 2830 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἀλλ' ἐκ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς πληροφοροῦμεθα, ὅτι οἱ Κωλακρέται καὶ κατὰ τὴν 89 Ὀλυμπιάδα 4 ἔτος εἶχον τὰ χρήματα τοῦ ταμίου.

3556.
ΝΑΥΞΙΜΑΧΟΣ
ΩΛΟΡΟΥ

3557.
ΚΑΛΛΙΑΣ
ΤΑΡΟΥΛΟΥ

3558.
ΝΙΚΙΠΠΗ

3559.
ΔΡΙΜΑΚΟΣ
ΞΚΥΘΗΣ

3560.
ΔΙΑΙΤΟΔΗΜΟΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΛΟΥ

3661.
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ

3562.
ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
ΞΩΞΙΜΕΝΟΥΣ

3563.
ΜΕΝΙΠΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΥΣ

3564.
ΛΙΚΥΘΙΩΝ
ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ

3565.
ΞΩΚΡΑΤΗΣ
ΜΕΝΕΔΗΜΟΥ

3566.
ΦΑΝΟΜΑΧΟΣ
ΜΥΡΜΙΔΟΥ

3567.
ΔΑΜΩΝ
ΕΥΞΕΝΟΥ

3568.
ΘΕΟΠΑΤΡΑ
ΕΥΝΙΚΟΥ

3569.
ΕΥΚΡΙΤΗ
ΞΕΝΙΟΥ

3570.
ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ

3556.
Ναυσίμαχος
Ωλόρου.

3557.
Καλλίας
Ταρούλου.

3558.
Νικίππη.

3559.
Δρίμαχος
Σκύθης.

3560.
Διαϊτόδχμος
Παραμύθλου.

3561.
Κλεοπάτρα
Καλλικράτου.

3562.
Νικοκράτης
Ξωσιμένους.

3563.
Μένιπ[π]ος
Ἡρακλείδου
Ἀλικαρνασ[σ]εύς.

3564.
Λικυθίων,
Κάλλιππος.

3565.
Ξωκράτης
Μενεδήμου.

3566.
Φινόμαχος
Μυρμίδου.

3567.
Δάμων
Ευξένου.

3568.
Θεοπάτρα
Ευνίκου.

3569.
Ευκρίτη
Ξενίου.

3570.
Μενέστρατος
Μενεκράτου.

3571.
ΑΡΧΕΝΟΜΟΣ
ΕΥΡΥΝΟΜΟΥ

3572.
ΟΝΗΞΙΜΗ
ΛΥΞΑΝΔΡΙΔΟΥ

3573.
ΑΘΗΝΑΙΞ
ΕΡΜΙΟΥ

3574.
ΚΗΦΙΞ
ΞΙΜ

3575.
. . . ΑΡΟΝ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΞ

3576.
. . . ΙΕΥΛΛΑ
. . . ΜΜΕΝΔΟ

3577.
ΧΡΥΞΙ
ΑΛΕΞΙ
ΘΗΞΑΙ
ΔΗΜΟΝ
ΜΗΕΜΕ
ΕΑΔΕΤ
CΥΝΓΕ

3578.
ΘΕΟΔΩΡΑ
ΘΩΡΗΚΟΞ

3579.
ΤΙΜΟΞΕΝΗ

3580.
ΑΜΑΡΟΥΞΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

3571.
Ἀρχένομος
Εὐρυνόμου.

3572.
Ὀνητίμη
Λυσανδρίδου.

3573.
Ἀθηναις
Ἑρμίου.

3574.
Κηφισ[ο . . .
Σιμ . . .

3575.
. . . αρον
Ἐπικράτους.

3576.
. εὐλλα
. μμένδο[υ,

3577.
Χρύσι[ππος
Ἀλεξ[άνδρου
θῆσαι
δῆμον
μη ἐμὲ [. . Βασιλ.
ἐὰ δὲ τ
συνγε[ν

3578.
Θεοδώρα
Θωρηκός.

3579.
Τιμοξένη.

3580.
Ἀμαρούσιον
Δημητρίου.

Τὰ 25 ταῦτα ἀντίγραφα τῶν ἐπιγραφῶν (ἀπὸ ἀριθ. 3556—3580) ἔλαβον ἀπὸ τὸν φίλον μου Κύριον Γ. Βέλλιον ἄνδρα ἀγαθὸν ἡθεσί τε, νόμοις καὶ ἐμπειρίᾳ κεκοσμημένον. Εὐρέθησαν αὐταὶ τὸ 1857 εἰς τὸν Εὐ-
ριπον τῆς Χαλκίδος, ὅτε ἡ Κυβέρνησις ἐκαθάρισε τοῦτον. Εἰσὶν ἅπασαι ἐγχαράγμεναι ἐπὶ σταλῶν ἐπιτυμ-
βίων· ἐρρίφθησαν εἰς τὸν βυθὸν ἴσως ἀπὸ τοῦ Τούρκου, ὅπως κατασταθῇ οὗτος ἄδωτος μεγάλων πολεμικῶν
πλοίων, δυναμένων νὰ προσβάλλωσιν ἐκ τοῦ πλησιεστέρου τὰ φρούρια τῆς Εὐβοίας.

Ἡ ἀρχουσα τοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3557 κυρίου ὀνόματος Ἠλόρου ἐν τῷ ἀντιγράφῳ γέγραπται διὰ τοῦ Ω
ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς διὰ τοῦ Ο Ὅλορος.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3557 σημειούμενον ὄνομα Τάρουλος πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται. Ἄν δὲ Τάλου-
ρος ἐστὶ τοῦτο ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 659 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑφημερίδος Τάλουρος Ἰλίου.

κίου πατήρ Μαρωνίτης, καὶ θηλυκῶς Ταλούρα Ταλούρου . . . ραι . . . ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1729 τῆς αὐτῆς Ἑφημερίδος, καὶ ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ Ancien. Athènes σελ. 840.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3558 ἐπιγραφὴν σημειούμενον τῷ ὄντι Σκυθικὸν ὄνομα Δρίμακος = Δρύμαχος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Ὀμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3560 Διαιτόδημος Παραμύθλου, τὸ δεύτερον ὄνομα ἴσως εἶναι Παράθυμος, ὄνομα κύριον, ὅπερ εὑρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1627 τῆς Ἀρχαιολ. Ἑφημερίδος, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 670 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 117, 995 τῆς συλλογῆς τοῦ Ρόσς (Die Demen.).

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3564 ἀπαντώμενον κύριον ὄνομα Δικυθίων εὑρηται παρὰ τῷ Δουκιανῷ μόνον.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3566 σημειούμενον κύριον ὄνομα Μύρμιδος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3569 ἀναφερόμενον κύριον θηλυκὸν ὄνομα Εὐκρίτη τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Εὐκρίτης δὲ ἀρσενικῶς ἀναφέρεται συνεχῶς παρὰ τε τῶν συγγραφέων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3571 κύριον ὄνομα Ἀρχέιομος εὑρηται ἅπαξ μόνον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει Βατρ. στίχ. 1503, εἰς οὐδεμίαν δὲ τῶν γνωστῶν ἐπιγραφῶν ἀπαντᾷται.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3578 σημειούμενον ὄνομα Θωρηκὸς ἴσως ἐδόθη ἐκ τοῦ ὀνόματος Ἀμαζόνος τινός, καλουμένης Θωρήκη (Ιζέτζη φυλλ. 181).

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3580 σημειούμενον κύριον ὄνομα γυναικὸς Ἀμορούσιον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. ὠνομάσθη δὲ αὕτη ἐκ τῆς Ἀμυρόνθου πόλεως Εὐβοικῆς, εἰς ἣν ἐτιμᾶτο κυρίως ἡ Ἄρτεμις, ἥτις ἐκ τοῦ μέρους ἐπεκλήθη Ἀμαρυνθία ἢ Ἀμαρουσία. Στράτ. Βιβλ. Ι'. 448. Πaus. Βιβλ. Α'. 313, 3. Στέφ. Βυζάντ.

Ζ. Σ. Π.

3581.

Α Λ Ρ Α Υ Ι Ο Σ
Δ Ι Ο Α Ε Ι Ν Α Υ Τ
Μ Ο Σ Κ Λ Ε Α Ρ . .
Υ Ρ Ο Ο Ρ Ο Β Ι Ε
Δ Α Τ Υ Ο Σ Ο Ρ Ο Ι
Θ Α Λ Α Ρ Ι Δ Ο
Ο Ν Α Θ Α Ι Ν Α

3581.

Ἄγραυλος
. . . δίο(υ) Ἀειναύτης,
Ἀριστόδημος Κλεάρχου,
. . . υρο[υ] Ὀρεβι[έως],
. . . δάτυος ὄροι
. . . Φαλάριδος
. . . ὄν Ἀθρίναϊον.

Ἐπὶ συντρίμματος πλακός. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ φρούριον τῆς Χαλκίδος. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ἑλκας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ Λ, Ξ καὶ Φ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Λ, Σ, Θ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφή κυρίων ὀνομάτων.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναγινώσκεται Ἀειναύται. Περὶ τῶν Ἀειναυτῶν ὄρα Πλούτάρ. Ἑλλήν.

Κ. Σ. Π.

3582.

Ψ Ι Ξ Τ Ω Κ Α Ι Τ Η Π Ο Λ Ε
Ω Ν ᾗ Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ο Υ Ζ Ξ
Υ Ε Λ Α Β Ε Ν Τ Ο Π Ο Υ ᾗ Ι
Κ Ο Δ Ο Μ Η Ν Τ Η Ν Ξ Τ
Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν ᾗ Υ Π Ο Σ
Ε Ρ Ο Ι Η Ξ Α Ξ Δ Ε Ρ .

3582.

Δ τ Ἰ]ψίστω καὶ τῇ πόλει . . .
. . . ὦν Ἀντιφάνου, Σ . . .
. . . ο]ν ἔλαβεν τόπου, ι . . .
. . . οί]κοδομὴν τὴν στ[οάν] . . .
. . . ἀ]έθηκεν, ὑποστ[ήτης] . . .
. . . ε ποιήσας δὲ π . . .

Ἐπὶ πλακός λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν ἐν Σκιάθῳ Μονήν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν αἱ δοτικαὶ Ἰψίστω καὶ τῇ πόλει δὲν ἔχουσι τὴν προσγεγραμμένην αὐτῶν. Ὁ τρόπος οὗτος εὑρίσκεται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

Κ. Σ. Π.

3583.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΜΕΝΑΝ
ΔΡΟΥΠΕΠΑΡΗΘΙΑ

Ἐπὶ τύπου ἐπιτομίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Σκόπελον. Εἶναι δὲ νῦν ἐντειχισμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μιχαὴλ Μαχαίρινου. Τὸ Ρ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶναι οὕτω R ἐγχαρμένον. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης παρίσταται ἐκ δεξιῶν νεάνις φέρουσα ῥάβδον, παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς παρίσταται κυνίδιον, μετ' αὐτὴν ἵσταται ἀνὴρ, ἐξ ἀριστερὸν δὲ αὐτοῦ γυνή.

Κ. Σ. Π.

3583.

Ἀφροδίσιζ Μενάν-
δρου Πεπαρηθία.

3584.

ΑΠΟΛΩΝΙΑ
ΜΟΙΡΑΣΕΝΟΥΣ
ΕΞΑΜΑΝ. . . ΩΝ

Ἐπὶ τύπου λίθου λευκοῦ, εἰς τὸ ὅποιον μοι ἐδόθη ἀντίγραφον, τὸ ὄνομα Ἀπολλωνία δι' ἐνὸς Α. γέγραπται

Κ. Σ. Π.

3584.

Ἀπολ[λ]ωνία
Μοιραζένους
ἐξ Ἀμαν[τιν]ῶν.

3585.

ΑΛΕΞΑΝ
ΔΙΟΚΛΕΙΟΥΣ

Ἐπὶ χαλκίνου τύπου ἵππου βόσκοντος. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ὡς κυβώτιον. Τούτου τὸ πλάτος καὶ μῆκος ἐς 15 0/0. Τὸ κάτωθεν κοῖλον μέρος αὐτοῦ πληροῦται μολύβδῳ, ὃς ὑποστηρίζει τὸ ἀνάγλυφον τοῦ ἵππου ἵνα μὴ πιεσθῇ. Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Σκιάθον. Μοι ἐδόθησα καὶ ταῦτα τὰ ἀντίγραφα ἀπὸ τὸν Κ. Βέλλιον.

Κ. Σ. Π.

3585.

Ἀλέξαν[δρος]
Διοκλείους.

3586.

ΟΣ
ΗΝ ΣΑΜΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΕΦΑΝΩΣΑΣΧΡΥΣΕΩΣΤΕ
ΑΝΩΙ ΚΑΙ ΤΕΙΜΗΣΑΣ ΕΙΚΟΝΙ
ΑΡΜΑΡΙΝΗ ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΩΣ
ΘΕΟΙΣ

ΟΔ
ΣΑΜΟΚΛΗΝ
ΔΑΜΙΟΥ
ΚΑΛΩΣ
ΛΕΙΤΩ

3586.

Ὁ Δ[ημ]ιος
Σαμοκλ[η]ν Σαμοκλέους
σ]εφανώσας χρυσέω στε-
φ]άνῳ καὶ τειμήσας εἰκόνη
μ]αρμαρίνη ἀγορανομήσαντα
καλῶς καὶ ἐνδόξως
θεοῖς.

Ὁ Δ[ημ]ιος
Σαμοκλ[η]ν
Δημίου
καλῶς [καὶ ἐνδόξως]
λειτ[ου]ργήσαντα.

Ἐπὶ βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 εἰς τὴν νῆσον Μήλον. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοι ἔδωκεν ὁ Σχολάρχης Κ. Βλαστός.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα Σχιμακλῆς πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται.

Ἡ εἰς τὴν 4 καὶ 5 γραμμὴν σημειομένη φράσις αἰκόνι μαρμαρίνῃ ὡ σημαίνουσα τὸν τύπον, ἢ ἀνάγνωτος ἐπὶ λίθου εὑρεται ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ τῆς Πόρου, ἣν ὁ Κ. Θέρς (Thierch) ἐδημοσίευσεν τῷ 1834 (mémoires de l'Academ. de munic 1834 p. 585—644).
Κ. Σ. Π.

3587.

Ι Μ Π Τ Ι
Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι /
5 Δ Ε Ι Ο Σ Κ Α Ι Ο Ι Σ Ι \ Ρ Ο Ε Λ
Τ Ο Υ Σ Π Ο Ρ Ι Ο Σ Ε Ι Π Ε Ν Π Ε Ρ
Φ Ε Υ Γ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Χ Θ Ε Τ Τ Α
Α Σ Μ Ε Ι . Τ Η Σ Ε Ν Κ Α Ι Τ Α
Σ Ν Ο Μ Ο Υ Σ Τ Ο Υ Σ Θ Ε Τ Τ Α Λ
Α Ι Θ Ε Τ Τ Α Λ Ω Ν Φ Ι Λ Ο Ι Ο Ν
Ε Υ Γ Ο . Σ Ι Ν Ε Χ Θ Ε Τ Τ Α Λ .
10 Ε Ο Υ Τ Α Σ Π Ε Ρ . Π Ε Ν Τ Η Κ Ο
Ο Υ Σ Ι Ν Ε Ω Σ Α Ν Κ . Τ Ε Λ Θ Ω Σ
Σ Ι Ι Τ Ο Υ Μ Ε Τ Ο Ι Κ Ι Ο Υ Κ Α
Τ Ο Ι Κ Υ Ι Γ . Δ Ε Ι Α Υ /,
Ρ Α Τ Ε Ι Δ Ε Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Τ Ο Υ
15 \ Δ Ω Κ Ε Ν Ο Δ Η Μ Ο Σ Α Π Ο Γ Ρ Α
Π Υ . Σ Τ Ο Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α
\ Α Τ Ε Α Τ Ω Ν Π . . Δ
Ψ Ι Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Ι Σ
Ι Σ Θ Α Ι Δ Ε Υ Τ Ω Ν Τ
20 Α Ι Τ Ο Υ Σ Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ
Π Ω Σ Α Ι Ι Ε Ι Δ
. . Ε Υ Ν Ο Ι Α Ν

3587.

. πέ]μπι[της καὶ
. τῆς Πρυτανε[ας Ἐκκλησία
τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν . . .]ρειος καὶ σ[υμπ]ρόεδροι.
Ἐδοξεν τῷ Δήμῳ]τους Πόριο; εἶπεν περ[ὶ ὧν
5 λέγουσιν οἱ Πρόσβαις, οἱ] φεύγοντες ἐχ Θεττα[λίας
.] ἄς μέ[ν ἢ]τησεν καὶ τὰ . .
. κατὰ τοῦ]ς νόμους τοὺς Θετταλ[ῶν
.] καὶ Θετταλῶν φίλοι ἐν[τες
.] φεύγου]σιν ἐχ Θετταλ[ίας
10] εἰς τὰς περ[ὶ] πεντήκο[ν
τὰ φεύγ]ουσιν ἕως ἂν κ[α]τέλθω]σιν
. καὶ ἀποτίσω]σι τοῦ μετοικίου κατὰ τὸν
νόμον, τὸ δὲ με]τοίκ[ειν] δὲ ἰαυ
.] κρατεῖ δὲ καθάπερ του .
15 καὶ παρέ]δωκεν ὁ Δῆμος ἀπογρά[ψα-
σαι:] π[ρὸς τὸν γραμματέα [τὸν
κατὰ Πρυτανε]ῖαν καὶ τὸν γραμμ]ατέα τῶν Π . . δ . .
.] ψῆ καὶ ὁ Δῆμος οἷς
. μεμνη]σθαι δὲ [α]ὐτῶν τῶν ἄρχ-
20 οντας] καὶ τοὺς Στρατηγ[οὺς]
.] πῶς αἰεὶ δ
.] εὐνοῖαν, [ἣν ἔχων δ]ατελεῖ.

Ἐπὶ τεμαχίῳ στήλης λίθου Πεντεληταίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1858 Ἀγούστου 13 εἰς τὸ δουτικὸν τοῦ Πλα-

θενῶνος εἰς τὴν καταστραφεῖσαν δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μεταγενεστέρως ἔγραψαν ἄλλην μεγαλειτέροις γράμμασιν· τὰ σωζόμενα γράμματα εἰσὶν ἐπὶ μὲν τῶν γραμμῶν 5—10 ταῦτα Ε, Δ, C, ἐπὶ δὲ τῶν γραμμῶν 13—17 ταῦτα C, □, C· τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον ψηφίσματος.

Εἰς τὰς γραμμάς 5, 7, 8 καὶ 9 ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα Θετταλῶν καὶ Θετταλίας. Περὶ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας τῶν Θετταλῶν καὶ Ἀθηναίων παράβαλε καὶ τὰ ψηφίσματα ὑπ' ἀριθ. 1315, 1400 καὶ 2015 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Οὗτοι κατὰ τὸ παλαιὸν συμμαχικὸν ἦλθον ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τοῖς Ἀθηναίοις. Θουκυδ. Βιβλ. Β', 5, 22. Παράβαλε καὶ Θουκ. Βιβλ. Α', 5, 102. Ἀλλ' οἱ παλαιοὶ οὗτοι σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους, ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων ἐγένοντο, ὅθεν καταπτύστους καλεῖ ὁ Δημοσθένης (περὶ Στεφ.) τούτους.

Κ. Σ. Π.

3588.

ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΝΙΙΔΟΣ
ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

3588.

Μηνόδωρος
Μην[ή]ιδος
Αἰγινήτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Αὐγούστου 22 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/0.

Κ. Σ. Π.

3589.

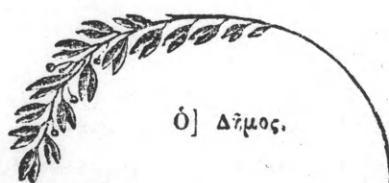
Ι Ο Π Ω Ξ Α Ν Τ
Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι
Ξ Α Ι Ε Ν Α Κ Ρ Ο Π Ο Λ
Η Λ Η Ξ Δ Ο Υ Ν Α Ι Τ Ο
5 Ε Κ Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Ψ Η Φ
Μ Ω Ι

ΔΗΜΟΣ

3589.

. ἄλλοι δὲ ὡς ἂν τι-
μῶσι· ἀναγράψαι δὲ] τὸ δὲ τὸ ψήφι-
σμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλ-
ει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸ.
5 ν ταμίαν τοῦ Δήμου ΔΔΔ δραχμῶν] ἐκ τῶν κατὰ ψηφί-
σματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ.

Δῆμος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1859 Μαρτίου 31 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, εἰς τὸν ἐκεῖ καταστραφέντα θόλον. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 45 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Κάτωθεν τῆς στήλης ὑπάρχει τύπος στεφάνου ἐλαίας, οὗ ἡ διάμετρος εἶναι 20 9/0· ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα [Ο] ΔΗΜΟΣ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψηφίσματος, (ὃ ἐκίστη γραμμὴ ἐστύγκειτο ἐκ 36 γραμμάτων) ὑπὲρ ξένου τινός, ὃν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐστεφάνωνεν.

Κ. Σ. Π.

3590.

A N T
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100

3590.

Ἀντ[ιοχίς ἐπρυτάνευεν
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὔρον αὐτὸ το 1859 Ἀπριλίου 16 εἰς τὸν καταστραφέντα θό-
 λον, τὸν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 14
 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς
 τὸ ἄνω μένει ἀκέραιον μετὰ τοῦ γείσσου.

Ἡ πρώτη γραμμὴ γέγραπται μεγαλειτέροις γράμμασι τῶν λοιπῶν γραμμῶν.

Ἡ δευτέρα γραμμὴ εἶναι ἐξηλημμένη ἐπίτηδες, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἀρχεται οὕτως, ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ.
 158, 240 καὶ 412 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3591.

ΤΙΜΟΦΑΝΗΣ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

3591.

Τιμοφάνης
 Δημητρίου
 Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὔρεθαι τὸ 1859 Ἰουνίου 18 εἰς τὴν κατὰ τὸ βόρειον μέρος τῶν
 Ἀθηνῶν ὁδοποιάν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 22 0/0.

Κ. Σ. Π.

3592.

ΔΙΟΓΕΝΙΣ
 ΚΙΛΙΞ

3592.

Διογενίς
 Κίλιξ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὔρεθαι καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, τὸ 1859 Σεπτεμβρίου
 20. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. Ἦν πιθανῶς ἡ Διογενίς τῶν ἐν Ἀθή-
 ναις ἐταιρουσῶν.

Κ. Σ. Π.

3593.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

3593.

Διονύσιος
 Διονυσίου
 Ἀλεξανδρεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὔρεθαι καὶ αὕτη πρὸς τὸ βόρειον μέρος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης
 εἶναι 50 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 14 0/0.

Κ. Σ. Π.

3594.

Π Τ Ε Λ

Ἐπὶ θαλάσματος στήλης, ἐφ' ἧς μέρος στεφάνου ἐλαίας, λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 25 εἰς τὸ νότιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κ. Σ. Π.

3594.

[Ἀπ]
Πτελ[εάσιος

3595.

Α Γ Α Θ Ω Ν
Α Ε Ι Τ Ο Υ
Α Ν Κ Υ Ρ Α Ν Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 Σεπτεμβρ. 22 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐκεῖ ὁδοποιάν.

Κ. Σ. Π.

3595.

Ἀγάθων
Ἀείτου
Ἀγκυρανός.

3596.

Ξ Ι Μ Η
Α Π Α Τ Ο Υ Ρ Ι Ο Υ Ο Υ
Ι Ξ Τ Ρ Ι Α Ν Η

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμητοῦ. Εὑρέθη τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 20 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, κατὰ τὴν θέσιν καλουμένην *Γεράρι*. Καὶ ἡ Σίμη αὕτη, ἦν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐταιρουσῶν. Ὄνομα γυναικὸς Σίμη πρῶτον ἐνταῦθα εἴρηται. Ἰσως αὕτη ἦν ἐκ τῆς Σύμης νήσου, καὶ τοι διάφορον ἔχουσα τὴν ὀρθογραφίαν τῆς παραληγούσης, διότι ἐπὶ τοῦ λίθου ἡ ΞΙ τῆς ἐπιγραφῆς τῷ Ι γέγραπται, ἡ δὲ τῆς νήσου τῷ Υ, ἡ ἴσως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς διὰ τὸ ὁμόφωνον τοῦ Υ τῷ Ι ἔγραψε ΞΙΜΗ ἀντὶ ΞΥΜΗ, ὥσπερ ἐλανθασθὴ γράψας ἐπὶ τοῦ λίθου δις τὴν λήγουσαν τῆς γενικῆς τοῦ ὀνόματος οὕτως ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΥΟΥ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 62 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 22 0/0.

Κ. Σ. Π.

3596.

Σίμη
Ἀπατουρίου
Ἰστριανή.

3597.

Ξ Ω Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Α Ρ Γ Ε Ι Α
Τ Ι Μ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
5 Τ Α Ν Α Γ Ρ Α Ι Ο Υ
Γ Υ Ν Η

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 20 εἰς τὴν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν ὁδοποιάν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 48 0/0.

Κ. Σ. Π.

3597.

Σωσικράτεια
Ἀλεξάνδρου
Ἀργεία,
Τιμάνδρου
5 Ταναγραίου
γυνή.

3598.

Κ Ο Ν Ω Ν Τ Ι Μ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1859 Αὐγούστου 24 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Παρθενῶνος, ἐντειχισμένον εἰς τὰ θεμέλια τοῦ ἐκεῖ Παρθεναγωγείου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου εἶναι 21 0/0, τὸ μῆκος 85 0/0, καὶ τὸ πάχος 65 0/0. Ἡ πλίνθος αὕτη συνενοῦται μετ' ἐκείνης, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 2704 ἐπιγραφὴ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος. Τὰ γράμματα εἰς τοῦ αὐτοῦ μεγέθους. Αἱ δύο δὲ αὗται

3598.

Κόνων Τιμ[οθέου] Ἀναφλύστιος.

πλίνθοι δεικνύουσιν, ὅτι τὸ Βάθρον ἦν κυκλικόν, ἢ ἡμισφαιρικόν. ἔχομεν δὲ τοῦ Βάθρου τούτου τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ ἡ παρούσα ἐπιγραφή, καὶ τὸ δεύτερον τμημα. Ἰστατο δὲ τὸ πάλαι παρὰ τὴν ὁδὸν, δι' ἧς ἡ Παναθηναϊκὴ θεωρία διέβαινε μεταξὺ Παρθενῶνος καὶ Ἐρεχθείου, ἐνθα ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ Βάθρου εὐρέθησαν. Ἦν δὲ ἐπ' αὐτοῦ σύμπλεγμα, παριστάνον τὸν μεγάλον Κόνωνα, τὸν πατέρα αὐτοῦ Τιμόθεον, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κόνωνα καὶ ἅπασαν τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Περί τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κόνωνος ὁ Πανσανίας λέγει, ὅτι ἵστατο ἐν τῷ ἔσω Κεραμεικῷ (1). Τοῦ Κόνωνος τούτου μνημεῖα οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον πανταχοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀναφλύστῳ καὶ ἀλλαχοῦ, διότι οὗτος κεκακωμένους ἤδη τοὺς Ἀθηναίους καὶ καταποντιζομένους πολιτικῶς καὶ ὕλικῶς ἐνεκλήσατο, καὶ εὐεργέτης τῶν Ἑλλήνων, ὥσπερ καὶ ὁ Λεωσθένης ἐγένετο.

Κ. Σ. Π.

3599.

Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ · ΟΥ
Ι Η ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΞΑ-
ΚΟΞΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
· ΘΑΝΑΙΩΝ ΣΥΛΛΑΓΗ
5 ΝΟΡΑ

3599.

Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου [Β]ου-
λῆ καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑξα-
κοσίων καὶ ὁ Δῆμος ὁ
Ἀθηναίων [Σ]ύλλαν ἀγῆ-
5 νορα [ἀρετῆς ἐνεκα καὶ
[εὐνοίας τῆς εἰς τὴν πόλιν.]

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ πλησίον τοῦ Βάθρου τοῦ Κόνωνος, πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος, τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 20, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 65 0/0, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πάχος 46 0/0.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὸ ὄνομα τοῦ Σύλλα ἐστὶν ἐξηλειμμένον ἐπίτηδες, ὥς εἰσιν ἐξηλειμμέναι καὶ αἱ γραμ-
μαὶ 5 καὶ 6 καὶ μέρος τῆς 4. Ἐξήλειψαν δὲ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ Ῥωμαϊ-
κοῦ ζυγοῦ, καὶ ἔστησαν ἴσως ἐπίτηδες τὸ Βάθρον τοῦτο παρὰ τῷ τοῦ Κόνωνος, ὅπως δείξωσι τὸ ἀντίθετον
τῶν προσώπων, ἦτοι τὸν μὲν Κόνωνα τιμῶντες ὥς εὖνουν καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως, τὸν δὲ Σύλλαν ἀποστρε-
φόμενοι ὥς δυσμενῆ, λυσσώδη καὶ θηριώδη κατὰ τῶν Ἀθηναίων.

Κ. Σ. Π.

3600.

ΙΟΣ
Ι ΠΟΡΝΙΟΝ
ΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
ΝΟΙΑΣ

3600.

Ὁ Δῆμος
Μάρκον; Καλ]πο[ύ]ριον
... υἱὸν ἀρετῆς ἐνεκα
... καὶ εὐνοίας

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Αὐρέθη τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 25 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅπερ ἐσύγκειτο ἐκ δύο πλίνθων) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 65 0/0, καὶ τὸ μῆκος 95 0/0. Ἐκ τῆς θέσεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λίθου φαί-
νεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου ἵστατο μετὰ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καλποურიῶν σύμπλεγμα τι. Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς
ὑπ' ἀριθ. 963, 3310, 4340 c, 3979, 3990, 4366 w, 4423 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἀλλαχοῦ, ἀ-
παραλείπω συντομίας χάριν, Καλπούριος γράσσεται, διὰ τῆς ΟΥ διφθόγγου (ἐκ τοῦ Κάλπου υἱοῦ τοῦ Νουμά),
μόνον δὲ εἰς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν ἐγχάραται [ΚΑΛ]ΠΟΡΝΙΟΣ.

Κ. Σ. Π.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3494 σελ. 1824 ἐπιγραφὴν παρελείφθη ἐν Τ τυπώσαντες ΑΡΙΞΗΙΔΗΣ ἀντὶ ΑΡΙ-
ΞΤΗΙΔΗΣ.

(1) Περί τοῦ ἐν Ἀκροπόλει συμπλέγματος διαβαίνων ὑπὸ τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ Παρθενῶνος καὶ προχωρῶν πρὸς
ἀνατολὰς, μετὰ τὸ ἄγαλμα τῆς γῆς, (οὗ τὸ κάτωθεν τοῦ στερεοῦ μέρος ἀνεκάλυψα καὶ ἀφῆσα εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν) λέγει
ἐνταῦθα καὶ ὁ Τιμόθεος Κόνωνος καὶ αὐτὸς καλεῖται Κόνων. Μετὰ τὸ Βάθρον δὲ τοῦτο ὑπὸ τὸν δεύτερον κίονα, τὸν μετὰ
τὸν γωνιαῖον τῆς ἀνατολικο-βορείου γωνίας τοῦ ναοῦ ἀνεῦρον ἐπὶ λίθου τὸ ἀπομοῖωμα τῆς ἐλαίας καὶ τὸ Βάθρον τοῦ Πο-
σειδῶνος· παρὰ τὸ Βάθρον δὲ τοῦτο λάκκον λελατωμημένον ἐν αὐτῷ τῷ βράχῳ τῆς Ἀκροπόλεως ἐξ οὗ, γέμοντος ὕδα-
τος, ὁ Ποσειδῶν ἀνέβαινεν κύμα· ἀνευρέθη δὲ καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ποσειδῶνος αὐτόθι.

ΕΦΗΜΕΡΙΞ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διακπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δραχμ. 36· διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

3601.

Ξ Ο Φ Ι Λ Η
ΑΘΗΝΙΩΝΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ

3601.

Σ[Φ]ίλ η
Ἀθηνίωνος
Ἡρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 ἰουλ. 25 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ἐκεῖ ὁδοποιάν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 63 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἀραιοῖς γράμμασιν. Ὄνομα θηλυκὸν Σωφίλη πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Σώφιλος δὲ ἀρσενικῶς εἰς πολλὰς ἐπιγραφὰς ἀπαντᾷται. Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ὀνόματος Σοφίλη τὸ ΞΟ ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Ο γέγραπται, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς, τῆς διὰ τοῦ Ω. Κ. Σ. Π.

3602.

ΗΡΑΚΛΕ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΚΕΡΑΜΕΩΝ
ΓΑΤΗΡ
5 Θ Α Ρ Ξ ΥΟΥ
Ρ ΑΜΕΩΝ
Ν Η

3602.

Ἡρακλέ[α] (ἡ Ἡράκλε[ια])
Ἡρακλείδου
ἐκ] Κεραμίων
θυ]γάτηρ,
5 Θαρσίου
ἐκ Κεραμίων
γυ]νή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ὁδοποιάν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Τὴν ἐπιγραφὴν τῆς στήλης ταύτης ὥσπερ καὶ ἅπασαν τὴν στήλην ἐκάλυψαν λευκῷ κονιάματι, καὶ ἐπέγραψαν ἐπιγραφὴν, ἴσως δὲ καὶ γραφικοῖς κοσμήμασιν ἐκόσμησαν αὐτήν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ὁ χρόνος καὶ ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐκρύπτετο, ἐξέφάνισαν. Ὄνομα θηλυκὸν Ἡρακλέα εὑρηται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 3505, 3506 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ Ἡράκλεια ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 843, 1112 τῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν κύριον ὄνομα Θαρσίας εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 624 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 98 τοῦ Ῥόος (in Die Demen.), ἀλλ' ἡ παραλήγουσα εἰς ἀμφοτέραις τῷ Ι γέγραπται, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τὸ Υ φαίνεται ἐγχαραγμένον εἰς τὸν λίθον. Κ. Σ. Π.

3603.

Β Ι Ο Τ Η
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΥΩΝΥΜΕΩΣ
Γ Υ Ν Η

3603.

Βιότ η
Δημητρίου
Εὐωνυμέως
γ υ ν ῆ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 ἰουνίου 28 εἰς τὴν ὁδόν, τὴν φέρουσαν πρὸς

τὸ μέρος τῆς περιμετρίας τῶν Ἀθηνῶν, τὸ καλούμενον *Πατήσια*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 62 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 25 0/0.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἀραιοῖς γράμμασιν. Ὄνομα κύριον θελικὸν Βιότῃ εὑρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 3143, 3207 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίου, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 296, 3301 τῆς Ἀρχαιο-λογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἀρκενικῶς Βίοτος καὶ Βιόττος Λυσικλέους Ὁῦθεν Ancien. Athènes p. 503.

Κ. Σ. Π.

3604.

ΝΙΚΑΙΑΚΟΝ
ΕΣΤΑΜΕΝΑΘ

3604.

ΝικαίαΚόν(ωνος τὰ καθ-
εσταμένα Θ[εῶ].

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικο-νότιον μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ τμήματος (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 7, τὸ πλάτος 0/0 8, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. τὸ πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ λίθου εἶναι ἀκρωτηριασμένον, ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 3. Τὸ Κ εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον Κ, ἥτοι οἱ δύο ἐμπρόσθιοι βραχίονες εἰσι βραχύτεροι τῆς καθέ-
του γραμμῆς. Νικαία ὄνομα γυναικὸς εὑρηται ἐν τῇ Δελφικῇ ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Κουρταίου καὶ παρὰ Στράβωνι XII, 965.

Κ. Σ. Π.

3605.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΖΗΝΩΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

3605.

Ξενοκράτης
Ζήνωνος
Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εἰρέθη πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῇ ὁδοποιίᾳ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 95 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0.

Κ. Σ. Π.

3606.

ΙΑΡΓΕΥΣ
ΝΟΜΕΙΟΣ

3606.

... αργεὺς
Νόμειος

Ἐπὶ θράσματος Βωμοῦ λίθου Πεντελῆσιου. Εἰρέθη τὸ 1857 Σεπτεμβρ. 24 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶ-
νος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ ὡσαύτως. Τὰ ἄνωθεν τοῦ Βωμοῦ
τούτου εἰσὶν κεκοσμημένα γείσσοις.

Κ. Σ. Π.

3607.

ΛΙΡΑΗΩ
ΑΡΧΟΝΤΟ

Ἐπὶ θράσματος Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Ἦνρον αὐτὸ πρὸς τὸ
βόρειον τοῦ Παρθενῶ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6,
τὸ δὲ μῆκος 17 0/0 καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

3608.

ΜΕΛΙΤΩΝ
ΕΝΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΜΠΤΡΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Ὀκτωβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο- νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης, (ἥ; τὸ κάτω μέρος δὲν σώζεται) εἶναι 45 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Ὄνομα κύριον Μελίτων ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 862 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 4366 w, 3161 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου, καὶ Μει- τίων ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1574 τῆς αὐτῆς συλλογῆς. Μελίτων πατὴρ Ἐπικτήσεως Ῥοσς über Anaph. σελ. 411.

Κ. Σ. Π.

3608.

Μελίτων
Ἐ]ενοκλέους
Α]αμπτρέυς.

3609.

ΜΟΣΧΙΟΝ
ΚΛΕΙΔΑΜΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΑ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1859 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν θέσιν καλουμένην νῦν Γεράνι. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται, διότι τὸ κάτω μέρος αὐτῆς ἐλλείπει) εἶναι 35 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Κλείδαμος (διὰ τοῦ Α) πρῶτον ἐνταῦθα εἴρη- ται. Κλείδημος πολλάκις ἐν τε ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἀναφέρεται. Ἡ συνθήκη ἐφύλαξε μέχρι τοῦ δε τοῦ ὀνόματος τοῦτο. Πολλὰ γυναικες, καὶ μάλιστα νησιῶται, καλοῦνται Μοσχῶ, καὶ ἀρ- σενικῶς Μόσχος.

Κ. Σ. Π.

3609.

Μόσχιον
Κλειδάμου
Μιλησία.

3610.

Μ Η ΝΑΣ
Μ Η ΝΑ
ΑΜΙΣΗΝΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ, ἐνθ' καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐν τῇ ἐκεί ὁδοποιίᾳ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 57 0/0. Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3351 ἐπιγραφῇ τῆς συλ- λογῆς τοῦ Βοικηίου ἡ γενικὴ τοῦ Μηνᾶς, Μην-οῦ γράφεται, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ Μηνᾶ ἔχει τὴν γενικὴν.

Κ. Σ. Π.

3610.

Μηνᾶς
Μηνᾶ
Ἀμισηνός.

3611.

Φ Α Ν Ο
Δ Ε Ξ .
Α Μ Α .
Ο

Ι Τ
Ο
Ε
Η

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Ἰουλίου 28 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρ- θενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 12 0/0. Φανόστρατη θηλυκὸν ὄνομα σπανίως εὐρίσκεται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Φανόστρατος δὲ ἀρσενικὸν συνεχῶς.

Κ. Σ. Π.

3611.

Φανο[στρά]τ[η]
Δεξ[ί]π[η]ο[υ]
Ἀμα ξαντ[ε]ως
Θιυγάτ[η]ρ.

3612.

Α Ρ
Ι Ε Ρ Ε Υ Ξ Δ Ρ
Α Ξ Α Γ Ο Ρ
Ν Α Ξ Α Γ Ο Ρ
5 Ε

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελκείου. Εὑρέθη τὸ 1859 Ὀκτωβρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-
νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλά-
τος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6.

Ἡ πρώτη γραμμὴ ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λίθου γέγραπται μεγαλειτέροις γράμμασι τῶν λοιπῶν
γραμμῶν.

Ὁ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀναφερόμενος Ἀναξαγόρας Ἀναξαγόρου εἶναι ἄρα ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας τῷ Μελετί;
ἐς γυμνασίαρχος καὶ ἀγωνιστὴς τῶν μεγάλων Σεβηρείων ἐγένετο, καὶ περὶ οὗ ἀναφέρει ἡ ὑπ' ἀριθ. 2831 ἐπι-
γραφή δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κ. Σ. Π.

3612.

... αρ.....
Ἰερεὺς Δρ[ούσου Ἰπάτου
Ἀν]αξαγόρ[ας
Ἀ]ναξαγόρου
5 Μ]ελιτεύς.

3613.

Ι Ξ Ο Μ
Τ Ρ Α Ι Α

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμνητιοῦ. Εὑρέθη τὸ 1859 Ὀκτωβρίου 20 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ
ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τὰς στήλης εἶναι 23 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

3613.

Ἰσθμ[ιάδης
Τραῖα]νοῦ.

3614.

\ /
Α Ν Θ Ο Υ Ε Ξ
Γ Υ Ν Η

Ἐπὶ θ. αὐσματος στήλης λίθου Πεντελκείου. Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.
Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα.

Κ. Σ. Π.

3614.

Ξ]άνθου ἐξ Ο[ίου
γυνή.

3615.

\ Α -
Ξ Τ Η Λ Η Ι Λ Ι Θ Ι Ν Ι
Ξ Δ Ε Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α
Τ Ε Ι Δ Ι Ο Ι Κ Η Ξ Ε Ι Δ

Ἐπὶ θραύσματος πλακῆς λίθου Πεντελκείου. Εὑρέθη τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 17 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Περ-
θενῶνος, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος
12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρη-
θέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ τέλος ψηφίσματος τινός.

Κ. Σ. Π.

3615.

ἀναγράψαι δὲ τὸ δε τὸ ψήφισμα
ἐν] στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλει,
εἰς δὲ τὴν ἀναγραφήν τῆς στήλης δοῦναι
τὸν τομὴν τὸν ἐπὶ] τῇ διοικήσει δ[ραχμᾶς

. . . ΑΡΧΟΝΤΟΣ Ε Ζ ΑΙ . .
 ΡΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΧΑΙ . .
 5 ΠΙΓΕΝΟΥΜΥΡΡΙ ΟΣ Ε . .
 ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣ ΕΙΜΕΤΕΙ
 ΤΕΙΚΑΙΕΙΚΟΣ ΤΕΙΤΗΣ ΠΡΥΤ
 ΛΗΣΙΑΚΥΡΙΑΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩ
 ΣΩΝ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΑΧΕΡ
 ΕΔΡΟΙ ΕΔΟΞΕΝ ΤΗ
 10 ΛΥΚΟΜΗΔΗΣ ΔΙ
 ΕΠΕΙΔΗ ΔΙ
 ΩΝ ΡΟΔΙΩΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩ
 ΚΑΙ ΕΝΑ
 ΑΙΣΥΝ
 15 ΝΗΝΕ
 . ΚΑΙ
 . ΡΤ.
 . ΤΗΙ
 . ΑΙΝ
 20 Ν Π Ρ Ω
 Ο Ε C
 \ \

3616.

Ἐπὶ . . .] Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Αἰ[γνη-
 τῆος τετάρτης Πρυτανείας, ἥ] Χαίρε-
 δμος Πε]ριγένου Μυρρί[νούσι]ος ἐ[γρα-
 μμάτευεν] Πυανοψιδῶνος [ἐκ]τε] μεται-
 5 κιδας τρίτ]ει καὶ εἰκοστῇ τῆς Πρυτ-
 ανείας ἑκκ]λησίᾳ κυρίᾳ τῶν Προέδρων
 ἐπεψήφισεν]σων Μενίππου Ἀχερ-
 δούτιος καὶ συμπρό]εδροι. Ἔδοξεν τῇ
 Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Λυκομήδης Δι[ο-
 10 εἶπεν], ἐπειδὴ Δι
 τοῦ Δήμου τ]ῶν Ῥοδίων
 καὶ] Ἀθηναίω[ν
] καὶ εἰ[ν]α[ι
 αὐτὸν καὶ ἐκγόνο[ι]ς αὐτοῦ καὶ συν
 15]νῃν ε
] καὶ
 ὑπέρ] τ[ῆς
] τῇ
 ἐπ]σιν[έ-
 20 σαι δὲ]ν πρῶ
]οε .

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου Πεντεληρείου. Εὑρέθη τὸ 1859 Ὀκτωβρ. 29 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον
 τοῦ Περθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὰ πλάτος
 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κυρίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ
 κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν, καὶ μέρος τοῦ ἄνω, μένουσιν ἀκέραια. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγ-
 μένα. Ἐκαστὴ γραμμὴ, καθ' ὅσον ἐξάγεται ἀπὸ τὰς ἀναπληρώσεις τινῶν γραμμῶν, ἐσφύκειτο ἐξ 29 γραμ-
 μάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν δὲν ἐσώθη τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος, ὡς ἐκ τῆς συμπληρώσεως τῶν γραμμάτων, εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην ἐλλείπουσιν ἑπτὰ γράμματα, ἀναπληροῦσι δὲ τὸ κενὸν τοῦτο αἱ γενικαὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἐξῆς Ἀρχόντων Νικήτου καὶ Χαρίτου.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἐν τῷ λίθῳ γέγραπται Πυανοψιώνος ἐκ τοῦ Πυάνος-ἔψω, τὸ Ο φαίνεται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον· εὑρηται δὲ ἡ ὀρθογραφία αὕτη καὶ ἀλλαχοῦ, κοινώτερον δὲ Πυανεψιών γράφεται.

Αἱ εἰς τὴν 5 γραμμὴν θηλυκαὶ δοτικαὶ τρίται εἰκοστῇ τῇ Εἰ εἰσὶ γεγραμμέναι.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα [Πρό]ΕΔΡΟΙ μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον ἐνὸς γράμματος· τοῦτο εὑρηται ται εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἡ δοτικὴ τῇ [Βαυλῇ] τῷ Η γέγραπται.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τῶν Ῥοδίων. Περὶ τῆς συμμαχίας τούτων μετὰ τῶν Ἀθηναίων ὄρα τὴν ἐπιγραφὴν ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου, ἡ ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχοντος ἐγένετο, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 923 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Παράβαλε καὶ Θουκ. 58, κεφ. 44, εἴτα δὲ οὗτοι ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων ἐγένοντο. Δημοσθένης καὶ Οὐλιπιάδης περὶ Ῥοδίων.

Κ. Σ. Π.

3617.

L†
 ΘΕΡΟΝΟΙ
 ΤΟΙΣΠΑΤΡΙC
 ΑΙΞΧΥΛΟΥ. . . ΙΤΕ
 5 ΕΥΧΑΣΤΩΙΤΕΔΗΜΩ
 ΜΩΙΤΩΙΕΝΗΦΑΙΞΤΙ
 ΡΑΤΙΩΤΩΝΕΙΞΕΛΘ
 ΙΞΤΑΣΠΟΛΕΙCΤ
 ΕΙΝΑΙΞΧΥΛΟ
 10 ΤΡΑΤΙΩΤΑ

3617.

.
 . . . ἐλεύθερον οἱ
 . . . τοῖς πατρί[δος]
 . . . Αἰσχύλου ὑπὲρ τε
 5 . . . εὐχὰς τῷ τε δήμῳ [ὑπὲρ παιδῶν καὶ γυναικῶν
 καὶ τῷ δήμῳ τῷ ἐν Ἡραστιαδῶν
 . . . σ[τ]ρατιωτῶν εἰσελθ[όντων]
 . . . εἰς τὰς πόλεις τῶν
 ἐπαιν[εῖν] Αἰσχύλον [.
 10 . . . σ[τ]ρατιώτα[ις] ταῖς ἐπὶ

Ἐπὶ τμήματος σήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Νοεμβρ. 3 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου, ἐρ' οὗ τὰ γράμματα (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9; τὸ μῆκος 25 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 0/0 9. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς πλὴν τῶν γραμμῶν 7—10, ἐνθα ἡ γωνία εἶναι σχεδὸν σῶα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδῶν ἐγγραγμένα.

Εἰς τὰς γραμμάς 3 καὶ 9 ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Αἰσχύλου τινός, ἀπογόνου ἴσως τοῦ πατρὸς τῆς Τραγωδίας Αἰσχύλου.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ δήμου Ἡφαιστιάδαι. Ἡ ὀρθογραφία τοῦ ὀνόματος τούτου εὑρηται τριπλῶς διαφέρουσα, ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 789, 1950, 3161, 3419, 3495 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν Seew. σελ. 569 γέγραπται Ἡφαιστιάδαι, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχαιότερα γραφή μεταγε-

νεστέρως δὲ ἱραιοτιᾶσαι γέγραπται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ὑπ' ἀριθ. 6 σελ. 25, στήλ. Β', σ. 3, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 7 σελ. 29, (σ. 12) Εἰραιοτιᾶσαι. Ἰσως ὁ Δῆμος Ἡραιοτιᾶσαι, ὡς παραγόμενον τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ Ἡραιοτος ἦν διάφοροι τοῦ Δήμου ἱραιοτιᾶσαι, ὅς ἐκλήθη κατὰ τὸν Ἡσύχιον ἐκ τοῦ ἱραιοτοῦ Ἡρώου Ἀττικοῦ· ὅρα καὶ Βλ. εἶνον εἰς ἱραιοτις.

Κ. Σ. Π.

3618.

Λ Ι Α Ξ Ι
 Ε Υ Δ Ε Ι Σ Κ Α Ι Α
 Ι Δ Ε Κ Α Ι Τ Η Σ Δ Ι Α Π Γ
 Δ Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η Ν Α Ι Ω
 5 \ / Η Ν Μ Ε Ν Υ Π Ε Μ Ε Ι Ν Ε Ν Χ Ρ Ι Ι
 C / Ι Τ Ω Ν Ε Ν Ε Κ Ε Ι Ν Τ Ο Υ Μ Η Π Ε Ρ Ι Ι Δ Λ
 Ρ Α Τ Τ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Α Π Ο Σ Τ Ε Ι Λ Α Σ Β Ο Η Θ Ι Ι
 Δ Υ Ν Α Τ Η Ν Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ν Α Υ Τ Ο Ι Σ Π Ε Μ Γ
 Τ Ο Υ Σ Κ Ο Ι Ν Ο Υ Σ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ Α Π Α Ν Τ Ω Ν Ι
 10 Μ Α Χ Ι Α Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Π Ρ Ο Σ Τ Ο Υ Σ Α Δ Η
 Κ Α Ι Δ Ι Δ Α Ξ Α Σ Τ Η Ν Σ Υ Γ Κ Λ Η Τ Ο Ν Ο Σ Η Ξ Α Ν Ι
 Τ Α Σ Δ Ι Α Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Υ Δ Ο Γ Μ Α Τ Ο Σ Υ Π Ο
 Α Ι Ο Υ . Ι Ι Α Ι Ο Υ Υ Π Ε Ρ Ω Ν Ε Π Ι Γ Ν Ο Ν Ο Ν Τ Ε Σ
 Ν
 Ι Ο Μ Ε Ν Η Ν Ε Υ Η Μ Ε Ρ Ι Α Ν Τ Ω
 15 Α Ι Γ Α Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ι Α
 Γ Ι Ν Κ Α Θ Ι .

3618.

. Πρυτανεῖας
 ψευδεῖς καὶ ἀπατηλῶς
 ἰ δὲ καὶ τῆς διαπε[μ]
 ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων
 5 πολλὴν μὲν ὑπέμεινε, χρεῖ[αν] τῶν
 πολιτῶν ἕνεκεν τοῦ μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς ἀπολυμένους τούτων
 πράττομένων ἀποστείλας βοήθειαν καὶ
 δυνατὴν ἀσφάλειαν αὐτοῖς πέμψας
 τοὺς κοινὰς εὐεργέτας ἀπάντων ἰδίως συμ-
 10 μαχίαν, καὶ καταστάς πρὸς τοὺς ἀδημονοῦντας,
 καὶ διδάξας τὴν σύγκλητον ὅσης ἀν[ι] ὁ-
 τας διὰ τοῦ γενομένου δόγματος ὑπὸ [Ἀθην-
 αίων]]λίου ὑπὲρ ὧν ἐπιγινόντες
 . . . τῇ[ν] [γεν]ομένην εὐμερίαν τω[ν]
 15 πολιτῶν . . καὶ γαιῶν οὐσίαν . . .
 ποιεῖν καθ' α

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελαιοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1859 Σεπτεμβρ. 22 εἰς τὸ ἀνατολικο-νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 19 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στίχον ἐγχαρaxyμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τμήμα ψηφίσματος τῶν Αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τῶν γραμμῶν 11 καὶ 12, ἐνθα ἀναφέρονται αἱ λέξεις σύγκλητος καὶ δόγμα.

Κ. Σ. Π.

Ε ΡΑΜΕ
 Σ ΤΡΑΤΟ
 Ε ΥΗΝΚΕΙ ΕΝ
 Ι ΟΥΚΑΙ ΑΡΙΣΤΥΛΛ
 5 Ο ΥΤΕΙΘΡΑΣΙΟΥΚΑΙΣ
 ΝΔ ΟΥΣ ΔΕΚΕΛΕΕΩΣΚΑ
 ΛΤΗΝΠΕ ΤΡΟΒΟΛΟΝΚΑΙΟΞΙ
 ΕΤΡΑΠΗΧΥΝ ΕΝΤΕΛΗΒΡΟΜΙΟΙ
 Ι ΕΡΟΝΚ ΑΤΑΓΑ ΛΤΗΝΤΡΙΠΗΧΥΝΠ
 10 Ι ΝΤΕΛΗΕΤΕΡΑΝΚΑΤΑΠΑΛΤΗΝΤΡΙΓ
 ΤΩΝΘΕΟΥΡΙΔΩΤΩΝΕΝΤΕΛΗΕΤΕΡΟΝ
 ΤΗΝΤΙΡ=Γ ΝΘΑΜΟΝΗΕΥΡΟΤΟΝΑΝ
 ΕΠΙΚΟΡΟΙΒΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΜΗΝΟΣΞΚ
 ΝΑΣΞ ΤΡΑΤΗΓΟΙΟΙΜΕΘΗΓΗΣΙΟΥΑ
 15 ΝΤΕΞΚΑΙΗΓΗΣΙΑΣΤΑΔΕΠΑΡΕΔΟΣΑ
 ΩΝΤΗΣΘΕΟΥΚΕΞ ΤΡΙΩΝΚΑΙΝΑ
 ΛΛΑΝΚΥΜΗΤΩΝΣΥΜΠΑΣΠΡΟ
 ΠΕΛΤΑΣΕΠΙΧΑΛΚΟΥ. . . .
 ΕΝΜΑΚΕΔΩΝΙΚΑΣ.Υ. . . .
 20 ΙΩΝΚΑΙΠΛΑΤΥΜΟΝ.Χ. . . .
 ΔΕΞΙΙΙΙ:ΑΡΙΘΜΟΣΤΙΥ. . . .
 ΛΑΣΒΕΛΩΝΤΟΞΙΚΩΝ=Η. . . .
 ΜΜΜΜΧΧΗΗΗ:ΤΟΥΤ. . . ΕΥ
 ΓC=ΠΗΒΕΛΗ ΚΑΤΑΠΑΛΤ
 25 =ΗΞΔΔΔ=ΙΠΤΕΡΩΤΑ
 ΛΩΝ ΚΑΤΑΠΑΛ
 ΜΟΣΜ

3619.

ἐκ Κε]ραμέων
 . .]στρατο[ς
 ἐπι]κευήν κειν
 . .]λου καὶ Ἀριστύλλου
 5 . .]ου Τειθρασίου καὶ σ]κευοθήκη
 . .]ν δούς Δεκελῆως Κα[.
 . .]α τὴν πετροδόλον καὶ ὀξί]νουν
 τ]ετραπήχυν ἐντελῇ βρόμιο[ν φόρμιγγα
 ἔτ]ερον καταπάλτην τριπήχυν Π[. . .
 10 ἐ]ντελῇ, ἐτέραν κατάπαλ]την τριπήχυν
 καὶ τού]των θυριδωτῶν ἐντελῇ ἕτερον
 πέλ]την, τί]ρις ἔ]θα μόνη εὐβο]ν ἄν . . .
 Ἐπὶ Κοροΐβου Ἀρχον]τος μηνός Σκ]υροφοριῶνος
 . . νας στρ]ηγεῖ οἱ μὲθ' Ἡγ]εοῦ Ἀ]ρχοντος
 15 ἀπα]ντες καὶ Ἡγ]εῖας τὰ δε παρ]εδοσά]ν
 ἐκ τῶν ἱερῶν χρημ]άτων τῆς Θεοῦ Κεστρίων καὶνῶ
]λλαν]υμῆτων σύμ]πας προ . . .
] πέλ]τας ἐπι]χάλκο]ς
 . . παρ]έδοκ]εν Μακεδωνικ]ος .ν
 20]ων καὶ πλά]τυμον .χ
 . . . ἀσπ]ιδες ΙΙΙΙ: ἀριθ]μός τι
]λος βελῶν τοξικῶν =Η
 . .] ΜΜΜΜΧΧΧΗΗΗ: τούτ]ων] Εὐ . . .
 . . .] ΓC= [Π]Η βέ]λη κατὰ παλ]τῶν . . .
 25 =ης ΔΔΔ= [δ]ιπ]τέρωτα . . .
 βε]λῶν κατὰ παλ]των . . .
 ἀριθ]μὸς μ[έγας . . .

5
Κ Λ
Μ Π
= IIII
Κ Ε Υ Ω Ν
Ξ Α Ρ Γ Υ
Ι Ι Ο Υ Ξ Ξ Τ Α
Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Υ Ν Ξ Ι Δ
Ο Ξ Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Υ Ξ
10 Ξ Τ Α Ε Ν Ε Ι Ξ Ξ Π Α
Δ Ι Ο Ν Κ Υ Λ Ι Ν Δ Ρ
Κ Υ Λ Ι Ν Δ Ρ Ο Ξ Δ Ι Θ
Ξ Τ Α Ξ Υ Ν Τ Ο Υ Τ Ω
Ο Ξ Τ Η Ι Ξ Τ Α Ε Γ Γ
15 Α Π Ο Ι Ω Ι Δ Ι Ο Ι Ξ Τ Α
Ρ Α Κ Α Ι Κ Ε Τ Α Λ Ι
Δ Ι Ο Ν Ξ Τ Α Δ Δ Δ Δ Π
Υ Ν Ξ Τ Α Ι Ξ Π Ρ Ο Ξ
20 / Ν Ε Λ Ε Τ Α Ν Τ Ι Ν
Υ Μ Α Χ Α Λ

Λ Ε Ε Λ Ε Τ Α
Κ Η Γ Ο Ρ Γ Ο Ν
Ι Ρ Α Ξ Ι Δ Η Ρ Α Ι Ο Ν
Ν Ξ Ι Δ Η Ρ Α Ν Ε Χ Ω Ν
5
ΑΡΧΑΙΟΞΝΕΩ
Α Ξ Π Ι Δ Ι Ξ Κ Ι Ο Ι Χ
Ν Ο Ν Λ Ι Ο Τ Η Ξ Π Α Ρ Α
Ξ Τ Α Π Ρ Ο Ξ Τ Η Ι Π Λ Υ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν Γ Υ Ν Η Ξ Κ
10 Η Ι Π Α Ρ Α Ξ Τ Α Δ Ι Ο Ν
Κ Ε Μ Ε Ι Τ Ρ Ι Δ Α Τ Η Ι
Ξ Υ Ρ Α Ι Ε Τ Ε Ρ Α Ι Φ Α Λ
Τ Ω Ν . . . Ω Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Α Ν
15 Υ Ξ Ο Ξ Ω Ν Ι Τ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ξ
Λ Α Ι Ο Π Ι Ξ Θ Ε Ν Τ Η Ξ Α Υ Ι
Δ Ε Ξ Ι Α Ξ Ε Ι Ξ Ι Ν Τ Ι Τ
Κ Λ Α Ι Ξ Ι Α Ι : Π Ρ Ο Ξ Τ Ω Ν Υ
Τ Ι Λ Α Ι Ο . . . Ι Κ Ρ Ο Ν Α Ρ Ι
20 Π Α Ρ Α Ξ Τ Α Τ . Τ Η Ι Α Ρ Ι Ξ
Ε Τ Ε Ρ Ω Ν Τ Ι / Λ Ι Ο Ν Π Ρ Α Ξ
Δ Ι Τ Η Ι Δ Ε Ξ Ι Α Ξ Ε Ι Ξ Τ Α Λ
Α Λ Ν Α Ι , Υ Ρ Χ Χ Χ
Η Τ Α

3620.

5
κ λ . .
σύ]μ[αν
= IIII
σ]κευῶν
]ς ἀργυ-
ράς]ίους στα-
τύρας] ἀργυρῶν σιδ-
ερούς]ος ἀργυρούς
10 στα ἐν εἰς σπα-
]διον κυλίνδρ-
ου] κύλινδρος διθ-
υρος]στα σὺν τούτῳ
]ος τῇ στα ἐγγ-
15] ἀπὸ ζωδίοις τὰ
]ρα καὶ Κεφαλι-
]διον στδ[ιον] Δ Δ Δ Π
]ους ταῖς πρὸς
]εν Ἐλεφάντι-
20]υμα χαλ[κοῦν

5
]λε Ἐλεφάντινους
ἀσπίδισ]κη Γοργόν[ειον ἔχουσ . . .
]χεῖρα σδ[ήριον
]ν σιδ[εράν ἔχων
Ἀρχαῖος νεώ[ς]
ἀσπίδισκοὶ χαλκοὶ
νον λιότης παρα
στα πρὸς τῇ Πλυ[ντηρίῳ]
10 ἀνέθη· ἐν γυνή Σκ
ἡ παραστάδιον ἀνέθη-
κε Μαιριδάτη
συρὰ ἔ· ε· ραι φαλ
των ὡν ἀ· γυράν
15 υς ὅτων Ἰφικράτης
λαι ὁπισθεν τῆς αὐ
Δεξιάς εἰς ιντιτ
π]λαισίῳ : πρὸς τῶν υ
Φιλαιό[υ] μ]ικρὸν ἀρι[θμὸν]
20 παραστάτ[η] τῇ ἀριτ
ἐτέρων φι[λ]α[λ]ιον πρ[ο]σ
δίτη Δεξιάς εἰς τὰ λ
αλ[η]ναί[ο]υ ῥ Χ Χ Χ
ἠτα

Αἱ δύο ὑπ' ἀριθ. 3619 καὶ 3620 ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 3619 ἐκ τοῦ ἀνδρ. μέ-

ρους τῆς πλακῆς, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 3620 ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν δυσὶ στήλαις. Ἦρον τὸ 1859 Ὀκτωβρίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πῆχος 17 0/0. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3619 ἀναγινώσκειται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ κύριον ὄνομα Ἀρίστυλλος. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὗρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 922 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, Ἀρίστυλλος Ἐρχιυς, ἦν δὲ οὗτος ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Θεοῦ σὺν Γλυκίᾳ τῷ Αἰσχύνου Κυδαθηναίῃ (Ῥῆος ἐπιγρ. 5 in Die Demen.) καὶ ἄλλοις, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 169. Ὁ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Ἀρίστυλλος, ὅστις (ὅσον ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς) ἦν ταμίας, εἶναι ἴσως ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥῶτος μνημονευθεῖσαν ἐπιγραφῆν, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2213 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος πατὴρ Νικοστράτου.

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἀναφέρεται ὁ Ἄρχων Κόροιβος, δς ἤρξε τὸ 3 ἔτος τῆς 118 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς δὲ τὴν 14 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἀναφέρει τὸν Ἄρχοντα Ἠγησίαν, δς ἤρξε τὸ 1 ἔτος τῆς 119 Ὀλυμπιάδος. Ὁ Ἠγησίας δὲ οὗτος ὡς στρατηγὸς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν παρῶσαν ἐπιγραφῆν. Καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3123 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ παρούσῃ σημειοῦται, ὅτι παρέδωκε μετὰ τῶν συναρχόντων αὐτῶν, ἐπὶ Κοροίβου Ἀρχοντος, τὰ ἱερὰ χρήματα τῆς Θεοῦ καὶ ὑπὲρ τούτου κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιγραφῆν (ὑπ' ἀριθ. 3123) Ἀριστόμαχος καὶ ὅλλοις οἱ Μελιτεῖς κατέθεσαν ΗΗΠΗ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 362 (στήλη 2) διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων ἀναγινώσκεται ΑΡΧΑΙΟΣ ΝΕΩΣ. Ἀρχαῖον ναὸν ἐννοεῖ ἐνταῦθα τὸν τῆς Πολιάδος ἐν τῷ Ἐρεχθεῖῳ οἰκῆματι, οὕτως ἀναφέρεται ὁ ναὸς οὗτος ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀριθ. 111, 114, 1613 καὶ 3514 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ὅτι δὲ ἐν τῷ ἀρχαίῳ τούτῳ ναῷ διετηροῦντο καὶ μετάλλινα σκεύη μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐπιγραφῆν τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφῆν τὸ Φ εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένον +, καὶ ἡ ἀναγραφή αὕτη ἔκειτο ἐν τῇ Χαλκοθήκῃ καὶ Σκευοθήκῃ, ἐν Ἀκροπόλει, περὶ ὧν ἀναφέραμεν ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 3340, 3341 καὶ 3342 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3621.

Λ Δ Ο Χ Σ
Ε Ι Ν Ο Κ
Ι Κ Α Θ
Ο Γ

3621.

ἔδοχσ[εν τῷ Δῆμῳ
Δ]εινοκ[ράτη; ἐγραμμάτευς
.. καθ' [δ οἱ Πρόεδροι λέγουσιν
..

Ἐπὶ θρύψματος στήλης λίθου Πεντελῆσιου. Εὗρέθη τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 23 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικόν-νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 0/0 6, καὶ τὸ πῆχος 0/0 4. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι μεγαλειτέροις γράμμασιν ἐγχαράγμενη. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὕτη λείψανον ψηφίσματος, Ἀττικοῖς γράμμασι γεγραμμένον. Τὸν τρόπον τοῦτον, ἥτοι τὸ ἔχειν τὴν πρώτην γραμμὴν γεγραμμένην γράμμασιν μεγαλειτέροις εὐρίσκομεν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ὑπ' ἀριθ. 158, 240, 3138, 3232, 3417, 3453, 3519 καὶ 3590 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3622.

3622.

I Λ
 ΗΕΡΜΑΙ
 ΕΥΝΟΥΞΩΝ
 - ΑΣΤΕΣΤΡΑΤ
 5 ΗΜΟΥΚΑΙΚΑΤ
 ΣΕΙΣΦΟΡΑΣ
 ΤΑΧΘΗΣΑΝΑ
 ΕΡΙΤΑΛΛΑΔ
 ΤΟΝΔΗΜΟΝ
 10 - ΚΑΜΝΑΣΔ
 ΟΥΚΑΙΤΗ
 ΟΧΕΙΔΕΔ
 ΝΕΡΜΟ
 15 ΙΛΟΤ
 ΔΙΔ
 ΡΤ
 \

.
 Επειδ[η] Ερμαί[ος]
 ευνους ὄν [πράττων καὶ λέγων
 τῇ πόλει ὅ,τι ἂν δοκῇ χρήσιμον τ]ὰς τε στρατ[είας
 5 στρατευόμενος τὰς εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Δ]ήμου καὶ κατ[ὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰς εἰσρορῆς [εἰσήνεγκεν
 προθύμως ἅμα ἐ]τάχθησαν ἀ[νὰ ἕκαστον τῶν πολιτῶν
 . . . καὶ περὶ τ' ἄλλα δ[ε]
 . . . πρὸς] τὸν Δῆμον [τῶν Ἀθηναίων
 10 . . . τὰς δ[έ]κα μνᾶς διδούει
]ου καὶ τῇ
 ἀρ]χει δεδ[όχθαι τῷ Δήμῳ
 ἐπαινεῖσαι]ν Ἑρμ[α]ιον καὶ στε-
 φανῶσαι αὐτὸν στεράνω φ]ιλοτ[ιμίαι
 15 ἔνεκα καὶ] δι[καιοσύνης] ὅτι
 ρτ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 17 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προ-
 κυλαίων, ἐν τοῖς ἐρείπιοις τῆς οἰκίας τοῦ Δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 26
 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι κρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ
 γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνήκει καὶ αὕτη εἰς τὴν
 τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΗΕΡΜΑΙ, δύνανται δὲ νὰ ἐμφανίσωσιν ὀνόματα Ἑρ-
 μάτιος ἢ Ἑρμαῖσκος, Ἑρμάτιχος ἢ Ἑρμαίων, ἢ Ἑρμαιῶνδας· τούτων τινὰ μὲν ἀναφέρονται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 συγγραφεῦσιν, ἕτερα δὲ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς εὐρίσκονται, ἂν τις τούτων ἔστιν ὁ αὐτὸς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης
 ἀγνοοῦμεν· εἰκάζομεν δὲ ἐκ τῆς προουσης ἐπιγραφῆς, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος εἰς αὐτὴν ἐστὶν Ἀθηναῖος.

Κ. Σ. Π.

3623.

3623.

ΟΣΕΠΙ
 ΣΗΙΗΓ
 ΜΜΑΤΕΥΕ
 ΔΑΣΤΕΤΑΡ
 5 ΕΚΚΛΗΣΙΑΚ
 . ΚΑΛΛΙΑΔΗΣΧ
 ΡΟΕΔΡΟΙΕΔΟΞ
 ΜΕΛΙΤΤΕΥΞΕΙ
 . ΕΝΤΕΤΟΙΞΕ
 10 ΕΝΕΥΝΟΥΞΩ
 ΙΚΑΙΠΟΛ
 ΙΕΝΑΠΑ
 ΟΥΛΗ

Ἐπὶ Ἀρχοντ[ος] ἐπὶ [τῆς . . .
 Πρυτανείας], ἢ Ἡγ[. . .
 ἐγρα]μμάτευε
 μετ' εἰκά]δας τετάρ[τη καὶ . .
 5 . . . τῆς Πρυτανείας] Ἐκκλησίαις κ[υρία
 τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν] Καλλιάρχης Χ . .
 καὶ συμπ]ρόδροι, ἔδοξ[εν τῷ
 Δ' μω] Μελιττῆς εἰ]πεν,
 ἐπειδὴ] ἐν τε τοῖς ἐ[μ]πρ-
 10 οσθεν χρόνοις διατετέλεχ[εν, ευνους ὄν τῷ
 Δήμῳ τῶν Ἀθηναίων] καὶ πολί[. . .
]εν ἀπα[ντα . . .
 ἔδοξεν ἰῆ Β]ουλῇ [καὶ τῷ Δήμῳ . . .

Ἐπὶ θραύσματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Ὀκτωβρ. 7 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου.
 Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι
 κρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἄνω εἶναι ἐν μέρει ἀκέραιον· σώζει
 δὲ μικρὸν μέρος τοῦ γείσου αὐτοῦ. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὰ δύο ἀρχικὰ γράμματα ΗΓ σώζονται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ γραμματέως.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Καλλιάρχης, ἵσως ὁ Καλλιάρχης οὗτος εἶναι ἀτόγονος τοῦ Ἀρχον-
 το; Καλλιάρχου, ὃς ἤρξε τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 75 Ὀλυμπιάδος. Καλλιάρχει Ἀθηναῖοι πολλοὶ ἀναφέρονται παρὰ

τε τῶν συγγραφένων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς εὐρίσκονται. Μετὰ τὸ ὄνομα Καλλιᾶδος εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Χ, ἐπομένως ὁ Καλλιᾶδος οὗτος ἦν υἱὸς τινός, οὗ τὸ ἀρχικὸν γράμμα ἦν τὸ Χ, ἢ ἴσως τὸ Χ τοῦτο εἶναι τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ Δήμου Χόλαργος.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἐγγέγραπται τὸ τοπικὸν Μελιττεὺς ἐν τῷ λίθῳ. Τὸ ὄνομα τοῦτο διὰ δύο ΤΤ γέγραπται ἐνταῦθα παρὰ τὴν συνήθη ὀρθογραφίαν, καὶ ταῦτα φαίνονται καλῶς εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

3624.

Ε Λ Λ Α C
ΑΙΜΙΛΙΑ

3624.

Ἑλλάς
Αἰμιλία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Νοεμβρίου 2 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸ μέρος τὸ καλούμενον νῦν Γεράκι. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 19 0/0. Ἐπὶ τῆς στήλης φαίνεται ὅτι ἦν ἐτέρα ἐπιγραφή, ἐξήλειψαν δὲ ταύτην καὶ ἐπέγραψαν τὴν παρούσαν. Τὰ γράμματα Α, Ε, Λ καὶ Ξ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Ε, Λ, C. Ὄνομα γυναικὸς Ἑλλάς πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται.

Κ. Σ. Π.

3625.

Α Ι
Α Ξ Κ Λ Ι Π Ο Δ Ω Ρ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

3625.

Αἴας;
Ἀσκληποδώρου
Μειλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 19 0/0.

Κ. Σ. Π.

3626.

Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ξ
Γ Λ Α Υ Κ Ι Ο Υ
Χ Ρ Η Ξ Τ Ο Ξ

3626.

Ἀθήναιος
Γλαυκίου
Χρηστός

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 58 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 40 0/0. Ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης καὶ τοῦ εὐτελοῦς τῆς στήλης βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Ἀθήναιος οὗτος οὐκ ἦν Ἀθηναῖος, ἀλλῶς ἤθελεν σημειοῦται τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ χρηστός.

Κ. Σ. Π.

3627.

Ν Α Ε Ι Ξ
ΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΓΥΝΗ

3627.

Ναεῖς
Τυράννου
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω. Ὄνομα κύριον Ναεῖς εὐρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3145 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἑφημερίδος, ὄνομα τριήρους, καὶ παρὰ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 3356. Ἡ λήγουσα δὲ ἀμφοτέρων τούτων τῷ Ι γράφεται ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ τῇ ΕΙ ἐστὶ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦτο ΝΑΕΙΞ, Τύραννος δὲ κύριον ὄνομα εὐρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1732, 3632, 3846 Ζ' καὶ 3434 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τύραννος δὲ ἐπεκαλεῖτο ὁ Ζεύς, Πράβλας τὴν ὑπ' ἀριθ. 3436 ἐπιγραφὴν

τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου καὶ Αἰσχύλων εἰς Προμυθία χρώμενον τῇ λέξει ἐπὶ κακοῦ· καὶ δι' ἐνὸς Ν ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2744 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου ΤΥΡΑΝΟΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥ. Ἐπὶ δὲ τῆς στήλης ταύτης ἦν βεβαίως ἐτέρα ἐπιγραφή ἀρχαιοτέρα, ἣν ἐξαλείψαντες ἐνέγραψαν ἀφελῶς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 92 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 54 0/0.

Κ. Σ. Π.

3628.

Κ - Ι Ζ Τ Η Ι Α Υ
Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ι
Α Δ Ρ Ι Α Ν Ω Ι
Ο Λ Υ Μ Π Ι Ω Ι

3628.

Κτίσ]τη Αὐ-
τοκράτορι
Ἀδριανῶ
Ὀλυμπίῳ.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 εἰς τὸ αὐτὸ περίπου μέρος, ἐνθα νῦν οἰκοδομεῖται τὸ νέον Βουλευτήριον. Τὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης ἐλλείπει. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 19 0/0.

Κ. Σ. Π.

3629.

Ι Ο Ι Κ Ω - Ζ Ι Σ Λ Λ
Ν Τ Α Χ Ρ Η Μ Α Τ Α Υ Π Ο Σ Χ
Κ Ε Κ Ο Μ Ι Σ Μ Ε Ν Α Σ Υ Π Ο -
Μ Ο Ι Α Ν Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι Α Ν
5 Η Α Ξ Ι Ο Χ Ρ Ε Ω Σ Ε
Ν Δ Υ Ν . Τ Ο Υ Ν Υ Ν Κ Α
Ι Ι Α Υ Τ Ο Ι

3629.

. . . πολλοὶ κω . . .
. . . πάντα χρώματα ὑποσχόμενος . .
. . .] κεκομισμένας ὑπὸ [τοῦ Δήμου
. . . ὁμοίαν ἐπιμέλειαν [ποιούμενος
5 ὅπως . . . [ἡ εἰσφορά ἐγένετο
. . . πᾶν δυνάτον] τοῦ νῦν καὶ
. . . αὐτοὶ . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 Νοεμβρίου 19 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τῶν Ἀθηνῶν ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 40 0/0. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κιονίδων γεγραμμένα. Τὰ Α, Μ, Ξ καὶ Ξ εἰσὶν οὕτως ἐγχαράγματα Α, Μ, Ξ, Ξ.

Κ. Σ. Π.

3630.

Α Γ Ω Ι Δ Ω Ν Υ Π . Κ Ρ Ι Τ
Λ Η

3630.

. . . νικήσα . . .
Τρ]αγωδῶν ὑπ[ο]κριτῶν
λ η

Η Τ Η Ξ Λ Ι

ποι]ητῆς δι[θυράμβων.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 31 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Κάτωθεν τῶν γραμμάτων Λ Η, τὰ ὅποια εἰσὶ μεγαλειτέρα τῶν ἄλλων, ὑπάρχουσι τύποι στεφάνων κισσοῦ· ἦν δὲ τὸ μνημεῖον τοῦτο, εἰκάζομεν ἀνάθημα, ἐπικείμενον τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ. Κάτωθεν τοῦ τύπου τοῦ κισσοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα Η Τ Η Ξ Λ Ι, τινὰ τούτων κατὰ τὸ ἥμισυ εἰσὶ κεκομμένα.

Κ. Σ. Π.

3631.

ΑΡΤΕΜΩ
-ΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΚΚΟΙΛΗΣ

3631.

Άρτεμῶ (ἢ Ἀρτέμω[ν])
Δ]ημητρίου
ἐκ Κοίλης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἱμηττοῦ, ἧς τὸ ἥμισυ (τὸ κατὰ κάθετον μέρος) σώζεται. Εὗρέθη τὸ 1859 Δεκεμβρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 0/0 7, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται τύπος φιάλης ἐπὶ τοῦ λίθου ἐγ-
χαραγμένη.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν μετὰ τὸ Ω δὲν φαίνεται ἕτερον γράμμα εἰς τὸν λίθον, καὶ εἰ μὲν εἶναι Ἀρτέμων, τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφέρεται συνεχῶς παρὰ τε τῶν συγγραφέων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς πολλάκις εὑρίηται, εἰ δὲ εἶναι Ἀρτεμῶ γυναικὸς ὄνομα εὑρίηται τοῦτο ἐν ταῖς ὑπ' ἀρ.θ. 314, 646, 3122, 3141, 3203 καὶ 3300 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου (1).

Κ. Σ. Π.

3632.

ΑΡΤΕΜΙΣ
ΓΙΑ

3632.

Ἄρτεμις
Ἀργ]ία.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἱμηττοῦ. Εὗρέθη τῇ 11 Νοεμβρίου 1859 εἰς τὸ διστικὸν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0

Κ. Σ. Π.

3633.

ΑΦΡΟ
ΞΔΑΜ
ΘΡΑΙΤ
ΔΑΙΔ
Γ

5

3633.

Ἀφρο[δισιά-
ς Δ[η]μ[ητρίου]
Θράτ[τη]
Δαιδ[αλίδου]
γ[υνή].

5

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἱμηττοῦ. Εὗρέθη πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ἀθηναίου πεδίου, πρὸς τὸ νότιον τῆς ὁδοῦ, τῆς εἰς Σούνιον φεροῦσης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/0. Τὸ μέρος τοῦτο καλεῖται νῦν Τουρκιστὶ *Κιαφαράκη*, σημαίνει δὲ κεφαλὴν Ἀραβος. Ἐνταῦθα ἦν ἴσως ὁ Δῆμος Δαίδαλα, διότι διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐσήμαινον τὸν καλλιτέχνην, καὶ διότι ὁ Δῆμος οὗτος μετὰ τὰς Ἀλὰς τῆς Αἰξωνίδος ἔπεται εἰς τινὰς ἀναγραφὰς τῶν Δήμων καὶ, διότι εἰς τὴν Κεκροπίδα Φιλήν ἀνάγεται, ἡ τίθεται εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ἀθηναίου πεδίου.

Κ. Σ. Π.

3634.

ΖΩΙΛ
ΑΡΤΕ
ΜΙΛΗΣ

3634.

Ζωῖλος
Ἀρτεμίδωρου
Μιλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἱμηττοῦ. Εὗρέθη τὸ 1859 Νοεμβρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 41 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

Ἡ συνθήκη ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα τοῦτο. Πολλὰ γυναικὲς καλοῦνται τῷ ὀνόματι τ: ὑτφ Ἀρτεμη καὶ Ἀρτί-
μη, καὶ ἀρσενικῶς Ἀρτέμης.

ΑΙΚΑΙΤΑΜΙΑΙΟΙΕΠΙΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΞΤΕ
Ψ...ΤΕΞΥΠΟΤΩΝΦΥΛΕΤΩΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚ
Δ...ΤΑΜΙΑΞΓΟΡΓΙΑΔΗΣΜΝΗΣΙΚΛΕΙΔΟΥΙΚ
ΔΡΟΚΛΗΣΑΝΔΡΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣΦΙΛΑΓΡΟ
ΕΙΟΚΡΑΤΟΥΑΛΑΙΕΥΣ

5

3635.

... λογιστ]αί καὶ ταμίαι οἱ ἐπὶ Θεοφράστου Ἀρχοντος στε-
φανωθέντες καὶ ἀναγραφ[έν]τες ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἀρετῆς ἑκα καὶ δικ-
αιοσύνης] Δ[ιονυσίου] ταμίας, Γοργιάδης Μνησικλείδου Ἰκ-
αριεύς Ἀν]δροκλῆς Ἀνδρίου Ἀλαιοῦς Φίλαγρ-
ου]ειοκράτου Ἀλαιοῦς

5

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευσθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἔφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2144 δὲν ἦν δὲν δημοσιεύ-
σῃ καὶ αὖθις, ἀν, ἀφοῦ ἐξετελείσθη αὕτη καὶ ἐκαθαρίσθησαν τὰ γράμματα, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον
μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὗρισκον διαφορὰν τινά.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 1 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου Α μᾶλλον ἢ Δ, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὴν πρώτην
ἐκδοσιν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου μᾶλλον τὰ γράμματα ταῦτα ΞΤΕ, ἀντὶ τῶν
σημειωθέντων ΞΙΤ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν φαίνονται μᾶλλον ἐπὶ τοῦ λίθου, καὶ τοι ἀμυδρῶς πως, τὰ γράμματα ταῦτα Ψ
ΤΕΞ, ἢ τὰ γράμματα ΕΟΞ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου Δ μᾶλλον, ἢ Ν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται ἀμυδρῶς ΑΓ, εἶναι ἐπομένως Φίλαγρος, καὶ ὄχι Φίλερος.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν φαίνονται ἀμυδρῶς ἐπὶ τοῦ λίθου μᾶλλον τὰ γράμματα ταῦτα ΕΙΟΚΡΑ-
ΤΟΥ ΑΛΑΙΕΥΣ, ἢ τὸ ΝΙΚΟΚΛΕΟΥ ΑΛΑΙΕΥΣ, ὡς ἐσημειώθησαν πρότερον.

Κ. Σ. II.

3636.

Α Ν Τ

5
10
Κ Ι Μ Μ Ν Η
Α Ξ Ε Κ Τ Η Ξ Π
Ι Δ Ε Κ Α Ε Ν
Ε Ξ Ι Π Ρ Ο Ξ Γ /
Ι Τ Η Λ
Ι Ε Π Ε
Μ Ε
Ε Υ

3636.

Ἀντ[ιοχίς ἐπρυτάνευεν,

Κίμ[ων] Μνησ[ίππου] ἐγραμμάτευεν,
... ας ἑκτῆς Π[ρυτανείας]
... ἐπ[ὶ] δέκα ἐν[νάτῃ]
5 τῆς Πρυτανείας] Ἐκκλησί[α] κυρία
τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν . . . Δ]έξ[ιππος] Γ[λαυκ] . . .
... ιτηλ
... εἶπεν], ἐπε[ιδὴ]
... Με
10 εὐ[νους] ἐστὶ τῷ Δ[ημῶ]
[τῷ Ἀθηναίων]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελῆσιου. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαρτίου 16 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν
Προπυλαίων, εἰς τὸν ἐκεῖ καταστραφέντα θόλον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλά-
τος 24 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 11 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέ-
ρος αὐτῆς, τὸ ἄνω φυλάττει ἐν μέρει τὸ γέισσον αὐτοῦ. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονοδόκον ἐγχαραγμένα.

Ἡ πρώτη γραμμὴ γέγραπται: μεγαλειτέροις γράμμασι τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Μετ' αὐτὴν ἦν ἐτέρα

γραμμα, ἣν ἐπίτηδες ἐξήλειψαν. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ὁμοιάζει κατὰ τὴν γραφὴν τὰ ψήφισματ' ἀριθ. 158, 240, 1412, 3547, 3555 καὶ 3590 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3637.		3637.	
Ο Ξ	5	Σοφ	
Ε Ω Ξ		Ἀπο	
Υ		Λυσί[ας,	
/	10	Ἐρω[στρατος,	
		5 Στρο[ό]μ[βιχοι,	
		Ἄμμω[ν,	
		Σώσι[ππος,	
		Νικο	
		Εὐκ[λῆς,	
		10 Λεο	
		Ἀθη[ν	
		Τι[μ	

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πενταλησίου. Εὗρέθη τὸ 1859 Μαρτίου 14 περὶ τὴν θέσιν τῆς Προμάχου, τῆς ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου ἦσαν τρεῖς στήλαι ἀναγραφῆς κυρίων ὀνομάτων.

Κ. Σ. Π.

3638.	3638.
ΑΓΗΤΩΡΞΤΡΑΤΩΝΟΞ	Ἀγήτωρ Στράτωνος
Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο Ξ	Κυρηναῖος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη τὸ 1859 Ὀκτωβρίου 28 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ στήλη σώζει τὸ ἀέτωμα αὐτῆς, ἐρ' οὗ φαίνονται ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Ὄνομα κύριον Ἀγήτωρ εὕρεται ἅπασι εἰς τινὰ Δελφικὴν ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κορυττοῦ ὑπ' ἀριθ. 55, καὶ παρὰ Πausanias 5, 21, 3 οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀρκάς τις, καὶ τοῖς ἑρμῶς τὸ ἐπώνυμον τοῦτο ἔδιδον, ὡς φησιν ὁ αὐτὸς Πausanias ἐν Φωκικοῖς 31, 4.

Κ. Σ. Π.

3639.	3639.
ΕΝΙΔΑΙ ΚΑ	Ξενίδα κα-
ΛΟΠΟΛΙΤΑΙΞ	λοπολίταις.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ τ' ἄνωθεν τῆς ὁσφύς μέρη σώζονται. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐνταῦθα παρίσταται φέρουσα περιεφραλαίαν καὶ αἰγίδα. Εὗρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

3640.

Β Α Χ Χ Ι Ξ
ΔΙΟΚΛΕΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Ὀκτωβρίου 2 εἰς τὴν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν ὁδοποιάν, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην Γεράρι. Ἡ στήλη δὲν σώζεται ὅλη. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον διετηρήθη) εἶναι 27 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς (ἥτις σώζεται ὅλη) εἶναι 17 0/0. Ἡ συλλαβὴ ΒΑΧ γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου δυσὶ Χ ἀντὶ τοῦ Κ, Βάχχης, τοῦτο φαίνεται κάλλιστα ἐπὶ τοῦ λίθου. Ὄνομα γυναικὸς Βάχχης εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 697 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου Βάχχης Βακχίου Μιλησία, καὶ ἀρσενικῶς Βάχχης εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 266 τῆς αὐτῆς συλλογῆς, κατὰ συγκοπὴν ἴσως τοῦ Βάχχιοις, ὅπερ εὑρηται συνεχῶς εἰς τὰς ἐπιγραφὰς καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν. Ἡ δὲ Βάχχης τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς εἶναι ἄρα ἡ αὐτὴ τῇ ὁμωνύμῳ ἑταίρᾳ μνημονευομένη παρ' Ἀθηναίῳ; 13, 594, d. 2.

Κ. Σ. Π.

3641.

Ε Ψ Κ Α Ρ Π Ο Σ
ΚΑΛΙΜΑΧΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐκεῖ ὁδοποιάν, οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 52 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 45 0/0. Τὸ Ε, Μ, Ξ καὶ Υ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε, Μ, C, Ψ.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὄνομα ΚΑΛΙΜΑΧΟΣ δι' ἐνὸς Α γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου. Ὄνομα κύριον Εὐκαρπος εὑρηται εἰς πολλὰς ἐπιγραφὰς, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 94 τῆς συλλογῆς τοῦ Ρόσς (in Die Demen.) Εὐκαρπος Μειλήσιος, ὡς ὁ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, εὑρηται, ἀλλ' ἐκεῖνος Εὐπόρου πατὴρ ἀναφέρεται, ὁ δὲ τῆς παρούσης Καλλιμάχον εἶχε πατέρα. Ἐκ τοῦ ὀνόματος Εὐκαρπος παρήχθη καὶ ἕτερον ὄνομα Εὐκάρπιος. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἄξεστον, ὡς εἰσερχόμενον εἰς τὸ Βάθρον.

Κ. Σ. Π.

3642.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΓΑΙΟΝΙΟΥ ΛΙΟΝΑΡΙ
ΥΙΟΝ ΝΙΚΙΑΝ ΛΑΜΠ
ΕΥΝΟΙΑΣ ΕΝΕ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τῇ 14 Ἰανουαρίου 1860] εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 90 0/0, καὶ τὸ μῆκος 0/0 8. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου φαίνονται 4 ὀπαί, ἐφ' ὧν ἐστριζέτο ὁ ἀνδριάς. Ἐκ τῆς βαθύτητος τῶν ὀπῶν τούτων εἰκάζω, ὅτι ὁ ἀνδριάς οὗτος ἦν ἐκ χαλκοῦ. Τὰ ἄκρα καὶ τῶν τριῶν γραμμῶν τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Νικίας, Λαμπρεὺς τὸν Δῆμον, ἴσως εἶναι ἀπόγονος τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 275 καὶ 3126 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, οἵτινες Λαμπρεῖς καὶ αὐτοὶ ἦσαν, καὶ ἀναφέρονται ὁ μὲν πρῶτος ὡς διαιτητῆς, ὁ δὲ δεύτερος ὡς τριήραρχος.

Κ. Σ. Π.

3640.

Β Α Χ Χ Ι Ξ
ΔΙΟΚΛΕΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩ

3641.

Ε Ψ Κ Α Ρ Π Ο Σ
ΚΑΛΙΜΑΧΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

3642.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΓΑΙΟΝΙΟΥ ΛΙΟΝΑΡΙ
ΥΙΟΝ ΝΙΚΙΑΝ ΛΑΜΠ
ΕΥΝΟΙΑΣ ΕΝΕ

3643.

Ι Ο
Τ Ι Ξ Ε Π Ρ Υ Τ Α Ν Γ
Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ε Υ Β Ο
Γ Ξ Τ Α Τ Ε Ι Ξ Ω Κ . Α
5 Ι Ν Τ Ο Ρ Ρ Ο Δ Ι C Ι
Ψ Η Φ Ι Ξ Θ Α Ι
Ο Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α
Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η
10 Α Υ Τ Ο Γ Κ Α Ι
Κ Γ Ο Ν Ω Ν Λ
Ι Τ Α Ν Ε Ξ

3643.

Θε]ο[ι,

Ἀκαμαν]τις ἐπρυτάν[ευσεν
. ἐγραμμάτευε Εὐβο[υ-
λος Εὐβουλίδου ἐπε]στάτει, Σωκ[ρ]ά-
5 της εἶπεν, ἐπειδὴ]ίντωρ Ῥόδι[ος
διατετέλεσεν ἐ]ψηφισθαι [τῷ
Δήμῳ]ο[υ], ἀναγράψα[ι. .
.]ι εὐεργέτη[ν
.] αὐτόγ και [ἐκγό-
10]ε]κγόνων, ἐξέ-
στω δὲ τοὺς Πρυ]τάνε[ι]ς [ἀναγράψαι ἐν τῇ
[στήλῃ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι γωνιώδες· ἐλ-
λείπουσι δὲ ἐκ τοῦ μέρους τούτου τινὰ γράμματα, ἃ ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς γῆς, μεθ' ὧν τὸ μέρος
τοῦτο ἦν εἰς ἐπαφὴν. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ, κιονίδον καὶ καλῶς ἐγχαραγμένα.

Τὰ πρῶτα δύο γράμματα τῆς ἀνωτάτης γραμμῆς εἰσὶ μεγαλείτερα τῶν λοιπῶν.

Ὁ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν σημειούμενος Εὐβουλος (ἢ Εὐβουλίδης) ἴσως εἶναι τῆς αὐτῆς γενεᾶς Εὐβούλω τῷ
Εὐβουλίδου, ὃς ἀναφέρεται ὡς γραμματεὺς τῆς Βουλῆς· ἐπὶ Προξενίδου Ἀρχοντος (ὄρα Ancien. Ahtènes p. 37),
καὶ τῷ Ἀρχοντι Εὐβούλω, ὃς ἤρξε τὸ 4 ἔτος τῆς 108 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν ἐνάτην γραμμὴν τὸ Γ πρὸ τοῦ Κ ἀναπληροῖ τὸ Ν. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὐρίσκομεν καὶ εἰς
τὰς ὑπ' ἀριθ. 1317 καὶ 1065 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 144 τῆς Πάρου (Ῥόδου).
Ἡ ὀρθογραφία αὕτη καὶ τὸ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν Ε ἀντὶ τῆς ΕΙ δεικνύουσι τὸν ὅποιον, ὡς ἀνωτέρω,
ἐσημειώσαμεν χρόνον τῆς 108 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἡ δίφθογγος ΕΙΞ γράφεται ΕΞ μόνον ΠΡΥΤΑΝΕΞ ἀντὶ ΠΡΥΤΑΝΕΙΞ
Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Κ. Σ. Π.

3644.

Ι Τ Κ Λ Η Ξ Ι Α Κ Υ
. . . . Ρ Ι Ξ Ι Δ Ε Ι Ξ
. Ν Α . Β Ο
. Ν Τ Η Ξ Ξ
5 Τ Ο Ν Δ Η Μ
. Ι
. Τ

3644.

. Ἐκ]κλησία κυ[ρία
τῶν Προέδρων ἐπεψηφί]ζε] ισείδης
. εἰ]να[ι] Βο
.]ν τῆς σ
5] τὸν Δῆμ[ον τὸν Ἀθηναίων
.
. τ

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 3 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ
Ἡρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὰ γράμματα εἰσὶν οὕτως ἐξηλειμμένα, ὥστε μόνις ἀμυδρῶς πως φαί-
νονται ταῦτα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος λειψάνου τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος. Τὸ ὕψος
τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὰ γράμματα ἦσαν κεχρω-
ματισμένα ἐρυθρὰ, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τινὰ ἴχνη βαφῆς τοιοῦτου χρώματος.

Κ. Σ. Π.

5 ΑΥΤΟΝΧΡΙ
 ΑΥΤΟΝΑΘΗΝ
 ΨΑΞΘΑΙΑΥΤΟΝ
 ΥΛΗΤΑΙΚΑΤΑΤ
 ΝΕΙΞΙΟΥΞΑΜΠΡ
 ΗΜΨΗΦΟΝΤΩΙΔΗ
 ΙΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤ
 ΟΥΕΝΞΤΗΛΗΙΛΙΘΙ
 10 ΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝ . .
 ΨΥΔΗΜΟΥ ΔΔΔ/
 ΙΞΜΑΤΑ ΑΝΑΛΙΞΚ

.] αὐτὸν χρ[ε]ί[α]-
 ν παρέχεται, εἶναι δὲ] αὐτὸν Ἀθην-
 αῖον καὶ ἐκγόνους, καὶ ἀναγράψασθαι αὐτὸν
 5 Φυλῆς καὶ Δήμου, οὗ ἂν βο]ύληται: κατὰ τ-
 ᾶ πάτρια, δοῦναι δὲ εἰς τ]ῆμ εἰσιούσαν πρ-
 ῶτην Ἐκκλησίαν περὶ αὐτοῦ τ]ῆμ κῆφον τῷ Δή-
 μῳ τῷ Ἀθηναίων· ἀναγ]ράψαι δὲ τόδε τ-
 ῶ ψήρισμα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου ἐν στήλῃ λιθί-
 νῃ καὶ στήσαι ἐν . . . εἰς δὲ] τὴν ἀναγραφὴν [τῆς
 10 στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τ]οῦ Δήμου ΔΔΔ [δρ-
 αχμάς ἐκ τῶν κατὰ ψήφ]ισματα ἀναλίσκ[ομέ-
 [νων τῷ Δήμῳ]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1860 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 0|0 7. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν μένει ἀκέραion. Κάτωθεν τῶν γραμμάτων μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 16 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τὸ Μ γέγραπται ἀντὶ τοῦ Ν εἰς τὴν εἰσιούσῃ ἀντὶ εἰσιούσαν.

Ὁμοίως εἰς τὴν 6 γραμμὴν τὴμ ψῆφον ἀντὶ τὴν ψῆφον. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην τῷ Μ ἀντὶ τοῦ Ν εἰ-
 ρίσκομεν καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 41, 221, 244, 435, 345, 344, 1058, 3340 καὶ ἀλλαχοῦ τῆς
 Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος· δεικνύει δὲ ἡ ὀρθογραφία αὕτη ἐποχὴν κατωτέραν τῆς 110 Ὀλυμπιάδος. Ἀφ' ὅσοι ἐξά-
 γεται ἀπὸ τινος ἀναπληρωθεῖσας γραμμάς, ἐκάστη τούτων ἐσύγκειτο ἐκ 34 γραμμάτων. Ἔστι δὲ αὕτη ψῆ-
 φισμα ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι πολίτην αὐτῶν ἐψηφίσαντο.

Κ. Σ. Π.

ΙΟΘΕ ΑΑΓΝΙΟΥ ΕΡΧΙΕΩΣ ΓΥΝΗ
 ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΔΙΚΤΥΝΝΕΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

Τιμ]οθέα Ἀγνίου Ἐρχίως γυνή,
 Παιδίων Ἀρτέμιδι Δικτύνναι ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1860 Ἰανουαρίου 29 ἐν τῷ χωρίῳ Λέμναι, παρὰ

τὸ Διονυσιακὸν Θεάτρον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ μῆκος 53 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κιονοειδῶς ἐγχαραγμένα.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν θηλυκὸν ὄνομα, οὗ τὰ γράμματα **ΙΟΘΕΑ** φαίνονται, καὶ ὅπερ πιθανῶς εἶναι **ΤΙΜΙΟΘΕΑ** πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται· ἀρσενικῶς δὲ Τιμόθεος ὄνομα κοινότατόν ἐστιν. Ὁμοίως Ἀγνίας Βρ-
χ-εὺς πρῶτον ἐνταῦθα σημειοῦται· Ἀγνίαι δὲ ἐτέρων δῆμων καὶ πόλεων πολλοὶ ἀναφέρονται.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκειται ἐπὶ τοῦ λίθου **ΠΑΙΔΙΩΝ** καὶ οὐχὶ **ΠΑΙΔΩΝ**, σημαίνει δὲ τοῦτο τὸ μικρὸν τῆς ἡλικίας τῶν παιδίων αὐτῆς. Ἡ Ἄρτεμις ἐπεκαλεῖτο *Δικτύννη*, ἥς ναὸς, ἢ τέμενος, καὶ βωμὸς ἦν ἐντὸς τῆς ἐνορίας Λίμναι, ἐνθα εὐρέθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη, οὐ μακρὰν τοῦ σπηλαίου, τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Θεάτρον, ἐνθα ὁ Πausanias, κατ' ἐσφαλμένην μνήμην, λέγει, ὅτι εἶδε Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, τοὺς παῖδας ἀναιρουῦντας τῆς Νιόβης. Τὸ ἄγαλμα τούτων πιθανῶς εἶδε παρὰ τὸ σπήλαιον, ἐνθα νῦν ὑπάρχουσιν ἐρείπια νηοῦ μικροῦ Χριστιανικοῦ, ἃ διατηροῦμεν. Ἐν τῷ Ἐκκλησιδίῳ τούτῳ ἴστατο πιθανῶς βωμὸς Ἀρτέμιδος τῆς Δικτύννης, ἣν ἡ τότε λατρεῖα ἐξευμένειζεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας· τῶν παιδίων, ὅπως οὕτω γένηται ἵλεως καὶ οὐχὶ ἰοδόλος ὡς εἰς τὰ τέκνα τῆς Νιόβης (1). Τὸν παρὰ τὸ Ἐκκλησιδίον τοῦτο κρημνώδη βράχον τῆς Ἀκροπόλεως πόρρωθεν παρεχόμενον σχῆμά τι ἐγγύου γυναικὸς, ἰδὼν ὁ Πausanias ἐμνήσθη τὸ περὶ τοῦ ὄρους Σιπύλλου καὶ τὸ μέρος τούτου τὸ ὁμοιόμορφον δεδακρυμένη καὶ κατηγῇ γυναικί. Ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου τῆς Ἀκροπόλεως εὐρίσκονται δύο ἐγχαραγμένοι ἐπιγραφαὶ αἱ ἔχουσι πρὸς τὴν Ἀρτέμιδα ταύτην ἀναφοράν.

Ἡ Ἄρτεμις Δικτύννη ἐτιμᾶτο ἐν Κρήτῃ, ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 3104 ἐπιγραφή ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, (κληθεῖσα οὕτω κυρίως ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Κρήτης *Δίκη* καλουμένου καὶ τῆς ἄκρας αὐτῆς κειμένης κατὰ τὸ Λυδικὸν πέλαγος) (2), ἐν Λακωνίᾳ, ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν Ἀμβρουσῇ τῆς Φωκίδος (Paus. B. 10, 36, 3), ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν Ἰλίδι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλφαῖα ὡς ὁ Πausanias φησὶ (Ἠλιακ. B. κεφ. 22)· τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο ἔσχεν ἐπεὶ καλύψασα τὸ πρόσωπον αὐτῆς τε καὶ τῶν περὶ αὐτὴν Νυμφῶν ἔλαθε τὸν ἐρασθέντα αὐτῇ Ἀλφειὸν καὶ κατεστρατήγησεν οὕτω τὸ βίαιον αὐτοῦ· καὶ ἐν Ἀμπελῶνι Ἄρτεμις Δικτύννη ἐλατρεύετο, ἢ διότι αὕτη πρώτη τὰ δίκτυα ἐφεῦρεν, ἢ διότι τὸν Βριτόμαρτιν δι' αὐτῶν ἔσωσε, καὶ ἐν Σπάρτῃ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἐπώνυμον ἐτιμᾶτο (Paus. B. 12, 7). Παράβαλε Διοδ. Σικελ. B. 76, καὶ Paus. B. 30, 31, Σχ. εἰς Ἀριστ. Βάτρ. 1284 καὶ εἰς Σφ. 357 καὶ Meurs. Cret. c. 3. Ἡ δὲ θέσις τοῦ τεμένους αὐτῆς ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ ἐκλέχθη νομίζω ἐπιτήδες, ὡς οὕσα ἀντικρὺ τῆς νήσου Κρήτης.

Κ. Σ. Π.

(1) Ἡ συνθήκη ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ἔθιμον· καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως αἱ γυναῖκες, ὅταν ἔπασχον τὰ τέκνα αὐτῶν ἔφερον εὐλαβῶς ταῦτα εἰς τὴν θεῖαν χάριν τῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ σεμνουμένης Ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου. Νῦν δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἀγίου θυσιαστηρίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ τελουμένης ἱερουργίας ἐν αὐτῇ δὲν προσάγουσι πλέον τὰ βρέφη, ἀλλὰ φέρουσι ταῦτα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Μαρίνης, ἥτις κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Μαστιγοφόρου, πράττοντες αὐτὰ ταῦτα, ἅπερ ἔπραττον καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν. Ὅρα περὶ τούτου τὰ ἐκδοθέντα μοι ἐν τῷ Γαλλικῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ Ancien. Athènes σελ. 462. Ἐπειδὴ τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα ἡμῶν, ἃ συνέχουσιν ἡμᾶς μετὰ τῶν προγόνων ἡμῶν, διὰ τὴν πρὸς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην φυσικὴν τάσιν τῶν σημερινῶν περιστάσεων, ἐκλείπουσι βαθμὴν δὴν, εὐχόμαι ὅπως ἕκαστος τῶν πεπαιδευμένων ὁμογενῶν συναθροίσῃ καὶ συγγράψῃ ἀκριβῶς τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Εὐχόμαι ὅπως αἱ Ἀκαδημαῖαι τῆς Εὐρώπης πέμψωσιν εἰς τὴν ἐλευθεράν καὶ δούλην εἰσέτι, ἀτυχῶς, Ἑλλάδα, ἄνδρας πεπαιδευμένους, ἐπιμελεῖς καὶ μελιχρίους, ὡς ἦν ὁ μακαρίτης Κ. Ὁφ. Μόλλερ, οὐχὶ δὲ Ἰταμοὺς καὶ κληροτραχήλους, ὡς ἦσαν ἄλλοι., ὅπως οὗτοι περιελθόντες ἐν ὑπομονῇ τὰς Ἑλληνικὰς κοινωνίας, καὶ συνοικισθέντες ταύταις συλλέξωσι πᾶν τὸ διαμένον Ἑλληνικὸν ἔθιμον, ἵνα διατηρηθῇ οὕτω τὸ ἀνουςίως καὶ ἀνεπαίσθητως παρερχόμενον.

(2) Ναὸν Ἀρτέμιδος Δικτύννης ἔκτισαν καὶ ἐν Κυθωνίᾳ τῆς Κρήτης, οἱ φυγάδες τῶν Σισμίων (Ἡρόδ. B. 3, κεφ. 57) παρὰ τὸ δικταῖον ἄντρον, ἐνθα ὁ Ζεὺς ἀρπάσας ἔφερε τὴν Εὐρώπην. Δουκ. (Θεων. θαλάσσο. διάλογ.).

5
 10
 15
 20

Ε
 ΕΞΑ
 ΑΞΚΑΘΙ
 ΩΞΚΑΙΕ
 ΚΑΙΕΥΝ
 ΑΙΤΕΙΒ
 ΠΡΟΕΔΡ
 ΑΝΧΡΗΜΑ
 ΑΙΤΗΞΒ
 ΠΑ·ΝΕΞΑ
 ΚΑΙΕΥΝΟΙ
 ΣΤΕΦΑΝΩ
 ΙΔΕΑΥΤΟΝ
 ΡΑΨΑΣΞΘΑΙ
 ΛΗΤΑΙΚΑΤΑ
 ΑΝΕΥΩΝΤΑΞΔ
 ΑΜΙΛΛΩΝΕΙΠ
 ΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΜΙ
 ΤΑΞΙΑΣΤΩΝΕΥΕ
 ΗΦΙΣΜΑΤΟΝΓΡΑ
 ΛΗΙΛΙΘΙΝΕΙΚΑ
 ΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΞΤΗ
 ΞΕΙΔΔΡΑΧΜΑΣΞ

.

 ας καθι
 ως και ε[υ]νους ε[σ]τιν ε[ς] τ[ὸν] ἅπαντα χρόνον
 5 και συν
 αἱ τει Β[ουλῆς, ἥ] ἂν λάχῃσι
 προεδρε[ύειν] εἰς τὴν ἐπιούσαν Ἐκκλησί-
 αν χρημα[τίσαι, γνῶμην] δὲ ζυμβάλλεσθ-
 αι τῆς Βο[ουλῆς, ὅτι] δοκῇ τῇ Βουλῇ ἐ-
 10 πα[ι]νέσαι
 και εὐνοί[ας] ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν Δῆμον και
 στεφανῶσαι αὐτὸν . . . στεφάνῳ, ἐξείνα-
 ι δὲ αὐτὸν [και τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ γ-
 ράψασθαι [φυλῆς και Φρατρίας, ἥς] ἂν βού-
 15 ληται κατὰ τὸν νόμον πρυτ-
 ανεύων, τὰς δ[ὲ] ἐπ-
 ἀμιλλων εἰ π[α]ρέχειν τῷ Δῆμῳ
 τὸν Ἀθηναίωμ [. κα-
 τ' ἀξίας τῶν εὐεργετῶν, ἀναγράψαι δὲ τὸ ψ
 20 ἥφισμα τὸν γρα[μματέα] τῆς Βουλῆς ἐν στή-
 λῃ λιθίνει κα[ὶ] στήσαι . . . εἰς δὲ τὴν ἀν-
 αγραφὴν τῆς στή[λης] δοῦναι τὸν ἐπὶ τῇ διοική-
 σει Δ δραχμὰς

Ἐπὶ τμήματος γήλης λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1860 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου.
 Τὸ ὕψος τοῦ λίθου, (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἡ στήλη εἶναι
 ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσι
 κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Τὸ Ε, Ρ καὶ Φ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε, Ρ, ϕ. Ταῦτα σημειούμενα οὕτως εὐρί-
 σκονται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 3147 καὶ 3450 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ἔκ τοῦ
 διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ αὐτῆς ἐσύγκειτο ἐκ 32 γραμμάτων.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τὸ ἀπαρέμφατον γράψασθαι ἐν τῷ λίθῳ γέγραπται δυοῖ ΣΞ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν σημειοῦνται μόνον δέκα δραχμαί, ἀφέθη δὲ τόπος ἐπὶ τοῦ λίθου ἐπίτηδες,
 ὅπως μετὰ τὴν ἐγκρίσιν ἴσως τῆς δαπάνης σημειωθῇ τὸ ἐγκριθέν ποσόν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπι-
 γραφῆς ἐξάγεται, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ τινος, εὐεργετήσαντος τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων, εἰς ὃν
 δίδουσι τὸ δικαίωμα ἐγγράψασθαι ἐκ τῶν καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ, φυλῆς καὶ Φρατρίας ἥς ἂν βούληται.

Κ. Σ. Π.

3648.

10

ΜΜΑΧΟΥΞΑΘΗ
 ΙΟΥΞΜΕΝΛΑΚΕΔΑΙ
 ΞΞΤΡΑΤΗΓΟΥΞΚΑΙΤ
 ΙΦΥΛΑΡΧΟΥΞΚΑΙΤΑΞΙ
 ΝΗΛΙΟΝΑΡΗΑΘΗΝΑΝΑΡΕ
 ΛΝΤΕΙΞΥΜΜΑΧΙΑΙΤΕΙΓΕΓ
 ΛΓΑΘΑΕΠΙΟΡΚΟΥΞΙΔΕΤΑΝΑ
 ΟΙΞΟΜΟΞΑΙΚΑΤΑΤΑΥΤΑΤΟΥ
 ΤΟΥΞΓΕΡΟΝΤΑΞΚΑΤΑΤΑΥΤΑΛ
 ΠΟΛΕΙΞΤΟΥΞΑΡΧΟΝΤΑΞΕΑΝΔ
 ΟΙΞΞΥΜΜΑΧΟΙΞΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΙΞ
 ΚΑΙΑΦΕΛΕΙΝΠΕΡΙΤΗΣΞΥΜΜΑΧΙ
 ΡΚΟΝΕΙΝΑΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΗΝΞΥ
 ΞΚΑΙΞΤΗΞΑΙΕΝΙΕΡΩΙΟΠΟΥΑΝΒΟΥ

Ο Ζ
ΤΟΤΟ
Ι Ν Η Ο Ε Π Ι Τ

5 Η Ρ Υ Ξ Ι . ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΟΥ
ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΦΙΛ
ΟΝΤΕΣ· ΛΟΛΝΙΤΟΥΣΙΝ ΨΗΦΙΣΜΑΙ
ΙΕΝ ΛΗΜΝΩ ΑΔΕΞΠΟΤΟΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣ
ΥΡΙΝΗΣ ΟΥΣ ΚΑ ΕΠΕΛΘΟΝΤΑΣ ΕΠΙ
= ΙΞΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΓΕΝΗ =
10 ΓΕΔΗΜΟΣ ΙΑΤΟΙΣ ΕΜ ΜΥΡΙΝΗΥ
ΑΠΡΟΓΕΓΟΝΟΣΙΝ ΕΝ ΓΡΑΦΟΙΣ
ΝΟΜΑ ΜΗ ΕΜ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ Ε
ΠΡΟΤΗΣ ΞΥΘΕΞΕΩΣ ΠΡΑΓΜ
ΙΓΟΥΜΕΝΟΝ ΗΠΛΑ-ΙΝΕΧΟΝ
15 ΚΑΙ ΞΥΜΠΕΠΟΛΙ ΤΕΥΜΕΝΟΥΣ ΠΕΡ
ΤΟΥ ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΦΟΡΑΝ ΜΗΔ
ΔΕΝΑ ΤΡΟΠΟΝ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΠΑΣΑΝ ΕΝΤΑΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΞΙΝ Τ
ΛΗΜΝΟΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΞΕΤΑΜΟΣ
20 ΝΕΩΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΥΔΑ
ΟΥΑΥΤΟΙΣ Γ

... .. οδ
... .. ἐποιήσαν[το τὸ
... .. ἰνη ὑ ἐπὶ τ[ῆς
... .. κ]ήρυξ [τῆς] ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλ[ῆς καὶ ὁ τῆς τῶν
5 Πεντακοσίων] Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμο[υ] Οἰνόφιλ
... .. γρά]φοντες ... νίτουσιν ψήφισμα
... ..] ἐν Δήμῳ ἀδέσποτοι καὶ δημό[ται
... .. Μ]υρίνης, οὗς κα[] ἐπελθόντας ἐπὶ [τὴν
... .. ὅπως αὐτοῖς καὶ ἀπαλλαγὴ γένη[ται
10] γε δημόσια τῆς ἐμ. Μυρίνη ὑ[πάρχειν
... .. καθ'] ἀ προγεγονόσιν ἐν γράφοις [ἐσημειώθησαν
... .. τοῦ] νομα μὴ ἐμπεριεχόμενον εἰς τὸν
... ..] πρὸ τῆς συνθέσεως πραγμ[ατείας
... ..] γούμενον ἢ ἐπειδὴν ἔχον
15] καὶ συμπεπολιτευμένους περ[ι
... ..] του μηδεμίαν φορὰν [ἢ] μηδ' ἐνα
... .. κατ' οὐ] δὲνα τρόπον. Ἀγαθὴ τύχη. [ἔδοξεν
... .. ἅ] πασαν ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν τ[ῶν περὶ τὴν
Λήμνον ἐπὶ τὸν ἐξεταμ[... ..
20 νεως Ἄρχοντος Κυδα[θηναίως
... ..] ου αὐτοῖς γ

Ἐπὶ δύο θραυσμάτων στήλης λίθου Πεντελησιῦ. Εὐρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται, εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 30 καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κιονιδὸν ἐγγραχμένα.

Ἐν ταῖς γραμμαῖς 7, 8, καὶ 19 ἀναγινώσκεται τό τε ὄνομα τῆς νήσου Λήμνου καὶ ἐκεῖνη τῆς μεγαλειτέρας αὐτῆς πόλεως Μυρίνης, ἥτις ἔκειτο πρὸς τὸ μέρος, τὸ ἀντικρὺ τοῦ ὄρους Ἄθως, ὡς ἀναφέρει ὁ Πλίνιος, λέγων, ὅτι ἡ σκιά τοῦ ὄρους τὸ θέρος ἐσκίαζε τὴν ἀγορὰν αὐτῆς (IV. 12, παράβαλ. καὶ Ἀπολλών. Ῥόδ. Ἀργ.

604). Λείψανα τῆς πόλεως ταύτης φαίνονται πρὸς τὸ δυτικο-βόρειον τῆς νήσου. Περί τῆς νήσου Λήμνου ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδῳ καὶ ἕτερα τρία ψηφίσματα ὑπ' ἀριθ. 1947, 1375 καὶ 1848. Τὴν πόλιν αὐτῆς Ἡφαιστίαν, ἣτις ἔκειτο ἀντιθέτως τῆς Μυρίνης, διεχώριζε τὸ ὄρος Μόσυχλον. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι τοῖς Μυρρίναισι ἐδόθη κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους μεγαλειτέρα ἐλευθερία καὶ ἐλάττωσις τῶν δοσιμάτων, ἢ πρότερον ἐπλήρωναν.

Κ. Σ. Π.

3651.

Ι ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙΔ
Ο ΔΟΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΗΙΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΥΣΙΘΕΟΥ
... ΙΙΙΣΙΟΣ ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ
... ΑΙΝΕΑΙΕΚΚΛΗΣΙΑΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΕΠΕΨΗΦ
5 ... ΩΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΥ ΕΥΩΝΥΜΕΥΣ ΚΑΙ ΣΥ
... ΟΙ ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟ
... ΥΚΩΝΟΣ ΚΡΩΠΙΔΗΣ ΕΙΠΕΝ ΠΕΡΙΩΝΑΠΑΓΓΕΛ
... ΙΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗ
... ΗΝΕΘΥΣΑΝΕΝΤΟΙΣ ΙΙΟΣ ΑΓΡΑΝ ΜΥΣΤΗΡ
10 ... ΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΤΟΥ
... ΟΕΔΡΟΥΣ ΟΙΑΝΛΑΧΩΣ ΙΝ ΠΡΟΕΔΡΕΥΕΙΝΕΝΤΩ
... ΕΙΣΤΗΝΕΠΙΟΥΣΑΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΠΡΟΣΑΓΑ
... Ν ... ΠΡΟΣΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙ Γ
... ΝΔΕΞΥΜ ΑΛΛΕΣΘΑΙΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΙΣΤΟΝ ΔΗ
15 ... ΟΤΙ ΔΙΚΕΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΤΑΜΕΝΑΓΑΘΑΔΕΧΕΣΘ
... ΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΑΓΑΣΙΝ ΓΕΓΟΝΕΝΑ
... ΤΟΙΣΙΕΡΙΣ ΟΙΣ ΕΘΥΟΝΕΦΥΓΙΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΩΤ
... ΑΙΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ
ΟΙ ΕΙΣΙΝ ΕΥΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΠΕΙ
20 ... ΙΟΙΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
... ΝΤΕΙΘΥΣΙΑΙΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΕΠΕΜ
... Θ ... Η ... ΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΝΥΝΤΕΘΥΚΑΣΙΝ ΤΑΣΩ
... Ω ... ΙΣ ... ΕΛ ... ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜ
... ΞΙΩ ... ΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΠΙΜΕΜΕΛΗΝΤΑΙ
25 ... ΞΙΑ ... ΛΟΤΙΜΩΣ ΕΠ ... ΟΥΣ ΕΠΙΜΕ
... ΤΗΡΙΩΝ ... ΔΗΜΟΝ ΓΛΑΥΚΩΝ
... ΔΗΝ ... Δ ... ΕΠΙ ... ΟΥΕΚΚΕΡΑ
... ΠΕ ... ΛΝΕΚ ... ΕΝΕΚΑ
... ΛΠΡΟΣΤΗ
30 ... ΕΤΕ ...

3651.

Ἐπὶ Μενεκλέους Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος ὁ [γ]δός Πρυτανείας, ἡ Θεόδωρος Λυσιθέου Μυρρίνου]σις ἐγγράμματαυεν, Ἀνθιστηριῶνος ἔνη καὶ νέα, Ἐκκλησίᾳ τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν Διόδωρος Ναυσιμάχου Εὐωνυμεὺς καὶ συμπρόεδροι. Ἐδοξεν τῷ Δήμῳ. Καλλίστρατος Γλαύκωνος Κρωπίδης εἶπεν περὶ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ὅτι ἐπιμελεῖται τῶν μυστηρίων ὑπὲρ τῆς θυσίας, ἣν ἔθυσαν ἐν τοῖς [πρὸς Ἄγραν μυστηρίοις. Ἀ]γαθεὶ τύχῃ δεδόχθαι τεῖ Βουλευτῶν Προέδρους, οἳ ἂν λάχωσιν, προεδρεύειν ἐν τῷ ἱερῷ εἰς τὴν ἐπιούσαν Ἐκκλησίαν προσαγαγεῖν [αὐτοὺς] πρὸς τὸν Δῆμον καὶ χρηματίζειν, γ-

- 15 νώμην δὲ ζυμ[ε]ῖσθαι τῆς Βουλῆς εἰς τὸν Δῆ-
μον], ὅτι δοκεῖ τεῖ Βουλευεῖ τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθαι
τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον, ἀ πᾶσιν γεγενημέ-
ναι τοῖς ἱερ[ε]ῖσιν, οἷς ἔθουν ἐπ' ὑγιείᾳ καὶ σωτ-
ηρίᾳ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἄλλων
20 ὅσοι εἰσὶν εὖνους καὶ φίλοι τοῦ Δήμου. Ἐπει-
δὲ οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων πρότερον
τῆν τε θυσίαν τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐπεμ-
ελη[θ]ήσαν καὶ τ[ῆ]ς οὐσίας· καὶ νῦν τεύεσθαι τὰ σώ-
τῃρια ὅσα δέον ἦν ὑπὲρ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμ-
μου, τῶν τε θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμεμνημένοι,
25 ὁσίων δὲ καὶ φιλοτιμῶς ἐπ[ή]νευσαν τ[ο]ύς ἐπιμε-
λητὰς τῶν μυστηρίων . . .]δήμον[ος] Γλαύκων-
α Κρωπίδην [καὶ] Δ . . . ἐπι ου ἐκ Κερ-
μέων εὐσεβ[ε]ίας καὶ φιλοτιμίας] ἕνεκα [τῆς
πρὸς τὴν Βουλὴν, τῆς δὲ θυσίας ἐπεμνησθῆσαν
30 [. ὁσίων καὶ εὐσεβ[ε]ως]
καὶ ἐξ[ε]τέλ[ε]σαν αὐτὴν κατὰ τὰ πάτρια, ὡς ἔδει.

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη ἐντεχιτισμένη ἐν τῷ κατωρλείῳ οἰκίᾳ, κειμένης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, περὶ ἧς εἵπομεν, ὅτι ὑπάρχει ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐνθα ἦν ὁ ναὸς τῶν δώδεκα θεῶν, οὐ μακρὰν τῆς Βασιλείου Στοᾶς. Ἡ στήλη εἶναι ἀκεραία κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, ἀκρωτηριασμένη δὲ μόνον πρὸς τὸ κάτω. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 57 0/0, τὸ πλάτος 43 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Τὰ ἄκρα τῶν γραμμῶν τῆς ἀριστερᾶς (τῇ θεωμένῃ) πλευρᾶς εἰσὶ σχεδὸν ἐξηλειμμένα, ἥ τε ἐκ τῶν ἀλάτων τῆς γῆς μεθ' ὧν ἦν ὁ λίθος εἰς ἐπαφὴν, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. Ἐκάστη γραμμὴ σύγκειται ἐκ 36 γραμμάτων,

Ὁ εἰς τὴν 2 γραμμὴν σημειούμενος γραμματεὺς Θεόδωρος Λυσίου Μυρβίνουσιος ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀρχοντος Θεοδώρου, ὃς ἦρξεν τὸ 3 ἔτος τῆς 85 Ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Λυσίθεος εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀρχοντος ἐν Ἀθήναις Λυσίου, ὃς ἦρξεν τὸ 4 ἔτος τῆς 78 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν πρὸ τῆς λέξεως ΕΔΟΞΕΝ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν ἐνὸς γράμματος, ὥσπερ καὶ μετὰ τὴν λέξιν ΔΗΜΩΙ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν ἐνὸς γράμματος.

Ὁ δὲ εἰς τὴν 5 γραμμὴν σημειούμενος Ναυσίμαχος πατὴρ τοῦ Διοδώρου εἶναι νομίζω ἀπόγονος τοῦ ἄρξαντος τὸ 1 ἔτος τῆς 86 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τὰ γράμματα ΕΝ ΤΟΙΞ Ι Ι ΟΞ ΑΓΡΑΝ ἀνεπλήρωτα εἰς ἐν τοῖς [πρὸς] Ἄγραν, διότι τὰ Ἐλευσίαια, ἐνθα ἐτελοῦντο τὰ μικρὰ μυστήρια, περὶ ὧν ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀναφέρει, ἦν πρὸ τοῦ χωρίου Ἄγρα καλουμένου, ὃ ἦν ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τοῦ Εἰλισσοῦ (Παυσ. Ἀττ. κεφ. 18 καὶ 19). Εἰς τὰς νενομισμένας θυσίας ἐγίνοντο συνήθως αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ τε τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν ὑγιείᾳ καὶ σωτηρίᾳ.

Εἰς τὰς γραμμάς 10 καὶ 15 ἡ θηλυκὴ δοτικὴ ΑΓΑΘΕΙ ΤΥΧΕΙ καὶ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ τῇ ΕΙ γεγραμμέναι εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου. Εἰς τὰς περισσοτέρας γραμμάς τὸ Θ καὶ Ο εἰσὶ τετραγωνικῶς ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτω Θ. Ο. Ἡ γραφὴ αὕτη εὐρίσκεται καὶ εἰς τινὰς τῶν νεωρίων ἐπιγραφάς. Τὸ ψήφισμα ἐγένετο ἐπὶ Μενεκλέους Ἀρχοντος, ὃς τὸ πρῶτον ἐνταῦθα σημειοῦται· εἶναι ἄρα οὗτος ὁ Μενεκλῆς ἐκεῖνος, οὗ μνημονεύει ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς αὐτοῦ Α' 8, 38, ὡς ῥήτορος καὶ δημαγωγοῦ; διότι εἰς ὅλας τὰς γνωστάς μέχρι τοῦδε ἐπιγραφάς καὶ τοὺς συγγραφεῖς ἐπὶ ὧν Μενεκλῆς οὐχ' εὑρεται. Ἐκ τῆς 20 γραμμῆς πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἦσαν οἱ αὐτοὶ καὶ ἐν τοῖς μικροῖς, διότι ἡ αὕτη ἀπαιτεῖτο προσοχὴ καὶ ἐχεμύθεια εἰς ἀμφοτέρω. Ὅρα διαφόρους πραγματείας περὶ τῶν μυστηρίων καὶ πρὸ πάντων τὸ σύγγραμμα Recherches sur les mystères du Paganisme par Saint-Croix.

Κ. Σ. Π.

3652.

Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Σ
Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Σ Σ Α
Π Ι Σ Τ Ο Υ
5 Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ε Ω Σ
Γ Υ Ν Η

3652.

Επίχαρις
Νικοστράτου
Αντιόχισσα,
Πίττου
Σελευκέως
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1860 Φεβρουαρίου 11 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸ μέρος τὸ καλούμενον νῦν *Γεράρι*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Γαλλικοῦ μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 40 0/0. Τὰ γράμματα Α καὶ Π εἰσὶν οὕτως ἐγγραφημένα Α, Π. Ὄνομα κύριον θηλυκὸν Επὶχαρις πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται· ἅπαξ δὲ μόνον Ἐπιχάρη· Ἐπιχάρης δὲ ἀρσενικῶς συνεχῶς ἀπαντᾶται εἰς τὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

3653.

Δ Ο Υ Τ Ι Ο Ν
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Θ Ρ Α Ι Τ Τ Α

3653.

Δούτιον
Ἀλεξάνδρου
Θράττα.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ὄνομα κύριον Δούτιον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

3654.

Ι Α Ξ Ω Ν
Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Υ
Π Ι Ξ Ι Δ Η Σ

3654.

Ἰάσων
Νικολάου
Πισίδης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1860 Φεβρουαρίου 11 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 48 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0.

Κ. Σ. Π.

3655.

Θ Ε Ο Φ Ι Λ Η
Φ Α Ν Ο Δ Ι Κ Ο Υ
Ρ Α Μ Ν Ο Υ Σ Ι Ο Υ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ

3655.

Θεοφίλη
Φανοδίκου
Ῥαμνουσίου
θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φέρει τύπον ἡλακάτης (1).

Κ. Σ. Π.

(1) Ὁ τύπος οὗτος εἶναι ἀπαράλλακτος σχεδὸν μετὰ τῆς πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐν χρήσει ἡλακάτης. Πλησίον τοῦ τάφου τῆς Θεοφίλης εὐρέθησαν καὶ ἕτεροι δύο τάφοι καὶ δύο στήλαι ἐνεπίγραφοι, φέρουσαι ἡ μὲν μία τὸ ὄνομα τοῦ Λυσίππου, ἡ δὲ τὸ τῆς Ἀθηναίδος. Εἰς τὸν τῆς Θεοφίλης τάφον ἀνευρέθη καλὴ λίθου Πεντελησίου. Ἐντὸς δὲ αὐτῆς πίθος μικρὸς ἀργυροῦς ἦν, τὰ πρὸς τὴν βάσιν μέρη αὐτοῦ ἦσαν ἐστεμμέναι τεφάνῳ χρυσῷ φύλλῳ αὐρσίνης. Ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἡ σποδὸς αὐτῆς, καὶ ἐπ' αὐτῆς τύπος χρυσοῦς γλαυκός, ἐμφαίνων ὄβελον, ἴσως διὰ τὸν Χάρωνα.

3658.

ΛΥΞΙΠΠΟΣ
ΕΞΑΙΝΕΤΟΥ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ

3656 .

Αύσιππος
Εξαίνετου
Αχαρνεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1860 Φεβρουαρίου 12 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 82 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0.

Κ. Σ. Π.

3659.

ΑΘΗΝΑΙΙΣ
ΒΥΣΙΑΝΤΙΣ

3659.

Ἀθηναίς
Βυζαντίς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0. Ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται Ἀθηναίς, καὶ οὐχὶ Ἀθηναίς, ὡς συνήθως τοῦτο τὸ ὄνομα εὔρηται εἰς πολλὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

3660.

Η Ο Ρ Ο Σ
ΜΟΥΞΩΝ
ΚΗΠΟΥ

3660.

Ὅρος
Μουσῶν
κῆπου.

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη πρὸς τὸ νότιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης, (ἥς τὰ κάτω μέρη εἰσὶν ἄξεστα) εἶναι 62 0/0, τὸ πλάτος 33 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι παρὰ τὸν ναὸν τῶν Μουσῶν ἦν κῆπος. Περὶ τοῦ ναοῦ δὲ τούτου ἀναφέρει καὶ ἡ ἀριθ. 1324 ἐπιγραφή τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ ναὸς δὲ οὗτος ἦν παρὰ τὸν Εἰλισσόν.

Κ. Σ. Π.

3661.

ΕΠΙ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝΧΟΝΤΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗ
ΑΡΧΙΤΙΜΟΥ ΣΦΗΤΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ ΜΗΤΡΙ
ΘΕΩΝ ΕΥΑΝΤΗ ΙΑΤΡ Ι ΝΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

3661.

Ἐπὶ Ἐπικράτους Ἀρχοντος Μεγίστη
Ἀρχιτίμου Σφητίου θυγάτηρ, μητρί
Θεῶν Εὐάντη ἱατρίνη Ἀφροδίτῃ
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθον Πεντελησίου. Εὐρέθη εἰς τὸν Πειραιᾶ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου εἶναι 15 0/0, τὸ μῆκος 80 0/0, καὶ τὸ πλάτος 37 0/0. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου ἵσταται ἀγαλμάτιον γυναικὸς, ἀκέφαλον, φερύσας χιτῶνα ποδῆρην, ὕψους 97 0/0, τοῦτο ἠγόρασε πρὸ ὀλίγου ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία.

Ὁ εἰς τὴν 1 γραμμὴν σημειούμενος Ἐπικράτης ὡς Ἄρχων, πότε ἤρξε δὲν ἀναφέρεται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐν Ἀθήναις λαβόντων τὴν ἐπώνυμον Ἀρχήν. Ὄνομα κύριον γυναικὸς Μεγίστη εὔρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3308 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ Βοιχίῳ ὑπ' ἀριθ. 418 Μεγίστη Ἀσκληπιάδου Κλαυδίου θυγάτηρ, ἱέρεια Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος, καὶ ὡς ὄνομα τριτῆρος Ἀθηναϊκῆς εὔρηται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν Ἀττικῶν Νεωρίων ὑπ' ἀριθ. 3145 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν Εὐάντη μὲν σημειοῦται ἐνταῦθα, Εὐάντητος δὲ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2583 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ἡ ἄρχουσα τοῦ ὀνόματος ΙΑΤΡΙΝΗ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ γέγραπται τῷ Ι, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2587 ἐπιγραφὴν, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2588 ἡ ἄρχουσα τοῦ ΕΙΑΤΡΙΝΗ τῇ ΕΙ γράφεται. Ἐκ τῆς παρούσης δὲ ἐπιγραφῆς, συνδυαζομένης μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2588 εἰκάζομεν, ὅτι ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν ἐλατρεύετο καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Οὐρανίας Ἀφρο-

δίτης, ἥς ὁ ναὸς ἐν Ἀθήναις ἦν πλησίον τοῦ Μητροῦ. Ἡ δὲ Οὐρανία αὕτη Ἀφροδίτη, ἥς τὸ ἐν κήποις ἄγλαμα ἦν τετραγώνον τοῦ σχήματος τῶν Ἑρμῶν, ἦν ἡ πρεσβυτάτη τῶν καλουμένων Μοιρῶν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ Βάθρου αὐτῆς ἐπιγράμμα, ὃ ἀνέγνω ὁ Πausanias (Βιβλ. 1, κεφ. 14, σελ. 125 Clavier).

Ἔστι δὲ καὶ διῶμα γυναικὸς Ἑμπερία Εἰατρίνη, γυνὴ Γαίου Ιουλίου Βεντιανού, ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 3736 ἐπιγραφή τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Π.

3662.

Τ Ι Ο Τ Ω Ν Ι
Τ Ω Ι Δ Ι Κ Α Σ Τ Η Ρ Ι . .
Φ Ε Υ Γ Ο Τ Α Σ Κ Α Ι Π Α . .
Ε Ν Τ Η Ι Σ Τ Η Λ Η Ι . .
5 Δ Ο Μ Ε Ν Τ Ρ Ι Η Ρ Η .
Ν Τ Α Ξ Ι Σ Τ Ρ Ι Η Ρ Α Ρ Χ .
Ρ Ω Ν Ξ Φ Η Τ Τ Ι Ο Σ
Ι Ν Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Γ Α Ρ Γ Η .
Ν Κ Ρ Ε Μ Α Σ Τ Ω Ν Ο Υ Τ Ο
10 Ι Ο Υ Ξ Ι Ν Υ Π Ο Ι Ω Μ Α Τ Α
Π Ο Β Λ Η Μ Α Κ Α Τ Α Β Λ Η Μ
Α Ρ Α Ρ Ρ Υ Μ Α Τ Α Λ Ε Υ Κ Α
Α Ρ Α Ρ Ρ Υ Μ Α Τ Α Τ Ρ Ι Χ Ι
Χ Ο Ι Ν Ι Α Α Γ Κ Υ Ρ Ε Ι Α Ι Ι Ι Ι
15 Γ Κ Υ Ρ Α Σ
Η Ρ Η Ξ Θ Ρ Α Ξ Ε Ι Α Ε Π Ι Χ Α
Δ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Ν Τ Ρ Ι Η Ρ Α Ρ Χ
Ξ Ε Ξ Η Κ Ε Σ Τ Ι Δ Η Ξ Κ Ο Θ Ω
Ο Λ Υ Μ Ν Η Σ Τ Ο Ξ Π Α Ι Α Ι
20 Ω Ν Ε Υ Λ Ι Ν Ω Ν Ο Υ Τ Ο Ι Ε Χ Ο
Ν Τ Α Ρ Ρ Ο Ν Τ Ω Ν Δ Ε Κ Ρ Ε
Α Σ Τ Ω Ν Υ Π Ο Ι Ω Μ Α Τ Α
Ο Ι Ν Ι Α Α Γ Κ Υ Ρ Α Ξ
Ι Η Ρ Η Ξ Ε Υ Τ Υ Χ Η Ξ
25 Ξ Ι Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Ν
Η Ρ Α Ρ Χ Ο Ι Φ Ι Λ Ι Π Π Ι Δ Η Ξ
Ο Ι Α Δ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Ξ Π Α Ι
Γ Λ Ι Ν Ω Ν Ο Υ Τ Ο Ι Ε Χ
Ι Ι

3662.

τούτων [τὰ ἡμίσεα πρὸς τοὺς
ἐν] τῷ δικαστηρίῳ προσ-
πε]φουγότας καὶ πα[ραγράψαν-
τας] ἐν τῇ στήλῃ
5 ἀπέ]δομεν. Τρι]ρή[ς
Σύ]νταξις. Τρι]ράρχ[οι
ἱέρων Σρή]τιος,
Φα]νόστρατος Γαργή]τιος.
Τῶ]ν κρεμαστῶν οὗτο[ι
10 ἔχ]ουσιν ὑποζώματα
ὑ]πόβλημα, κατάβλημ[α,
π]αραρρύματα λευκά,
π]αραρρύματα τρίχινά.,
σχοινία, ἀγκύρεα Ι Ι Ι Ι,
15 ἀγκύρας
Τρι]ρήρης Θρασεῖα Ἐπιχα-
ρί]δου ἔργον. Τρι]ράρχ-
ο]ι Ἐξηκαστίδης Κοθω]κίδης,
Πολύμνηστος Παια]νιεύς.
20 Τῶν ξυλίνων οὗτοι ἔχο-
υσιν τάρβρον, τῶν δὲ κρε-
μ]αστῶν ὑποζώματα,
σχ]οινία, ἀγκύρας.
Τρι]ρήρης Εὐτυχ]ης
25 Λυ]σικλείδου ἔργον.
Τρι]ράρχοι Φιλιππ]ιδης
Πα]νια[νιεύς], Δημοσθένης Παι]ανιεύς.
Τῶν ξυλίνων οὗτοι ἔχ-
ουσιν]

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμπτου. Εὗρεθῃ καὶ αὕτη εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα εὗρεθῆσαν καὶ αἱ λοιπαὶ, δημοσιευθεῖσαι παρὰ τε τοῦ Βοιχίου ἐν τῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ Urkunden über das Seewesen des Attischen Staats 1840 Berlin, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἔφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 3122—3271. Ὁ λίθος μετεκομίσθη ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς τὴν πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Θεσείου οἰκίαν παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου, κατοικοῦντος τότε εἰς Πειραιᾶ, παρ' οὗ καὶ ἐνετειχίσθη εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἴτε κατὰ λάθος ἢ καὶ ἐπίτηδες, ἔνθα ἐσχάτως εὗρεθῃ. Τοὺς λίθους τῶν ἐπιγραφῶν τῶν νεωρίων εὗρεθέντας εἰς Πειραιᾶ μετεκόμισα, ὡς εἶπον ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ 45 φυλλαδίου τῆς Ἀρχαιολ. ἔφημερίδος, καὶ ἐν ταῖς σημειώσεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1356 ἐπιγραφῆς τῆς αὐτῆς ἔφημερίδος, καὶ ἐναπέθεσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μεγάλης Παναγίας. Γενομένου τότε τοῦ Λουδοβίκου Ρόσς Δανοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Αρχαιοτήτων μετεκόμισεν αὐτὰς οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου Θεοχάρη, Ὑδραίου, ἔνθα κατ' ὅπως ἀντιγράψῃ αὐτάς ἐν ἀνέσει, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν αἱ πλάκες ἐν περίπου ἔτος. Τοῦτον διαδεχθεὶς ἐγὼ μετέφερον ἐν τῷ Θεσείῳ καὶ συνηρμολόγησα ἐν πλαισίοις. Ὁ λίθος ἐπομένως τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀπωλέσθη, ὅτε μετεκομίζοντο τὰ τεμάχια τῶν πλακῶν ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Ἀθήνας, οὐδ' ὅτε μετεκομίσθησαν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ρόσς εἰς τὸ Θεσεῖον, διότι ἂν τοῦτο οὕτως εἶχεν, ὁ Ρόσς ἤθελε πέμψῃ ἀντίγραφον

τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰς τὸν Βοίχιον, ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τὰς ἄλλας ἐπιγραφάς, καὶ διότι οὐδὲ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀντιγράφοις ὑπάρχει ἡ ἐπιγραπὴ αὕτη, ἅπερ ἐποιοῦν ἅμα τῇ ἀνακαλύψει τῶν ἐπιγραφῶν, ὡς συνήθως τοῦτο πράττω. Ὁ λίθος ὑπεξαίρεθῃ εἰς Πειραιᾶ, ὅτε αἱ πλάκες ἐξεθάπτοντο, καὶ μετεκομίσθη εἰς Ἀθήνας, Θεὸς οἶδε ἐπὶ τίνι σκοπῷ!

Εἰς τὴν 2, 3 καὶ 4 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ φράσις ἐν τῷ δικαστηρίῳ προσπέφευγότας καὶ παραγράφαντας ἐν τῇ στήλῃ. Ἡ φράσις αὕτη συνδυαζομένη μετ' ἄλλων φράσεων, ἀναφερομένων εἰς τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν τῶν νεωρίων ἐπιγραφάς, οἷον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3216 καὶ ἐν τῶν τριήρων τῶν σκηφθεσιῶν, ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ κατὰ χρεμῶνα διαφθαῖναι καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3144 καὶ τριήρεις ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ κατὰ χρεμῶνα διαφθαῖναι, καὶ ἀκολούθως αὕτῃ εἴδε τῶν τριηράρχων τῶν ὁμολογησάντων ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3515 ἀδεδικάσθην καὶ ἔδοξε κατὰ χρεμῶνα διαφθαῖναι, καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ἃς παραλείπω συντομίας χάριν, διδόνουσι ἡμῖν ἵνα ἐννοήσωμεν, ὅτι κατὰ τῆς ζημίας, ἣν ὁ ἄνθρωπος ἐψέφισατο κατὰ τῶν τριηράρχων, καὶ ἣν οὗτοι κατέβαλον, ἔφασιν ποιήσαντες, πρὸς φυγόντες δὲ εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τῆς ἀποφάσεως τούτου ὑπὲρ αὐτῶν δημοσιεύσεως, ἔκαμον, ὥστε οἱ ἀποδέκται, παραγράφαντες τῇ στήλῃ τὸν λόγον τῆς ἀποτίσεως ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὸ καταβληθὲν ποσόν (1).

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΔΟΜΕΝ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου τριῶν γραμμῶν,

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν σημειοῦται ἡ τριήρης ΣΥΝΤΑΞΙΣ, ἥτις ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3221 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος (Βοικχ. IX ο) ἔργον τοῦ Λυσιστράτου.

Ὁ εἰς τὴν 7 γραμμὴν σημειούμενος ἱέρων Σφήττιος, ὁ συμπλοίαρχος τοῦ Φανοστράτου, ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3123 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ὡς συντριηραρχήσας ἐπὶ τῆς Κρατούσης Ἀντιφῶντι τῷ Θηρασί καὶ Στράτῳ τῷ Σφηττίῳ. Ὁ δὲ Φανόστρατος ὁ Ἀρχεστράτου Γαργήττιος διεδέχθη ὑπὲρ τῆς τριήρους Ἡγεμόνη, καὶ ὤφειλε τοὺς ἐμβόλους (ὅρα τὰς ἐπιγραφάς ὑπ' ἀριθ. 3144 καὶ 3216 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος).

Ὁ εἰς τὴν 14 γραμμὴν σημειούμενος λόγος ΑΓΚΥΡΕΙΑ ΙΙΙΙ εὔρηται ἅπαξ καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3145 σελ. 1574, φυλλάδ. 46, στήλ. 1, γραμμ. 20, ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ εἰς τὴν 16 γραμμὴν σημειούμενον ὄνομα τῆς τριήρους Θρασείας εὔρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3145 (Βοικχ. 4) ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ἐκ τῆς παρούσης μανθάνομεν, ὅτι αὕτη ἦν ἔργον Ἐπιχαρίδου.

Ἐκ τοῦ εἰς τὴν 19 γραμμὴν σημειούμενου Πολυμνήστου ἀναπληροῦται τὸ ὄνομα τοῦτο, οὗ τὰ γράμματα ΠΟΛΥ φαίνονται μόνον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3124 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος (Βοικχ. 17).

Τὸ εἰς τὴν 24 γραμμὴν σημειούμενον ὄνομα τῆς τριήρους Εὐτυχῆς ἀναφέρεται δις καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3145 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος. Ἐκ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς μανθάνομεν, ὅτι ὁ Λυσικλείδης οὗτος ἐναυπήγησεν τὴν τριήρην Τύχην. Ἐκ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 3122, 3144 καὶ 3221 τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος μανθάνομεν, ὅτι ἔργον τούτου ἦσαν καὶ αἱ τριήρεις Νικησῶ, Αὔρα καὶ Ἀμφιτρίτη.

Ὁ εἰς τὴν 26 γραμμὴν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς σημειούμενος Φιλιππίδης ὁ Φιλομήλου, ὡς συντριηραρχὸς Δημοσθένους τοῦ Παιανιέως ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3271 ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος, ὅτι ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ Φιλομήλου τὰ ἀπολεσθέντα σκεῦη τῶν νεῶν, ὡς ἐπλήρωσε καὶ ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειούμενος Δημοσθένης (ὁ ῥήτωρ) ὑπὲρ τοῦ συγγενοῦς του διὰ τὰ ἀπολεσθέντα σκεῦη ΗΗΠΔΔΔΠ δραχ. (ὅρα Ἀρχ. Ἐφημερ. ἐπιγρ. 3146). Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Σ. Α. Κ. λεπτογραφικῶς ἐν ταῖς πολιτικαῖς Ἐφημερίσι εἰς τε τὸ φύλλον τῆς Ἀθηνᾶς ὑπ' ἀριθ. 2247 τῆς 1 Ὀκτωβρίου, καὶ

(1) Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραγραφῆς, ὅτι αὕτη πλησίον τῶν καταλόγων τῶν ἐπιγραφῶν τῶν νεωρίων ἐγένετο διὰ μικροτέρων γραμμῶν, ἢ εἰς τὸ περιθώριον τῶν στηλῶν τῶν ἐπιγραφῶν τούτων, διὰ τοῦτο καὶ κενὰ τινὰ μεταξὺ τῶν γραμμῶν ἄφινοντο, καὶ ὅτι ἄλλαι ἐπιγραφαὶ φαίνονται ἐξηλειμμέναι (ὅρα τὰς ἐπιγραφάς ὑπ' ἀριθ. 3122 στήλ. 2, γραμμ. 30, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 3124 στήλ. 3, γραμμ. 158, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3144, στήλ. 2, γραμμ. 45, 55 καὶ 121 καὶ εἰς τὴν 4 στήλῃ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς 117—127 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3244, στήλ. 4, γραμμ. 115 καὶ 217, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2246, στήλ. 3, γραμμ. 127 καὶ 161—170, καὶ ἄλλα τινὰ μέρη, ἃ παραλείπω συντομίας χάριν.

εις τὸ τῆς Ἑλπίδος ὑπ' ἀριθ. 1038. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς ἐφημερίδας ταύταις ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν γράφει ὑποστρώματα, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΥΠΟΪΩΜΑΤΑ.

Κ. Σ. Π.

3663.

5 Ι Ω Ξ Α Ι Α Υ Ι
Δ Ι Δ Ο Ν Α Ι Δ Ε Α
Κ Α Ι Τ Ο Υ Ξ Ι Ε Ρ Ο Λ
Κ Α Θ Ι Ξ Τ Α Μ Ε Ν Ο Υ Ξ Τ Ο
Ο Ι Ν Ω Ν Α Π Α Ν Τ Ω Ν Κ Α Ι Α Π Ο
Φ Ο Ρ Α Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ
Ξ Μ Α Ε Ν Ξ Τ Η Λ Η Ι Λ Ι Θ Ι Ν Η Ι Κ Α Ι Ξ Τ Η Ξ
Ε Ν Τ Ω Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Ι Τ Ω Ι Ε Ν Κ Υ Κ Λ Ω Ι Ε Ν
Χ Ο Λ Α Ρ Γ Ε Ω Ν

3663.

τ[ι]μ[ω]σαι αὐ[τοὺς]
διδόναι· δὲ αὐ[τοῖς]
καὶ τοὺς ἱερολ[ό]γους
καθισταμένους το[ύ]τους κ-
5 οινῶν ἀπάντων καὶ ἀπο[] . . . δια-
φοράν. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή[φι]-
σμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στή[]
ἐν τῷ Ἡρακλέῳ τῷ ἐν Κύκλῳ ἐν
Χολαργέων.

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1859, ὡς μετ' ἐμπληροφόρησάν, εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν (εἰς τὰ ἀλώνια) τὰ παρὰ τὴν θέσιν ἐνὺα ἦν τὸ πάλαι τὸ Χαλκιδόδοντος Ἡρώον, καὶ ἥτις παρεφθαρμένως νῦν Χουλόκουρι καλεῖται. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 69 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς, τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0. Ἐπὶ τοῦ κενοῦ τούτου ὑπάρχει στέφανος ἐλαίας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονίδιον ἐγχαραγμένα, πλὴν τῶν τελευταίων δύο γραμμῶν, εἰς αἷς ἀκριβοῶς ἡ τάξις αὕτη δὲν φυλάττεται. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους γίνεσθαι δῆλον, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται ναὸς Ἡρακλέους ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Δήμου Χόλαργος. Ὁ Δῆμος Χόλαργος ἦν πρὸς ἀνατολὰς τῆς εἰς Κηφισίαν ὁδοῦ, ἀπαντικρὺ τοῦ Δήμου Ἰφαιστιᾶδαι, (ἐνθα ἦν ἱερὸν Ἡρακλέους), παρὰ τὴν θέσιν ἐνθα νῦν ὑπάρχει τὸ χωρίον, καλούμενον κατὰ παραφθοράν τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος Χαλάρδρι.

Κύκλοι ἐκαλοῦντο διάφορα μέρη ἐκάστης ἀγορᾶς τῶν πόλεων καὶ μεγάλων Δήμων, οὕτως ἐκαλοῦντο μέρη τινὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγορᾶς, ἐνθα δοῦλοι, ἀγγεῖα, ἰχθύες καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα ἐπωλοῦντο. (Παράβ. Ι. Πολλ. ὄνομ. β. 7, κεφ. 2, καὶ Β. 10, κεφ. 2· καὶ Ἡσύχ. εἰς κύκλον· καὶ Bekker. Charicl. v. 3. p. 268—269). τῆς στήλης δὲ ταύτης τὸ ἀντίγραφον πιθανῶς ἴστατο ἐν τινὶ κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἦν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Θεσίου (1), ἐνθα ἦν ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν στοῶν, ἐν ᾗ καὶ γυμνάσιον Ἑρμοῦ, καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους. (Παυσ. Ἀτ. κεφ. 2).

Κ. Σ. Π.

(1) Ἡ φράσις στήσαι ἐν τῷ Ἡρακλέῳ τῷ ἐν Κύκλῳ ἐν Χολαργέων σημαίνει καὶ ἐν Δήμῳ Χολαργέων καὶ ἐν τόπῳ Χολαργέων· κατὰ τὴν δευτέραν σημασίαν νομίζομεν, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν προσδιωρισμένα μέρη, εἰς αἷ οἱ κάτοικοι τῶν Δήμων ἐρχόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας διέτριβον προσωρινῶς, ἡγόραζον τὰ ἀναγκαζοῦντα, καὶ μετὰ τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν συνομῖλουν τὰ πολιτικὰ τῆς κοινῆς πατρίδος τῶν Ἀθηναίων. Ἡ συνήθεια αὕτη ὑπόμνημα ἦν τῆς ἀρχαίας αὐτῶν κατοικίας, καὶ κέντρον τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας· ὠνομάσθη δὲ κύκλος κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ὑπαρχόντων δῆθεν καὶ τῶν ἀποτέρω τῶν Ἀθηνῶν κατοικούντων ἐν τοῖς Δήμοις εἰς τὸν κύκλον τῶν αὐτῶν πολιτῶν, καὶ οἶωναι ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τῆς Πνυκῆς, ἥς τὸ σχῆμα εἰς τὸ κυκλοφερὲς τείνει,

3664.

ΑΡΜΑΤΙΟΝ
ΕΡΜΩΝΟΣ
ΜΙΛΗΣΙΑ

3664.

Ἀρμάτιον
Ἑρμωνος
Μιλησία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 45 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 16 0/0. Ὄνομα γυναικὸς Ἀρμάτιον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Ἀρμάτιος δὲ ἀρσενικῶς ἀναφέρεται παρὰ τῷ Σουίδῃ εἰς λέξιν Ἀρμάτιος, ἡ δὲ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Ἀρμάτιον ἴσως ἦν τῶν ἑταίρουσών.

Κ. Σ. Π.

3665.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΥΠΡΑΞΙΣ ΠΛΑΤΑΙΚΗ

3665.

Μιλτιάδης, Εὐπραξίς, Πλαταϊκή.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου, ἐφ' οὗ γυνή (ἡ Εὐπραξίς) καθημένη καὶ γέραν (ὁ Μιλτιάδης) ἱστάμενος. Εὐρέθη τὸ 1852 εἰς τὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς Πολυάνδριον τοῦ Δήμου τούτου. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι ἐνὸς μέτρου καὶ 20 0/0, τὸ πλάτος 95 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ὁ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Μιλτιάδης δὲν εἶναι Ἀθηναῖος, ἀλλῶς ἤθελε σημειοῦται τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ. Ὄνομα κύριον Εὐπραξίς εὑρηται καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Βοιωτίας τοῦ τε Κάιλ. (Käil.) σελ. 138, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 709, 1654 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἀρσενικῶς Εὐπραξίς Ἀλεξικράτους Ἀργεῖος ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1151 τῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Κ. Σ. Π.

3666.

ΜΕΛΙΤΙΝΗ
ΑΝΤΙΟΧΙΣ
ΧΑΙΡΕ

3666.

Μελιτίνη
Ἀντιοχίς
χαῖρε.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1860 Φεβρουαρίου. 4 εἰς τὸ ἀνατολικο-βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱατροῦ Πάλλη. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 96 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 48 0/0. Ὄνομα κύριον Μελιτίνη εὑρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 470 h, 3299, 3511 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ εἰς ἄλλας τινὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

3667.

Ξ ΤΕΦΑΝΟΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΥ
Ξ ΕΛΕΚΕΥΣ

3667.

Στέφανος
Μενελάου
Ξελε[υ]κεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ ἐγγράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς παρέλειψε τὸ Υ, γράψας ΞΕΛΕ-ΚΕΥΣ ἀντὶ ΞΕΛΕΥΚΕΥΣ.

Κ. Σ. Π.

3668.

ΘΕΟΔΟΤΟΣ
ΑΙΝΕΟΥ
ΠΡΟΒΑΛΗΣΙΟΣ

3668.

Θεόδοτος
Αἰνέου
Προβαλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Όνομα κύριον Αἰνέας εὑρηται καὶ παρὰ τῷ Σχολιαστῇ τοῦ Πινδάρου Ὀλυμ. 5, καὶ ἕτερός τις Αἰνέας Δημη-
τρίου πατήρ, Ἄνδριος. Τὸ δημοτικὸν ἐνταῦθα εἶναι Προβαλίσσιος, τὸ ΛΙ διὰ τοῦ Ι καὶ οὐχὶ ὡς ἀλλαχοῦ Προ-
βαλίσσιος καὶ Προβαλίνσιος.

Κ. Σ. Π.

3669.

Ρ Ο Δ Ω Ν
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ

3669.

Ῥόδων
χρηστός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ῥόδων κύριον ὄνομα
ἀνδρὸς εὑρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1034, 1580, 1603 καὶ 4376 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου,
καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 3331.

Κ. Σ. Π.

3670.

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ
Α Ρ Χ Ι Ο Υ
Λ Α Υ Δ Ι Κ Ε Υ Σ

3670.

Ἀρτεμίδωρος
Ἀρχίου
Λα[ο]δικεύς,

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.
Τὸ δημοτικὴν ἔγραψεν ὁ ἐγγράμματος λανθασθεὶς ΛΑΥΔΙΚΕΥΣ ἀντὶ ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

Κ. Σ. Π.

3671.

Κ Τ Η Σ Ι Κ Λ Η Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ
Ε Ρ Υ Θ Ρ Α Ι Ο Σ

3671.

Κτησικλῆς
Ἀρίστωνος
Ἐρυθραῖος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη καὶ αὐτὴ, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ἡ στήλη εἶναι τετ-
μημένη κατὰ τὸ ἕμισυ.

Κ. Σ. Π.

3672.

Λ
Η Ι Β
Α Ι Ν Ε Σ
Ο Σ Ο Τ Ι Ε
5 Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν
Ι Ω Ν Ι Ε Γ Ι Δ
Ι Δ Ω Ν Ε Ξ Ε Ν
Δ Η Μ Ο Ν Ε Ι Σ
Η Σ Ι Α Ν Γ Ν Ω
10 Σ Θ Α Ι Τ Η Σ Γ
Ε Ι Β Ο Λ Ε Ι
Α Γ Α Ξ Ι

3672.

. ἔδοξεν
τ]ῇ Β[ουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ ἐπ-
αινέσαι ν-
ος ὅ,τι ἐ[στὶν ἀνὴρ ἀγαθὸς
5 ι περὶ τ[ὸ]ν [Δῆμον τὸν Ἀθηναίων . . .
ἰωνι ἐγιδ
ιδῶν ἐξε[ῖ]ν[αι] δὲ τὸν
Δῆμον εἰς [τὴν ἐπιούσαν Ἐκκλ-
ησίαν, γνῶ[μην] δὲ περὶ τούτου ξυμβάλλε-
10 σθαι τῆς Β[ουλῆς εἰς τὸν Δῆμον ὅτι δοκεῖ τ-
εῖ Βο[υ]λεῖ [τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθαι εἰς
ἀ[π]άσας [καὶ ἔθυσεν

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1860 Ἰανουαρίου 9 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου.
Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀριστερὸν μένει
ἀκέραιον. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι
ἀκριβῶς κιονιδὸν ἐγγαραγμένα.

Ἡ εἰς τὴν 11 γραμμὴν δοτικὴ ΤΕΙ ΒΟΛΕΙ τῇ ΕΙ γράφεται, καὶ ἡ δίφθογγος ΟΥ ἀναπληροῦται διὰ τοῦ Ο μόνου. Ἡ ὀρθογραφία αὕτη, ὡς εἵπομεν καὶ ἄλλοτε, δεικνύει ἐποχὴν κατωτέραν τῆς 110 Ὀλυμπιάδος. Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων. Ἐκ τῆς συμπληρώσεως τῶν γραμμῶν 7, 8 καὶ 9 ἐξάγεται, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ ἐσύγκειτο ἐκ 33 γραμμάτων.

Κ. Σ. Π.

3673.

5 Β
ΒΟΙ
ΑΝΗΝΣ
ΙΕΥΕΡΓ
ΟΙΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝ
ΤΟΝΟΙΞΤΡΑΤΙ
ΩΙΕΠΕΙΔΗΠ
ΑΡΑΣΚΕΥ
10 ΤΙΜΙ . . Χ
ΝΙ

3673.

Β[ουλὴ
Βο[υλὴ
ἀνὴν ὁ[. κα-
ι εὐεργέ[της τοῦ Δήμου αὐτὸς καὶ οἱ ἐκγον-
5 οὶ αὐτοῦ, καὶ [ἀναγράφασθαι——τὸν Δῆ-
μον τὸν Ἀθην[αίων αὐ-
τὸν οἱ στρατ[ηγοὶ ἔδοξεν τῷ Δήμ-
ῳ, ἐπειδὴ Π[. εἰς τὴν π-
αρασκευ[ὴν τῆς θυσίας
10 τιμ[ίως καὶ ὁσίως
νι

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον (1) αὐτὸ τὸ 1859 Νοεμβρίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικό-νότιον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται, εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονοῖδὲν ἐγχαραγμένα. Εἶναι καὶ αὕτη μέρος ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3674.

ΑΙΓΙΠΥΡΟΥ

3674.

Αἰγίπυρου.

Ἐπὶ τοῦ κάτω χεῖλους καλυπτῆρος ἀναθήματος ὀπτιῆς γῆς. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1860 Ἰανουαρίου 22 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος 19 0/0. Ἐν τῷ μέσῳ φέρει κεφαλὴν πωγοφόρον, κάτωθεν δὲ ἐλίγματα. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3. Αἰγίπυρος ἢ εἶναι ἐνταῦθα κύριον ὄνομα, ἢ τὸ σημαῖνον τὸ εἶδος τοῦ χόρτου ἐκείνου, οὗ τὸν καρπὸν τρώγουσιν αἱ αἶγες· εἰ μὲν εἶναι κύριον ὄνομα τοῦτο πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίθεται· εἶναι δὲ, νομίζω, Δαίμονός τινος τῶν ἀμφὶ Διόνυσον καὶ τὸν Πάνα.

Κ. Σ. Π.

3675.

ΩΡΙΩΝΗΡΑΚΛΕΩΤΙ
ΚΟΡΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟ
ΚΛΗΠΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ

3675.

Ὡρίων Ἡρακλεώ[της νεω-
κόρος γενόμενος Ἀσ-
κληπι[ῳ] καὶ Ὑγείᾳ.

Ἐπὶ Βωμοῦ λίθου Πεντελησίου. Εὑρίθη τὸ 1859 Νοεμβρίου 10 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βωμοῦ εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὸ δεξιὸν μέρος (τῷ θεωμένῳ) αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Ἰσως ὁ Βωμὸς οὗτος ἦν ἐν τῷ πρὸ τῆς εἰσόδου

(1) Γράφω πάντοτε τὸν ἀόριστον δεῦτερον ἡῦρον ἀντὶ εὔρεν, διότι τὸν Ἀττικὸν ἀόριστον ἡῦρον ἐφύλαξεν ἡ συνθήκη ἡῦρον λέγει τὴν οἰκίαν, ἡῦρον τὴν ὁδὸν ὅταν ἡ συνθήκη μᾶς ἐφύλαξε τὴν Ἀττικὴν ταύτην αὐξήσιν, διατὶ ἡμεῖς ἀποφεύγομεν αὐτήν;

τῆς Ἀκροπόλεως Ἀσκληποιείῳ, μετεκομίσθη δὲ ἐν Ἀκροπόλει ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς λίθος ἀπλοῦς εἰς οἰκοδομήν τινα.

Κ. Σ. Π.

3676.

ΚΡΑΤΙΝ
ΞΟΤΡΥΝ

ΑΙΔΡΙΠ

3676.

Κρατῖν[ος
Ἐπίκτητος] Ὁτρυν[εύς.

Φ]αίδριπ[πος ἐποίει.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 42 0/0. Τὰ γράμματα ἦσαν ἐρυθρὰ κεχρωματισμένα, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τινὰ λείψανα τῆς βαφῆς, ἀ διατηροῦνται ἐπὶ τοῦ λίθου.

Ἡ τελευταία γραμμὴ γέγραπται μικροτέροις γράμμασι τοῖς τῶν δὺ ἀνωτέρω γραμμῶν. Ὁ Κρατῖνος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι ἄρα ὁ κωμικὸς τῆς μέσης Κωμωδίας; οὗ τὸ ἄγαλμα ἴστατο ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἄνωθεν τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, ὅπου εὑρέθη, πλησίον ἴσως τοῦ ἀρχαιοτέρου τῆς Κωμωδίας ποιητοῦ Κρατίνου, οὗ πιθανῶς ὁ ἀνδριὰς ἄνωθεν τοῦ Θεάτρου τούτου ὑψοῦτο. Τὰ ὀνόματα τῶν γλυπτῶν σημειοῦνται πρὸς τὰ κάτω τοῦ Βάθρου διὰ μικροτέρων γραμμάτων. Φαίδριππος γλύπτῃς πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται. Ἰσως ὁ Φαίδριππος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι ὁ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 522 ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενος Φαῖδρος Ζωίλου Παιανιεὺς ἐποίει.

Κ. Σ. Π.

3677.

ΙΝΑ ΞΙΟΥ
Η ΞΗΛΙΚΙΑΞ
Ξ ΦΙΛΗΣ
ΝΤΩΝ
5 ΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΗΝΑΙΟΣ
ΚΥ

ΟΥ
ΞΙ-Ν
ΑΡΙΞ

3677.

. . . τοῦ γυμ]νασίου ου . . .
. . . τ]ῆς ἡλικίας
. . . . ος φυλῆς Σ . . .
. . . ἀπά]ντων
5 . . . ο]υ Ἀθηναῖος Ἀρισ . . .
. . . Ἀθη]ναῖος
. κυ . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὑρέθη τὸ 1859 Νοεμβρ. 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιο-ανατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ ἐπιγραφὴ διαιρεῖται εἰς δὺ, ἡ καὶ περισσοτέρας στήλας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγωνιστικῶν ἐπιγραφῶν.

Κ. Σ. Π.

3678.

• ΚΗΝΟΓ. Μ . . ΝΟΙ ΤΗΔΕ ΔΙΟΙ. ΕΟΥΕΙ ΖΩ ΣΙΜΙΑΝΕ . . .
• ΖΥΨΕΓΥΝΗΕΤΟΙ. ΞΕΣΑ. ΜΗΤΡΟΓ ΓΑΙΗΕ. ΕΝΙΚΟΑΠΟΙ
• ΕΚΣΤΟΜΑΤΩ Ν ΑΓΑΛΩ Ν ΦΩ ΝΗΝ ΠΟΝΟΥ ΘΡΗΝΟΝΙΕ
• ΑΥΤΑΡΤΟΙ ΨΥΧΗ ΕΙΣ ΟΥΡΑΝΟΝ ΕΥΟ. ΓΑΝΙ . . . Η . . .
5 • ΧΑΙΡΟΥΣΙΝΑ Ν ΓΕΙΑΕΙ Ε ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΦΙΛΟΤΙΛ
ΗΕ ΠΑΝΕΦ . . Ι ΦΚΕΣ . Π . Σ ΓΥ

Εὑρέθη ἐν Κέῳ τὴν 10 Αὐγούστου 1859 παρὰ τὰ εἰσέλκτα τῆς ἀρχαίας πόλεως Ποιήεσης, ἥτις κατὰ δια-

φθοράν καλεῖται νῦν Πίσσα, ὅπου ὑπάρχει νῦν ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ὁ λίθος εἶναι Πάριος, ἀκρωτηριασμένος δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ· ἔχει μῆκος 90 0/0, πλάτος 18 0/0, καὶ πάχος 16 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα, τὸ Ο εἶναι μικρότερον τῶν λοιπῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 3 καὶ 5 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ Ι φαίνονται διαιρετικὰ σημεῖα οὕτως Ι. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν φίλον τῶν ἀρχαιοτήτων Κύριον Μάνθον. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Κ. Σ. Π.

3679.

ΚΤΗΣΙ . . ΕΥΚΜΗΜΟΝΟΣ ΑΝΕΘΗ
ΤΩΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΔΕΚΑΤΗΝ

3679.

Κτησί[ας] Εὐκτῆμονος ἀνέθη[κεν]
τῷ Ἀπόλλωνι δεκάτην

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοφαίου. Εὐρέθη τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1859 εἰς Κέω, εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἐν Καρθαίᾳ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι ἐνὸς μέτρου, τὸ δὲ πλάτος ἐνὸς λέτρου καὶ 10 0/0. Τὸ Βάθρον τοῦτο φαίνεται ὅτι συνείχετο πρὸς τὰ δεξιὰ (τῷ θεωμένῳ) αὐτοῦ ἐτέρῳ λίθῳ, ἐφ' οὗ ἦν ἡ λήγουσα τῆς πρώτης γραμμῆς ΚΕΝ. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔλαβον παρὰ τοῦ μνησθέντος Μάνθου, παρ' οὗ ἔλαβον καὶ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 3028.

ΚΤΗΣΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΔΕΚΑΤΗΝ

Ταύτην ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ Κ. Ράγκαβης ὑπ' ἀριθ. 1185 σελ. 772, δὲν ἀναφέρει δὲ ἂν ὁ ἴδιος ἀντέγραψεν αὐτήν, ἢ ἐξ ἀντιγράφου ἄλλου ἐτύπωσεν. Ἡ παροῦσα εἰκάζω, ὅτι εἶναι ἄλλη τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 3028.

Κ. Σ. Π.

3680.

Ξ Θ Α Ι Ε Κ Τ Ο
Α Ι Φ . Κ Ο Υ
Ι Σ Ι Ν Τ Ο . .
Ω Ν Τ Α Τ Η
5 Α Ν Τ Ι Ξ Α Λ Ι
Ι Ε Ν Τ Ω Ι
Ξ Τ Ε Μ Η Ε
Λ Η Φ Υ Λ Λ
Λ Ι Ε Κ Τ Ο
10 Μ Ε Λ Ε

Ἐπὶ μεγάλῃς πλακὸς λίθου λευκοῦ, μῆκους 18 0/0, πλάτους 12 0/0, καὶ πάχους 0|0 9. Εὐρέθη τῇ 8 Αὐγ. 1859 εἰς τὴν νῆσον Κέω, ἐν τῇ θέσει καλουμένην Μικροῦ Σκιαδᾶ, παρὰ τὴν ἐκεῖ πηγὴν, καλουμένην Χιοτάτου, ἐντὸς τοῦ κτήματος τοῦ Νικολάου Μάρκου. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν αὐτὸν Κ. Μάνθον. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

3681.

· Ξ Τ Η Ξ Ε Ν Τ Ω Ι Ε Τ . . . Τ Ο Ξ
· . . Ω Ν Ι Γ Γ Ε \ . . . Ι Τ Ο . . . Τ Ω Ι Η Ρ . . .
· Ω Ν
5 Η Ν . . Θ Ε Ι Ξ Τ Ω Μ Π Ο Λ Ι Τ Ω Ν Ε /
· Ι Ο Υ . Π Ο Ξ Ω Ρ Η Ξ Η Ι Π Ο Ξ .
· Τ Ο Ξ Ε Ξ Τ Ι Η Κ Α Ι
· Ι Ο Υ Λ Η Ι Τ Α Ι . . Η . . .
· Λ Ι Ο Λ Ο Ι Η . Α Λ /
· Ι Τ Ω Ν Τ Η Ι

Εὐρέθη καὶ αὕτη ἐν Κέῳ τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1859, εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἐν Καρθαίᾳ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου ἐγγωρίου τῆς νήσου. τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 40 0/0, τὸ μῆκος 25 0/0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοι ἔπεμψεν ὁ Κ. Μάνθος.

Κ. Σ. Π.

3682.

Ι Ι Α
Ξ Τ Ρ Α Τ Ω
Λ Α Μ Π Τ
Γ Υ Ν

3682.

... τ]ία
Στράτω[νος
Λαμπτ[ρέως
γυν[ή.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1859 Δεκεμβρίου 29 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

3683.

ΟΚΛΟΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

3683.

Πρ]όκλος ἀρετῆς ἐνεκεν

Ἐπὶ τμήματος δοκοῦ λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς δοκοῦ εἶναι 11 0/0, τὸ μῆκος 60 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0. Τὰ δὲ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 4.

Κ. Σ. Π.

3684.

Λ Ξ Ε Ι Σ Τ Α Υ Τ Α
Τ Η Σ Α Ν Α Κ . . . Ι
Ξ Υ Ν Τ Ε Λ Ε
Ο Ν Δ Ε Δ Ο Ι . . . Ν
5 Ι Τ Ο Δ Ε Τ Ο Δ Ο Γ
Ι Ο Υ Δ Ε Μ Ι Α

3684.

. . . συντελ]ές ταῦτα
. τῆς ἀνακ[ρίσεως . .
. συντελ[έσας δ]ὲ . .
. τ]ὸν δὲ δοι . . . ν . .
5 . . ἀναγράψα]ι τό δε τὸ δόγ[μα .
. οὐδεμία[ν

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 26 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3683. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὰ πλάτος 42 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ποικίλμασι κεκοσμημένα. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 8. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὕτη διάταξις Αὐτοκρατορικῆς.

Κ. Σ. Π.

3685.

Α Λ Ε Τ
Ι Ε Μ Ω Ν Α
Λ Α Θ . . .
Α Μ Μ Ε . .
5 Τ Α Π . . . Ν Π Ι
Τ Ε Τ Α Χ Θ Α Ι
Ε Ρ Ι Α Υ Τ Ο .
Ο Υ Μ Γ . . .
. Η Ξ

3685.

. Ἀλέ[ξανδρον
. Ἡγ]εμῶνα
. λαθ[εῖν
. γεγρ]αμμέ[να
5 τα π . . . ν πι
. τετάχθαι
. π]ερὶ αὐτὸ[ν
. τ]οῦ μ[έν
. τ]ῆς

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1859 Νοεμβρίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 0/0 7, καὶ τὸ πάχος 21 0/0. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

3686.

ΟΞ-
ΙΜΩΝΟΣ
ΟΝΑΘΗΑΣΝΙ
5 ΞΓΑΥΡΩΝΙΑΞΕΡΧ
ΗΝΟΧΡΥΣΗΝ ΠΑΡΕΔ
ΙΟ·ΚΑΙΟΙΜΕΤΑΥΤ
·ΡΙΤΟ·ΑΥΣΤΑΘΜΟΝ
ΕΡΟΙΗΣΑΝΝΥΝΤΑΜΙ
ΞΕΚΤΩΝΦΙΑΛΩΝΤΩΝ
10 ΤΗΣΕΚΚΟΛΩΝΟΥΕΝΓ
ΙΗΗΗΔΔΔΠΗΗ=ΤΟΥ
ΤΕΙΟΝΑΡΤΕ ΜΙ/
ΙΕΡΟΠΟΙΟΙ Π
ΡΑΡΤΑΙ=ΗΙ
15 ΙΟΝΑΡΤΕ
ΝΟΙΟΙΟ

3687.

ΙΑΒ
ΙΙΟΝΤ
ΤΜΝΑΙΔΔΔ
1 ΕΡΑΙΔΥΟΙ
5 ΤΟΥΤΩΝΤΑΛ
ΛΑΟΝΣΤΑΘ
ΠΤΙΟΥΤΑΛ
10 (ΤΑΛΑΝΤΑ
ΙΡΑΤΟΥ
ΑΚΙΔΕΣ
ΕΑΣΙ
ΩΜΕΝ
ΠΙ
Κ

3686.

...ος...
...Τ]μωνος...
...στέφαν]ον Ἀθηνᾶς Ν[κης σταθμὸν...
...Ἀρτέμιδος Βρ]αυρωνίας ἔρχ...
5 ...φιάλ]ην χρυσοῦν παρέδ[ωκαν...
...ιο[υ] καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ταμιαί...
...περὶ τὸν ν]αύσταθμον [τοῦτον...
δὲ] ἐποίησαν νῦν ταμ[ίαν οἱ ἐπὶ... Ἄρχοντος...
...ἐξ] ἐκ τῶν φιαλῶν τῶν [εἰς...
10 ...]της ἐκ Κολωνοῦ ἐνε[...
...ΙΗΗΗΔΔΔΠΗΗ=του[...
σεσημασμένον γραμμα]τεῖον Ἀρτέμι[δος Βραυρω-
νίας οἱ] Ἱεροποιοὶ π[αρέλαβον καὶ παρέδωκαν
ἐπὶ... Ἄρχοντος ὡς] γέγραπται =Η[ΗΗΗΗ
15 χαλκῆν τράπε]ζαν Ἀρτέ[μιδος Βραυρωνίας...
...νοι οἱ Θ[...

3687.

...ιx Β[ωμόν...
...ιον τ[...
τάλαντα Τ]ΤΤ, μναῖ ΔΔΔ.
φιάλαι] ἱεραὶ δύο Ι[Ι, ἐφ' αἷς ἐπιγέγ-
5 ραπται] τούτων τάλ[αντα...
...]λαον σταθ[μὸν...
νομίσματος Αἰγυ]πτιῶν τάλ[αντα νομίσματος...
...ο]υ τάλαντα...
...πα]ρὰ τοῦ...
10 ...πιν]ακίδες...
...τάς ἱ[εράς...
...παρέδ]ωμεν...
...οἱ ἐ]πί [... Ἄρχοντος...
...κ[αί]...

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶν γεγραμμέναι ἢ μὲν ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς πλακῆς λίθου Πεντελῆ-
αίου, ἢ δὲ ἐκ τῆς ἐτέρας. Ἀμφότεραι εἰσὶ σμικρῶν γραμμάτων. Καὶ ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 3686 ἐστὶ κιονόδον
γεγραμμένη, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3687 ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἐφύλαξε τὴν τάξιν ταύτην,
καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη εἰσὶ ἀναγραφαι ἀναθημάτων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα
αὐτῆς.

Εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3686 ἐπιγραφῆς ἀναγινώσκεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΟΝ ΑΘΗΝΑΣ
ΝΙ[κης]. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης, ἥς βωμὸς καὶ τέμενος ἦν ἐν Ἀκροπόλει, ἀναφέραμεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3374
ἐπιγραφῇ· ἦν δὲ τὸ τέμενος αὐτῆς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου, ἐνθα εὑρέθη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, καὶ ἡ ὑπ'
ἀριθ. 3686. Ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη, ὡς ἐκ τῆς θέσεως, οὔσης πλησίον τοῦ Ἑρεχθείου, Νικηφόρος καὶ Πολιάς, ὡς
ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3553 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου. Ἐν τῷ τεμένει τούτῳ εὑρέθη καὶ
ἡ τρίτης ἀπαρχὴ τῆς ἐν Σαλαμῖνι Νίκης, ὡς ἀναφέραμεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3374 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογ.
Ἐφημερίδος· ἔθυσεν δὲ, ὡς ἀναφέρει, ἡ ὑπ' ἀριθ. 1064 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος ἐπιγραφὴ, τῇ τε Ἀθηνᾷ τῇ Πω-
λιάδι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Νίκῃ.

Κ. Σ. Π.

3688.

Ο Ξ Ε Ν Ι Δ Η
Ν Τ Ο Ρ Ο Σ
Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο

3688.

Θε]οξενίδης
.. ό]ντορος
Μα]ραθώνιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1859 Ἰουνίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρ-
θενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 95 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 50 0/0. Ἡ
στήλη εἶναι τετμημένη εἰς τὴν μέσην ἀπὸ τ' ἄνω πρὸς τὸ κάτω.

Κ. Σ. Π.

3689.

Ι Ε Ω Ν Α Ρ Ι Θ Μ Ο
Ξ Ξ Κ Η Π Τ Ο
Ω Ν Α Ι Γ Ε Υ Ξ Τ
Ι Ο Ρ Ο Ν Δ Η Ξ Κ Σ
3 - - - - -

3689.

.. . πὸλ]εων ἀριθμο]ύμενος
.. . ο]ς σκηπτο[χο . . .
.. .]ων Αἰγεὺς τ . . .
.. . ορον Δησκ[ο . . .
5

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1859 Αὐγούστου 10 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ
ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 0|0 7. Ἐκ
τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἦν ἑμμετρος, καὶ εἰς ἑπταὶνον τινός.

Κ. Σ. Π.

3690.

Γ Γ Η Σ
Κ Η Σ
Ι
Α Σ
Α Σ
Α Σ

.. γγης
.. κης Σαλπ[γ-
.. ι κτης
.. ας Ἀπολλώ-
νι]ος

5 .. αε .. :

3690.

3691.

Α Λ Π
Κ Τ Η Γ
Ι Ε Ρ Ο
Ν Ε Ι Κ Η
5 Α Π Ο Λ
Ω Ν Ο
Κ Ο Κ
Κ Α Σ
10 Ε Α Λ Π Ι Κ Τ Η Σ
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Η Σ
Ε Φ Η Τ Τ Ι Ο Σ

3691.

Σ]αλπ[ιγ-
κτής
ἱερὸ-
ν . . εἰκη[ς,
5 Ἀπολ]λ-
ων[ε]ο[υ,
Κόκ-
κας,
Σαλπ[ιγ]κτής
10 Πολυχάρης
Σφήττιος.

Ἐπὶ τύπου, ἐφ' οὗ εἰκονίζεται ὁ Ζεὺς καθήμενος. Καὶ ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 3690 γέγραπται πλησίον τοῦ τύπου
τούτου, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 3691 εἰς τὸ πλάγιον μέρος αὐτοῦ. Εὑρέθη τὸ μνημεῖον τοῦτο τῇ 27 Ἰουνίου 1859 εἰς
τὰς μεταξὺ Ἑρεχθίδου καὶ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 52 0/0, τὸ πλά-
τος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα ἐγράφησαν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου, διότι ἡ
καλλιτεχνία αὐτοῦ διαφέρει τῆς ἐποχῆς τῶν τοιούτου σχήματος γραμμάτων. Τὰ γράμματα Α, Λ, Ξ καὶ Ω
τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Λ, Ε. Ω.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3691 ἐπιγραφῆς ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ΣΑΛΠΙΚΤΗΣ ἀντὶ ΣΑΛ
ΠΙΚΤΗΣ. Εὐρῆται δὲ κατ' ἀμφοτέρω ἡ γραφὴ αὕτη.

Κ. Σ. Π.

ΜΝΗΣΙΚΛΗΣ
ΚΑΤΕΙΝΙΑΣ
ΔΙΟΚΛΗΣ
ΚΥΤΤΑΙΦΙ
ΑΦΡ

5

ΠΑΤΟ
ΛΑ ΡΟΥΦΟΣ

3692.

Μνησικλῆς
καὶ Εἰνίας
Διοκλῆς
Κυτταῖοι
Ἀφρ[οδείσιος
Πατο] . .
. . . . λα Ρούφος

5

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη τὸ 1859 Μαΐου 22 εἰς τὸν καταστραφέντα θόλον, τὸν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 22 0/0, τὸ μῆκος 75 0/0, καὶ τὸ πλάτος 50 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀνωμάλως ἐγχαργμένα, καὶ κατὰ τι ἐξηφανισμένα σχεδὸν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις μελάντερον κατέστησε τὸ Βάθρον.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τὰ γράμματα ΠΑΤΟ εἰσὶ μεγάλα, ἐγράψαν δὲ ταῦτα ἐπ' ἄλλων μικροτέρων γραμμάτων, ὧν ἀμυδρῶς φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα

ΑΠ
ΤΑΟΣ

Ὅπισθεν δὲ τοῦ Βάθρου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΕἰςΦΤΑΦΩΝΟΣΡΟ, ἅπερ ἔχουσι μέγεθος 0/0 5 τοῦ Γαλλ. μέτρου.

Κ. Σ. Π.

3693.

Υ Ν Ε Υ Ξ : Φ Ε Ι Δ Υ Λ Λ Α
Π Υ Ρ Γ Ι Ω Ν

3693.

. Πυργίωνο[ς
. Ὅτρ]υνεύς : Φεῖδυλλα
. Πυργίων

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1859 Μαΐου 15 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ ἐπιστηλίου εἶναι 20 0/0, τὸ μῆκος 14 0/0, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0. Κάτωθεν τῶν γραμμάτων εἰσὶν ἀφομοιώματα κεφαλῶν λεόντων διατρήτων, χρησιμευόντων ὡς ὑδροχόοι. Τὸ ἐπιστήλιον τοῦτο ἦν μέρος μικροῦ τινος οἰκοδομήματος ἐν Ἀκροπόλει. Ὄνομα κύριον Πυργίων εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, τοῦτον ἀναφέρει ὡς ὑπογγραμμάτεια εἰς τὴν περὶ Ἑρεχθείου ἐπιγραφὴν ἀναφέρεται δὲ ἅπαξ καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ 4, 143. Τὸ δὲ ὄνομα Φεῖδυλλα εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 155 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 326 καὶ 3410 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

Υ

3694.

Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Μ Α Χ Ο Σ
Τ Ο Κ Λ Η Σ
Ι Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Σ

5

3694.

.
Πολ]υκράτης,
Λά]μαχος,
Ἀρις]τοκλῆς,
Πεις]ίστρατος.

5

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1859 Ἀπριλίου 1 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ

λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 52 0/0. Τοῦτο μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ κάτω μέρος γεισσοῦμασι κοσμήσαντες κιονόκρανον παραστάδος ἐποίησαν.

Κ. Σ. Π.

3695.

Ν Ο Υ Η /
Ο Ξ Γ Ε Ρ Μ /
Ι Τ Ω Ρ Τ Ο Η . Υ
Ο Υ Λ Η Ι Τ Ω Ν Π
Χ Α Ι Ρ Ε Ι Ν

5

10

Κ Ω Ν Δ Η Τ Υ Γ Χ Α Ν Ε Ι Ν Τ Η Ξ
Ο Ξ Υ Ν Η Ξ . . . Ξ Τ Ο Ο Φ Ε Λ Ο Ξ Κ Ο
Ε Κ Δ . Γ Κ Α Τ Ο Ν Μ
Η Η Ν Ο Ξ Ε Κ Α Ξ
Ξ Ο Ν Τ Ε Ξ Ο Ι Τ Ε Β Ο
. Ι Γ Η Α Ρ . . . Η

3695.

. Ἀδρια]νοῦ
. . . Αὐτοκράτορ]ος Γερμ[ανικοῦ
. . . Αὐτοκρ]άτωρ τὸ ή. Ὑ[πατος τὸ
5 τῷ Δῆμῳ καὶ τῇ Βο]υλῇ τῶν Π[ενταχοσίων
χαίρειν.

. . ή]κων δὴ τυγχάνειν τῆς
δικαι]οσύνης [δπω]ς τὸ ὄφελος κο[ινὸν γένηται
καὶ ἐφ'] ἐκ[άστῳ]]ἐκατὸν μ[νών
. . τ]ῇ[. μ]ηνὸς ἐκάσ[του
10 ἐφ'] ὅσ[ον] ἅπα]ντες οἱ τε βο[υλευται
καὶ ἀ]γῃ ἀρ[ιθμ]ή[σαντες]

■ ἐπὶ τεμαχίου πλακοῦ λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 11 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεγθείου ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφᾶς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0 καὶ τὸ πάχος 0/0 6.

Αἱ πρῶται 5 γραμμαὶ εἰσὶν ἐγγαραγμέναι διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων, αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ μικροτέρων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἐπι-
στολὴ Αὐτοκρατορικῆ ἕως πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων.

Κ. Σ. Π.

3696.

ΑΙ ΑΝΑΛΩΜΑΤΑ
ΙΜΑΣΤΟΣ ΕΙΤΟΥ
ΠΑΡΧΕΙΝΑΓΝΟΕΙΣ
ΠΤΕΣΘΑΙΠΑΡΧΕΙ
5 ΙΤΑΙΣ ΑΓΑΣΙ ΤΟΝΚΙ
ΝΡΥΠΑΡΟΝ ΤΟΙΣ ΟΙΙ
ΑΝΤΑΕΝΟΧΑΩΣΙΤΙΝ
ΑΜΕΝΗΝΤΗΝΟΥ
ΡΗΜΕΝΟΙ

3696.

καὶ ἀναλώματα [καὶ
τ]ίμας τοῦ σείτου
ὑπ]άρχειν ἀγνοεῖσ[θαί,
ἀ]πίστανται. παρέχειν
5 πολ]ίταις ἅπασιν τὸν κ[. .
δ]ὲν ῥυπαρὸν τοῖς ὄνο . . .
ἀπ]αντα ἐνοχλῶσι τιν[α . .
ἀρξ]αμένην τὴν θυ[σίαν . .
οἱ εἰ]ρημένον

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Εὗρεθῇ τὸ 1859 Νοεμβρίου 10 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος αὐαύτως, καὶ τὸ πάχος 35 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Εἶναι καὶ αὐτὴ τῆς αὐτῆς φάσεως τῇ ἀνωτέρῳ.

Κ. Σ. Π.

3697.

ΑΞΕΥ
ΑΡΡΙΝΚΕ
ΤΕΤΩΝΠΡΑΘΕΙ
5 ΗΚΟΠΕΝΤΩΝΥΠΙ
ΙΜΕΝΩΝΤΗΣΑΙΤΙ
ΑΤΟΟΠΩΞΤΩΝΑΙΙ
ΝΟΞΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥ
ΤΑΔΡΑΜΟΝΤΩΝ
ΞΑΙΤΩΛΙΑΝ
10 ΑΒΕΤΩΚΑ
ΥΔΗΜ
ΑΤΞ

3697.

. ι]ας εἰ[.
. ἀρ]ρίν κε
. τε τῶν πραθ[έντων
5 ἡ] κοπέντων ὑπ[δ
. κε]μένω τῆς αἰτ[ήσεως
. ατο[υ] ὅπως τῶν Αἰ[τωλῶν
. νος πρὸς τὴν Βο[υλὴν καὶ τὸν Δῆμον
. κα]ταδραμόντων
. εἰ]ς Αἰτωλίαν
50 λα[βέτω κα]ι
. το]ῦ Δήμ[ου
. ἐκ]ατ[έραν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαΐου 25 εἰς τὸν καταστρεφόμενον θά-
λον, κείμενον πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος
12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα
τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Εἰς τὰς γραμμὰς 6 καὶ 7 ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῶν Αἰτωλῶν.

Κ. Σ. Π.

6698.

Ι . ΤΟΣ ΝΑΓΔΟ . . . ΟΜ . . .
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ ΕΥΚΛΕΟΥΣ . . ΗΝ . . Ξ
ΙΟΝΥΣΙΟΞΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣΑ . .
5 . . . ΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΩ
. . ΧΟΣ ΚΑΡΑΙΕΤΑΙΟΣ . ΗΞ . .
. ΟΝΤΟΝΔΙΣΚΟΝΑΝΕ .

3698.

. τος Να . δο[ς] . . ομ
Πολύστρατος Εὐκλέους [Ἀ]τ[ην]νεύ[ς],
Δ]ιονύσιος Πασικλέους Α[λω]πεκ[ῆ]θεν,
Δημή]τριος Δημητρίου Ἀλω[πεκ]ῆθεν,
5 χος Καρα . . ταιος [Β]ησ[α]ιεύς,
. τοῖ]τον τὸν δίσκον ἀνέ[θη]κάν.

Γέγραπται ἐπὶ τῆς πλευρᾶς δίσκου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρεθῇ τὸ 1859 Μαρτίου 26 πρὸς τὸ βόρειον τοῦ

Βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τούτου (ὃ ἔχει σχῆμα δίσκου) εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος 24 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Οἱ ἀναθῆται τοῦ δίσκου τούτου εἰσὶ τῶν Διῶν τῆς Ἀντιοχίδος Φυλῆς. Αἱ πρῶται γραμμαὶ εἰσὶ σχεδὸν ἐξηφανισμένα.

Κ. Σ. Π.

3699.

..... ρΑ
..... ΗΞΑΝ
..... ΙΞΜΘΟΟ
..... ΙΜΟΞΚΑ
5 ΩΠΩΞΑΝΜ.
ΝΕΡΟΝΑΠΑΣΙ
ΑΤΑΙΧ. Ψ \Τ/
ΞΙΝΕΑΥΤΟΝΠ
Ι. ΤΗΜΑΤΩΝΑ
10 ΡΑΜΜΑΤΕ
..... Ξ. ΤΗΞΑΙ

3699.

..... ρα
..... ησαν
..... ισθμόν
..... ὁ Δῆμος κα[ι
5 ὁπως ἂν μ[. καὶ φα-
νερὸν ἅπασι [γένηται
..... αται χ. ρατ] πᾶ-
σιν ἑαυτὸν π[αρέχειν εἰς τὰ λυσίτελῃ
..... κ[τ[η]μάτων. Α[ναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
10 τὸν γ[ραμματέ]α τὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ
καὶ] στήσα[ι ἐν Ἀκροπόλει.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελῆσιου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1860 Ἰανουαρ. 10 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθίου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ακρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς, ἐκτὸς τινὸς μέρους τῆς ἀριστερᾶς (τῷ θεωμένῳ) πλευρᾶς.

Μετὰ τὴν 5 γραμμὴν ἕως τὴν 10 διατηρήθη τὸ γωνιαῖον τῆς στήλης, ἥτοι τὸ μέρος τῶν τεσσάρων γραμμῶν 5-10· τὸ μᾶλλον δὲ ἑλλειπὲς μέρος εἶναι τὸ δεξιόν. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3700.

..... ΠΡΟΓ / ΜΟΥΝΤΙ
ΩΝ
..... ΡΕΞΒΥΤΕΡΟΞΤΕΘ
5 ΞΗΚΕΙ
ΜΑΧΟΞ

3700.

..... προγ[α]μούντι
..... υἱ]ῶν
..... πρ]εσβύτερος τίθ[ηκεν
5 ἀνέθ]ηκεν
ἐποίησε . . .]μαχος.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1859 Μαρτίου 27 κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως; εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, ἐντὸς τοῦ περιφράγματος, καλουμένου νῦν Σερπεντζέζ. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 3, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους φαίνεται, ὅτι ἦν ἑμμετρος.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἀναγινώσκονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΜΑΧΟΞ, εἰσὶ δὲ ταῦτα ἴσως λείψανα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐγχαρακτοῦ. Ἐκ τῶν ἀρχαίων ὀνομάτων τῶν γλυπτῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἔχουσι τὰς τελευταίας ταύτας δύο συλλαβὰς ΜΑΧΟΞ, εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα Ἀλκίμαχος, Ἀντίμαχος, Φιλόμαχος, Πυρόμαχος, Τιμόμαχος, πιθανῶς εἰς τούτων εἰργάσθη τὸν ἀνδριάντα, τὸν ἐπὶ τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἡ παρούσα ἐπιγραφή.

Κ. Σ. Π.

. . . Ο Ξ Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ξ Τ Ρ Α Τ
 . . . Ξ Ε . Π Ε Ν . . . Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ο
 . . . Λ Α Β Ω Ν . . . Ρ . . . Ο Υ Μ
 . . . Τ / . Π Ο . . . Ο Ν Ε Υ Ν Ο
 . . . Δ Ρ . / Α
 . . . Ε Φ Α Ν
 . . . Ε . Τ Ε
 . . . Τ Ο Ν
 . . . Ω Ξ Ι Ι Ι
 . . . Κ Ω Ξ Τ
 . . . Ε

3701.

. . . Ἀρχοντ]ος ἔδοξεν τῷ Δῆμῳ Στράτ-
 ων Στράτωνος ἐ[ξ]πεν, [ἐπειδὴ Λ]υκούργου
 ς παρα]λαβὼν [πα[ρὰ τοῦ Δήμου] οὐ μ-
 ὄνον . . .]ον εὐνο-
 5 υς ἦν . . .]δρ. [ἀλλ]α
 . . . στ]εφαν-
 . . . ἔ[ν] τε
 . . . πρὸς] τὸν
 Δῆμον . . . ὅπ]ως . . .
 10 . . . ν
 . . . κως τ
 . . . ε.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1860 Ἰανουαρίου 9 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ποικί-
 λης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, [καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ στήλη
 εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· σώζει δὲ πρὸς τ' ἄνω ὀλίγον
 τι γείσου. Τὰ γράμματα εἰσι κιονιδὸν γεγραμμένα, ἐξηλειμμένα δὲ τὰ πλείστα ἐκ τῶν ἀλάτων ἴσως, μεθ'
 ὧν ἦν εἰς ἐπαφὴν ἢ ἐπιγραφὴ, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ψή-
 φισμα ὑπὲρ τοῦ ῥήτορος Λυκούργου τοῦ Λυκόφρονος, οὗ τὸ ἄγαλμα ἵστατο παρὰ τὴν Ποικίλην, ὡς ἐξάγεται
 ἐκ τῆς ἐπομένης ἐπιγραφῆς, ἐγγεγραμμένης ἐπὶ Βάθρου τετμημένου εἰς δύο, καὶ εὑρεθέντος ἐν τῇ παρακειμένῃ
 Ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, ἐπικαλουμένης Πυργιώτισσα. Σὺν τῷ παρόντι γνωρίζομεν τέσσαρα ψηφίσματα ὑπὲρ
 τοῦ καλοῦ τούτου πολίτου Λυκούργου τοῦ Λυκόφρονος. Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ περὶ ἐπισκευῆς τῶν μακρῶν τει-
 χων, ὅπερ ᾤοντο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τὸ 1819, καὶ τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ
 ἔφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 842 καὶ 1428 σελ. 229.

Κ. Σ. Π.

3702.

Λ Υ Κ Ο Ρ Π
Η Τ Ω Ρ

3702.

Λυκούργου
ῥήτωρος.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὑρέθη τὸ 1860 Φεβρουαρίου 27 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτε-
 ρα. Τὸ Βάθρον ἐτμήθη εἰς δύο κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 21 0/0, τὸ μῆκος
 70 0/0, καὶ τὸ πάχος 40 0/0. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Τὸ Βάθρον
 τοῦτο μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀνδριάντος (ὃς πιθανῶς ἦν χάλκινος). Ἰς αὐτὸ πρὸ τῆς Στοᾶς, πρὸ τῆς ὁποίας ἔσαντε
 καὶ πολλοὶ ἄλλοι χαλκοὶ ἀνδριάντες κατὰ τὸν Πausanias 16 (α Ἀνδριάντες χαλκοὶ κεῖνται πρὸ μὲν τῆς
 Στοᾶς Σόλων, ὀλίγον δὲ ἀπωτέρω Σέλευκος, β) καὶ πολλοὺς τούτων ὁ Pausanias διηγούμενος τὰ περὶ Σε-
 λέου ἐπελάθετο ἵνα ἀναγέξη.

Κ. Σ. Π.

3703.

ΕΔΟΞΕ ΤΑΙ ΑΛΙΑΙ ΠΡΟ
ΞΕΝΟΝ ΕΙ ΜΕΝ ΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΞ ΤΩΓ ΚΟΡΚΥ
5 ΡΑΙΩΝ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ
ΘΕΥΔΩΡΟΥ ΛΟΚΡΟΝ ΑΥ-
ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΕΙ-
ΜΕΝ ΔΕ ΑΥΤΩΙ ΓΑΣ
ΚΑΙ ΟΚΙΑΣ ΕΓΚΤΑΣΙΝ
10 ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΤΙΜΙΑ Ο
ΞΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡ-
ΓΕΤΑΙΣ. ΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΤΑΝ ΔΕ ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ
ΓΡΑΨΑΝΤΑΣ ΕΙΣ ΧΑΛ-
15 ΚΩΜΑ ΑΝΑΘΕΜΕΝΟ
ΠΕΙ ΚΑ ΔΟΚΗ ΠΡΟΒΟΥ
ΛΟΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΚΟΙΣ
ΚΑΛΩΣ ΕΧΕΙΝ ΤΟΝ
ΔΕΤΑΜΙΑΝ ΔΟΜΕΝΤΟ
20 ΓΕ. ΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑΛΩΜΑ

**ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΑ ΘΕΥ
ΔΩ ΥΛ. ΚΡΟΝ**

3703.

Ἐδοξεν τᾷ Ἀλίᾳ Πρό-
ξενον εἶμεν τὰς
πόλιος τῶν Κορκυ-
5 ραίων Φιλιστίων
Θευδώρου Λοκρὸν αὐ-
τοῦ καὶ ἐκγόνους· εἴ-
μεν δὲ αὐτῷ γὰς
καὶ οἱ κίας ἐγκτασιν
10 καὶ τ' ἄλλα τιμια ὀ-
σα καὶ τοῖς ἄλλοις
Προξένοις καὶ εὐερ-
γέταις [γ]έγραπται,
τὰν δὲ προξενίαν
γρίψαντας εἰς χάλ-
15 κωμα ἀναθέμεν ὃ
πεὶ κα δοκῇ προδοῦ-
λοις καὶ προδίκους
καλῶς ἔχειν· τὸν
δὲ ταμίαν δόμεν τὸ
20 γ[εν]όμενον ἀνάλωμα

**Φιλιστίωνα Θευ-
δώ(ρο)υ Λ(ο)κρόν.**

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 1844 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Δόδοιελ (Dodel), Μουστοξύδου καὶ ἄλλων δὲν ἦβελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις, ἂν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, ὅπερ ἠγόρασεν ἡ Κυβέρνησις μετὰ δύο ἄλλων χαλκωμάτων ἐπιγραφῶν διὰ 1500 δραχμὰς, ὅν παρτετήρουν διαφορὰν τινα.

Εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βοικχίου τὸ Α γράφεται οὕτως Α, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι οὕτως Α.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν εἰς τὸ ἐκδοθὲν χειρόγραφον ἔγραψεν ΑΥΤΟΝ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΥΤΟΓ.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βοικχίου εἶναι ΑΥΤΟΙΣ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον φαίνεται καλῶς ΑΥΤΩΙ (τῷ Φιλιστίωνι δηλαδὴ).

Εἰς τὰς γραμμάς 19 καὶ 20 εἰς τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ἔγραψεν εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι οὕτως

**ΔΕ ΤΑΜΙΑΝ ΔΟΜΕΝ ΤΟ
ΓΕ. ΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑΛΩΜΑ.**

**ΔΕ ΤΑΜΙΑΝ ΔΟΜΕΝ
ΤΟ ΓΕΛΜΕΝΟΝ ΑΝΑΛΩΜΑ**

Αἱ τελευταῖαι γραμμαὶ σημειοῦνται εἰς τὸ ἀντίγραφον, τὸ ἐκδοθὲν διὰ μικρῶν γραμμάτων ὁμοίων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων, διπλάσιων σχεδὸν τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Τὸ Ο εἰς ὅλην τὴν ἐπιγραφὴν γέγραπται μικρότερον τῶν ἄλλων γραμμάτων.

Κ. Σ. Π.

3704.

ΕΔΟΞΕ ΤΑΙ ΑΙΛΙΑΙ ΠΡΟ
ΞΕΝΟΝ ΕΙΜΕΝ ΒΟΙΣΚΟΝ
ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΔΩΔΩ
5 ΝΑΙΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟ
ΝΟΥΣ ΕΙΜΕΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ
ΓΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΓΚΤΑ
ΞΙΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΤΙΜΙ
ΑΟΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΠΟΙΣ
10 ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΙΣ ΤΑΝ ΔΕ ΠΡΟΞΕΝΙ
ΑΝΓΡΑΨΑΝΤΑΣ ΕΙΣ ΧΑΛ
ΚΩΜΑ ΑΝΑΘΕΜΕΝΟ ΠΕΙ
ΚΑΔΟΚΗ ΠΡΟΒΟΥΛΟΙΣ ΠΡΟ
ΔΙΚΟΙΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΣ ΚΑ
15 ΛΩΣ ΕΧΕΙΝ ΤΟΝ ΔΕ ΤΑΜΙ
ΑΝΔΕΜΕΝ ΤΟ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΑΝΑΛΩΜΑ ΚΟΡΚΥΡΑ

ΒΟΙΣΚΟΝ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΔΩΔΩΝΑΙΟΝ

Και ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Π. Βούλγαρη, Μουστοζέ-
θου, Βοαγίου καὶ ἄλλων δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ καὶ αὖθις, ἀν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρω-
τεύπου δὲν παρατήρουν διαφορὰν τινα.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν εἰς τὸ πρωτότυπον γέγραπται ΤΟΙΣ ΑΛΠΟΙΣ, τοῦτο ἴσως εἶναι ἀμάρτημα τοῦ
ἐγγράμμου, γράψαντος Π ἀντὶ Λ.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν γέγραπται ΔΕ ΜΕΝ ΤΟ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ, ἐν δὲ τῇ 19 γραμμῇ τῆς ὑπ' ἀριθ.
3703 γράφει ΔΟΜΕΝ ΤΟ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν εἰς μὲν τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον γράφουσι τὰ γράμματα μόνον ταῦτα ΑΝΑΛΩΜΑ,
εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΝΑΛΩΜΑ ΚΟΡΚΥΡΑ. Τὸ ὄνομα Κορκύρα παρέλειψεν ὁ ἀντιγράφας.

Ὁμοίως εἰς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν αἱ δύο τελευταῖαι γραμμαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ μεγαλειτέρων γραμ-
μάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν προηγουμένην.

Κ. Σ. Η.

3704.

Ἔδοξε τῇ Αἰλίᾳ Πρό-
ξενον εἶμεν Βοῖσκον
Λυκόφρονος Δωδω-
5 νάιον αὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους, εἶμεν δὲ αὐτοῖν
γᾶς καὶ οἰκίας ἐγκτα-
σιν καὶ τὰ ἄλλα τίμι-
α ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
Προξένοις καὶ εὐεργέ-
10 ταις, τὰν δὲ πρὸς ξενί-
αν γράψαντας εἰς χάλ-
κωμα ἀναθέμεν ὅπρι
κα δοκῇ προβούλοις, προ-
δικοῖς, στρατηγοῖς κα-
15 λῶς ἔχειν, τὸν δὲ ταμί-
αν δέμεν τὸ γενόμενον
ἀνάλωμα Κορκύρα

Βοῖσκον Λυκόφρονος
Δωδωναῖον.

3705.

ΕΛΙΑΛΛ
Μ ΜΕΝΟΝ ΜΕ /
Ξ ΤΕΦΑΝΟΝ Κ
5 Κ ΠΑΛΑΙΟΥ ΔΥ
Ο ΕΝΤΕΣ ΤΟΝ Α
Α ΝΟΛ.ΕΙΕΡΕΥ
Α ΦΟΙΣ ΚΑΙ Γ
Α ΛΛΟΙΣ Κ Α
10 Α Ι ΚΑΘΑΚΑΙ
Α Ξ Η Ξ Υ ΝΟΔ
Χ Ε Ι Ρ Ι Θ Ε Ν Τ
Κ Α Ι Λ. Ξ Ο Ι Ε
Π

3705.

. . . [εδια] ἐστε-
μμένον με
στέφανον καὶ ἐ-
5 κ παλαιῶν δύνα διαχειρισ-
θέντες τὸν Ἄ
ανθλ . εἰς ἱερῶν
ἀφ' οἷς καὶ γ[ε τοῖς
ἄλλοις καὶ κα-
10 αὶ καθ' ἃ καὶ θυσί-
ας ἢ σύνοδος [. δια-
χειριθέντες
καὶ Α . σοὶ ἐ[.
.]π[.

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1859 Αὐγούστου 24 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ
Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος πρὸς τὸ ἀνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος.

αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3706.

Ω Ι
Τ Ω Τ Α Μ Ε Ι Ω Θ Ρ Ε
Ι Η Σ Χ Ε Ι Λ Ι Α

3706.

παρέδ]ω[κεν
τῷ ταμείῳ ὁρε-
· · · · · ις χεῖλια

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρεθὲ τὸ 1859 Σεπτεμβρίου 1 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 2, τὸ μῆκος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν.

Κ. Σ. Π.

3707.

Ι Α Ν Τ Ι Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Ο Υ Ν
Π Ο Π Λ Ι Ο Υ Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι Ο Υ Τ Ο Υ Π Ο Π Λ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Υ Ρ
Μ Α Ι Ο Υ Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ε Τ Η Ρ Ω Ν Ξ Ω Τ Η Ρ Ι Ω Ν Π Ρ Ω Τ Ο
5 Α Π Ο Τ Ο Υ Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Ι Ε Ρ Α Τ Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ Δ Ε Τ Ο Υ
Ο Σ Τ Ο Υ Ξ Ω Τ Η Ρ Ο Σ Θ Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Π Α Ρ Α
Μ Ο Ν Ο Υ Ο Ι Δ Ε Ε Ν Ι Κ Ω Ν
Ξ Α Λ Π Ι Σ Τ Η Σ
Ο Ν Η Ξ Ι Μ Ο Σ Δ Ε Ξ Ω Ν Ο Σ Κ Ο Ρ Ω Ν Ε Υ Ξ
Κ Η Ρ Υ Ξ
10 Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Ξ Ν Ι Κ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Ξ Θ Η Β Α Ι Ο Σ
Ε Ν Κ Ω Μ Ι Ω Ι Λ Ο Γ Ι Κ Ω Ι
Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Ο Σ Κ Α Φ Ι Σ Ο Τ Ι Μ Ο Υ Α Κ Ρ Α Ι Φ Ι Ε Υ Ξ
Ε Π Ω Ν Π Ο Ι Η Τ Η Σ
15 Π Ρ Ω Τ Ο Γ Ε Ν Η Ξ Π Ρ Ω Τ Α Ρ Χ Ο Υ Θ Ε Σ Π Ι Ε Υ Ξ
Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ο Σ

3707.

Ἐπὶ Ἀντίου Ἀρχοντος, ἀγωνοθετοῦν[τος
Ποπλίου Κορνηλίου τοῦ Ποπλίου υἱοῦ Ῥω-
μαίου τῶν τριετῶν Σωτηρίων πρῶτο[ν
ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ἰερατεύοντος δὲ τοῦ [Δι-
5 ος τοῦ Σωτῆρος Θεομνήστου τοῦ Παρά-
μόνου οἷοι δὲ ἐνίκων.

Σαλπιστής

Ὀνήσιμος Δέξωνος Κορωνεύς.

Κήρυξ

10 Φιλοκλῆς Νικοκλέους Θηβαῖος.

Ἐκφυμῖω λογικῶ.

Πολύξενος Καφισοτίμου Ἀκραιφιδεύς.

Ἐπὼν ποιητής

Πρωτογένης Πρωτάρχου Θεσπιεύς.

15 Ραψωδός

Ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὗρεθὲ εἰς τὸ Ἀκράϊνιον. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικ-
χίου ὑπ' ἀριθ. 1587 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Ἰλκενς (Hwakens) τῆς ἐκδόσεως τοῦ Οὐόλπολ (Wolpol) δὲν ᾔθελον
δημοσιεύσῃ καὶ αὐτὴς, ἀν συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν εὗρισκαν τὰς ἀκο-
ελύτους ἐλλείψεις καὶ διαφορὰς.

Εἰς τὸ ἀντίγραφον γράφουσιν οὕτω τὸ Α, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον ἐστὶν οὕτως Α.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 γραμμῆς ὑπάρχει Ν εἰς τὸν λίθον.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ρ, ὃ παρελείφθη ὑπὸ τοῦ Ἰκενς, διὸ ὁ Βοίχχιος ἀντὶ Ῥωμαίου ἀνεπλήρωσεν εἰς Πτολεμαίου.

Τὴν 3 γραμμὴν ἔγραψεν ΤΩΝ ΤΗΣ ΓΙΩΞΩΤΗΩΝ ΠΡΩ, ὃ δὲ Βοίχχιος ἀνεπλήρωσε οὕτως τῶν τῆς πόλεως σωτηρίων πρώτην, ἐν δὲ τῷ λίθῳ ἀναγινώσκεται οὕτω ΤΩΝ ΤΡΙΕΤΗΡΩΝ ΞΩΤΗΡΙΩΝ ΠΡΩΤΟ[Ν] (τῶν τριετῆρων σωτηρίων πρώτον).

Εἰς τὸ τέλος τῆς 4 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Υ, ὅπερ παρελείφθη ὑπὸ τοῦ Ἰκενς.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΕΝΚΩΜΙΩΙ ΛΟΓΙΚΩΙ (ἐγκωμίῳ λογικῷ) ταῦτα εἰς ἓνα λόγον συνῆψεν ὁ Βοίχχιος ἐγκωμιολογικῶ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἡ ὑπογεγραμμένη φαίνεται προσγεγραμμένη τῷ Ω (ΡΑΨΩΙΔΟΣ), αὕτη δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Ἰκενς.

Ὁ συνταγματάρχης Λῆκ (Læck) ἀντέγραψεν αὐτὴν καὶ ἐδημοσίευσεν ὁρθῶς, μόνον δὴ παρελείψει ἐπραξεν.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ΑΓΟΝΟΘΕΤΟΥ Ν ἔγραψεν τὸ ΓΩ ἐσφαλμένως διὰ τοῦ Ο, ἀντὶ τοῦ Ω, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον κάλλιστα.

Ὁμοίως παρέλειψε καὶ τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς γραμμῆς Ι, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

3708.

ΑΥΠΕΡ
· ΡΗΞΗΙ
ΑΡΓΥΡΙ
ΩΝΤΗΙΤ
5 ΥΠΟ
ΥΙΦ
C

3708.

· · · α ὑπὲρ [τούτου ἀπέδωκε ·
· · · ρης, ἢ [· · · · ·
· · · τὸ] ἀργύριον · · · · ·
· · · ων τῇ τ[· · · · ·
5 · · · ὑπὸ [τοῦ · · · · ·
· κατὰ τὸ ψήφισμα · · · · ·
· · · · ·

Ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1858 Ἰουνίου 21 παρὰ τὴν ἐκκλησίαν Ἰπποκριντή, ἐνθα ἦν τὸ Μητρώον, κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανός. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν ψηφισμάτων.

Κ. Σ. Π.

3709.

ΙΞΙΔΟΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΞΙΟΥ
ΤΓ ΡΑ

3709.

Ἰσιδοτος
Διονυσίου
Τε[ιθ]ρά[σιος].

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη εἰς Πειραιᾶ τὸ 1858 Ἰουλίου 14, τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 46 0/0.

Κ. Σ. Π.

3710.
ΑΛΙΞΑΡΧΕΣΤΡ
ΕΚΚΕΡΑΜΕ
ΟΛΥΣΤΡΑΤΗ

3710.
· αλεις Αρχεστρίατον
εκ Κεραμέων
Πολυστράτη

Ἐπὶ Ἱμηττίου πλακός. Εὗρεθῇ εἰς τὴν καταστρεφομένην δεξαμενὴν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 27 9/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7.

Κ. Σ. Π.

Συνέχεια τῆς ὕλης ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἑλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων (ὄρα Φυλλάδ. 30, σελ. 614· Φυλλάδ. 34, σελ. 936· Φυλλ. 38, σελ. 1214· Φυλλάδ. 43, σελ. 1435. Φυλλάδ. 48, σελ. 1707· καὶ Φυλλάδ. 50, σελ. 1808).

3711.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ Λέων Μηζότειος
μηνὸς Σεπτεμβρίου 5, ἰνδ. 2, ἔτους ΣΥΚΑ (6421) = μετὰ Χριστὸν 913.

Γέγραπται εἰς τινα τῶν ῥαβδόσεων τοῦ δευτέρου κίονος, μετρουμένου ἀπὸ τὸν γωνιαῖον, τὸν βορειο-ανατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Ἀνεκάλυψα αὐτὴν τὸ 1860 Ἰανουαρίου 28.

Κ. Σ. Π.

3712.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρίνη νι . . .
ις καθηγουμένη τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος μηνὶ Ἰουλίῳ,
ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἔτους $\overline{\text{D}}\overline{\text{F}}\overline{\text{O}}\overline{\text{B}}$ (6572) = μετὰ Χριστὸν 1064.

Γέγραπται ἐπὶ κεράμου λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1859 Ἰουλίου 20 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος, ἐνθα νῦν μένει. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 28 0/0, τὸ μῆκος 62 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ καὶ κάτω μέρους αὐτοῦ. Παρὰ τὸν λίθον τοῦτον εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχαιολογικὰς ἀσκαφὰς ἀνεφάνησαν θεμέλεια οἰκοδομῆς, ἧτις ἴσως εἶναι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ταῦτα συνεχίζοντο μετὰ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος, περὶ οὗ ἀνέφερον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2971 ἐπιγραφὴν, ὅτι ἦν τὸ Παρθενῶναγωγεῖον, οὗ καθηγουμένη ἦν ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ σημειουμένη Μαρίνη.

Κ. Σ. Π.

3713.

Νέον δομήτορα γεφύρας, ὃ ξέει, ῥαοὺλ γίνωσκε·
Μανουὴλ τὸν Μελίκην· ἦν εὐσεβὴς πᾶς τις πε-
ράσῃ ταύτην θέλων ὀλοψύχως ἀνωθεν ἀνα-
τεινάτω χάριν πάλιν μὴ ὡς πρὶν εἰς ὄλισθον ἀπί-
οι.

5

ἔτους, ΣΛμα (6941) = μετὰ Χριστὸν 1433.

Γέγραπται ἐπὶ γεφύρας τῆς ἐπὶ τοῦ Παμίσου ἐν Πελοποννήσῳ.

Κ. Σ. Π.

3714.

† Σταυροπήγιον Πατριαρχικόν, ἀγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἱπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Κοιμήσεως ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀρχιε-
πισκοπῆς Αἰγίνης, ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου
καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Τιμοθέου ἐν ἔτει SPKΓ (6123) = μετὰ Χριστὸν 1615.

Κ. Σ. Π.

3708

ΕΤΕΛΗΘΗ ΕΝ ΚΩ ΛΕΟΝ ΜΗ ΖΟΠΕΙΟΣ
 Μ(ΕΤΕΝΒΡΗΘΗΝ ΒΕΤΟΥΣ 5 ΚΑ

3709

ΕΤΕΛΕΙΩ ΕΝ ΚΩ ΙΔΥΛΗ ΘΟΥ ΜΛΡΙΝΗΝ
 ΙΔ ΚΑΘΗΥΗ Μ ΤΑΥ ΓΑΔ ΜΙΔΑΙ

Γ (Α) ΕΤΟΥΣ 3 Φ Β

3910

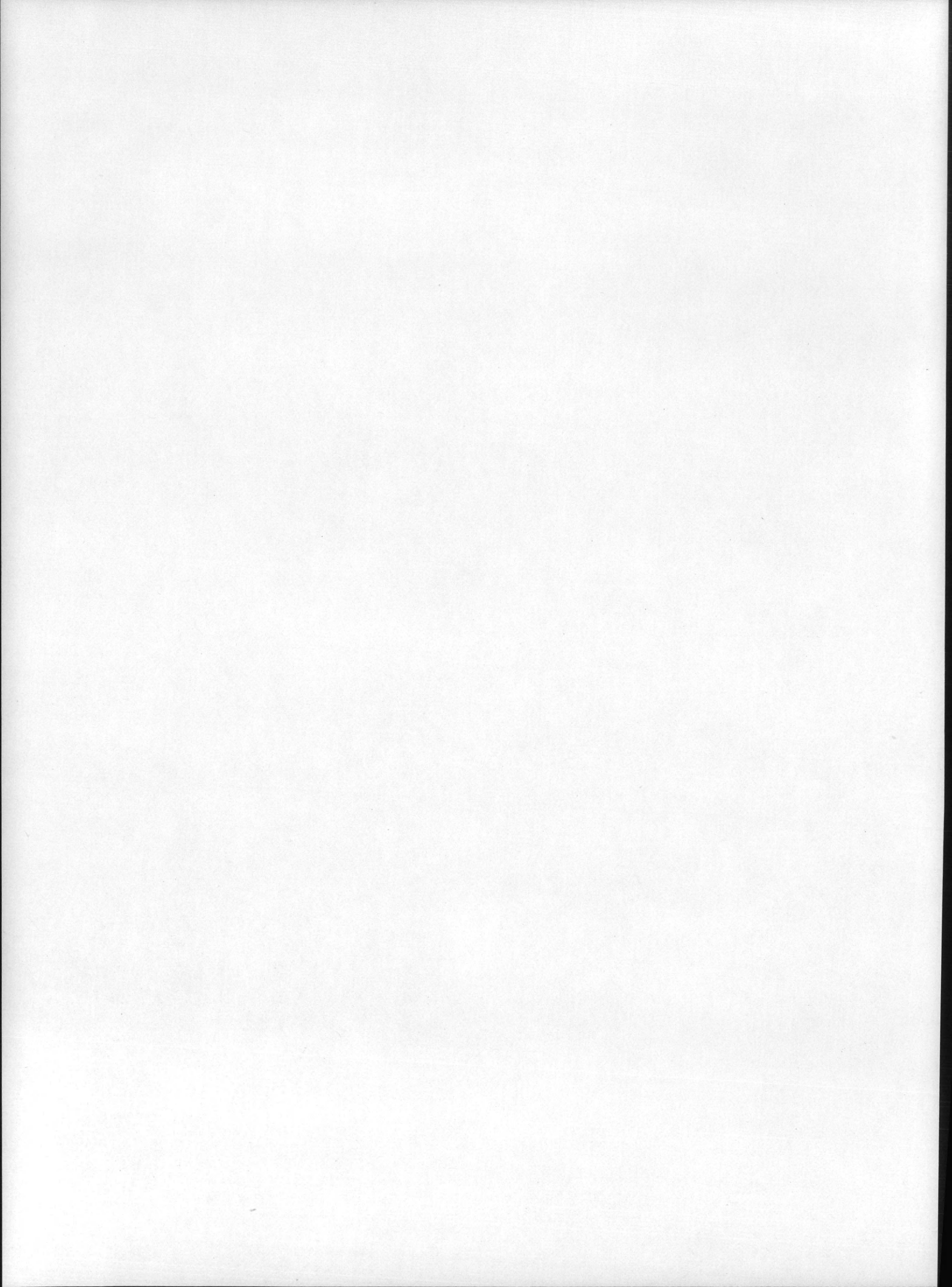
† ΝΕΟΝ ΔΟΜΗΤΟΡΑ ΓΕΦΥΡΑΣ ΩΣ ΕΝΕ ΡΑΔΟΥΠΙΝΩ
 ΚΕ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΝ ΜΕΛΙΚΗΝ ΗΝ ΕΒΕΒΗΣ ΠΑΤΙΣ ΠΕ
 ΡΗΝ ΤΗΥΤΗΝ ΔΕΛΩΝ ΣΠΟΨΩΣ ΑΝΩΘΕΝ ΑΙ
 ΤΕΙΤΩ ΤΑΡΙΝ ΤΑΛΗΝ ΩΣ ΠΡΙΝ ΕΙΣ ΟΛΙΣΘΟΝ ΑΡΗ
 ΑΟΕ-

ΕΤΟΥΣ 5 Λ Ρ Α

ΙC ΧC
 ΝΙ ΚΑΙ

† ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΙΧΙΚΟΝ ΑΓΙΑΣΘΕΝ ΕΜΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΓΕ
 ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΤΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕ
 ΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΙΓΙΝΣ ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ ΒΕΛΗΜΑΤΙ ΠΡΑΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
 ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ ΤΙΝΘΕΟΥ ΕΜΕΤΕ, ΚΡΚΓ.

Ψ ΜΗΝΙ
 ΣΕΠΤΕΒΡΙ
 Ω Ν ΙΡ.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 62	3215	1651	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1631	3216	1652	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1619	3217	1671	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1618	3218	1673	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6512	3219	1676	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1757	3220	1677	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1621	3221	1680	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1619	3222	1683	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10627/8	3223	1683	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 993	3224	1684	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4019	3225	1684	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 15	3226	1684	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3880	3227	1685	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7001	3228	1685	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5699	3229	1685	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8073	3230	1686	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3231	1686	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 84	3232	1686	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2079	3233	1687	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2774	3234	1688	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9059	3235	1688	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9498	3236	1688	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7910	3237	1689	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3238	1689	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2140	3239	1689	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2291a	3240	1689	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1988 καὶ 2264	3241	1690	—
	Τμῆμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 12936	3242	1690	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 10561	3243	1691	—
	Τμῆμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 12996	3244	1691	—
	Βυζαντινὴ ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς	3244*	1691	—
	Τμῆμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 6167	3245	1691	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9447	3246	1691	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11298	3247	1691	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 560	3248	1692	—
	Έπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 562	3249	1692	—
	Έπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2160	3250	1692	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1766	3251	1694	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 5545	3252	1694	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7857	3253	1695	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9756	3254	1695	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12561	3255	1695	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3256	1695	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1728	3257	1695	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² Add. et Corr. 1987a	3258	1696	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3479	3258*	1697	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3259	1697	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1117	3260	1697	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1781-1784	3261-3263	1698	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4626	3264	1703	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1535	3265	1703	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1496	3266	1704	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 599	3267	1706	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5435	3268	1706	—
	Συνέχεια τῆς ὕλης, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἑλληνας εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων:	—	1707	—
	» Περὶ θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ	—	1707	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5510	—	1709	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5786	—	1709	—
Φυλλάδιον 49				
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 876	3269	1715	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2572	3270	1715	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν Ἐθν. Μ. 835	3270*	1715	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1628	3271	1716	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 546	3272	1734	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4336	3273	1734	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7888	3274	1734	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 739 ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6301	3275	1734	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6128	3276	1735	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7081	3277	1735	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6468	3278	1735	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτύμβια στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5273	3279	1735	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6361	3280	1735	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτύμβιας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11226	3281	1736	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	3282	1736	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8577	3283	1736	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12485	3284	1736	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5856	3285	1736	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8188	3286	1737	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6902	3287	1737	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8478	3288	1737	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5381	3289	1737	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	3290	1737	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 530	3291	1738	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4168	3292	1739	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 972	3293-3294	1739	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2444	3295	1740	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 669	3296	1740	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4143	3297	1740	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6397	3298	1741	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 7850	3299	1741	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5478	3300	1741	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8597	3301	1742	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9614	3302	1742	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12104	3303	1742	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6115	3304	1742	—
	Ἐπιτυμβία τράπεζα μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6994	3305	1742	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7867	3306	1743	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10255	3307	1743	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9278	3308	1743	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10725	3309	1743	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11511	3310	1743	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10032	3311	1743	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11972	3312	1744	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5315	3313	1744	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8033	3314	1744	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8493	3315	1744	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8918	3316	1744	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2511	3317-3318	1745	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 876	3319-3320	1745	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2506(;))	3321	1745	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2630	3322	1746	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2505	3323	1746	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2509	3324	1746	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 2756	3325	1747	—

*Ονομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	*Αριθμός λήμματος	Σελίς	*Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	*Επιγραφή ἐξ Ἀττικῆς	3326	1747	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3571	3327-3328	1747	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2023	3329-3331	1748	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4010	3332	1749	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	3333	1749	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12698	3334	1749	—
	Τμήμα ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4894	3335	1749	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 810	3336	1750	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1148	3337	1750	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 285	3338	1751	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 441	3339	1751	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 120	3340-3342	1752	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 765	3343	1755	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11226	3344	1756	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6361	3345	1756	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11942	3346	1756	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 13049	3347	1756	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2459	3348	1757	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7848	3349	1757	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	3350	1757	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8745	3351	1757	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8002	3352	1757	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7234	3353	1758	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 143	3354	1758	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8784	3355	1758	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8296	3356	1759	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5810	3357	1759	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12179/80	3358	1759	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10673	3359	1759	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7338	3360	1759	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7339	3361	1759	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9282	3362	1760	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3596	3363	1760	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 95	3364	1761	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	3365	1761	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4335	3366	1762	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4266	3367	1762	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1401	3368	1763	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 558	3369	1765	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4911	3370	1766	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2293	3371	1767	—
	*Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3246	3372	1767	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 618	3373	1767	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4156	3374	1767	—
	Πλάξ μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν Μουσ. Ἀκροπ. 1339	3374*	1768	—
	Ἐπιγραφὴ μετ' ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1410	3375	1768	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 833	3376	1769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3853	3377	1770	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4915 καὶ 3916	3378	1770	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3076	3379	1770	—
Φυλλάδιον 50				
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3049	3380	1771	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3037	3381	1771	—
	Βάθρον μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3134	3382-3384	1771	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3385	1772	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11113	3386	1772	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3387	1772	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8155	3388	1772	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4272	3389	1772	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5893	3390	1773	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8058	3391	1773	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7659	3392	1773	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6777	3393	1773	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 392	3394	1774	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6300	3395	1774	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 145	3396	1775	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 99	3397	1776	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1999	3398	1777	—
	Τμήμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11912	3399	1778	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1754	3400	1779	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3899	3401	1779	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3402	1779	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4141	3403	1780	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4170	3404	1780	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3405	1780	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4255	3406	1780	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3407	1780	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τήνου IG XII 5 911	3408	1781	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 398	3409	1782	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1517	3410-3411	1782	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 345	3412	1785	—

Πιττάκης, Κ.Σ.

Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	776	3413	1785	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	519	3414	1786	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	375	3415	1786	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	142	3416	1787	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	27	3417	1788	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν				3418	1789	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	2397	3419	1789	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	9399	3420	1790	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	4821	3421	1790	—
Επιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	4269 και 4166	3422	1790	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	501	3423	1791	—
Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς						
ὑπ' ἀριθ. 60 ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	547	3423*	1791	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	13089	3424	1791	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	130	3425	1792	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	309	3426	1792	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	131	3427	1792	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	233	3428	1793	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	655	3429	1793	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	54	3430	1794	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	699	3431	1795	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	80	3432	1795	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	485	3433	1795	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	113	3434	1796	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	211	3435	1796	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	533	3436	1797	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	4273	3437	1797	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	198	3438	1797	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	5400	3439	1797	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	III	997	3440	1798	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	III	3881	3441	1798	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	3440	3442	1798	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	4244	3443	1798	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	914	3444	1799	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	I ²	85	3445	1800	—
Βάθρον μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν						
IG II ² 3026				3446	1800	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	4261	3447	1800	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	4262	3447*	1801	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν				3448	1801	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	722	3449	1802	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	508	3450	1803	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	1496	3451-3452	1804	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	351	3453	1805	—
Επιγραφή ἐκ Πειραιῶς	IG	II ²	3788	3454	1808	—
Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	IG	II ²	819	3455	1808	—

Πιττάκης, Κ.Σ. Συνέχεια τῆς ὕλης, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἑλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων:

Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3456	1808	—
Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3457	1808	3459 ⁴¹
Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3458	1808	—
Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3459	1808	3459
Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3460	1808	3460 ⁴²
Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3461	1809	3461
Χριστιανικὸν χάραγμα Προπυλαίων	3462	1809	3462
Χριστιανικὰ χαράγματα Προπυλαίων	3463-3466	1809	3463-3466
Χριστιανικὸν χάραγμα Ἑρεχθείου	3467	1809	—
Χριστιανικὰ χαράγματα Ἑφαιστείου	3468-3474	1809	3468-3474
Χριστιανικὸν χάραγμα Ἑφαιστείου	3475	1809	—
Χριστιανικὰ χαράγματα Ἑφαιστείου	3476-3477	1810	3476-3477
Χριστιανικὸν χάραγμα Ἑφαιστείου	3478	1810	—
Χριστιανικὸν χάραγμα Ἑφαιστείου ὑπ' ἀριθ. 2449	—	—	3463

1859

Φυλλάδιον 51

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 794	3479	1811	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG I ² 63	3480	1812	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG I ² 338	3481	1812	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 853	3482	1813	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀλυμπίας		3483	1813	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 467	3484	1814	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 60	3485	1816	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀλυμπίας		3486-3487	1816	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG I ² 110	3488	1821	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 203	3489	1821	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 8036	3490	1822	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 8479	3491	1822	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 838	3492	1822	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Φιγαλείας	IG V 2 419	3493	1823	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 3018	3494	1824	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 1942	3495	1825	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 10520	3496	1825	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 9816	3497	1825	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	IG II ² 7075	3498	1825	—

41. Τὸν ἀριθμὸν 3459 φέρουν τρία λιθογραφήματα, ἥτοι τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ λῆμμα 3457, ἐκτυπωθὲν ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους ὡς 3459, καὶ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ λῆμμα 3459, ἐκτυπωθὲν δὲς.

42. Τὰ εἰς τὰ λήμματα ὑπ' ἀριθ. 3460, 3461 καὶ 3462, ἀντιστοιχοῦντα λιθογραφήματα ἐξετυπώθησαν δὲς· τὴν μίαν φορὰν δὲν φέρουν ἀριθμὸν.

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 666	3499	1826	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2354	3500	1828	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4309	3501	1828	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3502	1828	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 407	3503	1829	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Βοιῶν IG V 1 955	3504	1829	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Βοιῶν IG V 1 958	3505	1830	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Βοιῶν IG V 1 959	3506	1831	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μήλου IG XII 3 1097	3507	1831	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μήλου IG XII 3 1188	3508	1831	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μήλου IG XII 3 1118	3509	1832	—
	Ἐνεπίγραφος βωμὸς μετ' ἀναγλύφου διακοσμήσεως ἐκ Μήλου IG XII 3 1230	3510	1832	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μήλου IG XII 3 1112	3511	1832	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μήλου IG XII 3 1235	3512	1833	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1037	3513	1833	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 12/13	3514	1834	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 631	3515	1834	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 577	3516	1834	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 143	3517	1835	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 106	3518	1835	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 549	3519-3520	1835	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 585	3521	1836	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 573	3522	1836	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 569	3523	1836	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐρετρίας IG XII 9 142	3524-3525	1836	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἐρετρίας IG XII 9 180	3526	1836	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 593	3527-3529	1837	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὑπάτης IG IX 2 44	3530	1840	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3531	1841	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3893	3532	1841	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 310	3533	1842	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 345	3534	1843	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12713	3535	1843	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10077	3536	1843	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8332	3537	1844	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8349	3538	1844	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 452	3539	1844	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4146	3540	1844	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8126	3541	1845	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11312	3542	1845	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9667	3543	1845	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μήλου	3544	1846	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 1199	3545	1846	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4325	3546	1848	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 35	3547	1848	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	3548	1848	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 220	3549	1849	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	3550	1849	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200	3551	1850	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	3552	1850	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6762	3553	1850	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 236	3554	1851	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 82	3555	1852	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1061	3556	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1036	3557	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 964	3558	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1132	3559	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1009	3560	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1042	3561	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1068	3562	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1137	3563	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1049	3564	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1094	3565	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1101	3566	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1003	3567	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1031	3568	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1023	3569	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1056	3570	1854	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 999	3571	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1074	3572	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 973	3573	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1040	3574	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1119	3575	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1121	3576	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1170	3577	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 1029	3578	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 968	3579	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 980	3580	1855	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Χαλκίδος IG XII 9 923	3581	1856	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σκιάθου IG XII 8 631	3582	1856	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Σκοπέλου IG XII 8 657	3583	1857	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Σκύρου IG XII 8 674	3584	1857	—
	Χαλκοῦν ἐνεπίγραφον ἀγαλμάτιον ἵππου ἐκ Σκιάθου IG XII 8 632	3585	1857	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Μήλου IG XII 3 1115	3586	1857	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 545	3587	1858	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7958	3588	1859	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 292	3589	1859	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 453	3590	1860	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8303	3591	1860	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9028	3592	1860	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8014	3593	1860	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3594	1861	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7885	3595	1861	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8941	3596	1861	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8374	3597	1861	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3774	3598	1861	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2704 ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3774	3598*	1861	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3786	3599	1862	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4162	3600	1862	—
—	Παρόραμα	—	1862	—

Φυλλάδιον 52

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8777	3601	1863	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6325	3602	1863	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6162	3603	1863	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3604	1864	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8257	3605	1864	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν	3606-3607	1864	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6685	3608	1865	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9778	3609	1865	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8069	3610	1865	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5603	3611	1865	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1724	3612	1866	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3613	1866	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7010	3614	1866	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3615	1866	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 769	3616	1867	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 569	3617	1868	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1224	3618	1869	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1487	3619-3620	1870	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 164	3621	1872	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 715	3622	1873	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 684	3623	1873	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11262	3624	1874	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9367	3625	1874	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10587	3626	1874	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12222	3627	1874	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3360	3628	1875	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1118	3629	1875	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3111	3630	1875	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6483	3631	1876	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10485	3632	1876	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 8900	3633	1876	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9622	3634	1876	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2824	3635	1877	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 453	3636	1877	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1943	3637	1878	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9124	3638	1878	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 161	3639	1878	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8592	3640	1879	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9598	3641	1879	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3896	3642	1879	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 19	3643	1880	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3644	1880	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 696	3645	1881	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4688	3646	1881	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 808	3647	1883	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 687	3648	1883	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8723	3649	1884	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1051	3650	1885	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 661	3651	1886	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8173	3652	1888	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8907	3653	1888	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10082	3654	1888	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7356	3655	1888	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5814	3656 ⁴³	1889	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8436	3659	1889	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2613	3660	1889	—
	Γυναικεῖον ἄγαλμα ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως ἐκ Πειραιῶς IG II ² 4714	3661	1889	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1613	3662	1890	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1248	3663	1892	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9428	3664	1893	—
	Ἐπιτύμβιος ναῖσκος μετ' ἀναγλύφου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 10091	3665	1893	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8236	3666	1893	—

43. Τὰ λήμματα ὑπ' ἀριθ. 3657-3658 ἐλλείπουν.

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10256	3667	1893	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7298	3668	1893	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12572	3669	1894	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9165	3670	1894	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8501	3671	1894	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 191	3672	1894	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 187	3673	1895	—
	Πηλίνη ἀκροκέραμος μετ' ἀναγλύφου μορφῆς καὶ ἐπιγραφῆς ἐξ Ἀθηνῶν	3674	1895	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4466	3675	1895	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4399	3676	1896	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 962	3677	1896	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 591	3678	1896	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 545	3679	1897	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3028 ἐκ Κέας IG XII 5 546	3679*	1897	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 605	3680	1897	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 541	3681	1897	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6703	3682	1898	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 998	3683	1898	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1353	3684	1898	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1118	3685	1898	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1480	3686-3687	1899	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6796	3688	1900	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3837	3689	1900	—
	Ἐπιγραφὴ μετ' ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2295	3690-3691	1900	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3692	1901	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7017	3693	1901	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2395	3694	1901	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1111	3695	1902	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1118	3696	1903	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 746	3697	1903	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2448	3698	1903	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 805	3699	1904	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2323	3700	1904	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3701	1905	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4259	3702	1905	—
	Χαλκοῦς ἐνεπίγραφος πίναξ μετ' ἀετώματος ἐκ Κερκύρας IG IX 1 685	3703	1906	—
	Χαλκοῦς ἐνεπίγραφος πίναξ μετ' ἀετώματος ἐκ Κερκύρας IG IX 1 688	3704	1907	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	3705-3706	1907	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκραιφνίου IG VII 2727	3707	1908	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 764	3708	1909	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 7555	3709	1909	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6313	3710	1910	—
»	Συνέχεια τῆς ὕλης, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἑλληγνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων:	—	1910	—
	Χριστιανικὸν χάραγμα Παρθενῶνος	3711	1910	3708
	Ἐπιτύμβιος χριστιανικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ λιθίνης κεράμου ἐξ Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν	3712	1910	3709
	Ἐπιγραφή ἐπὶ γεφύρας Παμίσου ποταμοῦ εἰς Πελοπόννησον	3713	1910	3910
	Σταυροπήγιον Πατριάρχου Τιμοθέου ἐν ἔτει 1615	3714	1910	♦

Η
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΤΗΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
1837-1860
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ ΑΚΑΜΑΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΠΙΤΤΑΚΗ
ΠΡΩΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ
ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΦΩΤΟΜΗΧΑΝΙΚΑ
ΤΟ 1990
ΕΚΑΤΟΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΕ
Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ISSN 1105-0942

Τύποις Ε. Μπουλούκου-Α. Λογοθέτη, Ἀθῆναι